

သာသနဝိနယပကာသနိကျမ်း

(စီးမူဆ)

၁

ပိဋကတ္တယဆေက။ ပိဋကတ္တယဝိသာရဒ။ ဂဏစရိယ။ ဂ
 ဏာပါမောက္ခ။ လန္တိပေသလ။ သိက္ခာကာမ။ သီလဝန္တ
 ဖြစ်တော်မူကုန်သော သင်္ဂဏိယာတော်။ သက်
 ပန်းဆရာတော်။ စေဉ်းကူး ဂိုဏ်းအုပ် ဆရာ
 တော်။ ပုဂ္ဂိုလ်ကျော်သုံးပါးတို့၏ တပည့်။
 ပုသိမ်ဒိစကြိတ်ကျောင်းကုန်းပိုင်လှည်း
 ဆိပ်ရွာ သုံးထပ် ကျောင်းကြီး၌။
 ရာပိုက်လေးလီ။ မျှညီသီတင်း

သုံးနေသော ဦးပုညအမည်
 ရှိသော အင်းလျားအရှင် သူမြတ်သည်။ တပည့်အ
 ပေါင်းတို့အား စာပေပို့ချခြင်း ဝတ်တရားမှ အားလပ်
 ခြင်း အခွင့်ကို မရသော် လည်း။ ကြိုးကြား ကြိုး
 ကြားသော ကာလတို့၌။ ဒါယကာအပေါင်းတို့
 လျှောက်ထားတောင်းပန်ချက်အရသာသ
 နာတော်မြတ်၏ ကြိုးပွားကြောင်းကို
 လိုလားသော အါသာဆန္ဒရှိသည်
 အတိုင်း အထူးထူးသော ကျမ်းဂန်တို့မှ ထုတ်
 နုတ်၍ စီရင် ရေးသားအပ်သော
 (သာသနာ့ဓိနယပကာသနိကျမ်း။)

နှင့်။

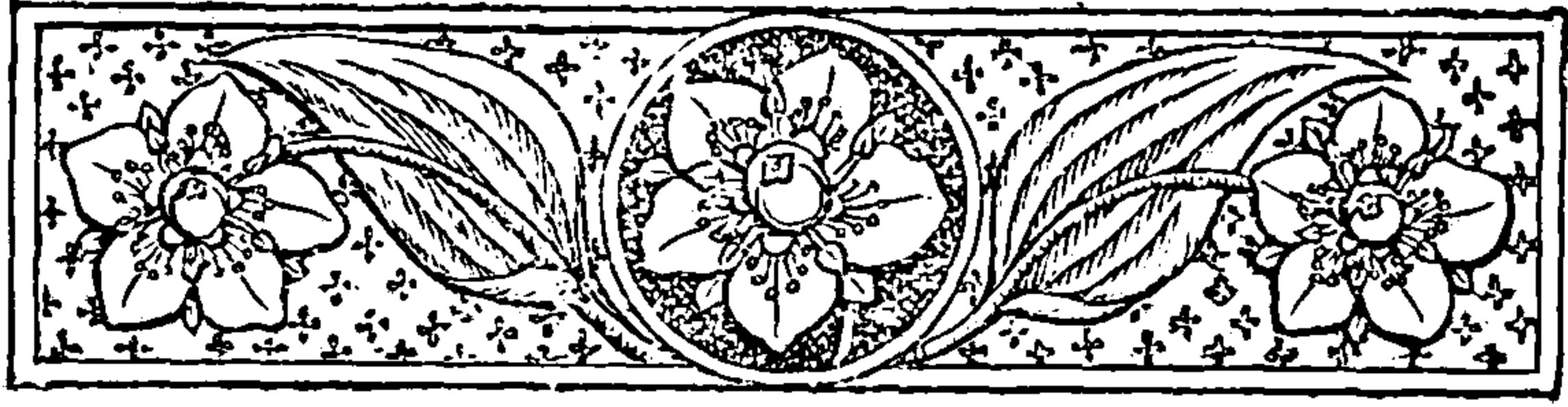
(ဝေရမဏိသိက္ခာပဒဝိနိစ္ဆယသစ်။)
 (သီလသမ္ပန္နဝိနိစ္ဆယ။)
 (ဂုဇ္ဇတ္တဒီပဏီ။)

(ဓမ္မာနုဓမ္မပဋိပတ္တိပူဇနယဝိနိစ္ဆယ။)
 (နိမိကဏ္ဍသုတ်ပါဌ်အနက်။)
 ပေါင်းခြောက်စောင်တွဲ။

ကမ္ဘာ့ဗုဒ္ဓတက္ကသိုလ် စာကြည့်တိုက် ကမ္ဘာအေး
--

ရန်ကုန်မြို့။

ဟံသာဝတီသတင်းစာပုံနှိပ်တိုက်။
 ၁၈၉၈ ခုနှစ်။

သာသနာ့စိုနယပကာသနိ။

နမောတဿဘဂဝတောံအရဟတောသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

ဒေဝါတိဒေဝိန္ဒူ။ ဗြဟ္မာတိဗြဟ္မိန္ဒူ။ စက္ကာတိစက္ကိန္ဒူ။ လောက
ဉ္ဇသျှောင်။ ငါးမာရ်အောင်၍။ ခြောက်ရောင်စုပုံ။ အနန္တဂုဏ်နှင့်။
ပြည့်စုံတော်မူသောရှင်တော်ဘုရားသည်။ မိုးဖျားအစဉာ။ အာ
ကာဈာန်ယုံ။ သဟံပတိ။ မည်ရှိပျံသင်း။ ဗြဟ္မာမင်းသည်။ လေးစင်း
အဏ္ဏဝါ။ သံသရာ၌။ အဝိဇ္ဇာမှောင်။ ပိတ်ဖုံးလှောင်သည့်။ များ
မြောင်သတ္တဝါ။ ဝေနေယျာ၏။ ချမ်းသာစီးပွား။ အကျိုးများကို။ လို
လားတောင့်တ။ ကြီးဆန္ဒနှင့်။ တုပ်ကွလေးမြတ်။ ထံတော်ရပ်သို့။
ချဉ်းကပ်ပြီးခါ။ ဘဂဝါသုံးလူ။ သဗ္ဗညုဟု။ လောကထွဋ်ထား။ အ
ရှင်ဘုရား။ တရားရေဇ။ အမြိုက်ဆေးကို။ တိုက်ကျွေးတော် မူ
ပါ။ သတ္တဝါအများ။ ဝေနေအားလည်း။ သိကြားနိုင်ကြပါလတံ
ဟု။ သင်းပျံဝစန။ နှုတ်မြိုက်ဟ၍။ တောင်းပန် ခသောကြောင့်။
ထေါင်ရကုန်။ မိဂဒါဝုန်၌။ ငါးစုံအညီ။ ပဉ္စဝဂ္ဂိတို့ကို။ ကျူးချီဟော
ပြုမြတ်ဓမ္မကို။ ဝေဠုပြီးခါ။ မိဂဒါဝါမှ။ ဗေလုဝအဆုံး။ တွက်ကျုံး
သန့်ျာ။ လေးဆဲ့ငါးဝါ။ ရှည်ကြာကာလ။ ခေတ်သမယ၌။ သတ္တ
ဝေနေ။ များမိလ်ခြေကို။ မျှဝေဓမ္မ။ ကယ်တင်ပြ၍။ ပြည်မနိဗ္ဗ။
စိုးစံယူသော။ မိန်မူဟီးဟီး။ ဒေါသမီးနှင့်။ ညှီးညှီးအလျှံ။ အခိုးထန်
သည်။ ဖောက်ပြန်မာန်ဟီး။ သုဘဒ်ရဟန်းကြီးသည်။ စောထီးထွဋ်
ထား။ မြတ်ဘုရား၌။ ထားပြီးပြီးရန်။ ဒေါသမာန်ကြောင့်။ ဓမ္မခန်
မညီ။ အဓမ္မဝါဒီ။ ပလီအလို။ ဤသို့ဆို၏။ ငါ့ရှင်တို့။ စိတ်တွင်သော

က။မစိုးရိမ်ကြလင့်။ အူသဲလှိုက်မိ။ မငိုကြလင့်။ လောကထွဋ်
ထား။ဂေါတမဘုရားသည်။ ငါတို့အားကိုသနားမဖက်။ စကား
မြွက်၍။ဤအမှုကိုပြုကြ။ဤအမှုကိုမပြုကြလင့်ဤအမှုကားအပ်၏။
ဤအမှုကားမအပ်ဟု။ဆတ်ဆတ်မပျက်။နှုတ်ကမြွက်၍။နှိပ်စက်
လှလေပြီ။ ယခုအခါ။ဘဂဝါဂေါတမ။ နိဗ္ဗာန်ကြွသောကြောင့်။
များလှထင်စွာငါတို့မှာကား။အကြင်အမှုကိုမပြုလို။ ထိုအမှုကိုမ
ပြုရပြီ။ အကြင်အမှုကိုပြုချင်လို၏။ ထိုအမှုကို ပြုရတော့အံ့ဟူ၍
မာန်မူတတ်အပ်။ သာသနာမြတ်ကို။ ပုတ်ခတ် မာန်ကြွား။ ဆိုစ
ကားကို။ထင်ရှားဆတ်ဆတ်။ ကြားကုန်လတ်သည်။ထေရ်မြတ်
ဥက္ကဋ္ဌ။တတိယသာဝက။အာသာဝမြောက်။မြိုးမောက်ရှိန်စော်။
သုံးဘုံပေါ်၌။လွှမ်းမိုးကျော်သောရှင်မဟာကဿပသည်။ ဗုဒ္ဓ
သာသနာ။ ထွန်းလင်းအံ့ဌာ။ မြတ်စွာစောထီး။ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုပြီး
နောက်။လေးလမြောက်၌။ဘုန်းမောက်ဂုဏ်ဟီး။ ဗိမ္ဗသာရမင်း
ကြီး၏စံပြီးနေရပ်။ရာဇဂြိုဟ်ပြည်မြတ်၌။ အဇာတသတ်မင်း၏
လက်ထက်။ဓမ္မစက်အာဏာစက်။တွဲဖက်နှစ်ဖြာ။ခြင်းအရာဖြင့်။
ဝေဘာရတောင်ရန်။ ခုနစ်တန်အရွက်။ ကွန်လှစ်ထွက်သော စ
ရည်းပင်ရောက်ဟူ။ လှိုင်ရွှေဂူ၌။ ရှစ်ဆူချာန်ပျံ။ တိညာဏ်မေံ
ကြူး။ ရှင်မဟာကဿပအမှူးရှိသောငါးရာသော ရဟန္တာထေရ်
မြတ်စွာတို့သည်။ သုံးဖြာပိဋကတ်။ ဓမ္မခန်မြတ်ကို။ ကျူးလွတ်
သေချာ။ ဦးစွာအစ။ ပဌမသင်္ဂါယနာ တင်တော်မူရ လေကုန်
သည်။ထိုနောက်အခါ။မြတ်စွာစောထီး။ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုပြီးနောက်။
အနှစ်တရာတိုင်ရောက်က။ ယွင်းဖောက်ပလီ။ အဓမ္မဝါဒီ။ မညီ
တရား။ဝဇ္ဇီတိုင်းသား။ရဟန်းများတို့သည်။ တရားမညီ။အလဇ္ဇီ
ဥာဏ်။ကျင့်ဖောက်ပြန်၍။ဆယ်တန်ဝတ္ထု။မအပ်မှုကို။ဗိုလ်ထုအ
များ။ ဒါယကာတို့အား။ ဤကားအပ်၏ဟု။ လှည့်ပတ် ထင်ရှား။
ဟောလွှတ်ကြား၍။တရားပျော်မွေ့။ဥပုသ်နေ၌။ရေပြေ မပျက်။
ဖလား ခွက်ကို။ တည်လျက်ထင်စွာ။ သင်္ဘောအလယ်။ ထား၍
တယ်လျက်။ သွယ်သွယ်ရပ်တိုင်း။ လာတိုင်း လာတိုင်း။ ညွတ်

ကိုင်းသောဒါယကာတို့ကို။ . ။ ဒေဝအာရုသော သံဃာဿက
ဟာပနမ္ပိ အနုမ္ပိပါဒံပိ မာသကဏ္ဍပံပိ။ ဘဝိဿတိ သံဃာဿပ
ရိက္ခာရေနကရဏိယံ။ ။ ဟုတောင်းရမ်းကြလေကုန်၏။ ။
အာရုသော။ ဒါယကာတို့။ သံဃာဿ။ သင်္ဃာအား။ ဂဟာပနမ္ပိ။ တ
ကျပ်ကိုလည်း။ ဒေဝ။ ပေးခဲ့ကြထည့်ခဲ့ကြကုန်လော့။ အနုမ္ပိ။ ငါး
မူးကိုလည်း။ ဒေဝ။ ပေးခဲ့ကြထည့်ခဲ့ကြကုန်လော့။ ပါဒံပိ။ တ
မတ်ကိုလည်း။ ဒေဝ။ ပေးခဲ့ကြထည့်ခဲ့ကြကုန်လော့။ မာသကဏ္ဍ
ပံပိ။ တပဲကိုလည်း။ ဒေဝ။ ပေးခဲ့ကြထည့်ခဲ့ကြကုန်လော့။ သံ
ဃာဿ။ သင်္ဃာအား။ ပရိက္ခာရေန။ အသုံးအဆောင်ပရိက္ခရာဖြင့်။
ဝါ။ ပရိက္ခရာကို။ ကရဏိယံ။ ပြုဘွယ်ကိစ္စသည်။ ဝယ်ယူခြင်း
ကိစ္စသည်။ ဘဝိဿတိ။ ဖြစ်ကြပါလတုံ။ ။ ယင်းသို့ဝဇ္ဇိတိုင်း
သားရဟန်းများတို့သည်ထင်ရှားဆတ်ဆတ်။ ဒါယကာကိုလှည့်
ပတ်၍ မအပ်သောစကား။ ဆိုမြွက်ကြားလျက်။ ငွေတပြား။ ငါး
မူးသားကို။ ထည့်လားပေးလား။ တောင်းခံပြား၍။ အလဇ္ဇိများ
သောကြောင့်။ တိုင်းကားဝဇ္ဇိ။ ခေါ်ရှိအညီ။ ဝေသာလီဝယ်။ သုသု
နာဂမင်းကြီး၏ သားတော်။ ကာလာသောကမင်းကြီး၏ လက်
ထက်။ ဝါလုကာရုံကျောင်းတော်ကြီး၌။ အရှင်ယသအမှူးရှိသော
ချနစ်ရာသောရဟန္တာထေရ်မြတ်စွာတို့သည်။ ကျင့်ရာမဟုတ်။ အ
လဇ္ဇိယုတ်တို့ကို။ ကွယ်အုပ်နိဂ္ဂဟ။ နှိပ်ကုန်ကြ၍။ ဒုတိယသင်္ဂါ
ယနာ တင်တော်မူရ လေကုန်သည်။ ထိုနောက်အခါ။ ဒုတိယ
သင်္ဂါယနာ။ မှန်စွာတင်ပြီးနောက်။ ပြီးမောက်လျှည်း။ ပါတလိ
ပုတ်ပြည်ကြီး၌။ ဗိန္ဒုသာရမင်းကြီး၏ သားတော်။ ဓမ္မာသော
ကမင်းကြီး၏ လက်ထက်။ ယွင်းပျက်ချွတ်ရွန်း။ တက္ကတွန်း တို့
ကို။ ပယ်တွန်းနိဂ္ဂဟ။ နှိပ်ကုန်ကြ၍။ အာသောကာရုံ ကျောင်း
တော်ကြီး၌။ ရှင်မဟာမောဂ္ဂလိပုတ္တတိဿမထေရ်အမှူးရှိသော
တထောင်ကုန်သောရဟန္တာ ထေရ်မြတ်စွာတို့သည်။ တတိယ
သင်္ဂါယနာတင်တော်မူရလေကုန်သည်။ ထိုရောအခါ။ ရှင်မဟာ
မောဂ္ဂလိပုတ္တတိဿမထေရ်သည်။ ဘုရားရှင်တော်၏ သာသ

နာတေဝ်။ထင်ပေါ်ရပ်နယ်။ကျယံပြန်စည်ကား။ ပွားများဖြိုးဖွံ့။
 အစွန်ရှည်ကြာ။အခါမယွင်း။တည်စေခြင်းငှါ။မဇ္ဈန္ဒိကမထေရ်
 ကိုကသ္မိံရကန္တာရတိုင်းသို့။ သာသနာပြုစေလွှတ်တော်မူသည်။
 မဟာရေဝတမထေရ်ကိုမဟိံသကမဏ္ဍလသို့သာသနာပြုစေ
 လွှတ်တော်မူသည်။ရက္ခိတမထေရ်ကိုဝနဝါသီအရပ်သို့သာသ
 နာပြုစေလွှတ်တော်မူသည်။ယောနကဓမ္မရက္ခိတမထေရ်ကိုအ
 ပရန္တတိုင်းသို့သာသနာပြုစေလွှတ်တော်မူသည်။မဟာဓမ္မရက္ခိ
 တမထေရ်ကို မဟာရဇ္ဇသို့ သာသနာပြု စေစေလွှတ် တော်မူ
 သည်။မဟာရက္ခိတမထေရ်ကိုယောနကတိုင်းသို့ သာသနာပြု
 စေလွှတ်တော်မူသည်။ မဇ္ဈိမမထေရ်ကို ဟိမဝန္တာ အရပ်သို့
 သာသနာပြုစေလွှတ်တော်မူသည်။ သောဏဥတ္တရ မထေရ်တို့
 ကိုသုဝဏ္ဏဘုံ။သထုံပြည်သို့သာသနာပြုစေလွှတ်တော်မူသည်။
 ရှင်မဟိန္ဒထေရ်ကိုသီဟိုဠ်ကျွန်းသို့သာသနာပြုစေလွှတ်တော်မူ
 သည်။ ။ဤရဟန္တာမထေရ်ကြီးတို့သည်။ အသီးအသီးတိုင်း
 ကြီးဒေသကိုးဌာနသို့ကြွသွားတော်မူကြပြီးခါ။ ဒါယကာ။ဒါယ
 ကာမတို့အား။တရားဓမ္မ။ဟောပြောပြော။ ဘုရားသာသနာတော်
 ကိုပြုစုတော်မူကြလေကုန်သည်။ ထိုနောက်အခါ။ ဘဂဝါသုံး
 လူ့သဗ္ဗညုသည်။ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုပြီးနောက်။အနှစ် ၄၅၀ တိုင်ရေခံ
 က။ဖြိုးမောက်ဂုဏ် ရှုန်း။သီဟိုဠ်ကျွန်း၌။တောက်ထွန်းတေဖိန်။
 ဘုန်းရှိန်မောက်ကြား။ ဝနုဂါမဏိမင်းတရား၏လက်ထက်။ စဉ်
 ဆက်များစွာ။ရဟန္တာတို့သည်။အစွန်ရှည်ကြာ။သာသနာသည်။
 တည်ပါစိမ့်ငှာ။စတုတ္ထသင်္ဂါယနာ။ဓမ္မခန္ဓာကို။ ပေထက်အက္ခ
 ရာတင်တော်မူကြလေကုန်သည်။ထိုစတုတ္ထသင်္ဂါယနာတင်ခါ
 ပြီးနောက်ရှည်မြော်အခါ ကာလကြာသော်။ ဂေါဇာသက္ကရာဇ်
 ၁၂၁၆ ခု သာသနာတော်သက္ကရာဇ် ၂၃၆၇ ခု နှစ်သို့ရောက်
 က။ မန္တလေးရတနာပုဉ် မြို့ကြီးကိုဘုန်းမီးနေလ။ လက်မွန်မဆွ။
 အာဒိကမ္ဘိက အစ တည်ထောင် ဖန်ဆင်းတော် မူသော ပဉ္စမ
 သင်္ဂါယနာတင်။ ဘဝရှင် မင်းတရားကြီးသည်။ ရှေးရှေးသော

သာသနာပြု။ တိုးလောင်းတော်။ တေးလောင်းတော်။ မင်းကောင်း
မင်းမြတ်တို့၏ ထုံးကို နှလုံးသွင်း တော်မူ၍ သာသနာတော်ကို။
အလွန်ကြည်ညိုသဖြင့်။ ဗဟုသုတ။ ဂန္ဓိန္ဒရ ဂုဏ်နှင့်။ လေဝံလုံ
သောမထေရ်ကြီးတို့အား။ တံဆိပ်တော်ပေးလှူ၍ သုံးဆူသော
ပိဋကတ်ကို။ ပုဒ်ပါဌ်အက္ခရာ။ သေချာစွာပြုပြင်။ စီရင်တော်မူ၍။
ငါးဆင့်မြောက်။ ပဉ္စမသင်္ဂါယနာတင်တော်မူသည်။ ။ ထိုနောက်
အခါ။ သာသနာတော်ထမ်း။ ရှင်ရဟန်း တို့သည် ။ ဘုရားရှင်၏
သာသနာတော်၌။ မှီခို၍ တရားကို အားထုတ်မည်ဟု နေကြပါ
လျက်။ သိက္ခာပုဒ်တော်ကို အလေးဂရုမပြုကြဘဲ။ သိက္ခာပုဒ်တော်
ကို ကျော်နင်း၍ နေလွှဲအခါ။ တစ်စုံတရာ။ အနာရောဂါ။ ထင်စွာအ
ကြောင်းမရှိဘဲ။ အကြောင်းအနာရောဂါရှိ၍ စားသောက်ခြင်းကို။
ထင်လင်းပြောင်ပြောင်။ အမြွက်ဆောင်လျက်။ တိုင်းပေါင် ရပ်
သာ။ ဒါယကာ၊ ဒါယကာမများကို။ ကွမ်းစားဆေးသောက်။ တ
ထေဝံလှည်းစီး။ အပ်ပြီးတကားဟု။ နားယောင်အောင် လှည့်ပတ်
ကြား၍။ နေလွှဲအခါ။ အနာမရှိဘဲ။ ကွမ်းစားခြင်း။ ဆီးဖြူရှစ်သျှားသ
ဖန်းခါးကို။ စားသုံးခြင်း။ ရွာတွင်းမြို့တွင်း၌ ဘိနပ်စီးခြင်း။ သင်္ကန်း
မရုံဘဲ သွားခြင်း။ ထီးဆောင်းခြင်း။ မိမိ၏ရှေ့ နေဝံလေးတောင်ခန့်
မျှမကြည့်မူ၍။ ရွာတွင်း၌။ ထိုထိုဤဤကြည့်ခြင်း။ ဆေးသေဝံခြင်း။
ရွာတွင်း၌ ကျယ်လောင်သော အသံဖြင့် ဒါယကာကို ခေါ်ငင်စ
ကားပြောခြင်း။ ဒါယကာ။ ဒါယကာမကို။ ကျွပ်နှင့်။ ခင်ဗျားနှင့်စ
ကားပြောခြင်း။ ဗေဒင်ဟောခြင်း။ အိမ်ရာဆေဝံလယ်ထွန်မြီ သွား
ခြင်း၌။ နေ့ကောင်းရက်သာ။ အခါကို ရွေးချယ်ခြင်း။ ခါးလှည့်မင်
ကြောင်ဆေးနီထိုးခြင်း။ လက်ဖွဲ့အင်အိုင်လုပ်၍ ပေးခြင်း။ ဒါယ
ကာတို့၏ အစေအပါကိုခံခြင်း။ ဒါယကာတို့၏ အမှုကိစ္စကို စိုင်း
ဝန်း ညီညာ၍ပြုခြင်း။ ဒါယကာတို့က မှာကြားလိုက်သော သ
တင်းစကားကို ယူဆောင်ခဲ့၍ ပြောကြားခြင်း။ ဒါယကာတို့လှူ
ဒါနံသောဆွမ်းအစရှိသော ပစ္စည်းများကို ဒါယကာက။ မမေး
မပျောက်ဘဲ။ ကောင်းလှသည်။ ချီးမွမ်းလှသည်ဟု။ ချီးမွမ်း ထောမ

နာ၍ပြောဆိုခြင်း။ မိမိစေခိုင်းသောသူ။ အမျိုးတော်စပ်သောသူ။
 ရိက္ခာပြတ်၍တောင်းသောသူ။ ဖုံးတောင်းယာစကာမဟုတ်သော
 လူတို့ကိုထမင်းတည်ကျွေးခြင်း။ မုန့်ပေးခြင်း။ ငှက်ပျောသီးပေး
 ခြင်း။ ပန်းပေးခြင်း။ ဝါးပေးခြင်း။ ရွာသူသားငယ်ကို ချီပိုးခြင်း။
 ဗိန္ဒောဆရာခတ်ဆရာမှော်ဆရာလုပ်၍ဆေးကျခြင်း။ အင်္ဂုရတ်
 ထိုးခြင်း။ ရဟန်းတို့၏အပ်သောဝေါဟာရစကားမဟုတ်ဘဲနှင့်
 ငွေပိစိနှစ်ကျပ်စီ တဆယ်စီဆို၍ ခွဲခန့်တောင်းခံခြင်း။ မအပ်
 သောအခြင်းအရာဖြင့် ငွေကိုတောင်းခံစုရုံး၍မိမိနေရာကျောင်း
 သောက်ခြင်း။ လှေဝယ်၍စီးခြင်း။ ထိုကျောင်းထိုလှေကို ရဟန်း
 ကောင်းများသည်။ အရိပ်ကိုသော်မျှမနင်းမဆိုကောင်းပြီ။ လှည်း
 ယာန်လှေယာန်တို့ကိုတန်ဆာဆင်၍စီးခြင်း။ နွားမွေးခြင်း။ လှော်
 လောင်းထောင်၍ ငွေလောင်းစားခြင်း။ ၎င်းလှော်လောင်းကိုပွဲ
 တော်၌ငှား၍စားခြင်း။ ပရိက္ခရာသည်နှင့် ပရိက္ခရာသင်္ကန်းကို
 ရောင်းခြင်း။ ဈေးသို့သွား၍ မိမိဝယ်ယူခြင်း။ ငွေတိုးပေးခြင်း။
 တိတ်ကြားသောဒါယကာ။ ဒါယကာမမဟုတ်ဘဲနှင့်အလိုရှိရာ
 တောင်းယူခြင်း။ ဝါးပတ်ခံတိနပ်ဖြူ စီးခြင်း အစရှိကုန် သော
 ရဟန်းတို့၏အမှုအရာအကျင့် မဟုတ်သောအကျင့်ယုတ်မာကို။
 ကျင့်ကြံ ပြုကြံကုန် သောအလန္တူ ရဟန်းဆိုးတို့ကို သိက္ခာပုဒ်
 တော်ဖြင့်နှိပ်နင်းဖိစီး၍ပဉ္စမသင်္ဂါယနာတင်။ ဘဝရှင်မင်းတရား
 ကြီး၏လက်ထက်။ ရှမ်းကလေးကျွန်းဆရာတော်ကြီး တကြိမ်။
 ထိုနေ့က။ ငါတို့သလုံး ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ တပည့်ဖြစ်
 တော်မူကြကုန်သော မတ္တရာဆရာတော်။ ငါတို့သင်္ဂါယနာဆရာ
 တော်။ သင်္ကပန်းဆရာတော်။ ကျေးဇူးတော်အလွန်ကြီးတော်မူ
 သောပဌမသာသနာပြု။ ငစည့်ကူးဂိုဏ်းအုပ်ဆရာတော်ဘုရား
 ကြီးတို့သည်။ အသီးအသီး။ မြို့ကြီးခရိုင်။ ဆိုင်ရာပိုင်းခြား၍ဘုရား
 သါသနာတော်ကိုပြုစုတော်မူကြလေကုန်သည်။ ဤသို့မန္တလေး
 ရတနာပုဉ် မြို့တည် နန်းတည်။ ပဉ္စမ သင်္ဂါယနာတင်။ ဘဝရှင်
 မင်းတရားကြီးလက်ထက်၌။ ဓမ္မဝါဒီ။ လန္တူပေသလသိက္ခာကာမ

ကိုအလိုရှိကြကုန်သောရဟန်းတို့ကောင်း။ ရဟန်းမွန်။ အလွန်များသဖြင့်။ ပရိယတ်ပဋိပတ်နှစ်ရပ်သော သာသနာတော်မြတ်သည် အလွန်တိုးတက်စည်ကားပွားများလေသည်။ နေလွဲအခါ။ ကွမ်းစားခြင်း။ ဆေးသောက်ခြင်း။ ငှည်းစီးခြင်းကို ပြုကုန်သော အလွန်ကြမ်း။ ရှင်ရဟန်းတို့၏။ အနေ အထိုင်အသွားအလာများသည်။ အလွန်ကျဉ်းကျပ် ကြလေသည်။ ။ ဤဆိုခဲ့ပြီးသော နေလွဲ အခါ။ ကွမ်းစားခြင်း။ ဆေး သောက် ခြင်း။ ငှည်းစီးခြင်း အစရှိကုန်သော ရဟန်းတို့၏ အမူအရာ အလေ့အကျင့်မဟုတ်သော အမူမျိုးတို့ကို ပြုကျင့်ကြကုန်သော ရဟန်းတို့သည် ဝိနည်းသိက္ခာပုဒ်တော်လာတိုင်း။ သိကြလျက်ပင်။ စိတ်ယုတ်ဝင်၍။ ဤနေလွဲအခါ။ ကွမ်းစားခြင်း။ ဆေးသောက်ခြင်း။ ငှည်းစီးခြင်းတို့ကို ပြုကျင့်ကြလေကုန်၏။ ထိုသို့မအပ်လေဟုသိလျက် သားနှင့်ပင်ပြုကျင့်လိုသော စေတနာနှင့်တကွ။ သိက္ခာပုဒ်တော်ကိုကျော်နင်း၍နေလွဲအခါ။ ကွမ်းစားခြင်း။ ဆေးသောက်ခြင်း ငှည်းစီးခြင်းအစရှိကုန်သော အကျင့်ယုတ်မာကိုကျင့်ကြကုန်သော ရဟန်းတို့ကိုသာသနာတော်၏ဆူးပြောင့်ခလုတ်။ ကျော်ပြတ်တပြေး။ အညစ်အကြေး။ အလှေ့အမွှား။ အမေ့ဝါဒီ။ အလွန်ရဟန်းများဟူ၍။ မှတ်အပ်သိအပ်၏။ ။ ထိုကြောင့်။ ။ သဗ္ဗိစ္စ အာပတ္တိံ အာပဇ္ဇတိ။ အာပတ္တိံ စ ပရိဂုဟတိ။ အဂတိဂမနဉ္စ ဂစ္ဆတိ။ ဒေသောရစ္ဆတိ အလန္တိပုဂ္ဂလော။ ။ ဟုဘုရားရှင်တော်သည် ဟောတော်မူအပ်လေပြီ။ ။ ပရိဝါပါဠိတော်။ ။ အနက်ကား။ ။ သဗ္ဗိစ္စ၊ ရဟန်းအများပင်သိလျက်နှင့်သိက္ခာပုဒ်ကို ကျော်နင်း၍ လွန်ကြူးမဲ့လွန်ကြူးလိုသော စေတနာနှင့်တကွ စေ့ဆော်၍။ အာပတ္တိံ။ ကွမ်းစားဆေးသောက်ငှည်းစီးခြင်းအစရှိသည်တို့ကြောင့်သင့်သော အာပတ်သို့။ အာပဇ္ဇတိ။ ရောက်၏။ အာပတ္တိံ စ။ ကွမ်းစားဆေးသောက်ငှည်းစီးခြင်းကြောင့်သင့်ပြီးသော အာပတ်ကိုလည်း။ ပရိဂုဟတိ။ သူတပါးမသိအောင်ဖုံးလွှမ်းလျှို ငှက်၍ထား၏။ အဂတိဂမနဉ္စ။ ဆန္ဒာဂတိ ဒေါသာဂတိ ဘယာဂတိ

မောက္ခာဂတိဟု သောမလိုက်အပ်သောအဂတိ ငှပါးသို့လည်း။
 ဂစ္ဆတိ။ လိုက်လား၏။ ဇေဒိ သော။ ဤသို့သဘောရှိသော ရဟန်း
 များကို။ အလန္တိပုဂ္ဂလော။ မရှက်ပဿိတရားမညီသည့်အဓမ္မဝါဒီ
 အလန္တိပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍။ ဝုစ္ဆတိ။ ဆိုအပ်၏။ ဆိုကြလေ။ ။ ဤကားအ
 နက်။ ။ အဓိပ္ပါယ်အကျည်းမှတ်သားရန်ကား။ ။ သဗ္ဗိစ္စအစ
 ရှိသောပါဌ်ဖြင့်။ သိက္ခာပုဒ်ကို မရိုသေသော အားဖြင့်။ ထပ်ခါ
 ထပ်ခါလွန်ကြူး၍ အာပတ်သင့်သော ရဟန်းသည်လည်းကောင်း
 တကြိမ်တခါ။ မတော်၍သင့်ပြီးသော အာပတ်ကို ဖုံးလွှမ်းလျှို
 ဝှက်၍ထားသော ရဟန်းသည်လည်းကောင်း။ တဏှာပစ္စည်းကို
 ဝေဘန်ရာ၌ အဂတိလေးပါးသို့ လိုက်သော ရဟန်းသည်လည်း
 ကောင်း။ အလန္တိ ရဟန်းဖြစ်၏။ ဤအဓိပ္ပါယ်ကို ပြတော်မူ၏။
 သိက္ခာပုဒ်ကို ရိုသေလေးမြတ်၍ အာပတ်ကိုမသင့်စေသော ရ
 ဟန်း။ မတော်၍တကြိမ်တခါ။ သင့်ပြီးသော အာပတ်ကို။ နောင်အ
 ခါ၌မပြုပါပြီဟု ဒေသနာကြားသော ရဟန်းအဂတိလေးပါးသို့
 မလိုက်လားသော ရဟန်းများသည်။ အလန္တိမဟုတ်လန္တိ သူမွန်၊ သိ
 လဝန် ရဟန်းကောင်း ရဟန်းမြတ် ပေတည်းဟူ၍ အဋ္ဌကထာ
 ဆရာသည် အဓိပ္ပါယ်ကိုဘော်ပြတော် မူ၏။ ဟုမှတ်သားကြ
 လေ။ ။ ထိုကြောင့်။ ။ ဇေတ္ထစသဗ္ဗိစ္စာတိဣဒိနာအနာဒရိယေ
 နေဝ အာပတ္တိံ အာပဇ္ဇန္တော အာပန္နန္တ အာပတ္တိံ ပရိဂုဟန္တော
 တဏှာဘာဇနိယဌာနာဒိသု အဂတိဂမနံ ဂစ္ဆန္တောစ အလန္တိဟော
 တိ။ နဣတဇရာတိဒေသတိ။ ။ ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ။ ကင်္ခါဒိ
 ကာသင်္ခါ။ ။ ဆဲတကြောင်းပေ။ ။ ခအင်္ဂါ။ ခူချပ်။ ။ အနက်
 ကား။ ။ ဇေတ္ထစ။ ဤသဗ္ဗိစ္စအာပတ္တိံ အာပဇ္ဇတိဟူသောဂါထာ
 ၌လည်း။ သဗ္ဗိစ္စာတိဣဒိနာ။ သဗ္ဗိစ္စအစရှိသောပါဌ်ဖြင့်။ အနာဒရိ
 ယေနေဝ။ သိက္ခာပုဒ်ကိုမရိုသေ မလေးမစားသောအားဖြင့်သာ
 လျှင်။ အာပတ္တိံ။ နေလွဲအခါကွမ်းစားခြင်းဆေးသေခံခြင်း လှည်း
 စီးခြင်းကြောင့် သင့်သောအာပတ်သို့။ အာပဇ္ဇန္တောစ။ ရောက်
 သောအဓမ္မဝါဒီရဟန်းသည်လည်းကောင်း။ အာပန္နံ။ မတော်၍

တကြိမ်တခါသင့်ပြီးသော။ အာပတ္တိံ စ။ အာပတ်ကိုလည်း။ ပရိ
ဂူဟန္တောစ။ ဖုံးလွှမ်း လျှို့ဝှက်၍ထားသော ရဟန်းသည်လည်း
ကောင်း။ ဘဏ္ဍာဘာဇနိယဋ္ဌာနာဒိသု။ ဘဏ္ဍာပစ္စည်းကိုဝေဘန်
ရာအရပ်အစရှိသည်တို့၌။ အဂတိဂမနံ။ မလိုက်အပ်သောအဂတိ
လေးပါးသို့လိုက်လားခြင်းသို့။ ဂစ္ဆန္တောစ။ လိုက်လမ်းသောရဟန်း
သည်လည်းကောင်း။ အလန္တိ။ မရှက်ပလိတရား မညီသည့်အ
ဓမ္မဝါဒီအလန္တိသည်သာလျှင်။ ဟောတိ။ ဖြစ်လေ၏။ ဣတရော။
သိက္ခာပုဒ်ကို ရိုသေ လေးမြတ်၍ အာပတ်ကို မသင့်စေသော
ရဟန်းမတော်၍ တကြိမ်တခါသင့်သောအာပတ်ကို ဒေသနာ
ကြားသောရဟန်းအဂတိလေးပါးသို့ မလိုက်လားသော ရဟန်း
သူမွန်သီလဝန်သည်။ အလန္တိ။ မရှက်ပလိအလန္တိသည်။ နဟော
တိ။ မဟုတ်ပေ။ ။ ဤကားအနက်။ ။ ဤဆိုခဲ့ပြီးသောဂါထာ
နှင့်ဒီကာပါဌ်ကို သေချာစွာ ကြည့်ရှုမှတ်သား၍ ဤသူရဟန်း
သည်။ အလန္တိ။ ဤသူကားလန္တိဟု ခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာ၍သိကြလေ။
ရဟန်းမြင်သမျှကို။ အတူတူချည်းတဲဟူ၍ မသိမမှတ်ကြလင့်။
ရဟန်းရှင်လူ။ ဥပသကာဥပသကီတို့။ ။ မကောင်းသောရဟန်း
ကိုမကောင်းဟူ၍ပင်မှတ်။ အလတ်ဖြစ်သောရဟန်းကိုအလတ်
စားဟူ၍မှတ်။ ရဟန်းကောင်းကို ကောင်းပေသည်ဟူ၍မှတ်။
ဤသို့မှတ်သိမှ။ ဓမ္မဝါဒီဖြစ်မည်အတူတူချည်းတဲမှတ်ယူ ကြလျှင်။
အဓမ္မဝါဒီတရားနှင့်မညီသောသူဖြစ်မည်သိတည်း။ သတိထား
၍သာသနာကို လိုလားကြပါကုန်။ အလန္တိ၏ အပင်း အသင်းအ
ထောံအပင့်ကူညီ ရိုင်းဝန်းခြင်းကိုမပြုကြဘဲ။ လန္တိသူမွန်။ သီလ
ဝန်တို့ကို။ အားသွန်ကြိုးစားကူညီ ဌားမှ။ ဘုရားသာသနာတော်
သည်။ ထွန်းပေါ်စည်ကား။ ပွားများမည်အရေးကို။ သတိပေးပါ
သည်။ ရဟန်းရှင်လူ။ ဥပါသကာ။ ဥပါသကီတို့။ ။ အချို့သောရ
ဟန်းတို့ကားမိမိသည်။ လန္တိသူတော်ကောင်းတို့၏ သဘောကို
မသက်ဝင်ဘဲနှင့်။ နေလွဲအခါ။ ကွမ်းစားခြင်း။ ဆေးသေခံခြင်း။
လှည်းစီးခြင်း။ သေးကျခြင်းအစရှိသောအကျင့်ယုတ်မာကိုကျင့်

ချင်တိုင်းကျင့်ပြီး။ စားသုံးပြီး၍ငါတို့ရဟန်းမှာ။ အာပတ်ဖြေ။ ဒေ
သနာကြားလျှင်ပြီးရော။ လန္တီဖြစ်ကရောဟု။ ဒါယကာတို့အား။
အမှတ်မှားအောင်ပြောကြား၏။ ပညာသေးသိန်။ သဒ္ဓါရှိန်နည်း
ပါး။ ဒါယကာများက။ ဩဠာ။ တို့ကိုယ်တော်ပြောသည့်စကား။
အမှန်ပါကလားဟု။ အမှတ်မှားရှာလေ၏။ ။ ဤအရာ၌။ ဒေသနာ
ကြားပုံကိုပြော။ ဒါယကာတို့။ သိကြမည်ကြောင့်။ ဒေသနာကြား။
အာပတ်ဖြေကိုပြဆိုဦးအံ့။ ။ မြဲမြဲ သတိထား၍မှတ်ကြ။ ဒါယကာ
တို့။ သို့မဟုတ်။ အလန္တီရဟန်းတို့။ လိပ်ညာဏ်နှော၍ အကြောက်
သာခံနေရမည်။ ။ တကြိမ်တခါ။ မတော်၍အာပတ်သင့်သော
ကြောင့်။ ထိုအာပတ်ကို။ ပယ်ချစွန့်ပစ်၍ လန္တီသူတော်ကောင်း
ဖြစ်လိုသောရဟန်းသည်။ လန္တီရဟန်းတပါး၏အထံ၌။ ။ အဟံ
ဘန္တေဂရုကာအာပတ္တိယောအာပီကရောမိ။ ။ ဂရုကာအာပတ်
ကိုထင်စွာပြု၏။ ။ ဘန္တေ။ အရှင်ဘုရား။ အဟံ။ အကျွန်ုပ်သည်။
ဂရုကာအာပတ္တိယော။ ဂရုကာအာပတ်တို့ကို။ အာပီ။ ထင်လင်း
ပေါ်လွင်စွာ။ ကရောမိ။ ပြုပါ၏။ ။ လန္တီရဟန်းက။ ။ သာရ၊
သာရ၊ သာရ။ ။ ဟုဂန်ခံရ၏။ ။ သာရသာရသာရ။ ကောင်း
၏။ ကောင်း၏။ ကောင်း၏။ ။ တဖန်။ ။ အာပတ်ဖြေသော
ရဟန်းသည်။ အဟံဘန္တေသမ္ပဟုလါနာနာဝတ္ထုကြါလဟုကာအာ
ပတ္တိယောအာပတ္တိတာတုမှမူလေ ပဋိဒေသေမိ။ ။ ဟုကြားရ
၏။ ။ ဘန္တေ။ အရှင်ဘုရား။ အဟံ။ အကျွန်ုပ်သည်။ သမ္ပဟုလာ။
များစွာကုန်သော။ နာနာဝတ္ထုကာ။ အထူးထူးကုန်သောဝတ္ထုရှိ
ကုန်သော။ အာပတ္တိယော။ အာပတ်တို့သို့။ အာပတ္တိ။ ရောက်ပါပြီ။
တာအာပတ္တိယော။ ထိုအာပတ်တို့ကို။ တုမှမူလေ။ အရှင်ဘုရား၏
အနီးထံပါး၌။ ပဋိဒေသေမိ။ ရှေ့ရှုကြားပါ၏။ ။ လန္တီရဟန်း
တပါးက။ ။ ပဿသိအာရသောတာအာပတ္တိယော။ ။ ဟု
ဆိုရ၏။ ။ အာရသော။ ငါ့ရှင်။ တာအာပတ္တိယော။ ထိုသင့်ပြီး
သောအာပတ်တို့ကို။ ပဿသိ။ ရှုကြည့်ပေ၏။ ရှုကြည့်လော။ ။
တဖန်။ ။ အာပတ်ဖြေသော ရဟန်းသည်။ အာမဘန္တေ

ပဿာမိ။ ။ဟုဆိုရ၏။ ။ဘန္တေ။အရှင်ဘုရား။ အာမပဿာ
မိ။ဩဝါရူကြည့်ပါ၏။ရူကြည့်ပါအံ့။ ။လန္တိရဟန်းက။ ။အာ
ယတိ။အာယတိ။ သံဝရေယျာသိ။ ။ဟုဆိုရ၏။ ။အာသုသော။
ငါ့ရှင်။အာယတိ။ ။ယခုလွန်ကြူးပြီးသည်မှနောက်နောင်အခါ၌။
သံဝရေယျာသိ။တခါမပြုကျင့်ပါပြီဟုစိတ်ဖြင့်ကြည်ဖဲ၍ စောင့်
စည်းလေလော။ ။တဖန်။ ။အာပတ်ဖြေသောရဟန်းသည်။ ။
သာသနာ့ဘန္တေသံဝရိဿာမိ။ ။ဟုဝန်ခံရ၏။ ။ဘန္တေ။အ
ရှင်ဘုရား။သါရ။ကောင်းလှပါပြီ။သုဗ္ဗ။ကောင်းစွာ။သံဝရိဿာ
မိ။သိက္ခာပုဒ်ကိုမလွန်ကြူးမူ၍ စောင့်ရှောက်ပါအံ့။ စောင့်ရှောက်
ပါမည်။ ။လန္တိရဟန်းက။ ။သာသနာသာသနာ။ ။ဟု
ကောင်းကြီးပေးရာ၏။ ။သာသနာသာသနာ။ ကောင်း၏။
ကောင်း၏။ကောင်း၏။ ။ဤယခုဆိုခဲ့ပြီးသောအာပတ်ဖြေဒေ
သနာကြားပုံကိုနှုတ်တက်အရဆောင်၍ထား။ အာပတ္တိ။ သံဝရ
ကို။မြဲစွာသတိပြု။ ။ဤသို့ဒေသနာကြား။ အာပတ်ဖြေသော်။
နောင်အခါ။မပြုကျင့်လိုသော စိတ်ရှိသောရဟန်းသည်အာပတ်
ဖြေ၏။လန္တိဖြစ်၏။ထိုသို့မဟုတ်။ အိမ်နီးချင်းရှိသေရုံလွတ်တက်
၏ ဆိုသောစကားပုံကဲ့သို့။ နောင်အခါ။ ရှောင်ကြည်လိုသော
စိတ်။မပြုမကျင့်လိုသော စိတ်မရှိဘဲနှင့်။ ပစပ်က။ အာပေါက်
အောင်။ အာပတ်ဖြေသော်လည်း။ အာယတိ။ သံဝရမရှိသော
ကြောင့်။အာပတ်မပြေ။ရှင်ပွေလူညစ်။အလန္တိ၏အဖြစ်မှ။စင်စစ်
မထမြောက်ဟုမှတ်ယူကြလေ။ထိုကြောင့်။စိတ်ဖြင့်သာ။အလန္တိ
ဖြစ်ကြောင်း။လန္တိဖြစ်ကြောင်း။ထိုအလန္တိနှင့် ကံကြီးကံငယ်မှစ
၍ မပေါင်း မသင်းရကြောင်းကို။ ။ယသ္မာအလန္တိတဉ္စလန္တိ
တဉ္စပုထုဇ္ဇနာနံစိတ္တက္ခဏာပဋိပဒ္ဓံ။ နသဗ္ဗကာလိကံ။ သဗ္ဗိစ္စဟိ
ဝိတက္ကမစိတ္တဥပ္ပန္နေ အလန္တိနောနပုန ဤဒိသံ ကရိဿာမိတိ
စိတ္တေနလပိနောဟောန္တိ။ ဧတသုစယေပေသလေဟိဩဝဒိယ
မာနာဒိနဩရမန္တိ။ပုနပ္ပန္နံဝဒန္တိ။ တေဝေအသံဝသိတဗ္ဗာ။ ။
ဟုဆိုအပ်၏။ ။ဝိနယာလင်္ကာရဋီကာ။ ။ဆယ်ကြောင်းပေ။

ယအင်္ဂါ။ ယော့ချုပ်။ ။အနက်ကာ။ ။ယသ္မာ။ အကြင့်
 ကြောင့်။ ပုထုဇ္ဇနာနံ။ ပုထုဇ္ဇနရဟန်းတို့၏။ အလန္တီတဉ္စ။ မရှက်
 ပလီအလန္တီ၏အဖြစ်သည်လည်းကောင်း။ လန္တီတဉ္စ။ တရားနှင့်
 အညီရဟန်းကောင်းပီသည်လန္တီ၏ အဖြစ်သည်လည်းကောင်း။
 စိတ္တက္ခဏပဒိဗဒ္ဓိ။ ဥပါဒိဋ္ဌိဘင်ဟူသော စိတ္တက္ခဏနှင့်စပ်၍ဖြစ်
 ခြင်းရှိ၏။ သဗ္ဗကာလိကံ။ အခါခပ်သိမ်းအလန္တီလန္တီ၏ဖြစ်ခြင်းရှိ
 သည်။ န။ မဟုတ်။ ဟံသစ္စံ။ ထိုစကားသည်မှန်၏။ အလန္တီနော။ မ
 ရှက်တတ် ပလီ အလန္တီ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ သဗ္ဗိစ္စ။ လွန်ကြူးလို
 သောစေတနာနှင့်တကွစေ့ဆော်၍။ ဝိတိက္ကမဗိတ္တေ။ သိက္ခာပုဒ်
 ကိုနောင်အခါခါ လွန်ကြူးဦးမည်ဟူသော စိတ်သည်။ ဥပ္ပန္နေ။
 အာပတ်ကိုမဖြေခင်ဖြေဆဲဖြစ်လတ်သော်။ ပုန။ တဖန်။ ဤဒီသံ။
 ဤသို့သဘောရှိသော သိက္ခာပုဒ်ကို လွန် ကြူးခြင်း အမှုကို။ န
 ကရိဿာမိ။ မပြုမကျင့်တော့အံ့။ ဣတိဗိတ္တေန။ ဤသို့နောင်တဖန်
 မပြုမကျင့်ပါအံ့ဟူသောစိတ်ဖြင့်။ ပုန။ တဖန်။ လန္တီနော။ လန္တီတို့
 သည်။ ဟောန္တိ။ စင်စစ်ဖြစ်ပြန်လေကုန်၏။ တေသုစ။ ရံခါအလန္တီ
 အမြဲအလန္တီဖြစ်ကုန်သောရဟန်းတို့တွင်လည်း။ ယေ။ အကြင်အ
 မြဲပင်အလန္တီဖြစ်ကုန်သောရဟန်းတို့သည်။ ပေသလေဟိ။ သီလ
 ကိုချစ်မြတ်နိုးကုန်သောလန္တီသူမွန် သီလဝန်ရဟန်းကောင်းတို့
 သည်။ ဩဝဒိယမာနာပိ။ နောင်အခါအထပ်ထပ် မပြုမကျင့်လေ
 လင့်ဟုအာပတ်ကို ဖြေရာကဆီဆုံးမလိုက်သော်လည်း။ နုဩရ
 မန္တိ။ ကွမ်းစားဆေးသောက် လှည်းစီးခြင်း အစရှိကုန်သောအ
 ကျင့်ယုတ်မာတို့ကိုမရှောင်မကြဉ်လေကုန်။ ပုနပ္ပန္နံ။ အာပတ်ကို
 ဖြေကြားပြီးသည်မှ နောင်အခါ၌ အဖန်ဖန် အထပ်ထပ်။ ဒဒန္တိ။
 ကွမ်းစားဆေးသောက်လှည်းစီးခြင်း အစရှိကုန်သော အကျင့်
 ယုတ်မာကိုပြုကျင့်ကြလေကုန်၏။ တေဝေ။ ထိုနေ့တိုင်းနေ့တိုင်း
 နေလွဲအခါကွမ်းစားဆေးသောံရွှေငွေရှိ၍ အမြဲအလန္တီဖြစ်ကုန်
 သောရဟန်းယုတ်မာတို့ကိုသာလျှင်။ အသံဝသိတဗ္ဗာ။ ကံကြီး
 ကံငယ်မှစ၍မပေါင်းမသင်းအပ်ကုန်။ ။ဤကားအနက်။

အဓိပ္ပါယ်အကျဉ်းကား။ ။ ပုထုဇ္ဇန်ရဟန်းတို့၏အလင်းပြန့်ပွားရေး
အဖြစ်။ လင်းပြန့်ပွားရေးအဖြစ်သည်။ စိတ္တကုဋ္ဌာနနှင့် စပ်၍ဖြစ်၏။ စိတ်
ကြောင့် အလင်းပြန့်ပွားရေး။ စိတ်ကြောင့်လင်းပြန့်ပွားရေး။ အခါ ခပ်သိမ်း
အလင်းပြန့်ပွားရေးဖြစ်သည်မဟုတ်။ ထိုစကားသည်မှန်၏။ ကွမ်းစား
ဆေးသောက်အစရှိကုန်သောအလင်းပြန့်ပွားရေးပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ နောင်အ
ခါတဖန်ဤအမှုကိုမပြုမကျင့်ပါအံ့ဟု စိတ်ကို ဆောက်တည်၍
ဒေသနာကြားအာပတ်ဖြေက။ လင်းပြန့်ပွားရေးနှင့် သီလဝန်ဖြစ်လေ
၏။ အကြင် ရဟန်းတို့သည်။ လင်းပြန့်ပွားရေးကောင်းများက။ ဤအ
ကျင့်ယုတ်မာအမှုကို။ နောင်အခါမပြုမကျင့်လင့်။ စောင့်ရှောက်
လေဟုဆိုဆုံးမသော်လည်း။ အဖန်ဖန်အထပ်ထပ်ပြုချင်တိုင်းပြု
ကျင့်ကုန်၏။ ထိုအထပ်ထပ်ပြုချင်တိုင်းသာ ပြုကျင့်ကုန်သော
အပြစ်ပင်။ အလင်းပြန့်ပွားရေးကို။ ဆွမ်းအတူစားခြင်း။ ကံကြီးကံ
ငယ်မှစ၍ မပေါင်း မသင်းအပ်ဟု။ ဒိုကာဆရာသည် မှာထား
တော်မူခဲ့ပေ၏ဟူလို။ ။ အကယ်၍။ နောင်အခါ။ မပြုမကျင့်ပါအံ့
ဟူသောအာယတိံ သံဝရမရှိဘဲနှင့်ကွမ်းကို တဖွတ် ဖွတ်စား၍
ဆေးကို အောက်က အငွေ အခိုး ထွက်အောင် သောက်ရှု၍။
အဂ္ဂိရတ်ကိုထိုး၍ ဆေးအိတ်ကြီးနှင့်ဆေးကု၍ ဒေသနာကြား
အာပတ်ကိုဖြေသော်။ ပြေ၏ ဟုဆိုချေက။ ဒါယကာတို့ကို ဟော
ချေက။ ဘုရားရှင်တော်က ဤသို့ ဒေသနာကြားမှာထားတော်မူခဲ့
ခြင်းသည်ဖြစ်ရာ၏။ ။ ငါ့ချစ်သားတို့။ ငါဘုရား၏ သာသနာ
တော်၌။ ရဟန်းပြု၍နေသာနေရစ်ကြ။ မကြောင့်မကြလည်းစား
သောက်ရ၏။ ရဟန်းပြု၍နေကြသော်ပြုချင်တိုင်း ပြုလိုသမျှအမှု
မျိုးကိုပြုကြ။ ပြု၍ပြီးလျှင်အာပတ်ဖြေ ဒေသနာကြားလိုက်။ ဘယ်
ကံစွဲမှမရှိ။ ပကတိသီလဝန်ဖြစ်၏။ ပြု၍ပြီးက။ ဒေသနာကြား။ ဒေ
သနာကြားပြီးက။ ပြု၍ပြီးသောပြုကြလေဟူ၍ မှာထားတော်
မူခြင်းသည်ဖြစ်ရာ၏။ ဤကဲ့သို့။ ဘုရားအလိုတော်ကိုယူ၍လည်း
စားချင်တိုင်းစား။ နေလွှဲအခါ။ ကွမ်းကိုစားချင်တိုင်းစား။ ဆေးကို
သောက်ချင်တိုင်းသောက်။ ပြီးမှလှသောဒါယကာ၏အိမ်သို့သွား

၍ ဝတ္ထုကို တောင်းချင်တိုင်း တောင်းယူ၍ ငါတို့ရဟန်းဆိုတာ အာပတ်ဖြေဒေသနာကြားလျှင်။ ပြီးရော့ ဟုဟောကြားကြလေသည် ကိုကား။ ဒါယကာက။ မသိရှာ၍ အဟုတ်ပင်ဘဲ မှတ်ရှာရလေ၏။ ဤစာကို သေချာစွာ ကြည့်ရှု၍ မှတ်သားပြီးလျှင်။ ရဟန်းအလန္တီ တို့၏ အလိန်အပွေအကြောကို မခံကြလေလင့် ဒါယကာဒါယကာ မတို့။ ။ ဆိုခဲ့ပြီးသော အမှုတို့ကို ပြုချင်တိုင်း ပြုကျင့်၍ အာပတ် ဖြေဒေသနာကြားလျှင် ပြီးရော့ ဟုဟောကြားသော သူတို့သည်။ သာသနာတော်ကို ၎င်း။ ဘုရားရှင်တော်ကို ၎င်း။ သဗ္ဗညုဥာဏ် တော်ကို ၎င်း။ နှုတ်တည်းဟူသော တုတ်ထွင်ကန်နှင့် ရိုက်နှက် ပုတ်ခတ်သော သူတည်း။ ဟုမှတ်သိကြလေ။ အလန္တီသည်။ အလန္တီစကားကို ပြော၏။ ထိုကြောင့် အယူဝါဒကို အယူခံကြလျှင်။ လန္တီ သူမွန်သီလဝန်ရဟန်းများ၏ အထံ၌သာ အယူကို ခံကြလေ။ အလန္တီထံမှာ အယူမခံရချေ မှတ်သိကြရဟန်းရှင်လူတို့။ ။ ဤ ငါရေးသားသော စာကို ကြည့်ရှု မှတ်သား၍ အလန္တီဟု ဧကန် တပ်တပ် သိကြလျှင်။ ထိုအလန္တီကို လန္တီ ရဟန်း များက မချီး မြှောက်ရ။ သင်္ဘောကောင်းများ၏ ဘောင်သို့ မဝင်စေ၍ ကောင်း စွာနှိပ်အပ်၏။ ဤသို့ မနှိပ်လေဘဲ အလန္တီနှင့် ကံကြီး ကံငယ်ကို အ တူပြု၍ ပေါင်းဖော် ခြင်း။ ဆွမ်းကွမ်းအတူစားသောက်ခြင်းကို ပြု ကုန်သော ရဟန်းကောင်းတို့သည် အလန္တီဖြစ်လေကုန်၏။ ။ ယထာဝရိနယဉ္စ အတိဋ္ဌန္တာ သံဃာတော ဗဟိကရဏာ ဒိဝသေ နသုဋ္ဌါနိဂ္ဂဟေတဗ္ဗာ။ တထာအကတွာတေဟိသဟသံဝသန္တာပိ အလန္တီနေဝ ဟောန္တိ။ ။ ဝိနယာလင်္ကာရဋီကာ။ ။ ဆယ် ကြောင်းပေ။ ဃာအင်္ဂါ။ ဗောဇ္ဇာချုပ်။ အနက်ကား။ ။ ယထာဝရိနယံ။ ဘုရားရှင်သည် ပညတ်တော်မူအပ်သော ဝိနည်းသိက္ခာပုဒ်တော် လါတိုင်း။ အတိဋ္ဌန္တာစ။ မတည်မကျင့်မစောင့်ရှောက်ကုန်သော အလန္တီ ရဟန်းတို့ကိုလည်း။ သံဃာတော။ ရဟန်းကောင်း ဖြစ် သော သင်္ဘောဘောင်းမှ။ ဗဟိကရဏာဒိဝသေန။ အပပြုခြင်းအစ ရှိသည်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ သုဋ္ဌါ။ ကောင်းစွာ။ နိဂ္ဂဟေတဗ္ဗာ။

သိက္ခာပုဒ်ဖြင့်နှိပ်စက်အပ်ကုန်၏။ တထာ။ ထိုသို့။ အကတ္တာ။ နှိပ်
 ခြင်းကိုမပြုမူ၍။ တေဟိ။ ထိုနေ့လွဲအခါ ကွမ်းစားဆေးသောက်
 သောအလဇ္ဇီရဟန်းတို့နှင့်။ သဟ။ အတူတကွ။ သံဝသန္တာပိ။ ဆွမ်း
 ကွမ်းကိုအတူစား၍ ကံကြီးကံငယ်ကိုအတူပြု၍ပေါင်းသင်းကြ
 ကုန်သောရဟန်းကောင်းတို့သည်လည်း။ အလဇ္ဇီနေဝ။ အလဇ္ဇီ
 နေဝေ။ မရှက်ပလီ။ အလဇ္ဇီတို့သည်သာလျှင်။ ဟောန္တိ။ ဖြစ်ရှာ
 ကြလေကုန်၏။ ။ အဓိပ္ပါယ်ကိုသိသာပြီ။ ။ ဤဝိနယလင်္ကာ
 ရဇိကာ၌သာ ထိုအလဇ္ဇီနှင့် ပေါင်းသင်းသော်။ ရဟန်းကောင်း
 သည်အလဇ္ဇီဖြစ်သည်ဟု ဆိုသည်မဟုတ်သေး။ ထိုကွမ်းစား
 ဆေးရှူ။ မသူလက္ခဏာ။ လှည်းစီးခါနှင့်။ ဆေးပါကုခြင်း။ ဖျင်းလှ
 သေးနုတ်။ အလဇ္ဇီယုတ်နှင့်တအုပ်တသင်းတည်းပြု၍။ ဆွမ်းကွမ်း
 အတူစားခြင်း။ အလဇ္ဇီ၏ ဆွမ်းကွမ်းအစရှိသော အလုံးစုံသော
 ပစ္စည်းကိုသုံးဆောင်စားသောက်ခြင်းကိုပြုသော ရဟန်းကောင်း
 သည်။ မိမိကကောင်းကောင်းနေငြားသော်လည်းကွမ်းစားဆေး
 သောက်။ အလဇ္ဇီ မှောက်၏ပစ္စည်းကိုစားသောက်သောကြောင့်
 အလဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်ပင်တည်း။ အလဇ္ဇီဟူ၍မှတ်သိကြလေဟုပြုတော်
 မူခြင်းငှာ။ ။ ယဒိတေနသဒ္ဓိံ ပရိဘောဂံကရောတိ။ သောပိအ
 လဇ္ဇီယေဝဟောတိ။ ။ ဟုမိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။ သမန္တပါသာ
 ဒိကအဋ္ဌကထာ။ ။ ၉ ကြောင်းပေ။ ယအင်္ဂါ။ ယချုပ်။ ။ အ
 နက်ကား။ ။ တေန။ ထိုကွမ်းစား။ ဆေးသောက်သောအလဇ္ဇီ
 ရဟန်းနှင့်။ သဒ္ဓိံ။ အတူတကွတသင်းတပေါင်းတည်း။ ပရိဘော
 ဂံ။ စားသောက်သုံးဆောင်ကြခြင်းကို။ ယဒိကရောတိ။ အကယ်
 ၍ပြုငြားအံ့။ ဧဝံသတိ။ ဤသို့ပြုသည်ရှိသော်။ သောပိ။ ထိုကွမ်း
 စားဆေးသောက် ဆေးကုလှည်းစီးသော အလဇ္ဇီရဟန်းနှင့်အ
 တူတကွ။ စားသောက်သုံးဆောင်ကြသောရဟန်းကောင်းသည်
 လည်း။ အလဇ္ဇီယေဝ။ မရှက်ပလီအလဇ္ဇီသည်သာလျှင်။ ဟောတိ။
 ဧကန်စင်စစ်ဖြစ်ရှာလေ၏။ ။ ဤကားအနက်။ ။ အဓိပ္ပါယ်
 အကျဉ်းကား။ ။ ငါးပိကိုထုပ်သောသစ်ရွက်သမန်းမြက်သည်။

မိမိသင်္ဃစင်ကြယ်ငြားသော်လည်း။ ငါးပိနှင့်ပေါင်းမိခြင်းကြောင့်။
 ငါးပိစော် နံဘိသကဲ့ သို့၎င်း။ ရွံညွှန် လူးသော ကျွဲနောက်သို့
 ကောက်ကောက်စင်းစင်း။ လိုက်လျှင်းသော ကျွဲမလိမ္မာကဲ့သို့
 ၎င်း။ ရဟန်းကောင်းသည်။ မကောင်းအလွန်။ ရွံညှိအပုပ်။ ပုဂ္ဂိုလ်
 ယုတ်နှင့်။ တမဟုတ်တခဏမျှတကွနက်စားခြင်း။ အလွန်၏ဆွမ်း
 ကွမ်းကိုစားခြင်း။ ကံကြီးကံငယ်ကို တသိမ်တည်း၌။ အတူတ
 ကွပြုကြံခြင်းကြောင့်။ အလွန်ဖြစ်ရှာရလေ၏ဟူလို။ ။ ဤအရာ
 ၌။ ဒါယကာတို့က။ အဘယ်ကြောင့်။ ကွမ်းစားဆေးသောက်ငွေ
 ကိုတောင်းခံသော အလွန်နှင့်ပေါင်းသင်းယုံမျှနှင့် ရဟန်းကောင်း
 ဖြစ်ရှာ။ ကျမ်းတတ်ပါသည်။ ငါတို့ဆရာဘုန်းဘုရားသည်။ တရား
 မညီ။ အလွန်ဖြစ်ပါသနည်းဟု။ အောင့်အည်းတဖန်။ သည်းမခံ
 တဲ။ ပြန်ထွန်၍မေးသော်။ အရေးမထွ။ နည်းမရသောကွမ်းစား။
 ဆေးသောက်။ လှည်းစီးသော အလွန်ပုဂ္ဂိုလ်တယောက်သည်။
 ရဟန်းကောင်းတို့ကို။ အလွန်တရာ။ တထောင်၊ တသောင်း၊ တ
 သိန်း၊ တကုဇေတိုင်အောင်ပြုနိုင်သောကြောင့်။ ကံကြီးကံငယ်
 မှစ၍။ အတူတကွပေါင်းသင်းကြသော ရဟန်းကောင်းကို အလွန်
 ဖြစ်လေသည်ဟုဆိုရလေဟူ၍ ဖြေဆိုလေ။ ။ ထိုကြောင့်။ ။
 ဧကော အလွန် အလွန် သံတံပိကရောတိ။ ။ ဟုမိန့်အပ်၏။ ။
 ၎င်းအဋ္ဌကထာ။ ။ ယအင်္ဂါယုချပ်။ ။ ဧဝံ။ ဤသို့။ ဧကော။ တ
 ယောက်တည်းသော။ အလွန်။ အလွန် ရဟန်းသည်။ အလွန် သံတံ
 ပိ။ အလွန်တရာကိုလည်း။ ကရောတိ။ ပြုနိုင်၏။ ။ အလွန် သံတံ
 ပိပါဌ၌။ ဝိသဒ္ဓါဖြင့် အလွန်တထောင်၊ တသောင်း၊ တသိန်း၊ တ
 သန်း၊ တကုဇေ အစရှိသည် ဖြစ်နိုင်ကြောင်းကို ပေါင်းဆည်း
 သိမ်းယူလေ။ ။ ဤသို့ကျမ်းဂန်တို့၌ အသေအချာလာသော အ
 ဓိပ္ပာယ်ကို ကြည့်ရှုမှတ်သား၍။ သာသနာတော်၏ ကြီးပွားစည်
 ကားခြင်းကို အလိုရှိသော ရဟန်းသည်။ ကွမ်းစား၊ ဆေးသောက်၊
 လှည်းစီး၊ ဆေးကျ၊ ပွဲကြည့်သော အလွန် ရဟန်းများကို ပယ်ရှား
 နှိပ်နယ်၍ လွန်ပေသလ။ သိက္ခာကာမနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်း

ကောင်းသီလဝန်တို့နှင့်သာ ဥပုသ် ပဝါရဏာမှစ၍။ ကံကြီးကံ
 ငယ်တို့ကိုအတူတကွပေါင်းသင်းရမည်။ သို့မဟုတ်။ အလန္တီရ
 ဟန်းတည်းဟု။ ဧကန္တသိလျက်နှင့်အတူတကွကံကြီးကံငယ်ကို
 ပြု၍ပေါင်းသင်းခဲ့သော်။ အလန္တီဖြစ်မည်။ ဧကန်စင်စစ်သာတည်း
 ထိုကြောင့်။ အလန္တီရဟန်းကိုဝေးစွာရှောင်ကြည်ကြလေ။ ။
 နည်းသိက္ခာပုဒ်တော်လာတိုင်း။ မတည်သော အလန္တီရဟန်းတို့
 ကိုသင်္ဘာတောင်မှ အပပြု၍နှိပ်အပ်၏။ ထိုသို့အပပြု၍ မနှိပ်ဘဲ။
 ထိုအလန္တီနှင့်ကံကြီးကံငယ်ကိုအတူပြု၍ပေါင်းသင်းချေက။ ၎င်း
 ဆိုပြီးသော အဋ္ဌကထာ။ ဝိနယာလင်္ကာ ဝိကာတို့လာတိုင်း။ အ
 ပါယ်လားကြောင်း။ မကောင်းသောအလန္တီသာ ဖြစ်ရချေမည်
 ကိုသတိထားကြလေရှင်ရဟန်းတို့။ ။ယင်းသို့ပါဠိတော်။ အဋ္ဌ
 ကထာဝိကာလာတိုင်း။ သင်္ဘာတောင်မှအပပြု၍မနှိပ်ချေသော်။
 အလန္တီပရိသတ်တို့သည်။ တနေ့တခြား။ တိုးပွားလေ၍မကြာမြင့်
 ဝိသာလျှင် သာသနာတော်သည် ကွယ်ပဆုတ်ယုတ် ပျက်ပြား
 လတံ့။ ထိုအလန္တီကိုနှိပ်ခဲ့သော်။ ကွယ်ပခြင်းတည်းဟူသောသင်္ဘာ
 သနာတော်၏ဘေးရန်သည်မဖြစ်ပါလတံ့။ ။ဤအဓိပ္ပါယ်ကို
 ပြတော်မူလို၍။ ။ယဒိဟိတေဇံအနိဂ္ဂဟိတာသိယျ။ သံဃော
 ကလဟာဒိဝဇေတွာ ဥပေါသထာဒိ သာမဂ္ဂိကမ္မပဋိဗာဟနာ
 ဒိနာပေသလာနံ အဖါသုံကတွာကမေနတေ ဒေဝဒတ္ထဝန္တိပုတ္တ
 ကာဝိယ ပရိသံဝဇေတွာ အတ္တနော ဝိပ္ပဋိပတ္တိံ ဓမ္မတောဝိနယ
 တောဒိပေန္တာ သံဃာ ဘေဒါဒိဝိ ကတွာန စိရသေဝ သာသနံ
 အန္တရခါပေယျ။ တေသုပနသံဃာတော ဗဟိကရဏာဒိဝသေန
 နိဂ္ဂဟိတေသုသဗ္ဗောပါယံဥပ္ပဒ္ဒဝေါနဟောတိ။ ။ဟုမိန့်တော်
 မူ၏။ ။ဝိနယာလင်္ကာရဝိကာ။ ။ဆယ်ကြောင်းပေ။ ။
 ဃာအင်္ဂါ။ ဃော့ချပ်။ ။အနက်ကား။ ။တေ။ ထိုအလန္တီရဟန်း
 တို့ကို။ ဇံ။ ဤသို့ဆိုခဲ့သည့်အတိုင်း။ အနိဂ္ဂဟိတာ။ မနှိပ်ကြကုန်
 သည်။ ယဒိသိယျ။ အကယ်၍ဖြစ်ကုန်ငြားအံ့။ ဇံသန္ဓေသု။ ဤသို့
 အလန္တီကိုမနှိပ်ခြင်းတို့သည် ဖြစ်ကုန်သည်ရှိသော်။ သံဃော။ ရ။

ဟန်းကောင်းသင်္ဘာ၌။ဝါ။ရဟန်းကောင်းသင်္ဘာတို့၏အလယ်၌။
ကလဟာဒိ။တုတ်ထားလက်နက်ကိုကိုင်စွဲ၍။နင်ဟဲ့ငါဟဲ့ဟုဆဲ
ရေးလျက်ခိုက်ရန်ဖြစ်ခြင်းကို။ ဝဇေတွာ။ အကျယ်စကား ပွား
များစေ၍။ဥပေါသထာဒိသာမဂ္ဂိကမ္မပဋိဗါဟနာဒိနာ။ဥပုသ်အ
စရှိသောစိတ်၏ညီညွတ်ခြင်း ကိုယ်၏ညီညွတ်ခြင်းရှိသော ကံ
ကြီးကံငယ်ကို တားမြစ်ခြင်းအစရှိသောအားဖြင့်။ ပေသလာနံ။
သိက္ခာသီလကိုချစ်မြတ်နိုးကုန်သော လန္တီရဟန်းကောင်းတို့၏။
အဖါသံ။ မချမ်းမသာခြင်းကို။ကတွာ။ပြုကြကုန်၍။ ကမေန။နေ့
ရက်၊လ၊ နှစ်အစဉ်အားဖြင့်။ဝါ။ အလန္တီဆရာအဆက်ဆက်။ အ
လန္တီထပည့်အဆက်ဆက် အစဉ်အားဖြင့်။ တေ။ ထိုနေလွဲအခါ။
ကွမ်းစားခြင်း၊ ဆေးသောက်ခြင်း၊ ထွင်းစီးခြင်း၊ ဆေးကျခြင်း၊ ဝှဲ
ကြည့်ခြင်းကိုပြုကြကုန်သော အလန္တီရဟန်းဆိုးတို့သည်။ ဒေဝ
ဒတ္တဝန္တိပုတ္တကာဝိယ။ရှင်ဒေဝဒတ်။ဝန္တိတိုင်းသားရဟန်းများတို့
ကဲ့သို့။ပရိသံ။ အလန္တီရဟန်းပရိသတ်ကို။ ဝဇေတွာ။ တနေ့တ
ခြား၊ တလတခြား၊ တနှစ်တခြားတိုးပွားစေ၍။အတ္တနော။မိမိ မိမိ
၏။ဝိပ္ပဋံပတ္တိ။ နေလွဲအခါကွမ်းစားခြင်းအစရှိသော ဖောက်ပြန်
ချွတ်ယွင်း၍ကျင့်သောအကျင့်ယုတ်မာကို။ ဓမ္မတော။သုတ်အဘိ
ဓမ္မာကမလာဘဲလျက်။ လာသောဓမ္မအားဖြင့်၎င်း။ဝါ။တရားနှင့်
ညီဟန် သဏ္ဍာန်ဆောင်သောအားဖြင့်၎င်း။ ဝိနယတော။ဝိနည်း
ကျမ်းဂန်ကမလာဘဲလျက်။ လာသောဝိနည်းအားဖြင့်၎င်း။ဝါ။ဝိ
နည်းနှင့်ညီဟန်သဏ္ဍာန်ဆောင်သောအားဖြင့်၎င်း။ဒိပေန္တာ။ဒါယ
ကာဒါယကာမတို့အားဟောပြုကြကုန်သည့်ဖြစ်၍။သံဃာတေဒါဒိ
ပိ။သံဃာကောင်းကိုသင်းခွဲခြင်းအစရှိသည်တို့ကိုလည်း။ကတွာ။
ပြုကြကုန်၍။နစီရသေဝ။ မကြာမြင့်မီသာလျှင်။ သာသနံ။သာ
သနာတော်ကို။ အန္တရစာပေယျ။ ပျက်ပြားဆုတ်ယုတ်ကွယ်ပ
စေကုန်ရာ၏။ပန။ အလန္တီ ရဟန်းတို့ကိုနှိပ်၍ ရအပ် ခံစားအပ်
သောအကျိုးထူးကိုပြဆိုပါအံ့။တေသု။ ထိုနေလွဲအခါကွမ်းစား
ဆေးသောက်အစရှိကုန်သော အလန္တီရဟန်းဆိုးတို့ကို။ နိဂ္ဂဟိ

တေသု။ နှိပ်နယ်ကြကုန်သည်ရှိသော်။ သဗ္ဗောပိ။ အလုံးစုံလည်း
 ဖြစ်သော။ အယံဥပ္ပဒ္ဒတေ။ ဤသာသနာတော်၏ ပျက်ပြားဆုတ်
 ယုတ်ကွယ်ပခြင်းတည်းဟူသော ဆူးငြောင့် ခလုတ်ဘေးရန်
 သည်။ နဟောတိ။ မဖြစ်။ ။ ဤကားအနက်။ ။ ဤသို့ဗိုကာကျမ်း
 ဝန်လာတိုင်း။ အလန္တီကိုနှိပ်အပ်၏။ အလန္တီရဟန်းကို နှိပ်ကြမ္မ
 သာလျှင်။ သာသနာတော်၏ဘေးရန်ကင်းမည်ကိုရှုကြည့်လေ။
 အဘယ်ကြောင့် နှိပ်ရသနည်း။ အလန္တီရဟန်းသည် သာသနာ
 တော်၏ဆူးငြောင့်ခလုတ်ကျောက်ပြုတ်တပြေး။ အလှေးအမွှား
 ဖြစ်သောကြောင့်။ အလန္တီကိုနှိပ်အပ်နှိပ်ရသည်ဟု။ ဖြေဆိုလေ။ ။
 ဤအရာဝယ်။ အလန္တီကို နှိပ်အပ်၏ ဟူသောစကား၌။ အလန္တီ
 ရဟန်းကိုနှိပ်ဟန်မှာ။ ထိုအလန္တီရဟန်းတို့နှင့်ပစ္စယသံဘောဂ။
 ဓမ္မသံဘောဂနှစ်ပါးတို့နှင့် တရံတဆစ်မျှ ဆက်ဆံနှိုးနှော ရော
 ရှက်ခြင်းကိုမပြုဘဲ နေခြင်းသည်။ အလန္တီရဟန်းကို နှိပ်သည်
 မည်၏။ ဤသူကားအလန္တီ။ ဤသူကားအာပတ်သင့်၏ဟု ပြောဆို
 ၍မနှိပ်အပ်ချေ။ ဤသို့ဆိုက။ ဆိုပြောသူရဟန်းသည်။ ဩမသဝါ
 ဒသိက္ခာပုဒ်နှင့်မလွတ်ချေ။ အလန္တီကိုဆဲရေးသော်ဦးခေါင်းကို
 ခြေနှင့်ခတ်သော်အပြစ်မရှိဟူ၍၎င်းမဂ်ဒိလ်နိဗ္ဗာန်ကို ရည်သန်
 ၍အလန္တီရဟန်းအားလှူသော်လည်းအကျိုးမရှိ။ အပါယ်သို့လား
 ၍ဟူ၍၎င်း။ ဒါယကာတို့ကိုမဟောပြောအပ်။ ဤသို့ဟော၍။ သာ
 သနာကိုမပြုအပ်။ ယင်းသို့စေခိုင်းချေမှုသာသနာကို ပြုသည်မ
 ဟုတ်။ မိမိ၏ဣဿာမစ္ဆေ ရကို ပြုခြင်းသည်သာတည်း ဟူ၍
 မှတ်။ ဝိနည်းတော်လာတိုင်း။ တရားကိုရှေးရှု၍ပုဂ္ဂိုလ်ကိုမရည်
 မှတ်ဘဲ။ ဤသို့ပြုကျင့်သော်မပြုကောင်းအလန္တီဖြစ်၏။ တဏှာပေ
 မကပ်ရှက်၍ အလန္တီအား မချီးမြှောက် မထောက်ပံ့ ကောင်း။
 တရားဟောပါ။ အနုမောဒနာကိုပြုပါဟု မတိုက်တွန်းကောင်း။
 အလန္တီ၏ဂုဏ်ကျေးဇူးကို မချီးမွမ်းကောင်းဟူ၍ တရားသဖြင့်
 ပြောဟောကောင်း၏။ ဆိုကောင်း၏။ သို့မဟုတ်။ ကဲ့ရဲ့လိုသော
 အမှတ်ဖြင့်သူ၏အပြစ်ကိုရှု၍ဆဲရေးက။ ။ ပရဝဇ္ဇံ နုပသိဿ

ကန္တဒုဒ္ဒတက္ကသိုလ်
 စာကြည့်တိုက်

နိစ္စံ ဥဏ္ဍာနသညိနော။ အာသဝါတဿဝစန္ဒိ။ အာယာသောအာ
 သဝက္ခယာ။ ။ ဟူသောဒေသနာနှင့်မလွတ်ချေ။ ။ ဓမ္မပဒပါဠိ
 တော်။ ။ နိစ္စံ။ အမြဲ။ ဥဏ္ဍာနသညိနော။ ကဲ့ရဲ့လိုသောအမှတ်ရှိ
 သည်ဖြစ်၍။ ပရဝဇ္ဇံ။ သူတပါး၏အပြစ်ကို။ အနုပသိဿ။ အစဉ်
 မပြတ်ရှုလေ့ရှိသော။ တဿ။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား။ အာသဝါ။ အာသ
 ဝေါတရားတို့သည်။ ဝစန္ဒိ။ တိုးပွားကုန်၏။ သော။ ထိုကဲ့ရဲ့ဆဲ
 ရေးလိုသောအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ သူတပါး၏အပြစ်ကိုရှုလေ့ရှိ
 သောသူသည်။ အာသဝက္ခယာ။ အာသဝေါတရားတို့၏ကုန်ရာ
 ဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်မှ။ အာယာ။ ဝေးခဲ့လေ၏။ ။ သင်္ဂဇာဆရာတော်
 ဘုရားကြီးသည်။ အလန္တိကိုနှိပ်လိုသော်။ မိမိကဝိနည်းသိက္ခာပုဒ်
 တော်လာတိုင်း ကောင်းမွန်စွာနေထိုင်ရမည်။ ဤသို့ကောင်းမွန်
 စွာဝိနည်းတရားနှင့် နေထိုင်သော်။ အလန္တိကို နှိပ်သည်မည်၏။
 အလန္တိ ပုဂ္ဂိုလ်သည် နိမ့်လေ၏ဟု မိန့်တော်မူ၏။ သီလုံးဆရာ
 တော်ဘုရားကြီးသည်။ မိမိကအလန္တိထင်မှတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့
 သည်။ လှူဒါန်းလာသောပစ္စည်းများကို။ ကောင်းမွန်စွာမိမိနေရာ
 ဌ်ထား၍ တပည့်သားမြေးကိုမျှမသိစေဘဲ။ ညည့်အခါ၌ ကိုယ်
 တိုင်ထမ်း၍စွန့်ပစ်၏ဟု ငါတို့ဆရာမိန့်တော်မူဘူး၏။ ငါတို့ဆ
 ရာစေည့်ကူးဂိုဏ်းအုပ် ဆရာတော်ဘုရားကြီးသည်လည်း။ ဤ
 ကဲ့သို့ပစ္စည်းများကိုဘယ်သို့မျှမပြောဆိုဘဲ။ လူသူလေးပါးမသိ
 ရအောင်စွန့်ပစ်၏။ ။ ။ အလန္တိအနာမာသတို့ကိုမအပ်သော အကပ္ပိ
 ယဝေါဟာရဖြင့်ပြောဆို၍ခံယူပြီးလျှင်။ ရဟန်းတို့ဆောက်အပ်
 သော တန်ဆောင်း ပြာသာဒ်။ ကျောင်း တို့ကို။ မတက် မနေ
 လင့်။ အရိပ်ကိုသော်မျှ မနင်းမခိုလင့်ဟုဆုံးမတော်မူ၏။ ဤသို့
 နေထိုင် ကျင့်သုံးတော်မူကြခြင်းသည်။ အလန္တိကိုပင် နှိပ်သည်
 မည်၏။ ဤသို့မှအလန္တိနိမ်၏။ သူတော် ကောင်းတို့၏အလေ့သ
 ဘောပေတည်း။ သို့မဟုတ်ဆဲရေးချေက။ အလန္တိမနိမ်။ ပတက်
 နတက်ပြု၍သာ၍ပင် အလန္တိထကြ၏။ သူတော် ကောင်းတို့၏
 လမ်းလည်း မဟုတ်ချေ ဟုမှတ်။ ။ အလန္တိ ရဟန်း၏ ဆွမ်း

ကွမ်း အစရှိ သော ပစ္စည်းကို သုံး ဆောင် စားသောက် ခြင်း တည်းဟူသော အာမိဿ ပရိဘောဂကို ဆက်ဆံခြင်းထက်။ အလွန်အကဲပြု၍။ ကံကြီး ကံငယ်ဟူသော ဓမ္မပရိဘောဂ ကို အလွန် ရဟန်းမှ ကင်း စေ၍ ပြုရ ကြောင်းကို ပြတော် မူခြင်း ဌာ။ ။ တသ္မာဏေ ဓမ္မပရိဘောဂေါ အာမိဿ ပရိဘောဂ တောအတိဝိယအလန္တိဝိဝေကေန ကာတဗ္ဗော။ အာပတ္တိကရော စသဒ္ဓမ္မပရိဟာနိဟေတုတ္တာတိဝေဒိတဗ္ဗံ။ ။ ဟုမိန့်၏။ ။ ၎င်း ငိုကာ။ ။ အနက်ကား။ ။ တသ္မာ။ ထိုသို့အလွန်ကိုနှိပ်ခဲ့သော် သာသနာတော်၏ ဘေးရန်မဖြစ်ခြင်း ရဟန်းကောင်းတို့၏ချမ်းသာစွာနေထိုင်ရ သောကြောင့်၊ ဧကဓမ္မပရိဘောဂေါ။ တူသော ကံကြီးကံငယ်ဟူသော ဓမ္မပရိဘောဂကို။ အာမိဿပရိဘောဂတော။ ဆွမ်းကွမ်း အစရှိသော အာမိဿ ပရိဘောဂထက်။ အတိဝိယ။ အလွန်လျှင်ပင်။ အလန္တိ ဝိဝေကေန။ အလွန်ရဟန်းကောင်းတို့၏အလယ်မှ အလွန်ရဟန်းကို ဆိတ်စေကင်းစင်စေ သဖြင့်။ ကာတဗ္ဗော။ ပြုအပ်၏။ အလန္တိ။ အလွန်ရဟန်းသည်။ သဒ္ဓမ္မပရိဟာနိဟေတုတ္တာ။ ပရိယတ် ပဋိပတ် ပဋိဝေဟူသောသာသနာတော်သုံးပါး၏ပျက်ပြားဆုတ်ယုတ်ခြင်း၏ အကြောင်း၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အာပတ္တိကရောစ။ လန္တိရဟန်းကောင်းတို့အား အာပတ်သင့်ခြင်းကိုလည်းပြုတတ်ချေ၏။ ။ ဤကားအနက်။ ။ ဤ၌ ဧကသဒ္ဓါသည် တုလျှတ္ထ။ ။ သေဋ္ဌသဟာယသံခည။ တုလျှေသွေကောတိလိင်္ဂံ ကော။ ။ အဘိဓာန်။ ။ ဤသို့ပါဠိအဋ္ဌကထာငိုကာ တို့၏ အတန်တန်လာသော အရာကို ကြည့်ရှု၍ အလွန်ရဟန်းတို့နှင့်ပစ္စည်းဖြင့် မဆက်ဆံခြင်း။ ဥပုသ်ပဝါရဏာ ကံကြီးကံငယ်တို့ဖြင့် မဆက်ဆံခြင်းကို မပြုကြဘဲ။ အလွန်ရဟန်းတို့မှအလွန်ကင်းစင်စေသဖြင့် လန္တိရဟန်းကောင်းတို့သည် ကံကြီးကံငယ်ကိုပြုကြကုန်ရာ၏။ ။ ထိုကြောင့်။ အောက်ပိုင်း ရာမညတိုင်းကြီး၌သီတင်းသုံးနေလေ့ရှိကုန်သောလန္တိပေသလ သိက္ခာကာမကံ အလိုတော် ရှိကြကုန်သော ငါတို့၏ အပင်းအ

သင်း။ဂိုဏ်းသင်္ဘာတို့သည်လည်းကောင်း။အထက်ပိုင်းမန္တလေး
 ရတနာပုဉ်မြို့တော်ကြီးဝယ်။နယ်လေးရပ်ရှစ်ရပ်အတွင်း၌နေ
 လေ့ရှိကုန်သောငါတို့ သီလုံးဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ အဆက်
 အနွယ်ဖြစ်တော်မူကြကုန်သော ရဟန်းသင်္ဘာတို့သည်လည်း
 ကောင်း။မိမိတို့၏လက္ခဏာပေသလ။ သိက္ခာကာမနှင့် ပြည့်စုံတော်
 မူကုန်သော ဆရာဖြစ်တော်မူကုန်သောဆရာတော်ဘုရားကြီး
 တို့၏ လက္ခဏာပေသလ ဂုဏ်ကိုမညှိုး မနွမ်းစေမူ၍ ၎င်းသာသနာ
 တော်၏စဉ်ကားတိုးပွားခြင်းကို အလိုရှိတော်မူကြ၍၎င်း။ပစ္စယ
 ပရိဘောဂ။ဓမ္မပရိဘောဂနှစ်ပါးကို အလက္ခဏာရဟန်းတို့မှ အလွန်
 ကင်းစင်စေ၍ပြုတော်မူကြ၍မိမိတို့၏ တပည့်ဖြစ်သော ရဟန်း
 သာမဏေ၊ဒါယကာ၊ဒါယကာမတို့ကို ပြောဟောတော်မူကြ၍
 သာသနာတော်၏ ကြီးပွား ခြင်း၏ အကြောင်း။ ကောင်းမြတ်
 သောလက္ခဏာကိုအားထုတ်တော်မူကြပါကုန်လော့။ ။စုဒ္ဒသ
 ခေါပနိမာနန္ဒ။ပါဠိပုဂ္ဂလိကာဒက္ခိဏာဟူ၍လါသေါဥပရိပဏ္ဏာ
 သဒက္ခိဏာ ဝိဘင်္ဂ သုတ်ပါဠိတော်နှင့်အညီ။ ပုဂ္ဂလိက အလှူခံ
 ပုဂ္ဂိုလ် တကျိပ်လေးယောက်ရှိ၏။ တကျိပ် လေးယောက် ဟူ
 သည်ကား။ ။မြတ်စွာဘုရား။ ၁ ။ပစ္စေက ဗုဒ္ဓါ။ ၂ ။
 ရဟန္တာ။ ၃ ။အရဟတ္တဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုခြင်းငှာ ကျင့်
 သောပုဂ္ဂိုလ်။ ၄ ။အနာဂါမ် ပုဂ္ဂိုလ်။ ၅ ။အနာဂါမိ ဖိုလ်ကို
 မျက်မှောက်ပြုခြင်းငှာ ကျင့်သောပုဂ္ဂိုလ်။ ၆ ။သကဒါဂါမ်
 ပုဂ္ဂိုလ်။ ၇ ။သကဒါဂါမိဖိုလ်ကိုမျက်မှောက်ပြုခြင်းငှာ ကျင့်
 သောပုဂ္ဂိုလ်။ ၈ ။သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်။ ၉ ။သောတာပတ္တိ
 ဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုခြင်းငှာ ကျင့်သောပုဂ္ဂိုလ်။ ၁၀ ။သာ
 သနာတော်၏အပဋ္ဌ။ကမ္မဝါဒိကိရိယာဝါဒိရှိ၍ အသက်မွေးသော
 လောကီအဘိညာဏ်ကို ရသော ရသေ့ရဟန်း။ ၁၁ ။သူတ
 ပါးကိုမနှိပ်မူ၍ တရားနှင့်ညီစွာ လယ်လုပ် ကုန်သွယ်သဖြင့်အ
 သက်မွေးသောပုထုဇ္ဇန် သီလဝန္တ ပုဂ္ဂိုလ်။ ၁၂ ။မူဆိုးအစရှိ
 သောပုထုဇ္ဇန် ဒုဿီလပုဂ္ဂိုလ်။ ၁၃ ။ခွေးကြက် အစရှိသော

တိရစ္ဆာန်ပုဂ္ဂိုလ်။ ၁၄ ။ဤကား ပုဂ္ဂလိကအလှူခံ ပုဂ္ဂိုလ်တ
 ကျိပ်လေးယောက်တည်း။ ။ဤပုဂ္ဂလိကအလှူခံတကျိပ်လေး
 ယောက်တို့တွင်။ပုထုဇ္ဇန်ဒုဿီလအလှူခံပုဂ္ဂိုလ်ကိုဤသို့မှတ်။ ။
 ပုထုဇ္ဇန်ဒုဿီလေတိပုထုဇ္ဇန်ဒုဿီလောနာမ ကောဝဠုမစ္ဆဗန္ဓာ
 ဒယောစပရပိဋ္ဌာယဇိဝိတံကပ္ပေတာရော။ ။ဥပရိပဏ္ဏာသ
 ဒက္ခိဏာဝိဘင်းအဋ္ဌကထာ။ ။အနက်ကား။ ။ပုထုဇ္ဇန်ဒုဿီ
 လေတိဇေတ္ထ။ပုထုဇ္ဇန်ဒုဿီလအလှူခံပုဂ္ဂိုလ်၌။ကောဝဠုမစ္ဆဗန္ဓာဒ
 ယောစ။မူဆိုးတငါအစရှိကုန်သောသူတို့သည်လည်းကောင်း။
 ပရပိဋ္ဌာယ။ သူတပါးကို နှိပ်စက်ညှည်းပန်းသဖြင့်။ ဇိဝိတံ။အ
 သက်မွေးခြင်းကို။ ကပ္ပေတာရောစ။ ပြုကုန်သော သူတို့သည်
 လည်းကောင်း။ပုထုဇ္ဇန်ဒုဿီလောနာမ။ပုထုဇ္ဇန်ဒုဿီလပုဂ္ဂိုလ်
 မည်ကုန်၏။ ။ဤကားအနက်။ ။အဓိပ္ပါယ် အကျဉ်းကား
 မူဆိုးတငါအစရှိသောသူ။သူတပါးကိုနှိပ်စက်၍ မိစ္ဆာဇိဝဖြင့်
 အသက်မွေးသောသူ။ ဤသူတို့ကိုပုထုဇ္ဇန် ဒုဿီလအလှူခံဟူ၍
 မှတ်ယူ။ ။ကောဝဠုမစ္ဆဗန္ဓာဒယောပုဒ်၌။အာဒိသဒ္ဓါဖြင့်။ပါရာ
 ဇိကကျရောက်ပြီးသော်ရဟန်း။လိင်ကျပြီးသော်သာမဏေ။လိင်
 ထေနကသာမဏေ။ သံဝါသထေနကသာမဏေ။ ဥဘယထေ
 နကသာမဏေတို့ကိုယူလေ။ ။ယင်းပုထုဇ္ဇန်ဒုဿီလအလှူခံ
 ပုဂ္ဂိုလ်၌။တိုက်ရိုက်အားဖြင့်။ ပါရာဇိက မကျရောက်သောအာ
 ပတ်ငယ်ကိုလွန်ကျူး၍ အလဇ္ဇိအဖြစ်သို့ ရောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်
 သည်မပါမရှိ။အဋ္ဌကထာ၌လည်း။မဖွင့်မဆို။ မဆိုသော်လည်း
 ၎င်းအလဇ္ဇိရဟန်းသည်။ငယ်သောခုဒ္ဒကဒုဿီလဖြစ်၍ ယင်းပု
 ထုဇ္ဇန် ဒုဿီလ အလှူခံ၌ ရေတွက် သင်္ဂြိုဟ်အပ်၏။ အဘယ်
 ကြောင့် နည်းဟုဆိုသော်။ ဘိက္ခုဝိဘင်းပါဠိတော်၌။ ဒုဿီလ
 သဒ္ဓါဖြင့်ဒုဿီလကိုသာယူရသည်မဟုတ်အလဇ္ဇိကိုလည်း ယူ
 ရသောကြောင့်တည်းဟုဖြေဆိုလေ။ ။ဒုမင်္ဂါနံပုဂ္ဂလာနံနိဂ္ဂဟါ
 ယာတိဒုမင်္ဂါနာမဒုဿီလပုဂ္ဂလာ။ ယေဒုမင်္ဂါတံနိတေဇ ဘာဝံ
 အာပါဒိယ မာနာပိ ဒုက္ခေနအာပဇ္ဇန္တိ။ ဝိတိက္ကမံကရောန္တောဝါ

ကတွာဝါနလန္တန္တိ။ တေသံနိဂ္ဂဟတ္ထာယ။ ။သမန္တပါသာဒိက
 အဋ္ဌကထာ။ ။ဇကြောင်းပေ။ ။ဇအင်္ဂါ။ဇားချပ်။ ။အနက်
 ကား။ ။ဒုမင်္ဂါနံပုဂ္ဂလာနံနိဂ္ဂဟာယာတိတ္ထေ။ဒုမင်္ဂါနံပုဂ္ဂလာနံ
 နိဂ္ဂဟာယဟူသောပါဌ်၌။ဒုမင်္ဂါနာမ။ဒုမင်္ဂါပုဂ္ဂိုလ်မည်သည်တို့
 ကား။ဒုသီလပုဂ္ဂလိ။ပါရာဇိကသီလသိက္ခာလေးပါးသိကြောင်း
 ကျန်၍ သံဃာဒိသိက် အစရှိကုန်သော အာပတ် ခြောက်ဖုံဟူ
 သောသီလသိက္ခာမရှိကုန်သောဒုသီလပုဂ္ဂိုလ်တို့တည်း။ယေ
 ပုဂ္ဂလာ။အကြင်ဒုသီလပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဒုမင်္ဂါတံနိတေဇဘာ
 ဝံ။ သီလသိက္ခာတည်းဟူသော အရှိန်အစော်မရှိသည်၏အဖြစ်
 သို့။အာပါဒိယမာနာပိ။ရောက်ကုန်သော်လည်း။ ဒုက္ခေန။ ဆင်း
 ရဲးပြုငြင်သဖြင့်။အာပန္တန္တိ။ ရောက်ရလေကုန်၏။ ဝိတိက္ကမံ။ဘု
 ရားရှင် ၏အာဏာတော်သိက္ခာပုဒ်ကိုလွန်ကြူးခြင်းကို။ ကရော
 န္ဓောဝါ။ပြုကုန်သော်လည်းကောင်း။ကတွာဝါ။ပြု၍လည်းကောင်း။
 နလန္တန္တိ။ မရှက်ကြလေကုန်။တေသံ။ မရှက်ကုန်သောအလန္တိ
 ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ နိဂ္ဂဟတ္ထာယ။ တင်းတင်းကြပ်ကြပ်နှိပ်ခြင်း၏အ
 ကျိုးငှါ။သိက္ခာပဒံ။သိက္ခာပုဒ်ကို။ပညတ္တံ။ပညတ်တော်မူ၏။
 ထည့်သည်။ ။ဤကားအနက်။ ။အဓိပ္ပါယ်အကျဉ်းကား။ ။ဒုမင်္ဂါ
 ပုဂ္ဂိုလ်မည်သည်။ဒုသီလပုဂ္ဂိုလ်တည်း။ အကြင်ဒုသီလပုဂ္ဂိုလ်
 သည်သီလအရှိန်အစော်မရှိသည်၏အဖြစ်သို့ ရောက်သော်လည်း
 ဆင်းရဲသဖြင့်ရောက်ရ၏။ သိက္ခာပုဒ်ကို လွန်ကြူး သော်လည်း။
 လွန်ကြူးပြီး၍လည်း မရှက်ကုန်။ ထိုမရှက်သော အလန္တိပုဂ္ဂိုလ်
 ကိုနှိပ်ခြင်း၏အကျိုးငှါသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူ၏ဟူလို။ ။
 ဤအရာ၌။ နလန္တန္တိ။ ဟုအဋ္ဌကထာ အရှင်သည် ဖွင့်ဆိုတော်မူ
 သောကြောင့်။ ဒုသီလ၏အရကိုပါရာဇိကကျရောက်ပြီးသော
 ဒုသီလရဟန်းကိုသာ ယူရ သည် မဟုတ်။ ယင်းပါရာဇိကမှ
 ကြွင်းသော သိက္ခာပုဒ် မလုံခြုံသော အလန္တိရဟန်းကိုလည်းယူ
 ရ၏။ အထက်၌ဆိုလတံ့။ ။ယင်းဒုသီလ မည်သော အလန္တိ
 ပုဂ္ဂိုလ်ကိုနှိပ်ရကြောင်း။ ထိုအလန္တိပုဂ္ဂိုလ်ကိုမှီ၍ ဥပုသ်ပဝါရ

ကာမတည်ကြောင်းကို။ ။ယောဝါဒမဂ်၊ နိဂဂ္ဂလာနိဂ္ဂဟော။
 သွေဝတေသံ ဖါသုပိဟာရော။ ဒုသီလပုဂ္ဂလေနိဿာယဟိ
 ဥပေါသထောနတိဋ္ဌတိ။ ပဝါရဏာနတိဋ္ဌတိ။ သံဃာကမ္မာနိနပ
 ဝတ္တန္တိ။ သာမဂ္ဂိနဟောတိ။ တိက္ခာ။ အနေကဂ္ဂါဥဒ္ဒေသပရိပုစ္ဆာ
 ကမ္မဋ္ဌာနာဒိနိ အနုယုညိတုံနသက္ကောန္တိ။ ဒုသီလေသုပနနိဂ္ဂဟိ
 တေသုသဗ္ဗောပိအယံ ဥပဒ္ဒဝေါန ဟောတိ။ တတောပေသလာ
 တိက္ခာ။ ဖါသုပိဟာရန္တိ။ ။သမန္တပါသာဒိကအဋ္ဌကထာ။ ။
 ၎င်းစားချပ်။ ။အနက်ကား။ ။ဝါ။ တနည်းကား။ ဒုမဂ်၊ နိ။
 သီလသိက္ခာတည်းဟူသောအရှိန်အစော်မရှိကုန်သော။ ပုဂ္ဂလာ
 နိ။ ဒုသီလအလန္တိပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ ယောနိဂ္ဂဟော။ အကြင်နှိပ်ခြင်း
 သည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ သွေဝ၊ သောဝေနိဂ္ဂဟော။ ထိုနှိပ်ခြင်းသည်
 သာလျှင်။ ဧတေသံ။ ထိုသီလသိက္ခာကိုချစ် မြတ်နိုးကုန်သော
 လန္တိရဟန်းကောင်းတို့၏။ ဖါသု။ ချမ်းသာစွာ။ ပိဟာရော။ နေရ
 ခြင်းသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ဟိသစ္စံ။ မှန်၏။ ဒုသီလပုဂ္ဂလေ။
 ဒုသီလပုဂ္ဂိုလ်အလန္တိပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ နိဿာယ။ အဖို့ပြု၍။ ဥပေါ
 သထော။ ဥပုသ်သည်။ နတိဋ္ဌတိ။ မတည်။ ပဝါရဏာ။ ပဝါရ
 ကာသည်။ နတိဋ္ဌတိ။ မတည်။ သံဃာကမ္မာနိ။ သင်္ဘာ၏ကံကြီးကံ
 ငယ်တို့သည်။ နပဝတ္တန္တိ။ မဖြစ်ကုန်။ သာမဂ္ဂိ။ တယောကံနှင့်တ
 ယောက်၏ကံကြီးကံငယ်ဖြင့်ညီညွတ်ခြင်းသည်။ နဟောတိ။ မ
 ဖြစ်။ တိက္ခာ။ ။ ရဟန်းကောင်းလန္တိပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ အနေကဂ္ဂါ။
 ဟုတ်မည်လောမဟုတ်လောဟုများသောအာရုံရှိကြကုန်သည်
 ဖြစ်၍။ ဥဒ္ဒေသပရိပုစ္ဆာ ကမ္မဋ္ဌာနာဒိနိ။ ပါဠိတော်ကို သင်ခြင်း
 အဋ္ဌကထာကို သင်ခြင်းကမ္မဋ္ဌာန်းအစရှိသည်တို့ကို။ အနုယုညိ
 တုံ။ ပွားများအားထုတ်ခြင်းငှါ။ နသက္ကောန္တိ။ မတတ်နိုင်ကြလေ
 ကုန်။ ဒုသီလေသု။ ဒုသီလမည်သောအလန္တိရဟန်းတို့ကို။ နိဂ္ဂ
 ဟိတေသုပန။ သင်္ဘာကောင်းလန္တိရဟန်းတို့မှအပပြုခြင်းအစရှိ
 သည်တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်နှိပ်ကြကုန်သည်ရှိသော်ကား။ သဗ္ဗော
 ပိ။ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော။ အယံဥပဒ္ဒဝေါ။ ဤဥပုသ်ပဝါရဏာအ

စရှိသောသာသနာတော်၏ဘေးရန်သည်။ နဟောတိ။ မဖြစ်လ
 တံ။ ။ တိဝိဘတ်သည်။ အနာဂတ္တ။ ။ အဓိပ္ပါယ်အကျဉ်း
 ကား။ ။ ဒုမင်္ဂါမည်သော ဒုသီလအလန္တီပုဂ္ဂိုလ်တို့ကိုသင်္ဘာ
 ကောင်းလန္တီ ရဟန်းတို့မှအပပြု၍နှိပ်ခြင်းသည်။ လန္တီပေသလ
 ရဟန်းကောင်းတို့၏ချမ်းသာစွာနေထိုင်ရခြင်းဖြစ်၏။ ထိုစကား
 သည်မှန်၏။ အလန္တီကိုမှီ၍ ဥပုသ် ပဝါရဏာသည် မတည်ခဲ့။
 သင်္ဘာ၏ ကံကြီးကံငယ်တို့သည်မဖြစ်ကုန်။ တယောက်နှင့်တ
 ယောက်သည်ညီညွတ်ခြင်းမဖြစ်။ အလန္တီပုဂ္ဂိုလ်တို့ကိုသင်္ဘာမှ
 အပပြု၍နှိပ်ကုန်သည် ရှိသော်။ ဤအလုံးစုံသော ဥပုသ်ပဝါရ
 ဏာစသော သာသနာ တော်၏ ဘေးရန်သည် မဖြစ်။ ထိုသို့
 ဥပုသ် ပဝါရဏာ စသော သာသနာ တော်၏ ဘေးရန်မဖြစ်
 သောကြောင့်။ လန္တီပေသလရဟန်းကောင်းတို့သည် ချမ်းသာ
 စွာ နေထိုင်ကြကုန်လတံ။ ။ ဤအဋ္ဌကထာ ပါဠိ တို့တွင်။
 ဒုသီလပုဂ္ဂလေ နိဿာယဟိ ဥပေါသထော နတိဋ္ဌတိ အစရှိ
 သောပါဠိဖြင့်အလန္တီရဟန်းကိုလည်းယူရ၍ ထိုအလန္တီတို့နှင့်အ
 တူတကွ။ ဥပုသ်ကံအစရှိသည်ကိုမပြုရကြောင်းကို။ ။ ဒုသီ
 လပုဂ္ဂလေနိဿာယဟိဥပေါသထောနတိဋ္ဌတိပဝါရဏာနတိဋ္ဌ
 တိ။ သံဃကမ္မာနိနပဝတ္တန္တိသာမဂ္ဂိနဟောတီတိ ဣမိနာအလန္တီ
 ဟိသဒ္ဓိံ ဥပေါသထောဒိသံဃကမ္မံကာတုံနဝနိတိ။ ဓမ္မပရိဘော
 ဂတ္တာတိဒေသတိ။ ။ ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ။ ဝိမတိဒိကာ။ အ
 နက်ကား။ ။ ဒုသီလပုဂ္ဂလေနိဿာယဟိဥပေါသထောနတိဋ္ဌ
 တိပဝါရဏာနတိဋ္ဌတိသံဃကမ္မာနိနပဝတ္တန္တိသာမဂ္ဂိနဟောတီ
 တိဣမိနာ။ ဒုသီလပုဂ္ဂလေနိဿာယ။ လ။ သာမဂ္ဂိနဟောတီဟူ
 သောဤပါဠိဖြင့်။ အလန္တီဟိ။ အလန္တီပုဂ္ဂိုလ်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ။ အတူတ
 ကွ။ ဥပေါသထောဒိသံဃကမ္မံ။ ဥပုသ်အစရှိသောသင်္ဘာကံကို။ ကာ
 တုံ။ ပြုခြင်းငှါ။ နဝနိတိ။ မအပ်။ ကသ္မိ။ အဘယ့်ကြောင့်။ နဝနိတိ။ မ
 အပ်သနည်း။ ဓမ္မပရိဘောဂတ္တာ။ ဓမ္မပရိဘောဂ၏အဖြစ်ကြောင့်
 တည်း။ ဣတိဣမံအတ္ထံ။ ဤအနက်ကို။ အာစရိယော။ အဋ္ဌကထာဆ

ရာသည်။ ဒသေတိ။ ပြတော်မူ၏။ ။ဤကားအနက်။ ။
 အဓိပ္ပါယ်ကား။ ဒုသီလပုဂ္ဂလေနိဿာယအစရှိသော ပါဠိတို့
 ဖြင့်ပကတိသီလမရှိသောဒုသီလ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကိုအမှီပြု၍ဥပုသ်
 ပဝါရဏာ ကံကြီးကံငယ်သည်မတည်သည်မဟုတ်။ အလန္တိ
 ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကိုလည်းအမှီပြု၍ ကံကြီးကံငယ်သည်မတည်လေ။
 ထိုကြောင့်။ ဤဒုသီလပုဂ္ဂလေနိဿာယအစရှိသောပါဠိဖြင့်အ
 လန္တိပုဂ္ဂိုလ်နှင့် အတူတကွ ဥပုသ် ပဝါရဏာ ကံကြီးကံငယ်
 ကိုပြုခြင်းငှါမအပ်ဟုအဋ္ဌကထာဆရာသည်ပြတော်မူ၏။ ယင်း
 ဒုသီလ ပုဂ္ဂလေ အစရှိသော ပါဠိဖြင့် ပကတိ သီလ မရှိသော
 ဒုသီလ ပုဂ္ဂိုလ်သာ မဟုတ်။ အလန္တိကိုလည်း သိမ်းယူသော
 ကြောင့်။ ပုထုဇ္ဇန ဒုသီလေ ဟူသော ဒက္ခိဏာ ဝိဘင်္ဂသုတ်ပါဠိ
 တော်၌။ဒုသီလသဒ္ဓါဖြင့်အလန္တိရဟန်းကိုလည်း။ဒုသီလအလှူ
 ခံ၌သပြိုဟ်ရေတွက် ထိုက်ကြောင်းကိုသိသာ ထင်ရှားသည်။
 ဤဒီကာ၌သာ ဤသို့ဆိုသည် မဟုတ်။ ဝိနယာလင်္ကာရ ဒီကာ၌
 လည်း။ ။အပိစဥပေါသထောနတိဋ္ဌတိ။ ပဝါရဏာနတိဋ္ဌတိ။
 သံဃာ ကမ္မာနိပဝတ္တန္တိ။ ဇေံ အလန္တိဟိ သဒ္ဓိံ သံဃာ ကမ္မာကရ
 ဏာသအဋ္ဌကထာယပကာသိတတ္တာပိစေတံသိဇ္ဈတိ။ ။ဟုမိန့်
 အပ်၏။ ။ဆယ်ကြောင်းပေ။ ။ဃာအင်္ဂါ။ ဧဝာချပ်။ ။အ
 နက်ကား။ ။အပိစ။စင်စစ်သော်ကား၊ ဥပေါသထော။ဥပုသ်
 သည်။နတိဋ္ဌတိ။ မတည်လေ။ ပဝါရဏာ။ ပဝါရဏာသည်။ န
 တိဋ္ဌတိ။မတည်လေ။သံဃာကမ္မာနိ။ သင်္ဃာ၏ကံကြီးကံငယ်တို့
 သည်။ နပဝတ္တန္တိ။ မဖြစ်ကုန်။ ဇေံ။ ဤသို့။အလန္တိဟိ။ အလန္တိရ
 ဟန်းတို့နှင့်။သဒ္ဓိံ။အတူတကွ။ သံဃာကမ္မာကရဏာသ။သင်္ဃာ
 ၏ကံကြီးကံငယ်ကို မပြုရခြင်းကို။ အဋ္ဌကထာယ။ သမန္တပါ
 သာဒိကအဋ္ဌကထာသည်။ ဝါ။ အဋ္ဌကထာဖြင့်။ဝါ။အဋ္ဌကထာ
 ၌။ပကာသိတတ္တာပိစ။ ပြအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း။ ဇေ
 တံ။ဤဒုသီလမည်သောအလန္တိကိုကင်းစင်စေ၍ကံကြီးကံငယ်
 ကိုပြုရခြင်းဒုသီလသဒ္ဓါဖြင့် အလန္တိကိုယူရခြင်းသည်။ သိဇ္ဈ

တိ။ပြီး၏။ ။ဤကားအနက်။ ။ဤသို့ဝိနယာလင်္ကာရ၌လာ
သောကြောင့်လည်း။ ဒုသီလသဒ္ဓါဖြင့်အလန္တီကိုယူရသည်၏
အဖြစ်ကို ထင်ရှားစွာ သိသာသည်။ ထိုသို့ဤအရာ၌။ ဒုသီလ
သဒ္ဓါဖြင့်အလန္တီရဟန်းကိုယူရသောကြောင့်။ ထိုအလန္တီရဟန်း
ကိုဒုသီလအလှူခံပုဂ္ဂိုလ်၌ ရေတွက်သဖြိုဟ်လေ။ ။ဤသို့သာ
မဟုတ်သေး။ အဘိဓမ္မတ္ထ ဝိဘာဝနိ ဝိကာ၌။ ။သုရာပါနံပိ
ဇေတ္ထဝသင်္ဂယုတိတိ ဝဒန္တိ။ ရသသင်္ခါတေသုကာမေသုမိစ္ဆာ
စာရဘာဝတော။ ။ဟူ၍။ကိလေသာကာမဂုဏ်နှင့်ဝတ္ထုကာ
မဂုဏ်သည်။ကာမဂုဏ်၏အဖြစ်ဖြင့်တူကြသောကြောင့်။ သုရာ
ပါနံကို ကာမေသုမိစ္ဆာစာရ၌ ရေတွက်သွင်းယူအပ်၏ဟုဆို
သကဲ့သို့။တင်္ဂါမုဆိုးအစရှိသောဒုသီလ၏ မိစ္ဆာဇီဝနှင့်ကုလဒု
သကအစရှိသည်ကိုပြုသောအလန္တီရဟန်း၏ အသက် မွေးခြင်း
မိစ္ဆာဇီဝသည်။မိစ္ဆာဇီဝအဖြစ်ဖြင့်တူကြသောကြောင့်လည်း။ အ
လန္တီရဟန်းကိုဒုသီလအလှူခံ၌ရေတွက်အပ်၏။ ။ယင်းဆိုခဲ့ပြီး
သောအလှူခံပုဂ္ဂိုလ်တကျိပ်လေးယေဝံတို့တွင်။ သီလဝန္တအလှူခံ
ပုဂ္ဂိုလ်ကိုဤသို့သိအပ်၏။ ။ပုထုဇ္ဇနသီလဝါတိပုထုဇ္ဇနသီလ
ဝါနာမအဇ္ဇဝကောသီလခါတုကောပေါတုတိအသထေဝါအမိ
ယာပိပရံအပိဇ္ဇေတွာ ဓမ္မေနသမေနကသိဝါဏိ ဇာယ ဇိပိတံ
ကပ္ပေတာ။ ။ဥပရိပဏ္ဏာသအဇ္ဇကထာ။ ။အနက်ကား။ ။ပု
ထုဇ္ဇနသီလဝါတိဇေတ္ထ။ပုထုဇ္ဇနသီလဝန္တအလှူခံဟူသော စကား
၌။အဇ္ဇဝကော။ဖြောင့်မတ်သည့်။သီလခါတုကော။သီလခါတ်ရှိ
သည့်။ဝါ။သီလကိုဆောင်ခြင်းရှိသည့်။ဟောတု။ဖြစ်ပါစေသော။
ဣတိ။ ဤသို့နှလုံးသွင်း၍။အသထေဝာ။မစဉ်းလဲဘဲ။ အမိယာပိ။မ
လှည့်ပတ်ဘဲလည်း။ပရံ။သူတပါးကို။အပိဇ္ဇေတွာ။ မညှည်းပန်းမ
နှိပ်စက်မညှပ်မှု၍။ဓမ္မေန။တရားနှင့်။သမေန။ ညီသော။ကသိဝါ
ဏိဇါယ။ လယ်လုပ်ခြင်း ကုန်သွယ်ခြင်းဖြင့်။ ဇိပိတံ။အသက်
မွေးခြင်းကို။ကပ္ပေတာ။ပြုသောသူသည်။ပုထုဇ္ဇနသီလဝါနာမ။
ပုထုဇ္ဇနသီလဝန္တအလှူခံပုဂ္ဂိုလ်မည်၏။ ။ဤကားအနက်။ ။အ

မိပ္ပါယ်ကား။ ဖြောင့်မတ်ခြင်းရှိသည်။ သိလကိုဆောင်နိုင်ခြင်းရှိ
 သည်ဖြစ်ပါစေဟူ၍။ မစဉ်းလဲမကေခံကျစ်မထွည့်ပတ်ဘဲသူတ
 ပါးကိုမနှိပ်စက်မှု၍ တရားနှင့်ညီသောလယ်လုပ်ခြင်းကုန်သွယ်
 ခြင်းကိုပြု၍ အသက်မွေးသောသူသည်။ ပုထုဇ္ဇန်သီလဝန္တအလှူခံ
 ပုဂ္ဂိုလ်မည်၏။ ။ ဤသို့အဋ္ဌကထာဆရာအရှင်။ သခင်ပညာဝန်
 သည်။ ဖွင့်ဆိုသည်ကိုထေခံဆ၍။ ပုထုဇ္ဇန်သီလဝန္တအလှူခံပုဂ္ဂိုလ်
 ဟူသည်ကို။ တရားနှင့်ညီသော လယ်လုပ် ကုန်သွယ်၍အသက်
 မွေးသောသူကိုမှတ်လေ။ လန္တီပေသလ။ သိက္ခာကာမဂုဏ်နှင့်
 ပြည့်စုံသော ရဟန်းကောင်းကိုပုထုဇ္ဇန်သီလဝန္တအလှူခံဟူ၍ မ
 မှတ်လင့်။ အဘယ့်ကြောင့်နည်းဟူမူ။ ၎င်းသီလဝန်ရဟန်းကိုအ
 ဋ္ဌကထာ၌။ မဖွင့်မဆိုသောကြောင့်တည်းဟူလေ။ တရားနှင့်ညီ
 သောလယ်လုပ်ကုန်သွယ်၍အသက်မွေးသောသူကိုသီလဝန္တအ
 လှူခံဟူ၍ယူရချေသောကြောင့်တည်းဟူ၍လည်းဖြေဆို။ ။
 ဤသို့ လန္တီရဟန်းကောင်းကိုသီလဝန္တအလှူခံဟူ၍မယူရသော်။
 အလှူခံတကျိပ်လေးယောက်မှ အခြားအသီးဖြစ်သော အလှူခံ
 ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍မှတ်ရအံ့လော။ မမှတ်လင့်။ ၎င်းလန္တီသီလဝန္တရဟန်း
 ကောင်းကို သောတာပန် သေက္ခ ပုဂ္ဂိုလ် အလှူခံ၌ ရေ တွက်
 ပေါင်းရုံး၍ ယူလေ။ အဘယ့် ကြောင့် ၎င်းသီလဝန် ရဟန်းကို
 သေက္ခ ပုဂ္ဂိုလ်၌ ရေတွက် ပေါင်းရုံး ရသနည်း။ အကျင့်သီလ
 သိက္ခာနှင့်ပြည့်စုံသောကြောင့်။ သောတာပန် သေက္ခအလှူခံ၌
 ရေတွက်သပြိုင် ဟ်ရသည်ဟုမှတ်။ ။ ထိုကြောင့်။ ။ သီလ
 ဝါပိဟိဇ္ဇမာယ သိက္ခာယသမန္နာဂတတ္တာသေက္ခောတွေဝရစ္စ
 တိ။ ။ ဟုမိန့်အပ်၏။ ။ အင်္ဂုတ္တိရ်အဋ္ဌကထာ။ ။ အနက်
 ကား။ ။ ဟိသစ္စံ။ မှန်၏။ သီလဝါပိ။ လန္တီပေသလသိက္ခာကာမ
 ဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံသောသီလဝန်ရဟန်းကောင်းကိုလည်း။ ဇ္ဇမာယ
 သိက္ခာယ။ ဤအကျင့်သီလသိက္ခာနှင့်။ သမန္နာဂတတ္တာ။ ပြည့်စုံ
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ သေက္ခောတွေဝ။ သေက္ခဟူ၍သာလျှင်။
 ရစ္စတိ။ ဆိုအပ်၏။ ။ ဤကားအနက်။ ။ ဤအဋ္ဌကထာစကားကို

အမှီတကဲ။ သဟဲပြု၍ လန္တိ သီလဝန္တ ရဟန်းကို သောတာ ပန်
သေက္ခအလ္လခံ၌ ရေတွက်သပြိုင်ဟ်သည်ဟု မြဲမြဲမှတ်။ ဤသို့ပါဠိ
တော်။ အဋ္ဌကထာဒိကာလါတိုင်း။ လန္တိအလန္တိနှစ်လိက္ခဲပြားအလ္လ
ခံခြားသည်ကိုမှတ်သားလေ့ကျက်၍ နှစ်သက်သာသွယ်။ အလ္လခံ
ကိုရှေးချယ်၍ လ္လဒါန်းဘွယ်ဝတ္ထုကို ပြုစုရင်းနှီးမှ အကျိုးကြီး
ကြောင်းကို။ ။ ဝိစေယျဒါနံဒါတဗ္ဗံ။ ယတ္ထဒိန္နံမဟပ္ပလံ။ ဝိစေ
ယျဒါနံသုဂတပ္ပသဋ္ဌံ။ ယေဒက္ခိဏေယျာဏ္ဍဓဇိဝလောက။ ဇေတ
သုဒိန္နာနိစမဟပ္ပလာနိ။ ဗိဇာနိဝုတ္တာနိယထာသုခေတ္တေ။ ။ ဟူ
၍ဟောတော်မူ၏။ ။ အာဒိတ္တဇာတ်ပါဠိတော်။ စသည်။ ။ အ
နက်ကား။ ။ ယတ္ထ။ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်၌။ ဒိန္နံ။ လ္လအပ်သောအလ္လ
သည်။ မဟပ္ပလံ။ ကြီးသောအကျိုးရှိ၏။ တံ။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဝိစေ
ယျ။ ကော်ယူရှေးချယ်၍။ ဒါနံ။ အလ္လကို။ ဒါတဗ္ဗံ။ ပေးလ္လအပ်၏။
ဝိစေယျ။ ကောက်ယူရှေးချယ်၍။ ဒါနံ။ လ္လအပ်သောအလ္လကို။ သုဂ
တပ္ပသဋ္ဌံ။ ဝိပဿီအစရှိကုန်သောရှင်တော်ဘုရားတို့သည်ချီးမွမ်း
ထောမနာတော်မူအပ်၏။ ဣဓဇိဝလောကေ။ ဤသတ္တလောက၌။
ယေဒက္ခိဏေယျာ။ အကြင်လန္တိပေသလသိက္ခာထက်ချွန်သီလ
ဝန်အလ္လခံပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ သန္တိ။ ထင်ရှားရှိကြလေကုန်၏။ ဇေ
တေသု။ ထိုလန္တိ ပေသလ သိက္ခာ ထက်ချွန် သီလဝန် အလ္လခံ
ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ ဒိန္နာနိစ။ လ္လအပ်ကုန်သောအလ္လတို့သည် သာ
လျှင်။ မဟပ္ပလာနိ။ ကြီးကျယ်ပြန့်ပြောများမြတ်သော အကျိုးရှိ
ကုန်၏။ ယထာကိံ။ ဥပမာပုံအဘယ်သို့ တုံနည်း။ သုခေတ္တေ။
ကျပ်တီးပြင်ဇင်္ဂလမဟုတ်သောမြေကောင်းသောလယ်၌။ ဝုတ္တာ
နိ။ စိုက်ပျိုးအပ်ကုန်သော။ ဗိဇာနိ။ မျိုးစေ့တို့သည်။ မဟပ္ပလာနိ
ယထာ။ များပြားကုန်သောအသီးစပါးရှိကုန်သကဲ့သို့တည်း။ ။
ဤကားအနက်။ ။ ဤအာဒိတ္တသုတ်ပါဠိတော်၌။ ဒက္ခိဏေယျအ
လ္လခံပုဂ္ဂိုလ်ဟူသည်ကား။ အလန္တိကိုဆိုသည်မဟုတ်။ ဘုရားအ
စရှိကုန်သော သီလဝန္တလန္တိ အလ္လခံပုဂ္ဂိုလ်ကို ဆိုသည်ဟုမှတ်။
အဘယ်ကြောင့်နည်း။ ထိုဘုရားအစရှိကုန်သော သီလဝန္တလန္တိ

ပုဂ္ဂိုလ် ကောင်း။ ပုဂ္ဂိုလ်မွန်တို့ ကိုသာ ဖွင့်ဆိုသော ကြောင့်
 တည်း။ ။ထိုကြောင့်။ ။တတ္ထဒက္ခိဏေယျာ တိဒက္ခိဏံအ
 နန္ဒိပိကာယုဒ္ဓါဒယော။ ။ဟုဖွင့်ဆိုတော်မူအပ်၏။ ။ယင်း
 အာဒိတ္တ ဇာတ်အဋ္ဌကထာ။ ။အနက် ကား။ ။တတ္ထ"ထိုဂါ
 ထာ၌။ ဒက္ခိဏေယျာတိ။ မြတ်သောအလှူခံပုဂ္ဂိုလ် မည်သည်
 ကား။ဒက္ခိဏံ။ဒါယကာတို့လှူသောအလှူကို။အနန္ဒိပိကာ။ ခံခြင်း
 ဌာလျောက်ပတ်သင့်လျော်ကုန်သော။ ယုဒ္ဓါဒယော။ ဘုရားအစ
 ရှိကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့တည်း။ ။ဤကားအနက်။ ။ယင်းအဋ္ဌ
 ကထာဆရာသည်ဖွင့်ဆိုတော်မူအပ်သော ယုဒ္ဓါဒယောဟူသော
 သံဝဏ္ဏနာပါဌ်၌။ အာဒိသဒ္ဓါ၏ အရကို ပစ္စေကယုဒ္ဓါ ရဟန္တာ
 သောတာပန်အစရှိသောသေက္ခပုဂ္ဂိုလ်ချစ်ယောက်။ လန္တိပေ
 သလ။ သိက္ခာကာမဖြစ်ကြပေသော သမုတိသင်္ဘာတော် ရ
 ဟန်းကောင်းတို့ကိုယူလေ။ရဟန်း၏အဖြစ်မှရှေ့လျှော့ပြီးသော
 ရဟန်းဒုသီလ။သီလဝိပုဗ္ဗပုဂ္ဂိုလ်။ သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သင့်
 ၍သီလပျက်သောသီလဝိပုဗ္ဗအလန္တိပုဂ္ဂိုလ်။ထုလ္လစ္စည်း၊ပါစိတ်၊
 ပါဠိဒေသနီ၊ဒုက္ကဋ်၊ ဒုတ္တာသီဟူသော အာပတ်ငါးပုံသင့်၍ အ
 ကျင့်ပျက်သော အာစာရဝိပုတ္တိအလန္တိပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို မယူလင့်။
 သီလသိက္ခာသမာဓိပညာဂုဏ်နှင့် လောက်လုံပြည့်စုံကုန်သော
 ရဟန်းကောင်းတို့ကိုသာ ဝိစေယျဒက္ခိဏေယျ ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်ပေ
 သည်။ ။ထိုကြောင့်။ ။ဝိပုဗ္ဗသီလေဣတောဗဟိဒ္ဓါပဉ္စနု
 တိ ပါသဏ္ဍာတေဒေဝါ ဒက္ခိဏေယျ ပဟာယသီလာဒိ ဂုဏ
 သမ္ပန္နာနံသာသနေပဗ္ဗန္တိတာနံဒါနံဒက္ခိဏေယျဝိစိနံနာမ။ ။
 ဟုမိန့်အပ်၏။ ။သဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာ။ ။အနက်
 ကား။ ။ဝိပုဗ္ဗသီလေ။ပျက်စီးကုန်သောရဟန်းတို့၏သီလလူတို့
 ၍သီလရှိကုန်သော။ဒက္ခိဏေယျဝါ။ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၎င်း။
 ဣတော။ ဤသာသနာတော်မှ။ဗဟိဒ္ဓါ။အပ၌။ပဉ္စနုတိပါသဏ္ဍာ
 တေဒေ။ကိုးဆဲ့ငါးပါးအပြားရှိကုန်သော။ဒက္ခိဏေယျဝါ။အလှူ
 ခံပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၎င်း။ပဟာယ။ လှူလိုသောစေတနာမရွယ်စွန့်ပစ်

ပယ်၍။သာသနော။မြတ်စွာဘုရား၏သာသနာတော်၌။သီလဒါနု
 ကာသမ္ပန္နာနံ။ သီလအစရှိသောဂုဏ်နှင့် လောက်လုံပြည့်စုံကုန်
 သော။ပဗ္ဗန္တိတာနံ။ရဟန်းသမ္မာဓိတော်အား။ဒါနံဒါနံဝေ။လှူခြင်း
 သည်သာလျှင်။ ဒက္ခိဏေယျဝိစိနနံနာမ။ ဒက္ခိဏေယျ အလှူခံ
 ကောင်းကိုရှေးချယ်သည်မည်၏။ ။ဤကားအနက်။ ။ဤသို့
 လာရှိသောပါဠိတော်အဋ္ဌကထာတို့ကို သေချာစွာကြည့်ရှုမှတ်
 သား၍ ပုထုဇ္ဇန် သမုတိရဟန်းသင်္ဘောလည်း။ လန္တီပေသလ။
 သိက္ခာကာမ။ သီလဝန္တဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည်သာ
 လျှင်။ ဒက္ခိဏေယျအလှူခံပုဂ္ဂိုလ် မှန်ကြောင်းကို သိမှတ်လေ။
 မမှောက်မှားကြလေလင့် ရဟန်းရှင်လူတို့။ ။ဤသို့ဆိုခဲ့ပြီး
 သောပါဠိအဋ္ဌကထာတို့နှင့်အညီ။ လန္တီ၊အလန္တီ၊ ဒက္ခိဏေ
 ယျပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို ပိုင်းခြားထင်ထင်။ သိမြင်ကြ၍ သဘောကျန
 ကြပါလျှင်။ သေသောသူတို့ကိုရည်မှတ်၍လှူဒါန်းကြရာ၌။ လန္တီ
 ပေသလ။သိက္ခာကာမ။ သီလဝန္တ ဖြစ်သောဒက္ခိဏေယျပုဂ္ဂိုလ်
 အား လှူဒါန်းရသောကုသိုလ်၏အကျိုးစက်ကို သေသောသူတို့
 အားခံစားရလေသည်။ ပြိတ္တာ၏အဖြစ်ဆင်းရဲဒုက္ခကြီးမှ ကျွတ်
 လွတ်ကြရှာပေသည်။ဒက္ခိဏေယျပုဂ္ဂိုလ်မဟုတ်ပါက။မကျွတ်
 လွတ်ရလေဟုမြဲမြဲမှတ်။ ။ထိုကြောင့်။ ။ပေတာနုဉ္စိအတ္တ
 နောအနုမောဒနေန။ဒါယကာနံဥဒ္ဒေသေန။ဒက္ခိဏေယျသမ္ပဒါယ
 စာတိ။တိဟိအင်္ဂေဟိဒက္ခိဏံသမိတ္တတိ။ တင်္ဂဏဖလနိဗ္ဗတ္တိကာ
 ဟောတိ။ ။ဟုမိန့်ဆိုတော်အပ်မူ၏။ပေတဝတ္ထုအဋ္ဌကထာ။ ။
 အနက်ကား။ ။ဟိ။သေသောသူတို့ခံစားရသောအကျိုးကို ပြ
 ဆိုအံ့။ပေတာနံ။ တမလွန်ဘဝသို့ပြောင်းသွားကြလေကုန်သော
 အမိအဘသားသွီးမယားလင်ဆွေမျိုးဥာတိ တို့အား။ ဝါ။အမိအ
 ဘ သားသွီး မယားလင်ဆွေမျိုး ဥာတိတို့၏။ အနုမောဒနေနစ။
 သာရအနုမောဒနာခေါ် နိုင်သဖြင့်၎င်း။ ဒါယကာနံ။လှူပြည်က
 အလှူပေးကြကုန် သောသူတို့၏။ ဥဒ္ဒေသေနစ။သေသောသူကို
 ရည်မှတ်၍ အလှူပေးဝေသဖြင့်၎င်း။ ဒက္ခိဏေယျ သမ္ပဒါယစ။

လန္တိပေသလသိက္ခာကာမသီလဝန္တဖြစ်သောဒက္ခိဏေယျအလှူခံ
 ပုဂ္ဂိုလ်နှင့်ပြည့်စုံသဖြင့်၎င်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ တိဟိအင်္ဂေဟိ။ သုံးပါး
 ကုန်သော အကြောင်းအင်္ဂါတို့ဖြင့်။ ဝါ။ သုံးပါးကုန်သော အ
 ကြောင်းအင်္ဂါတို့ကြောင့်။ ဒက္ခိဏံ။ အလှူသည်။ သမိဇ္ဈတိ။ သေ
 သောသူအားပြည့်စုံရှာလေ၏။ ဝါ။ ဒက္ခိဏံ။ အလှူကုသိုလ်၏အ
 ကျိုးကို။ သမိဇ္ဈတိ။ သေသောသူအား ကောင်းမွန်မွန်ကန်စွာရ
 ရှာလေ၏။ ဝေဓိဏဖလနိဗ္ဗတ္တိကာ။ ထိုဒက္ခိဏေယျပုဂ္ဂိုလ်အား
 လှူဒါန်း၍အမျှဝေသောခဏန္ဒအကျိုး၏ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ။
 ဖြစ်ရှာလေ၏။ ။ ဤကားအနက်။ ။ ဤအဋ္ဌကထာပါဌဝယ်။ ဒက္ခိ
 ဏေယျသမ္ပဒါယအစရှိသော သုံးပုဒ်တို့ဖြင့်လှူပြည်ကအမျှဝေ
 ခြင်း။ သေသောသူကလည်းသါရအနုမောဒနာခေါ်ခြင်းနှစ်ပါးနှင့်
 ပြည့်စုံသော်လည်း။ အလန္တိဒုဿီလအားလှူသော်။ သေသောသူ
 အားအကျိုးကိုမခံစားရ။ ပြိတ္တာ၏အဖြစ်မှမကျွတ်လွတ်။ လန္တိပေ
 သလ။ သိက္ခာကာမ။ သီလဝန္တဒက္ခိဏေယျပုဂ္ဂိုလ်အားလှူဒါန်း၍
 အမျှဝေသည်ကို။ သာရအနုမောဒနာခေါ်မှအကျိုးကို ခံစားရ၍
 ပြိတ္တာ၏အဖြစ်မှ ကျွတ်လွတ်သည်ကိုပြတော်မူ၏။ ။ ထို
 ကြောင့်။ အလန္တိ၏ပစ္စည်းကိုသုံးဆောင်စားသောက်ခြင်းတည်း
 ဟူသောပစ္စယပရိဘောဂထက်။ ကံကြီးကံငယ်တည်းဟူသော
 ဓမ္မပရိဘောဂကိုအလန္တိမှ အလွန်ကင်းစင်စေ၍ ပြုအပ်၏ဟူသ
 ကဲ့သို့သက်သက်လှူဒါန်းသောအခါထက်။ သေသောသူကိုရည်
 မှတ်၍လှူဒါန်းကြသောအခါ၌။ အလန္တိဒုဿီလတို့မှကင်းစင်စေ
 ၍လန္တိပေသလ။ သိက္ခာကာမ။ သီလဝန္တ ဖြစ်သောဒက္ခိဏေယျ
 ပုဂ္ဂိုလ်အားသာ လှူဒါန်း၍ ကုသိုလ်၏အတို့ကို အမျှဝေသင့်လှ
 တော့သည်။ ရဟန်းရှင်လူသူခပ်သိမ်းတို့။

ဤသို့ပြဆိုခဲ့ပြီးသောစကားအစဉ်ဖြင့်လန္တိအလန္တိနှစ်လိအပြား။
 ပုဂ္ဂိုလ်များကို။ ခြားနားထင်ထင်။ သိမြင်ကြလျှင်။ သုဘအသုဘ။
 နှစ်ဝအာရာ။ မင်္ဂလာဝယ်။ မှန်စွာမချ။ ကေန္တဖြင့်။ ဖလကျိုးမှန်။ အာနိ
 သံကို။ ဖေံပြန်မရှိ။ ပေးနိုင်ဘိသောလန္တိပေသလ။ သိက္ခာကာမ။

သီလဝန္တဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံသောရဟန်းကောင်းကျောင်းကောင်းတို့
 ကိုမိမိတို့၏ အရပ်အကွက်အချက်အလက်တို့၌ တည် ထားကိုး
 ကွယ် လိုကြပါလျှင်၊ မိမိတို့၏ ကိုးကွယ် လှူဒါန်းမြဲ ဖြစ်သော
 ကျောင်းနေရဟန်းသည်။ ဆေးသောက်ခြင်း။ နေလွဲအခါကွမ်းစား
 ခြင်း။ ဆေးကျခြင်း။ အဂ္ဂိရတ်ထိုးခြင်း။ အမျိုးမတော်သော ဒါယ
 ကာဒါယကာမတို့အား သစ်သီးပေးခြင်း။ ပန်းပေးခြင်း။ မုန့်ပေး
 ခြင်း။ ရွှါတွင်း၌အကြောင်းမရှိဘဲဘိနပ်စီးခြင်း။ ထီးဆောင်းခြင်း။
 လှည်းစီးခြင်း။ သင်္ကန်းမရုံဘဲသွားခြင်း။ ပွဲလမ်းသဘင်ကို ကြည့်ရှု
 ခြင်း။ လှော်လောင်းထောင်၍ဌားရမ်းခြင်း။ မအပ်သော ဝေါဟာ
 ရဖြင့်ရွှေငွေအနာမာသဝတ္ထုများကို တောင်းယူ ကောက်ခံခွဲ
 ခန့်ခြင်းဤသို့အစရှိကုန်သောအလန္တီ၏အပြုအကျင့်တို့ကိုပြုကျင့်
 ခဲ့သော်။ ကိုးကွယ်သော ဒါယကာဒါယကာမတို့က။ ဤအမှုများ
 ကိုမပြုမကျင့် ပါနှင့်ဘုရားဟု သိက္ခာပုဒ် စကားဖြင့် လျှောက်
 ထားရမည်။ အကယ်၍ မိမိတို့ကိုးကွယ်သော ရဟန်းသည်။
 ဆေးသောက်ခြင်း။ နေလွဲအခါကွမ်းစားခြင်းအစရှိသောအမှုကို
 မပြုမကျင့်ဘဲ။ ဝိနည်းတော်နှင့်အညီ ကောင်းမွန်စွာနေလျက်နှင့်
 အလန္တီရတန်းတို့နှင့်ကံကြီးကံငယ်မှစ၍ ဓမ္မသံဘောဂ။ ပစ္စယ
 သံဘောဂတို့ဖြင့်ဆက်ဆံ ပေါင်းသင်းခဲ့သော်။ ရဟန်းကောင်း
 လန္တီသီလဝန္တတို့နှင့်သာဓမ္မသံဘောဂ။ ပစ္စယသံဘောဂတို့ဖြင့်။
 ဆက်ဆံပေါင်းသင်းတော်မူပါ။ အလန္တီတို့နှင့် မပေါင်းသင်းပါ
 လင့်ဟုဝင့်သုံးပါးမှ ထွက်မြောက်ကြောင်းဖြစ်သောသိက္ခာပုဒ်
 စကားဖြင့်လျှောက်ထားရမည်။ ကိုးကွယ်မြဲဖြစ်သောကျောင်း
 ဘုန်းကြီးကိုမကြိုက် တကြိုက်နှင့် အလိုက် ပြောသုံးလျက်။ မြို့၍
 မထားအပ်။ လျှောက်ကြားရမည်။ သိက္ခာပုဒ်စကားဖြင့်လျှောက်
 ထားကောင်းသည်။ ကျောင်း နေဆရာ ဘုန်းတော်ကြီးများက
 လည်း။ ဤသူတို့ သည်။ ငါ့အား ဝင့် သုံးပါးမှ ထွက် မြောက်
 ကြောင်း ဖြစ်သော သိက္ခာပုဒ် စကားကို လျှောက်ကြားပေတ
 ကားဟုလုံးသွင်း၍ ဒါယကာ ဒါယကာမတို့က လျှောက်ကြား

သော စကားကို လိုက်နာအပ် သည်။ လိုက်နာ ကောင်းသည်။
 မာန်တခွန်ထောင်လွှား၍ စော်ကားပြစ်တင်မပြုအပ်။ ဒါယကာ
 ဒါယကာမတို့က။ သိက္ခာပုဒ်တော်စကားကို ကျောင်းနေဘုန်း
 တော်ကြီးများအားလျှောက်ကြားကောင်းသောအရာ။ ကျောင်း
 နေ ဘုန်းတော်ကြီးများကလည်း။ လိုက်နာအပ် လိုက်နာ သင့်။
 လိုက်နာကောင်းသောအရာကို။ ဆရာက။ သေချာစွာ ကျမ်းဂန်
 ခင်း၍။ ထင်လင်းအောင် ပြဆိုလိုက်အံ့၊ နားစိုက်ကြကုန်။ ။
 သိဒ္ဓတ္ထမင်းသား။ ဘုရားအလောင်းတော်သည်။ ဘိုးတော်အဓမ္မ
 မင်းကြီး၏မြို့ချပြီးနောက်။ ကောဇာသက္ကရာဇ် ၆၀၃ ခုနှစ်၌ဖွား၍။
 သက္ကရာဇ် ၈၄ ခုနှစ် သက်တော် ၁၆ နှစ်မှာရမ္မ၊ သုဘ၊ သုရမ္မဟူ
 သော ရွှေနန်းပြာသာဒ်သုံးဆောင်ကိုရ၍ တဆဲ၊ သုံးနှစ် နန်းစံ၍။
 သက္ကရာဇ် ၉၂ ခု။ သက်တော် ၂၆ နှစ်မှာတောထွက်တော်မူ၍။
 သက္ကရာဇ် ၁၀၃ ခု။ သက်တော် ၃၅ နှစ် မှာဘုရားဖြစ်တော်မူ၍။
 မိဂဒါဝုန်တောဝယ်။ နန္ဒိယသူကြွယ် ဆောက်လုပ် လှူဒါန်း သော
 ကျောင်း၌။ ပထမဝါကပ်တော်မူ၍။ သီတင်းကျွတ်လပြည့်ပထမ
 ပဝါရဏာနေ့၌။ ပဝါရဏာပြုတော်မူပြီး၍။ ၎င်းလပြည့် ကျော်
 တရက်နေ့ဥရုဝေဠတောသို့ကြွတော်မူ၍ ၎င်းတော၌ သုံးလနေ
 တော်မူ၏။ ပြာသိုလပြည့်နေ့တိုင် ရောက်၏။ ၎င်းလပြည့်ကျော်
 တရက်နေ့ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့ကြွ၍ ၎င်းပြည်၌ နှစ်လနေတော်မူ၏။
 တပေါင်းလပြည့်နေ့တိုင်ရောက်၏။ ကာဠုဒါယိအမတ်သည်။ က
 ပိလဝတ်ပြည်က။ ဘုရားကို အပင့်လာခဲ့ရာ။ တပေါင်း လဆန်း
 ၆ ရက် ၇ ရက်ခန့်၌ရောက်၍လပြည့်နေ့ရောက်မှ ဘုရားကိုပင့်၏။
 မြတ်စွာဘုရားသည်။ တပေါင်းလပြည့်ကျော်တရက်နေ့၌။ ရာဇ
 ဂြိုဟ်ပြည်မှကြွ၍တော်မူသည်။ ယူဇနာ ၆၀ ဝေးသောကပိလ
 ဝတ်နေပြည်တော်သို့ တနေ့လျှင်။ တယူဇနာ ကြွသွား သော
 ကြောင့်ကဆုန်လပြည့်နေ့၌။ ဆွမ်းခံတော်မူ၏။ သက္ကရာဇ် ၁၀၄ ခု
 နှစ်သို့အဝင်ကဆုန်လပြည့်ကျော်တရက်နေ့၌ကပိလဝတ်နေပြည်
 တော်သို့ရေခံ၏။ လပြည့်ကျော်တရက်နေ့၌။ ညီတော်မင်းနန်ကိုရ

ဟန်း ပြု၏။ ။ဘဂဝါကပိလပူရံအာဂတ္တိာဒုတိယဒိဝသေနန္ဒံပဗ္ဗာ
 ဇေသိ။ ။ဝိနည်းမဟာဝါအဋ္ဌကထာ။ ။ဘဂဝါရှင်တော်ဘုရား
 သည်။ကပိလပူရံ။ ကပိလဝတ်နေပြည်တော်သို့။ အာဂတ္တိာ။က
 ဆုန်လပြည့် နေ့၌ ရောက်တော်မူ၍။ဒုတိယဒိဝသေ။ ကြွရောက်
 သောနေ့မှစ၍နှစ်ရက်မြောက်သော၎င်း လပြည့်ကျော် တရက်
 နေ့၌။ဝါ။ဒုတိယဒိပသေ။မိုးဗင်းသောက်သောနေ့၌။နန္ဒံ။ညီတော်
 မင်းနန်ကို။ဝါ။အထွေးငယ်မှန်ညီမင်းနန်ကို။ပဗ္ဗာဇေသိ။ ရဟန်း
 ပြုစေတော်မူ၏။ ။သတ္တမေဒိဝသေ။ စသည် လာရကား။
 ဘုရားရှင်တော်သည်။ ကပိလဝတ်နေပြည်တော်သို့ ရောက်၍
 ခုနစ်ရက်မြောက်ကဆုန်လပြည့်ကျော် ရက်နေ့၌ သားတော်
 ရာဟုလာကိုရှင်ပြုစေတော်မူ၏။ ။ထိုမြေးတော်ရာဟုလာကို
 ရှင်ပြုသောအခါ၌။ ခမည်းတော်သုဒ္ဓေါနေ မင်းကြီးသည်။ မြတ်
 စွာဘုရား၏အထံသို့လာ၍လျှောက်သော စကားမှာ။ ။ကော
 ဟံဘန္တေဘဂဝန္တံ ငရံ ယာစာမိတိ။ အတိက္ကန္တဝရာခေါဂေါတမ
 တထိဂတိတိ။ယဉ္ဇဘန္တေကပ္ပိယံ။ယဉ္ဇအနဝဇ္ဇန္တိ။ဝရံဒေဟိဂေါ
 တမာတိ။ ဘဂဝတိမေ ဘန္တေပဗ္ဗန္တိတေ အနပ္ပကံဒုက္ခံအဟော
 သိ။တထာနန္တေ။ တထာရာဟုလေ ပုတ္တပေမံဘန္တေဆဝိံဆိန္ဒတိ။
 ဆဝိံဆေတွာစမ္ပံဆိန္ဒတိ။ စမ္ပံဆေတွာမံသံဆိန္ဒတိ။ မံသံဆေ
 တွာနာရံဆိန္ဒတိ။ နာရံဆေတွာအဋ္ဌိံဆိန္ဒတိ။ အဋ္ဌိံဆေတွာအဋ္ဌိ
 မိဉ္ဇံအာဟတ္တတိဋ္ဌတိ။ သာဓုဘန္တေအယျာ အနံနုညာတံ မာတာ
 ပိတုဟိ ပုတ္တံ နပဗ္ဗာ ဇေယျန္တိ။ ။ဝိနည်း မဟာဝါပါဠိ
 တော်။ ။အနက်ကား။ ။ဘန္တေ။သားတော်ကြီးရှင်ပင်
 ဘုရား။ အဟံ။ ခမည်းတော် အကျွန်ုပ်သည်။ ဘဂဝန္တံ။ သား
 တော်ကြီးရှင်ပင် ဘုရားကို။ ဧကံ။ တခုသော။ ဝရံ။ ဆု ကို။
 ယာစာမိ။ တောင်း လိုပါ၏။ တောင်း ပါရစေ။ ဣတိ။ ဤသို့
 ဆို၍။ အဂေါစ။ လျှောက်ကြား၏။ဂေါတမ။ ဂေါတမ အနွယ်
 ဖြစ်တော်မူသော။တထာဂတ။သားတော်ကြီးရှင်ပင်ဘုရား။အ
 တိက္ကန္တဝရံခေါ။ အလွန်ဆုံး အမြတ်ဆုံးဖြစ်သော ဆုသာလျှင်

တည်း။ ဣတိ။ ဤသို့ဆို၍။ အဝေါစ။ လျှောက်ကြားပြန်၏။ ဘန္တေ
 သားတော်ကြီးရှင်ပင်ဘုရား။ ယံဝရံ။ အကြင်ဆုတော်ကို။ ဒါတုံ။
 ပေးခြင်းငှာ။ ကပ္ပိယဉ္ဇ။ အပ်သည်လည်း။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ယံဝရံ။
 အကြင်ဆုတော်သည်။ အနဝဇ္ဇဉ္ဇ။ လူသူလေးပါးတို့ကြား၍ကဲ့ရဲ့
 အပ်သောအပြစ်အနာမရှိသည်လည်း။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ တံဝရံ။
 ထိုဆုတော်မြတ်ကို။ ယာစာမိ။ တောင်းလိုပါ၏။ တောင်းပါရ
 စေ။ ဣတိ။ ဤသို့ဆို၍။ အဝေါစ။ လျှောက်ပြန်၏။ ဂေါတမ။ ဂေါတ
 မအနွယ်ဝင်သားတော်အရှင်ဘုရား။ ဝရံ။ ဆုတော်မြတ်ကို။ ဒေ
 ဟိ။ ပေးတော်မူတိလော။ ဣတိ။ ဤသို့ဆို၍။ အဝေါစ။ လျှောက်
 ကြားလေ၏။ ဘန္တေ။ သားတော်ကြီးရှင်ပင်ဘုရား။ ဘဂဝတိ။
 ဘုန်းတော်ကြီးသခင် သားတော်ရှင်သည်။ ပဗ္ဗဇ္ဇိတေ။ တော
 ထွက်၍ ရဟန်းပြုတော်မူသည် ရှိသော်။ မေ။ ခမည်းတော် အ
 ကျွန်ုပ်အား။ အနပ္ပကံ။ များစွာသော။ ဝါ။ အနုပကမ်းဖြစ်သော။
 ဒုက္ခံ။ သားတော်ကြီးဘုရားနှင့်ကွဲကွင်းရသောဝိယောဂဒုက္ခ
 ဆင်းရဲသည်။ အဟောသိ။ ဖြစ်ရပါခဲ့ပြီ။ တထာ။ ထိုသားတော်
 ကြီးဘုရားနှင့်အတူ။ နန္ဒေ။ သားငယ်နန္ဒမင်းသည်။ ပဗ္ဗဇ္ဇိတေ။
 ရဟန်းပြုသည်ရှိသော်။ အနပ္ပကံ။ များစွာသော။ ဒုက္ခံ။ သားတော်
 ငယ်နှင့်ကွဲကွင်းရသောဝိယောဂဒုက္ခဆင်းရဲသည်။ အဟော
 သိ။ တဖန်ဖြစ်ခဲ့ရပါပြီ။ တထာ။ ထိုသားကြီးသားငယ်နှင့်အတူ။
 ရာဟုလေ။ နန်းလျှာသည်ချာ မြေးတော်ရာဟုလာသည်။ ပဗ္ဗဇ္ဇိ
 တေ။ ရှင်ပြုသည်ရှိသော်။ အဓိမတ္တံ။ ပြင်းပြသော။ ဒုက္ခံ။ မြေး
 တော်နှင့်ကွဲကွင်းရသောဝိယောဂဒုက္ခဆင်းရဲသည်။ အဟော
 သိ။ ဖြစ်ရပြန်ပြီ။ ဘန္တေ။ သားတော်ရှင်ပင်ဘုရား။ ပုတ္တပေမံ။ သား
 မြေးနှိုချင်ခြင်းပေမတဏှာသည်။ ဆဝိ။ အရေပါးကို။ ဆိန္ဒတိ။
 ဖြတ်၏။ ဆဝိ။ အရေပါးကို။ ဆေတွာ။ ဖြတ်ပြီး၍။ စမ္ပံ။ အရေထူ
 ကို။ ဆိန္ဒတိ။ ဖြတ်၏။ စမ္ပံ။ အရေထူကို။ ဆေတွာ။ ဖြတ်ပြီး၍။ မံသံ။
 အသားကို။ ဆိန္ဒတိ။ ဖြတ်၏။ မံသံ။ အသားကို။ ဆေတွာ။ ဖြတ်ပြီး၍။
 နှာရုံ။ အကြောကို။ ဆိန္ဒတိ။ ဖြတ်၏။ နှာရုံ။ အကြောကို။ ဆေတွာ။

ဖြတ်ပြီး၍။ အဋ္ဌိံ။ အရိုးကို။ ဆိန္ဒုတိ။ ဖြတ်၏။ အဋ္ဌိံ။ အရိုးကို။
 ဆေတော။ ဖြတ်ပြီး၍။ အဋ္ဌိမိဇ္ဇံ။ ရိုးတွင်းချင်ဆီကို။ အာဟာစ္စ။ ထိ၍။
 တိဋ္ဌတိ။ တည်၏။ ဘန္တေ။ သားတော်ရှင်ပင်ဘုရား။ သာဓု။ တောင်း
 ပန်ပါ၏။ အယျော။ အရှင်ဘုရားသည်။ မာတာပိတုဟိ။ မိခင်ဘခင်
 တို့သည်။ အနုညာတံ။ ခွင့်မလွှတ်အပ်သော။ ပုတ္တံ။ သားကို။ န
 ပဗ္ဗာဇေယျံ။ ရဟန်းသာမဏေပြုတော်မမူပါလင့်။ ဣတိ။ ဤသို့
 ဆို၍။ အဝေါစ။ လျှောက်ကြား၏။ ။ ဤကားအနက်။ ။ ဤစကားအ
 စဉ်ဖြင့်။ အမိအဘတို့က ခွင့်မလွှတ်သော သားကိုရှင်ရဟန်းမပြု
 ပါလင့်ဟု။ ခမည်းတော်မင်းကြီးသည် လျှောက်ကြားလေသော်။
 မြတ်စွာဘုရားသည် မင်းကြီးစကားကိုလိုက်နာ၍။ ။ နဘိက္ခဝေ
 အနုညာတောပုတ္တောပဗ္ဗာဇေတဗ္ဗော။ ယောပဗ္ဗာဇေယျ။ အာ
 ပတ္တိဒုက္ကဋ္ဌဿ။ ။ ဟုသိက္ခာပုဒ်ကိုပညတ်တော်မူ၏။ ။
 ဝိနည်းမဟာဝါပါဠိတော်။ ။ ဘိက္ခဝေ။ ချစ်သားရဟန်းတို့။
 မာတာပိတုဟိ။ အမိအဘတို့သည်။ အနုညာတော။ ခွင့်မလွှတ်
 အပ်သော။ ပုတ္တော။ သားကို။ နပဗ္ဗာဇေတဗ္ဗော။ ရှင်ရဟန်းမပြု
 အပ်။ ယောဘိက္ခု။ အကြင်ရဟန်းသည်။ ပဗ္ဗာဇေယျ။ ရှင်ရဟန်း
 ပြုငြားအံ့။ အဿဘိက္ခုနော။ ထိုရဟန်းအား။ ဒုက္ကဋ္ဌံ။ ဒုက္ကဋ္ဌံ အာ
 ပတ်သို့။ အာပတ္တိအာပဇ္ဇနံ။ ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ။
 ဤသို့ ခမည်းတော်မင်းကြီး၏ လျှောက်စကားကြောင့်ပညတ်
 တော်မူရခြင်းသည် ခမည်းတော်မင်းကြီးသည်။ ဝဋ်သုံးပါးမှ
 ထွက်မြောက်ကြောင်းဖြစ်သော စကားကိုငါ့အားလျှောက်ကြား
 ပြောဆိုပေတကား။ ဟုလိုက်နာတော်မူ၍ သိက္ခာပုဒ်ကိုပညတ်
 တော်မူ၏။ ။ ထိုကြောင့်။ ။ ဘဂဝါသာသနေနိယျာနိကာ
 ကာရဏံရာဇာဝဒတိတိ ဓမ္မကထံကတွာ။ နဘိက္ခဝေအနုညာ
 တောမာတာပိတုဟိပုတ္တောပဗ္ဗာဇေတဗ္ဗောတိသိက္ခာပဒံပညာ
 ပေသိ။ ။ ဟုမိန့်ဆိုအပ်၏။ ။ ဝိနည်းမဟာဝါအဋ္ဌကထာ။ ။
 အနက်ကား။ ။ ဘဂဝါ။ ရှင်တော်ဘုရားသည်။ ရာဇာ။ ခမည်း
 တော်မင်းကြီးသည်။ သာသနော။ သာသနာတော်၌။ နိယျာနိကာ

ဝစနံ။ ဝဋ်သုံးပါးမှ ထွက်မြောက်ကြောင်းဖြစ်သောစကားကို။
ဝဒတိ။ ငါ့အားလျှောက်ကြားပေတကား။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဓမ္မကထံ။
တရားစကားကို။ ကတွာ။ ပြောဟော၍။ နဘိက္ခဝေအနုညာတော
မာတာဝီတူဟိပုတ္တောပဗ္ဗာဇေတဗ္ဗောတိ။ နဘိက္ခဝေအနုညာ
တောမာတာဝီတူဟိပုတ္တော ပဗ္ဗာဇေတဗ္ဗောဟူ၍။ သိက္ခာပဒံ။
သိက္ခာပုဒ်တော်ကို။ ပညာပေသိ။ ပညတ်တော်မူ၏။ ။ ဤကား
အနက်။

အဓိပ္ပါယ်အကျဉ်းကား။ ။ ခမည်းတော်မင်းကြီးသည်။
သာသနာတော်၌။ ဝဋ်သုံးပါးမှ ထွက်မြောက်ကြောင့် ဖြစ်သော
နိယျာနိက သိက္ခာပုဒ်စကားကို ငါ့အားလျှောက်ကြားပြောဆို
ပေတကားဟု လိုက်နာတော်မူ၍ အမိအဘတို့နှင့်မလွတ်သော
သားကို ရှင်ရဟန်းမပြုရဟူသော သိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်
မူ၏။ ဤသို့တရားရှင်တော်သော်မှ သိက္ခာပုဒ်စကားကိုလျှောက်
ကြားသော်။ လိုက်နာတော်မူချေသည်ကိုထောက်ထား၍ ယခု
ခေတ်အခါ၌နေလွှဲအခါ။ ကွမ်းစားခြင်း။ ဆေးသောက်ခြင်း။ ဆေး
ကုခြင်း။ လှည်းစီးခြင်းအစရှိသော အလန့်၏ အကျင့်ယုတ်မာ
ကိုကျင့်ကြသော ကျောင်းနေဘုန်းကြီးများကို ကိုးကွယ်သော
ဒါယကာတို့က။ ဤအလန့်၏အကျင့်ယုတ်မာကို မကျင့်ပါလင့်
ဟု လျှောက်ထားကြလေ။ ဤသို့သိက္ခာပုဒ်စကားဖြင့် လျှောက်
ကြားခြင်းသည်။ ဝဋ်သုံးပါးမှ ထွက်မြောက်သော စကားသာ
ဖြစ်သည်။ သာသနာပြုရာရောက်ချေသည်။ ထိုသို့မလျှောက်မ
ကြားဘဲကွမ်းဆေးကိုစားသော်သော်ကျောင်းဘုန်းကြီးအား။ နေ
လွှဲအခါ။ ကွမ်းဆေးကိုပေးသောဒါယကာ၊ ဒါယကာမ။ လှည်းစီး
သောကျောင်းဘုန်းကြီးကိုလှည်းနှင့်တင်ယူ၍ သွားသော ဒါယ
ကာ ဒါယကာမတို့သည်။ သာသနာတော်ကို ပျက်စီးအောင်ပြု
သောသူတို့ ဖြစ်ချေသည်။ ရဟန်းကိုလည်း အပါယ် ငရဲသို့
ရောက်အောင်ပြုသောဒါယကာ ဒါယကာမသာဖြစ်ချေသည်။
အလန့်အကျင့်ကိုမကျင့်မပြုပါလင့်ဟုလျှောက်ကြားချေသော်။

ကျောင်းဘုန်းကြီးကိုဝင့်သုံးပါးမှထွက်မြောက်အောင် အပါယ်
 ငရဲမှ လွတ်အောင် ထုတ်ဆောင် ကယ်မပေသော ဒါယကာ
 ဒါယကာမတို့ပေတည်း။ ဤသို့လျှောက်ကြားကြမှ။ ဗုဒ္ဓဘာသာ
 ဒါယကာပီကြ၍။ သာသနာတော်ကြီး ပွားစဉ်ပင်ပွင့်လင်းမည်။
 မလျှောက်ကြားဘဲနေကြလျှင်။ အလန္တိသဉ်အလန္တိတရားကိုသာ
 ဟော၍အလန္တိအကျင့်ကိုသာကျင့်ကြ၍သာသနာတော်ပျက်စီး
 အံ့ဖြစ်သည်။ ယခုအခါ။ လန္တိပေသလ။ သိက္ခာကာမ။ သီလဂုဏ်
 နှင့်ပြည့်စုံသောလန္တိရဟန်းကောင်းတို့က။ သာသနာတော်ကို
 ထောက်မြှော်၍ ဝိနည်းသိက္ခာပုဒ် စကား တရားများကိုဟော
 ကြားကြသော်။ အလန္တိရဟန်းတို့သည် ယမ်းပုံမီးကျသကဲ့သို့
 ဒေါသအမျက်။ ခြောင်းခြောင်းထွက်၍အလန္တိရဟန်းကောင်းတို့
 ကိုတော်ထွန်၍ပြစ်မှားကြချေသည်။ အပါယ်ဝန်လေးရှာလေစွ။

(ဤဆိုခဲ့ပြီးသောစကားသည်ကား။ ဒါယကာယောကျ်ားတို့
 သည်သိက္ခာပုဒ်စကားဖြင့် ရဟန်းတို့ကိုလျှောက်ကြားကောင်း
 သောအရာကိုပြဆိုသောစကား။ ရဟန်းတို့ကလည်း။ လိုက်နာ
 ကောင်းသောအရာကိုပြဆိုသောစကားတို့တည်း။)

ဒါယကာမတို့က အလန္တိ၏အမူအကျင့် သိက္ခာပုဒ်ဝိနည်းနှင့်မ
 ညီသောနေထိုင်ခြင်းဖြင့် နေသောကျောင်းနေ ဘုန်းကြီးများကို
 သိက္ခာပုဒ် စကားဖြင့် လျှောက်ကြား ကောင်း သော အရာကို
 လျှောက်ကြားဘူးသောထုံးတမ်းဥပဒေကိုပြညွှန်အံ့။ ။ မြတ်
 စွာဘုရားသည်။ သာဝတ္ထိပြည်ဝယ်။ ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌
 သီတင်း သုံးနေတော် မူသောအခါ။ ဥဒါယိ မထေရ်အား လုပ်
 ကျွေးသော ဒါယကာသည်။ သတို့သမီးကို ထိမ်းမြားမင်္ဂလာကို
 ပြု၏။ ထိုအခါ။ ဥဒါယိမထေရ်သည်။ ထိုဒါယကာ၏အိမ်သို့သွား၍
 ထိုသတို့သမီးငယ်နှင့်တယောက်ချင်းချင်းမျက်စိဖြင့်မမြင်ကောင်း
 သော ဖုံးကွယ်ရာ ဖြစ်သော မေထုန သံဝါသကို ပြုခြင်းငှာ
 လျှောက်ပတ်သောအရပ်၌ထိုင်နေ၍ ထိုကာလအားလျော်သော
 စကားကို တရားကို ပြောဟော၍ နေ၏။ ဝိသာခါ ဒါယကာမ

သဉ် ပင့်ဖိတ်သောကြောင့်။ ထိုအိမ်သို့သွား၍ ဥဒါယိမထေရ်ကို
သတို့ သွီးငယ်နှင့်နှစ်ယောက်ချင်းချင်း ဖုံးကွယ်ရာအရပ်၌ နေ
သည် ကိုမြင်၍ ဥဒါယိ မထေရ်ကို ဤသို့ လျှောက်ကြား ပြော
ဆို၏။ ။ ဣမံဘန္တေန ဣန္ဒိနပ္ပဋိရူပံ။ ယံအယျောမာတုဂါမေန
သဒ္ဓိံ ဧကောကောယရ ဟော ပဋိစ္ဆန္တေ အာသနေ အလံကမ္မနိ
ယေနိသန္တကပေတိ။ ။ ဘိက္ခု။ ဝိဘင်းပါဠိတေတိ။ ။
ဧကြောင်းပေ။ ဌအင်္ဂါ။ ဌချပ်။ ။ အနက်ကား။ ။ တန္တေ။
အရှင်ဘုရား။ အယျော။ အရှင် ဘုရား သည်။ မာတု ဂါမေန။
မာတုဂါမငယ်နှင့်။ သဒ္ဓိံ။ တကွ။ ဧကောကောယ။ တယောက်
ချင်းချင်း။ ဝါ။ တနည်းကား။ ဧကော။ တယောက်တည်းသော။
အယျော။ အရှင်ဘုရားသည်။ ဧကောယ။ တယောက်တည်းသော။
မာတုဂါမေန။ မာတုဂါမငယ်နှင့်။ သဒ္ဓိံ။ အတူတကွ။ ရဟော။
မျက်စိဖြင့်ဆိတ်ကွယ်သော။ ပဋိစ္ဆန္တေ။ တိုက်နံရံတို့ဖြင့်ဖုံးကွယ်
သော။ အလံကမ္မနိယေ။ မေထုနသံဝါသအမှုကို ပြုခြင်းငှါသင့်
လျော်လျောက်ပတ်သော။ အာသနေ။ နေရာ၌။ ယံနိသန္တံ။ အကြင်
ထိုင်နေခြင်းကို။ ကပေတိ။ ပြု၏။ ဣမံ။ ဤဆိတ်ကွယ်ရာ၌ မာတု
ဂါမနှင့်ထိုင်နေခြင်းသည်။ န ဣန္ဒိနံ။ မလျှောက်ပတ် မသင့်လျော်
မတော်ချေ။ နပ္ပဋိရူပံ။ မတင့်အပ်မလျှောက်ပတ်ချေ။ ဣတိ။ ဤသို့။
အဝေါစ။ ပြောဆိုလျှောက်ကြား၏။ ။ ဤကားအနက်။ ။ ဤ
သို့ ဝိသာခါ ဒါယကာမ သည်။ လျှောက်ကြား ပြောဆို သော်
လည်း။ ဥဒါယိမထေရ်သည်။ နားမထောင် မနာယူခဲ့လေ။ ထို
အခါ။ ဝိသာခါဒါယကာမသည်။ မာတုဂါမနှင့် ဆိတ်ကွယ်ရာအ
ရပ်၌။ နှစ်ယောက်ချင်းချင်း ထိုင်နေသည်ကို မသင့် မလျော်မ
လျှောက်ပတ်ဟု လျှောက်ကြားပြောဆိုသည်ကို မနာယူနားမ
ထောင်သောကြောင့်။ အိမ်မှထွက်သွား၍ ဥဒါယိသည်မာတုဂါ
မနှင့်။ ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်၌ နေထိုင်သော အကြောင်းကို။ ရ
ဟန်းတို့အားလျှောက်ကြားလေ၏။ ။ အထခေါဝိသာခါမိဂါရ
မာတာနိက္ခမိတွာဘိက္ခု။ နံတေမတ္ထံ အာရောစေသိ။ ။ ဘိက္ခု။

ဝိဘင်းပါဠိတော်။ ။အထခေါ။ထိုအခါ၌။ မိဂါရမာတာ။မိဂါ
ရသုဋ္ဌေး၏အမိသဘွယ်ဖြစ်သော။ဝိသာခါ။ ဝိသာခါဒါယကာ
မသည်။ နိက္ခမိတွာ။ အိမ်မှ ထွက် သွား၍။ ဘိက္ခုနံ။ ရဟန်း
ကောင်းတို့အား။တေမတ္ထံ။ ဤဥဒါယိမထေရ်သည် မာတုဂါမ
နှင့်ဆိတ်ကွယ်ရာ၌နေထိုင်သောအကြောင်းကို။ အာရောစေသံ။
လျှောက်ကြား၏။ ။ဤသို့ လျှောက် ကြားလေသော်။ ရဟန်း
ကောင်းတို့သည်။ ထိုဥဒါယိမထေရ်ကို ကဲ့ရဲ့ရှုန့်ချ။ ဖရိုဖရဲဆို
ကြလေကုန်၏။ ။ယေတေဘိက္ခု။ အပ္ပိစ္ဆာတေဥဇ္ဈာယန္တိ
ယန္တိဝိပါစေန္တိ။ ။၎င်းပါဠိတော်။ ။ယေတေဘိက္ခု။အ
ကြင်ရဟန်းတို့သည်။ အပ္ပိစ္ဆာ။ နည်းသော အလိုရှိကုန်၏။ တေ
ဘိက္ခု။ ထိုရဟန်းတို့သည်။ ဥဇ္ဈာယန္တိ။ကဲ့ရဲ့ကြလေကုန်၏။ ဝိ
ယန္တိ။ရှုတ်ချကြလေကုန်၏။ဝိပါစေန္တိ။ရစရာမရှိအောင် ဖရိုဖရဲ
ကဲ့ရဲ့ပြောဆိုကြလေကုန်၏။ ။ဤသို့ရဟန်းအပေါင်းတို့သည်။ ဖရို
ဖရဲ။ကဲ့ရဲ့ပြောဆိုကြပြီး၍။ ဥဒါယိမထေရ်၏ မာတုဂါမနှင့် နေ
ကြောင်းကို။ မြတ်စွာ ဘုရားအား လျှောက်ကြားကြ လေကုန်
၏။ ။အထခေါတေဘိက္ခု။ဘဂဝတော တေမတ္ထံ အာရော
စေသံ။ ။၎င်းပါဠိတော်။ ။အထခေါ။ထိုအခါ၌။ တေဘိက္ခု။
ထိုရဟန်းတို့သည်။ဘဂဝတော။ မြတ်စွာဘုရားအား။တေမတ္ထံ။
ဤဥဒါယိသည် မာတုဂါမနှင့်နေကြောင်းကို။ အာရော စေသံ။
လျှောက်ကြားကြလေကုန်၏။ ။ဤသို့ဝိသာခါ ဒါယကာ
မက။ရဟန်းတို့အားလျှောက်ကြား၍။ ရဟန်းအပေါင်း ရဟန်း
ကောင်းတို့က။မြတ်စွာဘုရားအားလျှောက်သောကြောင့်။မြတ်
စွာဘုရားသည်။ ရဟန်းကဝန်ခံခဲ့သော်။ ပါရာဇိက။ သံဃာဒိ
သိသ်။ပါစိတ်အာပတ်အားဖြင့်သုံးပါးတို့တွင် တပါးပါးဖြင့်ဆုံး
ဖြတ်အပ်၏ဟု။ယောပနဘိက္ခု။အစရှိသောသိက္ခာပုဒ်ကိုပညတ်
တော်မူ၏။ ။ဤသို့ဝိသာခါဒါယကာမသည်။ မာတုဂါမ
နှင့်ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်၌နေသည်ကိုမလျော်မသင့်မလျော်ပတ်
ပါဟူ၍ဥဒါယိမထေရ်အား လျှောက်ကြားပြောဆိုဘူးသောထုံး

တမ်းဥပဒေကို ထောက်ရှု လေ့ကျက် မှတ်သား၍ ယခုအခါ၌ လည်း။ ဝိနည်းသိက္ခာပုဒ်တော်နှင့်မညီကွမ်းစား။ ဆေးသောက်။ လှည်းစီး။ ရွာတွင်း၌ ဘိနပ်စီး သင်္ကန်းမရုံဘဲ သွားခြင်း အစရှိသော အလေ့အကျင့်အမူအရာ အကျင့်ယုတ်မာကို ကျင့်ကြံနေထိုင်သော ကျောင်းနေဘုန်းကြီးများကို တွေ့မြင်သိရှိသော ဒါယကာမတို့က။ ဤအမှုအကျင့်သည်။ ရဟန်းတို့အား မလျှောက်ပတ်မသင့်လျော်မပြုအပ်ဟူ၍ လျှောက်ကြားအပ်၏။ ဤသို့ဒါယကာမတို့က လျှောက်ကြားပါလျက်။ နားမထောင်မနာယူ၍ အလေ့အကျင့်အမူကို မစွန့် ပြုမြဲပြုကျင့်သော ကျောင်းနေ ဘုန်းကြီး ကို ဝိသာခါဒါယကာမကဲ့သို့ အခြားတပါးသော ရဟန်းကောင်းတို့အား ဤပုဂ္ဂိုလ်သည် ဤသို့ပြုသည်ဟု လျှောက်ကြားအပ်၏။ ဤသို့ဒါယကာမတို့က လျှောက်ကြားခဲ့သော်။ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ရဟန်းတို့လျှောက်ချက်၌။ သိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်ရသကဲ့သို့။ ရဟန်းကောင်းတို့က။ ဒါယကာမတို့သည် လျှောက်ကြားသော ရဟန်းကို သိက္ခာပုဒ်လာတိုင်း ဆိုဆုံးမအပ်၏။ ။ ဤသို့ဝိက္ခာဝိဘင်း ပါဠိတော်၌ လာသော အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို သေချာစွာ တတ်ရှုတ်ကြည့်ရှု၍ ဒါယကာမတို့က ရဟန်းတို့အား လာတိုင်း သိက္ခာပုဒ်စကားဖြင့် လျှောက်ကြားပြောဆိုကောင်း ပြောဆိုအပ်သည်ကို မြဲမြဲကြီးမှတ်သားကြလေ။ ဒါယကာမတို့က ရဟန်းတို့အား သိက္ခာပုဒ်စကားဖြင့် ပြောကြားသည်ကို ပုတ်ခတ်သည်။ သာသနာကို ပုတ်ခတ်သည် မပြောမဆိုကောင်းဟု ပြောဆိုကြသော လူရှင်ရဟန်းတို့သည်။ မှောက်မှားကြီးမှောက်မှားကြ၍ သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်ကို ပိတ်ပင်မှု။ သာသနာတော်ကို ဖျက်ဆီးတော်လှန်မှု။ ဤပါဠိတော်အဋ္ဌကထာတို့ကို ပယ်သော အမှုနှင့် အပါယ် ငရဲသို့ လားကြရမည်။ နေလွဲအခါ။ ကွမ်းစားခြင်း။ ဆေးသောက်ခြင်း။ လှည်းစီးခြင်း။ ဆေးကျခြင်း အစရှိသော အလေ့အကျင့်ကို ပြုကျင့်သော ရဟန်းတို့က မိမိတို့ပြုကျင့်ကြသော အမှုကို ဒါယကာမတို့သိက မကြည်ညိုမည်ကို စိုးကြ၍ ဝိနည်းသိက္ခာပုဒ်စ

ကားကို မပြောကောင်း မဆိုကောင်း။ ဝိနည်းကိုလူတို့မကြည့်
မရှုကောင်း။ မသင်မကြားကောင်းဟု ဒါယကာ ဒါယကာမတို့
အား။ လှည့်ဖြားလိန်လည်၍ အမွေဖြင့် ဟောကြားပြောဆိုကြလေ
သည်ဟုမြဲမြဲမှတ်ကြလေ။

ဤဆိုခဲ့ပြီးသော စကားရပ်၌ ဝိသာခါ ဒါယကာမသည်
လျှောက်ကြားပြောဆိုသည်ကိုနားမထောင်မနာယူသောကြောင့်။
ဝိသာခါ ဒါယကာမသည် ရဟန်းတို့အား လျှောက်ကြားရလေ
သည်ကို ထောက်ထား၍ ယခုအခါ ဒါယကာမတို့က ဝိနည်း
သိက္ခာပုဒ်စကားဖြင့် လျှောက်ကြားပြောဆိုသည်ကို ရဟန်းတို့
ကလိုက်နာအပ်။ လိုက်နာကောင်းသည်ဟူ၍မှတ်ကြလေ။ ။
(ဤကားဒါယကာမတို့က။ ရဟန်းတို့ကိုသိက္ခာပုဒ်ဝိနည်းစကား
ဖြင့် ပြောကြားလျှောက်ထားကောင်းသောအရာကို ပြဆိုသော
စကားတည်း။)

ရဟန်းကောင်းလတ္တီ။ ဓမ္မဝါဒီ။ သီလဝန္တပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် သာ
သနာတော်၏ ကြီးပွားစည်ကားခြင်းကို အလိုရှိ၍ မိမိတို့အလှူ
ဒါန၏ အကျိုးကြီးမြတ်သည်ကို အလိုရှိကုန်သော ဒါယကာဒါ
ယကာမ တို့အား။ ဝိနည်းတော် သိက္ခာပုဒ်ကို ဟောကောင်း။
ပြောကောင်း။ သိစေကောင်း။ သင်စေကောင်းသော အရာကို
သေချာစွာပြည့်စုံလိုက်အံ့။ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သာဝဏ္ဏိပြည်
ဝယ်။ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ သီတင်းသုံးနေတော် မူသော
အခါ။ အလတ္တီဖြစ်ကုန်သော အဿဇိ။ ပုနပ္ပဿုအမည် ရှိကုန်
သောရဟန်းတို့သည်။ ကိဇုဂိရိဇနပုဒ်၌နေကြကုန်၏။ ။ တေန
ခေါပနသမယေနအဿဇိ ပုနပ္ပဿုကာနာမ ကိဇုဂိရိသ္မိံ အာဝါ
သိကာဟောန္တိ။ အလတ္တီ နောပါပဘိက္ခူ။ ။ ဘိက္ခူဝိဘင်းပါဠိ
တော်။ ။ တေနခေါပနသမယေန။ ထိုအခါ၌။ ကိဇုဂိရိသ္မိံ။ ကိဇု
ဂိရိဇနပုဒ်ရွာ၌။ အလတ္တီ နော။ မရှက်ပလီအလတ္တီဖြစ်ကုန်ထသော။
အဿဇိပုနပ္ပဿုကာနာမ။ အဿဇိပုနပ္ပဿုအမည်ရှိကုန်ထ
သော။ ပါပဘိက္ခူ။ ယုတ်မာကုန်သောရဟန်းတို့သည်။ အာဝါသိ

ကာ။ ကျောင်းသီးစား ကျောင်းထိုင်ရဟန်းတို့သည်။ ဟောန္တိ။
 ဖြစ်ကြကုန်၏။ ။ထိုအသံဖိ။ပုနပ္ပဿ၊ရဟန်းတို့သည်။ဒါ
 ယကာတို့အား သစ်သီးပေးခြင်းပန်းပေးခြင်းအစရှိသောအထူး
 ထူးသောမကျင့်အပ်သော အကျင့်ကိုကျင့်ကြလေကုန်၏။ ဒါယ
 ကာဒါယကာမတို့ကို အဘတန်သူကိုအဘ။ အမိတန်သူကိုအမိ။
 အစ်မတန်ကိုအစ်မ။ နှမတန်သူကိုနှမ။ အစ်ကိုတန်သူကိုအစ်ကို
 ဟူ၍ခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုကြကုန်၏။ဒါယကာဒါယကာမတို့ကို ရှေး
 ဦးစွာနှုတ်ခွန်းဆက်ကုန်၏။ မေ့၍သွားသောနွားကောင်းကဲ့သို့
 သွားလာခြင်း။မျက်စိကိုဖွင့်၍ကြည့်ခြင်းရှိသောကြောင့်ပေါ်လွင်
 သောမျက်နှာရှိကုန်၏။ ပညာသေးနွန်ဖျင်းသိန်သောဒါယကာဒါ
 ယကာမတို့သည်။ ထိုရဟန်းတို့ကိုနှစ်သက်ကြည်ညိုသဒ္ဓါရှိကြ
 ကုန်၍ ရဟန်းကောင်း လန္တိပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် မနေနိုင်ကြကုန်၍
 ကိဋ္ဌဂိရိဇနပုဒ်၌။ လန္တိသီလဝန္တရဟန်းတို့မှ ဆိတ်ကွယ်ကုန်၏။
 ထိုအခါ။ရဟန်းကောင်းလန္တိ။သီလဝန္တတပါးသည်။ သီတင်းဝါ
 လကျတ်၍ ဘုရား သခင်ကို ဖူးမြင် အံ့သောဌာ။ သာဝတ္ထိပြည်
 တော်သို့လာခဲ့၍ ကိဋ္ဌဂိရိဇနပုဒ်ရွာသို့ ရောက်၏။ ထိုသို့ရောက်
 သောအခါ။ဝိနည်းသိက္ခာပုဒ်တော်နှင့်အညီကြည်ညိုဘွယ်သော
 ရှေ့သို့တက်ခြင်းနောက်သို့ဆုတ်ခြင်းရှေ့ရှုကြည့်ခြင်း တစောင်း
 ကြည့်ခြင်း ကွေးခြင်း ဆန့်ခြင်း လေး တောင် ခန့်မျှ ကြည့်၍
 အောက်သို့ချသော စက္ခုမျက်လွှာရှိခြင်းသွားလာခြင်း ဣရိယာ
 ပုထ်ဣန္ဒြိယသံဝရသီလနှင့်ပြည့်စုံခြင်းရှိလျက်။ထိုကိဋ္ဌဂိရိဇနပုဒ်
 သို့ဆွမ်းခံဝင်၏။ယုတ်မာသောလူတို့သည်ဤသို့ကဲ့ရဲ့ ရုတ်ချ၍ဆို
 ကြကုန်၏။စကားမပြောဘဲ။ ဒါယကာတို့ကို မခေါ်ဝေါ်ဘဲသွား
 သောကြောင့်။ ဤရဟန်းသည်အလွန်အ၏။ မအသော်လည်းအ
 သကဲ့သို့ဖြစ်၏။အလွန်သိမ်မွေ့၏။လေးတောင်ခန့်မျှကြည့်လျက်
 စက္ခုမျက်လွှာကိုချ၍ သွားသောကြောင့်။ ဤရဟန်းသည် မျက်
 မှောင်အလွန်ကုတ်၏။မျက်မှောင်မကုတ်သော်လည်းကုတ်သ
 ကဲ့သို့ဖြစ်၏။ဤဆွမ်းခံသောရဟန်းအား အငယ်လူတယောက်

မျှဆွမ်းကိုလှူအံ့။ လောင်းအံ့နည်းဟု ကဲ့ရဲ့ ပြောဆိုကြ၍ ငါတို့အရှင်ကောင်း။ အာသမိပုနပုဿ၊ ရဟန်းတို့သည်။ အာအာမိအာမိနန္ဒမ အာကိုဟုခေါ်ဆိုကြ၏။ ကြားသဖြင့်နားချမ်းသာ၏။ ပြီးရယ်ခြင်းလျှင် ရှေ့သွား ရှိကုန်၏။ လာလော့ သွားလော့ ဟု ဆိုကုန်၏။ မအ ကြံကုန်။ မျက်မှောင် မကုတ်ကုန်။ ပေါ်လွင် သောမေ့သော မျက်နှာ ရှိကုန်၏။ ရှေးဦးစွာ ငါတို့ကို နှုတ်ခွန်းဆက်ကုန်၏။ ထိုသို့သော် ငါတို့အရှင်ကောင်း။ အာသမိပုနပုဿ၊ ရဟန်းတို့အားသာ ဆွမ်းကို လှူအပ်။ လောင်းအပ်၏ဟု ဆိုကြလေကုန်၏။

ထိုကြောင့်။ ။ မနုဿာတံဘိက္ခုပဿိတွာ ဝေမာဟံသု။ ကွာယံ အဗလဗလောဝိယမန္တမန္တောဝိယဘာကုဋိကာဘာကုဋိကောဝိယ ကောဣမာသ ဥပဂတသပိဏ္ဍပါတံဒဿတိ။ အမှာကံပနအယျာအာသမိ။ ပုနပုဿ၊ ကာသဏ္ဍာသဝိလာ။ သုခသံဘာသာ။ ဝိဟိတပုဗ္ဗင်္ဂမာ။ ဖေဝိသွာဂတဝါဒိနော။ အတ္တာကုဋိကာ။ ဥတ္တာနမုခါ။ ပုဗ္ဗဘာသိနော။ တေသံခေါ နာမပိဏ္ဍောဒါတဗ္ဗောတိ။ ။ ဟုဟောတော်မူ၏။ ။ ဘိက္ခုဝိတင်း ပါဠိတော်။ ။ ဧ ကြောင်းပေ။ ဌအင်္ဂါ။ ဌိချင်။ ။ အနက်ကား။ ။ မနုဿာ။ ပညာ မုဒိန် ငေးသိန် မယွင်းဖျင်းလှကုန်သောသူတို့သည်။ တံဘိက္ခု။ ထိုဣရိယာပုထ်နှင့် ပြည့်စုံစွာဆွမ်းခံသောရဟန်းကောင်းကို။ ပဿိတွာ။ မြင်ကြ၍။ ဝေ။ ဤသို့။ အဟံသု။ ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချ ပြောဆိုကြလေကုန်၏။ အဗလဗလောဝိယ။ အလွန်အသကဲ့သို့သော။ ဝါ။ မအသော်လည်း အသကဲ့သို့သော။ မန္တမန္တောဝိယ။ အလွန်သိမ်မွေ့ သကဲ့သို့သော။ ဘာကုဋိကာဘာကုဋိကောဝိယ။ အလွန်မျက်မှောင် ကုတ် သကဲ့သို့သော။ ဝါ။ မျက်မှောင် မကုတ် သော်လည်း ကုတ်သကဲ့သို့ သော။ အယံဘိက္ခု။ ဤရဟန်းသည်။ ကော။ အဘယ်ရဟန်းတို့နည်း။ ဥပဂတသ။ ဆွမ်းခံကပ်လာသော။ ဣမာသ။ ဤရဟန်းအား။ ပိဏ္ဍပါတံ။ ဆွမ်းကို။ ကော။ အဘယ် လူတယောက်သည်။ ဒဿတိ။ လှူလိမ့်လောင်းလိမ့်နည်း။ အမှာကံ။ ငါတို့၏။ အာသမိပုနပုဿ၊

ကာနာမ။ အာသာဇိ ပုနပ္ပဿ၊ အမည်ရှိကုန်သော။ အယျာပန။ အရှင်ကောင်းတို့သည်ကား။ သံဏှာ။ အဘ အမိအစ်မ နှမအစ်ကို ဟုခေါ်ဆို၍ သိမ်မွေ့ နူးညံ့သောစကားရှိကုန်၏။ သဒိလာ။ ပြေပြစ်သောစကားရှိကုန်၏။ သုခသံဘာသာ။ နားကြားသဖြင့်ချမ်းသာသောစကားရှိကုန်၏။ မိဟိတ ပုဗ္ဗင်္ဂမာ။ ပြီးရယ်ခြင်းလျှင်ရှေ့သွားရှိကုန်၏။ ဧဟိသွာဂတ ဝါဒိနော။ လာလော့ ကောင်းသောလာခြင်းတည်းဟု ဆိုလေ့ရှိကုန်၏။ အတ္တဘုဒ္ဓိကော။ မျက်မှောင်မကုတ်ကုန်။ ဥတ္တာနမုခါ။ ပေါ်လွင်သောမျက်နှာရှိကုန်၏။ ဝါ။ မေခံသောမျက်နှာရှိကုန်၏။ ပုဗ္ဗဘာသိနော။ ငါတို့ကို ရှေးဦးစွာနှုတ်ခွန်းဆက်ကုန်၏။ တေသံခေါနာမ။ ထိုငါတို့အရှင်ကောင်းအာသာဇိပုနပ္ပဿ၊ ရဟန်းတို့အားသာလျှင်။ ပိဏ္ဍော။ ဆွမ်းကို။ ဒါတဗ္ဗော။ လှူအပ် လောင်းအပ်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ အဟံသု။ ကိဇုဂိရိဇနပုဒ်ရွာသားတို့သည်ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချ၍ဆိုကြလေကုန်၏။ ။ ဤကိဇုဂိရိဇနပုဒ်ရွာသားတို့သည် ရဟန်းတို့ကား သိက္ခာပုဒ် ဝိနည်းနှင့်အညီ ဤသို့သွားရသည်နေရသည် ထိုင်ရသည် စက္ခုမျက်လွှာကိုချရသည်သိက္ခာပုဒ်ကိုရိုသေ လေးမြတ်ရသည်ကို မသိမလိမ္မာ ပညာ နည်းပါး လှသောကြောင့်။ သီလဇ္ဈရဟန်းကောင်း၏သွားခြင်းရပ်ခြင်းစက္ခုမျက်လွှာကိုချ၍ ကြည့်ရှုခြင်းများကိုကဲ့ရဲ့ ရုန်းရွံ့သောစကားကို ဆိုကြ၍မိမိတို့၏ ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်သောမဟာအလန္တီ။ အဓမ္မဝါဒီ။ ပလိဆန်းပြားသော အာသာဇိပုနပ္ပဿ၊ ရဟန်းတို့၏ ပြုကျင့်နေထိုင်သွားလာသောအကျင့်ယုတ်မာကို အကျင့်ကောင်း အနေကောင်းဟု အမှတ်ထင်မှားမှောက်ကြ၍ ထိုအာသာဇိ ပုနပ္ပဿ၊ အမည် ရှိကုန်သောမဟာအလန္တီရဟန်းယုတ်မာတို့၏ဂုဏ်မဟုတ်သည်ကို ဂုဏ်လုပ်၍မျိုးမွမ်းပြောဆိုကြကုန်၏။ ထိုအခါ။ ပညာအမြော်အမြင်ရှိသော ဥပါသကာတယောက်သည်။ ဝိနည်းသိက္ခာပုဒ်နှင့်ညီညွတ်သိမ်မွေ့စွာ ဆွမ်းခံသွားလာသော ဤရဟန်းကိုမြင်၍ရဟန်း၏ အနီးသို့ချဉ်းကပ်လျက် အရှင်ဘုရားဆွမ်းရပါ၏လောဟု မေးလျှောက်

သော်။ ရဟန်းကောင်းကလည်း။ ဒါယကာ ဆွမ်းကို ငါမရဟု
 ပြောဆို၏။ ဒါယကာလည်း။ အရှင်ဘုရားအိမ်သို့ကြွတော်မူပါဟု
 ပင့်၍ဆွမ်းကျွေးပြီးလျှင်။ အရှင်ဘုရား။ အဘယ်အရပ်သို့သွားအံ့
 နည်းဟုမေး၏။ ရဟန်းလည်းဘုရားသခင်ကို မှူးမြင်ခြင်းငှါ။ သာ
 ဝတ္ထိပြည်သို့ ငါသွားအံ့ဟု ဆို၏။ ဒါယကာလည်းအရှင်ဘုရား။
 ယင်းသို့ ဖြစ်လျှင်။ အကျွန်ုပ်၏ စကားဖြင့်မြတ်စွာဘုရား၏ ခြေ
 တော်ကို ရှိခိုးပါလေ။ ဤသို့လည်း လျှောက် ကြားပါလေ ဟု
 လျှောက် ထား၍ မှာစကားကို ဤသို့ဆို၏။ ။ရှင်တော်
 ဘုရား။ ကိဇုဂိရိဇနပုဒ်ရွာ၌။ အလန္တိဖြစ်ကြကုန်သော အဿဇိ
 ပုနပ္ပဿ၊ ရဟန်းတို့ သည်။ ကျောင်း သီးစား။ ကျောင်းထိုင်ရ
 ဟန်းတို့တည်း။ ရဟန်းတို့၏ အကျင့်မဟုတ်သောသစ်သီးပေး
 ခြင်းပန်းပေးခြင်းအစရှိသောရဟန်းတို့၏ အကျင့် မဟုတ်သော
 အကျင့်ကို ကျင့်ကြံ ပါကုန်၏။ ရဟန်း ကောင်းတို့သည် ဆိတ်
 ကွယ်ကုန်၏။ ယုတ်မာသော အလန္တိရဟန်းတို့သည် နေကြပါ
 ကုန်၏။ အရှင်ဘုရားတောင်းပန်ပါ၏။ ကိဇုဂိရိဇနပုဒ်သို့ ရဟန်း
 ကောင်းတို့ကို စေလွှတ်တော်မူပါ။ ယင်းသို့ စေလွှတ် တော်မူ
 သော်။ ကိဇုဂိရိဇနပုဒ်ရွာ၌ကျောင်းကောင်းရဟန်းကောင်းသည်။
 တည်စရာနေနိုင်စရာရှိပါ၏။ ။ဤသို့လျှောက်စကားကိုဘုရား
 ထံသို့ ထိုရ ဘန်းအား မှာထားလျှောက်ကြားလိုက်၏။ ဤသို့မှာ
 ကြားသောစကားကိုရဟန်းသည်။ ယူဆောင်သွား၍ မြတ်စွာ
 ဘုရား၏ အထံသို့ ရောက်က။ ဒါယကာ မှာကြားလိုက်သည့်အ
 တိုင်းမြတ်စွာဘုရားအားလျှောက်ကြား၏။ မြတ်စွာဘုရားသည်။
 ထိုအလန္တိရဟန်းယုတ်မာတို့ကိုနှင်ထုတ်ရသောပဗ္ဗာ ဇနိဇကံ
 ကိုပြုစေခြင်းငှါ။ ကိဇုဂိရိ ဇနပုဒ် ရွာသို့ ရှင်သာရိပုတ္တရာ။ ရှင်
 မောဂ္ဂလာန်တို့ကိုစေလွှတ်တော်မူလိုက်၏။ ရှင်သာရိပုတ္တရာရှင်
 မောဂ္ဂလာန် မထေရ်တို့သည်။ သင်္ဘောနှင့်တကွ။ ကိဇုဂိရိဇနပုဒ်
 ရွာသို့ကြွတော်မူ၍အဿဇိပုနပ္ပဿ၊ အမည်ရှိကုန်သောအလန္တိ
 ရဟန်းယုတ်မာတို့ကို ထိုဇနပုဒ်ရွာမှနှင်ထုတ်ရသော ပဗ္ဗာဇနိ

ယကံကို ပြုတော် မူကြ လေ၏။ ။အထခေါ သာရိ ပုတ္တ
မောဂ္ဂလာန ပမုခေါ ဘိက္ခု။ သံဃောကိဇုဂိရိ ဝတ္တံ အဿဇိ
ပုနပ္ပဿကောနံဘိက္ခု။ နံကိဇုဂိရိသ္မာပဗ္ဗာဇနိယကမ္မံ အကာသိ။
နအဿဇိပုနပ္ပဿကောဟိကိဇုဂိရိသ္မိ ဝတ္တဗ္ဗန္တိ။ ။ဘိက္ခု။ ဝိ
ဘင်းမာဠိတော်။ ။အထခေါ။ ထိုအခါ၌။ သာရိပုတ္တမောဂ္ဂလာန
ပမုခေါ။ ရှင်သာရိပုတ္တရာ ရှင်မောဂ္ဂလာန အမှူးရှိသော။ ဘိက္ခု။
သံဃော။ ရဟန်းသင်္ဃာသည်။ ကိဇုဂိရိ။ ကိဇုဂိရိ ဇနပုဒ်ရွာသို့။
ဝတ္တံ။ ကြွသွားတော်မူကြ၍။ အဿဇိပုနပ္ပဿကောနံ။ အဿဇိ
ပုနပ္ပဿကောမည်ရှိကုန်သော။ ဘိက္ခု။ နံ။ ရဟန်းတို့ကို။ ဝါ။ ရဟန်း
တို့အား။ ကိဇုဂိရိသ္မာ။ ကိဇုဂိရိဇနပုဒ်ရွာမှ။ ပဗ္ဗာဇနိယကမ္မံ။ နှင်
ထုတ်ရသောပဗ္ဗာဇနိယကံကို။ အကာသိ။ ပြုကြလေပြီ။ အဿဇိ
ပုနပ္ပဿကောဟိ။ အဿဇိပုနပ္ပဿကောမည်ရှိကုန်သော ရဟန်း
တို့သည်။ ကိဇုဂိရိသ္မိ။ ကိဇုဂိရိ ဇနပုဒ်၌။ နဝတ္တဗ္ဗံ။ မနေအပ်။
ဣတိ။ ဤသို့ဆို၍။ အကာသိ။ ပြုကြလေပြီ။ ။ဤရှင်သာရိပုတ္တရာ
ရှင်မောဂ္ဂလာန တို့သည်။ ဤအလဇ္ဇိ ရဟန်းတို့ကို ထိုရွာမှ နှင်
ထုတ်ရသောပဗ္ဗာဇနိယကံကိုပြုတော်မူကြသော်။ ဘိစီးနှိပ်စက်
၍ပြုသည်မဟုတ်။ ရဟန်းတို့၏ အကျင့်သိက္ခာပုဒ်ကို ဟော၍ဤ
သူကား ရဟန်းဤသူကားရဟန်းမဟုတ်။ ဤသို့ကျင့်ပြုမှုကားရ
ဟန်းတို့၏အကျင့်တည်း။ ဤသို့ကျင့်ပြုမှုကားရဟန်းမဟုတ်ဟူ
၍လူတို့အားသိစေ၍သိအောင်ပြု၍ ပဗ္ဗာဇနိယကံကို ပြုကြလေ
ကုန်၏။ ။ ထိုကြောင့်။ ။နဝတ္တံဝအဇ္ဈောတ္တရိတွာအကာသိ။
အထခေါကုလေဟိနိမန္တိတွာသံဃာဘက္ခေသုကရိယ မာနေသု
တသ္မိ တသ္မိ ဌာနေထေရာသမဏပဋိပဒိကထေတွာအယံသမ
ဏော အယံအသမဏောတိ မနူသေသညာ ပေတွာဧကန္တေ
ဘိက္ခု။ သိမံပဝေသေတွာဧတေနောဥပါယေနသဗ္ဗေသံ ပဗ္ဗာဇ
နိယကမ္မံအကံသု။ ။ဟုမိန့်အပ်၏။ ။သမန္တပါသာဒိကာအဋ္ဌက
ထာ။ ။ဧကြောင်းပေ။ ။ဗအင်္ဂါ။ ဗေဒ်ချပ်။ ။အနက်
ကား။ ။နဝတ္တံ။ ကိဇုဂိရိဇနပုဒ်သို့သွား၍သာလျှင်။ အဇ္ဈောတ္တ

ရိတွာ။ နှိပ်စက် ဘိစီးလွှမ်းမိုး၍။ နအကာသိ။ မပြုကြပြီ။ ဝါ။ ပြု
 တော်မူသည်မဟုတ်။ အထဝေါ။ စင်စစ်သော်ကား။ ကုလေဟိ။
 ကိရုဂိရိစနပုဒ်ဒါယကာတို့သည်။ နိမန္တိတွာ။ ပင့်ဆောင်၍။ သံ
 စာဘတ္တေသု။ သင်္ဘောအားဆွမ်းကျွေးခြင်းတို့ကို။ ကရိယ မာနေ
 သု။ ပြုကြကုန်သည်ရှိသော်။ တသ္မိံ တသ္မိံ ဌာနေ။ ထိုထိုရပ်ရွာမြို့
 ပြဌာန၌။ ထေရာ။ ရှင်သာရိပုတ္တရာ ရှင်မောဂ္ဂလာန် မထေရ်တို့
 သည်။ သမဏပဋိပဒံ။ ရဟန်းတို့၏ သိက္ခာပုဒ် အကျင့်ကို။ က
 ထေတွာ။ ဟောပြော၍။ အယံ။ ဤသူသည်။ သမဏော။ ရဟန်း
 ကောင်းလန္တီသီလဝန္တာရည်း။ အယံ။ ဤသူသည်။ အသမဏော။
 ရဟန်းမဟုတ်။ ဝါ။ အသမဏော။ မကောင်းသောအလန္တီရဟန်း
 ယုတ်မာတည်း။ ဣတိ။ ဤသို့ဆို၍။ မနူဿေ။ ဒါယကာ လူတို့ကို။
 သညာဝေတွာ။ သိမှတ်စေ၍။ ဝါ။ သိမှတ်ကြအောင်ပြု၍။ ဧကန္တေ
 ဘိက္ခူ။ တယောက် နှစ်ယောက်ကုန်သော ရဟန်းတို့ကို။ သိမံ။
 သိသ်သို့။ ပဝေသေတွာ။ သွင်း၍။ ဧတေန ဝဥပါယေန။ ဤသို့သော
 နည်းအားဖြင့်သာလျှင်။ သဗ္ဗေသံ။ ခပ်သိမ်းကုန်သော အသမဏ
 ပုနပ္ပဿ၊ အမည်ရှိကုန်သော အလန္တီ ရဟန်း ယုတ်မာတို့အား။
 ကမ္ပံ။ နှင်ထုတ်ရသောပဗ္ဗာဇနိယကံကို။ အကံသု။ ပြုကြလေကုန်
 ပြီ။ ။ ဤအဋ္ဌကထာပါဠိ၌။ ရဟန်းတို့၏ သိက္ခာပုဒ် အကျင့်ကို
 ဟော၍ ရဟန်းကောင်း လန္တီသီလဝန္တာရ မကောင်းသော ရဟန်း
 အလန္တီဟူ၍လူတို့ကိုသိမှတ်စေ၍ မထေရ်တို့သည် ပဗ္ဗာဇနိယ
 ကံကို ပြုတော်မူကြကုန်သည်ဟု ဆိုသော စကားကို ထောက်
 ထား၍ ဝိနည်း ကံအကြောင်း ရှိခဲ့သော်။ နေလွဲအခါကွမ်းစား။
 ဆေးသောက်။ ရွာတွင်း၌ဘိနပ်စီး။ သင်္ကန်းမရုံဘဲသွားလာ။ လှည်း
 စီးငွေကိုတကျပ်စီ။ နှစ်ကျပ်စီဆို၍ တောင်းခံခြင်း။ ဆေးကျခြင်း
 အစရှိကုန်သောအကျင့် ယုတ်မာကို ကျင့်ကြ ပြုကြကုန် သော
 ကျောင်းဘုန်းကြီး ရဟန်းတို့သည်။ အလန္တီရဟန်း ယုတ်မာတို့
 တည်းဟုလူတို့အား ဟောပြောကောင်းသည်။ သိစေ ကောင်း
 သည်။ လူတို့သည်လည်း သာသနာကို ကောင်းစေလိုသောအ

ကြောင်း အရေး။ ဝိနည်းကံအကြောင်း အရေး ရှိခဲ့သော် ၎င်း။
 ကျောင်းဆောက်၍ကိုးကွယ်လိုသောအကြောင်း ရှိခဲ့သော်၎င်း။
 လန္တီရဟန်းကောင်း။ အလန္တီရဟန်းယုတ်မာဟု ထင်ရှားစွာသိရ
 အောင် ဝိနည်းတော်သိက္ခာပုဒ်ကို ကြားနာ ကောင်းသည်။ သိ
 အောင်သင်ကြားကောင်းသည် ဟူ၍မြဲမြဲကြီးမှတ်ယူကြလေဒါ
 ယကာ။ ဒါယကာမတို့။ ထိုသို့လန္တီ၊ အလန္တီဟုပိုင်းခြား၍ သိသာ
 အောင်ဝိနည်းသိက္ခာပုဒ်ကိုမနာဘဲ။ မကြည့်မရှုဘဲ။ မသင်ကြားဘဲ။
 မြင်မြင်ကရ။ သောဂေါ။ ယောဂေါ။ မိမိကျောင်းပေါ်၌တင်၍ကိုး
 ကွယ်ဆည်းကပ်ကြရလျှင်။ လန္တီရဟန်းကောင်း။ ကျမ်းဂန်တတ်
 သောပုဂ္ဂိုလ်ကောင်းများကိုတင်ထားကိုးကွယ်မိလျှင်တော်ပါ
 ၏။ ကောင်းလှပါ၏။ သို့မဟုတ်။ ကွမ်းစား။ ဆေးသောက်။ လှည်း
 စီး။ ရွှေငွေကိုတောင်းခံခြင်းကိုပြုသောရဟန်းအလန္တီ။ အဂ္ဂိရတ်
 သွားအလန္တီ။ ဆေးသွားအလန္တီရဟန်းယုတ်မာများကို ကိုးကွယ်
 တင်ထားမိကြလျှင်။ မိမိတို့လှူဒါန်းသောကုသိုလ်ဒါနသည်။ အ
 ကျိုးမကြီး။ မ့ဖွံ့မဖြိုး ညှိုးပိန်သေးနှုန် မဟုတ်ဖျင်းသိန် သောအ
 ကျိုးနည်းငယ်ကိုသာရကြမည်။ ရာဇဝတ်တော်ရေး။ အမှုဘေး
 ရှိသောခိုးသူ ထားပြုတို့ကို အိမ်၌လက်ခံတင်ထားမိသော သူမ
 လိမ္မာကဲ့သို့အပါယ်လားကြောင်း မကောင်းမှုအာပတ်တည်းဟူ
 သောအပါယ်မှုရှိသော အလန္တီရဟန်းယုတ်မာတို့ကို တင်ထား
 လက်ခံသိမ်းပိုက်ချက်များကြမည်။ သတိကောင်းစွာထား၍ ရ
 ဟန်းကောင်းသိလဝ္ဓတို့ထံ၌။ သေသေချာချာ။ တရားလာဝိနည်း
 တော်လာတို့ကို မှတ်နာ၍၎င်း။ ဝိနည်းကို ကြည့်ရှုလေ့ကျက်၍
 ၎င်း။ ကိုးကွယ်လှူဒါန်းကြလေ။ ။ အလန္တီအား မထောက်ပံ့
 မချီးမြှောက်မချီးမွမ်းကောင်းသောအရာကိုပြုဆိုလိုက်အံ့။ ။
 သစေပန လန္တီအလန္တီ ပဂ္ဂဏှာတိ။ အနံမောဒနာယအဇ္ဈေသတိ။
 ဓမ္မကထာယအဇ္ဈေသတိ။ ကုလေသုဥပထမ္ဘေတိ။ ဣတရောပိအ
 မှာကံအာစရိယော ဤဒိသောဤဒိသောစာတိ တဿပရိသတိ
 ဝဏ္ဏံဘာသတိ။ အယံသာသနံဩသက္ကာပေတိ။ အန္တရဓာပေတိ

တိဝေဒိတဗ္ဗော။ ။သမန္တပါသာဒိကာအဋ္ဌကထာ။
 အနက်ကျား။ ။သစေပန။အကယ်၍ကျား။လန္တိ။လန္တိရဟန်းသည်။
 အလန္တိ။အလန္တိရဟန်းယုတ်မာကို။ပဂ္ဂဏှာတိ။တို့ဆရာ တို့မိဘ
 ဆရာတို့ဘိုးတို့ဘွားဆရာဟူ၍ တဏှာပေမကပ်ယှဉ်ခင်တွယ်
 ၍ချီးမြှောက်မစထောက်ပံ့၏။ အနုမောဒနာယ။အနုမောဒနာပြု
 စိမ့်သောငှါ။အဇ္ဈေသတိ။ တိုက်တွန်း၏။ ဓမ္မကထာယ။ တရား
 ဟောစိမ့်သောငှါ။ အဇ္ဈေသတိ။တိုက်တွန်း၏။ကုလေသု။ ဒါယ
 ကာတို့၌။ဝါ။ဒါယကာတို့ကို။ဥပထမ္ဘေတိ။ ထောက်ပံ့မစေ၏။
 ဣတရောပိ။ အလန္တိတပည့်ရဟန်းသည်လည်း။ အမှာကံ။ငါတို့
 ၍။အာစရိယော။ဆရာကြီးသည်။ဤဒိသောစ။ ဤသို့လည်းဂုဏ်
 ရှိ၏။ဤဒိသောစ။ ဤသို့လည်းဂုဏ်ရှိ၏။ဣတိ။ဤသို့။တဿ။ ထို
 အလန္တိဆရာကြီး၏။ဂုဏံ။ဂုဏ်ကျေးဇူးကို။ ပရိသတိ။ ပရိသတ်
 ကောင်း၏။အလယ်၌။ ဘာသတိ။ ချီးမွမ်းထောမနာ၍ပြောဆို၏။
 အယံ။ ဤပြောဆိုသော တပည့်အလန္တိရဟန်းသည်။ သာသနံ။
 သာသနာတော်ကို။ ဩသက္ကာပေတိ။ ပျက်ပြားဆုတ်ယုတ်စေ
 ၍။အန္တရဓာပေတိ။ကွယ်ပစေ၏။ ဣတိ။ဤသို့။ဝေဒိတဗ္ဗော။ သိ
 အပ်၏။သိကြာလေ။ ။ဤကားအနက်။ ။အဓိပ္ပါယ်အကျဉ်း
 ကား။ ။လန္တိရဟန်းကောင်းသည်။အလန္တိရဟန်းယုတ်မာကို
 တို့ဆရာ တို့မိတို့ဘ တို့ဘိုးတို့ဘွားကိုးကွယ်သောဆရာပေတ
 ကားဟု။တဏှာပေမခင်တွယ်၍ချီးမြှောက်ထောက်ပံ့မစေ၏။ အ
 နုမောဒနာပြုစေခြင်းငှါ တိုက်တွန်း၏။ တရားဟောစေ ခြင်းငှါ
 တိုက်တွန်း၏။ အလန္တိဆရာကြီး၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ပရိသတ်
 ကောင်း၏။အလယ်၌ပြောဆိုချီးမွမ်း၏။ ဤအလုံးစုံကိုပြုသော ရ
 ဟန်း ရှင်လူသည်။ သာသနာတော်ကို ပျက်ပြား ဆုတ်ယုတ်။
 ကွယ်ပစေသောသူတည်းဟူ၍သိအပ်၏ဟူလို။ ။ဤအဋ္ဌက
 ထာပါဌ်နှင့်အညီ။ မိရိုးဖလာအိမ်စောင့်။ ရွာစောင့်နတ်ကြီးကဲ့
 သို့အလန္တိဆရာရဟန်းကျောင်းဘုန်းကြီးကို ငါတို့ဆရာတို့မိတို့
 ဘတို့ဘိုးတို့ဘွားတို့ ဆွေမျိုးကိုးကွယ်သော ဘုန်းကြီးတကား

ဟု။ ငါတို့ဆံရာဟူသော ချစ်ခင်ခြင်းတဏှာပေမကပ်ယှဉ်၍ ချီး
 မြှောက်ပေးကမ်းမစခြင်းငှါမအပ်။ သဒ္ဓါတရား မေတ္တာကိုရှေ့
 ထား၍ထိုအလန္တိဟောသောတရားကိုနာခြင်းငှါ၎င်း။ ထိုအလန္တိ
 ပုဂ္ဂိုလ်၏သဏ္ဍာန်၌ကြွင်းကျန်သေးသော ဝိနည်းသိက္ခာပုဒ်သာ
 သနာတော်ကိုချီးမြှောက်ခြင်းငှါ၎င်းအပ်သေး၏။ အကျိုးတရား
 သာလျှင်နည်းပါးသေးသိန်သည်ဟူ၍မှတ်။ ။ ထိုကြောင့်။ ။
 သစေပနလန္တိအလန္တိပဂ္ဂဏှာတိ။ လ။ အန္တရဓာပေတိတိ ဧတ္ထ
 ကေဝလံပဂ္ဂဏှိတုကာမတာယဇေကာတုံနဝန္တတိ။ ဓမ္မဿပုန
 သာသနဿသောတုံစအနုဂ္ဂဟတ္ထာယဝန္တတိတိဝေဒိတဗ္ဗံ။ ။
 ဟုမိန့်အပ်လေပြီ။ ။ တေရသကဏ်ဒိကာ။ ဝိနယာလင်္ကာရဒိ
 ကာ။ ။ အနက်ကား။ ။ သစေပနလန္တိအလန္တိပဂ္ဂဏှာတိ။
 လ။ အန္တရဓာပေတိတိဧတ္ထ။ အလန္တိကို တဏှာပေမကပ်၍ ချီး
 မြှောက်ခြင်း အစရှိသည်ကိုပြုသော် သာသနာတော်ကို ပျက်
 ပြားဆုတ်ယုတ်ကွယ်ပစေသောသူဟူ၍ သိအပ်၏ဟု ဆိုသော
 အဋ္ဌကထာစကား၌။ ကေဝလံ။ ကံကံ၏အကျိုးကိုယုံကြည်သော
 သဒ္ဓါမေတ္တာနှင့် မစပ်မရှက်သက်သက်။ ပဂ္ဂဏှိတုကာမတာ
 ယ။ တဏှာပေမကပ်၍ ချီးမြှောက်မစထောက်ပံ့ကူညီဝိုင်းဝန်း
 လိုသဖြင့်။ ဧဝံ။ ဤသို့။ ကာတုံ။ ပေးကမ်းခြင်းကိုပြုခြင်းငှါ။ နဝန္တ
 တိ။ မအပ်။ ပန။ မအပ်သည်မှတ်ပါး။ အပ်သည်ကိုဆိုအံ့။ ဓမ္မဿ။
 အလန္တိရဟန်းဟောသောတရားကို။ သောတုံစ။ နာခြင်းငှါ၎င်း။
 သာသနဿ။ အလန္တိရဟန်းယုတ်မာ၏ သဏ္ဍာန်၌ ကြွင်းကျန်
 သေးသောဝိနည်းသိက္ခာပုဒ်သာသနာကို။ အနုဂ္ဂဟတ္ထာယစ။ ချီး
 မြှောက်ခြင်းငှါ၎င်း။ ဝန္တတိ။ အပ်သေး၏။ ။ ဤကားအနက်။ ။
 ဤဒိကာပါဠိဝယ်။ အချို့စာ၌။ သောတုနဉ္စဟုပါဠိရှိ၏။ ။ သော
 တုနဉ္စ။ နာကုန်သောသူတို့အား၎င်း။ အနက်ပေး။ ။ အဓိပ္ပါယ်
 မှာသိသာပြီ။

ဤသို့အဋ္ဌကထာဒိကာလာသည်ကိုသေချာစွာမှတ်သား၍ကိုး
 ကွယ်လှူခန်းကြလေ။ ကျောင်းဒါယကာများလည်း။ ဤသို့မှတ်

သား၍အဟုတ်အဟုတ်ပါဠိအဋ္ဌကထာဒိကာတို့ကိုကျေပြန်သွား
 လါနိုင်သောဗဟုသုတဂန္ထရုဏ်ရှိသောလန္တိသီလဝန္တရဟန်း
 တို့ကိုကျောင်း၌တင်ထားကိုးကွယ်ရမည်ကို။ ။ဝိဟာရေကာ
 ရယေရမ္မေ။ဝါသယေတ္ထဗဟုသုတေ။ ။ဟုဟောတော်မူ
 ၏။ ။ရုဠဝါပါဠိတော်။ ။အနက်ကား။ ။ရမ္မေ။ နှလုံးမွေ
 လျော်ဘွယ်ရှိကုန်သော။ ဝိဟာရေ။ကျောင်းတို့ကို။ ကာရယေ။
 ဆောက်လုပ်တည်ထောင်ရာ၏။ဧတ္ထ။ဤဆောက်လုပ်တည်ထောင်
 သော မိမိကျောင်း၌။ ဗဟုသုတေ။ အကြား အမြင် များကုန်
 သောဂန္ထရုဏ်ဗဟုသုတလန္တိသီလဝန္တပုဂ္ဂိုလ် ရဟန်း ကောင်း
 တို့ကို။ဝါသရေ။နေထိုင်စေရာ၏။ဝါ။တင်ထားကိုးကွယ်ဆည်း
 ကပ်ရာ၏။ ။ဤသို့ဘုရားရှင်တော်သည်။ဟောတော်မူအပ်သော
 မူခပါဠိရုဠဝါပါဠိတော်ကို လေ့ကျက်မှတ်သား၍ဟောတော်မူ
 တိုင်း။ပါဠိအဋ္ဌကထာဒိကာတို့ကိုနိဿယကင်း။ အနက်ကို ထင်
 နိုင်သိမြင်နိုင်သောဂန္ထရုဏ်ဗဟုသုတပုဂ္ဂိုလ် ရဟန်းကောင်း။
 သီလဝန္တလန္တိရဟန်းကောင်းတို့ကို ကျောင်း၌ တင်ထား၍ ကိုး
 ကွယ်ရမည်။ထိုပုဂ္ဂိုလ်များမှ။ ပါဠိအဋ္ဌကထာ ဒိကာတို့ကိုညှိ
 နှိုင်း၍တခုသောပုစ္ဆာပြဿနာ တရားကို မှန်ကန်စွာ ဆုံးဖြတ်
 ဟောကြား နိုင်မည်။ သို့မှ အယူဝါဒ မှန်ကန်မည်။ သို့မဟုတ်။
 ဘုရားရှင်မကြိုက်သောအလန္တိပုဂ္ဂိုလ်ရဟန်းယုတ်မာ။ အကြား
 အမြင်နည်းပါး သေးသိန် ဖျင်းနုတ်သော အပ္ပသုတရဟန်းတို့ကို
 ကျောင်းတင်ထား၍ကိုးကွယ်မိကြလျှင်။အလန္တိရဟန်းယုတ်မာ
 ကလည်းမိမိတို့ပြုကျင့်သော အလန္တိအကျင့်ဖြစ်သော နေလွဲအ
 ခါ။ကွမ်းစားခြင်းဆေးသောက်ခြင်းလှည်းစီးခြင်း ဆေးကျခြင်း
 ဒါယကာ ရွာသူတို့အား ထမင်းပေးခြင်း မုန့်ပေးခြင်း များကိုပြု
 ကောင်း၏။ အသက်တေးကိုကယ်မသည် ဆေးကျ ကောင်း၏
 ဟုဟောပြောတတ်၏။ အကြားအမြင်နည်းပါးသော အပ္ပသုတ
 ရဟန်းကလည်း။ပါဠိအဋ္ဌကထာဒိကာကုန်မနိုင် မစွမ်းနိုင်ဘဲနှင့်။
 မဟုတ်သောအယူဝါဒတရားကို ဟုတ်သည်မှန်သည်ဟု။ မိစ္ဆာ

ဥာဏ် မှောက်မှားနှင့် ဆုံးဖြတ် ပြောဆို တတ်၏။ ကျမ်းဂန်ကို တတ်မြောက်၍ ဗဟုဿ၊ တပုဂ္ဂိုလ်ပင်ဖြစ်သော်လည်း။ အလန္တိ ဖြစ်ခဲ့အံ့။ သေအောင်ပင်ကျမ်းတတ်စေကာမူ။ အလန္တိ အကျင့်ကို သာ အကျင့်ကောင်းဟု ပြောဟော တတ်၏။ ထိုကြောင့်။ ထို ပုဂ္ဂိုလ်များဟောသောဤတရားတို့၏နောက်သို့။ ဒါယကာ ဒါယ ကာမတို့လိုက်နာမိကြချေလျှင်။ မှားခြင်းကြီးမှားမှောက်၊ အပါယ် သို့ရောက်ကြအံ့ဖြစ်သည်။ ထိုကြောင့်။ စူဠဝါပါဠိတော်၌။ ဘုရား ရှင်တော်ဟောတော်မူသည်အတိုင်း။ ဂန္ထိန္ဒရ ဗဟုဿ၊ တဂုဏ်။ လန္တိသီလဝန္တဂုဏ်နှစ်ပါးရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို ကျောင်း၌တင်၍ ကိုးကွယ်ဆည်းကပ် ကြရမည်။ ယင်းသို့ကိုးကွယ် ဆည်းကပ် ကြပါလျှင်။ ဘုရားရှင်တော်၏ သာသနာတော်သည်။ ထွန်းပေါ် စဉ်ကားပွားများနိုင်မည်။ ကိုးကွယ်သောကျောင်းဒါယကာ၊ ရွာဒါ ယကာ။ ဒါယကာမများလည်း။ ဂုဏ်ကြက်သရေရေရင့်၍ပရိသတ် ကောင်း၏ အလယ်၌။ တင့်တယ်နိုင်သည်။ သို့မဟုတ်။ အလန္တိ ယုတ်ဆိုး။ ရဟန်းမျိုးကိုကိုးကွယ်လျှင်။ ပရိသတ်ကောင်း၌သာ သနာရေးနှင့် စပ်သောစကားများကိုပြောဆိုကြသော်။ မိမိတို့ ကိုးကွယ်သောအလန္တိအကျင့်ကိုကြားလျှင်။ မျက်စိမျက်နှာကိုမှ မထားတတ်ရှက်စနိုး၍ပရိသတ်အလယ်မှမျက်နှာငယ်ကိုအော် ချ၍ထွက်သွားရတတ်သည်။ ထိုကြောင့်။ ကြပ်ကြပ်ကြီးသတိ ထား၍လန္တိသီလဝန္တရဟန်းတို့ကိုလိုလားတောင့်တ ဆည်းကပ် ကြပါ။ အောက်ပိုင်း။ ရာမညတိုင်း။ အထက်ပိုင်း။ မန္တလေးရတနာ ပုဉ်မြို့ကြီး၌ သူတော်ကောင်းဖြစ်ကြကုန်သော ဒါယကာ ဒါယ ကာမအပေါင်းသူတော်ကောင်းတို့။

၁၂၅၉ ခုနှစ်။ သတင်းကျွတ်လပြည့်ကျော် ၁၄ ရက်တနင်္ဂနွေ နေ့နာရီပြန် ၂ ချက်ခန့်အချိန်တွင်။ သာသနာ့ရုဗ္ဗိနယပကာသနိအ မည်ရှိသော ကျမ်းကို ရေးသားပြုပြင် စီရင်၍ အပြီးအဆုံးသို့ ရောက်၏။

သာသနာ့ရုဗ္ဗိနယပကာသနိကျမ်းပြီး၏။

ပဏာမနိဒါန်း။

နမောတဿဘဂဝတောအရဟတောသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

ပါဒိဏိန္ဒြိယပဒံခန္ဓေ။ ပဗ္ဗဇ္ဇာနံသုသိက္ခိတုံ။ ဇိနံဝရံသုဒ္ဓေသေန္တံ။
ကင်္ခါဉာဏပဟံနမေ။ ။ ဗုဒ္ဓေနဒေသိတံဓမ္မံ။ သိဝသမ္ပတ္တိ ဒါယ
ကံ။ ပုညက္ခေတ္တံသလောကဿ။ ဝန္ဓေသံဗုတ္တမံဝရံ။ ။ ထေ
ရော ပါသာနမာချာတံ။ ယေဒိန္ဒြိယာယဗုဒ္ဓကေ။ သကမ္ပဉ္စနမေ
တာဟံ။ ပဒါရောပိံသုသင်္ဂဟံ။ ။ ယောစာ စေရဿ အာစေ
ရော။ စေရောပဒံဂရံကရိ။ သိလုံးတိပါကဇောရဇ္ဇေ။ ဂုဏိကော
တံနမေသုတော။ ။ ဇေဝုညာဘိသန္ဓဿ။ သောသေတွာရတ
နတ္ထယေ။ အန္တရာယာ နုဘာဝေန။ ကတသေ တဿ သေသ
တော။ ။ ဝိမတိန္ဒြေဒနတ္ထာယ။ သိလိကာနဉ္စဉာဏိနံ။ ယထာပါ
ဠိသမာဒိန္ဒြိယံ။ ပဝက္ခာမိဝိနိစ္ဆယံ။ ။ ပတျာဝတ္တချည်း။ ။ အဟံ။
ငါသာမဟုတ်ငါသမုတ်သောငါသည်။ ဝါ။ ငါမဟုတ်ဘဲ ငါဟု
စွဲသောငါသည်။ ဝါ။ ပရမတ်မဟုတ် သမုတ်ပညတ် ခေါ်ဝေါ်
အပ်သောငါသည်။ ဝါ။ ဝေနေယျအဇ္ဈာသယဆန္ဒအကြိုက် အလို
လိုက်၍ အမြိုက်ဓမ္မ ဟောညွှန်ပြသည့်အတ္တပညတ်သမုတ်အပ်
သောငါသည်။ ပဗ္ဗဇ္ဇာနံ သာမဏေရာနံ။ ပဗ္ဗဇ္ဇာခေါ်တွင်သာမ
ဏေရှင်တို့အား။ ဝါ။ ရဟန်း၏ရင်နှစ် ခွန်းထွစ်မသွေ သားသက်
ဝေ တို့အား။ သုသိက္ခိတုံ၊ သုဂ္ဂဏ္ဍိတုံ။ ကောင်းစွာမယွင်းသင်
ကြားစေခြင်း၏အကျိုးငှါ။ ဝါ။ သုသိက္ခိတုံ၊ သုဇ္ဇုက္ခိတုံ။ ကောင်း
စွာမယွင်းဉာဏ်မုံလင်း၍ကြည့်ရှုစေခြင်း၏အကျိုးငှါ။ ခန္ဓေ၊ ခန္ဓ
ကေ။ ပဗ္ဗဇ္ဇမုစ၍ ဖြာဖြာသိက္ခာစာရိတ် ဝါရိတ်တရပ်ပညတ်အ
ပေါင်း၌။ ဝါ။ ခန္ဓေ၊ မဟာဝဂ္ဂခန္ဓကေ။ မဟာဝါခန္ဓကမည်ရထွန်း
ပေါ်ပါဠိတော်၌။ ပါဒိဏိန္ဒြိယံ။ ပါအစဏိအဆုံးရှိသော။ ပဒံ၊ ပဒသ
မူဟံ။ ပုဒ်အပေါင်းကို။ ဝါ။ ပါဒိဏိန္ဒြိယံ။ ပါဏာတိပါတာအစ ဝေရ
မဏိအဆုံးရှိသော။ ပဒံ သိက္ခာပဒသမူဟံ။ သိက္ခာပုဒ်အပေါင်း

ကို။ သုဒ္ဓေသေန္တိ။ ရွေးနုတ်ဖော်ဖွင့်၍ ကျူးရင့်သာချိုဟောရွတ်
သီထသေဝါ။ ဝါ။ သုဒ္ဓေသေန္တိ။ သုန္ဒရံဇေသေန္တိ။ ဂဝေသေန္တိ။ ရောင်
ဝါထိန်ညီးရွှေဥာဏ်ကြီးဖြင့်ရှာမှီးတော်မူထသော။ ကင်္ခဉာဏ
ပဟံ။ အမှန်တရားမသိငြားသည့်ယုံမှားသောဥာဏ်ကိုတွန်းထွန်
ပယ်ဖျက်တော်မူထသော။ ဝရံသေဋ္ဌဥတ္တမံ။ မုနိတကာတို့ထက်
ရာထောင်တက်၍သည်ထက်မကရွှေဘုန်းတော် တေဇကြောင့်
မြတ်ထွတော်မူထသော။ ဝါ။ ဝရံပတ္ထနိယံ။ နတ်လုံဖြဟွာသတ္တဝါ
ဟူသမျှသည်တောင့်တ အပ်ထသော။ ဇိနံ။ မြတ်စွာဘုရားကို။
ဝါ။ ငါးမာရ်အောင်မြင်ဘုရားရှင်ကို။ နမေနမာမိ။ သုံးလီ စေတနာ
သုံးဖြာစွာပဏာမဖြင့်ညွတ်ခရိုကျိုးလက်စုံမိုး၍ရှိခိုးပါ၏။ ။ ဤ
သို့ယောဇနာ။ မြန်မာပြန်ခြင်း၌။ မိမိဂါထာကို ပဒသောဇနာဟာ
ရစသောနေတ္တိနယ။ ပဒဒေါသ။ အာနုဘာဝ စသောအလင်္ကာန
ယ။ မတ္တရတ္တိစသောဆန္ဒနယတို့ဖြင့်သုတ်သင် ရှင်းလင်းဘွယ်ရှိ
၏။ ရှိသော်လည်း ကြည့်ရှုသူ လူဥပါသကာတို့၏ ဥာဏ် အနေ
ဝယ်။ ပေ့ရှုပ်မည်စိုးသောကြောင့်။ သုတ်သင် ရှင်းလင်းခြင်းကို
မပြုဘဲ။ အနက်မြန်မာကိုသာပြန်ဆိုအံ့။ တိကပဒစ္ဆေဒသံဝဏ္ဏနာ။
ပဒသိဒ္ဓိ။ အတ္ထသမ္ပန္န။ ပဒယောဇနာ။ ပစ္စယသံဝဏ္ဏနာ။ ဓာတုသံ
ဝဏ္ဏနာ။ ဒဗ္ဗပေက္ခာ။ သကတ္ထာ ပေက္ခာတို့ကိုသုတ်ရတ္တိ။ အဇ္ဈက
ထာ။ ဋီကာတို့နှင့်ဆိုင်ရာဆိုင်ရာအဖြာဖြာကို စိန္တာမယဥာဏ်နှင့်
အဖန်ဖန်ကြည့်ရှုကြလေ။ ယခုခေတ်အခါ။ ကတ္တာကတ္တိ။ ကမ္မ
ကမ္မ။ ကွဲယုံမျှနှင့်သုတနည်းပါး။ ပုဂ္ဂိုလ်များက။ ဝိပ္ပလ္လာသ။ အရာ
များကို ခြားနား ပိုင်ပိုင်။ မသိနိုင်ခင်က။ လူတွင်ဝင်၍ ဆိုနိုင်စ
ကား။ ပြောတတ်ငြား၍။ သူတပါးတို့ရေးသားချက်ကို။ အကွက်
မကျ။ နည်းမရနှင့်။ မြင်ကရစာ။ အမှားပါသည်ဟု။ ဆိုရာပြစ်တင်
ကိုယ်ပင်ကိုယ်မရှက်။ အဖျင်းဥာဏ်သက်၍။ ကန့်ကွက် တတ်
သောကြောင့်။ စကားရပ် အထွေထွေကိုမှာခဲ့ပေသည်။ ။ ဗုဒ္ဓေ
နစတုသစ္စဗုဒ္ဓေန။ သစ္စာလေးပါးမြတ်တရားကို ပိုင်းခြားထင်
ထင်သိမြင်တတ်စွာစေတနာဂေါတမိသည်။ ဝါ။ ဗုဒ္ဓေနသဗ္ဗဓမ္မဗုဒ္ဓေန။

ခပ်သိမ်းဥဿုလုံးစုံဓမ္မငါးဥေယျကိုနည်းပြသသူ မရှိဟူဘဲဘူ
 သယံမဂ်ဥာဏ်ဝါလက်ဖြင့် ဖြက်ပြက် ထင်ထင် သိမြင်တော်မူ
 သယန္တူ။ရှင်တော်ဘုရားသည်။ဒေသိတံ။ ဆယ်စုံအင်္ဂါ ပြည့်စုံ
 စွာသည့်သံဝါကျ။လွတ်ဟောရှုတ် အပ်ထသော။ သီဝသမ္ပတ္တိ
 ဒါယကံနိဗ္ဗာနသုခသမ္ပတ္တိဒါနံ။ နိဗ္ဗာန်သုခ ဝိပုတ္တိရသ မြေထိန်
 ထိန်မြတ်စည်းစိမ်ကိုအချိန်မရွေးပေးတတ်ထသော။ ဓမ္မဉ္စ။ဖိုလ်
 မဂ်ရှစ်ရပ်နိဗ္ဗာန်မြတ်နှင့်ပရိယတ်ဓမ္မမြိုက်ဆယ်ဝကို။ဝန္ဒေဝန္တာ
 မိ။ဆယ်ချောင်းဟတ္ထဖူးတင်သလျက် ရှင်ပျစေတနာမြတ်နိုးစွာ
 ဖြင့်ရှိခိုးပါ၏။လောကဿလုဇ္ဇနပလုဇ္ဇနလောကဿ။ ပဋိသန်စု
 တိဖြစ်ဘိပျက်သူလူဟူသမျှ၏။ပုညက္ခေတ္တံ၊ ပုညသင်္ခါတခေတ္တံ။
 ကောင်းမှုတည်းဟူစင်ဖြူဒါန မျိုးစေ့ချရာ လယ်တာမသွေ မြေ
 ကောင်းသဘွယ်ဖြစ်တော်မူထသော။ ဥတ္တမံ၊ ဥဒ္ဓတတမံ။ နှုတ်
 အပ်ပျက်ဆီးပယ်ချပြီးလတ်ဖုံးလွှမ်းတတ်စွာ အဝိဇ္ဇာတည်းဟူ
 မောဟရှိတော်မူထသော။ ဝရံပတ္ထနိယံ။နတ်ဗြဟ္မာလူခပ်သိမ်း
 သူတို့ကြည်ဖြူဇောကပ်တောင့်တအပ်ထသော။သံဃာဉ္စ၊ အဋ္ဌာရိ
 ယပုဂ္ဂလသမူဟာဉ္စ။မဂ္ဂဋ္ဌာန်နှင့်ဖလဋ္ဌာန်ရှစ်တန်အရိယာ မြတ်စွာ
 ရှင်ကောင်းပုဂ္ဂိုလ်အပေါင်းကိုလည်း။ဝန္ဒေဝန္တာမိ။ ဘယလာဘ
 စသည်ညစ်ကြေး မရှက်မြှေးဘဲ ကြည်သေဒွါစေတနာဖြင့်ရှိခိုး
 ပါ၏။ ။ယေထေရာ။ အကြင်တောင်ကြီးသေလာ ကဲ့ပမာသို့
 ရွှေရာမပြန့်။ ခိုင်ခန့် မြဲမြံဂုဏ်လျှံ သမာဓိ ရှိဘိထင်စွာ မဟာ
 ကဿပစရှိရဟန္တာထေရ်ငါးရာတို့သည်။ဝါ။ယေထေရာမဟာ
 ကဿပါဒိထေရာ။အကြင်တတ်ယ သာဝကအာသဘမြောက်
 ကဲမောက်ရွန်းပဂုဏ်ပေါင်းသည် ကဿပအမှူးအဦးရှိသော
 ရဟန္တာငါးရာလေးဖြာသန္တိဥာဏ်ဝါချီသည့်ဂုဏ်ဟိမောက်ကြွ
 ရှင်ယသဟုနာမသညာမြတ်မဟာထေရ်မှူးအဦးရှိသော ရဟန္တာ
 ခုနစ်ရာ ဂုဏ်တေဝိဇ္ဇ ရောင်ဟုန်ကြွသည် မဟာမောဂ္ဂလိပုတ္တ
 ထေရ်အမှူး၊ အဦးရှိသောရဟန္တာ၊ ထေရ်မြတ်စွာတို့သည်။ဥပါ
 သာနုဉ္စ၊ ရတနတ္ထယ ဥပါသကော နုဉ္စ။ ရတနာ သုံးရပ်၊ ခေတ်

ကောင်းမြတ်ကို၊ ဆည်းကပ်သသူ၊ လူဥပါသကာတို့အားလည်း။
သကမ္မံ။ ဝေရမဏိသိက္ခာ ပဒံဟူသော ကမ္မစာရဉ်းလှစ်ထုတ်၊
ကံပုဒ်နှင့်တကွဖြစ်သော။ အချာတံပဒံ။ သမာဒိယာမိဟူသော
အာချာတ်ပုဒ်ကို။ ဒိန္နုတ္ထာယ သမာဒိန္နုတ္ထာယ။ ကောင်းစွာကျင့်
သုံး၊ နှလုံးစွဲမှု၊ ခံယူဆောက်တည် စေခြင်း၏ အကျိုးငှာ။ ဗုဒ္ဓန
ယဂ္ဂါဟောန။ သမာဒိယသိက္ခာတိသိက္ခာပဒေသုဟူသောတိက္ခာ။ ဝိ
ဘင်းပါဠိတော်စသောပါဠိတော်၊ ဘုရားရှင်၏နည်းကို၊ သဟည်း
တမူ စွဲ၍ယူသဖြင့်။ (ထည့်။) ခုဒ္ဒကော၊ ခုဒ္ဒကပါဌေ။ များစွာ သုတ်
ကို၊ ကျူးထုတ်ညွှန်းဖော်၊ ခုဒ္ဒကပါဌ ပါဠိတော်၌။ သင်္ဂဟံ၊ တိ
သင်္ဂဟံ။ သုံးတန်သောသင်္ဂါယနာသို့။ အာရောပိံသု။ တင်တော်
မူကြလေကုန်ပြီ။ အဟံ။ ပုညာစာရ၊ နာမသညာ၊ ငါဆရာသည်။
ဇေတထေရေ။ ထိုရှင်မဟာ ကဿပ၊ အစအမှူး၊ အဦး ရှိကုန်
သောသင်္ဂါယနာတင်။ အရှင်ရဟန္တာ၊ ထေရ်မြတ်စွာတို့ကို။ န
မေ၊ နမာမိ။ လက်ဆယ်လီကို၊ စုံညီရှက်ခ၊ သုံးခွါရဖြင့်၊ တုပ်ကွရိ
ကျိုးသဖြင့်ရှိခိုးပါ၏။ ။ အမှာကံ။ ဒုတ္တိံသကာရ၊ အစုမျှကို၊
ပေါင်းထမချို့၊ ပညတ်တို့သည်၊ ငါတို့၏။ အာစေရဿ၊ အာစရိ
ယဿ။ ပဉ္စမသင်္ဂါယနာတင်၊ ဘဝရှင်မင်းတရားသည်၊ ကိုးစား
လေးမြတ်၊ ဆည်းကပ်အပ်ရာ၊ ငါတို့ဆရာ သင်္ဂါယနာဆရာတော်
ဘုရားကြီး၊ သက်ပန်းဆရာတော်ဘုရားကြီး၊ ဇေဉ္ဇကူးဂိုဏ်း
အုပ်ဆရာတော်ဘုရားကြီးဟူသောဆရာတော်ကြီး သုံးပါး၏။
အာစေရော၊ အာစရိယော။ နည်းနာခံယူ၊ ဆရာတမူလည်းဖြစ်ထ
သေ။ ရဇ္ဇေ၊ မရဗ္ဗရဇ္ဇေ။ သုနာပရံ၊ တမ္ပဒိပ၊ နာမမည်လှိုင်း၊ မြန်မာ
တို့၏တိုင်းကြီး၌။ သီလုံးတိ၊ သီလုံးဆရာတော် ဘုရားကြီးတိ။ သီ
လုံးဆရာတော်ဘုရားကြီးဟူ၍။ ပါကဇောစ၊ သုပါကဇောစ။
နေလအသွင်အလွန်ပင်ထင်ရှားထသော။ ဂုဏိကောစ။ သီလသ
မာဓိဂုဏ်ပေါင်းရှိထသော။ သုတောစ၊ ဗဟုသုတောစ။ များ
ပြားစွာလှ၊ သုတလည်းရှိထသော။ ယောစေရော၊ ယောအာစရိ
ယာစရိယော။ အကြင်ဆရာတို့၏ ဆရာဖြစ်တော်မူသော သီလုံး

ဆရာတော်ဘုရားကြီးသည်။ ပဒံ။ ဝေရမဏိသိက္ခာပဒံ ဟူသော
ကံပုဒ်နှင့်တကွဖြစ်သော၊ သမာဒိယာမိဟူသောဝါကျဆုံးသတ်၊
အာချာတ် ပုဒ်ကို။ ဂရုံကရိ။ ကျောက်ထီးတန္တု။ အလေးဂရုပြု
တော်မူလှလေပြီ။ တဉ္စအာစရိယာ စရိယံ။ ထိုဆရာတို့၏ဆရာ
ဖြစ်တော်မူပေသောသီလုံးဆရာတော်ဘုရားကြီးကိုလည်း။ အဘံ။
ဝိပဿနာယာနိသုံးဖြာ၏အါရုံမယုတ်၊ ပဉ္စုပနက္ခန်ဖြစ်ရာမှန်သော
ငါသည်။ နမေ၊ နမာမိ။ ကြည်ညိုမြတ်နိုးလက်စုံရိုး၍ရှိခိုးပါ၏။ ။ ဇ
ဝံ။ ဤသို့။ ဝါ။ ဇဝံ ဝုတ္တဝစနက္ကမေန။ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောစကား
အစဉ်ဖြင့်။ ရတနတ္ထယေ။ ရတနာတို့၏သုံးပါးတို့၏အပေါင်း၌။ က
တဿ။ ပြုအပ်သော။ ဇေတဿပုညာဘိသန္ဓဿ။ ဇေတဿပုညေ
ဗာဿ။ ပုညပွဝါဟဿ။ ဤကောင်းမှုအလျဉ်း၏။ အာနုဘာဝေန။
တိက္ခဗလေန။ ထက်သန်တေဇော် အာနုဘော်တော်အစွမ်းဖြင့်။
အန္တရာယေ။ အန္တရေဝေမဇ္ဈေပစ္စုပ္ပန္နဘဝေ ဥပ္ပဇ္ဇနအန္တရာယေ။
လယ်ချက်ဘဝ၊ ပစ္စုပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်ကြသွယ်သွယ်၊ အန္တရာယ်တို့ကို။
ဝါ။ အန္တရာယေ။ အန္တရေဝေမဇ္ဈေပစ္စုပ္ပန္နဘဝေအာဂတန္တရာယေ။
လယ်ချက်ဗဟိုရ်၊ ထိုထိုကြောင်းမှန်၊ ပစ္စုပ္ပန်၌၊ ဖြစ်ရန်လါဘွယ်၊
အန္တရာယ်တို့ကို။ သေသတော၊ အသေသတော။ ကျန်ကြွင်းတစ်
မရှိသောအားဖြင့်။ သေသေတွာ၊ သုက္ခာပေတွာ။ သွေခြောက်
စေ၍။ ။ ဥာဏိနံ။ အမြော်အမြင်၊ ဆင်ခြင်တွေးဆ၊ အရေးထွ
သော ဝိစာရဏပညာ၊ ထက်လှစွာဘိ၊ ဥာဏိဝါ ရှိကုန်သော။
သီလိကာနဉ္စ။ ငါးပါးရှစ်ပါး၊ ဆယ်ပါးမည်ဟူ၊ သီလယူခံ၊ ကျင့်
ကြံ စောင့်ရှောက် ကြကုန်သော၊ ဥပါသကာ ဥပါသကီတို့၏
လည်း။ ဝိမတိစ္ဆေဒနတ္ထာယ။ ဝေရမဏိနှင့်မူ၊ သီလယူကာ၊ တို့ယူ
ဝါဒ၊ ဇေတုဖြင့်၊ ကျမ်းမဂန္တိ၊ ဆိုဝါဒီနှင့်၊ ညီမျှမည်မညီမျှမည်၊
သိက္ခာပဒံ၊ သမာဒိယာမိနှင့်၊ ရုတ်ဘိသေချာ၊ ဆောက်တည်ပါ
က။ ဋ္ဌကထာပါဠိ၊ ဋီကာရှိနှင့်၊ ညီ၏လေလား၊ မညီလားဟု၊ ယုံမှား
တွေးဆ၊ သံသယကို၊ ဖြတ်ချခြင်း၏အကျိုးငှါ။ ယထာပါဠိ။ ပါ
ဏာတိပါတာဝေရမဏိသိက္ခာပဒံသမာဒိယာမိ၊ ဟူသောခုဒ္ဒ

ကပါဌ၊မည်ရထင်ပေါ်၊ ပါဠိတော်လာတိုင်း။ ဝါ။ ခုဒ္ဒကပါဌ၊
 ကျမ်းမအလာ၊ ပါဠိတော်အားလျော်စွာ။ ဝါ။ ခုဒ္ဒကပါဌ၊ ကျမ်းမ
 အယူ၊ ပါဠိတော်ကိုမလွန်မူ၍။ သမာဒိန္နံ။ ဒါယကာဒါယကီတို့၊
 အညီရဲရင့်၊ ဆောက်တည်သင့်၊ ဆောက်တည်ထိုက်၊ ဆောက်
 တည်အပ်သော။ ဝိနိစ္ဆယံ၊ ဝေရမဏိသိက္ခာပဒံ၊ သမာဒိယာမိ၊
 ခေါ်ရှိပညတ်၊ အဆုံးအဖြတ်ကို။ ပဝက္ခာမိ။ ပါဠိဋ္ဌကထာ၊ ဋီကာ
 ရှာ၍၊ သေချာမသွေ၊ ရေးဆိုပေအံ့။

ယခုခေတ်အခါ။ သာမဏေတို့အား။ သင်ကြားစေခြင်း၏အ
 ကျိုးငှါ။ ရှင်တော်ဘုရားသည်။ အနုညာတအားဖြင့် ခွင့်ပြုတော်
 မူအပ်သော ပါဏာတိပါတာဝေရမဏိ။ အဒိန္နာဒါနာဝေရမဏိ
 အစရှိသောသိက္ခာပုဒ်တို့ကို ဒါယကာဒါယကာမတို့အား။ ဝေရ
 မဏိတွင်၍သာရပ်ဆိုင်း၍အဆုံးသတ်ပြီးလျှင်။ ဆောက်တည်ခံ
 ယူရမည်ဟုဘုရားရှင်တော်သည်မဟောမကြား။ အဋ္ဌကထာဋီ
 ကာဆရာတို့သည်လည်းမဖွင့်မဆိုကြ ပါဘဲလျက်။ ဟောကြား
 လေဟန် ဖွင့်ဆိုလေဟန် ဥာဏ်အထင်မှောက်မှား၍ ဝေရမဏိ
 တွင်ရပ်ဆိုင်းလျက်သီလကိုပေးကြခြင်း။ ခံယူကြခြင်းများသည်။
 ဘုရားရှင်၏အလိုတော်နှင့် မလျော်မသင့်။ သင်္ဂါယနာဝင်ဖြစ်
 သောပါဠိတော်များနှင့် လားလားမျှမညီ။ ဋီကာအဋ္ဌကထာနှင့်
 ဆိတ်စာမျှမတဲ့မလျော်၊ လွဲချော်တိမ်းပါး၊ မှောက်မှားသောခံ
 ယူခြင်း၊ ပေးခြင်းသာဖြစ်သည်။ ဒါယကာဒါယကာမတို့အား။
 အကျိုးနည်းပါးလေအောင်။ ပရိယတ်ပဒိုပတ်ဟူသောသာသနာ
 တော်နှစ်ပါးပျက်ပြားရိယွင်းသိမ်ဖျင်းလေအောင်။ ယခုခေတ်အ
 ခါ၌ ထင်စွာဖြစ်ရခြင်းဟူ၍သာ မြဲမြံမှတ်ကြလေ။ မကောင်း
 သောမိစ္ဆာဝါဒ သံသယတို့ကို ပယ်ချနှိမ်နင်းတော်မူနိုင်ကြပေ
 သော ဂုဏ်သိမ်မောက်မား။ ဆရာတော်ဘုရားကြီးများသည်။
 ကြွသွား ကွယ်လွန်တော်မူကြ လေသောကြောင့်။ အတိမ်းအ
 စောင်းကို ကောင်းစွာတည့်မတ်မည်သူ။ ယခုမူအသစ်။ ခါအ
 ခေတ်တွင်။ စင်စစ်ကေနံ။ နည်းပါးသည်မှန်၏။ အတန်တန်သော

နယ်ခရိုင်။ အဆိုင်ဆိုင်သောမြို့တို့၌။ မချိုထင်စွာ။ သိက္ခာကာမ။
 သီလဝန္တ။ ဗဟုသုတဂုဏ်နှင့်လောက်လုံသောဆရာတော် ဘု
 ရားကြီးများသည်။ ရှိလျှင်းကစား။ မင်းတရားကောသလ။ သူပိန
 အချက်။ ညည့်အိပ်မက်နှင့်။ မပျက်ညီစွာ။ ခေတ်အခါမို့။ ဆရာ
 တော်ကြီးများပင် ဟောကြားသော်လည်း။ အများဒါယကာ။ ရ
 ဟန်းစွာတို့က။ ငါလောက်ပညာ။ မတတ်ပါဟု။ စိတ်မှာရိုင်းပြ
 ထင်မှတ်ကြ၍။ ဟောပြောတရား။ ကျမ်းစကားကို။ နားမျှမထောင်။
 ယောင်တောင်တောင်ဥာဏ်မဲ့နှင့်။ အလွဲအယူ။ အမြဲမူ၍။ ဟူဟူ
 ပြားပြား။ ငါ့စကားနားရဲ့။ ခွန်းရွှေနှုတ်ဟာကြာသည်ကား။ လေးပါး
 အပါယ်။ ဒုဂ္ဂတိနယ်သို့။ ရောက်ဘွယ်ရာအကြောင်း။ ကောင်း
 ကောင်းကြီးများချေဖြို။ တလီထို့ ကြောင့်။ စိုးနှောင့်မရှိ။ ပါဠိအဋ္ဌ
 ကထာ။ ငိုကာလက်စွဲ။ ကိုယ်၌မြဲကြမ္မာ။ မလွဲကေနံ။ အယူမှန်မည်
 ကို။ မှတ်ရန်စကား။ ကျမ်းဦးကကြားခဲ့သည်။ ဒါယကာအများ
 တို့။ ။ နို့စပ်အောင်ကြည့်နိုင်ရှုနိုင်တာမဟုတ်ဟူသောအဖျင်း
 တကာထိပ်ပိတ်။ အတိတ်ရသေးနဲ့ပင်သောဥာဏ်နှင့်ချည်းလည်း
 မနေနှင့်။ ပါဠိတော်လာ။ အဋ္ဌကထာလာ။ ငိုကာလာကို။ သေချာ
 ရေးသားသောစာများကို။ အားလပ်သမျှ။ ကြည့်ရှုကြ၍။ ဟုတ်
 တန်၏။ မဟုတ်တန်၏ကိုသတိမူ၍။ သီလကိုခံယူဆောက်တည်
 ကြလေ။ ။ သီလကိုပေးသူရဟန်းမှာ။ နောင်ခါမှနောင်ခါဈေး။
 ပေါက်ရောက်ရာဈေးနှုန်းနှင့်။ အဆုံးချရောင်းလိမ့်မည်။ မိမိတို့
 ကိုယ်မှာသာ။ ပြည့်စုံမည်အရာကို။ အခါခါသတိပြုရမည်။ ။
 ဝိနယဂိုဏ်းဝင်။ ရှင်လူရဟန်းတို့။

အစိန္တေယျ။ အပ္ပမေယျဂုဏ်။ သုံးဘုံကျော်ကြား။ ရှင်တော်
 ဘုရားသည်။ သားတော်ရာဟုလာ။ သာမဏေများစွာတို့အား။
 သင်ကြားစေခြင်းငှါ။ မဟာဝါခန္ဓက။ ပါဠိတော်ဝိနယ၌။ နိတတ္ထ
 တိုက်ရိုက်။ အမြိုက်ဒေသနာ။ မိန့်မှာကျူးရင့်။ ထုတ်ဖော်ဖွင့်
 သောပါဏာတိပါတာဝေရမဏိ။ အဒိန္နာဒါနာဝေရမဏိအစရှိ
 သောသိက္ခာပုဒ်တို့ကိုလက်ဆုပ်၍ပြလိုက်အံ့။ နားစိုက်ကြကုန်။

သေချာစွာသတိပြု၍ကြည့်ရှုမှတ်သားကြလေ။ ပါဠိတော်ကိုပါ
ဦးတော်မှန်းမသိ။ အဋ္ဌကထာကိုအဋ္ဌကထာမှန်းမသိ။ ဋီကာကိုဋီ
ကာမှန်းမသိသော တချက်။ စူးနေရာမှာစူး။ ဆောက်နေရာမှာ
ဆောက်ဟူသောဌာနကိုမသိသောလူမလိမ္မာကဲ့သို့။ အတ္ထပက
ရဏအရာအရာ။ ဌာနာဌာနကိုမသိသောအချက်များသည်။ အ
လွန်ပင်ခက်သည်။ ငွေခံခါးထစ်မှတ်တတ်သည်။ အရာအရာကို
မြဲစွာမှတ်ကြလေ။

သာမဏေတို့အား။ သင်ကြားစေရန် ထုတ်ပြန်တော်မူသော
ပါဠိတော်ကိုပြုသောအချက်။

အထခေါသာမဏေရာနံတေဒဟောတိ။ ကိန္တိန္ဒခေါအမှာ
ကံသိက္ခာပဒါနိ။ ကတ္ထစိအမေဟိ သိက္ခိတဗ္ဗန္တိ။ ဘဂဝတော
တေမတ္ထံအာရောစေသိ။ အနုဇာနာမိသိက္ခဝေ သာမဏေရာနံ
ဒသသိက္ခာပဒါနိ။ တေသုစသာမဏေရေဟိသိက္ခိတုံ။ ပါဏာ
တိပါတာဝေရမဏီ။ အဒိန္နာဒါနာဝေရမဏီ။ အဗြဟ္မစရိယာဝေ
ရမဏီ။ မုသာဝါဒါဝေရမဏီ။ သုရာမေရယမဇ္ဇပမာဒဌာနာဝေ
ရမဏီ။ ဝိကာလဘောဇနာဝေရမဏီ။ နစ္စဂိတ ဝါဒိတ ဝိသုကာ
ဒဿနာဝေရမဏီ။ မာလာဂန္ဓဝိလေပနဓာရဏမဏ္ဍနဝိဘူသန
ဌာနာဝေရမဏီ။ ဥစ္စာသယနမဟာသယနာဝေရမဏီ။ ဇာတရူ
ပရဇတ ပဒိုဂ္ဂဟဏာဝေရမဏီ။ အနုဇာနာမိသိက္ခဝေ သာမ
ဏေရာနံ ဣမာနိဒသသိက္ခာပဒါနိ။ ဣမေသုစသာမဏေရေဟိ
သိက္ခိတုံတိ။ ။ဝိနည်းမဟာဝါပါဠိတော်။ ။ဇကြောင်းပေ။
ငအင်္ဂါ။ ငချပ်။ ကျောထက်။ ။အနက်ကား။ ။အထခေါ။ ထို
ရောသမယ၊ ထိုကာလ၌။ သာမဏေရာနံ။ ရဟန်း၏သားတွင်၊
သာမဏေရှင်တို့အား။ ဇေတံ။ ဤစိတ်အကြံသည်။ အဟောသိ။ ဖြစ်
ပြီ။ ကိံ အဟောသိ။ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း။ အမှာကံ။ ငါတို့၏။
ဝါ။ ငါတို့သည်။ သိက္ခာပဒါနိ။ သိက္ခာပုဒ်တို့သည်။ ဝါ။ သင်အပ်
ကျန်သောသိက္ခာပုဒ်တို့သည်။ ဝါ။ သိက္ခိတဗ္ဗာနိ။ သင်အပ်ကျန်
သော။ (ထည့်) ။သိက္ခာပဒါနိ။ သိက္ခာပုဒ်တို့သည်။ ဝါ။ သိက္ခာ

အစုတို့သည်။ဝါ။အစုဖြစ်ကုန်သောသိက္ခာတို့သည်။ကိန္တိနူခေါ။
 အဘယ်မှာနည်း။ဝါ။ကိန္တိနူခေါ။ကိန္တိတိကိန္တိနူခေါ။အဘယ်
 မည်ကုန်သောသိက္ခာပုဒ်တို့သည်။အမှာကံ။ငါတို့၏။ သိက္ခာပ
 ဒါနိ။ သိက္ခာပုဒ်တို့နည်း။ ကတ္ထမိ။အဘယ်သိက္ခာပုဒ်၌။ဝါ။ အ
 ဘယ်သိက္ခာပုဒ်ကို။အမေဟိ။အမှခေါ်တွင်၊ ငါသာမဏေရှင်တို့
 သည်။သိက္ခိတဗ္ဗံ။ကျင့်ရအံ့နည်း။ ဝါ။သင်ရအံ့နည်း။ ဣတိ။ ဤ
 သို့။ဧတံ။ဤစိတ်အကြံသည်။ အဟောသိ။ဖြစ်ကြလေပြီ။ ဘဂဝ
 တော။ ဘုန်းတော်သမ္ဘာ၊ လောကီလုံစွာသည်၊ မြတ်စွာစော
 ဖျား၊ ရှင်တော်ဘုရားအား။ ဧတမတ္ထံ။နှစ်တန်စုပေါင်း၊ ဤအ
 ကြောင်းကို။အာရောစေသိ။ရှေ့ရှုမသွေ၊ လျှောက်ကြားလေ၏။
 ဝါ။ထံတော်ရပ်သို့ ရှေ့ရှုချဉ်းကပ်၊လျှောက်ကြားလပ်၏။ သိက္ခ
 ဝေ။ကိလေသာမီး၊ ထိန်ထိန်ညှိုးကို၊ ဖျက်ဆီးတတ်ငြား၊ရဟန်း
 များတို့။ဝါ။ဆုတ်ဖြတ်မချွတ်၊ ဖန်ရည်ဆွတ်သည့်၊ အဝတ်ဆင်
 မြန်း၊ အိုရဟန်းတို့။ သာမဏေရာနံ။ သာမဏေတို့အား။ ဒသ။
 ဆယ်ပါးကုန်သော။ သိက္ခာပဒါနိ။သိက္ခာပုဒ်တို့ကို။အဟံ။ သင်
 တို့ဆရာငါဘုရားသည်။အနုဇာနာမိ။ခွင့်ပြုတော်မူ၏။ဝါ။ ခွင့်ပြု
 တော်မူအံ့။ ဝါ။ အစဉ်အားဖြင့်သိစေအံ့။တေသုစ။ ထိုဆယ်ပါး
 ကုန်သော သိက္ခာပုဒ်တို့၌လည်း။ ဝါ။ ထိုဆယ်ပါးကုန်သော
 သိက္ခာပုဒ်တို့ကိုလည်း။သာမဏေရေဟိ။ သာမဏေတို့သည်။
 သိက္ခိတံ။သင်ကြားစေခြင်းငှါ။ဝါ။သိက္ခိတံ၊ သုဣက္ခိတံ။ကောင်း
 စွာဂရု၊အလေးပြု၍၊ ဥာဏ်စက္ခ၊ရှင်ကြည့်ရှုစေခြင်းငှါ။ဝါ။သိက္ခိ
 တံ၊ သိက္ခနံ။သင်ကြားစိမ့်သည်ကို။အနုဇာနာမိ။ခွင့်ပြုတော်မူ၏။
 ဝါ။ခွင့်ပြုတော်မူအံ့။ဝါ။ အစည်အားဖြင့်သိကြားစေအံ့။ ပါဏာ
 တိပါတာ။သန်းဥကြမ်းပိုးဥမှစ၍သူတပါး၏အသက်ကို လျှင်စွာ
 ချခြင်းသတ်ခြင်းမှ။ဝါ။ ကလလရေကြည်မှ စ၍ သူတပါး၏အ
 သက်ကိုလျှင်စွာ ချခြင်းသတ်ခြင်းမှ။ ဝေရမဏီ။ ကြည်၏။ဝါ။
 ကြည်အပ်သော ဒုသာလ၏ အဖြစ်ကိုဖျက်ဆီး၏။ အဒိန္နာဒါနာ။
 မြက်ဝါးခြမ်းမှစ၍ အရှင်သည် မပေးအပ်သော သူတပါးတို့၏

ဥစ္စာကိုခိုးယူခြင်းမှ။ ဝေရမဏိ။ ကြည်၏။ဝါ။ ကြည်အပ်သော
ဒုဿီလ၏အဖြစ်ကိုဖျက်ဆီး၏။အံ့ဗြဟ္မစရိယာ။ မမြတ်သောမေ
ထုန်အကျင့်မှ။ဝါ။ မမြတ်သောမေထုန်အကျင့်ကို ကျင့်ခြင်းမှီဝဲ
ခြင်းမှ။ဝါ။ဗြဟ္မာတို့၏ အကျင့်မဟုတ်သော မေထုန်အကျင့်ကို
ကျင့်ခြင်းမှီဝဲခြင်းမှ။ဝါ။မြတ်သောရှစ်ပါးသီလ၊ ဆယ်ပါးသီလ၊
စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလရှိမှန်၊ သီလဝန်တို့၏ အကျင့်မဟုတ်သောမေ
ထုန်အကျင့်ကိုကျင့်ခြင်းမှ။ ဝေရမဏိ။ကြည်၏။ဝါ။ ကြည်အပ်
သောဒုဿီလ၏အဖြစ်ကို ဖျက်ဆီး၏။ ရသဝါဒါ။မဟုတ်မမှန်
ဖောက်ပြန်ချွတ်ယွင်းသောစကားကိုဆိုခြင်းမှ။ဝါ။ မဟုတ်မမှန်
သောဝတ္ထုကို ဆိုခြင်းမှ။ ဝေရမဏိ။ ကြည်၏။ဝါ။ ကြည်အပ်
သောဒုဿီလ၏အဖြစ်ကိုဖျက်ဆီး၏။သုရာမေရယမဇ္ဇပမာဒဌာ
နာ။ကုသိုလ်တရားတို့၌ မေ့လျော့ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော
ပိဋ္ဌသုရစသောသုရငါးပါး၊ ဗလသဝစသောမေရယငါးပါးဟူ
သောသေမှ။ဝါ။သုရငါးပါး၊ မေရယငါးပါး ဟူသော သေကို
သောက်ခြင်းမှ။ဝေရမဏိ။ကြည်၏။ဝါ။ ကြည်အပ်သောဒုဿီ
လ၏အဖြစ်ကိုဖျက်ဆီး၏။ဝိကာလဘောဇနာ။နေလွဲသောအခါ၌
ယာဝကာလိကဘောဇဉ်ကိုမျှခြင်းမှ။ဝါ။ နေလွဲသော အခါ၌အ
ကြောင်းရှိမရှိယာဝကာလိကဘောဇဉ်ကိုမျှခြင်း၊ အကြောင်းမ
ရှိဘဲယာဝကာလိက၊ သတ္တဟကာလိက၊ ယာဝဇီဝကကို စား
ခြင်းမျှခြင်းမှ။ဝေရမဏိ။ကြည်၏။ဝါ။ကြည်အပ်သော ဒုဿီလ
၏အဖြစ်ကိုဖျက်ဆီး၏။ နစ္စကိတဝါဒိတဝိသုကဒဿနာ။ မိမိက
ခုန်ခြင်း၊ သူတပါးကိုကခုန်စေခြင်း၊ မိမိသိချင်းဆိုခြင်း၊ သူတပါး
ကိုဆိုစေခြင်း၊ တူရိယာမျိုးတို့ကိုမိမိတီးမှုတ်ခြင်း၊ သူတပါးတို့
ကိုတီးမှုတ်စေခြင်း၊ သာသနာတော်၏တံကျင်ပရစ်တံသဘွယ်
ဖြစ်သောကခြင်း၊ သီခြင်း၊ တီးမှုတ်ခြင်းတို့ကို ကြည့်ခြင်း နား
ထောင်ခြင်းမှ။ဝေရမဏိ။ကြည်၏။ဝါ။ကြည်အပ်သော ဒုဿီလ
၏အဖြစ်ကိုဖျက်ဆီး၏။ မာလာဂန္ဓဝိလေပနဓာရဏမဏ္ဍနဝိဘူ
သနဌာနာ။ပန်လိုသောစိတ်ဖြင့် မိစ္ဆာချဉ်မြှုပ်စသော ပန်းကိုပန်

ခြင်း၊ နံ့သာကိုလိမ်းကျံခြင်း၊ နံ့သာပျောင်းကိုလိမ်းကျံခြင်း၊ ကိုယ်
အရေကို တပ်စွမ်းခြင်းအတင့်အတယ် ပြုခြင်းမှ။ ဝေရမဏိ။
ကြည်၏။ ဝါ။ ကြည်အပ်သော ဒုဿီလ၏ အဖြစ်ကိုဖျက်ဆီး၏။
ဥစ္စာသယနမဟာသယနာ။ ခြေ၏အပြင်မှအပေါင်း တိုင်အောင်၊
မဏ္ဍိမပုရိသ တထောင်၊ ပကတိ ပုရိသတထောင်ထွာ ထက်
မြင့်သောအခြေရှိသောညောင်စောင်းခါးတင်အခြေတို့၌သားရဲ
ရုပ်ထူအပ်သောပလ္လင်နေရာ၌ထိုင်နေခြင်း၊ လက်လေးသစ်ထက်
ရှည်သောအမွှေးရှိသောဆန်းကြယ်သောသားမွှေးဖြင့်ပြီးသော
ကော်ဇောကြီးဟူသော အခင်းအစရှိသော မအပ်သောနေရာ၌
နေခြင်းမှ။ ဝေရမဏိ။ ကြည်၏။ ဝါ။ ကြည်အပ်သော ဒုဿီလ၏
အဖြစ်ကိုဖျက်ဆီး၏။ ဇာတရူပရဇာတပဋိဂ္ဂဟာနာ။ ဒါယကာလူ
တို့သည်မအပ်သော အခြင်းအရာအားဖြင့် လှူလာပေးလာသော
ရွှေငွေကိုမိမိခံယူခြင်း၊ သူတပါးကိုခံယူစေခြင်း၊ ဤသို့သဘော
ရှိသော ရွှေငွေကို ကိုယ်နှုတ်တို့ဖြင့် ပယ်ရမည်ကို မပယ် မူ၍
သာဒိယဟူသော စိတ်ဖြင့် ခံခြင်းမှ။ ဝေရမဏိ။ ကြည်၏။ ဝါ။
ကြည်အပ်သောဒုဿီလ၏အဖြစ်ကိုဖျက်ဆီး၏။ ဘိက္ခုဝေ။ သံသ
ရာဘေး၊ တမလွန်ရေးကို၊ အလေးဂရုအာရုံပြု၍၊ မပြတ်ရှုမြှော်
ငါ့သားတော်တို့။ သာမဏေရာနံ။ ရဟန်း၏ရင်နှစ်သားဖြစ်သက်
ဝေသာမဏေတို့အား။ ဒသ။ ဆယ်ပါးကုန်သော။ ဣမာနိသိက္ခာပ
ဒါနိ။ ဤသိက္ခာပုဒ်တို့ကို။ ဝါ။ သိက္ခာအတို့အစုတို့ကို။ ဝါ။ အတို့အစု
ဖြစ်ကုန်သောသိက္ခာတို့ကို။ အဟံ။ ငါတုရားသည်။ အနုဇာနာမိ။
ခွင့်ပြုတော်မူ၏။ ဝါ။ အစည်အားဖြင့် သိစေတော်မူ၏။ စ။ သာမ
ဏေတို့၏သိက္ခာပုဒ်သည်ကား ဤဆယ်ပါးပင်တည်းဟု ဟော
တော်မူပြီး၊ ခွင့်ပြုတော် မူပြီးသည်မှ တပါး၊ ဤဆယ်ပါးကုန်
သောသိက္ခာပုဒ်တို့၌သင်ရမည်ကိုဟောတော်မူ၊ ခွင့်ပြုတော်မူ
ဦးအံ့။ ဣမေသု။ ဤဆယ်ပါးကုန်သောသိက္ခာပုဒ်တို့၌။ သာမဏေ
ရေဟိ။ ပဗ္ဗဇ္ဇုခေါ်တွင်သာမဏေရှင်တို့သည်။ ဝါ။ သာမဏေတို့၏။
ဝါ။ သာမဏေတို့အား။ ဝါ။ သာမဏေတို့ကို။ သိက္ခိတု။ သိက္ခိတဗ္ဗံ။

သင်အပ်သည်ကို။ဝါ။ သင်စိမ့်သည်ကို။ ဝါ။သိက္ခိတုံ၊ သိက္ခနံ။
 သင်ခြင်းကို။ဝါ။ သိက္ခိတုံ။ သင်စေခြင်းငှါ။ အနံဇာနာမိ။ ခွင့်ပြု
 တော်မူ၏။ဣတိ။ဤသို့။ဝေဒိတဗ္ဗာနိ။ သိအပ်ကုန်၏။ဝါ။ဣတိ။ဤ
 ကားအပြီးတည်း။ ။ဤသို့ဝေရမဏီ ပုဒ်တို့ကို အနက်မြန်မာ
 ပြန်ခြင်းသည်။ တိကသံဝဏ္ဏနာနည်းနှင့် အညီတည်း။ တိကသံ
 ဝဏ္ဏနာနည်းကား။ ဂှေးဦးစွာပုဒ်ဖြတ်ခြင်း။ ပုဒ်ကို ခွဲဝေခြင်းကို
 ပြုရ၏။ထိုသို့ပြုပြီးမှသမာသ်အစရှိသောဝိဂြိုဟ်ကိုပြုရ၏။ထိုသို့
 ပြုပြီးမှဝိဂြိုဟ်၏အနက်အတိုင်းပင်၎င်းပုဒ်တို့ကိုအနက်မြန်မာပြန်
 ရ၏။ဤကား။ တိကသံဝဏ္ဏနာနည်းတည်း။ ။ထိုကြောင့်။ ။ပဌ
 မံကရေပဒစ္ဆေဒံ။သမာသာဒိံတံတောကရေ။ သမာသာဒေက
 တေပစ္စာ။အတ္ထံနိယျာထပဏ္ဍိတာ။ ။ဟုအက္ခရစိန္တကာ။သဒ္ဓါ
 ဆရာတို့သည်မိန့်အပ်၏။ ။အနက်ကား။ ။ပဌမံ။ဂှေးဦးစွာ။
 ပဒစ္ဆေဒံ။ ပုဒ်ဖြတ်ခြင်း ပုဒ်ကိုခွဲဝေခြင်းကို။ ကရေ။ပြုရာ၏။တ
 တော။ ထိုပုဒ်ဖြတ်ခြင်း ပုဒ်ကို ခွဲဝေခြင်းကို ပြုပြီးသည်မှ။ပရံ။
 နောက်၌။သမာသာဒိံ။သမာသ်အစရှိသောဝိဂြိုဟ်ကို။ ကရေ။
 ပြုရာ၏။သမာသာဒေ။ သမာသ်အစရှိသောဝိဂြိုဟ်ကို။ကတေ။
 ပြုအပ်ပြီးသည် ရှိသော်။ ပစ္စာ။နောက်မှ။အတ္ထံ။အနက်ကို။ပဏ္ဍိ
 တာ။ပညာရှိတို့သည်။ နိယျာထ။ ဆောင်ကုန် ပေးကုန်ပြန်ကုန်
 ရာ၏။ ။ဤသို့သဒ္ဓါဆရာတို့မိန့်ဆိုတော်မူသည်နှင့်အညီ။ ဂှေး
 ဦးစွာပုဒ်ဖြတ်ခြင်းကိုပြု။ထိုနောက်မှသမာသ်အစရှိသောဝိဂြိုဟ်ကို
 ပြု။ထိုနောက်မှသမာသ်အစရှိသောဝိဂြိုဟ်၏အနက် အတိုင်းပင်
 ၎င်းပုဒ်တို့ကိုအနက်ပေးအပ်၏။ ။ထိုကြောင့်ဝေရမဏီပုဒ်ကို
 ဝေရတပုဒ်။မဏိတပုဒ်ခွဲဝေ။ဝေရပုဒ်ကိုဝဇ္ဇိတဗ္ဗန္တိ ဝေရံ။ ။ဝဇ္ဇ
 ဓာတ်။ ။ဗဟုလံကြိယတ္ထာတိစသဗ္ဗတ္ထဝတ္ထတေ။ ။ဟူသည်
 နှင့်အညီ။အလုံးစုံကုန်သောသုတ်တို့၌ဗဟုလသဒ္ဓါသည် လိုက်ရ
 ကား။ ။ကုတောဇေရက်။ ။ဟူသော မောဂ္ဂလာန် သုတ်ဖြင့်
 ဝဇ္ဇဓာတ် နောင်ဇေရက် ပစ္စည်းသက်။ ဓာတွန်ကိုချေ။ကအနုဗန်
 ကိုချေ၍ဝေရပြီးစေ။ ။ဇေရက်ပစ္စည်း၏အရကိုဒုသပီလစေတ

နာကိုရစေ။ ။တနည်းကား။ ။ဝိရမိတဗ္ဗန္တိဝေရံ။ ။ဝိနာ
 ရမိတဗ္ဗန္တိဝေရံ။ ။ပြု။ ။ဒုဿီလစေတနာကိုပင်ရစေ။ ။ယင်း
 ဝေရပုန်သည် ဥဒ္ဒေသပုန်ကဲ့သို့ဘာဝပုဇာနပုန်တည်း။ ။ထို
 ကြောင့်။ ။ဝေရံဝုတ္တတိပါဏာတိပါတာဒိဒုဿီလျံ။ ။ဟုမိန့်
 အပ်၏။ ။အင်္ဂုတ္တိရိဒိကာ။ ။ပါဏာတိပါတာဒိဒုဿီလျံ။ပါ
 ဏာတိပါတအစရှိသောဒုဿီလ၏အဖြစ်ကို။ဝေရံ။ ဝေရဟူ၍။
 ဝုတ္တတိ။ဆိုအပ်၏။ ။ဝေရမဏိန္ဒ။ဝေရဟူသည်ကား။ ပါဏာ
 တိပါတအစရှိသောဒုဿီလစေတနာသာတည်းဟူ၏။ ။ဒုဿီ
 လျံဟူသောဒိကာပါဠိ၌။ဒုဿီလသာဘာဝေါဒုဿီလျံ။ ဟုဘာ
 ဝတဗ္ဗိတ်ပြု။ခြစ်ပေါ်ဘောဆင့်။ဂုဏ်ထွက်စေဟူသည်နှင့်အညီ
 ဒုဿီလပုဂ္ဂိုလ်၏အပေါ်၌သော်ဆင့်ခဲ့ရကား။ဒုဿီလစေတနာ
 ကိုဂုဏ်ကောက်။ ထိုဒုဿီလစေတနာကိုပင် ဝေရဟူ၍ မှတ်။
 ယင်းဝေရပုန်သည်။ ဘာဝပုဇာနပုန်တည်းဟုဒိကာဆရာသည်
 ပြု၏။ ။မဏိဟူသော နောက်ပုန်နှင့် ဤသို့ ကိတန္တသမာသ်
 ပြု။ ။ဝေရံမဏတိဝိနာသေတိတိဝေရမဏိ။ ။ယာဓမ္မဇာ
 တိ။အကြင်ဝိရတိတရားသဘောသည်။ ဝေရံ။ ရှောင်ကြည်အပ်
 သောဒုဿီလ၏အဖြစ်ကို။မနတိဝိနာသေတိ။ ဖျက်ဆီးတတ်၏။
 ဣတိတတ္ထာ။ ထိုသို့ဒုဿီလ၏ အဖြစ်ကို ဖျက်ဆီးတတ်သော
 ကြောင့်။ယာဓမ္မဇာတိ။ ထိုဝိရတိတရားသဘောသည်။ ဝေရမ
 ဏိ။ ဝေရမဏိမည်၏။ ။ဤကားဝိဂြိုဟ်၏အနက်။ ။
 ဤဝိဂြိုဟ်၏အနက်အတိုင်း။ဝေရမဏိပုန်ကိုအနက်သမ္ပန်ရသည်
 ဟူ၍မှတ်။ ။ထိုကြောင့်။ ။ပါဏာတိပါတာ။သူ၏အသက်
 ကိုလျှင်စွာချခြင်းသတ်ခြင်းမှ။ဝေရမဏိ။ရှောင်ကြည်အပ်သော
 ဒုဿီလ၏အဖြစ်ကို ဖျက်ဆီး၏။ ။ဤသို့အောက်ကအနက်
 သမ္ပန်ခဲ့သည်။ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောဝိဂြိုဟ်ကို ပြုစေလိုခြင်း။ အ
 နက်ကိုသမ္ပန်စေလိုခြင်းကို ပြုတော်မူခြင်း၌။ ။ဝေရမဏိ
 ယောတိစေတ္တဝေရံဝုတ္တတိပါဏာတိပါတာဒိဒုဿီလျံ။ တဿ
 မနနတောဝိနာသနတောဝေရမဏိယော။ ။ဟုမိန့်အပ်လေ

ပြီ။ ။အင်္ဂုတ္တိရိဒိကာ။ ။အနက်ကား။ ။စ။ဆက်၍ဆိုဦး
အံ။ ဝေရမဏိယောတိဇေတ္ထ။ ဝေရမဏိယော ဟူသော ပုဒ်၌။
အတ္ထော။အနက်ကို။ဇေဝံ။ဤသို့။ဝေဒိတဗ္ဗော။သိအပ်၏။ပါဏာတိ
ပါတာဒိဒုသီလျံ။ ပါဏာတိပါတအစရှိသောဒုသီလ၏အဖြစ်
ကို။ဝေရံ။ဝေရဟူ၍။ဝုစ္စတိ။ဆိုအပ်၏။ တဿ။ ထိုဒုသီလ၏အ
ဖြစ်ကို။မနနတောဝိနာသနတော။ မျက်ဆီးတတ်သောကြောင့်။
ဝေရမဏိယော။ဝေရမဏိမည်ကုန်၏။ ။ဝေရမဏိ၌။ဝေရ
သဒ္ဓါအနီးရှိသောမနဓာတ်။ ဓာတ်တို့၏အနေကတ္ထဖြစ်ခဲ့ရကား။
ဤ၌မနဓာတ်သည်။ ဝိနာသနအနက်ဟောဖြစ်၍။ မနဝိနာသေဟု
ကြား။ ။သဒ္ဓနိတိ၌။ မဏစာဂေ။ဝေရံမဏတိတိဝေရမဏိ
ဟူ၍မိန့်၏။ဒိကာ၌ဒန္တဇနအက္ခရာနှင့်ရှိ၏။ဝိနာသနတေပါဂိဋ္ဌိဖြင့်။
ဓာတ္တတ္ထကိုပြသည်။ ။ဤသို့ဒိကာ ဆရာသည်။ ဝေရမဏိ၏
အနက်ကိုဖွင့်ပြသောကြောင့်။ ယခင်သမ္ပန်ခဲ့သော အနက်ကိုဖြေ
စွာမှတ်။ ။ဝေရမဏိ။ကြည်၏ဟူ၍သမ္ပန်သော ပဌမအနက်
သည်။ ။ဝေရံမနတိဝိနာသေတိတိ ဝေရမဏိ။ ဣဒံပိဩရမ
ဏသေဝဝဝေဝစနံ။ ။ဟူသောမဟာ စတ္တာရိသကသုတ်၏အ
ဖွင့်။ ဥပရိပဏ္ဍာသ အဋ္ဌ ကထာနှင့် အညီ တည်း။ ။အနက်
ကား။ ။ယာဓမ္မဇာတိ။အကြည်ပိရတိဟူသောတရားသဘော
သည်။ဝေရံ။ ဒုသီလ၏ အဖြစ်ကို။ ဝါ။ပါဏာတိ ပါတအစရှိ
သော ဒုစရိုက်ကို။ မနတိ ဝိနာသေတိ။ မျက်ဆီးတတ်၏။ ဣတိ
တသ္မာ။ထိုကြောင့်။သာဓမ္မဇာတိ။ထိုဝေရမဏိ ဟူသောတရား
သဘောသည်။ဝေရမဏိ။ ဝေရမဏိမည်၏။ ဣဒံပိ။ဤဝေရမ
ဏိဟူသောသဒ္ဓါသည်လည်း။ဩရမဏသေဝ။ ပိရတိတရား
သည်ကြည်ခြင်း၏သာလျှင်၊ ဝေဝစနံ။ဝေဝစသဒ္ဓါတည်း။ ။ကိန္တိ
နုခေါပုဒ်ကိုသာခေကကိုရှာ၍ကြံ။ ။သိက္ခိယံ၌။ ။တဝေတံ။
တုနတွာနတွာ။ဘာဝေကမ္ပနိကတ္တရိ။ဘာဝေယေဝတု အညတ္ထ။
ဟောန္တိတိပရိဒိပယေ။ ။အစရှိသောအက္ခရ စိန္တကာသဒ္ဓါဆ
ရာတို့၏မိန့်ဆိုချက်နှင့်မပျက်အောင်ကြံလေ။ ။ဤမှတဝ။ ။

ဝါလည်းရာအတ္ထ။ ဟူသမျှကို။ သုတရှိသူ။ ကြံတော်မူ။ ။ သာဓကကို။ အရရှာ၍။ သင့်ရာကိုကြံ။ အမွေဟိကို။ မနိန္ဒနှင့်။ ဥာဏ်ရှိကပ်နံ။ သုခမိန်တို့။ ။ ဤစာကြည့်သူ။ လူဥပါသကာ။ ဥပါသကီတို့။ ပွေလီရှက်ထွေး။ အသိဥာဏ် မြှေးမည် ကြောင့်။ အတည်တည်အဝဝ။ သဒ္ဒနယ။ အတ္ထနယ။ ဝိစိတြအဖြာဖြာကို။ အမှာမထားဘဲ။ ရေးသားပါအံ့။ ။ ဤမဟာဝါပါဠိတော် အဓိပ္ပါယ်အကျဉ်းကား။ ဘုရားရှင်တော်သည်။ ပြည်ကျော် သာဝတ္ထိ နို့သိကြေညာ။ မဟာရာဇဌာနိဋ္ဌ။ ရာပိုက်လေးထွေ။ မျှရိယေဖြင့်။ စံနေတုံးခါ။ သာမဏေသစ်။ နုပျိုမျှစ်တို့မှာ။ အကြံဖြစ်၏။ ငါတို့၏ သိက္ခာ။ အဘယ်မှာနည်း။ အဘယ်သို့မယုတ်။ သိက္ခာပုဒ်ကို။ အားထုတ်စွန့်စား။ သင်ကြားရအံ့ နည်းဟု။ ဆည်းဘူးစာကိ။ ပါရမီကြောင့်။ လန္တိစိတ်သန်။ သုဟိတ်ဥာဏ်ဖြင့်။ အကြံဤသို့ဖြစ်၏။ ဖြစ်သည့်အကြံ။ အကြောင်းမှန်ကို။ နာထံထွင့်ထား။ ရှင်တော်ဘုရားအား။ လျှောက်ကြားကြလေ၏။ ထိုရောအခါ။ စောမြတ်စွာသည်။ ခွန်းဗျာရွှေနှုတ်။ မိန့်တော်ချက်ထုတ်ပြန်သည်မှာ။ သံသရာဝန်။ ဘေးကြီးလွန်ကို။ အားသွန်ရှုငြား။ ငါ့ချစ်သားတို့။ ကြံပွားစိတ်ဖြစ်။ သာမဏေသစ်တို့အား။ အားသစ်စေရန်။ ဆယ်တန်မယုတ်။ သိက္ခာပုဒ်ကို။ ဟောထုတ်မွှေးကြူ။ ခွင့်ပြုတော်မူ၏။ ဆယ်ဆူမယုတ်။ ထိုသိက္ခာပုဒ်ကို။ အားထုတ်နှစ်သိမ့်။ သင်ကြားစိမ့်ငှါ။ ချိုငြိမ့်ကြေ။ ခွင့်ပြုတော်မူ၏ဟု။ မိန့်တော်စကား။ ရှေးဦးကြား၍။ ဆယ်ပါးကျင့်ရပ်။ သိက္ခာမြတ်ကို။ ဝေရမဏိတွင်အဆုံးသတ်၍။ ပညတ်အနံ။ ခွင့်ပြုတော်မူ၏။ ။ ဤပါဠိတော် လာကို။ သေချာစွာကြည့်ရှု။ နှလုံး ပြု၍။ ယခု ပါဠိတော်မှာ။ သက်သက် သီလသိက္ခာကိုသင်စေခြင်း အကျိုးငှါ ခွင့်ပြုတော်မူသည်။ ဆောက်တည်ခံယူရမည်ကိုမဟောဟူ၍သဘောကျစိတ်စွဲ၍။ မြဲမြံမှတ်မယောင်မှားနှင့်။ အကျိုးနည်းပါးမည်။

သိက္ခာပုဒ်တို့၏အဓိပ္ပါယ်ကား။ သူ၏အသက်ကိုလျှင်စွာချခြင်း။ သတ်ခြင်းမှ။ ရှောင်ကြည်ရ၏။ ရှောင်ကြဉ်လေ။ ဟုလိုသည်။ နေခံ

နောက်သောသိက္ခာပုဒ်တို့၌လည်း။ ဤနည်းအတူသာတည်း။ ဤသို့
 ပါဏာတိပါတာဝေရမဏိ။ အစရှိသည်ဖြင့်။ သီလသက်သက်
 ကိုသာ ဟောတော်မူသေးသည်။ ယင်းသို့သီလသက်သက်ကို
 သာဟောတော်မူသောပါဠိတော်ကို။ သာမဏောတို့သည်သင်
 ကြားခါမျှနှင့်ပင်။ ဤသီလသိက္ခာ၏အနက်အဓိပ္ပါယ်ကိုသိ၍သူ၏
 အသက်ကိုသတ်ခြင်း။ သူ့ဥစ္စာကို ခိုးယူခြင်းမှ ရှောင်ကြည်ခဲ့
 သော်။ နှုတ်မြွက်၍ ထိုသီလကို မခံယူ။ မဆောက်တည် သော်
 လည်း။ သီလဖြင့်ပြည့်စုံတော့သည်သာတည်း။ လူဥပသကာ။ ဥ
 ပသကီတို့မှာကား။ ယင်းသို့ပါဏာ တာတိပါတာဝေရမဏိ။
 အဒိန္နာဒါနာ ဝေရမဏိဟူ၍ဆရာတုန်းကြီးထံ၌။ သင်ကြားကာ
 မတ္တနှင့်သီလဖြင့်ပြည့်စုံမည်ကိုခဲလေစွ။ အဘယ်ကြောင့် နည်း
 ဟူမူကား။ မောင်ရှင်သာမဏောတို့မှာ။ သရဏဂုံဖြင့်သာ မောင်
 ရှင်သာမဏော ဖြစ်သည်နှင့် တပြိုင်နက်။ တချက်တည်း။ ပဒိပ
 နည်းအားဖြင့် သီလသိက္ခာ ဖြင့်ပြည့်စုံတော့ လေသည်။ ခံယူ
 ဘွယ်မရှိပြီ။ ပဒိပနည်းဟူမူကား။ ။ ယထာပဒိပေါ ကေတ္ထ။ ဌိ
 တောဒိပေတိဝတ္ထုနိ။ သပ္ပတ္ထဇေနယောဝိ။ တထာရုတ္တတိမိမ
 တာ။ ။ ဟူသောပါဠိနှင့်အညီ။ ဆီမီးသည် တခုသောနေရာ၌
 တည်သည်ဖြစ်၍။ ဝါ။ ထွန်းသောဆီမီးသည်။ များစွာသောဝတ္ထု
 ဖြစ်တို့ကိုတချက်တည်း ပြဘိသခဲ့သို့။ ကြိယာ တခုတည်းဖြင့်
 များသောအနက်တို့ကို ထွန်းပြခြင်းပြီးစေခြင်းသည် ပဒိပနည်း
 မည်၏။ ဤရှင်သာမဏောတို့သည်။ ဆရာထံ၌။ ဥဘတော သုဒ္ဓိ
 ဖြစ်ကြ၍ သရဏဂုံကို ဆောက် တည် ခံယူက။ ဗုဒ္ဓံသရဏံ
 ဂစ္ဆာမိ ဟူသော ပုဒ်အပေါင်းဝယ်။ ဂစ္ဆာမိ ဟူသော ကြိယာ
 ဖြင့် သီလဖြင့် ပြည့်စုံ သည်ကို ထွန်း ပြ၏။ တနည်း ကား။ ဆီ
 မီးသည်။ ဆီမီးစာကို လောင်စေခြင်း။ ဆီကိုကုန်ခန်း စေခြင်း။
 ဝတ္ထုခြေမိကို မြင်စေ ခြင်း။ အရိုက် မှောင်ကို ပျောက် စေခြင်း
 ဟူသောကိစ္စအများကို ပြီးစေဘိသကဲ့သို့ ဗုဒ္ဓံသရဏံ ဂစ္ဆာမိ
 အစရှိသောသရဏဂုံသည်။ မောင်ရှင်သာမဏော ဖြစ်စေခြင်း။

သီလနှင့်ပြည့်စုံစေခြင်း။ ဒက္ခိဏေယျအလှူခံဖြစ်စေခြင်း။ လူတို့
 ၏ဂရုဂါရဝကိုခံထိုက်စေခြင်းဟူသောအနက်အများကို ထွန်းပြ
 ချ်တပြိုင်နက်တချက်တည်းပြီး၏။ တနည်းကား။ ဆရာကို ရေချိုး
 သို့ဟူ၍သရက်ပင်ရင်း၌ချိုးရေကိုတည်ထားခြင်းသည်။ ဆရာ
 ၏ရေချိုးခြင်းကိစ္စ။ သရက်ပင်ကိုရေလောင်းခြင်းကိစ္စဟူသော
 နှစ်ကိစ္စကိုပြီးစေသော အဗ္ဗုဒ္ဓေဝစနဂရုပိနည်း ကဲ့သို့ ဗုဒ္ဓံသရ
 ဏံဂစ္ဆာမိအစရှိသောသရဏာဂုံသည်။ မောင်ရှင်သာမဏေဖြစ်
 ခြင်းသီလနှင့်ပြည့်စုံစေခြင်းဟူသောနှစ်ကိစ္စကို ပြီးစေ၏။ လူတို့
 မှာ။ ဆရာထံ၌သရဏာဂုံကိုဆောက်တည်ကာမတ္တနှင့် သီလဖြင့်
 မပြည့်စုံသေး။ သီလကို ခံယူဆောက်တည်မှ သီလကိုရသည်
 ပြည့်စုံသည်။ ယင်းပါဏာတိပါတာ ဝေရမဏိကလည်း။ သင်
 ပုဒ်သက်သက်သာဖြစ်ခဲ့။ သီလသက်သက်ကို ဟောသောအရာ
 သာဖြစ်သည်။ ထိုကြောင့်။ ပါဏာတိပါတါဝေရမဏိသိက္ခာပဒံ
 သမာဒိယာမိတိုင်ရောက်အောင်သာဆိုသင့်တော့သည်။ ထိုသို့
 ဆိုမှအထက်၌ပြဆိုလတံ့သောပါဠိတော်အဋ္ဌကထာဒီကာတို့နှင့်
 ညီညွတ်မည်။ သို့မဟုတ် ပါဏာတိပါတာဝေရမဏိဟူ၍သာ
 ဆိုခဲ့လျှင်။ ကျမ်းဂန်တို့နှင့် မညီညွတ်သာဖြစ်ခဲ့၏။ ။ဥပသက
 ဥပါသကီနိနိစ္စ သီလဝသေန ပဗ္ဗသိက္ခာ ပဒါနိသတိဝါဥဿာ
 ဟေဒသဥပေါသထင်္ဂဝသေနအဋ္ဌာတိဣဒိဂဟဋ္ဌသီလံ။ ။ဟူ၍
 ဝိသုဒ္ဓိမဂ်အဋ္ဌကထာ၌လူတို့၏သီလသည် ငါးပါးသီလ၊ ရှစ်ပါး
 သီလ၊ ဆယ်ပါးသီလဟုလာ၏။ ထိုသို့လာပါသည်ကို ဆယ်ပါး
 သီလသည်ရှင်သာမဏေ၏သီလဟူ၍၎င်း။ ရှိဟောင်းရွှေငွေကို
 စွန့်မှစောင့်အပ်သည်ဟူ၍၎င်းဆို၍ဆယ်ပါးသီလကို နှုတ်သိမ်း
 ကြလေ၏။ ထိုသို့သာမဟုတ်ပါဏာတိပါတာ ဝေရမဏိသိက္ခာ
 ပဒံသမာဒိယာမိဟူသောခုဒ္ဒက ပါဠိပါဠိတော်ဝယ်၊ သိက္ခာပဒံ
 သမာဒိ ယာမိ ကိုလည်း နှုတ်သိမ်း ပြန်ခဲ့၏။ ။ဝဇ္ဇိတဗ္ဗန္တိဝေ
 ရံ။ ။ဝိသေသေနရမိတဗ္ဗန္တိဝေရံ။ ။ဒုစရိုက်အစရှိသည်ကို
 ရစေ။ ။ဝေရံမဏတိတိဝေရမဏိ။ ။ခုဒ္ဒက ပါဠိအဋ္ဌက

ထာ။ ။ကတ္ထုသာခနက်တံဝိဂ္ဂိုဟံ။ ။ယာဓမ္မဇာတိ။အကြင်
 ဝိရတီသုံးပါးဟူသောတရားသဘောသည်။ဝေရံ။ကြည်ဖဲပြတ်
 ပြတ်ရှောင်အပ်သောအကုသိုလ်ဒုစရိုက် မကောင်းမှုတရားကို။
 မဏတိ။တဖန်မဖြစ်ခြင်းသို့ရောက်စေတတ်၏။ဣတိတသ္မာ။ထို
 ကြောင့်။ သာဓမ္မဇာတိ။ ထိုဝိရတီသုံးပါး ဟူသော တရားသ
 ဘောသည်။ဝေရမဏိ။ဝေရမဏိမည်၏။ ။ဤအနက်ကား။ ။ဤ
 ဝေရမဏိကိုဝိဂ္ဂိုဟံပြုပြီး၍ဝေရမဏိ၏အတ္ထာပန္နစကားကျကို
 အဋ္ဌကထာ ဆရာသည် လေးချက် ဆင့်၍ပြသောကြောင့်။ပူရိ
 မဿပူရိမဿပန္နိမံပန္နိမံအတ္ထဝစနံဟူသောမူလဒိကာအစရှိ
 သည်တို့နှင့်ညီစွာ သမ္ပန်သော အနက်တည်း။ ။မဏတိ၏အ
 နက်မှာ။စေပါ၏။ကရိုက်ပစ္စည်းမရှိတကားမှား၏ ဟုမသိလင့်။
 အပါယ်လားမည်။သုတရှိကကြံလေ။ ။တနည်းကား။ ။ယာ
 ဓမ္မဇာတိ။ အကြင်ကာမာဝစရဝိရတီ မဟဂ္ဂုတ်ဝိရတီ မဂ်ဝိရ
 တီဒိုလ်ဝိရတီသည်။ဝေရံ။ ဝေရမည်သော အကုသိုလ်ဒုစရိုက်
 တရားကို။ မဏတိ။ တဒင်္ဂပဟာန်ဖြင့်ပယ်တတ်၏။ ဝိက္ခန္ဓနပ
 ဟာန်ဖြင့် ဖျောက် တတ်၏။ သမုတ္တေဒ ပဟာန်ဖြင့် ကင်းကွာ
 ခြင်း ကိုပြုတတ်၏။ ပဋိပဿန္တနပဟာန်ဖြင့် တဖန်မဖြစ်ခြင်းသို့
 ရောက်စေ တတ်၏။ ဣတိတသ္မာ။ ထိုလေး ချက်သော သတ္တိ
 ကြောင့်။သာဓမ္မဇာတိ။ထိုဝိရတီ၄ရပ်သည်။ဝေရမဏိ။ ဝေရ
 မဏိမည်၏ ။ဤလေးချက် အနက်ကို ရည်၍။ ။ဝေရံပဇ
 ဟဟိ။ ဝိနောဒေတိ။ ဗျန္တိံ ကရောတိ။ အနဘာဝံ ဂမေ တီတိ
 အတ္ထော။ ။ဟုမိန့်အပ်ပြီ။ ။၎င်းအဋ္ဌကထာ။ ။အနက်
 ကား။ ။ဝေရံ။ဒုစရိုက်ရန်ကို။ဝါ။ဒုသီလ၏အဖြစ်ကို။ ပဇဟ
 တိ။စွန့်၏။ဝိနောဒေတိ။ပယ်ဖျောက်၏။ဗျန္တိံ ။ ကင်းသည်ကို။က
 ရောတိ။ပြု၏။ အနဘာဝံ။ နောက်၌တဖန်မဖြစ်ခြင်းသို့။ ဂမေတိ။
 ရောက်စေတတ်၏။ဣတိ။ဤကား။ဝေရမဏိပဒဿ။ ဝေရမဏိ
 ပုဒ်၏။အတ္ထော။အနက်တည်း။ ။အဓိပ္ပါယော။ အတ္ထောဝါကျ။
 အကြံထိလှ။စကားကျ။ ။ဟူသောနိယမ်နှင့်အညီ။ ဤအဋ္ဌက

ထာပါဠိဖြင့် ဝေရမဏိ၏ အတ္ထာပဒ္ဒ စကား ကျကို ပြတော်မူ
သည်။ ။ဝေရမဏိ ပုဒ်ဝယ်။ ဝေရသဒ္ဓါ အနီးရှိသော မဏ
ဓာတ်။ ဣပစ္စည်း။ မဏဓာတ်၏အရကား။ အကုသိုလ်ကိုပယ်ခြင်း
ကြိယာကိုရ၏။ ဣ ပစ္စည်း၏အရကား။ ဝိရတီတရားကိုယ်ကိုရ
၏။ ၎င်းဝိရတီစေတသိက်သည် ဝေရမဏိမည်၏။ ဟုဆိုပြော
လေ။ သီလဆောက်တည်ခံယူသူသည် ဝေရမဏိမမည်။ ဝေရ
မဏိပုဒ်၏အရမဖြစ်ဟူလေ။ ။ထိုကြောင့်။ ။ဝေရမဏိဝေ
ရဟေတုတာယ ဝေရသင်္ခါတံပါဏာတိပါတာဒိပါပဓမ္မံ မဏ
တိနိဟရတီတိဝိရတိဝေရမဏိတိ ဝုစ္စတိ။ ။ဟုမိန့်အပ်၏။ ။ဝိ
မတိဒိကာ။ ။တဆွံ တကြောင်းပေ။ ဏအင်္ဂါ။ ဏချပ်။ ဝမ်း
ဘက်။ ။အနက်ကား။ ။ဝိရတိ။ ဝိရတိသည်။ ဝေရမဏိဝေ
ရဟေတုတာယ။ ကြည့်ဖဲရှောင်ကွင်းအပ်သည်၏အကြောင်း၏အ
ဖြစ်ဖြင့်။ ဝေရသင်္ခါတံ။ ဝေရဟုဆိုအပ်သော။ ပါဏာတိ ပါတာ
ဒိပါပဓမ္မံ။ ပါဏာတိပါတအစရှိသောယုတ်မာသောအကုသိုလ်
အကျင့်တရားကို။ မဏတိနိဟရတိ။ ထုတ်ဆောင်ပယ်ရှားတတ်
၏။ ဣတိတသ္မာ။ ထိုကြောင့်။ ဝိရတိ။ ဝေရတီစေတသိက်ကို။ ဝေ
ရမဏိတိ။ ဝေရမဏိမည်၏ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ။ ဆိုအပ်၏။ ။ဤကား
အနက်။ ။ဤပါဠိ၌။ ဝိရတီသဒ္ဓါကို။ သီဟဝိလောကနနည်း။ ကာ
ကောလောကနနည်းဖြင့် သမ္ပန္နပြုသည်။ ။ ၎င်းဝိရတီသဒ္ဓါ
သည်။ ရှေ့ဝါကျ၌မဏတိကြိယာကိုဇ်သည်။ နောက်ဝါကျ၌ဝုစ္စ
တိကြိယာကိုဇ်သည်။ ထိုကြောင့်။ နည်းနှစ်ပါးသင့်၏။ ဒိကာဆ
ရာတော်သည်။ ဝေရမဏိ ဝယ်။ မဏဓာတ်၏ အရကို သီလ
ဆောက်တည်သူ လူပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို ကောက် ယူမည် စိုးသော
ကြောင့်။ နည်းနှစ်ပါးသင့်သော ၎င်းဝိရတီသဒ္ဓါဖြင့်အရကောက်
ကိုပြုတော်မူ၏။ ။ဤဝေရမဏိသဒ္ဓါသည်။ ပရမတ္ထအားဖြင့်
ထင်ရှားရှိသောဝိဇ္ဇာမာနသဒ္ဓါသံာဖြစ်ခဲ့၏။ ထိုဝိဇ္ဇာမာနသဒ္ဓါဖြစ်
သောကြောင့် သဒ္ဓါဝိဇ္ဇာမာန။ ဝိဂြိုဟ်ပြက။ ဓာတ်အရမှာ။ လက္ခ
ဏာသဘာဝ ကောက်ရမချို့။ ပစ္စည်းတို့မှာ။ လက္ခဏာဝန်။ သ

ဘာဝန်ကို။ ကေနိအရညွှန်းသတည်း။ ။ဟူသော နိယမ်နှင့်အညီ။မဏဓာတ်၏အရကိုဝိရမဏလက္ခဏာကို။ ဣပစ္စည်း၏အရကိုသဘာဝန်ဖြစ်သောဝိရတီတရားကိုယ်ကိုကော်ခဲ၏။ ၎င်းဝေရမဏိ၏အရသည်ပုဂ္ဂိုလ်သည်မဖြစ်ခဲ့လေ။ ထိုကြောင့်။ ပါဏာတိပါတာ ဝေရမဏိဟူ၍ ဟောတော် မူအပ်သော မဟာဝါပါဠိတော်သည်။ ဝိရတီသီလသက်သက်ကိုသာဟောတော်မူသော ပါဠိအစည်သာတည်း။ ။သမ္မာဝဒန္တိ တော ယာတိ သမ္မာဝါစာ။ ဝစီဒုစ္စရိတဝိရတီ။ သာစတုဗ္ဗိဓာ။ မုသာဝါဒါဝေရမဏိ။ ပိသုဏဝါစာဝေရမဏိ။ ဗရုသဝါစာ ဝေရမဏိ။ သမ္မပ္ပလာပါဝေရမဏိတိ။ ။ဟူ၍လည်းဋီကာကျော်၌ဝိရတီ တရားကိုယ်သက်သက်ကို ဆိုတော်မူသည်။ ထိုဋီကာ ကျော်၌ လာသော ပါဏာတိ ပါတာ ဝေရမဏိကို ဆိုရှုတ်၍ သီလကို ဆောက်တည်ခံယူရမည် မဟုတ်ချေ။ အဘယ်ကြောင့်နည်း။ ဝိရတီတရားမျှကိုသာပြသောကြောင့်တည်း။ ၎င်းဝေရမဏိကိုဆိုရှုတ်၍ သီလကိုခံယူရမည်ဟုကျမ်းဆရာကလည်း ပြဆိုသည်မဟုတ်ချေ။ ပါဏာတိပါတာ ဝေရမဏိဟူသော ပါဠိဝယ်။ ဝေရမဏိ၏ အရကလည်း။ ဝိရတီတရားသည်သာ ဖြစ်ခဲ့၏။ ၎င်းဝေရမဏိ၏ကတ္တားကိုလည်း ဝိရတီမှတစ်ပါး ပုဂ္ဂိုလ်ကိုထည့်နိုင်ရန် အကြောင်းမရှိအဘယ်ကြောင့်နည်း။ ဝေရမဏိသဒ္ဓါသည်။ ဝိရတီကတ္တားကိုသာခံသောအလိုရှိသောကြောင့်တည်း။ ဌာနူပစာရစသောနည်းတို့ဖြင့်ကြံဆသော်လည်း။ ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဝေရမဏိ၏ ကတ္တားမဖြစ်သင့်သောကြောင့် သင့်အံ့သို့မထင်။ သို့ဖြစ်၍ဝေရမဏိကိုဆိုရှုတ်၍ သီလကိုခံယူဆောက်တည်ခြင်းများသည် အလွန်ပင်မသင့်ဟူ၍မှတ်။ မသင့်သည်ကိုသင့်၏ဟုထင်မှတ်၍ ဝေရမဏိဟူသောသင်ပုဒ်နှင့်သီလကိုခံယူသော်။ သီလကိုရမည်ဟူသောအနက်သည်။ အလွန်ပင်ခဲယည်းလေသည်။

ပါဏာတိပါတာ။ သူ၏အသက်ကိုလျှင်စွာချခြင်းသတ်ခြင်း မှ။ ဝေရမဏိ။ ရှောင်ကြည်ပါ၏ဟူ၍အနက်ပေးခဲ့သော်။ ဝေရမ

ဏိဝယ်။ မဏဓာတ်၏ရှောင်ကြည်သမားဟူသော ကတ္တားကို
 တောင်းသော်။ အဟံ။ ငါသည်ဟူသောကတ္တားကိုပေးသင့်မပေး
 သင့်ကိုဆင်ခြင်လေ။ ကိတ်ကြိယာ၌။ ယေဝါဂမရှိ။ မရှိသော်လည်း။
 ဤကဲ့သို့ပုတ္တအရာ၌။ အမှသဒ္ဓါနှင့်ကတ္တားဟောကိတ်ပုန်ရှိသည်
 ကိုဆင်ခြင်ကြည့်ရှု။ နာမသဒ္ဓါနှင့်များစွာပင်ရှိ၏။ ထိုကြောင့်။
 ပုဂ္ဂိုလ်ကိုယ်ကိုကတ္တားကိုမထည့်ရ။ မပေးရဟုထင်မြင်သည်။
 ပရမတ္ထတရားသည်မိမိမှတပါးကတ္တားလည်းမရှိခဲ့ဖြစ်၍လည်း။ ဝေ
 ရမဏိ၏ကတ္တားကိုပုဂ္ဂိုလ်ကိုမပေးလင့်။ ။ ပုရိသောဟူ၍လည်း
 ပေးမည်ကား။ ဤကဲ့သို့အရာ၌။ အမှသဒ္ဓါ၏အရာဖြစ်၍ပုရိသော
 တံ။ ဟူသောကတ္တားတို့ကိုမပေးရသာဖြစ်သည်။ ၎င်းသဒ္ဓါတို့နှင့်
 သါလွန်၍ဝေးကွာသည်။ ။ ပုရိသောဂတေ။ ဟူသောပါဠိဝယ်။ ဂ
 တောဟူသောကိတ်ပုန်၌။ ဂစ္ဆတီတိဂတော။ ဟုပိဂ္ဂိုဟ်ပြု၍ တ
 ပစ္စည်း၏အရကိုကောံသော်။ ၎င်းပုရိသောကိုပင်ရ၏။ ကိတ်ကြိ
 ယာတို့၏သဘောသည်ဤသို့သာရှိရာ၏။ ဤဝေရမဏိမှာ။ ဣပစ္စည်း
 ၏အရသည်။ ပိရတီစေတသိက်သာဖြစ်ခဲ့၏။ ပုဂ္ဂိုလ်မဟုတ်ခဲ့။
 ပိတဏ္ဍဝါဒီပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဤဝေရမဏိပုန်ကိုပုဂ္ဂလာဒိဋ္ဌာန်။
 ဓမ္မာဒိဋ္ဌာန်အားဖြင့်နှစ်ပါးတို့ထွင်။ ဓမ္မာဒိဋ္ဌာန်အားဖြင့်ပိရတီတ
 ရားကိုဒိဋ္ဌာန်ညွှန်ပြသဖြင့်။ ပုဂ္ဂိုလ်ကိုတရားဟောတော်မူသည်
 ဆိုဦးငြားအံ့။ ဤကဲ့သို့ဆိုသော်။ ပုဂ္ဂိုလ်သည်သီလမည်ရလိမ့်
 မည်။ သီလဖြစ်ရလိမ့်မည်။ ပုဂ္ဂိုလ်သည်သီလမဟုတ်ခဲ့။ ပိရတီ
 သည်သာသီလဖြစ်၏။ ထိုကြောင့်။ ဓမ္မာဒိဋ္ဌာန်လည်းမဟုတ်ခဲ့
 လေ။ ဤသို့စသည်ဖြင့်သဒ္ဓနယ၊ အတ္တနယ၊ ဓမ္မနယတို့ဖြင့် အထူး
 ထူးအထွေထွေ။ အနေကျကျ။ သီလရဟန်။ ရပုံကို ကြံစည်၍
 ကျမ်းဂန်တို့နှင့်ညှိနှိုင်းသော်လည်း။ အနက်အရာအားဖြင့်မသင့်
 သည်ချည်းသာဖြစ်၍ ဝေရမဏိတွင်ရပ်ဆိုင်း၍ဆောက်တည်
 သော်မသင့်ဟူ၍သာမှတ်။ ဝေရမဏိ။ ကြည်ပါ၏ဟူသောအ
 နက်မျိုးဝယ်။ ပါ၏ ဟူသောအနက်သဘောသည်။ မိမိသည်က
 ကတ္တားဖြစ်ပါမှသာသင့် လျော်သည်။ ဤဝေရမဏိ၌။ မိမိသည်

ကတ္တားမဟုတ်၍။ ပါ၏ဟူသော အနက်သဉ်မသင့်မလျော်။ ချော်
 လွဲသော အနက်တည်း။ ။ ထိုကြောင့်။ အာချာတ်ပုဒ်မဟုတ်သော
 ၎င်းကိတ်ပုဒ်၌။ ဝေရမဏိ။ ရှောင်ကြည်ရ၏ ဟူသော အနက်ကို
 ပေးလေ။ ဘုရားရှင်တော်သည်။ သာမဏေ တို့အား။ သူ၏အ
 သက်ကိုလျှင်စွာချခြင်း၊ သတ်ခြင်းမှ ရှောင်ကြည်ရသည်ဟူ၍
 ခွင့်ပြုဟောတော်မူသည်။ ။ ပါဠိတော်အဋ္ဌကထာ။ ဋီကာတို့
 ၌။ ဝေရမဏိနှင့် ဆောက်တည်ရမည်ဟု မလာသောကြောင့်။
 သီလရမည်ဟုဆိုဆင်ခြင်လေ။ ။ ဤဆိုခဲ့ပြီးသော သဒ္ဒါနည်း
 တို့ကိုလူဥပသကာတို့ကြည့်ရှုသော်လည်း။ မသိမမှတ်တတ်ပင်
 ဖြစ်မည်။ သို့သော်လည်း။ အရာရောက်၍သာဆိုခဲ့ရသည်။ ။ ဤ
 ဆိုခဲ့ ပြီးသော မဟာဝါ ပါဠိတော်၏ အနက် အဓိပ္ပာယ်ကို သင်
 ကြားရမည်ဟု။ အဋ္ဌကထာဆရာသည်ပြုတော်မူခြင်း၌။ ။ သ
 စေပနေသဂတိ မာဟောတိ ပဏ္ဍိတ ဇာတိကော။ အထသ
 တသ္မိံ ယေဝဋ္ဌာနေသိက္ခာ ပဒါနိဥဒ္ဓိသိ တဗ္ဗာနိ။ ကထံ။ ယထာ
 ဘဂဝတာဥဒ္ဓိဋ္ဌာနိ။ ။ ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ။ မဟာဝါ အဋ္ဌက
 ထာ။ ။ တဆွဲတကြောင်းပေ။ ဆအင်္ဂါ။ ဆချပ်။ ဝမ်းဘက်။ ။ အ
 နက်ကား။ ။ ဒေသေသောသာမဏေရောပန။ ဤမောင်ရှင်သာမ
 ဏေသစ်သည်ကား။ ဂတိမာ။ ဥာဏ်ရှိသည်။ ဝါ။ ဥာဏ်၏ ဖြစ်
 ခြင်းရှိသည်။ ပဏ္ဍိတ ဇာတိကော။ ဥာဏ်ပညာ၏ ဖြစ်ခြင်းရှိ
 သည်။ ဝါ။ ပဋိသန္ဓေအားဖြင့်ဥာဏ်ပညာရှိခဲ့သည်။ သစေဟော
 တိ။ အကယ်၍ဖြစ်အံ့။ အထဝေံသတိ။ ဤသို့ဥာဏ်ပညာရှိခဲ့သော်။
 အထအနေန။ ဤသာမဏေသည်။ တသ္မိံ ယေဝဋ္ဌာနေ။ ထိုသာ
 မဏေ၏ အဖြစ်သို့ ရောက်ရာ ဆရာ၏ထံပါး အရပ်၌သာလျှင်။
 သိက္ခာပဒါနိ။ သိက္ခာပုဒ်တို့ကို။ ဥဒ္ဓိသိတဗ္ဗာနိ။ သင်ကြားအပ်
 ကုန်၏။ ကထံဥဒ္ဓိသိတဗ္ဗာနိ။ အဘယ်သို့ သင်ကြားအပ်ကုန်သ
 နည်း။ ဘဂဝတာ။ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ယထာ။ ပါဏာတိပါ
 တာဝေရမဏိဟူသော အကြင် အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဥဒ္ဓိဋ္ဌာနိ။
 ဟောကြားညွှန်ပြအပ်ကုန်၏။ တထာ။ ထိုပါဏာတိ ပါတာဝေ

ရမဏီဟူသောအခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဥဒ္ဓိသိတဗ္ဗာနိ။ သင်ကြား
 အပ်ကုန်၏။ ။ ဤကားအနက်၊ ။ ဤအဋ္ဌကထာပါဠိ၌။ ပဏ္ဍိ
 တဇာတိကောဟူသောပါဠိဖြင့် ဂတိမာဟူသော ပုဒ်ကိုထင်စေ
 သည်။ ထပ်၍ ဖွင့်သည်။ ။ ထိုအဋ္ဌကထာ ပါဠိ၏ အဓိပ္ပာယ်အ
 ကျည်းကား။ ။ ရှင်လောင်းသည် ဆရာ၏အထံ၌။ သရဏဂုံဖြင့်
 သာမဏေဖြစ်၏။ ထိုသာမဏေသည်။ အကယ်၍ ဥာဏ်ပညာရှိ
 ခဲ့သော်။ ထိုသာမဏေဖြစ်ရာ ဆရာ၏အထံ၌သာလျှင်။ သိက္ခာပုဒ်
 တို့ကို သင်အပ်ကုန်၏။ သင်အပ်ကုန်၏ဟူသော်။ အဘယ်သို့ သင်
 အပ်ကုန်သနည်း။ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပါဏာတိပါတာ ဝေရမ
 ဏီဟူသော အကြင်အခြင်းအရာဖြင့် ဟောကြားညွှန်ပြအပ်ကုန်၏။
 ထိုဟောကြားညွှန်ပြတိုင်းသော ပါဏာတိပါတာ ဝေရမဏီဟူ
 သော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ သာမဏေတို့သည် သင်အပ်ကုန်၏
 ဟုလိုသည်။ ။ ဤသို့ အဋ္ဌကထာဆရာသည်။ ဤပါဏာတိပါတာ
 ဝေရမဏီဟူသော သိက္ခာပုဒ်တို့ကို သင်အပ်၏ မိန့်ဆိုတော်မူ
 ခြင်းသည်။ တေသုစသာမဏေ ရေဟိသိက္ခိတုံ။ ဟူ၍ သင်ရမည်
 ကိုသာ ဟောတော်မူသော ပါဠိတော်၏အရ။ ဘုရား၏ အလို
 တော်ကျကို ပင်လိုက်၍ ဖွင့်ဆိုတော်မူ၏။ ပါဏာတိပါတာ ဝေရ
 မဏီဟုဆို၍ ဆောက်တည်ခံယူအပ်၏ဟု အလိုတော်ကျမဟုတ်
 သော ကြောင့် မဖွင့်ဆိုကုန်။ ဘုရားရှင်တော်၏ အလိုတော်။ အဋ္ဌ
 ကထာဋီကာဆရာတို့၏ အယူဝါဒမှ မဟုတ်ပါသော ပါဏာတိ
 ပါတာ ဝေရမဏီဟူသော ခံယူဆောက်တည်ခြင်း။ ဝေရမဏီ
 နှင့်ပင် ဆောက်တည်ရမည်ဟု ပြောဟောညွှန်ပြခြင်း။ ထိုဟော
 ပြောသောဝါဒနောက်သို့ လိုက်ကြခြင်းများကို အလွန်ပင်အံ့ဩ
 စရာကောင်းပေသည်။ ဤဆိုခဲ့ပြီးသောပါဠိတော်။ အဋ္ဌကထာ
 တို့ကို ဒါယကာဒါယကာမတို့က သေချာစွာကြည့်ရှု၍ ဂရုစိုက်
 ပြီးလျှင်။ ပါဏာတိပါတာ ဝေရမဏီဟူ၍ ဝေရမဏီတွင် ရပ်
 ဆိုင်း၍ သီလကို မဆောက်တည်အပ်။ မဆောက်တည်သင့်ဟူ၍
 မြဲမြံသာမှတ်လေ။ ။ မိမိတို့အကျိုး စီးပွားရှိမည်ကို ကြပ်ကြပ်

စည်းစားကြလေ။ မြောက်မှားခြင်းဟူသော အရာကို အလွန်ပင်
 ကြောက်စရာကောင်းပေသည်။ ။ ၎င်းပါဏာတိပါတာဝေရ
 မဏိဟူ၍ပင်ပါဠိတော်လာတိုင်းသင်ကြားရမည်ကိုဆိုတော်မူ
 ပြန်သောအဋ္ဌကထာကိုပြဆိုဦးအံ့။ ။ တသ္မာယထာပါဠိယာဝ
 ဥဒ္ဓိသိတဗ္ဗာနိ။ ပဗ္ဗဇ္ဇာဟိသရဏာဂမဏော ဟေဝသိဒ္ဓါ။ သိက္ခာပဒါ
 နိပနကေဝလံသိက္ခာပဒ ပူရဏတ္ထံ ဇာနိတဗ္ဗာနိ။ တသ္မာတာနိ
 ပါဠိယံအာဂတနယေနဥဂ္ဂဟေတုံအသက္ကောန္တိဿယာယ ကာ
 ယစိဘာသာယ အတ္ထဝသေနာပိ အာစိက္ခိတုံဝန္နတိ။ ။ ၎င်းမ
 ဟာဝါအဋ္ဌကထာ။ ။ အနက်ကား။ ။ တသ္မာ။ ထိုကြောင့်။ ယ
 ထာပါဠိယာဝ။ ပါဏာတိပါတာဝေရမဏိဟူ၍ ပါဠိအားလျော်
 ညီစွာသာလျှင်။ ဝါ။ ပါဏာတိပါတာဝေရမဏိဟူ၍ ပါဠိတော်
 လာတိုင်းသာလျှင်။ ဥဒ္ဓိသိတဗ္ဗာနိ။ သင်ကြားအပ်ကုန်၏။ ဟိတဒ
 မိနာသစ္စံ။ ဤနောက်စကားကြောင့် ရှေ့စကားသည် သင့်မြတ်
 မှန်ကန်၏။ ဝါ။ ဟိယသ္မာ။ အကြောင့်ကြောင့်။ ပဗ္ဗဇ္ဇာ။ ရှင်သာမဏေ
 ၏အဖြစ်သည်။ သရဏာဂမဏောဟေဝ။ ဗုဒ္ဓံသရဏံ ဂစ္ဆာမိဟူ
 သောသရဏဂုံတို့ဖြင့် သာလျှင်။ သိဒ္ဓါ။ ပြီးခဲ့၏။ တသ္မာ။ ထို
 ကြောင့်။ ယထာပါဠိယာဝ။ ပါဏာတိပါတာ ဝေရမဏိဟူ၍ပါ
 ဠိတော်လာတိုင်းသာလျှင်။ ဥဒ္ဓိသိတဗ္ဗာနိ။ သင်ကြားအပ်ကုန်၏။
 ပန။ စင်စစ်အားဖြင့်။ ကေဝလံ။ ဆောက်တည်ခြင်းနှင့် မရောရှက်
 သက်သက်။ သိက္ခာပဒါနိ။ ပါဏာတိပါတာ ဝေရမဏိ အစရှိ
 ကုန်သောသိက္ခာပုဒ်တို့ကို။ သိက္ခာပဒပူရဏတ္ထံ။ သိက္ခာပုဒ်ဖြင့်
 မယုတ်မလျော့မှုရှိပြည့်စုံစေခြင်း၏အကျိုးငှါ။ ဇာနိတဗ္ဗာနိ။ သိ
 အပ်ကုန်၏။ တသ္မာ။ ထိုသို့သိအပ်သောကြောင့်။ တာနိ။ ထိုပါဏာ
 တိပါတာဝေရမဏိအစရှိကုန်သော သိက္ခာပုဒ်တို့ကို။ ပါဠိယံ။
 မဟာဝါပါဠိတော်၌။ အာဂတနယေန။ လာသောနည်းဖြင့်။ ဥဂ္ဂ
 ဟေတုံ။ သင်ယူခြင်းငှါ။ အသက္ကောန္တိဿ။ မတတ်နိုင် မစွမ်းနိုင်
 သောဥာဏ်ထိုင်းဥာဏ်လေးသောသာမဏေအား။ ယာယကာ
 ယစိ။ မာဂဘာသာမှ တပါး ကုန်သော တရာကုန်သောဘာ

သာတို့တွင် အမှတ်မရှိတစုံတခုသော။ ဘာသာယပိ။ ဘာသာ
 ဖြင့်၎င်း။ အတ္ထဝသေနပိ။ အဓိပ္ပာယ်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၎င်း။ ဝါ။ အ
 ကြောင်း၏အစွမ်းအားဖြင့်၎င်း။ အာစိက္ခိတုံ။ ပြောကြားခြင်းငှါ။
 ဝါ။ အာစိက္ခိတုံ၊ အာစိက္ခနံ။ ပြောကြားခြင်းသည်။ ဝန့်တိ။ အပ်၏။
 သင့်၏။ ။ ဤကားအနက်။ ။ ဘာသာယဒ္ဓိ။ ဘာသာဟူသည်
 ကား။ ဘာသိတဗ္ဗာတိဘာသာဟူသည်နှင့်အညီ။ လူတို့ခေါ်ဝေါ်
 ပြောဆိုအပ်သော ယခု အနက်ဟု ဆိုကြသော စကားမျိုး ပင်
 တည်း။ ထိုကြောင့်။ အတ္ထဝသေနပိဒ္ဓိ။ အတ္ထသဒ္ဓါသည် ဘာသာ
 အနက်ကိုဟောဘွယ်မရှိ။ ပါဏဝဓောပါဏဗာဓောဟူသကဲ့
 သို့။ အဓိပ္ပာယ အတ္ထ။ ကာရဏတ္ထ ကိုသာ သမ္ပန် သင့်တော့
 သည်။ ။ နောတက္ကော။ ။ ဝိသဒ္ဓါသည်။ ဌာနာ ဌာန ယော
 ဝ။ ။ အဋ္ဌကထာပါဌ်၏အဓိပ္ပာယ်ကား။ ။ ပါဏာတိပါတာ
 ဝေရမဏိဟု။ ပါဠိတော်လာတိုင်း သာလျှင်။ မောင်ရှင်သာမ
 ဇောတို့သည် သင်အပ်ကုန်၏။ ထိုစကားသည်မှန်၏။ ရှင်သာမ
 ဇော၏အဖြစ်သည်။ သရဏဂုံတို့ဖြင့်သာလျှင်ပြီး၏။ သိက္ခာပုဒ်
 ကိုခံယူဆောက်တည်မှ မောင်ရှင်သာမဇော ဖြစ်သည်မဟုတ်။
 ခံယူဆောက်တည်ခြင်းနှင့် မရောရှက် သက်သက်။ သိက္ခာပုဒ်
 ဖြင့်လုံခြုံစေခြင်း၏အကျိုးငှါ။ ပါဏာတိပါတာဝေရမဏိ အစရှိ
 ကုန်သောသိက္ခာပုဒ်တို့ကိုသိအပ်ကုန်၏။ ထိုကြောင့်။ ထိုသိက္ခာ
 ပုဒ်တို့ကို ပါဠိတော်၌ လာသောနည်းဖြင့် သင်ကြား ခြင်းငှါမ
 တတ်နိုင်မစွမ်းနိုင်သောသာမဇောအား။ မသတ်လင့်။ မခိုးလင့်
 အစရှိသောမြန်မာ၏ဘာသာအစရှိသောဘာသာ စကားမျိုးတ
 ရာတို့တွင်။ အမှတ်မရှိ တစုံတခုသော ဘာသာစကားအားဖြင့်
 ၎င်း။ ပါဏာတိပါတဒ္ဓိ အတိပါတဟူသည်ကား။ ပါဏဝဓပင်။
 ဝဓဟူသည်ကား။ ပါဏဗာဓုပင်တည်းဟုအဓိပ္ပာယ်၏အစွမ်း
 အားဖြင့်၎င်း။ ပါဏာတိပါတာဝေရမဏိ၏အကြောင်းကို လည်
 ညိတ်လက်ပြအစရှိသောကြောင်းအားဖြင့်၎င်း။ ပြောကြားခြင်း
 ငှါအပ်၏။ သင့်၏။ ဤသို့ဆရာဘုန်းကြီးကပြောကြားသည့်အတိုင်း

ရှောင်ကြည်ခဲ့သော်။ ၎င်းသာမဏေမှာ။ သိက္ခာ သီလပြည့်စုံ၏။
 နှုတ်မြွက်၍ခံယူဆောက်တည်ဘွယ်မရှိပြီ။ လူတို့မှာသာမဏေ
 တို့ကဲ့သို့ပြောဆိုသင်ကြားလိုက်ယုံမျှနှင့်သီလကိုရသည်ပြည့်စုံ
 သည်မဟုတ်။ နှုတ်မြွက်၍ ခံယူဆောက်တည် အပ်ကြောင်းကို
 သာလာသည် ဖြစ်၍ သင်ပုန်ဖြစ်သော ဝေရမဏိနှင့် ဆောက်
 တည်ခံယူကြသောအရာများသည်။ ကျမ်းဂန်နှင့် မညီမညွတ်။
 ပေါက်လွှတ်ပဲစားဟူဘိသကဲ့သို့သာရှိရပေသည်။ ကျမ်းဂန်နှင့်
 မညီညွတ်သည်။ အထက်၌ထင်ရှားလတံ့။

(ဤဝေရမဏိတွင်၍ သာဆို၍ သီလကို ဆောက်တည်ကြ
 သောနည်းသည်။ ပါဠိတော်လာနည်းလည်းမဟုတ်။ အဋ္ဌကထာ
 လာနည်းလည်းမဟုတ်။ ဒိကာလာနည်းလည်း မဟုတ်။ ရှေးအ
 ထက်။ သီဟိုဠ်ကျမ်းက ထေရဝါဒလည်းမဟုတ်။ မန္တလေးရတ
 ပုဉ် နေပြည်တော်၌။ သီလသိက္ခာ ကာမ။ ဗဟုဿုတ ဂုဏ်ရှိ
 တော်မူကုန်သောဆရာတော်ဘုရားကြီးတို့၏နည်းနာနိဿယ ဝါဒ
 လည်းမဟုတ်။ သက်သက်။ သင်ပုန်ကိုသင်ကြားသည်နှင့် ဒိဋ္ဌာန
 ဂတိဖြစ်၍ မှောက်မှားလေသည်ဟူ၍ မှတ်ကြလေ။ ဥပါသကာ
 ဥပါသကီတို့။)

ရှင်သာမဏေ။ ဥပါသကာ ဥပါသကီတို့သည်။ ဆရာထံ၌
 ၎င်း။ စက္က။ ပုရပိုက်သင်ပုန်း၌၎င်း။ ပါဏာတိပါတာ ဝေရမဏိ
 တွင်မရပ်မဆိုင်းမူ၍ သိက္ခာပဒံသမာဒိယာမိ ဟူသော အဆုံး
 တိုင်ရောက်အောင်ကျက်မှတ် သင်ကြားအပ်ကြောင်းကို။ ယော
 ဇနာဆရာတော်ဘုရားကြီးသည်။ ။ ယထာပါဠိ ဝိသဇ္ဇေတွာ
 အညထာပါဏာတိပါတာ ဝေရမဏိသိက္ခာပဒံ သမာဒိယာမိ
 တိဥဒ္ဓိသန္တောပိနိဒ္ဓေါသောယေဝ။ ။ ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ။ မဟာ
 ဝါအဋ္ဌကထာ ယောဇနာ။ ။ အနက်ကား။ ။ ယထာပါဠိ။ ပါ
 ဏာတိပါတာဝေရမဏိဟူ၍ မဟာဝါ ပါဠိတော်လာတိုင်းကို။
 ဝိသဇ္ဇေတွာ။ မသင်မကြားစွန့်လွှတ်၍။ အညထာ။ မဟာဝါပါဠိ
 တော်မှတပါးသော ခုဒ္ဒက ပါဠိ ပါဠိတော်၌ လာသောအခြင်း

အရာအားဖြင့်။ ပါဏာတိပါတာ ဝေရမဏိ သိက္ခာပဒံသမာဒိယာမိတိ။ ပါဏာတိပါတာ ဝေရမဏိ သိက္ခာ ပဒံသမာဒိယာမိဟူ၍။ ဥဒ္ဓိသန္ဓေပိ။ သင်ကြားသော်လည်း။ နိဒ္ဒေါသော ယေဝ။ အပါယ်လားကြောင်းမကောင်းသောအပြစ်မရှိသည် သာလျှင်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ။ ဤကားအနက်၊ ။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ ။ မဟာဝါပါဠိတော်၌ လာသော ပါဏာတိပါတာ ဝေရမဏိဟူသောပါဠိကိုမသင်မကြားစွန့်လွှတ်၍ ခုဒ္ဒကပါဠိပါဠိတော်၌ လာသောပါဏာတိပါတာ ဝေရမဏိသိက္ခာပဒံ သမာဒိယာမိဟူ၍ သင်ကြားကျက်ဆောင်သော်လည်း အပါယ်လားကြောင်းမကောင်းသော အပြစ်မရှိသည် သာလျှင်ဖြစ်၍။ ခုဒ္ဒကပါဠိပါဠိတော်လာတိုင်းလည်း သင်ကြားလေဟူလို။ ။ (ယောဇနာဆရာတော် ဟူသည်ကား။ ဒက္ခိဏာ ရာမ ဆရာတော် ဘုရားကြီးကိုဆိုသည်။ ဒက္ခိဏာ ရာမ ဆရာတော် ဘုရားကြီးဟူသည်ကား။ ဘုရားကြီးဆရာတော်ပင်တည်း။ ။ ယခု ငါဆရာသည်။ ပါဠိတော်။ အဋ္ဌကထာ။ ဋီကာ။ ယောဇနာ။ သဒ္ဒနယ။ အတ္ထနယတို့နှင့် ရေးသားဆိုမြှောက်၍ အတန်တန်ပြဆိုခြင်းသည်။ ဒါယကာဒါယကာမတို့၏အကျိုး။ ဘုရားသာသနာတော်၏အကျိုး။ ဤအကျိုးနှစ်ပါးကိုမျှော်ရှုထောက်ထား၍ ရေးသားဆိုပြောသည်။ ဆိုခဲ့ပြီးသော ပါဠိတော်အဋ္ဌကထာဋီကာတို့ကို အဖန်ဖန် အပြန်ပြန် ကြည့်ရှုလေ့လာကျက်မှတ်၍။ သမာနဝါဒိဖြစ်အောင်။ စိတ်နှလုံးကိုထားကြလေ့ပါသကားပါသကီတို့။)

တဖန်ဝိတဏှဝါဒိဆရာတို့သည်။ သုတ်သီလက္ခန္ဓာပါဠိတော်။ ကုဒဏှပုဏှားအားဟောတော်မူသောပါဠိကိုဆောင်၍ မှောက်မှားဘွယ်ရှိပြန်သောကြောင့်။ ၎င်းသုတ်ပါဠိတော်ကို ပြဆိုဦးအံ့။ ။ ယောဇေါဗြဟ္မဏပသန္တစိတ္တောသိက္ခာပဒါနိသမာဒိယာတိ။ ပါဏာတိပါတာ ဝေရမဏိ။ အဒိန္နာဒါနာ ဝေရမဏိ။ ကာမေ သုမိစ္ဆာစာရာ ဝေရမဏိ။ မုသာဝါဒါ ဝေရမဏိ။ သုရာမေရယ မဇ္ဇပမာဒဋ္ဌာနာ ဝေရမဏိတိ။ ။ သုတ်သီလက္ခန္ဓာပါဠိတော်။ ။

အနက်ကား။ ။ ဗြဟ္မဏ။ ကုဒဏ္ဍပုဏ္ဏား။ ယော။ အကြင်သူ
 သည်။ ပသန္နဗိက္ခော။ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝါ။ ပ
 သန္နဗိက္ခော။ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသော။ ယော။ အကြင်သူသည်။
 သိက္ခာပဒါနိ။ သိက္ခာပုဒ်တို့ကို။ သမာဒိယတိ။ ခံယူဆောက်တည်
 ၏။ ပါဏာတိပါတာ။ သူ၏အသက်ကိုလျှင်စွာချခြင်း သတ်ခြင်း
 မှ။ ဝေရမဏီ။ ကြည်၏။ ဝါ။ ကြည်အပ်သောဒုစရိုက်ကိုဖျက်ဆီး၏။
 အဒိန္နာဒါနာ။ သူတပါး၏ဥစ္စာကိုခိုးယူခြင်းမှ။ ဝေရမဏီ။ ကြည်
 ၏။ ဝါ။ ကြည်အပ်သောဒုစရိုက်ကိုဖျက်ဆီး၏။ ကာမေသုမိစ္ဆာ
 စာရာ။ ကာမဂုဏ်တို့၌မှားသောအကျင့်ကိုကျင့်ခြင်းမှ။ ဝေရမ
 ဏီ။ ကြည်၏။ ဝါ။ ကြည်အပ်သောဒုစရိုက်ကိုဖျက်ဆီး၏။ မုသာ
 ဝါဒါ။ ချွတ်ယွင်းသောစကားကိုဆိုခြင်းမှ။ ဝေရမဏီ။ ကြည်၏။
 ဝါ။ ကြည်အပ်သောဒုစရိုက်ကိုဖျက်ဆီး၏။ သုရာမေရယမန္တုပ
 မာဒဌာနာ။ မေ့လျော့ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော သုရငါးပါး
 မေရယငါးပါးကိုသောက်စားခြင်းမှ။ ဝေရမဏီ။ ကြည်၏။ ဝါ။
 ကြည်အပ်သော ဒုစရိုက်ကို ဖျက်ဆီး၏။ ဣတိ။ ဤကား သီလ
 တည်း။ ။ ဤကားအနက်။ ။ နောက်နည်းကား။ တိကသံ
 ဝဏ္ဏနာနည်းတည်း။ ရှေ့နည်းကား အဋ္ဌကထာနည်းတည်း။ ဣ
 တိသဒ္ဓါသည်။ ပရိသမာပနတ္ထတည်း။ ။ မြတ်စွာဘုရားသည်။
 ကုဒဏ္ဍပုဏ္ဏားအား။ ဤပါဌ်အစဉ်ဖြင့် ဆောက်တည် ခံယူအပ်
 သော သီလအင်္ဂါအစဉ်မျှကိုသာ ဟောတော်မူ၏။ ဤပါဏာတိ
 ပါတာဝေရမဏီရှိတိုင်း ဆောက်တည်ခံယူရမည်ကို မဟော
 လေ။ သီလမျှကိုသာ ဟောတော်မူသည်ဟု မြဲမြံမှတ်။ ဘုရားရှင်
 တော်၏အလိုတော်ကျ။ ဆောက်တည်ရမည်ကို အဋ္ဌကထာဆ
 ရာသည်။ ဤပါဌ်၏အရကိုဖွင့်ပြတော်မူလို၍။ ။ အဇ္ဇတဂ္ဂေဇိဝိ
 တဟေတုပိ ပါဏံနဟာနာမိတိဝါ။ ပါဏာတိပါတာဝိရမာ မိတိ
 ဝါ။ ပါဏာတိပါတာဝေရမဏီသိက္ခာပဒံသမာဒိယာတိဝါ။ ဧဝံ
 သိက္ခာပဒါနိ ဂဏှန္တံသ ပနဝိရတိသမာဒါန ဝိရတိတိ ဝေဒိ
 တဗ္ဗာ။ ဟုမိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။ သုတ်သီလက္ခန္ဓာအဋ္ဌကထာ။ ။

အနက်ကား။ ။အဇ္ဇတဂ္ဂေ။ယနေ့ကိုအစအဦးပြု၍။ဇိဝိတဟေ
 တုံပိ။ငါ၏အသက်ဇိဝိန်၏အကြောင်းကြောင့်လည်း။ဝါ။ ငါ၏အ
 သက်ဇိဝိန်၏အန္တရာယ်ဟူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း။ ဝါ။
 အသက်ရှည်လိုခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း။ အဟံ။
 ငါသည်။ပါဏံ။သတ္တဝါကို။နဟနာမိ။မသတ်ပါအံ့။ ဣတိဝါ။ ဤ
 သို့၎င်း။အဟံ။ငါသည်။ ပါဏာတိပါတာ။သူ၏အသက်ကို လျင်
 စွာချခြင်းသတ်ခြင်းမှ။ဝေရမဏိ။ ရှောင်ကြည်ပါ၏။ ဣတိဝါ။
 ဤသို့၎င်း။အဟံ။ ငါသည်။ ပါဏာတိပါတာ။ သူ၏အသက်ကို
 လျင်စွာချခြင်းသတ်ခြင်းမှ။ ဝေရမဏိသိက္ခာပဒံ။ ရှောင်ကြည်
 ကြောင်းဖြစ်သောသိက္ခာပုဒ်ကို။သမာဒိယာမိ။ ကောင်းစွာခံယူ
 ဆောက်တည်ပါ၏။ဣတိဝါ။ဤသို့၎င်း။ဧဝံ။ဤသို့။ သိက္ခာပဒါနိ။
 သိက္ခာပုဒ်တို့ကို။ဂဏှန္တဿ။ ခံယူသောသီလသည် ဥပါသကီ
 ဥပါသကာ၏။ဝိရတိပန။ဝိရတိကိုကား။သမာဒါနဝိရတိတိ။သ
 မာဒါနဝိရတိဟူ၍။ဝေဒိတဗ္ဗာ။သိအပ်၏။ ။တနည်းကား။ ။
 အဇ္ဇတဂ္ဂေဇိဝိတဟေတုံပိပါဏံ နဟနာမိတိဝါ။ အဇ္ဇတဂ္ဂေဇိဝိ
 တဟေတုံပိပါဏံနဟနာမိဟူ၍၎င်း။ပါဏာတိပါတိဝိရဟုမိတိ
 ဝါ။ပါဏာတိပါတာဝိရမာမိဟူ၍၎င်း။ ပါဏာတိပါတာဝေရမ
 ဏိသိက္ခာပဒံသမာဒိယာမိတိဝါ။ ပါဏာတိပါတာ ဝေရမဏိ
 သိက္ခာပဒံသမာဒိယာမိဟူ၍၎င်း။ဧဝံ။ဤသို့။သိက္ခာပဒါနိ။သိက္ခာ
 ပုဒ်တို့ကို။ ဂဏှန္တဿ။ ခံယူသောဥပါသကီဥပါသကာ၏။ဝိရ
 တိပန။ဝိရတိကိုကား။ သမာဒါနဝိရတိတိ။ သမာဒါနဝိရတိဟူ
 ၍။ဝေဒိတဗ္ဗာ။သိအပ်၏။ သိကြလေ။ သိသင့်၏။သိထိုက်၏။ သိ
 ကောင်း၏။ ။ဤနောက်နည်းကား။ ။သဒ္ဓတ္ထသမ္ဗန်သည်။ ။
 ဣတိသဒ္ဓေနစေယုတ္တော။ဘဝေသဒ္ဓပဒတ္ထကော။ ။သဒ္ဓါဆ
 ရာတို့၏မိန့်ချက်။ ။ရှေ့နည်းကား။အတ္ထပဒတ္ထက။ ။ကေဝလံ
 ဣတိသဒ္ဓေနာ။မိသောအတ္ထပဒတ္ထကော။ ။၎င်းဆရာတို့၏
 မိန့်ချက်။ ။ဝါသဒ္ဓါသည်အနိယမတ္ထ။ ။ဂဏှန္တဿပနန္တံ။ပန
 သဒ္ဓါသည်ဝိသေသတ္ထ။ ။ပန။ယခင်ဆိုခဲ့ပြီးသောပါဠိတော်မှ

အထူးဆိုဘွယ်ရှိသေးသောဘုရားရှင်တော်၏ အလိုတော်ကိုဆို
 ဦးအံ့။ ဟူ၍သော်လည်းအနက်ပေးဆိုလေ။ ။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ ။
 ယခင်ကုဒဏ္ဍပုဏ္ဏားအား ဟောတော်မူသောပါဏာတိပါတာ
 ဝေရမဏိ။ အဒိန္နာဒါနာဝေရမဏိဟူသောပါဠိတော်၌ ဆောက်
 တည်ခံယူမည့်အခါ။ ဤပါဠိတော်ရှိသည်အတိုင်းမခံယူမဆေခံ
 တည်ရသေး။ ဘုရားရှင်တော်သည်။ သီလသက်သက်ကိုသာ
 ဟောတော်မူသည်။ ဆောက်တည် ခံယူပုံ။ ခံယူရဟန်ကို မ
 ဟောလေ။ ထိုကြောင့်။ ၎င်းဟောတော်မူသောငါးပါးသီလကို
 ခံယူမည့်အခါ။ အဇ္ဇတဂ္ဂေဇိပိတဟေတုပိပါဏံနဟာနာမိ ဟူ၍
 ၎င်း။ ပါဏာတိပါတာပိရမာမိဟူ၍၎င်း။ ပါဏာတိပါတာဝေရ
 မဏိသိက္ခာပဒံသမာဒိယာမိဟူ၍၎င်း ခံယူဆောက်တည်လေ။
 ဤသို့ခံယူဆောက်တည်သော ဥပါသကာဥပါသကီ၏ ပိရတီ
 ကို ခံယူဆောက်တည်၍ရှောင်ကြည်သောကြောင့်။ သမာဒါန
 ပိရတီဟူ၍ သိအပ်၏သိကြလေဟူ၍ ရှင်တော်ဘုရား၏အလိုကို
 ဖွင့်ဆို၍ပြတော်မူ၏။ ။ ယခုကာလ။ ခေတ်သမယ၌။ ဝေရမ
 ဏိတွင် ရပ်ဆိုင်း၍ ခံယူဟောပြောကြသော စကားအယူဝါဒ
 များသည်။ ဘုရားရှင်၏အလိုတော်၏ပြင်ဘက်အပ။ အဇ္ဇကထာ
 ဒိကာဆရာတို့၏ပြင်ဘက်အပ။ သီလဝန္တပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ အယူဝါဒ
 ၏ပြင်ဘက်အပသာဖြစ်ချေ၏။ ထိုကြောင့်။ ငါတို့သည်အောက်
 ကဝေရမဏိတွင်ခံယူရှုတ်ဆိုလျှင်။ သီလကိုရမည်ဟန်ကိုဆင်
 ခြင်ကြလေဟူ၍ရေးသားဆိုမြွက်ခဲ့ကုန်ပြီ။ ။ ဤအဇ္ဇကထာ
 ဆရာသည်။ သုံးနည်းပြသည်အတိုင်းဆောက်တည်အောင်ပြဆို
 ဦးအံ့။ ။ အဇ္ဇကထာဆရာသည်။ အာဒိဒိပက နည်းအားဖြင့်
 ပါဏာတိပါတာတခုကိုသာ အစထား၍ပြဆိုသည်။ ။ ပဌမ
 နည်း၌ဆောက်တည်ခံယူဟန်။ ။ အဇ္ဇတဂ္ဂေဇိပိတဟေတုပိ
 ပါဏံ နဟာနာမိ။ အဇ္ဇတဂ္ဂေဥဒယဟေတုပိ အဒိန္နံနအာဒိယာမိ။
 အဇ္ဇတဂ္ဂေ ကာမရာဂဟေတုပိ ကာမေသုပိစ္ဆာစာရံ နစရာမိ။
 အဇ္ဇတဂ္ဂေနေဒဝဟေတုပိမုသာဝါဒီနဝဒါမိ။ အဇ္ဇတဂ္ဂေရောဂါ

ဘယဟေတုပိသုရာမေရယမဇ္ဇပမာဒဋ္ဌာနံနပိဝါမိ။ ။ ငါးပါး
 သီလကိုခံယူဟန်။ ။ အနက်ကံး။ ။ အဟံ။ ငါသည်။ အဇ္ဇတဂ္ဂေ။
 ယနေ့ကို အစပြု၍။ ဇိပိတဟေတုပိ။ အသက်၏ အန္တရာယ် ဟူ
 သောအကြောင်း ကြောင့်လည်း။ ဝါ။ အသက် ရှည်လိုသောအ
 ကြောင်းကြောင့်လည်း။ ပါဏံ။ သတ္တဝါကို။ နဟနမိ။ မသတ်ပါ၏။
 အဟံ။ ငါသည်။ အဇ္ဇတဂ္ဂေ။ ယနေ့ကို အစပြု၍။ ဥဒယဟေတုပိ။
 ဝမ်းတထွါ၏အကြောင်းကြောင့်လည်း။ အဒိန္နံ။ မြက်ဝါးခြမ်းမှစ
 ၍အရှင်သည်ကိုယ်နှုတ်တို့ဖြင့် မပေးအပ်သောသူတပါး၏ ဥစ္စာ
 ပစ္စည်းကို။ နအာဒယာမိ။ မခိုးယူပါ၏။ အဟံ။ ငါသည်။ အဇ္ဇတဂ္ဂေ။
 ယနေ့ကိုအစပြု၍။ ကာမရာဂဟေတုပိ။ ကာမရာဂ၏အကြောင်း
 ကြောင့် လည်း။ ဝါ။ ကာမ ရာဂ ဟူသော အကြောင်း ကြောင့်
 လည်း။ ကာမေသုမိစ္ဆာစာရံ။ ကာမဂုဏ်တို့၌ မှားယွင်းသောအ
 ကျင့်ကို။ နစရာမိ။ မကျင့်ပါ၏။ အဟံ။ ငါသည်။ အဇ္ဇတဂ္ဂေ။ ယနေ့
 ကိုအစပြု၍။ ခနဒဝဟေတုပိ။ ဥစ္စာဟူသောအကြောင်းရယ်မြူးလို
 သောအကြောင်းကြောင့်လည်း။ မုသာဝါဒံ။ မဟုတ်မမှန်သော
 စကားကို။ နဝဒါမိ။ မဆိုပါ၏။ အဟံ။ ငါသည်။ ရောဂါဘယဟေ
 တုပိ။ အနာရောဂါဘေးဟူသော အကြောင်းကြောင့် လည်း။ သု
 ရာမေရယမဇ္ဇပမာဒဋ္ဌာနံ။ သောက်လိုသောစိတ်ဖြင့်ယစ်မူး မေ့
 လျော့ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သောသုရငါးပါး၊ မေရယငါးပါး၊
 ဘိန်းဘင်းကို။ နပိဝါမိ။ မသောက်မရှူပါ၏။ ။ ဤကားငါးပါးသီ
 လ၏အနက်။

(တရား၏သဘာဝအားလျော်စွာ။ ဟေတုသဒ္ဓါ၏ ရှည်ဘက်
 ကိုရှည်၍ရေးသားသည်။ ။ ပစ္စတ္တိက အကြောင်းကို၌ ဇိပိ
 တဟေတုပိပုန်ကိုသိက္ခာပုန်တိုင်းလိုက်၍သော်လည်းဆို။)

ဒုတိယနည်း၌သီလခံယူဟန်။

ပါဏာတိပါတာပိရမာမိ။ အဒိန္နာဒါနာပိရမာမိ။ ကာမေသု
 မိစ္ဆာစာရာပိရမာမိ။ မုသာဝါဒါပိရမာမိ။ သုရာမေရယမဇ္ဇ ပမာ

ဒဋ္ဌာနာဝိရမာမိ။ ။ဟူ၍ဆောက်တည်။ ။အနက်ကား။ ။အဟံ။
 ငါသည်။ပါဏာတိပါတာ။သူ၏အသက်ကိုလျှင်စွာချခြင်းသတ်
 ခြင်းမှ။ဝိရမာမိ။ရှောင်ကြည်ပါ၏။အဟံ။ငါသည်။ အဒိန္နာဒါနာ။
 အရှင်သည်ကိုယ်နှုတ်ဖြင့် မပေးအပ်သော သူတပါး၏ဥစ္စာကို
 ခိုးယူခြင်းမှ။ဝိရမာမိ။ရှောင်ကြည်ပါ၏။အဟံ။ငါသည်။ကာမေ
 သုမိစ္ဆာစာရာ။ ကာမဂုဏ်တို့၌ မှားယွင်းသောအကျင့်ကို ကျင့်
 ခြင်းမှ။ဝိရမာမိ။ရှောင်ကြည်ပါ၏။အဟံ။ငါသည်။ ရသဝါဒါ။
 မဟုတ် မမှန်သော စကားကို ပြောဆိုခြင်းမှ။ ဝိရမာမိ။ရှောင်
 ကြည်ပါ၏။အဟံ။ငါသည်။သုရာမေရယမဇ္ဇပမာဒဋ္ဌာနာ။သောံ
 လိုရှုလိုသောစိတ်ဖြင့်သုရငါးပါး၊ မေရယငါးပါးကို သောံခြင်း
 တိန်းဘင်းကိုရှုခြင်းမှ။ ဝိရမာမိ။ ရှောင်ကြည်ပါ၏။ ။ဤကား
 အနက်။ ။ဤကဲ့သို့ ဝိရမာမိဟု အာချာတ်ပုဒ် ဖြစ်ပါမှ ရှောင်
 ကြည်ပါ၏ဟူ၍ပေးရသည်။အာချာတ်ပုဒ်မဟုတ်သော ဝေရမ
 ဏိဟူသောကိတ်ပုဒ်ကို ဝေရမဏိ။ရှောင်ကြည်ပါ၏။ ဟုပါ၏
 နှင့် အနက် မပေးလင့်။ ဝေရမဏိ။ ရှောင်ကြည် ရ၏။ဟုပေး
 လေ။ ။တတိယနည်း၌။ ပါဏာတိပါတာ ဝေရမဏိသိက္ခာပ
 ဒံသမာဒိ ယာမိ အစ ဂှိသည်ဖြင့် ခံယူ ဆောက် တည် ဖြစ်ပင်
 တည်း။ ။အနက်မှာ။ ။အဟံ။ငါသည်။ပါဏာတိပါတာ။သူ
 ၏အသက်ကိုလျှင်စွာချခြင်းသတ်ခြင်းမှ။ဝေရမဏိ သိက္ခာပဒံ။
 ရှောင်ကြည်ကြောင်းဖြစ်သော သိက္ခာပုဒ်ကို။ သမာဒိ ယာမိ။ခံ
 ယူဆောက်တည်ပါ၏။ ။ရှစ်ပါး သီလ။ ဆယ်ပါး သီလတို့၌
 လည်း။ဤနည်းကိုမှီ၍သီလောက်ပြီ။ ။ဤသို့အဋ္ဌကထာ ဆရာ
 မြတ်သည်ဘုရားရှင်တော်သည်။ သီလသက်သက် ဟောတော်
 မူသည်ကိုဆောက်တည်ပါလိုလျှင်။ယခုဆိုခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်။
 နဟနာမိ။ဝိရမာမိ။ သမာဒိယာမိဟုအပြီးအဆုံးသတ် ပခာနကြိ
 ယာနှင့်ဆောက်တည် ခံယူရမည်ကို ပြသောစကား သုံးရပ်ကို
 ကြပ်ကြပ်စဉ်းစား၍လိုက်နာကြဉ္စပါသကာဉ္စပါသကီတို့။ ရာဇာ
 တုလျာကြိယာနာမ။ဟုဆိုသည်နှင့်အညီ။ဤနဟနာမိ။ ဝိရမာမိ။

သမာဒိယာမိဟူသောအခြားအဆုံးသတ်အာချာတ်ကြိယာသည်။ လူတို့သေဌ်နှင်းပြည့်ရှင်မင်းနှင့်တူ၏။ ဝေရမဏိဟူသောကိတ်ကြိယာသည် အိမ်ရှေ့မင်းနှင့် တူ၏။ ပြည့်ရှင်မင်းသည်။ နိုင်ငံရေးရာကိစ္စအမှုမျိုးကိုပြီးစေနိုင်၏။ အိမ်ရှေ့မင်းသည်။ အလုံးစုံကိုမပြီးစေနိုင်။ တစိတ်တဒေသကိုသာပြီးစီးစေနိုင်သည်။ ပြီးစီးစေနိုင်သော်လည်း။ ပြည့်ရှင်မင်းမှာသာခစားရလေ၏။ ဤအတူ။ ဝေရမဏိဟူသောကိတ်ကြိယာသည်။ သီလကိစ္စ တခုကိုသာပြီးစီးနိုင်၏။ ဆောက်တည်သူ၏သီလရခြင်းပြည့်စုံခြင်း ကိစ္စကိုမပြီးစီးစေနိုင်ဘွယ်ရှိ၏ဟု ထင်၏။ နဟနာမိ။ ဝိရမာမိ။ သမာဒိယာမိဟူသော အာချာတ်ကြိယာသည်။ သမာဒါန ဝိရတီသီလကိစ္စကိုလည်းပြီးစီးစေနိုင်၏။ သီလဆောက်တည် ခံယူသူ၏ သီလရခြင်း။ ပြည့်စုံခြင်းကိစ္စကိုလည်းပြီးစီး စေနိုင်၏။ ထိုသို့ဝေရမဏိဟူသောပုဒ်သည်။ သီလကိစ္စကိုသာ ပြုနိုင်၍ သီလပြည့်စုံခြင်း၊ ရခြင်းကိစ္စကို မပြုနိုင်ဘွယ် ရှိသောကြောင့်။ ဝေရမဏိတွင်ရပ်၍ဆောက်တည်ခြင်းသည်ပြည့်စုံ မပြည့်စုံကို ဆင်ခြင်ရှုနိုင်လေ။

။ဥပမာယမိဂေကစေတီအတ္ထံ ဇာနန္ဒိတိပဏ္ဍိတာ။

ဟူသောသုတ်မဟာဝါပါဠိတော်နှင့်အညီ။ ဤဘုရားသာသနာတော်၌။ အချို့သော သူတို့သည်။ ဥပမာဖြင့်။ ဟတ်မှန်သော အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို သိကုန်ရကား။ လောကူပမာဖြင့် ဆိုခဲ့ပေသည်။ မြဲမြံစွာမှတ်သား၍သီလကိုစေတီသုံးကြလေ။ ဒေဝဒတ်၏ အလောင်းဖြစ်သောနေသာဒပုဏ္ဏားသည်။ ပတ္တမြားကိုလည်းမရ။ ဘုရားဒတ်နဂါးမင်းနှင့်လည်းမိတ်ပျက်။ နှစ်ချက်သောအကျိုးမှ ဆုံးရှုံးလေသကဲ့သို့ပစ္စုပ္ပန်သံသရာ။ နှစ်ဖြာသော အကျိုးစီးပွားတို့မှမဆုံးရှုံးစေလင့်။

ဘုရားရှင်တော်သည် သာဝတ္ထိပြည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်ဝယ်။ ဝိသာခါဒါယကာမ ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းအပ်သော ပုပ္ဖာရုံကျောင်းတော်ကြီး၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူသော အခါ။ ကျောင်းအမတ်သာခါအား။ ဟောတော်မူသောသီလကိုပြဆိုပြီး

အံ့။ ။ဣဝေရိသာခေအရိယသာဝကောဣတိပဋိသဗ္ဗိက္ခတိ။ယာ
ဝဇီဝံအရဟန္တာ ပါဏာတိပါတံပဟာယ ပါဏာတိပါတာပဋိ
ဝိရတာနိဟိတဒဏ္ဍာနိဟိတသတ္တာလန္တိဒယာပန္နာသဗ္ဗပါဏဘူ
တဟိတာနုကမ္ပိဝိဟရန္တိ။ အဟံပဇ္ဇဣမဗ္ဗရတ္တိံ ဣမဗ္ဗဒိဝသံ။ပါ
ဏာတိပါတံ ပဟာယပါဏာတိပါတာပဋိဝိ ရတော နိဟိတ
ဒဏ္ဍာနိဟိတသတ္တာလန္တိဒယာပန္နာသဗ္ဗပါဏဘူတဟိတာ
နုကမ္ပိဝိဟရမိ။ဣမိနာပဇ်နအရဟတံအနုကရောမိ။ ဥပေါသ
ထောစမေဥပရတ္တော ဘဝိသတိတိဣမိနာပဋ္ဌမေနအဇ်နသ
မန္ဒါဂထေါဟေတိ။ ။အဋ္ဌင်္ဂုတ္တရပါဠိတေဝံ။ ။အနက်ကား။ ။ဝိ
သာခေ။အရူယံချနစ်နှစ်၊ သက္ကရာဇ်က၊ မြနှစ်အလား၊ ငါဘုရား
သည်၊ဟောကြားထုတ်ပြန်၊ ဓမ္မခန်ကို၊နာခံလိုက်ရ၊ ခေတ်ကာ
လက၊ သောတာပတ္တိ၊ ဖိုလ်တည်တိ၍၊ မြှီသဒ္ဓါ၊ လွန်ကဲစွာ
သည့်၊ ကျောင်းအမဝိသာခါ။ ဣဓ။ ဤထိန်ညီးတောက်စွာ၊ ငါ
ဘုရား သာသနာ၌။ အရိယ သာဝကော။ မြူကိလေသာ၊ ညွန်
တဏှာကို၊ပယ်ခွါလေတိ၊ ဖိုလ်မဂ်ရှိသည့်၊အရိယမည်ခေါ်၊ငါ
သားတော်ဟု၊ ထင်ပေါ်သကျ၊သာဝကသည်။ဣတိ။ ဤသို့။ပဋိ
သဗ္ဗိက္ခတိ။ဖန်ဖန်ထပ်ထပ်၊သွင်းအပ်ယောနိ၊ မနသိတင်၍ဆင်
ခြင်၏။အရဟန္တာ။သံသရာစက်ရဟတံ၊ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကို၊ပယ်
ဖြတ်ပြီးရှာ၊ရဟန္တာတို့သည်။ ပါဏာတိပါတံ။ ပါဏာတိပါတံ၊
ကံသူသတ်ကို။ပဟာယ။စိတ်နေမတွန့်၊ပယ်ခွါစွန့်၍။ ပါဏာတိ
ပါတာ။ပါဏာတိပါတံ၊ကံသူသတ်မှ။ပဋိဝိရတာ။ ဖဲကြည်ကုန်
သည်ဖြစ်၍၎င်း။ နိဟိတဒဏ္ဍာ။ ချလေကုန်တိ၊ တုတ်ထုံကန်ရှိ
သည်ဖြစ်၍၎င်း။နိဟိတသတ္တာ။ချပြီးမပျက်၊ခားလက်နက်ရှိကုန်
သည်ဖြစ်၍၎င်း။ လန္တိ။ ဒုစရိကို အရှက်ရှိကုန်သည် ဖြစ်၍၎င်း။
ဒယာပန္နာ။ ဒုက္ခိတသတ္တဝါ၊ဆင်းရဲစွာသို့၊ ကရုဏာဖြင့်ရောက်
ကုန်သည်ဖြစ်၍၎င်း။ဝါ။ကရုဏာနှင့်ပြည့်စုံကုန်သည်ဖြစ်၍၎င်း။
သဗ္ဗပါဏဘူတဟိတာနုကမ္ပိ။ ခပ်သိမ်းကုန်သော သတ္တဝါတို့
အား အကျိုးစီးပွားဖြင့်ချီးမြှောက်မစခြင်းရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၎င်း။

ဝါ။ ခပ်သိမ်းကုန်သော ပဉ္စဝေါကာရသတ္တဝါ၊ ဧကဝေါကာရ
သတ္တဝါ၊ စတုဝေါကာရသတ္တဝါတို့အား၊ အစီးအပွားဖြင့်၊ မစချီး
မြှောက်ခြင်းရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၎င်း။ ဝိဟရန္တိ။ နေကြကုန်၏။ အ
ဟံပိ။ ငါသည်လည်း။ အဇ္ဇ။ ယနေ့။ ဣမဉ္ဇရတ္ထိံ။ ဤညည့်ပတ်လုံး
၎င်း။ ဣမဉ္ဇဒိဝသံ။ ဤနေ့ပတ်လုံး၎င်း။ ပါဏာတိပါတံ။ သူ၏အ
သက်ကိုလျှင်စွာချခြင်းသတ်ခြင်းကို။ ပဟာယ။ ပယ်၍။ ပါဏာ
တိပါတာ။ သူ၏အသက်ကိုလျှင်စွာချခြင်းသတ်ခြင်းမှ။ ပဋိဝိရ
တော။ ရှောင်ကြည်သည်ဖြစ်၍၎င်း။ နိဟိတဒဏ္ဍော။ ချသော
တုတ်ထံကန်ရှိသည်ဖြစ်၍၎င်း။ နိဟိတသဏ္ဍော။ ချသော ဓား
လက်နက်ရှိသည်ဖြစ်၍၎င်း။ လန္တိ။ ဒုစရိုက်ကိုရှက်ခြင်းရှိသည်
ဖြစ်၍၎င်း။ ဒယာပန္နော။ သတ္တဝါတို့သို့သနားခြင်းကရုဏာဖြင့်
ရောက်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၎င်း။ ဝါ။ ကရုဏာနှင့် ပြည့်စုံခြင်းရှိ
သည်ဖြစ်၍၎င်း။ သဗ္ဗပါဏ ဘူတဟိတာနုကမ္မိ။ အလုံးစုံကုန်
သောသတ္တဝါတို့အား အစီးအပွားဖြင့်မစချီးမြှောက်ခြင်းရှိသည်
ဖြစ်၍၎င်း။ ဝါ။ ခပ်သိမ်းကုန်သောပဉ္စဝေါကာရသတ္တဝါ၊ ဧက
ဝေါကာရသတ္တဝါ၊ စတုဝေါကာရသတ္တဝါတို့အားအကျိုးစီးပွား
ဖြင့်ချီးမြှောက်ခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍၎င်း။ ဝါ။ ခပ်သိမ်းကုန်သော
သတ္တဝါတို့၏အကျိုးစီးပွားကို အလိုရှိသည်ဖြစ်၍၎င်း။ ဝိဟရာမိ။
နေပါ၏။ ဣမိနာပိအင်္ဂေန။ ဤသီလအင်္ဂါဖြင့်လည်း။ အရဟတံ။ အ
ရဟန္တာနံ။ ရဟန္တာတို့သို့။ ဝါ။ ရဟန္တာတို့၏နောက်သို့။ အနုကရော
မိ။ အတူလိုက်၍ပြု၏။ ဝါ။ အစဉ်လိုက်၍ပြု၏။ မေမယာ။ ငါသည်။
ဥပေါသထောစ။ ဥပုသ်ကိုလည်း။ ဥပရတ္ထော။ သုံးအပ်ပြီးသည်။
ဝါ။ ကပ်၍နေအပ်သည်။ ဘဝိသတိ။ ဖြစ်လတံ့။ ပဋ္ဌမေန။ လက်
ဦးစွာသော။ ဣမိနာအင်္ဂေန။ ဤပါဏာတိပါတအင်္ဂါနှင့်။ သမန္နာ
ဂတော။ ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ။ ဤကားအနက်။ ။
(သဗ္ဗပါဏ ဘူတဟိတာနုကမ္မိ။ နှစ်နည်းသမ္ပန်ရာဝယ်။ ရှေ့
နည်း၌ ပါဏနှင့်ဘူတသည်ပရိယာယ်။ နောက်နည်း၌ ပါဏ၏
အရ ပဉ္စဝေါကာရသတ္တဝါတို့ကို ဘူတ၏အရ ဧကဝေါကာရ

စတုဝေါကာရသတ္တဝါတို့ကိုယူ။) ။ပါဏာဝေဘူတာ။အထဝါ
 ပါဏန္တိတိပါဏာ။ ဇေတန အသိသသ ပဿာသ ပဋိဗဒ္ဓေပဉ္စ
 ဝေါကာရသတ္တေဂဏှာတိ။ဘဝန္တိတိဘူတာ။ ဇေတနဇေတဝေါ
 ကာရစတုဝေါကာရသတ္တေဂဏှာတိ။ ။သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌက
 ထာ။ ။အနုကမ္မသဒ္ဓါ၏ အနက်။ ကရုဏာတ္ထ။ အနုဂဟတ္ထဟူ
 သောနှစ်ပါး တို့တွင်။ ဒယာပန္နာဟူ၍ ကရုဏာကို ယူပြီးဖြစ်
 သောကြောင့်။ အနုဂဟတ္ထကိုသမ္ပန်သည်။ ။နောက်ဝါကျ၌။
 အနုကမ္မသဒ္ဓါကိုသုံးနည်းသမ္ပန်ရာဝယ်။တတိယတ္ထ၌။ အနုကမ္မ
 သဒ္ဓါသည်။ ဣစ္ဆတ္ထ။ ။ဤအဋ္ဌဂ်တြာရပါဠိတော်၌။ ရှေ့ဝါကျ
 ၌။ပဋိဝိရတာရှိ၏။ ၎င်းကိုထောက်၍ဝေရမဏိနှင့် သင့်၏ဟုဆို
 ငြားအံ့။ဤပါဠိ၌အဟံဟူသော ကတ္တားပုဒ်ကိုငဲ့၍ ပဋိဝိရတာကို
 ဟောတော်မူသည်မဟုတ်။ပဋိဝိရတာတွင်၍လည်းအပြီးအဆုံး
 သို့မရောက်သေး။ ၎င်းပဋိဝိရတာ ပုဒ်ကို နောက်ကြိယာ အာ
 ချာတ်ဝိဟရန္တိ၌သာစပ်ရ၏။အရဟန္တာဟူသောနာမ ကတ္တား
 ကိုဝိဟရန္တိ၌စပ်။ ။နောက်ဝါကျ၌။ ပဋိဝိရတော ရှိ၏။ အဟံ
 ဟူသောကတ္တားလည်းရှိ၏။ ထိုကြောင့်။ဝေရမဏိ၌။ အဟံ။ငါ
 သည်။ဝေရမဏိ။ရှောင်ကြည်၏။ဤအနက်သည်သင့်၏ဟူ၍ဆို
 ငြားအံ့။မသင့်ဟူ၍ပင်မှတ်။အဘယ်ကြောင့်နည်း။ ဤပါဠိတော်
 ၌။အဟံဟူသောကတ္တားကိုနောက်ဝိဟရမိဟူသော အာချာတ်
 ကြိယာကိုငဲ့၍ဟောတော်မူ၏။၎င်းပဋိဝိရတာ။ပဋိဝိရတောတို့
 ကိုလည်း။ဝေရမဏိ၏အထောက်အထား သာဓကကိုမရသာ
 ဟူ၍မှတ်။ ။ဝိသာခါ ဒါယကာမသည်။ ခုနစ်နှစ် အရွယ်က။
 သောတာပတ္တိဖိုလ်၌တည်၏။ ။အထဿာပုဗ္ဗာစရိယဝသေ
 နသတ္တာဓမ္မံဒေသေသိ။ သာဒေသနာဝသာနေ ပဉ္စဟိဒါရိကသ
 တေဟိသန္တိ။သောတာပတ္တိဖလေပတိဋ္ဌဟိ။ ။ဓမ္မပဒအဋ္ဌက
 ထာ။ ။သောတာပန်တည်ပြီးသောဝိသာခါဒါယကာမသည်။
 သမာဒါနုဝိရတိဖြစ်အောင်သိလသိက္ခာကိုခံယူ ဆောက်တည်
 ဘွယ်လည်းမရှိ။သောတာပတ္တိမဂ်သို့ ရောက်သည်နှင့် တဖြိုင်

နက်။အလုံးစုံသောဒုစရိုက်ဒုရာဇိဝတို့ကိုကြည်ဖဲ၍ဝိရတီစေတ
 သိက်သုံးပါးသည်။လောကုတ္တရာမဂ်ဖိုလ်၌ရှည်၍သမုဇ္ဈေဒဝိရ
 တီသီလကို ရပြီးတည်ပြီးဖြစ်၏။ ထိုကြောင့် ဝိသာခါကိုလည်း
 အထောက်အထားသာခကာကို မရသာပြီ။ ဝိသာခါအား။ဘုရား
 ဟောတော်မူတိုင်းလည်း။ ။အဟံပါဏာတိပါတံပဟာယပါ
 ဏာတိပါတာပဒိုဝိရတောဝိဟရာမိ။ ။ဤသို့သာနှလုံးသွင်း၍
 ဝိသာခါသည်နေရာတွယ်ရှိ၏။ ။ယခုဆိုခဲ့ပြီးသောမဟာဝါပါ
 ဋ္ဌိတော်ကိုသင်ကြားစေခြင်းငှါဟောတော်မူ၏။ သုတ်သီလက္ခန္ဓာ
 ပါဋ္ဌိတော်၌။ပါဏာတိပါတံ ဝေရမဏိ အစရှိသော အားဖြင့်
 သီလသက်သက်ကို ကုဒဏ္ဍပုဏ္ဏားအား ဟောတော် မူ၏။ အ
 ဋ္ဌာန်၍ပျော်ပါဋ္ဌိတော်၌။ ပါဏာတိပါတံ ပဟာယပါဏာ ပဒိုဝိရ
 တောအစရှိသောအားဖြင့် ဝိဟရာမိတိုင်အောင်ကို သီလ၌နှလုံး
 သွင်းစေခြင်းငှါ ဝိသာခါအား ဟောတော်မူ၏။ ဤသုံးရပ်သော
 စကားကို ဆောက်တည်ခံယူရဟန်ကို ဟောတော်မူသည် မ
 ဟုတ်ဟု သန္နိဋ္ဌာန်ကျမှတ်ကြလေ။ ။သင်ကြား ရမည်အစရှိ
 သည်ကိုဆိုသောစကားစုကားပြီး၏။

ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အခြင်းအရာအားဖြင့် ဟောတော်မူအပ်
 သောသီလတို့ကိုဆောက်တည်ခံယူဟန်။ဆောက်တည်ခံယူရ
 ပုံနည်းကိုဟောတော်မူသောအရာများကိုသာရဏ ဝမဏသုတ်
 ပါဋ္ဌိတော်မှစ၍အဋ္ဌကထာဒိကာတို့ကိုပြဆိုရေးသားအံ့။ ။ဗုဒ္ဓံ
 သရဏံဂစ္ဆာမိ။ ဓမ္မံသရဏံဂစ္ဆာမိ။ သံဃံသရဏံဂစ္ဆာမိ။ ဒုတိ
 ယမ္ပိဗုဒ္ဓံသရဏံဂစ္ဆာမိ။ဒုတိယမ္ပိဓမ္မံသရဏံဂစ္ဆာမိ။ဒုတိယမ္ပိသံ
 ဃံသရဏံဂစ္ဆာမိ။တတိယမ္ပိဗုဒ္ဓံသရဏံဂစ္ဆာမိ။ တတိယမ္ပိဓမ္မံ
 သရဏံဂစ္ဆာမိ။တတိယမ္ပိသံဃံ သရဏံဂစ္ဆာမိ။ ။သရဏတ္တ
 ယံ။ ။ပါဏာတိပါတံဝေရမဏိ သိက္ခာပဒံသမာဒိယာမိ။အ
 ဒိန္နာဒါနာဝေရမဏိသိက္ခာပဒံသမာဒိယာမိ။ အဗြဟ္မစရိယာဝေ
 ရမဏိသိက္ခာပဒံသမာဒိယာမိ။မုသာဝါဒါဝေရမဏိသိက္ခာပဒံ
 သမာဒိယာမိ။ သုရာမေရယမဇ္ဇပမာဒဌာနာဝေရမဏိသိက္ခာပ

ခံသမာဒိယာမိ။ဝိကာလဘောဇနာဝေရမဏိ သိက္ခာပဒံသမာဒိ
 ယာမိ။နစ္စဂိတဝါဒိတ ဝိသုက ဒဿနာဝေရမဏိ သိက္ခာပဒံသ
 မာဒိယာမိ။ မာလာဂန္ဓ ဝိလေပန ဓာရဏမဏ္ဍနဝိဘူသနဌာနာ
 ဝေရမဏိသိက္ခာပဒံ သမာဒိယာမိ။ ဥစ္စာသယနမဟာသယနာ
 ဝေရမဏိသိက္ခာပဒံသမာဒိယာမိ။ဇာတဂ္ဂပရဇတပဋိဂ္ဂဟာနာ
 ဝေရမဏိသိက္ခာပဒံသမာဒိယာမိ။ ။ချဒ္ဒကပါဠာပါဠိတေဝံ။ ။သ
 ရဏ ဂမဏ သုတ် နှင့် တက္ခ။ သိက္ခာ ပဒသုတ်။ ။အနက်
 ကား။ ။ဗုဒ္ဓံ။မြတ်စွာဘုရားကို။သရဏံသရဏံဣတိ။ကိုးကွယ်
 ရာဟူ၍။ဂစ္ဆာမိ။ဆည်းကပ်ပါ၏။ဝါ။သိပါ၏။ ဓမ္မံ။ မဂ်လေးတန်
 ဖိုလ်လေးတန်နိဗ္ဗာန်ပရိယတ်တည်းဟူသော ဆယ်ပါးသော တ
 ရားတော်မြတ်ကို။သရဏံသရဏံဣတိ။ကိုးကွယ်ရာဟူ၍။ဂစ္ဆာ
 မိ။ဆည်းကပ်ပါ၏။ဝါ။သိပါ၏။ သံဃာံ။မဂ္ဂဋ္ဌာန်လေးယောက်ဖ
 လဋ္ဌာန်လေးယောက်တည်း ဟူသောအရိယာသင်္ခါတေဝံလန္တီ
 သီလဝန္တသိက္ခာကာမဖြစ်ပေသောသရတိသင်္ခါတေဝံကို။ သံ
 ရဏံသရဏံဣတိ။ကိုးကွယ်ရာဟူ၍။ဂစ္ဆာမိ။ဆည်းကပ်ပါ၏။ဝါ။
 သိပါ၏။ ။ဒုတိယမ္ပိ။နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း။ ။တတိယမ္ပိ။
 သုံးကြိမ်မြောက်လည်း။နည်းတူဆို။ (။သိက္ခာပဒသုတ်၏အနက်
 ကိုအထက်မှဆိုအံ့။)

သရဏဂုံန္တံ။ ငြင်းချန်ကြခြင်း ဝိဝါဒ ရှိသော အရာတို့ကိုအ
 ကျည်းအားဖြင့်သုတ်သင်ရှင်းလင်းဦးအံ့။ ။သရဏဂုံမည်သည်
 ကား။ဘုရား၊ တရား၊ သင်္ခါတည်းဟူသောဤသုံးပါးကို သရဏ
 ဟူ၍မှတ်။မြတ်စွာဘုရား၏သစ္စာလေးပါးကိုထိုးထွင်း၍သိတော်
 မူခြင်းအစရှိသောရုဏ်။ တရားတော်မြတ်၏သွါက္ခာတ အစရှိ
 သောရုဏ်။သင်္ခါတော်၏သုပ္ပဋိပ္ပန္နအစရှိသောရုဏ်တော်တို့၌
 ကိုင်းရှိုင်းလည်းလျောင်းသော အခြင်းအရာအားဖြင့် ဖြစ်သော
 စိတ္တပျာဠာသင်္ဂဟံ။သရဏဂုံမည်၏။ ဤစိတ္တပျာဠာနှင့် ပြည့်စုံသော
 ယောကျ်ားမိန်းမသည်သရဏဂုံကိုဆည်းကပ်သည်မည်၏။သ
 ရဏဂုံတည်သောဥပါသကာ ဥပါသကီတို့ပင်တည်း။ ။ထို

ကြောင့်။ ။ ဗုဒ္ဓသုဗုဒ္ဓတာဒိဂုဏဝသေန။ တပ္ပရာယနတာကာ
ရပ္ပဝတ္တောစိတ္တပ္ပေါဒေါသရဏဂမနံနာမ။ ယထာဝုတ္တေန ဣမိနာ
စိတ္တပ္ပေါဒေန သမန္နာဂတော သရဏံဂစ္ဆတိနာမ။ ။ ဟုမိနိ
အပ်၏။ ။ ဝိမတိဒိကာ။ ။ အနက်ကား။ ။ ဗုဒ္ဓသု
ဗုဒ္ဓတာဒိဂုဏဝသေန။ မြတ်စွာဘုရား၏ ကောင်းစွာ သစ္စာလေး
ပါးဥေယျံ တရားငါးပါးတို့ကို ထိုးထွင်း၍ သိတော်မူသည်၏
အဖြစ်အစရှိသော သုဗုဒ္ဓဂုဏ်တော်၏။ အစွမ်းအားဖြင့်။ တပ္ပရာ
ယနတာကာရပ္ပဝတ္တော။ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ သုဗုဒ္ဓ အစရှိသော
ဂုဏ်တော်တို့၌ ကိုင်းရှိုင်းလည်းလျောင်းသော အခြင်းအရာအား
ဖြင့်ဖြစ်သော စိတ္တပ္ပေါဒေါ။ စိတ္တပ္ပေါဒ်သည်။ သရဏဂမနံနာမ။
သရဏဂုံမည်၏။ ယထာဝုတ္တေန။ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ပြီးသော။
ဣမိနာစိတ္တပ္ပေါဒေန။ ဤဘုရား ဂုဏ်တော်တို့၌ ကိုင်းရှိုင်း လည်း
လျောင်းသော အခြင်း အရာအားဖြင့် ဖြစ်သော စိတ္တပ္ပေါဒ်နှင့်။ သ
မန္နာဂတော။ ပြည့်စုံသောမိန်းမ ယောက်ျားသည်။ သရဏံ။ ဘု
ရားကို။ ဝါ။ ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာကို။ ဂစ္ဆတိနာမ။ ဆည်းကပ်
သည်မည်၏။ ဝါ။ သရဏံ။ ကိုးကွယ်ရာ ဟူ၍။ ဂစ္ဆတိနာမ။ သိ
သည်မည်၏။ ။ ဤကားအနက်။ ။ ရတနာသုံးပါး၏ ဂုဏ်တို့၌
ညွတ်ကိုင်းသော စိတ္တပ္ပေါဒ်သည် သရဏဂုံမည်၏။ ထိုစိတ္တပ္ပေါဒ်
နှင့်ပြည့်စုံသော သူသည် သရဏဂုံ တည်သော သူမည်၏ဟု
မှတ်။ ။ ရတနာသုံးပါးတို့၏ ဂုဏ်ကိုသိ၍ ၎င်း။ ရတနာသုံးပါး
ကို ဆည်းကပ်ရသော အကျိုးကိုသိ၍ ၎င်း။ ဆည်းကပ်ခြင်းသည်
ဥာဏသမ္ပယုတ် သရဏဂုံ မည်၏။ ဂုဏ်တော်ကို ၎င်း။ အကျိုး
ကို ၎င်းမသိမူ၍ ကိုင်းရှိုင်း ဝပ်တွား၍ ရှိခိုးခြင်းသည် ဥာဏပိပ္ပ
ယုတ် သရဏဂုံ မည်၏။ ။ ထိုကြောင့်။ ။ ယဒါပနဉာတိဇ
နဿပဋိပတ္တိဒဿနေန ဇာတပရိစယာ ဗာလ ဒါရကာ တိက္ခ။
ဒိသွာသောမနဿ ဇာတာသဟဿ ကိဗ္ဗိဒေဝဟတ္ထဂတံဒေန္တိ
ဝါဝန္တိဝါ။ တဒါတေသံတတိယံ စိတ္တံဥပ္ပဇ္ဇတိ။ ။ ဟုမိနိအပ်
၏။ ။ အဘိဓမ္မတ္ထဝိဘာဝနိဒိကာ။ ။ အနက်ကား။ ။ ယဒါပ

န။အကြင် အခါ၌ကား။ ဥာတိဇနဿ။ ဆေ့မျိုး ဖြစ်သော လူအပေါင်း၏။ ပဋိပတ္တိဒဿနေန။ အကျင့်ကိုမြင်သဖြင့်။ ဇာတပရိစယာ။ ဖြစ်သောလေ့လာခြင်းရှိကုန်သော။ ဗာလဒါရကာ။ နှုနယ်ကုန်သောသူငယ်တို့သည်။ ဝါ။ အလွန်ငယ်ကုန်သောသူငယ်တို့သည်။ ဝါ။ အကြောင်းအကျိုးကိုမသိတတ်ကုန်သေးသောသူငယ်တို့သည်။ တိက္ခာ။ ရဟန်းတို့ကို။ ဒိသွာ။ မြင်ကုန်၍။ သောမနဿဇာတာ။ ဖြစ်ကုန်သောဝမ်းမြောက်ခြင်း ရှိကုန်သည် ဖြစ်၍။ သဟဿ။ အဆောတလျှင်။ ဝါ။ လျှင်လျှင်မြန်မြန်။ ကိဗ္ဗိဒေဝ။ အမှတ်မရှိတစုံတခုသာလျှင် ဖြစ်သော။ ဝါ။ အနည်း ငယ် သာလျှင် ဖြစ်သော။ ဟတ္ထဂတံ။ လက်၌ ရှိသော ဝတ္ထုကို။ ဝါ။ လက်၌ တည်သောဝတ္ထုကို။ ဒဒန္တိဝ။ လှူမှုလည်းလှူကုန်၏။ ဝန္ဒန္တိဝါ။ ရှိခိုးမှုလည်းခိုးကုန်၏။ တဒါ။ ထိုအခါ၌။ တေသံ။ ထိုသူငယ်တို့၏။ ဝါ။ ထိုသူငယ်တို့အား။ တတိယံ။ သုံးခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်း ဖြစ်သော။ စိတ္တံ။ သောမနဿ သဟဂုတ် ဥာဏာဝိပ္ပယုတ် အသင်္ခါရိက။ မဟာကုသိုလ်စိတ်သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ။ ဖြစ်၏။ ။ ဤကားအနက်။ ။ အဓိပ္ပါယ်ကား အမိ အဘ ဆေ့မျိုးတို့၏ အကျင့်ကို မြင်သဖြင့်ဖြစ်သောလေ့လာခြင်းရှိကုန်သောသူငယ်တို့သည်ရဟန်းကိုမြင်၍ လက်၌ရှိသောဝတ္ထုကိုလှူမှုလည်း လှူကုန်၏။ ရှိခိုးမှုလည်း ရှိခိုးကုန်၏။ ယင်းသို့ရှိခိုးခြင်းသည် သောမနဿသဟဂုတ် ဥာဏာဝိပ္ပယုတ်အသင်္ခါရိကမဟာကုသိုလ် စိတ်ဖြစ်၏။ ဤသို့ ရှိခိုး သဖြင့် ဥာဏာဝိပ္ပယုတ်သရဏာဂု်ဖြစ်၏။ ။ ဤဥာဏာသမ္ပယုတ် ဥာဏာဝိပ္ပယုတ်သရဏာဂု်တို့၏ပျက်စီးခြင်းကိုဤသို့မှတ်။ ။ ဘေဒေါပိဿသာဝဇ္ဇာနဝဇ္ဇာဝသေနဒုဝိဓော။ တတ္ထပဋ္ဌမောမိစ္ဆာ ဒိဋ္ဌိပုဗ္ဗကေဟိတိတ္ထိယပဏိ ပါတာဒိဟိ ဟောတိ။ သောစ အနိဋ္ဌမလတ္တာသာ ဝဇ္ဇော။ အန ဝဇ္ဇော ပနကာလံ ကိရိယာယ ဟောတိ။ ။ ဝိမတိဋီကာ။ ။ အနက်ကား။ ။ အဿ။ ထိုသရဏာဂု်၏။ ဘေဒေါပိ။ ပျက်စီးခြင်းသည်လည်း။ သာဝဇ္ဇာန ဝဇ္ဇာဝသေန။ အပြစ်ရှိခြင်းအပြစ်မရှိခြင်းတို့၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ဒုဝိဓော။ နှစ်ပါး

အပြားရှိ၏။ တတ္ထ။ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်။ ပဋ္ဌမော။ အပြစ်ရှိသောပျက်စီးခြင်းသည်။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိပုဗ္ဗကေဟိ။ မှားယွင်းသော အယူလျှင်ရှေ့သွားပြဋ္ဌာန်းခြင်းရှိကုန်သော။ တိတ္ထိယ ပဏိပါတာဒိဟိ။ တိတ္ထိတို့အားရိုသေခြင်းအစရှိသည်တို့ဖြင့်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ သောစ။ ထိုပျက်စီးခြင်းသည်လည်း။ အနိဋ္ဌဗလတ္တာ။ အလိုမရှိအပ်သော အကျိုး၏အဖြစ်ကြောင့်။ သာဝဇ္ဇော။ အပြစ်ရှိ၏။ ဝါ။ အပြစ်ရှိသောပျက်စီးခြင်းတည်း။ အနဝဇ္ဇောပန။ အပြစ်မရှိသောပျက်စီးခြင်းသည်ကား။ ကာလံကိရိယာယ။ သေသဖြင့်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ။ ဤကားအနက်။ ။ အဓိပ္ပါယ်အကျဉ်းကား။ သရဏာဂုံတည်သည်မှစ၍ နောက်နောင်အခါ၌။ ထိုသူသည် မိမိကဒိဋ္ဌိ အယူကိုယူ၍ တိတ္ထိတို့အား ရိုသေ ကိုင်းညွတ်လျှင်။ အပြစ်ရှိသော သရဏာဂုံပျက်စီးခြင်းသည်ဖြစ်၏။ သေသော်။ သရဏာဂုံပျက်၏။ ဤပျက်ခြင်းသည်အပြစ်မရှိသောပျက်ခြင်းဟူလို။ ။ သရဏာဂုံတည်သည် မှစ၍ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ အယူကို မယူလျှင်။ သေမှ ပျက်၏ဟုမှတ်။ ။ တိတ္ထိတို့အားရိုသေကိုင်းညွတ်ရှိခိုးကာ မတ္တဖြင့် သရဏာဂုံပျက်သည်ဟူ၍ မမှတ်လင့်။ ၎င်းဒိဋ္ဌိအယူကို မယူမူ၍ ဆွေမျိုးဖြစ်သောကြောင့် ၎င်း။ တေးဘယကြောင့် ၎င်း။ ရှိခိုးသော်လည်း မပျက်ဟူ၍မှတ်။ ဒက္ခိဏေယျ၏ အဖြစ်ဖြင့် ရှိခိုးသော်သာလျှင်ပျက်၏။ ။ ဧဝံ ဥာတိအာဒိဝသေန တိတ္ထိယဝန္ဓနတော သရဏံ ဘိဇ္ဇတိ။ ဒက္ခိဏေယျ ဘာဝေန အညံဝန္ဓိတောဝ သရဏံ ဘိဇ္ဇတိ။ ။ ဝိမတိဋိကာ။ ။ အနက်ကား။ ။ ဧဝံ။ ဤသို့။ ဥာတိအာဒိဝသေန။ ဆွေမျိုးအစရှိသည်တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်။ တိတ္ထိယဝန္ဓနတော။ တိတ္ထိတို့အား ရှိခိုးခြင်းကြောင့်။ ဝါ။ တိတ္ထိတို့အား ရှိခိုးသောအားဖြင့်။ သရဏံ။ သရဏာဂုံသည်။ နဘိဇ္ဇတိ။ မပျက်။ ဒက္ခိဏေယျဘာဝေန။ မြတ်သော အလှူကို ခံထိုက် သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ အညံ။ ရတနာသုံးပါးမှ တပါးသော ရှိမခိုးထိုက်သော သူကို။ ဝန္ဓိတောဝ။ ရှိခိုး အပ်သော် သာလျှင်။ ဝါ။ ရှိခိုးသော အားဖြင့် သာလျှင်။ သရဏံ။ သရဏာဂုံသည်။ ဘိဇ္ဇတိ။ ပျက်၏။ ။ ဤ

ကားအနက်။ ။ဤဆိုခဲ့ပြီးသောပျက်စီးခြင်းနှစ်ပါးမှတစ်ပါး ပျက်စီးရန်မရှိဟုမှတ်ကြလေ။ ။ဤကား သရဏဂုံပျက်ခြင်း နှ့်အမြွက်အားဖြင့်မှတ်ဘွယ်ပြီး၏။

သီလ၏အနက်ကား။ ။ပါဏာတိပါတာ။ သန်းဥကြမ်းပိုးဥ ကလလရေကြည်မှစ၍သတ္တဝါတို့၏အသက်ကို လျှင်စွာချခြင်း သတ်ခြင်းမှ။ ဝေရမဏိသိက္ခာပဒံ။ ရှောင်ကြဉ်ကြောင်း သာလျှင် ဖြစ်သောသိက္ခာပုဒ်ကို။ သမာဒိယာမိ။ ကောင်းစွာယူပါ၏။ အဟံ။ အကျွန်ုပ်သည်။ အဒိန္နာဒါနာ။ မြက်ဝါးခြမ်းစိတ်မှစ၍ အရှင်သည် ကိုယ်နှုတ်တို့ဖြင့် မပေးအပ်သော သူတပါး၏ ဥစ္စာ ပစ္စည်းကို ခိုးယူခြင်းမှ။ ဝေရမဏိ သိက္ခာပဒံ။ ရှောင်ကြည်ကြောင်း သာ လျှင်ဖြစ်သောသိက္ခာပုဒ်ကို။ သမာဒိယာမိ။ ကောင်းစွာယူပါ၏။ အဗြဟ္မစရိယာ။ မမြတ်သောမေထုန်အကျင့်ကိုကျင့်ခြင်းမှ။ ဝေ ရမဏိ သိက္ခာပဒံ။ ရှောင်ကြည်ကြောင်း သာလျှင် ဖြစ်သော သိက္ခာပုဒ်ကို။ သမာဒိယာမိ။ ကောင်းစွာဆောက်တည် ယူသုံး ပါ၏။ အဟံ။ အကျွန်ုပ်သည်။ မုသာဝါဒါ။ မဟုတ်မမှန်သော စ ကားကို ပြောဆိုခြင်းမှ။ ဝေရမဏိ သိက္ခာပဒံ။ ရှောင်ကြည် ကြောင်းသာလျှင်ဖြစ်သောသိက္ခာပုဒ်ကို။ သမာဒိယာမိ။ ကောင်း စွာဆောက်တည်ယူသုံးပါ၏။ အဟံ။ အကျွန်ုပ်သည်။ သုရာမေရ ယ မဇ္ဇပမာဒဋ္ဌာနာ။ ကုသိုလ်တရားတို့၌ မေ့လျော့ခြင်း၏ အ ကြောင်းဖြစ်သော သုရာငါးပါး၊ မေရယငါးပါးတို့ကို သောက် ခြင်းမှ။ ဝေရမဏိသိက္ခာပဒံ။ ရှောင်ကြည်ကြောင်းသာလျှင်ဖြစ် သောသိက္ခာပုဒ်ကို။ သမာဒိယာမိ။ ကောင်းစွာ ဆောက်တည် ယူသုံးပါ၏။ အဟံ။ အကျွန်ုပ်သည်။ ဝိကာလဘောဇနာ။ အကြောင်း ရှိမရှိနေလွှဲသောအခါ၌ယာဝကောလိကဘောဇဉ်ခဲဘွယ်ကို စား မျှီခြင်း၊ မွတ်သိပ်ဆာလောင်ခြင်း၊ ဝိပါသအကြောင်း၊ ကျင်နာ ခြင်းဝေဒနာဟူသောဂေလညအကြောင်းမရှိဘဲယာမကာလိက၊ သတ္တဘဟကာလိက၊ ယာဝဇီဝကတို့ကိုစားမျှီခြင်းမှ။ ဝေရမဏိ သိက္ခာပဒံ။ ရှောင်ကြည်ကြောင်းသာလျှင် ဖြစ်သောသိက္ခာပုဒ်

ကို။ သမာဒိယာမိ။ ကောင်းစွာဆောက်တည်ယူသုံးပါ၏။ အဟံ။ အကျွန်ုပ်သည်။ နစ္စဂိတဝါဒိတဝိသုကဒဿနာ။ သာသနာတော်၏ တံကျည်တံသင်းပရစ်တံသဗ္ဗယ်ဖြစ်သော မိမိကချန်ခြင်း၊ သူတပါးကိုကချန်စေခြင်း၊ မိမိသိချင်းဆိုခြင်း၊ သူတပါးကို ဆိုစေခြင်း၊ မိမိတီးမှုတ်ခြင်း၊ သူတပါးကို တီးမှုတ်စေခြင်း သာသနာတော်၏။ တံကျည် ပရစ်တံသဗ္ဗယ် ဖြစ်သော။ ကချန်ခြင်းကို ကြည့်ရှုခြင်း၊ သိချင်းဆိုခြင်း၊ တီးမှုတ်ခြင်းကို နားထောင်ခြင်းမှ။ ဝေရမဏိသိက္ခာပဒံ။ ရှောင်ကြည်ကြောင်း သာလျှင်ဖြစ်သော သိက္ခာပုဒ်ကို။ သမာဒိယာမိ။ ကောင်းစွာဆောက်တည်ယူသုံးပါ၏။ အဟံ။ အကျွန်ုပ်သည်။ မာလာဂန္ဓဝိလေပန ဓာရဏမဏ္ဍနဝိဘူသနဋ္ဌာနာ။ ပန်လိုဆင်ယင်လိုသောစိတ်ဖြင့် မိဆာချည်မျှင်စသော ပန်းကိုပန်ခြင်း၊ နံ့သာလိမ်းကျံခြင်း။ နံ့သာ ပျောင်းကိုလိမ်းကျံခြင်းမှ။ ဝါ။ အတင့်အတယ်ပြုခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သောပန်းကို ပန်ခြင်း။ နံ့သာကိုလိမ်းကျံခြင်း၊ နံ့သာပျောင်းကို လိမ်းကျံခြင်းမှ။ ဝေရမဏိသိက္ခာပဒံ။ ရှောင်ကြည်ကြောင်းသာလျှင် ဖြစ်သော သိက္ခာပုဒ်ကို။ သမာဒိယာမိ။ ကောင်းစွာဆောက်တည်ယူသုံးပါ၏။ အဟံ။ အကျွန်ုပ်သည်။ ဥစ္စာသယနမဟာသယနာ။ တတောင့်ထွာထက်မြင့်သောနေရာ၊ လက်လေးသစ်ထက် ရှည်သောအမွှေးရှိသောဆန်းကြယ်သော သားမွှေးဖြင့်ပြီးသော ကော်ဇောကြီးအစရှိသော အခင်းနေရာ၌နေခြင်းမှ။ ဝေရမဏိသိက္ခာပဒံ။ ရှောင်ကြည်ကြောင်း သာလျှင် ဖြစ်သောသိက္ခာပုဒ်ကို။ သမာဒိယာမိ။ ကောင်းစွာ ဆောက်တည် ယူသုံးပါ၏။ အဟံ။ အကျွန်ုပ်သည်။ ဇာတဂ္ဂပရဇာတပဒိုဂ္ဂဟနာ။ ရွှေငွေကို မိမိခံယူခြင်း၊ သူတပါးကိုခံယူစေခြင်းအပ်နှံ ပေးလာသောရွှေငွေကို ကိုယ်နှုတ်တို့ဖြင့်မအပ်ဟူ၍မပယ်ဘဲခံယူလိုသောစိတ်ဖြင့်သိယာခြင်းမှ။ ဝေရမဏိသိက္ခာပဒံ။ ရှောင်ကြည်ကြောင်းသာလျှင်ဖြစ်သောသိက္ခာပုဒ်ကို။ သမာဒိ ယာမိ။ ကောင်းစွာ ဆောက်တည် ယူသုံးပါ၏။

။ ဤကားသိက္ခာပုဒ်တို့၏အနက်။ ။ ဤပါဏာတိ ပါတာ

ဝေရမဏိသိက္ခာပဒံသမာဒိယာမိအစရှိကုန်သောသိက္ခာပုဒ်ကို သင်္ဂါယနာတင်ခြင်းကို။ ။တာနေတာနိသမာဒါယ သိက္ခတိ သိက္ခာပဒေသုတိ သုတ္တာနုသာရေန သရဏဂမဏေသုစဒသိ တပါဠာနုသာရေနပါဏာတိပါတာဝေရမဏိသိက္ခာပဒံသမာ ဒိယာမိတိဝေဝါစနာမဂ္ဂံအာရောပိတာနိတိဝေဒိတဗ္ဗာနိ။ ။ဟု နှိမိအပ်၏။ ။ဗုဒ္ဓကပါဠအဋ္ဌကထာ။ ။အနက်ကား။ ။တာနေ တာနိ၊တာနိတေတာနိသိက္ခာ ပဒါနိ။ ထိုပါဏာတိပါတာ ဝေရမ ဏိအစရှိကုန်သောမဟာဝါပါဠိတော်၌ဟောတော် မူအပ်ကုန် သော သိက္ခာပုဒ်တို့ကို။ သမာဒါယ သိက္ခတိ သိက္ခာပဒေသုတိ သုတ္တာနုသာရေနစ။သမာဒါယသိက္ခတိသိက္ခာပဒေသု ဟူသော သိက္ခာပုဒ်တိုင်းပါဠိတော်ကို အစဉ်လျှောက်၍ အောက်မေ့တော် မူသဖြင့်၎င်း။ သရဏဂမနေသု။ ဗုဒ္ဓံ သရဏံဂစ္ဆာမိအစရှိသော သရဏဂုံတို့၌။ဒသိတပါဠာနုသာရေနစ။ပြုတော်ဟောတော်မူ အပ်သော ဂစ္ဆာမိ ဟူသော အာချာတ် ဝါစကပါဠိကို အစဉ် လျှောက်၍အောက်မေ့တော်မူသဖြင့်၎င်း။ပါဏာတိ ပါတာဝေ ရမဏိသိက္ခာပဒံသမာဒိယာမိတိ။ ပါဏာတိပါတာ ဝေရမဏိ သိက္ခာပဒံသမာဒိယာမိဟူ၍။ဝါစနာမဂ္ဂံ။ သုတ္တန်ပါဠိတော်၏အ စည်သို့။ဝါ။ သုတ္တန်ပါဠိတော်အစည်သို့။ သင်္ဂါတိကာရေဟိ။ပိ ဇုကတ်သုံးပုံကိုသင်္ဂါယနာတင်ကုန်သောရှင်မဟာ ကဿပအ စရှိကုန်သောငါးရာကုန်သော ရဟန္တာတို့သည်။အာရောပိတာ နိ။တင်အပ်ကုန်၏။ဣတိ။ဤသို့။ဝေဒိတဗ္ဗာနိ။သိအပ်ကုန်၏။ ။ဤ ကားအနက်။ ။တာနေတာနိ၌။ ။သဗ္ဗနာမ်ပုဒ်။ဆင့်၍ထုတ်။ နောက်ပုဒ်အနက်မဲ့များသတည်း။ ။ဟူသော နိယမ်နှင့်အညီ။ တေတာနိဟူသော နောက်ပုဒ်သည်။အနက်မဲ့။ ။သရဏဂမနေ သုစ၌။စသဒ္ဓါသည်။အဋ္ဌာနယောဂ။ ။ယင်းအဋ္ဌကထာပါဠိ၏ အဓိပ္ပါယ်ကား။မဟာဝါပါဠိတော်၌။သာမဏေတို့အားသင်စေ ရန်ခွင့်ပြုတော်မူအပ်ကုန်သောအာချာတ်ကြိယာ ဝါစကအဆုံး မသတ်ဘဲဟောတော်မူအပ်ကုန်သောပါဏာတိ ပါတာဝေရမ

ဏိအစရှိကုန်သော သိလသက်သက်ဖြစ်ကုန်သော သိက္ခာပုဒ်
 တို့ကိုယူတော်မူ၍ သမာဒါယသိက္ခာတိ သိက္ခာပဒေသုဟူသော
 သိက္ခာပဒ်တည်း။ ပါဠိတော်ကို အစည်လျှောက်၍ ထောက်ထား
 အောက်မေ့တော်မူသဖြင့်၎င်း။ သိလကို မခံယူမီ ဆောက်တည်
 အပ်သောဗုဒ္ဓံသရဏံဂစ္ဆာမိ အစရှိကုန်သော သရဏဂုတို့၌။
 ဂစ္ဆာမိဟူသောအာချာတ်ကြိယာဝါစကပါဠိကိုအစည်လျှောက်၍
 ထောက်ထား အောက်မေ့တော်မူသဖြင့်၎င်း။ ပါဏာတိပါတာ
 ဝေရမဏိသိက္ခာပဒ်သမာဒါယာမိဟူ၍ သမာဒါယာမိ ဟူသော
 အာချာတ်ကြိယာ ဝါစကအဆုံး သတ် စေလျက်။ ဒါယကာတို့
 ဆောက်တည် ခံယူစေရန် ရှင်မဟာကဿပ အစရှိကုန်သော
 ငါးရာကုန်သောရဟန္တာတို့သည် သုတ္တန် ပါဠိတော်၏ အစည်သို့
 သင်္ဂါယနာတင်အပ်ကုန်၏ဟူလို။ ။ သမာဒါယသိက္ခာတိ သိက္ခာ
 ပဒေသု။ ။ ဟူသော သါဓကဥာပကပါဠိ၌ အနက်ကား။ ။ သိက္ခာ
 ပဒေသု။ သိက္ခာပုဒ်တို့၌။ သမာဒါယ။ ကောင်းစွာဆောက်တည်ခံ
 ယူ၍။ သိက္ခာတိ။ ကျင့်၏။ ။ ဘုရားရှင်တော်၏။ ပါဏာတိပါတာ
 ဝေရမဏိ။ ဟုဝေရမဏိတွင်၍ ဟောတော်မူခြင်းသည်။ သင်စေ
 ခြင်းဟူသောအလိုတော်ရှိ၏။ ဆောက်တည် ခံယူသော အခါ။
 သိက္ခာပဒ်သမာဒါယာမိဟု ဆောက်တည်ခံယူစေဟူသောအလို
 တော်ရှိ၏။ ထိုအလိုတော်ကို သိကုန်၍ သင်္ဂါယနာတင်ရဟန္တာတို့
 သည်။ ပါဏာတိပါတာ ဝေရမဏိဟူသော သင်ပုဒ်ကို ပါဏာ
 တိပါတာဝေရမဏိ သိက္ခာပဒ်သမာဒါယာမိဟု ဆောက်တည်
 စေရန် သင်္ဂါယနာတင် ကုန်၏။ ။ သင်္ဂါယနာတင် ရဟန္တာတို့
 သည် ဘုရားရှင်၏အလိုတော်ကို သိကြောင်းကို။ ။ ဗုဒ္ဓေန
 ဓမ္မောဝိနယော စရတ္ထော။ ယောတဿပုတ္တေဟိ တထေဝဉ္ဇာ
 တော။ ။ ဟုမိန့်အပ်၏။ ။ သမန္တပါ သာဒိကာ အဋ္ဌက
 ထာ။ ။ အနက်ကား။ ။ ဗုဒ္ဓေန။ ရှင်တော် ဘုရား သည်။ ယော
 ဓမ္မောစ။ အကြင် သုတ် အဘိဓမ္မာကို ၎င်း။ ယော ဝိနယောစ။
 အကြင်ဝိနည်းကို ၎င်း။ ရုတ္တော။ ဟောတော် မူအပ် ၏။ သော

ဓမ္မဝိနယော။ ထိုသုတ် အဘိဓမ္မာ ဝိနည်းကို။ တဿ။ ထိုမြတ်
 စွာဘုရား၏။ ပုတ္တေဟိ။ သားတော် ဖြစ်ကုန် သော ရှင်မဟာ
 ကဿပ အစရှိကုန်သော သင်္ဂါယနာတင် ရဟန္တာတို့ သည်။
 တထေဝ။ ထိုမြတ်စွာ ဘုရား ဟောတော် မူတိုင်း သာ လျှင်။
 ဥာတော။ သိအပ်၏။ ။ ဤကားအနက်။ ။ ဤအဋ္ဌကထာ ပါဠိ
 နှင့်အညီ။ သင်္ဂါယနာတင် ရဟန္တာတို့သည် ဧကန်မချအားဖြင့်
 ဘုရားရှင်တော်၏ အလိုတော်ကိုသိ၏ ဟုမှတ်။ သိတိုင်းလည်း
 ဆောက်တည် စေရန်။ သိက္ခာပဒံသမာဒိယာမိဟုသင်္ဂါယနာ
 တင်ပေသည်။ သင်္ဂါယနာတင် ကလည်း။ အပြုပင် ယူရတော့
 သည်။ ။ ထိုကြောင့်။ ။ တိဿော သံဂိတိယော အာရုဠ်ပါဠိ
 အာဂတံပညာယတိဂဟေတဗ္ဗံ။ ။ ဟုမိန့်အပ်ပြီ။ ။ သမန္တပါ
 သာဒိကာအဋ္ဌကထာ။ ။ အနက်ကား။ ။ တိဿော။ သုံးတန်ကုန်
 သော။ သံဂိတိယော။ သင်္ဂါယနာတို့သို့။ အာရုဠ်။ တင်သော။ ပါဠိ
 အာဂတံ။ ပါဠိတော်၌လာသည်ကို။ ပညာယတိ။ ထင်မြင်ခဲ့အံ့။
 ထင်မြင်ခဲ့၏။ ဂဟေတဗ္ဗံ။ ယူအပ်၏။ ။ ဤကားအနက်။ ။ ယင်း
 သို့လျှင် သင်္ဂါယနာ သုံးတန်သို့ တင်သော ပါဠိတော်လာပါဠိ
 ကိုမြင်ခဲ့ထင်ခဲ့အံ့။ ယူအပ်၏ဟူ၍မိန့်အပ်ရကား။ ပဋ္ဌမသင်္ဂါယနာ၊
 ဒုတိယသင်္ဂါယနာ၊ တတိယသင်္ဂါယနာဟူသော သင်္ဂါယနာသုံး
 တန်သို့တင်သော ခုဒ္ဒကပါဠိသိက္ခာပဒသုတ်ပါဠိတော်၌။ သိက္ခာ
 ပဒံသမာဒိယာမိဟူ၍ ထင်မြင် ခဲ့သောကြောင့်။ ဧကန်မချအား
 ဖြင့်သိက္ခာပဒံသမာဒိယာမိဟုဆိုမြှောက်၍သိလကိုဆောက်တည်
 ခံယူအပ်သော အနက်အဓိပ္ပါယ်ကိုမြဲမြဲမှတ်ယူလေ။ ပါဏာတိပါ
 တာဝေရမဏီကား။ ဘုရားဟောပါဠိ။ သိက္ခာပဒံသမာဒိယာမိ
 ကား။ ရဟန္တာဟောပါဠိဟူ၍ခွဲခြမ်း၍မယူလင့်။ သိက္ခာပဒံ သမာ
 ဒိယာမိ ကိုလည်း ဘုရား ဟော ပင်တည်း ဟူ၍ယူ။ အဘယ်
 ကြောင့်ဘုရားဟောဟူ၍ယူရအံ့နည်းဟု ဆိုခဲ့သော်။ ရဟန္တာအ
 ရှင်တို့သည်။ သမာဒိယာသိက္ခာတိသိက္ခာပဒေသုဟူသော ဘုရား
 ရှင်၏နည်းနုယ။ ဗုဒ္ဓံသရဏံ ဂစ္ဆာမိဝယ်။ ဂစ္ဆာမိ ဟူသောမိ

အက္ခရာအဆုံးရှိသောနည်းနုယဖြင့်။ သမာဒိယာမိဟူ၍ မိအက္ခရာကိုဆုံးစေလျက်သင်္ဂဟနာတင်အပ်သောကြောင့်။ ဤသိက္ခာပဒသမာဒိယာမိဟူသောပါဌ်သည်။ ဘုရားဟောပင် မည်၏ဟု အသားစွဲ အရိုးစွဲမှတ်။ ထိုစကားကို ထင်ရှားအောင် ပြဆိုဦးအံ့။ ဘုရားရှင်တော်သည်။ ဓမ္မသင်္ဂဟံ၊ ဝိဘင်း၊ ဓာတုကထာ၊ ပုဂ္ဂလပညတ်၊ ကထာဝတ္ထု၊ ယဒိက်၊ ပဋ္ဌာန်း ဟူသော အဘိဓမ္မာချနစ်ကျမ်းကိုဟောတော်မူသော်။ ငါးဆင့်မြောက်ကထာဝတ္ထုကျမ်းကိုဘုရားပရိနိဗ္ဗာန်စံလွန်တော်မူသည့်နောက်။ နှစ်ပေါင်း နှစ်ရာတစ်ဆယ့်ရှစ်နှစ်သို့တိုင်ရောက်ကာ။ ရှင်မဟာ မောဂ္ဂလိပုတ္တတိဿ မထေရ်သည်ဝေဘန်၍အကျယ်ဟောလတံသည်ကိုမြင်တော်မူ၍။

«ပုဂ္ဂလော ဥပလတ္တတိသန္တိ ကဋ္ဌ ပရမတ္ထေနာတိ အာမန္တာ။»

«အစရှိသောအားဖြင့်မာတိကာမျှကိုထားတော်မူသည်နောင်အခါ။ တတိယသင်္ဂဟံ ယနာတင်သို့ ရောက်မှ။ ရှင်မဟာ မောဂ္ဂလိပုတ္တတိဿ မထေရ်သည် အကျယ် ဝေဘန်၍ ဟောတော်မူ၏။ ယင်းသို့ပင်ရဟန္တာမထေရ်သည် ဟောသော်လည်း။ ကထာဝတ္ထုကျမ်းသည်ဘုရား ဟောမဟုတ်။ ရဟန္တာဟောဖြစ်သောကြောင့်။ ၎င်းကထာ ဝတ္ထုကျမ်းကို လွှတ်၍ ဘုရားဟောသောအဘိဓမ္မာကား။ ခြောက်ကျမ်းသာရှိ၏။ ခုနစ်ကျမ်းမရှိဟူ၍ မဆိုရချေ။ အဘယ်ကြောင့်နည်းရှင်မဟာမောဂ္ဂလိ ပုတ္တတိဿ မထေရ်သည်မြတ်စွာဘုရားသည် ပေးတော် မူအပ်သောနည်းဖြစ်သောမာတိကာဖြင့် ဟောတော်မူအပ်သောကြောင့်။ အလုံးစုံသောအဘိဓမ္မာချနစ်ကျမ်းသည်ဘုရားဟောပင်မည်၏။

«ထိုကြောင့်။»

«သတ္ထာရာဒိန္နန ယေနထပိတမာတိကာယဒေသိတတ္တာ သကလဓမ္မတံ ပကရဏံ ဗုဒ္ဓဘာသိ တမေဝနာမ ဇာတံ။»

«ဟုမိန့်အပ်ပြီ။»

«ဓမ္မ သင်္ဂဟံ အဋ္ဌ ကထာ။ အနက်ကား။»

«သတ္ထာရာ။ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဒိန္နနယေန။ ထားတော်မူအပ်သောနည်းဖြင့်။ ဝါ။ ထားတော် မူအပ်သောနည်းဖြစ်သော။ မာတိကာယ။ မာတိကာဖြင့်။ ဒေသိတတ္တာ။ ဟောတော်မူအပ်

သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ သကလမ္ပိ။ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်သော။ ဇေတံ
 ပကရဏံ။ ဤကျမ်းသည်။ ဗုဒ္ဓဘာသိ တမေဝနာမ။ ဘုရားဟော
 မည်သည်သာလျှင်။ ဇာတံ။ ဖြစ်၏။ ။ ဤကားအနက်။ ။ ရဟန္တာ
 ပင်ဟောဌားသော်လည်း။ ဤကထာဝတ္ထုကျမ်းကို။ ဘုရားဟော
 သောပါဠိတော်ပင်တည်းဟူ၍မြဲမြဲမှတ်။ ။ ဤမှတ်ပါးရဟန္တာ
 တို့သည် ဟောအပ် ကုန်သော သုတ်တို့သည် ဘုရားဟောပင်
 မည်ခြင်းသည်။ မရပိဏ္ဍိကသုတ်အစရှိသော အားဖြင့် များစွာရှိ
 သေး၏။ ။ ဤကထာဝတ္ထုကျမ်း။ မရပိဏ္ဍိကသုတ် အစရှိသည်
 တို့ကဲ့သို့သမာဒါယသိက္ခာသိက္ခာပဒေသု။ ဟူသော မြတ်စွာ
 ဘုရား၏နည်း၊ ဗုဒ္ဓံသရဏံဂစ္ဆာမိဝယ်၊ ဂစ္ဆာမိဟူသောမြတ်စွာ
 ဘုရား၏ နည်းကို မှီယူထောက်ထားတော်မူကြ၍ သက်သက်
 သီလကိုသာဟောတော် မူသော ပါဏာတိ ပါတာဝေရမဏိ
 သိက္ခာပုဒ်တို့ကိုယူတော်မူ၍ ဥပါသကာ ဥပါသကီတို့၏ ခံယူ
 ဆောက်တည်စေခြင်း၏ အကျိုးငှါ။ ခုဒ္ဒကပါဌ ပါဠိတော်၌ပါ
 ကာတိပါတာဝေရမဏိသိက္ခာပဒံသမာဒိယာမိဟူ၍ သင်္ဂါယ
 နာတင်တော် မူကုန်၏။ ယင်းသို့သင်္ဂါယနာ တင်သော်လည်း။
 ရဟန္တာဟောမမှတ်လင့်။ ဘုရားဟောပင်မည်သည်ဟု မှတ်။ ခုဒ္ဒ
 ကပါဌပါဠိတော်သည်။ သုတ္တန် ပိဋကတ်။ အဘိဓမ္မာပိဋကတ်။ ပိ
 နည်းပိဋကတ်ဟူသော ပိဋကတ်သုံးပုံတို့တွင် သုတ္တန်ပိဋကတ်
 တည်း။ ဒိဃာ နိကာယ်။ မဇ္ဈိမ နိကာယ်။ သံယုတ္တ နိကာယ်။
 အင်္ဂုတ္တရ နိကာယ်။ ခုဒ္ဒကံ နိကာယ်အားဖြင့် နိကာယ်ငါးပါး
 တို့တွင်။ ခုဒ္ဒကပါဌ ပါဠိတော်သည်။ ခုဒ္ဒက နိကာယ်တည်း။
 သုတ္တ၊ ဝေယျ။ ဝေယျာကရဏ။ ဂါထာ။ ဥဒါန။ ဣတိဝုတ္တက။ ဇာတ
 က။ အဘူတဓမ္မ။ ဝေဒလ္လဟူသော အင်္ဂါကိုးပါးတို့တွင်။ ခုဒ္ဒကပါဌ
 ပါဠိတော်သည်။ သုတ္တင်္ဂတည်း။ ယင်းသို့သုတ္တန်ပိဋကတ်။ ခုဒ္ဒက
 နိကာယ်။ သုတ္တင်္ဂဖြစ်သော ခုဒ္ဒကပါဌပါဠိတော်။ သိက္ခာ ပဒသုတ်
 ၌ဟောတော်မူအပ်သော ပါဏာတိပါတာဝေရမဏိ သိက္ခာပဒံ
 သမာဒိယာမိအစရှိကုန်သော သိက္ခာပုဒ်တို့၌။ သိက္ခာပဒံသမာဒိ

ယာမိဟူသောနောက်ပုဒ်တို့ကိုပိုလွန်ယုတ်နိမ့်သောပုဒ်အက္ခရာ
 တည်းဟူ၍ကဲ့ရဲ့လျက်ဖျက်ဆီးခြင်းကိုမပြုလင့်။ ၎င်းသိက္ခာပဒံ
 သမာဒိယာမိကိုသိမ်းယုတ်ဖျက်ဆီးခဲ့သော်။ သုဂတိဘဝနှင့်ဝေး
 ကွာ။ အပါယ်ရွာသို့။ မြိစ္ဆာမုချ။ သွားရအံ့သောအဖြစ်ကို။ ။ ယေ
 ကေမိအရိယံဓမ္မံ။ ပိဂရဟန္တာဝဒန္တိဒုဗ္ဗေဓာ။ ဥပေန္တိရောရုဝံဃော
 ရံ။ စီရရတ္တံဒုက္ခံအနုဘဝန္တိ။ ။ ဟူ၍ဟောတော်မူ၏။ ။ သ
 ဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်ပါဠိတော်။ ။ အနက်ကား။ ။ ယေကေမိ။
 အမှတ်မရှိတစုံတယောက် ကုန်သော။ ဒုဗ္ဗေဓာ။ ပညာမဲ့ကင်း၊
 ဖျင်းလှသောရဟန်းရှင်လူတို့သည်။ အရိယံ။ မြတ်သော။ ဝါ။ ပြုစင်
 သော။ ဓမ္မံ။ ပရိယတ္တိတရားတော်ကို။ ပိဂရဟန္တာ။ ယုတ်နိမ့်သော
 အက္ခရာ၊ ပုဒ်၊ ဝါကျရှိ၏။ သံသရာဝဋ်မှ မထွက် မြောက်တတ်ဟု
 ကဲ့ရဲ့ကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝါ။ ပိဂရဟန္တာ၊ ပိဂရဟန္တေ။ ယုတ်နိမ့်ပို
 လွန်သော အက္ခရာ၊ ပုဒ်၊ ဝါကျ၊ ရှိကုန်၏။ ဝဋ်သုံးပါးမှ မထွက်
 မြောက်ကုန်ဟုကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်ကြူးလွန်သောစကားတို့ကို။ ဝဒန္တိ။
 ပြောဆိုကြကုန်၏။ ဧတေ။ ထိုပရိယတ္တိ ဓမ္မကို ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်ကြူး
 လွန်သော စကားကို ဆိုကုန်သော ပညာမဲ့သူ ရှင်လူ ပြိန်းတို့
 သည်။ ဃောရံ။ ကြမ်းကြုတ်သော။ ရောရုဝံ။ ဇာလရောရုဝ အမည်
 ရှိသောအဝိစိင်ရဲကြီးသို့။ ဥပေန္တိ။ ရောက်ကြရကုန်၏။ ရောရုဝေ။
 ဇာလရောရုဝအမည်ရှိသောအဝိစိင်ရဲကြီး၌။ စီရရတ္တံ။ ကြာမြင့်
 ရှည် စွာသော နေ့ညည့် ကာလ ပတ် လုံး။ ဃောရံ။ ကြမ်း ကြုတ်
 သော။ ဒုက္ခံ။ ဆင်းရဲကို။ အနုဘဝန္တိ။ ခံစားရကြကုန်၏။ ။ ဤ
 ကားအနက်။ ။ ပိဂရဟန္တာ၌။ နောက်နည်းဝယ်။ ဝိဘတ္တိဝိပ္ပလ္လာ
 သ။ (တေကား။ ထ၌ပါဌ။) ဃောရံကား။ ကာကော လောကန။ သီ
 ဟဂတိကပိလောကနနည်းသမ္မာန်သည်။ ရောရုဝံကိုအနုဘဝန္တိ
 ၏အာဓာရအလိုငှါ။ ဝိဘတ္တိဝိပ္ပလ္လာသပြု၍ရောရုဝေဟု လိုက်စေ
 သည်။ ။ ပိဂရဟန္တာတိဟိနက္ခရပဒ ဗျုပ္ပနောတိဝါအနိယျာနိ
 ကောတိဝါဇံဂရဟန္တာ။ ။ အဋ္ဌကထာ။ ။ ဟိနဖြင့်။ ဥန။ အဓိ
 ကတို့ကိုသိမ်းရုံးရေတွက်သပြိုင်ဟ်လေ။ ။ အက္ခရာ၊ ပုဒ်၊ ဝါကျ

တို့သည်။ ယုတ်လျော့ပိုလွန်ကုန်၏ဟုကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်ပြောဆိုကုန်
သော်။ ၎င်းစာလရောရဝအဝိစိင်ရဲသို့သွားရအံ့ဟူလို။

ရောရဝငရဲသည်။ ရမရောရဝ။ ဇါလရောရဝဟုနှစ်ပါးအပြား
ရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်။ ရမရောရဝငရဲသည်။ အသီးအခြား တပါး
တည်း။ စာလရောရဝငရဲသည်ကား။ အဝိစိင်ရဲပင်တည်း။ ။ ရော
ရဝန္တိ နွေရောရဝါရမရောရဝေါစစာလရောရဝေါစ။ ရမရောရ
ဝေါဝိသံ ဟောတိ။ စာလ ရောရ ဝေါတိ ပနအဝိစိ မဟာနိရ
ယသေထံနာမံ။ ။ အဋ္ဌကထာ။ ။ ထိုစာလရောရဝငရဲ၌။ ခံနေ
ရကုန်သော သတ္တဝါတို့သည်။ မီးလျှံတောက်သည်ရှိသော် အဖန်
တလဲလဲဟစ်ကြော်မြည်တမ်းကြကုန်၏။ ထိုကြောင့်။ ထိုငရဲကို
စာလရောရဝငရဲဟုဆိုအပ်သတည်း။ ။ ထိုကြောင့်။ ။ တတ္ထဟိ
သတ္တာအဂ္ဂိမိစာလန္တေပုနပ္ပန္နံ ရဝန္တိ။ တသ္မာသောရောရဝေါတိ
ဝုစ္စတိ။ ။ ဟုမိန့်အပ်၏။ ။ အဋ္ဌကထာ။ ။ အနက်ကား။ ။ ဟိသစ္စံ
စာလရောရဝဟူသည်အဝိစိင်ရဲပင်တည်းဟူသောစကားသည်
မှန်၏။ တတ္ထ။ ထိုအဝိစိင်ရဲ၌။ သတ္တဝါ။ ပရိယတ္တိဓမ္မပါဠိတော်ကိုကဲ့
ရဲ့ပြစ်တင်ကြူးလွန်စော်ကား၍ခံရကုန်သော သတ္တဝါတို့သည်။
အဂ္ဂိမိ။ ငရဲမီးသည်။ စာလန္တေ။ တောက်သည်ရှိသော်။ ပုနပ္ပန္နံ။
အဖန်ဖန်အထပ်ထပ်။ ရဝန္တိ။ ဟစ်ကြော်ငိုမြည်တမ်းကြ လေကုန်
၏။ တသ္မာ။ ထိုသို့ဟစ်ကြော်ငိုမြည်တမ်းကြ လေသော ကြောင့်။
သော။ ထိုအဝိစိင်ရဲကို။ ရောရဝန္တိ။ ဇါလရောရဝငရဲဟူ၍။ ဝုစ္စတိ
ဆိုအပ်၏။ ။ ဤအဋ္ဌကထာပါဠိဝယ်။ တတ္ထဟူသောပါဠိဖြင့်ရ
ဝန္တိတ္ထောတိရောရဝေါ။ ။ ဟူသော အဓိကရဏ သာဓိကိုပြ
၏။ ။ ဤသို့ပရိယတ္တိဓမ္မကိုကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်သောသူတို့၏အကျိုးအ
ပြစ်သည်ပါဠိတော်အဋ္ဌကထာ၌လာရှိသောကြောင့်။ သိက္ခာပဒံ
သမာဒိယာမိကား။ ဘုရားဟောပါဠိတော်မဟုတ်။ အပိအလွန်
သာတည်းဟူ၍ ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်ရှုတ်ချဖျက်ဆီးခြင်းများကို မပြု
အပ်။ ပြုခဲ့ချေသော်။ ယခင်စာလရောရဝအမည်ရှိသော အဝိစိင်ရဲ
ကြီး၌အမြဲပင်ခံရအံ့သတည်း။ ။ သိက္ခာပဒံသမာဒိယာမိဟူ

ကုန်သော ပုဒ်တို့သည်။ ပါဏာတိပါတာဝေရမဏိအစရှိကုန်
သောသိက္ခာပုဒ်အလုံးစုံတို့နှင့်ဆက်ဆံကြောင်းကို။ ။ယသ္မာ
စေတ္တ ဝေရမဏိသိက္ခာပဒံသမာဒိယာမိတိ ဇောနိ သဗ္ဗသာ
ဓာရဏာနိပဒါနိ။ ။ဟုမိန့်ဆိုအပ်၏။ ။ခုဒ္ဒကပါဌအဋ္ဌက
ထာ။ ။အနက်ကား။ ။ဇေတ္တစ။ဤပါဏာတိပါတာဝေရမ
ဏိ သိက္ခာပဒံ သမာဒိယာမိအစရှိသော သိက္ခာပုဒ်တို့၌လည်း။
ယသ္မာ။အကြင်ကြောင့်။ ဝေရမဏိသိက္ခာပဒံသမာဒိယာမိတို့။
ဝေရမဏိသိက္ခာပဒံသမာဒိယာမိဟူကုန်သော။ ဇောနိ။ဤပုဒ်
တို့သည်။ သဗ္ဗသာဓာရဏာနိ။အလုံးစုံကုန်သော သိက္ခာပုဒ်တို့
နှင့်သိက္ခာပုဒ်တို့အား ဆက်ဆံကုန်သော။ ပဒါနိ။ ပုဒ်တို့သည်။
ဟောန္တိ။ဖြစ်ကုန်၏။ ။ဤကားအနက်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား။ ။
ဝေရမဏိသိက္ခာပဒံ သမာဒိယာမိ ဟူကုန်သော ပုဒ်တို့သည်။
ပါဏာတိပါတာအစရှိကုန်သော အလုံးစုံကုန်သောသိက္ခာပုဒ်
တို့နှင့် ဆက်ဆံ ကုန်သော ပုဒ်တို့ပင်တည်း။ သိက္ခာ ပုဒ်တိုင်း
သိက္ခာပုဒ်တိုင်းပင်။ ဝေရမဏိသိက္ခာပဒံသမာဒိယာမိသည် ရှိ
လေသည်ချည်းပင်တည်းဟူလို။ထိုကြောင့်။ ဤအဋ္ဌကထာပါဌ
နှင့်အညီဆောက်တည်ခံယူသည်ကာလ။ ပါဏာတိပါတာဝေ
ရမဏိသိက္ခာပဒံသမာဒိယာမိ ဟုဆို၍ ဆောက်တည်ကြလေ။
မဆောက်တည်ဘဲ။ အပိုအလွန်ဟုဆို၍ပယ်ဖျက်ကြလျှင်။ ရှေး
နွတ်ခြင်းငှါမတတ်ကောင်းသော ယခင်ဇာလရောရဝအမည်ရှိ
သောအဝိစိင်ရဲသို့ကျမည်။သတိရစေ။ ။ဤအဋ္ဌကထာမှတ
ပါး။အဋ္ဌကထာစကားကိုပြုဆိုဦးအံ့။ ။ဥပေါသထင်္ဂါနိသမာ
ဒါတဗ္ဗာနိ။ ပါဠိအစာနန္တေနပန ဗုဒ္ဓပညတ္တံဥပေါသထံအဓိဋ္ဌာမိ
တိအဓိဋ္ဌာတဗ္ဗံ။ ။အင်္ဂုတ္တိရ်အဋ္ဌကထာ။ ။အနက်ကား။ ။ဥ
ပေါသထင်္ဂါနိ။ဥပုသ်အင်္ဂါတို့ကို။သမာဒါတဗ္ဗာနိ။ကောင်းစွာ
ခံယူဆောက်တည်အပ်ကုန်၏။ပန။အထူးကိုဆိုအံ့။ပါဠိ။ ပါဏာ
တိပါတာဝေရမဏိ သိက္ခာပဒံသမာဒိယာမိ အစရှိသော ပါဠိ
တော်ကို။အစာနန္တေန။ မသိသောဥပါသကာဥပါသကီသည်။

ဗုဒ္ဓပညတ္တံ ဥပေါသထံ အဓိဋ္ဌာမိတိ။ ဗုဒ္ဓပညတ္တံ ဥပေါသထံ
 အဓိဋ္ဌာမိဟူ၍။ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗံ။ နှုတ်မြွက်၍ အဓိဋ္ဌာန်အပ်၏။ ။
 သဒ္ဓတ္ထပေးသည်။ ။ ဣတိ၏ ငုံပါဌ်အနက်ကား။ ။ ဗုဒ္ဓ
 ပညတ္တံ။ မြတ်စွာဘုရားသည် ပညတ်တော်မူအပ်သော။ ဥပေါ
 သထံ။ ဥပုသ်ကို။ အဓိဋ္ဌာမိ။ တည်သုံး၍ နေပါ၏။ ။ ဥပေါသ
 ထင်္ဂါနိသမာဒါတဗ္ဗာနိဟူသော ဤအင်္ဂုတ္တိ၍ အဋ္ဌကထာပါဌ်
 ဖြင့် ဥပုသ်အင်္ဂါတို့ကို ကောင်းစွာဆောက်တည်အပ်ကုန်၏ဟု
 မိန့်အပ်ရကား။ ဆောက်တည် ခံယူသည်ကားလ။ အဘယ်သို့
 ဆောက်တည်ခံယူအပ်ပါသနည်းဟု အဋ္ဌကထာဆရာကို မေး
 ဆိုအချက်။ စောဒနာတက်ရန် ရှိ၏။ ထိုမေးဆိုအချက်။ စောဒနာ
 တက်ကို။ ပြက်ပြက်ထင်ထင်။ ယူငင်၍ ပြတ်သကဲ့သို့ ဖွင့်ပြချေ
 ဆိုလိုသော ငိုကာဆရာသည်။ ။ ဥပေါသထင်္ဂါနိသမာဒါတဗ္ဗာ
 နိတိဣမဉ္ဇရတ္တိံ ဣမဉ္ဇဒိဝသန္တိ ကာလပရိစ္ဆေဒံ ကတွာ ဥပေါသ
 ထင်္ဂိ ဝသေန အဋ္ဌသိက္ခာ ပဒါနိ သမာဒိယာမိတိ ဧကတော
 ကတွာ။ ပစ္စေကံ ပါဏာတိပါတာ ဝေရမဏိသိက္ခာပဒံ သမာဒိ
 ယာမိ။ ပ။ ဥစ္စာသယနမဟာသယနာ ဝေရမဏိသိက္ခာပဒံ သမာ
 ဒိယာမိတိ။ ဧဝံ ဝစီဘေဒံ ကတွာယထာပါဠိသမာဒါတဗ္ဗာနိ။ ။
 ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ။ အင်္ဂုတ္တိ၍ ငိုကာ။ ။ အနက်ကား။ ။
 ဥပေါသထင်္ဂါနိသမာဒါတဗ္ဗာနိတိ။ ဥပေါသထင်္ဂါနိ သမာဒါ
 တဗ္ဗာနိဟူသည်ကား။ ဝါ။ ဥပုသ်အင်္ဂါတို့ကို ဆောက်တည်အပ်
 ကုန်၏ဟူသည်ကား။ ဣမဉ္ဇရတ္တိံ။ ဤညည့်ပတ်လုံး၎င်း။ ဣမဉ္ဇဒိ
 ဝသံ။ ဤနေ့ပတ်လုံး၎င်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ ကာလပရိစ္ဆေဒံ။ ကာလကို
 ပိုင်းခြားခြင်းကို။ ကတွာ။ ဥပုသ်ကို မခံယူမီ ရှေ့အတို့က ပြုဦး၍။
 ဥပေါသထင်္ဂိဝသေန။ ဥပုသ် အင်္ဂါ၏ အစွမ်း အားဖြင့်။ အဋ္ဌ
 သိက္ခာပဒါနိသမာဒိယာမိတိ။ အဋ္ဌသိက္ခာပဒါနိသမာဒိယာမိဟူ
 ၍။ ဧကတော။ ရှစ်ပါးလုံး တပေါင်း တည်း အားဖြင့်။ ဝါ။ တပေါင်း
 တည်းကို။ ကတွာ။ ပြု၍။ သမာဒါတဗ္ဗာနိ။ ကောင်းစွာ ခံယူဆောင်
 တည်အပ်ကုန်၏။ ပစ္စေကံ။ အသီးအသီး၊ တပါးစီ တပါးစီ။ ပါ

ဏာတိပါတာဝေရမဏိသိက္ခာပဒံသမာဒိယာမိ။ပ။ ဥစ္စာသယ
နမဟာသယနာဝေရမဏိသိက္ခာပဒံသမာဒိယာမိတိ။ ပါဏာ
တိပါတာဝေရမဏိသိက္ခာပဒံသမာဒိယာမိ။ ပ။ ဥစ္စာသယနမ
ဟာသယနာဝေရမဏိသိက္ခာပဒံသမာဒိယာမိဟူ၍။ ဧဝံ။ဤသို့။
ဝစီဘေဒံ။ နှုတ်မြွက်ခြင်းကို။ကတွာ။ပြု၍။ ယထာပါဠိ။ခုဒ္ဒကပါ
ဋ္ဌပါဠိတော်လာတိုင်း။ ဝါ။ခုဒ္ဒကပါဋ္ဌပါဠိတော်ကိုမလွန်မူ၍။ဝါ။
ခုဒ္ဒကပါဋ္ဌပါဠိတော်အားလျော်ညီစွာ။သမာဒါတဗ္ဗာနိ။ကောင်း
စွာခံယူ ဆောက်တည်အပ်ကုန်၏။ ။ဤကားအနက်။ ။
ဥပုသ်အင်္ဂါတို့ကို ခံယူဆောက်တည်အပ်ကုန်၏ဟူသည်။ ဤ
ညည့်၊ဤနေ့ပတ်လုံး။ဥပုသ်ကိုစောင့်ထိန်းမည်ဟုကာလအပိုင်း
အခြားကို မစောင့်ရှောက်မခံယူမီကပြုပြီး၍ ဥပုသ်အင်္ဂါ၏အ
စွမ်းအားဖြင့် အဋ္ဌသိက္ခာပဒါနိသမာဒိယာမိဟူ၍ အင်္ဂါရှစ်ပါး
လုံး တပေါင်းတည်းအားဖြင့်ပြု၍သော်လည်း ဆောက်တည်ခံ
ယူအပ်၏။သို့မဟုတ်။အသီးအသီး တပါးစီတပါးစီ။ ပါဏာတိ
ပါတာဝေရမဏိသိက္ခာပဒံသမာဒိယာမိ။ အဒိန္နာဒါနာ ဝေရမ
ဏိသိက္ခာပဒံသမာဒိယာမိ။ ပ။ ဥစ္စာသယနမဟာသယနာဝေရ
မဏိသိက္ခာပဒံသမာဒိယာမိ ဟူ၍နှုတ်မြွက်ခြင်းကိုပြု၍ ခုဒ္ဒက
ပါဋ္ဌပါဠိတော်လာတိုင်းခံယူဆောက်တည်အပ်ကုန်၏။ ။ဤ
ဒိကာပါဠိဝယ်။ဥစ္စာသယနမဟာသယနာဝေရမဏိ သိက္ခာပဒံ
သမာဒိယာမိတိ၌။ဣတိသဒ္ဓါသဉ်။အါကာရတ္ထ၌ဖြစ်၏။ယင်းအါ
ကာရတ္ထအနက်ရှိသောဣတိသဒ္ဓါကိုသမာဒါတဗ္ဗာနိ၌စပ်။သမာ
ဒါတဗ္ဗာနိကနေ၍ဣတိကိုထွက်လေ။ဝိတန္တဝါဒီပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်
အဋ္ဌကထာ ဒိကာ သွားနည်း။ ကျမ်းရိုးကို ကျကျနန မသိခြင်း
ကြောင့်။သိက္ခာပဒံ သမာဒိယာမိကို သဘော မကျနိုင်ကြလေ
သည်။ကျမ်းရိုးကိုမိပါက။အယူဝါဒသည်မှားမှောက်နိုင်စရာမ
ရှိပြီ။ ။ဤသို့အဋ္ဌကထာ ဒိကာဆရာတို့၏ သီလခံယူဆောက်
တည်ပုံကိုအသေအချာ။တင်းတင်းကြပ်ကြပ် မိန့်ဆိုခြင်းသည်။
သာမဏေတို့အားသင်စေခြင်း၏အကျိုးငှါခွင့်ပြုတော် မူသော

ပါဏာတိပါတာ ဝေရမဏိ အစရှိသော မဟာဝါပါဠိတော်၊ ကုဒဏ္ဍပုဏ္ဏားအား။ ဆောက်တည်ခံယူပုံကိုမဟောမူ၍ သက်သက်သိလကိုသာဟောတော်မူသောပါဏာတိပါတာ ဝေရမဏိအစရှိသောသီလက္ခန်ပါဠိတော်တို့ကိုမြင်၍ ယင်းပါဏာတိပါတာ ဝေရမဏိ ဟူ၍ ရှိတိုင်း ဆောက်တည်မည် စိုးသောကြောင့်။ ယင်းမဟာဝါပါဠိတော်။ ကုဒဏ္ဍသုတ် ပါဠိတော်လာတိုင်းမဆောက်တည်မခံယူရ။ ခုဒ္ဒကပါဠိပါဠိတော် လာတိုင်း နှုတ်မြွက်၍ခံယူ ဆောက်တည်လေဟုပြဆို။ ဖွင့်ဆိုတော်မူကြပေသည်။ နှုတ်မြွက်၍ ဆောက်တည် ခံယူရမည်ဟု ဆိုခြင်းကြောင့်။ သိက္ခာပဒံ သမာဒိယာမိကိုမဆိုပါလျှင်။ ဝန်ခံခြင်းမရှိသောကြောင့်။ သီလနှင့်ပြည့်စုံမည်ကိုခဲယည်းလေစွ။ သီလ သီလဟူ၍သာ ဆိုရာ ရောက်သောကြောင့် သီလရမည် ကိုဆင်ခြင်။

။အဋ္ဌကထာဒိကာကိုသေချာစွာ ကြည့်ရှု ကြလေဒါယကာတို့။ လုပ်ငန်း ဆောင်တာလည်း ပျက်။ သီလကို ခံယူခြင်းလည်းနေရာမကျ။ ကျမ်းဂန်၏အပသို့ ရောက်မည်ကို သတိပြု။ ယုံစေရန်အကြောင်းကိုပြအံ့။

။ဥပေါသထဒိဝသေ ပါတောဝဘိက္ခုဿဝါဘိက္ခု။ နိယာဝါ ဒသသီလက္ခဏညှနော ဥပါသကဿဝါဥပါသိကာယဝါသန္တိ ကေဝါစံဘိန္ဒိတွာ အဋ္ဌသိက္ခာပဒါနိသမာဒိယာမိတိကေတောဝါ။ ပါဏာတိပါတာဝေရမဏိ သိက္ခာပဒံသမာဒိယာမိတိအာဒိနာ ပစ္စေကံဝါယထာပါဠိသမာဒါတဗ္ဗါနိ။ ။ဟုမိန့်၏။ ။သုတ္တသင်္ဂဟအဋ္ဌကထာ။ ။ဇ ကြောင်းပေ။ ဇူအင်္ဂါ။ ဇူချပ်။ ။အနက်ကား။ ။ဥပေါသထ ဒိဝသေ။ ဥပုသ်နေ့၌။ ပါတောဝ။ နံနက်စောစောကလျှင်။ ဘိက္ခုဿဝါ။ ရဟန်း ယောက်ျား၏ ၎င်း။ ဘိက္ခု။ နိယာဝါ။ ရဟန်း မိန်းမ၏ ၎င်း။ ဒသသီလက္ခဏညှနော။ ဆယ်ပါးသောသီလ၏ လက္ခဏာကိုသိလေ့ရှိသော။ ဥပါသကဿဝါ။ ဥပါသကာ၏၎င်း။ ဥပါသိကာယဝါ။ ဥပါသကီ၏၎င်း။ သန္တိ ကေ။ အထံ၌။ အနိး၌။ ဝါစံ။ နှုတ်ကို။ ဘိန္ဒိတွာ။ မြွက်၍။ အဋ္ဌသိက္ခာ ပဒါနိသမာဒိ ယာမိတိ။ အဋ္ဌ

သိက္ခာပဒါနိသမာဒိယာမိဟူ၍။ ဧကတောဝါ။ တပေါင်းတည်း
အားဖြင့်၎င်း။ ပါဏာတိပါတာဝေရမဏိသိက္ခာပဒံ သမာဒိယာ
မိတိအာဒိနာ။ ပါဏာတိပါတာဝေရမဏိသိက္ခာပဒံ သမာဒိယာ
မိဤသို့အစရှိသောအားဖြင့်။ ပစ္စေကံဝါ။ အသီးအသီး၎င်း။ ယထာ
ပါဠိ။ ခုဒ္ဒကပါဌပါဠိတော်လာတိုင်း။ ၀။ ခုဒ္ဒကပါဌပါဠိတော်ကို
မလွန်မူ၍။ ဝါ။ ခုဒ္ဒကပါဌပါဠိတော်အား လျော်ညီစွာ။ သမာဒါ
တဗ္ဗာနိ။ ကောင်းစွာခံယူဆောက်တည်အပ်ကုန်၏။ ။ ဤကား
အနက်။ ။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ ဥပုသ်နေ့၌။ နံနက်စောစောကလျှင်။
ရဟန်းယောကျ်ား၏၎င်း။ ရဟန်းမိန်းမ၏၎င်း။ ဆယ်ပါး သီလ၏
အဓိပ္ပါယ် သဘော လက္ခဏာကို သိလေ့ရှိသော ဥပါ သကာ
ယောကျ်ား၏၎င်း။ ဥပါသကီ မိန်းမ၏၎င်း။ အထံအနီး၌ နှုတ်
မြွက်၍အဋ္ဌသိက္ခာပဒါနိသမာဒိယာမိဟူ၍ရှစ်ပါး အင်္ဂါအလုံးစုံ
တပေါင်းတည်းအားဖြင့်လည်း။ ဆောက်တည်ခံယူလေ။ အသီး
အသီး။ တပါးစီတပါးစီ။ ပါဏာတိပါတာဝေရမဏိ သိက္ခာပဒံ
သမာဒိယာမိ။ အဒိန္နာဒါနာဝေရမဏိ သိက္ခာပဒံ သမာဒိယာမိ
အစရှိသောအားဖြင့်ခုဒ္ဒကပါဌပါဠိတော်လာတိုင်းခံယူဆောက်
တည်ပါ၏ဟူ၍အဓိပ္ပါယ်လာရှိသည်။ ။ ဤသို့သီလခံယူပုံအ
ခြင်းအရာတို့ကိုသိက္ခာပဒံသမာဒိယာမိနှင့် ချည်းပင် ခုဒ္ဒကပါဌ
ပါဠိတော်လာတိုင်းဆောက်တည် ခံယူရမည်ကို မိန့်ဆိုတော်
မူကြသည်။ အဋ္ဌကထာပါဌ၌။ ယထာပါဠိဟူသောပါဌ၏အနက်
ကိုခုဒ္ဒကပါဌပါဠိတော်ကိုရည်၍ဆိုသည်။ အဘယ်ကြောင့်သိ
ရသနည်း။ ပါဏာတိပါတာဝေရမဏိသိက္ခာပဒံသမာဒိယာမိ။ ပ။
ဥစ္စာသယန မာဘာသယနာ ဝေရမဏိ သိက္ခာပဒံသမာဒိယာမိ
တိဟူသော အင်္ဂါတ္ထိရံ ဋီကာ။ ပါဏာတိ ပါတာ ဝေရ မဏိ
သိက္ခာပဒံသမာဒိယာမိတိ အာဒိနာဟူသော သုတ္တသင်္ဂဟအဋ္ဌ
ကထာတို့ကိုဖြင်၍ သိရလေသည်။ ခုဒ္ဒကပါဌပါဠိတော်၌သာ
လျှင်ပါဏာတိပါတာဝေရမဏိသိက္ခာပဒံ သမာဒိယာမိအစရှိ
သည်ကိုသမာဒိယာမိနှင့် ဘောတော်မူသည်။ ထိုကြောင့်။ ယ

ထာ ပါဠိဟူသော ပါဠိ၏ အနက်ကို ခုဒ္ဒကပါဌ ပါဠိတော်ကို သမ္မာန်သည်။ ။ယင်းသို့ ပါဠိတော်။ အဋ္ဌကထာ ဋီကာဟူသော ကျမ်း အစောင် စောင်တို့က။ ပါဏာတိ ပါတာ ဝေရမဏိနှင့် သီလကို ခံယူဆောက် တင်ရ မည်ကို ဟောတော်မူ မာတွင့်ဆိုကြပါဘဲလျက် ဝေရမဏိတွင်ရပ်ဆိုင်း၍ သီလကိုပေးခြင်း။ သီလကိုခံယူကြခြင်း များသည်။ မှောက် မှား လွဲချော်။ မတော်မသင့်သောပေးခြင်းခံယူခြင်းသဖြစ်ရလေသည်။ ဒါယကာတို့မှာ အကျိုးနည်းပါးဘွယ်ရာအကြောင်းသာ ရှိလေရာ၏။

တနည်းကား။ ပါဏာတိပါတာ ဝေရမဏိကို သင်စေရန် ခွင့်ပြုသောကြောင့်။ ပါဏာတိပါတာဝေရမဏိဟုသီလကိုပေးခြင်း သင်ခြင်းသည်။ သင့်လျော် သေး၏။ ယင်းသို့ ဆရာဘုန်းကြီး က ဝေရမဏိ တွင် ရပ် ဆိုင်း၍ ပေးခဲ့။ သင်ခဲ့ သော်။ ဆောက်တည်သူဒါယကာ ဒါယကာမတို့က။ သိက္ခာပဒံ သမာဒိယာမိ တိုင်အောင်။ ဆုံးအောင် ဆောက်တည် ခံယူ ရမည်။ ထိုကြောင့်။ ငါတို့သင်္ဂါဇာဆရာတော်ဘုရားကြီးသည်။ ငါတို့က ပါဏာ တိပါတာဝေရမဏိဟုသင်ရသည်။ ဒါယကာတို့ က သိက္ခာပဒံသမာဒိယာမိတိုင်ဆုံးအောင်ဆိုဟူ၍မိန့်တော်မူပြီးမှ။ ငါတို့ကပါဏာတိပါတာဝေရမဏိဟု သင်ခြင်းသည်။ မိဘတို့ကသူငယ်ကိုထမင်းခွန့်သည်နှင့်တူ၏။ ဒါယကာဒါယကာမတို့ကဝေရမဏိ သိက္ခာ ပဒံ သမာဒိယာမိတိုင် ဆုံး အောင်ခံယူဆောက်တည်ခြင်းသည်သူ ငယ်တို့ကခွန့်သော ထမင်းကိုမျှိုလိုက်သည်နှင့်တူ၏။ ဟုဥပမာပြုတော်မူသည်။ ထိုသူငယ်သည်။ မိဘတို့ကခွန့်သောထမင်းကိုမမျှိုလိုက်လျှင်။ မစားရဝမ်းမသာဖြစ်မည်။ ထို့ အတူ။ မိဘသဖွယ်ဖြစ်သောဆရာဘုန်းကြီးတို့က။ ပါဏာတိပါတာဝေရမဏိဟုသင်ကြားသည် ကိုသားငယ်နှင့်တူသောတပည့် ဒါယကာဒါယကာမတို့က သိက္ခာပဒံ သမာဒိယာမိကိုမဆိုမရွတ်ကာသီလကိုမရ။ အချည်းနှီးသာဖြစ်မည် ဟု

အဓိပ္ပါယ်ရောက်သည်ဆင်ခြင်လေ။ ။မြတ်စွာဘုရား။အဋ္ဌက
ထာဆရာ။ဋီကာဆရာ။သင်္ဂဇာဆရာတော်ဘုရားကြီးတို့သည်။
သီလကိုခံယူဆောက်တည်နည်းကိုပေးပါလျက်။ဆောက်တည်
ခံယူနည်းတည်းဟူသောထမင်းကိုခွန့်ပါလျက်။မလိုက်နာ။မမျှ
ကြကုန်သောဒါယကာဒါယကာမတို့သည်။သမာဒိယာမိကိုဖျက်
ဆီးကအကျိုးမဲ့ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်ကုန်လတံ့။ယေနကာဟန္တိ
ဩဝါဒံ။နရာဗုဒ္ဓေနဒေသိတံ။ဗျသနံတေဂမိဿန္တိ။ ယက္ခသိဟိ
ဝဝါဏီဇာ။ ။ဝလာဟက ဇာတ် ပါဠိတော်။ ။အနက်
ကား။ ။ယေနရာ။အကြင်လူအပေါင်းတို့သည်။ဗုဒ္ဓေန။ရှင်တော်
ဘုရားသည်။ ဒေသိတံ။သာယာကျူးချီဟောရှုတ်သီအပ်သော။
ဩဝါဒံ။အဆုံးအမတော်ကို။နကာဟန္တိ။ မလိုက်နာကြလေကုန်။
ဝါ။မလိုက်နာမှု၍တိမ်းရှောင်သွေဖယ်ကုန်၏။တေနရာ။ထိုလူအ
ပေါင်းတို့သည်။ ဗျသနံ။ အကျိုးမဲ့ပျက် စီးခြင်းသို့။ ဂမိဿန္တိ။
ရောက်ကြကုန်လတံ့။ကိမိဝ။ အတယ်ကဲ့သို့နည်း။ ယက္ခသိဟိ။
ဘီလူးမတို့သည်။ပလောဘိတာ။ ဖြားယောင်းသွေးဆောင်အပ်
ကုန်သော။ ဝါဏီဇာ။ နှစ်ရာငါးဆယ်ကုန်သော ကုန်သည်တို့
သည်။ဗျသနံ။ အကျိုးမဲ့ပျက်စီးခြင်းသို့။ဂမိဿန္တိဣဝ။ ရောက်
ကြလေကုန်သကဲ့သို့တည်း။ ။ဤသို့ဟောတော်မူအပ်သည်
နှင့်အညီဘီလူးမနှင့်တူသောသူတို့သည်။ပါဏာတိပါတာဝေရ
မဏိသိက္ခာပဒံ သမာဒိယာမိဟူသော ခုဒ္ဒကပါဌပါဠိတော်ကို
ပါဠိတော်မဟုတ်သလိုလို။ ဆောက်တည်ခံယူ အပ်သော ပုန်မ
ဟုတ်သလိုလိုသင်စေရန် ခွင့်ပြုတော်မူသော ပါဏာတိပါတာ
ဝေရမဏိဟူသော မဟာဝါ ပါဠိတော်သင်ပုန်ကို သက်သက်
သီလ ကိုသာ ဟောတော်မူသော ကုဒဏ္ဍသုတ်ပါဠိတော် ကို
ဆောက်တည်ခံယူပုန်လိုလို။ သွေးဆောင်ဖြားယောင်းထွဋ်ပတ်
အပ်သောကြောင့်။ နှစ်ရာငါးဆယ်ကုန်သော ကုန်သည်နှင့်တူ
ကုန်သောဒါယကာဒါယကာမတို့သည်။ လောကီအကျိုးလော
ကုတ္တရာ သံသရာ အကျိုးမှ ဆုတ်ယုတ်ပျက်စီးကြ ကုန်အံ့သ

တည်း။ ။မြတ်စွာဘုရား။ အဋ္ဌကထာဆရာ။ ငိုကာဆရာ။ သင်္ဂ
 ဇာဆရာတော်ဘုရားကြီးတို့သည်။ ပါဏာတိပါတာဝေရမဏိ
 သိက္ခာပဒံသမာဒိယာမိဟူ၍ သမာဒိယာမိတိုင်အောင်နှုတ်မြှောက်
 ၍ဆောက်တည်ခံယူရမည်ဟုပေးသောနည်း။ ခွန့်သောထမင်း
 ကိုလိုက်နာကြ။ မျိုကြကုန်သောဒါယကာ ဒါယကာမတို့သည်
 သီလနှင့် ပြည့်စုံ၍ သုဂတိဘဝ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြ ရအံ့သ
 တည်း။ ။ယေစကာဟန္တိဩဝါဒံ။ နရာ ဗုဒ္ဓေန ဒေသိ တံ။
 သောတ္ထိံ ပါရံဂမိဿန္တိ။ ဝလာဟကေန ဝဝါဏီဇာ။ ။ဝလါ
 ဟကဇာတ်ပါဠိတော်။ ။အနက်ကား။ ။ယေစနရာ။ အကြင်
 သူတို့သည်လည်း။ ဗုဒ္ဓေန။ ရှင်တော်ဘုရားသည်။ ဒေသိတံ။ ဟော
 တော်မူအပ်သော။ ဩဝါဒံ။ အဆုံးအမကို။ ကာဟန္တိ။ လိုက်နာကြ
 လေကုန်၏။ ဝါ။ လိုက်နာမှု၍မတိမ်းရှောင်မသွေဖယ်ကြလေကုန်။
 တေနရာ။ ထိုလူတို့သည်။ သောတ္ထိံ။ ချမ်းသာစွာ။ ပါရံ။ သုဂတိဘ
 ဝ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသောတဖက်ကမ်းသို့။ ဂမိဿန္တိ။ ရောက်ကြ
 ကုန်လတံ။ ကိမိပ။ အဘယ်ကဲ့သို့နည်း။ ဝလာဟကေန။ ဘုရားအ
 လောင်းတော်ဝလာဟကသိန္ဓောမြင်းသည်။ အာနိတာ။ ကျောက်
 ကုန်းဖြင့် ယူဆောင်အပ်ကုန်သော။ ဝါဏီဇာ။ နှစ်ရာငါးဆယ်
 ကုန်သော ကုန်သည်တို့သည်။ သောတ္ထိံ။ ချမ်းသာစွာ။ ပါရံ။
 ကမ်းတဖက်တည်းဟူသောမိမိတို့ရှာပြည်သို့။ ဂမိဿန္တိဣဝ။
 ရောက်ကြလေကုန်သကဲ့သို့တည်း။ ။ဤကားအနက်။ ။ဤ
 ဝါထာဝလာဟကဇာတ်ပါဠိတော်နှင့်ညီစွာ။ ဝလါဟကသိန္ဓော
 မြင်းနှင့်တူကုန်သောရှင်တော်ဘုရား။ အဋ္ဌကထာဆရာ။ ငိုကာ
 ဆရာ။ သင်္ဂဇာဆရာတော်ဘုရားကြီးတို့သည်။ ပါဏာတိပါတာ
 ဝေရမဏိ သိက္ခာပဒံ သမာဒိယာမိဟူ၍ ခံယူဆောက်တည်ရ
 မည်ဟုပေးသောနည်းဖြင့် ယူဆောင်အပ်ကုန်သော ဒါယကာ
 ဒါယကာမတည်းဟူသော ကုန်သည်တို့သည် သီလနှင့်ပြည့်စုံ
 ၍သုဂတိဘဝ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော ထိုမှဘက်ကမ်းသို့ရောက်
 ကြကုန် အံ့သတည်း။ (။ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အဋ္ဌကထာ။ ငို

ကာတို့မှတစ်ပါးသာရတ္ထဒီပနီဒီကာ။ ဥပါသကာလင်္ကာရ အစရှိ
ကုန်သောဂန္ထရကျမ်းအထူးတို့မှလည်း။ ပါဏာတိပါတာဝေ
ရမဏီသိက္ခာ ပဒံသမာဒိယာမိဟူ၍ ဆောက်တည်ရမည်ကို
သာဆို တော် မူကြ ကုန်၏။ ကျမ်း၏ ကျယ်ဝန်း မည် စိုးသော
ကြောင့်။ သာရတ္ထဒီပနီအမည်ရှိသောဝိနည်းဒီကာကြီး။ ဥပါသ
ကာလင်္ကာရအမည် ရှိသောဂန္ထရတို့၌ ဆိုသော 'ပါဠိ တို့ကိုမ
ရေးသားပြီ။ အလိုရှိကြလျှင်၎င်းကျမ်းတို့၌ယူလေ။) ။ ဝေရမ
ဏတိတိဝေရမဏီ။ ။ ခုဒ္ဒကပါဌအဋ္ဌကထာ။ ။ ကတ္ထုသာ
နေကိတ်ဝိဂြိုဟ်။ ။ ယာဝိရတိ။ အကြင်ဝိရတိသုံး ပါးသည်။
ဝေရံ။ ရှောင်ကြည်အပ်သောဒုစရိုက်ကို။ မဏတိ။ ဖျက်ဆီးပယ်
စွန့်တတ်၏။ ဣတိတသ္မာ။ ထိုကြောင့်။ သာဝိရတိ။ ထိုဝိရတိသုံး
ပါးသည်။ ဝေရမဏီ။ ဝေရမဏီမည်၏။ ။ ဝေရမဏီပုဒ်၏ အ
ရကို။ ဝိရတိသုံးပါးကိုကောက်ယူလေ။ ယင်းဝေရမဏီဟူသည်။
ဝိရတိသုံးပါးပင်တည်း။ ဝိရတိသီလပင် တည်းဟူလေ။ ယင်း
ကတ္ထုသာနေကိုပါဏာတိပါတာဝေရမဏီဟု သက်သက်သိ
လက်ဟောသည်ကိုရည်၍အဋ္ဌကထာဆရာပြုတော်မူသည်ဟုမှတ်။
ဝေရမဏီပုဒ်ကိုရမုခတ်ကြံ၍ကရဏသာနေတချက်ပြုသည်
ယင်းသို့ ဝေရမဏီသဒ္ဒါတချက်နည်း နှစ်ပါးလည်း၍ပြုခြင်းသည်
ကရဏသာနေကိုသိက္ခာပဒံဟူသော နောက်ပုဒ်ကို၎င်းပြု သည်။
ထိုကြောင့်။ ပုဂ္ဂိုလ်သည် ပါဏာတိပါတာမှကြည်ကြောင်းဖြစ်
သောသိက္ခာပုဒ်ကိုခံယူပါ၏ ဟုဆိုသော် အဘယ်တရား ဖြင့်
ကြည် သနည်းဟုမေးက။ ဝိရတိဖြင့်ကြည်၏ ဟုဝိရတိကိုက
ရိုဏ်းပေးရမည်။ ။ ဆောက်တည်ခံယူသူ။ လူဥပါသကာနှင့်
တက္ခသမာဒါန ဝိရတိတစ်ပါးကိုသာရသည်ကိုပြောအံ့။ ။ ဝိရမ
ဏီဝါ တောယကရဏဘူတာယ ဝေရမှာ ပုဂ္ဂလော တိဝိကာ
ရဿဝေကါရံကတ္တာဝေရမဏီ။ ။ ခုဒ္ဒကပါဌအဋ္ဌကထာ။ ။ က
ရဏသါနေကိတ်ဝိဂြိုဟ်။ ။ အနက်ကား။ ။ ဝါ။ တနည်းကိ။ ။
ကရဏဘူတိယ။ အကြောင်းကရိုဏ်းဖြစ်၍ဖြစ်သော။ တောယ။

ထိုဝိရတီ စေတသိက်ဖြင့်။ ဝေရမှာ။ ဝေရမည်သော ဒုစရိုက်
 မှ။ ပုဂ္ဂလော။ သီလကို ဆောက်တည် သူလူဒါယကာ ပုဂ္ဂိုလ်
 သည်။ ဝိရမတိ။ ရှောင်ကြည်၏။ ဣတိတသ္မာ။ ထိုသို့ဝိရတီစေတ
 သိက်ဖြင့် ဒုစရိုက်မှ သီလကို ဆောက် တည်သူ လူဒါယ ကာ
 ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှောင်ကြည်ကြောင်း ဖြစ်သော သတ္တိကြောင့်။ ဝိ
 ကာရဿ။ ဝိအက္ခရာ၏။ ဝါ။ ဝိသဒ္ဓါ၏။ ဝေကာရံ။ ဝေအပြုကို။ ဝါ။
 ဝေသဒ္ဓါကို။ ကတွာ။ ပြု၍။ ဝါ။ ပြုရသောကြောင့်။ ပုဂ္ဂလော။ သီ
 လကိုဆောက်တည်သူလူဒါယကာသည်။ ဝေရမဏိ။ ဝေရမဏိ
 မည်၏။ ။ ဝေရမဏိ၌။ ဝိပုဗ္ဗရရဓာတ်။ ဣပစ္စည်း။ ရမဓာတ်
 ၏အရကား။ ကတွတ္ထကြိယာဖြစ်သောရှောင်ကြည်ခြင်းကြိယာ
 ကိုရ၏။ ဣပစ္စည်း ၏ အရကား။ ရှောင် ကြည် ကြောင်း ဖြစ်
 သောဝိရတီစေတသိက်ကိုရ၏။ သီလဆောက် တည်သူလူဒါ
 ယကာဒါယကာမကိုရ၏။ ဌာနုပစာရအားဖြင့်ရ၏။ ယင်းကရ
 ဏသာနေဝိဂ္ဂိုဟ်ကို ဆောက်တည်စေရန် ဟောတော်မူသော
 သိက္ခာပဒံသမာဒိယာမိ ပုဒ်တို့ကိုငဲ့၍ရည်၍ အဋ္ဌကထာဆရာ
 သည်ပြုတော်မူ၏ဟူ၍မှတ်။ ။ ဝေရမဏိပုဒ်နှင့်သိက္ခာပဒံပုဒ်
 ကိုဝေရမဏိဝေသိက္ခာပဒံဝေရမဏိသိက္ခာပဒံဟူ၍အဋ္ဌကထာ
 ဆရာသည်။ ကမ္မဓာရယည်း သမာသံတွဲး စပ်တော်မူ၏။ ထို
 ကြောင့်။ ဝေရမဏိပုဒ်၌ ကရဏတ္ထ၏ အရဝိရတီသည် ပင်။
 သိက္ခာပဒံဟူသော နောက်ပုဒ်၏အရဖြစ်၏။ ထိုကြောင့်ဝိရတီ
 သဉ္ဇိသိက္ခာပုဒ်ဖြစ်၏။ ထိုသိက္ခာပုဒ်ကိုကောင်းစွာခံယူဆောက်
 တည်ပါ၏ ဟုပိဏ္ဍတ္တအဓိပ္ပါယ်အားဖြင့် ဝေရမဏိ သိက္ခာပဒံ
 သမာဒိယာမိဟူ၍ ဟောတော်မူ သတည်း။ ။ ထိုကြောင့်။
 သိက္ခာပဒံသမာဒိယာမိပုဒ်ကိုဆိုရှုတ်၍သီလကို ဆောက်တည်
 ခံယူခြင်းသည် ကျမ်းဂန်နှင့်ညီညွတ်ပေသည်။ ဝေရမဏိတွင်
 ရပ်၍သီလကိုခံယူခြင်းသည်ကျမ်းဂန်နှင့်မညီ။ မညီသော်သီလ
 ကိုရပါမည် လောဟုမေးဆိုက။ ကျမ်းဂန်၌မဆိုသောအရာဖြစ်
 ၍သီလကိုရ၏ ဟူ၍အသေအချာမပြောသာ။ ဆောက်တည်သူ

လူတို့သည် သာလျှင်။ ရသည့်မရ သည်ကို စည်းစားဆင်ခြင် အပ်၏။ အကယ်၍ သိလက်မရလျှင်။ ဝေရမဏိနှင့်ဆောက်တည် ခဲ့သမျှသည် အချဉ်းနှိုးသဖြစ်ရာ၏ စည်းစား၍ မိမိတို့၏ အကျိုးစီး ပွားကိုကြည့်ရှုရာ၏။ ။ သမာဒိယာမိ၌။ သံပုဗ္ဗအာပုဗ္ဗဒါဝါတ် ဤ ပုဒ်အပေါင်းတို့တွင်။ ။ ဥပသဂ္ဂနိပါ တာစ။ ဓာတဝေါပစ္စ ယာစိမေ။ နေကေနေကတ္ထဝိသယာ။ ဣတိနေရတ္တိဗြိရံ။ ။ ဟု တတိယသကာရဝိပုလ္လာဂါထာကို သဒ္ဓါဆရာကျော်တို့ သည် မိန့်ဆိုအပ်သော ကြောင့်။ သံဟူသော ဥပသာရပုဒ်သည်။ သုန္ဒ ရတ္တ၌။ အာဟူသော ဥပသာရပုဒ်သည်။ ဓာတုတ္ထဗာဓက။ အာ ပုဗ္ဗောဒါအာဒါနေ။ ဟုလာရကား။ ဒါဝါတ်သည် အာဒါနတ္တ၌ ဖြစ် ၏။ တနည်းကား။ သမာဒိယာမိ၌ သမာအာဒိယာမိဟု ပဒစ္ဆေဒ ပြု။ ။ ထိုအနက်အလုံး စုံကိုပြခြင်းငှါ။ ။ သမာအာဒိယာမိ။ သမာဒိယာမိ။ အဝိတိက္ကမနာမိပ္ပါယေန အဆိဒ္ဓကာရိတာယ အ သဗလကာရိတာယ စ အာဒိယာမိတိ ဝုတ္တံဟောတိ။ ။ ဟုမိန့် တော်မူ၏။ ။ ခုဒ္ဒကပါဌအဋ္ဌကထာ။ ။ သမာ။ ကောင်းစွာ။ အာဒိယာမိ။ ယူပါ၏။ သမာဒိယာမိ။ ကောင်းစွာယူပါ၏။ အဝိ တိက္ကမနာမိပ္ပါယေန စ။ မလွန်ကြူးလိုသောစိတ်ဖြင့်၎င်း။ အဆိဒ္ဓ ကာရိတာယ စ။ မပေါက်သည်ကိုပြုသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၎င်း။ အသ ဗလကာရိတာယ စ။ မကြားသည်ကိုပြုသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်၎င်း။ အာဒိယာမိ။ ယူပါ၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝုတ္တံဝုတ္တော။ ဆိုလိုသည်။ ဟော တိ။ ဖြစ်၏။ ။ ဤကားအနက်။ ။ ဤသို့အဋ္ဌကထာဆရာတို့၏ ဖွင့်ဆိုသော အနက်ကို ဖြစ်စွာမှတ်။ ။ ပါဏာတိပါတာ ဝေရမ ဏိသိက္ခာပဒံ သမာဒိယာမိအစရှိသော သိက္ခာပုဒ်၌။ ကာရက သညံကံရိယံနာမနတ္ထိ။ ဟုသဒ္ဓါဆရာတို့မိန့်ရကား။ သမာဒိယာမိ ဟူသော အာချာတ်ကြိယာ၏ ကတ္တာကို အဟံဟု ထည့်လေ။ ယင်း အဟံဟူသော ကတ္တာသည်။ ဝေရမဏိ၌။ ရရ ဓာတ်။ ဣပစ္စည်း တို့၌ စပ်ခဲ့၍ သမာဒိယာမိ၌။ ဒါဝါတ်။ မိဝိဘတ်တို့၌ စပ်အပ်၏။ ထို သို့စပ်အပ်သောကြောင့်။ အမိပ္ပါယ်မှာ။ ငါသည်ပါဏာတိပါတ

မှရှောင်ကြည်ကြောင်းဖြစ်သောသိလသိက္ခာပုဒ်ကိုကောင်းစွာ
ယူပါ၏ ဟူသောအဓိပ္ပါယ်ကိုမှတ်။ ။အချို့ဝိတဏှဝါဒီဆရာ
တို့သည်။ဝေရမဏိနှင့်ဆောက်တည်သော်လည်းသင့်၏။သမာ
ဒိယာမိနှင့်ဆောက်တည်သော်လည်းသင့်၏ဟူ၍ ဆိုကြကုန်၏။
ထိုဝေရမဏိနှင့် ဆောက်တည်သော်လည်းသင့်၏ ဆိုသောဝိ
တဏှဝါဒီဆရာတို့၏ စကားကိုကျမ်းဂန်၌ မလာသောကြောင့်။
သင့်သည် မသင့်သည်ကို ဆင်ခြင်လေ။ ကျမ်းဂန်ကို လွှတ်၍ ညီ
ညွတ်ဘွယ်ရာအကြောင်းမရှိ။ကျမ်းဂန်သပါပမာတည်း။ ။ပါဠိ
တော်။အဋ္ဌကထာ။ဋီကာတို့၌ဝေရမဏိနှင့်ဆောက်တည်ခံယူအပ်
၏ ဟုအဆိုမရှိခြင်းကြောင့်။ပါဠိတော်။အဋ္ဌကထာ။ဋီကာ။မိမိ၏
ဆရာတို့၏နည်း ဥပဒေကိုကင်း၍ ဆိုကြရကား။ ထိုဆရာတို့၏အ
ဆိုအယူကိုပညာရှိတို့သည်ရယ်အပ်သည့်သါတည်းဟူ၍မှတ်။ ။ဝိ
နာရူပဒေပသန္တံ။ဗာလောလင်္ကတ္တုမိစ္ဆတိသမ္မာပုဏောနဝိညူဟိ။
ဟာသဘာဝံကထံနူသော။ ။သုဗောဓာ လင်္ကာရ။ ။ဗာ
လော။မသိမလိမ္မာသောသူသည်။ ဂရူပဒေသံ။ ဆရာတို့၏နည်း
ညွှန်ဥပဒေကို။ဝိနာ။ကင်း၍။တံ။ထိုဗန္ဓကို။ဝါ။အဓိပ္ပါယ်ကဗျာ။အ
သိ အကုံးအနှုန်းအဖွဲ့ကို။ အလင်္ကတ္တု။ တန်ဆာဆင်ခြင်းငှါ။ဣစ္ဆ
တိ။အလိုရှိ၏။ သောဗာလော။ ထိုမသိမလိမ္မာသောသူသည်။ဝိ
ညူဟိ။အဓိပ္ပါယ်ကဗျာ။အသိအကုံးအနှုန်းအဖွဲ့ကို ပြုပြု ထင်ထင်
သိမြင်ကုန်သောပညာရှိတို့သည်။ဟာသဘာဝံ။ရယ်ဘွယ်၏အ
ဖြစ်သို့။ဝါ။ဟာသဘာဝံ။အဝဟသိတဗ္ဗဘာဝံ။သရော်ပျက်ချော်
ပြုအပ်သည်၏အဖြစ်သို့။ကထံနူနသမ္မာပုဏော။ မရောက်ဘဲရှိပါ
အံ့နည်း။သမ္မာပုဏောဝေ။ မလွဲကေနိအမှန်ရောက် တော့အံ့သာ
တည်း။ ။သဒ္ဓါနည်းအထွေထွေကို။ မသိလေဘဲလျက်။တနည်း
ထွေတချမြင်နှင့်။ အင်မတန်အတတ်ကြီးဟူ။ မိမိကိုယ်ကိုထင်
မှတ်၍ မြင်ကရစာ ကိုမှားသည် ဟု ပြောတတ်သော ဂရူဟ
ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဝိညူဟူသောကတ္တားကို အမှားဟုစွပ်စွဲမည်
ကြောင့်။ဟာသဘာဝံကိုအဝဟသိတဗ္ဗဘာဝံဟုဖွင့်ဆိုပြင်ဆင်

လိုက်သည်။ ။ရှေ့နည်း။အဓိပ္ပါယ်တ္ထ၊နောက်နည်း။သဒ္ဒတ္ထ။ ။ပါ
 ကာတိပါတာဝေရမဏိကိုသီလပေးသူ သင်သူ ဆရာဘုန်းကြီး
 ၏စကားဟုမှတ်။ယင်းသင်သောဝေရမဏိဖြင့်ဝိရတီသုံးပါးကို
 သာမညအားဖြင့်ပြု၏။သမာဒိယာမိကိုသီလကို ဆောက်တည်
 ခံယူသူလူဒါယကာ၏စကားဟု၍မှတ်။ ယင်းသမာဒိယာမိပါဌ
 ဖြင့် သမာဒါန ဝိရတီ တပါးကိုသာ ဝိသေသ ပြု၏။ ။ထို
 ကြောင့်။ ။ဝေရမဏိတိ အာစရိယ ဝစနံ တိဝိဝေဝိရတီဓမ္မ
 ဥဋ္ဌိဿနံ။သမာဒိယာမိတိပဋိဂ္ဂဟဏာဝစနံ သမာဒါနဝိရတီဓမ္မ
 ဥဋ္ဌိဿနံ။ ။ဟုမိန့်အပ်ပြီ။ ။ဝိနယာလင်္ကာရဋီကာ။ ။ဆယ်
 ကြောင်းပေ။ ။ဆအင်္ဂါ။ ဆူချပ်။ ။အနက်ကား။ ။ဝေရမ
 ဏိတိအာစရိယဝစနံ။ဝေရမဏိဟူသော သီလပေးသူ သင်သူ
 ဆရာ၏စကားသည်။တိဝိဝေဝိရတီဓမ္မဥဋ္ဌိဿနံ။ သုံးပါးအပြားရှိ
 သောဝိရတီဓမ္မကိုသာမညအားဖြင့်ပြုကြောင်းဖြစ်သောစကား
 သည်။သမာဒိယာမိတိပဋိဂ္ဂဟဏာဝစနံ။သမာဒိယာမိ ဟူသော
 သီလကိုဆောက်တည်ခံယူသူ လူဒါယကာ၏ စကားသည်။သ
 မာဒါနဝိရတီ ဓမ္မဥဋ္ဌိဿနံ။ သမာဒါန ဝိရတီ ဓမ္မတပါးကိုသာ
 ဝိသေသအားဖြင့်ပြုကြောင်းဖြစ်သောစကားတည်း။ ။ဤကား
 အနက်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား။ပါတာတိပါတာဝေရမဏိဝယ်။ဝေ
 ရမဏိတွင်၍ကား။သီလပေးသူသင်သူဆရာဘုန်းကြီး၏စကား
 သာတည်း။ဝေရမဏိတွင်ရပ်၍ သီလကို ခံယူသူ လူဒါယကာ
 သည်ဆိုရမည်မဟုတ်။ ယင်းဝေရမဏိဖြင့် သမာဒါန ဝိရတီ။
 သမ္ပတ္တိဝိရတီ။သမုစ္ဆေဒဝိရတီဟူသော ဝိရတီသုံးပါးကိုထိုက်
 သည်အား လျော်စွာ ပြု၏။ ဝိရတီ သုံးပါးနှင့် ဆက်ဆံ သော
 ကြောင့်။ ဝိရတီသုံးပါးကိုသာမညအားဖြင့်ပြု၏ ဟူသည်။ယင်း
 သို့ဆရာဘုန်းကြီးကပါတာတိပါတာဝေရမဏိအစရှိသည်ကို
 ပေးသော်။သင်သော်။တပည့်ဒါယကာ သီလကိုခံယူသူက။ပါ
 ကာတိ ပါတာ ဝေရမဏိ သိက္ခာပဒံ သမာဒိ ယာမိ တိုင်ဆုံး
 အောင်ဆိုလေ။ယင်းသမာဒိယာမိပါဌဖြင့် သမာဒါန ဝိရတီတ

ပါးကိုသာဝိသေသပြု၏။ကြွင်းဝိရတိနှစ်ပါးနှင့် မဆက်ဆံသော
 ကြောင့်။ဝိသေသပြု၏ဟူသည်။ပါဏာတိပါတာ ဝေရမဏိကို
 သင်သောသီလပေးသောဆရာဘုန်းကြီး၏ စကားဆိုခဲ့လျှင်။ယ
 ခုအခါ။ပါဏာတိပါတာဝေရမဏိ သိက္ခာပဒံ သမာဒိယာမိဟု
 သင်ကြပေးကြသော အရာသည်။အပြစ်မှလွတ်ပါမည်လော။မ
 ဟာဝါပါဠိတော်၌ပါဏာတိပါတာဝေရမဏိကိုသင်စေရန်ခွင့်
 ပြုတော်မူသောကြောင့်။ပါဠိတော်ကိုလွန်ရာ မရောက်ပြီလော
 ဟုဆိုဘွယ်ရှိ၏။ အပြစ်မရှိဟုမှတ်။ ။ထိုကြောင့်။ ။ယထာ
 ပါဠိဝိသဇ္ဇေတွာအညထာပါဏာတိပါတာဝေရမဏိ သိက္ခာပ
 ဒံသမာဒိယာမိတိဥန္တိဿန္တောဝိနိဒ္ဒေါသောယေဝ။ ။ဟုမိန့်အပ်
 ပြီ။ ။မဟာဝါခန္ဓကအဋ္ဌကထာယောဇနာ။ ။အနက်ကား။ ။ယ
 ထာပါဠိ။ပါဏာတိပါတာဝေရမဏိဟုမဟာဝါခန္ဓကပါဠိတော်
 လာတိုင်းကို။ဝိသဇ္ဇေတွာ။ စွန့်လွှတ်၍။ အညထာ။ မဟာဝါခန္ဓ
 ကပါဠိတော်မှတစ်ပါးသောခုဒ္ဒက ပါဠိပါဠိတော်၌ လာသောအ
 ခြင်းအရာအားဖြင့်။ပါဏာတိပါတာဝေရမဏိ သိက္ခာပဒံသမာ
 ဒိယာမိတိ။မိဟူ၍။ဥန္တိဿန္တောဝိ။ သင်သော်လည်း။နိဒ္ဒေါသော
 ယေဝ။ အပြစ် အနာမရှိသည်သာတည်း။ ။ယင်းသို့။ ဝိနယာ
 လင်္ကာရဋီကာ၌။ဝေရမဏိသည်သီလကိုပေးသူသင်သူ ဆရာ
 ဘုန်းကြီး၏စကား။သမာဒိယာမိသည်သီလကိုခံယူသူ လူဒါယ
 ကာ၏စကားဟူ၍အသေအချာ။ ပိုင်းခြား၍ လာသောကြောင့်။
 သမာဒိယာမိတိုင်အောင်။ သီလကိုခံယူ ဆောက်တည်ကြလေ
 ဒါယကာဒါယကာမတို့။ ။မန္တလေးရတနာပုဉ်မြို့၌အချို့သော
 ဆရာတော်တို့သည်။ပါဏာတိပါတာဝေရမဏိဟူ၍ သီလကို
 ပေးကြသင်ကြကုန်၏။သီလကိုယူသူလူဒါယကာတို့က။သမာဒိ
 ယာမိတိုင်အောင် ဆိုကြကုန်၏။ ယင်းသို့ပေးရာ သင်ရာကိုမြင်
 ကြား၍နောက်သားနောင်လာတို့သည်။ဒိဋ္ဌာနုဂတိသုတာနုဂတိ
 သို့လိုက်၍အမှတ်မှား ကြလေကုန်၏။ အဘယ်သို့ မှားသနည်း။
 ရှေးဆရာတော်တို့သည်ဝေရမဏိတွင်၍သီလကိုပေး၏။ ဤသို့

ပေးခြင်းကိုဤကဲ့သို့ပင်။ သီလကိုဆောက်တည်ရ၍သာ ပေးကြကုန်၏ဟု။ မြင်အပ်ကြားအပ်သော ဒိဋ္ဌာနဂတိ။ သုတာနဂတိသို့ လိုက်၍ဝေရမဏိတွင်ရပ်၍ သီလကိုပေးကြ သင်ကြလေကုန်၏။ ပေးသောကြောင့် ဒါယကာတို့ သည်။ ဝေရမဏိ ကိုသာ ဆိုရမည်။ သိက္ခာပဒံ သမာဒိ ယာမိကို မဆိုအပ်ဟု မှတ်ကြကုန်၏။ ထိုကြောင့်။ ခုဒ္ဒကပါဌ သိက္ခာပဒသုတ်ပါဠိတော်ကိုမကွယ်မပျောက်ပါစေလင့်။ သမာဒိယာမိ တိုင်အောင်သီလကို ပေးတော်မူကြကုန်လော့။ ဒါယကာတို့ကလည်း ဆံရာတို့ကဝေရမဏိတွင်ရပ်၍ပေးသော်လည်း။ သမာဒိယာမိတိုင်အောင်ဆိုကြလေ။ သီလကိုဆောက်တည်ကြကုန်လော့။ ယမဟံဝဒါမိ၊ တံဝဒေဝ။ ဟုဆရာဘုန်းကြီးသည်။ ငါသည်အကြင်စကားကို ဆိုအံ့။ ထိုငါဆိုသောစကားကိုသင်ဒါယကာတို့ဆိုကြကုန်ဟု ဆိုသည်ကာလ။ အာမဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား ဆိုပါအံ့ဟု ဝန်ခံခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍ သီလကိုပေးသူရဟန်းများက။ သမာဒိယာမိကို မဆိုလင့်ဟုဆီးတားကန့်ကွက်သော်လည်းနောက်က ဆိုခဲ့ပြီးသော စကားတို့ကိုကျက်မှတ် အရဆောင်၍ အရှင်ဘုရားက။ ဝေရမဏိတွင်၍ ပေးသော်သင်သော်။ သမာဒိယာမိသည် အကျွန်ုပ်တို့ ဆိုရမည် စကားဖြစ်ပါသည်ဟုလျှောက်ထား၍သမာဒိယာမိ တိုင်အောင် ဆိုရှုတ်၍ဆောက်တည်ခံယူကြလေဒါယကာတို့။ ။ မဟုတ်သည်ကိုအဟုတ်။ ဟုတ်သည်ကို မဟုတ်။ မမှန်သည်ကိုအမှန်။ မှန်သည်ကိုမမှန်ဟုစွဲလမ်း၍ မှောက်မှားသောဥာဏ်ဖြင့်သိခြင်းသည် မောဟနိယကံမည်၏။ ထိုမှားသော မောဟနိယကံသည် အပါယ်မှလျှင်စွာမလွတ်နိုင်။ ။ ယထာဟိအစ္ဆုစမ္ပံသတ္တက္ခတ္တံ၊ ဝေဝိယမာနံ နပဏ္ဍရံဟောတိ။ ဇေဝံမောဟမူလေန ကတကမ္ပံ သိဃံ နမုစ္ဆတိ။ ။ အင်္ဂုတ္တရအဋ္ဌကထာ။ ။ အနက်ကား။ ။ ဟိ။ ထင်စွာပြုအံ့။ အစ္ဆုစမ္ပံ။ ဝံ၏အရေသည်။ သတ္တက္ခတ္တံ။ ခုနစ်ကြိမ်။ ဝေဝိယမာနံ။ ဖွပ်လျှော်အပ်သည်ရှိသော်။ ဝါ။ သတ္တက္ခတ္တံ။ ခုနစ်ကြိမ်။ ဝေဝိယမာနံ။ ဖွပ်လျှော်အပ်သော။ အစ္ဆုစမ္ပံ။ ဝံ၏အရေ

သည်။ ပဏ္ဍရုံ။ ဖြူစင်သည်။ နဟောတိယထာ။ မဖြစ်သကဲ့သို့။ ဇေတထာ။ ထိုအတူ။ မောဟမူလေန။ မောဟမူလဖြင့်။ ကတကမ္ပံ။ ပြုအပ်သောကံသည်။ သိဃိ။ လျှင်စွာ။ အပါယတော။ အပါယ်မှ။ နမုစ္စတိ။ မလွတ်နိုင်တဲ့ချေ။ ။ ဖြစ်စွာ သတိထားကြကုန်။ မှားမှောက်သော အယူဝါဒကို ကြောက်ဘွယ်ကမန်းဖြစ်၏။ ပါဠိ။ အဗ္ဗကထာ။ ဒိုကာတို့၏ လာရာ အနက် အဓိပ္ပါယ်ကိုသာ ယူကြကုန်။ ။ အဝဇ္ဇေဝဇ္ဇဒသိနော။ ဝဇ္ဇေစာဝဇ္ဇဒသိနော။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိသမာဒါနာ။ သတ္တာဂစ္ဆန္တိဒုဂ္ဂတိ။ ။ ဓမ္မပဒပါဠိတော်။ ။ အဝဇ္ဇေ။ အပြစ်မဟုတ်သည်နှိုက်။ ဝဇ္ဇဒသိနော။ အပြစ်ဟုရှုလေ့ရှိကုန်သော။ သတ္တာစ။ သတ္တဝါတို့သည်၎င်း။ ဝဇ္ဇေ။ အပြစ်မဟုတ်သည်၌။ အဝဇ္ဇဒသိနော။ အပြစ်မဟုတ်ဟု ရှုလေ့ရှိကုန်သော။ သတ္တာစ။ သတ္တဝါတို့သည်၎င်း။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိသမာဒါနာ။ မှားယွင်းသော အယူဝါဒကို ယူကြကုန်သော။ သတ္တာစ။ သတ္တဝါတို့သည်၎င်း။ ဒုဂ္ဂတိ။ မကောင်းသော သူတို့၏ လားရာဖြစ်သော ဒုဂ္ဂတိဘဝသို့။ ဂစ္ဆန္တိ။ လားကြရလေကုန်၏။ ။ ဤဂါထာ၌ စသဒ္ဓါကို အဋ္ဌာနယောဂပြု၍ သမ္မာန်သည်။ ။ ပါဏာတိပါတာ ဝေရမဏိသိက္ခာပဒံ သမာဒိယာမိ။ ဟူ၍ ဆောက်တည်သော်။ အပြစ်မရှိပါသည်၌။ အပြစ်ရှိ၏ရှုခြင်း။ ပါဏာတိပါတာ ဝေရမဏိ။ ဟူ၍ သာဆောက်တည် ရမည်။ သမာဒိယာမိ ကိုဆို၍ မဆောက်တည်။ မခံယူရဟု သမာဒိယာမိကို ပယ်ဖျက်ခြင်း၌။ အပြစ်ရှိသည်ကို၎င်း။ ဝေရမဏိ တွင်ဆိုက။ သီလ မရသည်ကို၎င်း။ အပြစ်ရှိ၏ဟု မရှုခြင်း။ မှားမှောက်သော အယူဝါဒကို ယူခြင်း။ ဒါယကာဒါယကာမတို့ကိုလည်း မှားမှောက်သော အယူဝါဒကို ယူစေခြင်းကြောင့်။ အပါယ်ဒုဂ္ဂတိဘဝသို့ လားရအံ့သတည်းဟု ဖြစ်စွာရှု။ ။ ပဋိမေ ဘိက္ခဝေ ဓမ္မာသဒ္ဓမ္မဿ သမ္မော သာယအန္တရဓာနာယသံဝတ္တန္တိ။ ကတမေပဉ္စဇ္ဇဘိက္ခဝေ ဘိက္ခု။ နသဏံ ဓမ္မံ သုဏန္တိ။ နသက္ကစ္စံ ဓမ္မံ ပရိယာ ပုဏန္တိ။ နသက္ကစ္စံ ဓမ္မံ ဓာရေန္တိ။ နသက္ကစ္စံ ဓာတာနံ ဓမ္မာနံ အတ္ထံ ဥပပရိက္ခန္တိ။ နသက္ကစ္စံ

အတ္ထမညာယဓမ္မာနုဓမ္မံ ပဋိပဇ္ဇန္တိ။ ဣမေခေါဘိက္ခဝေပဉ္စဓမ္မာ
သဒ္ဓမ္မဿသမ္မောသာယအန္တရဓာနာယသံဝတ္တန္တိ။ ။ ပဉ္စဂံတြ
ရပါဠိတော်။ ။ ဘိက္ခဝေ။ ချစ်သားတို့။ ပဉ္စ။ ငါးပါးကုန်သော။
ဣမေဓမ္မာ။ ဤတရားတို့သည်။ သဒ္ဓမ္မဿ။ သူတော်ကောင်းတို့၏
တရားတည်းဟူသောပိဋကတ်သုံးပုံ၏။ ဝါ။ ပရိယတ္တိ သဒ္ဓမ္မပဋိ
ပတ္တိသဒ္ဓမ္မပဋိဝေဓသဒ္ဓမ္မတည်းဟူသောသာသနာတော်သုံးပါး
၏။ သမ္မောသာယ။ ပျက်စီးခြင်းငှါ၎င်း။ အန္တရဓာနာယ။ ကွယ်ပ
ခြင်းငှါ၎င်း။ သံဝတ္တန္တိ။ ဖြစ်ကုန်၏။ ပဉ္စ။ ငါးပါးကုန်သော တရား
တို့ဟူသည်။ ကတမေ။ အဘယ်တရားတို့နည်း။ ဘိက္ခဝေ။ ချစ်
သားတို့။ ဣမေ။ ဤငါဘုရား၏သာသနာတော်၌။ ဘိက္ခူ။ ရဟန်းတို့
သည်။ သတံ။ သူတော် ကောင်းတို့၏။ ဓမ္မံ။ ပြော ဟောသော
တရားကို။ နသုဏန္တိ။ မလိုက်နာကုန်။ ဝါ။ မနာယူကုန်။ သက္ကစ္စံ။ ရို
သေစွာ။ ဓမ္မံ။ ပရိယတ္တိတရားကို။ နပရိယာယုဏန္တိ။ မသင်ကြား
ကုန်။ ဓမ္မံ။ ပရိယတ္တိဓမ္မကို။ သက္ကစ္စံ။ ရိုသေစွာ။ နဓာရေန္တိ။ နှုတ်ဖြင့်
မဆောင်ကုန်။ ဝါ။ နှုတ်၌မဆောင်ကုန်။ ဓာတာနံ။ နှုတ်ဖြင့်ဆောင်
ရွက်အပ်ကုန်သော။ ဓမ္မာနံ။ ပရိယတ္တိဓမ္မပါဠိတို့၏။ အတ္ထံ။ အနက်
အဓိပ္ပါယ်ကို။ သက္ကစ္စံ။ ရိုသေစွာ။ နဥပပရိက္ခန္တိ။ စိတ်ဖြင့် မစူး
စမ်းမဆင်ခြင်ကုန်။ သက္ကစ္စံ။ ရိုသေစွာ။ အတ္ထံ။ ပါဠိတော်၏အ
နက်အဓိပ္ပါယ်ကို။ အညာယ။ ပညာဖြင့်သိ၍။ ဓမ္မာနုဓမ္မံ။ ကိုးပါး
သောလောကုတ္တရာတရားအားလျော်သော သရဏဂုံသီလအစ
ဂေါတြဘူအဆုံးရှိသောတရားကို။ နပဋိပဇ္ဇန္တိ။ မကျင့် ကြလေ
ကုန်။ ဘိက္ခဝေ။ ချစ်သားတို့။ ခေါ။ စင်စစ်။ ပဉ္စ။ ငါးပါးကုန်သော။ ဣ
မေဓမ္မာ။ ဤတရားတို့သည်။ သဒ္ဓမ္မဿ။ သူတော် ကောင်း တို့၏
တရားတည်းဟူသောပိဋကတ်သုံးပုံ၏။ ဝါ။ ပရိယတ္တိ သဒ္ဓမ္မပဋိ
ပတ္တိသဒ္ဓမ္မပဋိဝေဓသဒ္ဓမ္မတည်းဟူသော သာသနာ တော်သုံး
ပါး၏။ သမ္မောသာယ။ ပျက်စီးခြင်းငှါ။ အန္တရဓာနာယ။ ကွယ်ပ
ခြင်းငှါ။ သံဝတ္တန္တိ။ ဖြစ်ကုန်၏။ ။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ ချစ်သားတို့။
ဤငါးပါးကုန်သော တရားတို့သည်။ သာသနာတော်သုံးပါး၏

ပျက်စီးကွယ်ပခြင်းငှါ ဖြစ်ကုန်၏။ ငါးပါးကုန်သော တရားတို့ ဟူသည် အဘယ်နည်း။ ချစ်သားတို့။ ဤငါတရား၏ သာသနာ့ တော်၌ရဟန်းတို့သည်။ သူတော်ကောင်းတို့၏ဟောပြောသော တရားကိုမလိုက်နာခြင်းတပါး။ ရိုသေစွာ ပရိယတ္တိဓမ္မကိုမသင်ကြားခြင်းတပါး။ ရိုသေစွာ ပရိယတ္တိဓမ္မကိုနှုတ်ဖြင့် မဆောင်ခြင်းတပါး။ ရိုသေစွာနှုတ်ဖြင့် ဆောင်အပ်ကုန်သော ပရိယတ္တိဓမ္မပါဠိတို့၏ အနက် အဓိပ္ပါယ်ကို မစူးမစမ်း မဆင်ခြင် ခြင်းလည်းတပါး။ ရိုသေစွာအနက်အဓိပ္ပါယ်ကိုသိ၍သိတိုင်းကိုးပါးသော လောကုတ္တရာ တရားအား လျော်သော သရဏဂုံ သီလအစ ဂေါတြဘူ အဆုံးရှိသော တရားတို့ကို မကျင့်ခြင်းတပါး။ ချစ်သားတို့။ ဤငါးပါးကုန်သော တရားတို့သည်။ သာသနာတော်သုံးပါးပျက်စီးကွယ်ပခြင်းငှါ ဖြစ်ကုန်၏။ ။ဤသို့ ပါဠိတော်လာသည်နှင့်အညီ။ ပရိယတ္တိဓမ္မကို မသင်ကြား အားမထုတ်ဘဲလျက်။ ဂီဟိသံသဋ္ဌလူတို့နှင့် ရောနှောရှက်တင်၍လက်ဖွဲ့ခါးလှည့်အင်းအိုင်လုပ်ခြင်း။ အဂ္ဂိရတ်ထိုးခြင်း။ လှည်းလှေပြိုင်ဘို့ရာကို စိတ်ကူး၍ လှော်လောင်းကိုရှာကြံအားထုတ်ခြင်း။ ဂါထာမန္တရားကိုအားထုတ်ခြင်းအစရှိကုန်သောဗာဟိရကအမှုတို့ကိုသာအားထုတ်၍ နေကြပြီးလျှင်။ ပရိယတ္တိဓမ္မ၌ မလိမ္မာမသိကျွမ်းဘဲလျက်။ သိကျွမ်းလိမ္မာလေဟန် သဏ္ဍာန်ဆောင်၍ချော်ချွတ် မှားယွင်းသော အဓိပ္ပါယ်အနက်ကို ယူ၍ ဒါယကာဒါယကာမတို့အား ဟောပြောလေ၏။ ဒါယကာ ဒါယကာမတို့က။ ဤရဟန်းသည်။ ပရိယတ္တိ၌ လိမ္မာသိကျွမ်း၏လောဟု မဆင်ခြင်မတွေးတောဘဲ။ ငါတို့ဆရာရဟန်းဟူသော ပေမတဏှာယှဉ်ကပ်၍ ပြောသမျှကို အဟုတ်မှတ်ထင်၍ ထိုဗာဟိရကရဟန်း၏စကားကိုနားထောင်လိုက်နာချေက။ အနေမကျ။ အနက်ကမဟုတ်။ အဓိပ္ပါယ်ယုတ်၍မဟုတ်သော အယူဝါဒကိုယူမိ၍ အချည်းနှီးပျက်စီးရလတံ့။ ။ယခုကာလခေတ်အတွင်းမှာ။ မိမိကိုယ်ကိုဂတိ၏စင်ကြယ်ခြင်း။ အယူဝါဒ၏စင်ကြယ်ခြင်း။ မှန်

ကန်သောအနက်အဓိပ္ပါယ်ကို မှတ်သိလိုခြင်းများကိုအလိုရှိကုန်
သောအမျိုးကောင်းသားသွီးတို့သည်။ ဤဆိုလတံ့သောဂုဏ်နှင့်
ပြည့်စုံကုန်သောရဟန်းတို့ကို လျှောက်ထားကြလေ။ ။ဝိ
နည်းသိက္ခာပုဒ်နှင့်ညီညွတ်၍ သိလသမာဓိနှင့်ပြည့်စုံခြင်း။ ဣန္ဒြိ
ယသံဝရသီလနှင့်ပြည့်စုံခြင်း။ သာသနာတော်၏ ကြီးပွားခြင်း
ကိုအလိုရှိခြင်း။ ပါဠိတော်အဋ္ဌကထာဒီကာတို့ကိုနိဿယကင်း၍အ
နက်ကိုထင်မြင်နိုင်ခြင်း။ ဝန္တရန္တဗဟုသုတရှိ၍နံ့စပ်ခြင်း။ ငါ
ဟူသော မာန်မာနနည်းပါးခြင်း။ ဝိရိယနှင့်ပြည့်စုံခြင်း။ ကျော်
စောခြင်းကို အလိုမရှိခြင်း။ ပစ္စည်းဘဏ္ဍာ၌နည်းသော သိမ်း
ဆည်းခြင်းရှိခြင်း။ ပစ္စည်းဘဏ္ဍာ၌အလိုနည်းခြင်း။ အပါယ်ဘေး
ကိုကြောက်ခြင်း။ ရောက်လာသောဒါယကာဒါယကာမတို့အား။
ကာလအား လျော်သော သုတ္တန်၊ အဘိဓမ္မာ၊ ဝိနည်းတရားကို
ဟောကြားလေ့ရှိခြင်း။ သည်းခံခြင်းနှင့်ပြည့်စုံခြင်း။ မကဲ့ရဲ့ထိုက်
သောသူကိုမကဲ့ရဲ့ခြင်း။ ကဲ့ရဲ့ထိုက်သောသူကိုကဲ့ရဲ့ခြင်း။ ချီးမွမ်း
ထိုက်သူကို ချီးမွမ်းခြင်း။ မချီးမွမ်းထိုက်သူကို မချီးမွမ်းခြင်း။
မဟုတ်သောအယူဝါဒရှိသောပက္ခ၏နောက်သို့မလိုက်စားခြင်း။
အဂတိလေးပါးသို့မလိုက်ခြင်း။ ကျောက်အတိပြီးသောတောင်
ကြီးကဲ့သို့ရိမ်းယိုင်ခြင်းမရှိခြင်း။ အလန္တိရဟန်းတို့နှင့် မပေါင်း
သင်းဘဲ လန္တိရဟန်းတို့နှင့်ပေါင်းသင်းနိုင်ခြင်းအစရှိသောဂုဏ်
နှင့်ပြည့်စုံကုန်သော မထေရ်မြတ်တို့ကို အယူခံလျှောက်ထား
ကြလေ။ မာန်မာနကြီးမားသောသူ။ ကျော်စောခြင်းကိုအလိုရှိ
သောသူ။ အပါယ်ဘေးကိုမကြောက်သောသူ။ ကိုယ်ကိုယ်ကို
ဆုံးမခြင်းမရှိကုန်သောရဟန်းတို့သည် စာပင်တတ်၍ဗဟုသု
တရှိစေကာမူ။ အငြင်းအခုံအတိုက်အခိုက်သို့ကျလျှင်။ ဟုတ်မှန်
သောအဓိပ္ပါယ်ကိုပြောကြားခဲ့သည်။ ထိုကြောင့်။ ဤကဲ့သို့သော
ရဟန်းတို့ကိုကြပ်ကြပ်သတိပြု။ ဤအရာ၌မာနဟူသည်ကား။ ငါ
စာတတ်၏။ ငါဗဟုသုတရှိ၏။ ငါနှင့်တွေ့လျှင်ခံနိုင်မည်လား။ ငါ
မထေရ်ကြီးဖြစ်၏။ ငါမင်းမျိုးဖြစ်၏စသည်ဖြင့်ဖိကွက်ဖိကွက်

မြည်ဘိသကဲ့သို့။ ငါငါမြည်တမ်းတတ်သောရဟန်း၏မာန်မာ
 နက်ယူလေ။ ။ဤဆိုလတံ့သည်ကား။ဒါယကာ၏ဂုဏ်တည်း။
 သာသနာတော်၏ကြီးပွားခြင်းကို အလိုရှိခြင်း။ ဟုတ်မှန်သော
 အဓိပ္ပာယ်ကိုသိလိုခြင်း။အယူဝါဒကိုမေးရာ၌။ငါ့ဆရာသူ့ဆရာ
 ဟုစွဲလမ်းမှတ်သားခြင်းမရှိခြင်း။မိမိဒါနသီလ၏များမြတ်သော
 အကျိုးကိုအလိုရှိခြင်း။ တရားနာလိုခြင်း။ အယူဝါဒ၏စင်ကြယ်
 ခြင်းကိုအလိုရှိခြင်း။ လန္တီသီလဝန္တရဟန်းသင်္ဘာ၌စုံမက်မြတ်နိုး
 ရိုသေခြင်း။ ပက္ခသို့မလိုက်ဘဲ။ ပါဠိအဋ္ဌကထာဒီကာလာရာကို
 မှတ်နာနိုင်ခြင်း။ပညာရှိတို့၏စကားကိုနာယူလွယ်ခြင်း။အလန္တီ
 ရဟန်းတို့အား။အားပေးကိုမပြုခြင်း။သည်းခံနိုင်ခြင်း။ မာန်မာန
 နည်းပါးခြင်းအစရှိသောဂုဏ်တို့နှင့် ပြည့်စုံစေရမည်။ ဤဂုဏ်
 တို့နှင့်မပြည့်စုံလျှင်။ ဟုတ်မှန်သောတရား၏နောက်သို့လိုက်နာ
 နိုင်ခဲမည်။ ထိုကြောင့်။ ဒါယကာတို့မှာဤဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံကြပါ
 စေ။

သုမာပိတေလှဆိပ်ဂါမေ။ မောင်ရွှေဝလုံမကြီးတိပိ။မောင်
 ကြီးမယ်ရုံးကျပါသေန။ တိဘူမိကာလယေဝရေ။ ။ဝါစန္ဒ
 ရေစယံဂန္ဓော။ဝသန္ဓေနမယာကတေ။သဒ္ဓမ္မဇေတနုတ္တယ။
 သုမိပ္ပါယောသဗျဉ္ဇနော။ ။သက္ကရာဇေစပတ္တေသော။မမာ
 ရဇေသုသုနိဋ္ဌိတော။ဗုဿမာသေစကာလဿ။ ဧဒိဒင်္ဂရေဒိ
 ဝေ။ ။မေတ္တေယျဿစဒါယာဒေ။ ဟေသံပန္နိအနေနဟံ။
 သန္တိဒါဟိတဒါပသော။သက္ကရေယျာမိတေတယော။ ။ဒါ
 ယာဒေယာဝဟေသံမာ။သံသာရေတာဝသံသရံ။ ဒုက္ခေဟိစ
 အဝေမောစေ။မဟာပညောဘဝါမဟံ။ ။လှဆိပ်ဂါမေ။ အ
 ပင် ၂၀ ရွာနှင့်၊မက္ခာအောက်ထက်၊ ရေနေဌက်တို့၊စိတ်သက်
 ပျော်မြူး၊နဒီဦး၌၊ကြည်နူးလေ့မို့၊ဈာန်တပသီနှင့်၊စါရိမွေ့လျော်၊
 မထေရ်ကျော်တို့၊ရွှင်ပျော်တို့ရာ၊သင့်မြတ်စွာသည်၊လှည်းဆိပ်
 ရွာ၌။မောင်ရွှေဝလုံမကြီးတိ။မောင်ရွှေဝနှင့်၊ကုသလစာင်၊ပါရ
 မီကို၊တူညီဖြည့်ဖြိုး၊ လုံမကြီးအမည်ရှိသော။ ဥပါသေနုပိ၊ဥပါ

သကု ပါသိကာယပိ။ ဥပါသကာဥပါသကီ၊ နှစ်လီ ကြည်ယုံ၊
 မောင်နှံ စုံသည်လည်းကောင်း။ မောင်ကြီးမယ်ရုံးတိ။ မောင်
 ကြီးမယ်ရုံးအမည်ရှိသော။ ဥပါသေန၊ ဥပါသကုပါသိကာယပိ။
 ဥပါသကာဥပါသကီ၊ နှစ်လီကြည်ယုံ၊ မောင်နှံ စုံသည်လည်း
 ကောင်း။ မယ်ချမ်းတိ။ မယ်ချမ်းအမည်ရှိသော။ ဘင်္ဂနိယာပိ။ လုံမ
 ကြီးမောင်ကြီးတို့နှင့်၊ တူပြီးဝမ်းထုံ၊ သဒ္ဓါဟုန်လည်း၊ ပြည့်စုံပြီး
 ကြွယ်၊ ညီမငယ်သည်လည်းကောင်း။ (ထည့်။) သုမာပိတေ။ နတ်ဝိ
 သုကြို၊ ဖန်ဆင်းပုံသို့၊ ပန်းအုံပန်းကြွ၊ တင့်တယ်ထွအောင်၊ ချမ်းမြ
 ကြည်သာ၊ စေတနာနှင့်၊ ကောင်းစွာတည်ထောင် ဖန်ဆင်းအပ်
 ထသော၊ ဝရေ။ သာသနာတော်ထမ်း၊ ရှင်ရဟန်းတို့သည်၊ ရှင်
 လန်းဇောကြွ၊ တောင့်တအပ်ထသော။ တိဘူမိကာလယေ။ သံ
 ဆောင်သုံးဆင့်၊ ငှါးငှါးစွင့်သည့်၊ ရှုလင့်မငြီး၊ သုံးထပ်ကျောင်း
 ကြီး၌။ ။ဝသန္တေန။ ယာပိုက်လေးထွေ၊ မြှိုရိယေဖြင့်၊ သုံးနေ
 သော။ မယာ။ ဝါနှစ်ဆယ်ကျော်မြောက်၊ မဟာထေရ်အဖြစ်သို့၊
 စင်စစ်ရောက်ထ၊ ပုညာစာရ။ နာမသညာ၊ မထေရ်ငါသည်။
 သဒ္ဓမ္မဇောတနတ္ထာယ။ ပရိယတ္တိသဒ္ဓမ္မ၊ ပဋိပတ္တိသဒ္ဓမ္မ၊ ပဋိဝေဓ
 သဒ္ဓမ္မတည်းဟူ၊ သုံးဆူသောသာသနာ၊ ရောင်ဝါပြီးပြီး၊ တောက်
 ပစေခြင်း၏အကျိုးငှါ။ ဝါစန္ဒရေ။ သုံးကြိမ်နေ့ဝါ၊ စာပို့ချသည်၏
 အကြားအကြား၌။ သဒ္ဓမ္မဇောတနတ္ထာယ။ သဒ္ဓမ္မသုံးဖြာ၊ သာသ
 နာတော်သုံးပါး၏၊ စည်ကားခိုးရှိန်၊ ထွန်းထိန်စေခြင်း၏ အကျိုး
 ငှါ။ သုဗိပ္ပာယောစ။ ကောင်းစွာသိလွယ်၊ အဓိပ္ပာယ်လည်း ရှိတ
 သော။ သဗျဉ္ဇနောစ။ ဝိဂြိုဟ်ဖြင့်ကျည်း၊ သဒ္ဓါနည်းနှင့်လည်းတ
 ကွဖြစ်ထသော။ ဝါ။ ဝိဂြိုဟ်ဖြင့်ကျည်း၊ သဒ္ဓါနည်းလည်းရှိထသော။
 အယံဂန္ဓော။ ဤဝေရမဏီသိက္ခာပဒကို ဆုံးဖြတ်ရာ ဆုံးဖြတ်
 ကြောင်းဖြစ်သောကြောင့် ဝေရမဏီသိက္ခာပဒဝိနိစ္ဆယအမည်ရှိ
 သောကျမ်းသစ်ကို။ ကတေ၊ ပြုပြင်စီရင်ရေးသားအပ်ပြီ။ ဧသေ၊
 ဂန္ဓော။ ဤဝေရမဏီသိက္ခာပဒ ဝိနိစ္ဆယ အမည်ရှိသော ကျမ်း
 သစ်သည်။ သက္ကရာဇေ။ ကောဇာတွက်စစ်၊ သက္ကရာဇ် သည်။

မောရဇေ။ ၁၂၅ ဇခုနှစ်သို့။ ပတ္တေ။ ရောက်သည်ရှိသော်။ ဖုဿ
မာသေ။ ပြာသိုလ၌။ ဝါ။ ဖုဿမာသေ။ ဖုဿမာသဿ။ ပြာသို
လ၏။ ကာလဿံ။ ကာလပက္ခဿ။ ဣတ္တပက္ခ၏။ ဝါ။ ရောင်ဝါမ
လှစ်။ မည်းညစ်သောပက္ခ၏။ ဝါ။ တနေ့တဖြာ။ လစန္ဒရာ၏။ ရောင်
ဝါမလင်း။ ဆုတ်ယုတ်ခြင်းကို ပြုတတ်သော ပက္ခ၏။ ဝါ။ ကာ
လဿ။ ကာလပက္ခေ။ ဣတ္တပက္ခ၌။ ခွါဒသေ။ ခွါဒသမေ။ တဆဲ့
နှစ်ရက်မြေခံသော။ ဒိဝေ။ ရက်၌။ အင်္ဂီရေ။ အင်္ဂီရေ။ အင်္ဂီရေ၌။
သုနိဋ္ဌိတော။ ကောင်းစွာပြီးပြီ။ ဝါ။ သုနိဋ္ဌိတောသုန္ဓရံ နိဋ္ဌိဏ္ဏတော
ဂတောပတ္တော။ ကောင်းစွာအပြီးအဆုံးသို့ ရောက်ပြီ။ ဝါ။ သုနိဋ္ဌိ
တော။ သုန္ဓရံဣဋ္ဌိဏ္ဏိ တဗ္ဗတံဣတောဂတော ပတ္တော။ ကောင်း
စွာအလိုရှိအပ်သည်၏ အဖြစ်သို့ရောက်ပြီ။ စ။ ပတ္တနာကို ဆိုအံ့။
အဟံ။ ပုညာစာရ။ နာမတွင်မည်။ ငါမထေရ်သည်။ အနေန ပုညေ
န။ ဤဝေရမဏိသိက္ခာပဒ ဝိနိစ္ဆယအမည် ရှိသောကျမ်းသစ်ကို
ပြုရသောကောင်းမှုဖြင့်။ ဝါ။ ဤဝေရမဏိ သိက္ခာပဒ ဝိနိစ္ဆယ
သစ်ကိုပြုရသောကောင်းမှုကြောင့်။ သန္တိဒါဟိ။ စတုပဒိုသန္တိဒါ
ဟိ။ လေးဖြာလေးရပ်။ ပဒိုသန္တိဒါဥာဏ်မြတ်တို့နှင့်။ ပန္နံ။ သမ္ပန္နံ။
ပြည့်စုံသည်။ ဟုတွာ။ ဖြစ်၍။ မေတ္တေယျဿ။ အရိမေတ္တေယျ
ဘုရားရှင်တော်၏။ ဒါယာဒေါ။ သာသနာအမွေခံသည်။ ဟေဿံ။
ဖြစ်ရလို၏။ တဒါ။ ထိုအခါ၌။ တေတယော။ ထိုဆိုခဲ့ပြီးလျှင်။ ဆရာ
သခင်အရှင်မြတ်သုံးပါးတို့လည်း။ ပသေ။ ဖူးမြင်ရလို၏။ သက္က
ရေယျာမိ။ ပူဇော်သက္ကာရကိုပြုရလို၏။ ။ အဟံ။ ဒုတ္တိံသကာ
ယ။ ပေါင်းထွဲရာ။ ငါဆရာသည်။ ယာဝ။ အကြင်မျှလောက်သော
ကာလပတ်လုံး။ ဒါယာဒေါ။ ရန်နှင့်မိတ်ကို မငြိတ် မစောင်း။
ကောင်းစွာဆုံးမ။ ဟောဗ္ဗန်ပြီဟိ။ အရိမေတ္တေယျ။ အတုလမြတ်
စွာ။ စောဘဂဝါ၏။ သာသနာအမွေခံသည်။ မာဟေဿံ။ မဖြစ်ရ
ပါသေး။ တာဝ။ ထိုမျှလောက်သောကာလပတ်လုံး။ သံသာရေ။
များစွာသွားရာ။ သံသာရာ၌။ ဝါ။ ခန္ဓာနှင့်အာ။ ဓာတ်များစွာတို့၏။
ဘယ်ခါမပြတ် ဖြစ်လပ်ဘိစွာ။ သံသာရာ၌။ သံသာရံ။ သံသာရဇန္တာ။

ကျင်လည်လေသမျှ ကာလပတ်လုံး။ ဘဝေ။ ဘဝတိုင်းဘဝတိုင်း။
 ဒုက္ခေဟိစ။ နိရယဒုက္ခအစရှိကုန်သော ဆင်းရဲတို့မှ။ မောစေ။ ဇ
 ကန်မချွတ်၊ ကင်းလွတ်ရလို၏။ ဘဝေ။ ဘဝတိုင်းဘဝတိုင်း။ မဟာ
 ပညော။ ကြီးကျယ်သောဥာဏ်ပညာရှိသည်။ ဘဝါမိ။ ဖြစ်ရလို
 ၏။ (။ ထုဆိပ်ဂါမေဟေသံအစရှိကုန်သောပုဒ်တို့၌၊ လောပ။
 အာဒေသ။ ပိဘတ်တို့ကိုကြံ၍သိလေ။) ။

ဝေရမဏီသိက္ခာပဒဝိနိစ္ဆယသစ်ပြီး၏။

သီလသမ္ပန္န ဝိနိစ္ဆယ။

နမောတဿဘဂဝတောအရဟတောသမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

မုနိန္ဒောသီလဘောဒဉ္စ။ ဝိတိက္ကမေနယောပုန။ တသ္မိံ ဌာပေသိ
ဝေနေယျံ။ သောသမ္မာလေတုမံဝရော။ ။ သုမာပိတေလှဆိပ်ဂါ
မေ။ မောင်ရွှေဝလုံမကြီးတိပိ။ မောင်ကြီးမယ်ရုံးကျပါသေန။
တိဘူမိကာလ ယေဝရေ။ ။ တေဟျပါသေဟိ ဝါသန္တော။
သညတေဟိဘိယါစိတေဂါ။ ကသံဟံလက္ခဏေယျေန။ သီလ
သမ္ပန္န ဝိနိစ္ဆယံ။ ။ ပတျာဝတ္တဂါထာ။ ။ ဝရော။ သုံးဘုံသယျ၊ နတ်
နှင့်လူသည်၊ ကြည်ဖြူစောကပ်၊ တေငံတအပ်သော။ ဝါ။ လူဖြူဟွာ
နတ်။ ဂိုဏ်းသုံးရပ်ထက်၊ မြတ်တော်မူသော။ ယောမုနိန္ဒော။ အ
ကြင်မုနိမည်တွင်၊ ရဟန်းရှင်ကို၊ ထင်ထင်လွမ်းမိုး၊ ဂုဏ်တော်
ကိုးကြောင့်၊ အစိုးရ တော်မူသော ဘုရားသခင်၊ အရှင်ကိုယ်
တော်မြတ်သည်။ ဝိတိက္ကမေန။ ပါဏာတိပါတ၊ စသည့်ငါးရပ်၊
သိက္ခာမြတ်ကို၊ ယူလပ်ပြီးနောက်၊ လွန်ကြူးဖောက်သဖြင့်။ သီလ
ဘောဒံ။ ပါဏာတိပါတ၊ စသည့်ငါးချက်၊ ရှစ်ချက်ဆယ်ချက်၊ သီလ
၏ပျက်ခြင်းသို့။ ပါပုဏန္တံ။ ရောက်သော။ (ထည့်။)။ ဝေနေယျဉ္စ။
ဆုံးမထိုက်သူ၊ ဝေနေလူကိုလည်း။ ပုန။ ရှေ့တခါမှောက်၊ သီလ
ပျောက်သည်မှ၊ နောက်တဖန်။ တသ္မိံ။ ထိုပါဏာတိပါတ၊ စသည့်
ငါးဖြာ၊ ရှစ်ဖြာဆယ်ဖြာသောသီလ၌။ ဌာပေသိ။ ပျက်၍ပြီးခြင်း၊
ဆောက်တည်လျှင်းက၊ မယွင်းတည်စေတော်မူ၏။ အသီလံ။ ပါ
ဏာတိပါတ၊ စသည့်ငါးဦး၊ ရှစ်ဦးဆယ်ဦးသီလအထူး၊ မရှိဘူး
ပါသေ။ ဝါ။ ပါဏာတိပါတ၊ စသည့်ငါးဦး၊ ရှစ်ဦးဆယ်ဦး၊ သီလ
ထူးမှ၊ ရဘူးမရှိ။ ကင်းဝေးဘိသော။ ဝေနေယျဉ္စ။ ဆုံးမထိုက်သူ၊
ဝေနေလူကိုလည်း။ တသ္မိံ။ ထိုပါဏာတိပါတ၊ စသည့်ငါးဖြာ၊
ရှစ်ဖြာဆယ်ဖြာသောသီလ၌။ ဌာပေသိ။ တည်စေတော်မူ၏။ ဝ

ရော။ သုံးဘုံသဿ၊ နတ်နှင့်လူသည်။ ကြည်ဖြူစောကပ်၊ တောင့်
 တအပ်သော။ သောမုနိန္ဒော။ ထိုမုနိမည်တွင်၊ ရဟန်းရှင်ကို၊ ထင်
 ထင်လွမ်းမိုး။ ဂုဏ်တော်ကိုးကြောင့်၊ အစိုးရတော်မူသောဘုရား
 သခင်၊ အရှင်ကိုယ်တော်မြတ်သည်။ မံ။ အနတ္တဟု၊ ဟောပြောမယုတ်၊
 အကျွန်ုပ်ကို။ သမ္မာလေတု။ လောကီထွင်းဖောက်၊ နိဗ္ဗာန်ရောက်
 အောင်၊ စောင့်ရှောက်တော်မူပါလော။ ။ အာသိသပုဗ္ဗဂဂန္ဓာ
 ရုက္ခတည်း။ ။ မုနိန္ဒာတမံမောဟံအစရှိသောဂါထာ။ သာ
 မိကောပူရိသံဩဒနံပစာပေတိဟူသောပြုဂံ။ ပရသသပုဒ်အရှည်
 နှ့်။ သုဒဇေဋ္ဌောတေနဝါသုဒေနတဿဝါ သုဒဿတံဝါသုဒံဩဒ
 နံပစာပေတိ။ ဟူသောတောဒစိန္တာဒိပနိ။ ပူရိသောပူရိသံဂါမယ
 တိ။ ပူရိသောပူရိသေနဝါ၊ ပူရိသောပူရိသဿဝါ။ ဟူသောသဒ္ဓါ
 ကြီးပြုဂံအစရှိသည်တို့နှင့်ညီစွာ။ ယောဂ။ ကရိုဏ်းကံတို့ကိုကြံ၍
 သိ။ ။ ဗျာသန္ဓိ။ ဂတိဗုဒ္ဓိတုဇသုတ်၌ဝါသဒ္ဓါကို ကမ္မသညာပဝါ
 ဒေါယံ။ ဟူ၏။ ရူပသဒ္ဓိ၌။ ဒုတိယာပဝါဒေါယံ။ ဟူ၏။ ။ ဤကဲ့သို့
 သောအရာတို့၌။ နာမကတ္တာ။ တုမှယောဂအာချာတ်ဝိဘတ်တို့
 နှင့်ရှိသောအရာသည်။ ပါဠိတော်တို့၌များစွာရှိ၏။ ။ တနည်း
 တွေ။ တချမြင်။ လှေနံခါးထစ်။ ကြက်ကန်းစွဲဖြင့်။ စွပ်စွဲတတ်သ
 သူတို့။ အယူဖြောင့်၍မနှောင့်ရှက်အောင်မှာထီးခဲသည်။ ။ သီ
 လတောဒဉ္ဇ၌။ စသဒ္ဓါသည်။ အဋ္ဌာနယောဂ။ အရတ္တသမုစ္စည်း။ ။
 သမ္မာလေတု၌။ တုသည်။ သဒ္ဓနိတိ၌။ ။ အါဏထျာသိဋ္ဌာက္ခော
 သသ ပတယာစ နဝိမိ နိမန္တနာ မန္တနာဋီဋ္ဌာသံပုစ္ဆန ပတ္တ နာ
 သုပဉ္ဇမိ။ ။ ဟူ၍မိန့်အပ်သော အနက်တို့တွင်။ ဤ၌။ အာသိဋ္ဌန္တ
 ဖြစ်၏။ ။ လှဆိပ်ဂါမေ။ အပင် ၂၀ ရွာနှင့်၊ မက္ခာအောက်ထက်၊
 ရေနေဌက်တို့၊ စိတ်သက်ပျော်မြူး၊ ဂင်္ဂါဦး၌၊ ကြည်နူးစိတ်မို၊ ဈာန်
 ဝသီနှင့် စာရိန္ဒေယျော၊ မထေရ်ကျော်တို့၊ ရွှင်ပျော်တို့ရာ၊ သင့်
 မြတ်စွာသည်။ လှည်းဆိပ်ရွာ၌။ မောင်ရွှေဝ လုံမကြီးတိ။ မောင်
 ရွှေဝ လုံမကြီးအမည်ရှိသော။ ဥပါသေနပိ။ ဥပသကာဥပါသကီ၊
 နှစ်လိကြည်သုံ၊ မောင်နှံ စုံသည်လည်းကောင်း။ မောင်ကြီးမယ်

ရုံးထိ။ လုံမကြီးနှင့်၊ တူပြီးဝမ်းထုံ၊ အတူလှုံသည့်၊ ဂုဏ်ခြပ်လင်း၊
 မောင်ရင်းမောင်ကြီး။ ဇနီးကြည်အုံး၊ မယ်ရုံးအမည်ရှိသော။ ဥပါ
 သေနပိ။ ဥပါသကာဥပါသကိ၊ နှစ်လိကြည်ယုံ၊ မောင်နှံ စုံသည်
 လည်းကောင်း။ မယ်ချမ်းထိ။ မယ်ချမ်းအမည်ရှိသော။ တဂိနိယာ
 ပိ။ လုံမကြီးမောင်ကြီးတို့နှင့်၊ တူပြီးဝမ်းထုံ၊ သဒ္ဓာဟုန်လည်း၊
 ပြည့်စုံပြီးကြွယ်၊ ညီမငယ်သည်လည်း ကောင်း။ သုမာပိတေ။
 နတ်ဝိသုကြို၊ ဖန်ဆင်းပုံသို့၊ ပန်းအုံပန်းကြွ၊ တင့်တယ်လှအောင်
 ရှင်ယုကြည်သိ၊ စေတနာနှင့်၊ ကောင်းစွာတည်ထောင်ဖန်ဆင်း
 အပ်ထသော။ ဝရေ။ သာသနာထမ်း၊ ရှင်ရဟန်းတို့သည်၊ ရှင်လန်း
 ဇောကြွ၊ တောင့်တအပ်ထသော။ တိဘူမိကာလယေ။ ဘုံဆောင်
 သုံးဆင့်၊ ငှါးငှါးစွင့်သည့်၊ ရှုလင့်မငြီး၊ သုံးထပ် ကျောင်းကြီး
 နှစ်။ ။ ဝသန္တော။ သာသနာစီးပွား၊ အကျိုးများကို၊ လိုလားမသွေ၊
 တောင့်တ၍နေသော။ အဟံ။ ဒုတ္တိံ သကာယ၊ အစုမျှသိ၊ ဖြစ်သော
 ငါသည်။ သညတေဟိ။ ဒုစရိုက်ကို၊ မလိုက်ပယ်ယုတ်၊ ကိုယ်နှင့်
 နှုတ်ကိုစောင့် ချုပ်ကုန်သော။ တေဟျုပါသေဟိ။ တေဟိဥပါ
 သေဟိ။ ထိုကျောင်းဒါယကာမောင်ရွှေဝ၊ မောင်ကြီး၊ ယိုစီးသဒ္ဓါ၊
 ရှင်လန်းစွာသောဥပါသကာတို့သည်။ သီလသမ္ပန္နိနိစ္ဆယံ။ သေ
 ရည်သေပေါက်၊ ကျိုက်မျိုသောက်၍၊ ထို့နောက်တဖန်၊ သီလံခံ
 က၊ ရဟန် လောက်လုံ၊ မလောက်လုံကို၊ သုံးဘုံမုနိ၊ စောဘုန်းရှိ
 သည်၊ ဟောဘိဒေသနာ၊ ဌကထာနှင့်၊ ဋီကာဂန္ထိ၊ ကျမ်းဂန်ညီ
 သောအဆုံးအဖြတ်ကို။ လက္ခဏေယျေန။ စေနာ ရှုန်းစို၊ ဇောပိုရီ
 နှင့်၊ မှတ်သားလိုသဖြင့်။ အဘိယာပိတော။ ရှေ့၅။ ချည်းကပ်၊
 တောင်းပန်အပ်သောကြောင့်။ သီလသမ္ပန္နိနိစ္ဆယံ။ သေရည်သေ
 ရက်၊ သောက်ပြီးလျက်နှင့်၊ နောက်ဆက်တမူ၊ သီလယူကာ၊ ထို
 သူသေသောက်၊ တဖန်မြောက်၍၊ ရှမ်းတောက်အဟုန်၊ သီလ
 ဂုဏ်နှင့်၊ ပြည့်စုံပြန်သည်ကိုဆုံးဖြတ် ရာဆုံးဖြတ် ကြောင်းဖြစ်
 သောကြောင့်။ သီလသမ္ပန္နိနိစ္ဆယံ၊ နာမမည်ဆန်း၊ ဖြတ်စါတမ်း
 ကို။ ကသံ။ ပါဠိဌကထာ၊ ဋီကာ၅၁၅။ သေချာထင်ရှား၊ ရေးသား

ပြုပြင်စီရင်ပေအံ့။ ။လှဆိပ်ဂါမေ၌။ နိဂ္ဂဟိတလောပ။ တိပိန္နဲ။
ဣတိသဒ္ဓါသည်။ နာမတ္ထ။ ပိသဒ္ဓါသည် အဋ္ဌာနယောဂ။ ဥပါသေ
နန္တိ။ ဆန္ဒာနု ရက္ခနတ္ထ။ ဣပစ္စ ယလောပ။ ဧကသေ သနိဒ္ဓေ
သ။

ဘုရား တပည့်တော်တို့ လျှောက်ပါ သည် အရှင် ဘုရား။
သီလခံယူပြီး သောဥပါ သကာသည်။ သေရည် သေရက်ကို
သောက်မိ၍သီလပျက်သည်၏အခြားမဲ့၌။ သီလကိုထပ်မံ၍ခံယူ
သော် ရပါဦး မည်လော။ သေရည် သေရက်၊ ဘိန်းဘင်းကို
သောက်နေရှုနေကြဖြစ်သော သူသည် သေရည် သေရက်၊ ဘိန်း
ဘင်းကိုသောက်ပြီးရှုပြီး၍ ကျောင်းသို့လာ၍ သီလကိုဆောက်
တည်သော်ရပါမည်လော။ မူးမော်၍နေစည်လည်း။ နှုတ်မြွက်
၍ ဆိုနိုင်သော်၎င်း။ သဒ္ဓာပသန္တ စေတနာနှင့်တကွ။ ကျောင်းသို့
လာ၍သီလကိုဆောက်တည်ခံယူသော်၎င်းရပါမည်လော။ ဤ
အကြောင်းလက္ခဏာတို့ကို ပါဠိအဋ္ဌကထာ။ ဒိကာတို့နှင့်တကွ
ဆုံးဖြတ်သော ပိနိစ္ဆယကိုနာခံမှတ်သား လိုပါသည်။ ဤသို့ဆုံး
ဖြတ်ပါမှသီလကိုရမည်။ မရမည်ဟူ၍ တွေးတောသင်္ကာ။ ပိစိ
ကိစ္ဆာရှိကြသောရဟန်း ရှင်လူအပေါင်းတို့သည်။ ထိုပိစိကိစ္ဆာ
မောဟနိယကံမှ။ လွန်မြောက်နိုင်ကြပါမည်ဖြစ်၍ ဆုံးဖြတ်ချက်
ပိနိစ္ဆယ။ အဆုံးအမ ဩဝါဒကို ပေးသနား တော်မူပါ မည်အ
ကြောင်းကိုလျှောက်ထားပါသည့်အရှင်သူမြတ်ဘုရား ။၁၂၅၉
ခုတော်သတင်းလဆန်း။ ၁၂ ရက်နေ့ညနေ၄နာရီအချိန်၌လျှောက်
လာသည်။

ဤလျှောက်တောင်းပန်ရာ ပါဝင်သော အနက် အဓိပ္ပာယ်
တို့ကိုသုရာပါနကံ၏ ထိုက်ကြောင်း လက္ခဏာနှင့်တကွ ပြဆို
မှ သိလွယ်မည်ကြောင့်။ ဂှေးဦးစွာ ကံထိုက် ကြောင်း လက္ခ
ဏာကိုပြဆိုအံ့။ ။လက္ခဏာတောပနယထာရတ္ထဿသုရာမေ
ရယသင်္ခါတဿမဇ္ဇဿပိဇတေပဋ္ဌိယမဒဝသေနကါယဒ္ဓါရ
ပဝတ္တာပမာဒစေတနာသုရာ မေရယမဇ္ဇပမာဒဌာနံ။ ။ဣတိ

ဂုဏ်အဋ္ဌကထာ။ ။အနက်ကား။ ။လက္ခဏာတောပန။ကံထိုက်
 ကြောင်းလက္ခဏာအားဖြင့်ကား။ယထာဂုတ္တဿ။အကြင်အကြင်
 ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော။သုရာမေရယသင်္ခါတဿ။သုရာငါးပါးမေရ
 ယငါးပါးဟုဆိုအပ်သော။မဇ္ဇဿ။မေ့လျော့ကြောင်းဖြစ်သော
 သေကိုဗိဇတေ။ဖန်ခါးသီးမုန်ညှင်းစေ့ဇီရာကရဝေးအစရှိကုန်
 သော အထူးထူးကုန်သော သေ မျိုးစေ့အဆောက်အဦး တို့ကို
 အိုး၌ ထည့်သော ကာလထန်းအုန်းတို့၏ အပွင့်ရည်ကိုပြုသစ်စ
 ဖြစ်သောကာလမှ။ ပဋ္ဌာယ။စ၍။ မဒဝသေန။ယစ်မေ့သည်၏အ
 စွမ်းအားဖြင့်။ ကာယဒ္ဓါရပ္ပဝတ္တာ။ ကာယဒ္ဓါရ၌ဖြစ်သော။ပမာဒ
 စေတနာ။ယစ်မူးမေ့လျော့ကြောင်းဖြစ်သောစေတနာသည်။သု
 ရာမေရယ မဇ္ဇပမာဒဋ္ဌာနံ။ သုရာမေရယမဇ္ဇ ပမာဒဋ္ဌာ နမည်
 ၏။ ။ဤကားအနက်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား။ ။ကံထိုက်ရာ
 အကြောင်းလက္ခဏာအားဖြင့် အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောသု
 ရာငါးပါးမေရယငါးပါးဟုဆိုအပ်သော သေကိုသေမျိုးစေ့ ဖြစ်
 ကုန်သောဖန်ခါးသီးမုန်ညှင်းစေ့ဇီရာကရဝေးအစရှိကုန်သောအ
 ဆောက်အဦးတို့ကိုအိုးကြီး၌ ထည့်သောကာလထန်းအုန်းအစရှိ
 သည်တို့၏အပွင့်ရည်ကိုသေပြုသစ်စကာလမှစ၍ယစ်မေ့သည်
 ၏အစွမ်းအားဖြင့်ကာယဒ္ဓါရ၌ဖြစ်သောမေ့လျော့ကြောင်း ဖြစ်
 သောစေ တနာသည် သုရာမေရယမဇ္ဇပမာဒဋ္ဌာနမည်၏။ ၎င်း
 သေကိုသောက်လိုသောသူ၏စေတနာသည်သုရာပါနကံမည်၏
 ဟူလို။တနေ့ပတ်လုံး။ မူးမေ့၍နေသောပမာဒကိုသုရာပါနကံဟု
 မမှတ်လင့်။ ။ဗိဇတောပဋ္ဌာယ၌ မျိုးစေ့မှစ၍ ၎င်းသေကိုပြု
 သောအခြင်းအရာအဓိပ္ပါယ်ကိုဤသို့။ ။ဗိဇတောပဋ္ဌာယာ
 တိသမ္ဘါရေပဋိယါဒေတွာစာဋိယံပက္ခိတ္တကာလတောစေတော
 လနာဋိကေရာ ဒိနံယုဗ္ဗရ သဿ အဘိနဝ ကာလတေတိစ ပဋ္ဌာ
 ယ။ ။ကင်္ခါဒိကာသစ်။ ။အနက်ကား။ ။ဗိဇတောပဋ္ဌာယာ
 တိ။ဗိဇတေတိပဋ္ဌာယဟူသည်ကား။သမ္ဘာရေ။ဖန်ခါးသီးမုန်ညှင်း
 စေ့အစရှိကုန်သောအထူးထူးကုန်သောအဆောက်အဦးတို့ကို။ပဋိ

ယာဒေတွာ။စိရင်၍။စါဒိယံ။အိုးစရဉ်းကြီး၌။ပက္ခိတ္တကာလတေတိ
စေဝ။ထဉ်းသေဝါကာလမှစ၍၎င်း။တါလနာဉ်းကောရာဒိနံ။ထန်းအုန်း
အစရှိသည်တို့၏။ ပုပ္ဖရသဿ။အပွင့်ရည်ကို။ အဘိနဝကာလ
တောစ။ သေပြုသစ်စကာလမှ၎င်း။ပဋ္ဌာယ။စ၍။ ဤကားအ
နက်။ ။အဓိပ္ပာယ်မှာ။ သေ၏ မျိုးစေ့မှစ၍ ၎င်းသေ ကိုမ
သောက်အပ်။ သေမျိုးစေ့မှစ၍ ဟူသည်ကား။ ၎င်းဒိကာ၌ဆို
သေသေ၏အဆောက်အဦးတို့ကိုအိုး၌ထည့်သောကာလမှ၎င်း။
ထန်းအုန်းအစရှိသည်တို့၏အပွင့်ရည်ကိုပြုသစ်စကာလမှ၎င်းစ
၍ဟူလိုသည်။ဗိဇတော၌။သေ၏ဗိဇကိုထုတ်၍ပြုသည်။ ဆ
ရာကြီးတို့သည်။ဤဒိကာ၌။တာလနာဉ်းကောရာဒိနံပုပ္ဖရသဿအ
ဘိနဝကာလတေတိပဋ္ဌာယပါဌ်ကိုပမာဒလေခဟုဆိုကြကုန်၏။
ဆင်ခြင်လေ။ ။ဗိဇတောပဋ္ဌာယာတိယထာ ဝုတ္တာနံပိဋ္ဌာဒိနံ
မဇ္ဇတ္ထာယတာဇနေ ပက္ခိတ္တကာလတော ပဋ္ဌာယ။ ။ပိမတိဒိ
ကာ။ ။အနက်ကား။ ။ဗိဇတောပဋ္ဌာယာတိ။ဗိဇတောပဋ္ဌာ
ယဟူသည်ကား။ယထာဝုတ္တာနံ။ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးကုန်
သော။ ပိဋ္ဌာဒိနံ။ မုန့်ညက်အစရှိ သည်တို့၏။ဝါ။ မုန့်ညက်အစရှိ
သည်တို့ကို။မဇ္ဇတ္ထာယ။သေ၏အကျိုးငှါ။ဘိဇနေ။အိုး၌။ပက္ခိတ္တ
ကာလတော။ ထည့်သောကာလမှ။ပဋ္ဌာယ။စ၍။ ။ဤကားအ
နက်။ ။အဓိပ္ပာယ်ကိုသိသာပြီ။ ။အန္တမသောကုသဂ္ဂေနပိပိ
ဝတိတိဇေတံသုရံဝါမေရယံဝါဗိဇတော ပဋ္ဌာယကုသဂ္ဂေန ပိပါ
ပိတ္တိ ယန္တိ အတ္ထော။ ။ပါပိတ် အဋ္ဌ ကထာ။ ။အနက်
ကား။ ။အန္တမသောကုသဂ္ဂေနပိပိဝတိတိ။တိဟူသည်ကား။ဇေတံ
သုရံဝါ။ဤသုရငါးပါးကို၎င်း။ ဇေတံမေရယံဝါ။ဤမေရယငါးပါး
ကို၎င်း။ဗိဇတေ။မျိုးစေ့မှ။ပဋ္ဌာယ။စ၍။ကုသဂ္ဂေနပိ။သမန်းမြက်
ဖျားမျှလည်း။ ပိဝတိ။ သောက်အံ့။ ပါပိတ္တိယံ။ ပါပိတ်အာပတ်
သင့်၏။ဣတိ။ဤကား။အတ္ထော။အနက်အဓိပ္ပာယ်တည်း။ ။ဤ
ကားအနက်။ ။ဆိုခဲ့ပြီးသောမျိုးစေ့မှစ၍ သမန်းမြက်ဖျားမျှ
လောက်သော သေရည် သေရက်ကိုသောက်အံ့။ ပါပိတ်အာ

ပတ်သင့်၏။ ယင်းပါပိတ်အာပတ်သည်အပါယ်သို့ကျစေတတ်
၏။ ။လူသည်သောက်မူကား။ ကမ္မပထဖြစ်၏။ သုရာပါနကံ
ထိုက်၏ဟူလေ။ ။ထိုသေကိုသောက်လျှင်။ ကမ္မပထမြောက်
ကြောင်းကိုနောက်မှအမြွက်မျှဆိုအံ့။ ။သုရငါးပါးဟူသည်ကို
ဤဆိုလတံ့သောစကားဖြင့်သိလေ။ ။ပိဋသုရာပုဝသုရာဩဒ
နသုရာကိဏ္ဍ ပက္ခိတ္တာသမ္ဘာရသံယုတ္တာတိ ဣမာနိပဉ္စသုရာနာ
မ။ ။ကင်္ခါဒိကာသစ်။ ။အနက်ကား။ ။ပိဋသုရာ။ မုန့်
ညက်ကိုနယ်၍ ပြုအပ်သောပိဋသုရာမည်သောသေ၎င်း။ ပုဝသု
ရာ။ မုန့်ကိုနယ်၍ပြုအပ်သောပုဝသုရာမည်သောသေ၎င်း။ ဩဒန
သုရာ။ ထမင်းကိုနယ်၍ပြုအပ်သောဩဒနသုရာမည်သောသေ၎င်း။
ကိဏ္ဍပက္ခိတ္တာ။ သေမျိုးစေ့တဆေး ကိုထည့်၍ ပြုအပ်သော
ကိဏ္ဍပက္ခိတ္တမည်သောသေ၎င်း။ သမ္ဘာရသံယုတ္တာ။ ဖန်ခါးသီး
မုန့်ညင်းစေ့အစရှိကုန်သောအထူးထူးကုန်သောအဆောက်အ
ဦးတို့ဖြင့်ဖော်အပ်သောသမ္ဘာရသံယုတ္တမည် သောသေ၎င်း။ ဣ
တိ။ ဤသို့။ ဣမာနိပဉ္စ။ ဤငါးပါးတို့သည်။ သုရာနာမ။ သုရာမည်
ကုန်၏။ ။ဤကားအနက်။ ။ပိဋသုရာ။ ပုဝသုရာ။ ဩဒနသုရာ။
ကိဏ္ဍပက္ခိတ္တသုရာ။ သမ္ဘာရသံယုတ္တသုရာဟူကုန်သောဤ ငါး
ပါးတို့သည်။ သုရငါးပါးမည်ကုန်၏ဟူလေ။ ။မသိမလိမ္မာ
ကုန်သောသပ္ပသုတပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဖန်ခါးသီး၊ မုန့်ညင်းစေ့၊ ဇီ
ရာ၊ ကရဝေးတို့သည် ယာဝဇီဝကဝတ္ထုတည်း။ ထိုဝတ္ထုတို့ကို
သေ၌ထည့်သွင်း၍ရေတွက်ခြင်းသည်မဟုတ်ဟူ၍ဆိုကုန်၏။ ထို
အပ္ပသုတမလိမ္မာကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ဒိုကာကိုပယ်သည့်
အတွက်။ ပရိယတ္တိသာသနာကိုဖျက်သည်တချက်။ ဓမ္မကိုအဓမ္မပြု
သည်တဖြာ။ ဤခြင်းရာအကုသိုလ်တို့ ကြောင့်။ သေသည် ၏
နောက်ကာလ၌။ သုဂတိဘဝကိုရမည်ခဲးစွ။ အပါယ်သို့သာလား
မည်။ ။ဤဖန်ခါးသီးအစရှိသည် ကိုသုရာဆေးမျိုးစေ့၏ အ
ဖြစ်ကိုပြဆိုအံ့။ ။ဟရိတကသာသပါဒိနာနာ သမ္ဘာရေဟိသံ
ယောဇိတာသမ္ဘာရသံယုတ္တာ။ ။ကင်္ခါဒိကာသစ်။ ။အနက်

ကား။ ။ဟရိတကသာသပါဒိ နာနာသမ္ဘာရေဟိ။ ဖနိခါးသီး
 မုန့်ညင်းစေ့ အစရှိကုန်သော အထူးထူးကုန်သော သေ၏ အ
 ဆောက် အဦးတို့ဖြင့်။ သံယောဇိတော။ အိုး၌ ထည့်သွင်းစုရုံး၍
 ဖော်အပ်သော သေသည်။ သမ္ဘာရသံယုတ္တာ။ သမ္ဘာရသံယုတ္တ
 သေမည်၏။ ။ဤကားအနက်။ ။သမ္ဘာရသံယုတ္တာတိသာသ
 ပါဒိအနေကသမ္ဘာရေဟိသညုတ္တာ။ ။ဝိမတိဋီကာ။ ။အနက်
 ကား။ ။သမ္ဘာရသံယုတ္တာတိ။ပ။ဟူသည်ကား။ သာသပါဒိအ
 နေကသမ္ဘာရေဟိ။မုန့်ညင်းစေ့အစရှိ ကုန်သော များစွာကုန်
 သောသေ၏အဆောက်အဦးတို့ဖြင့်။သညုတ္တာ။ အိုး၌ထည့်သွင်း
 စုရုံး၍ ဖော်သောသေတည်း။ ။ဤကားအနက်။ ။ယင်းသို့
 ကျမ်းဂန်လာရကား။သဖန်းခါးသီး၊ မုန့်ညင်းစေ့၊ ဇီရာ၊ ကရဝေး
 အစရှိသည်တို့ကိုသေ၏ သမ္ဘာရအဆောက်အဦးဟူ၍ မှတ်။ယ
 ခင်ဆိုကုန်သော ဆရာတို့သည် ကျမ်းဂန်ကိုမသိမလိမ္မာ၍ ပြစ်
 တင်စကားကိုဆိုကုန်သည်။ထိုသို့မလိမ္မာသူလူပြိန်းတို့၏စကား
 ၏နောက်သို့လိုက်နာကြလေသည်ကားများပြားလှလေ၏။ ။မေ
 ရယငါးပါးကိုဤဆိုလတံ့သောပါဌ်ဖြင့်သိ။ ။ပုပ္ဖာသဝေါဖလိ
 သဝေါမစ္စါသဝေါ ဂုဠာသဝေါ သမ္ဘာရသံယုတ္တာတိပဉ္စမေရ
 ယံနာမ။ ။ကင်္ခါဋီကာ။ ။အနက်ကား။ ။ပုပ္ဖာသဝေါ။သစ်
 မည်စဉ်၊ ထန်း၊ အုန်းအစရှိသည်တို့၏အပွင့်ရည်ကိုကြာမြင့်စွာထုံ
 စိမ်အပ်သောပုပ္ဖာသဝေမည်သောအရက်၎င်း။ဖလာသဝေါ။ ပိနွဲ
 သီးအစရှိသည်တို့၏ အရည်ကိုကြာမြင့်စွာထုံ စိမ်အပ် သောဖ
 လာသဝေမည်သောအရက်၎င်း။ မစ္စာသဝေါ။သစ်မည်စည်၏အ
 ရည်ကိုကြာမြင့်စွာထုံစိမ်အပ်သောမစ္စါသဝေမည်သောအရက်၎င်း။
 ဂုဠာသဝေါ။ ကြံ၏အရည်ကိုကြာမြင့်စွာထုံ စိမ်အပ်သော ဂုဠာ
 သဝေမည်သောအရက်၎င်း။ သမ္ဘာရသံယုတ္တာ။ သဖန်းခါးသီး၊
 သျှစ်သျှားသီး၊ ငရုတ်၊ ပိတ်ချင်း၊ ဂျင်းအစရှိကုန်သော အထူးထူး
 ကုန်သောအရက်၏အဆောက်အဦးတို့၏အရည် ကိုကြာမြင့်စွာ
 ထုံ စိမ်အပ်သော သမ္ဘာရသံယုတ္တမည်သောအရက်၎င်း။ ဣတိ

ပဉ္စ။ ဤငါးပါးတို့သည်။ မေရယံနာမ။ မေရယမည်၏။ ။ ဤကား အနက်။ ။ ပုပ္ဖာသဝ။ ဗလာသဝ။ မစ္ဆာသဝ။ ဂုဇ္ဇာသဝ။ သန္တာရ သံယုတ္တဟူကုန်သော ဤငါးပါးတို့သည် မေရယငါးပါးမည်ကုန် ၏ဟူလေ။ ။ ဤသုရာမေရယအရာ၌။ သန္တာရသံယုတ္တမည်သော သေ။ သန္တာရသံယုတ္တမည် သောမေရယတို့သည် အထူးမရှိတ ကားဟူ ငြားအံ့။ ထူးကြ၏ဟူ၍မှတ်။ ။ ဧတ္ထစသုရာယ မေ ရယသံစသမာနေ ပိသန္တာရသံယောဂေမန္ဒိတွာကတိသုရာ။ စိရပရိဝါသိတမတ္တေန မေရယန္တိ ဝေမိမေသံနာနာကာ ရဏန္တိ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ။ ။ ကင်္ဂါဋီကာသစ်။ ။ အနက်ကား။ ။ ဧတ္ထစ။ ဤသန္တာရ သံယုတ္တမည်သော သုရ မေရယတို့၏သဘာဝကိုပြဆိုရာ၌လည်း။ သုရာယစ။ သန္တာရသံယုတ္တသုရာ၏၎င်း။ မေရယသစ။ သန္တာရ သံယုတ္တမေရယ၏၎င်း။ သန္တာရသံယောဂေ။ သဖန်းခါးသီးအစရှိ ကုန်သောသေ၏ အဆောက်အဦး တို့ကိုဖော်ခြင်းသည်။ သမာ နေပိ။ တူမျှကြသော်လည်း။ မန္ဒိတွာ။ နယ်၍။ ကတာ။ ပြုခြင်းသည်။ သုရာ။ သန္တာရသုရာမည်၏။ စိရပရိဝါသိတမတ္တေန။ ကြာမြင့်စွာ ထံစိမ်အပ်ခါမျှဖြင့်။ မေရယံ။ သန္တာရသံယုတ္တ မေရယ မည်၏။ ဣတိဝေံ။ ဤသို့။ ဣမေသံ။ ဤသန္တာရသံယုတ္တသုရာ။ သန္တာရသံ ယုတ္တမေရယတို့၏။ နာနာကာရဏံ။ ထူးပြားကြသော အကြောင်း တည်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ။ မှတ်အပ်၏။ ။ ဤကားအနက်။ ။ သ ဖန်းခါးသီးအစရှိသည် တို့ကိုနယ်၍ ပြုခြင်းသည် သန္တာရသံ ယုတ္တသုရာမည်၏။ ကြာမြင့်စွာထံ စိမ်အပ်ခါမျှဖြင့် သန္တာရသံ ယုတ္တမေရယမည်၏ဟူလေ။ ။ ဤဆိုခဲ့ပြီးကုန်သောသုရာကံ။ ၎င်း၏ အပြားတို့ကိုဤအရာ၌ အရာမဟုတ်လွန်း။ စကားအလျဉ်း သင့်၍ပြဆိုလိုက်သည်။ ။ ဤဆိုအပ်ပြီးသော စကားသည် သု ရာပါနကံ၏အကြောင်းလက္ခဏာအားဖြင့်။ စေတနာသည်။ သုရာ မေရယမဇ္ဇပမာဒဋ္ဌာနမည်သည်ကိုပြသောစကားတည်း။

၎င်းသေရည်သေရက်ကိုသေကာသော်။ ခံတွင်း၌တည်နေစဉ် မှီကံထိုက်သလေ။ လှည့်မျှ၏တဖက်သို့ရောက်ခြင်းပင်ကံထိုက်

သလော။ သို့မဟုတ်။ အစာသစ်အိမ်၌ တည်နေစည်ကံထိုက်သ
လောဟူ၍ မေးဆိုရန်ရှိသည်။ ယင်းအမေး၌။ သေရည်သည် ခံ
တွင်း၌တည် နေစည်လည်းကံမထိုက်။ ဝမ်းတွင်းသို့ရောက်၍အ
စာသစ်အိမ်၌တည် နေစည်လည်းကံမထိုက်။ သောက်လိုက်မျှ
လိုက်၍ လည်မျှ၏ တဖက်သို့ ရောက်ခြင်းပင် ကံမထိုက် ဟု
မှတ်။ ။အကြောင်းကိုပြဆိုအံ့။ ။ဌပေတွာ ရောမဋ္ဌကံသေ
သာနံအာ ဂတံဥဂ္ဂါရံမု ခေဌပေတွာဂိလန္တာနံ အာပတ္တိ။ သစေပန
အသန္တာရေန္တမေဝပရဂလံဂစ္ဆတိဝန့်တိ။ ။ကင်္ခါဋီကာ။ ။အ
နက်ကား။ ။ရောမဋ္ဌကံ။ စားမြို့ပြန်သော ရဟန်းကို။ ဌပေတွာ။
ထား၍။ သေသာနံ။ စားမြို့ပြန်သော ရဟန်းမှကြွင်း ကုန် သော။
အာဂတံ။ အစာသစ်အိမ်မှဆန် တက်လာသော။ ဥဂ္ဂါရံ။ ကြို့အန်
ဘတ်ကို။ မု ခေ။ ခံတွင်း၌။ ဂိလန္တာနံ။ မျှီကုန်သောရဟန်းတို့အား။
အာပတ္တိ။ အာပတ်သင့်၏။ ပန။ အာပတ်သင့်သည်မှတစ်ပါးမသင့်
သည်ကိုဆိုအံ့။ အသန္တာရေန္တမေဝ။ ခံတွင်းသို့ရောက် ဆောင်မ
ဆောင်ဘဲသာလျှင်။ ဝါ။ ခံတွင်းသို့မရောက်လာ သော ကြို့အန်
ဘတ်သည်။ ပရဂလံ။ လည်မျှ၏တဖက်မှ။ ဝါ။ ပရဂလံ။ လည်မျှ
၏ပြင်ဘက်သို့။ အသန္တာရေန္တမေဝ။ မဆောင်မရောက်လာသော
ကြို့အန်ဘတ်သည်။ ဝါ။ အသန္တာရေန္တမေဝ။ မရောက်လာမီ။ သစေ
ဂစ္ဆတိ။ အကယ်၍ဝမ်းတွင်းသို့သွားခဲ့အံ့။ ဇဝံသတိ။ ဤသို့သွား
သည်ရှိသော်။ ဝန့်တိ။ အပ်၏။ ။နှစ်သက်ရာအနက်ကိုယူ။ ။ခဲး
ရပ်။ ။အဓိပ္ပာယ်ကား။ စားမြို့ပြန်သောရဟန်းကိုထား၍ ကြွင်း
ကုန်သော အစာသစ်အိမ်မှဆန်တက်လာသော ကြို့အန်ဘတ်အ
စာကိုခံတွင်း၌ထား၍ မျှီကုန်သောရဟန်းတို့အား အာပတ်သင့်
၏။ အကယ်၍ကြို့အန်ဘတ်သည်ခံတွင်းသို့မရောက်လာဘဲ။ လည်
မျှ၏တဖက်ကပြန်သွားအံ့အပ်၏။ အာပတ်မသင့်။ ဟူလေ။ ။ဤ
သို့လျှင်စားခြင်းသောက်ခြင်းနှင့်စပ်သမျှကိုလည်မျှ၏တဖက်သို့
အရောက်တွင်အာပတ်သင့်ခြင်း ကိုဆုံးဖြတ်သောကြောင့်။ ဤ
သေသေဂါက်ရာ၌လည်းသောက်မျှလိုက်၍လည်မျှ၏တဖက်သို့

ရောက်ခြင်းပင်။ သုရာပါနကံထိုက်၏ ဟုမြီးမြီးမှတ်။ ခံတွင်း၌။
 တည့်နေစည်။ အစာသစ်အိမ်၌တည့်နေစည်။ မူး၍နေသည့်ကိုကံ
 ထိုက်၏ကံဘဲဟူ၍မမှတ်ယူလင့်။ ဝန်လေးမည်။ ။ တချက်တည်း
 သောပယောဂဖြင့်များစွာသောက်သောသူအား။ ကံတချက်သာ
 ထိုက်၏ ဟုမှတ်။ ဖြတ်၍ဖြတ်၍ သောက်မျှို သောသူအားပယော
 ဂလုံ့လအရေအတွက်ဖြင့်ကံများစွာထိုက်၏ဟုမှတ်။ ။ ဧကေ
 နပနပယောဂေနဗဟံပိဝန္တဿ ဧကော အာပတ္တိ။ ဝန္တိန္ဒိတွာ ပိဝ
 တောပယောဂဂဏနာယအာပတ္တိယေဝ။ ။ သမန္တပါသာဒိကာ
 အဋ္ဌကထာ။ ။ အနက်ကား။ ။ ပန။ အထူးကိုဆိုအံ့။ ဧကေနပ
 ယောဂေ။ တချက်တည်းသော်လုံ့လပယောဂဖြင့်။ ဗဟံ။ များစွာ။
 ပိဝန္တဿ။ သောက်မျှိုသောရဟန်းအား။ ဧကော။ တချက်သော။
 အာပတ္တိ။ အာပတ်သင့်၏။ ဝန္တိန္ဒိတွာ။ ဖြတ်၍ဖြတ်၍။ ပိဝတော။
 သောက်မျှိုသောရဟန်းအား။ ပယောဂဂဏနာယ။ ပယောဂလုံ့
 လအရေအတွက်အားဖြင့်။ အာပတ္တိ။ အာပတ်သင့်၏။ ။ တချက်
 တည်းသောလုံ့လပယောဂဖြင့် သောက်မျှိုမှု။ တချက်သာကံ
 ထိုက်၏။ သို့မဟုတ်။ သောက်မျှိုခြင်းကိုဖြတ်၍ ဖြတ်၍ သောက်
 မျှိုသော သူအား။ သောက်မျှိုသော ပယောဂလုံ့လတိုင်းလုံ့လ
 တိုင်း ကံထိုက်၏ ဟုမှတ်။ ။ ယင်းပါဌ်တို့ဖြင့်လည်း မူးမေ့၍
 တနေ့ပတ်လုံးနေသည့်ကို ကံမဟုတ်သောမျှို၍လည်ချောင်း၏
 တဖက်သို့ရောက်ခြင်းပင်ကံထိုက်၍ ပြီးပြီဟုမှတ်။ ။ ဤကား။
 ကံထိုက်ရာ အရပ်ကိုဆုံးဖြတ်သောစကားတည်း။

သုရာပါနကံ၏ကံထိုက်ကြောင်းအင်္ဂါကိုပြဆိုဦးအံ့။ ။ တဿ
 မဇ္ဇဘာဝေါ။ ပါတုကမျတါစိတ္တံ။ တဇ္ဇော ဝါယာမေါ။ အဇ္ဈော
 ဟရဏန္တိစတ္တာရောသမ္ဘာရာ။ ။ ဣတိဝုတ်အဋ္ဌကထာ။ ။ အ
 နက်ကား။ ။ တဿ။ ထိုသေရည်သေရက်၏။ မဇ္ဇဘာဝေါ။ ယစ်
 မေ့ကြောင်း၏အဖြစ်၎င်း။ ပါတုကမျတါစိတ္တံ။ သောက်ခြင်း၎င်းအ
 ထိုရှိသောစိတ်၎င်း။ တဇ္ဇော။ ထိုသောက်ခြင်းအားလျော်သော်။ ဝါ
 ယါမေါ။ လုံ့လ၎င်း။ အဇ္ဈောဟရဏံ။ မျှိုခြင်း၎င်း။ ဣတိဣမေစတ္တာ

ရော။ ဤလေးပါးတို့သည်။ သန္တာရာ။ ကံထိုက်ကြောင်း အင်္ဂါတို့
 တည်း။ ။ ယစ်မေ့ကြောင်းတပါး။ သေခါက်လိုသေခါစိတ်တပါး။
 လုံ့လတပါး။ မျှီခြင်းတပါး။ ဤလေးပါး တည်း။ ဤအင်္ဂါလေး
 ပါးတို့ တွင်။ တပါးပါး ချို့တဲ့အံ့။ သုရာ ပါနကံမထိုက် ပြီ ဟု
 မှတ်။ ။ ယစ်မူးတုံးဆဲးဆဲးအခါ၌။ အင်္ဂါပယောဂတို့၏မရှိခြင်း
 ကြောင့်။ ကံမထိုက်ဟူ၍မှတ်။ သေခံမျှီလိုက်စည်အခါက။ ထိုက်
 ပြီးသောကံတချက်သာတည်း။ သောက်မျှီပြီးသည်မှနောက်၌။
 သုရာပါနကံတပါးသည်လျှင်မထိုက်ပြီဟုသေချာစွာမှတ်။ ။ မဇ္ဇ
 ဘာဝေါတဿပါနဉ္စာတိ နေအင်္ဂါနိ။ ။ ဝိမတိဒိကာ။ ။ မဇ္ဇ
 ဘာဝေါ။ သေ၏အဖြစ်၎င်း။ တဿ။ ထိုသေကို။ ပါနဉ္စ။ သောက်
 ခြင်း၎င်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ နေအင်္ဂါနိ။ နှစ်ပါးကုန်သော အင်္ဂါတို့
 တည်း။ ။ ယင်းသို့ဝိမတိဒိကာ၌အင်္ဂါနှစ်ပါးဟူ၏။ ။ ဤကား
 အင်္ဂါကိုပြဆိုသော စကားတည်း။ ။ သီလကိုခံယူ ဆောက်
 တည်ပြီး သောဒါယကာသည် သေကိုသောက်မိ၍ သီလပျက်
 သည်၏ အခြားမဲ့၌။ တဖန်သီလကို ခံယူပြန်သော်။ သီလကိုရ
 သေအဖြစ်။ သေကိုသောက်ပြီး၍သီလကိုခံယူသော်။ သီလကိုရ
 သည်၏အဖြစ်ကို၎င်းပြဆိုအံ့။ ။ ဂဟဋ္ဌာနံပနဇေကတ္ထိံ ဘိန္ဒေဇေ
 မေဝဘိန္ဒူဟောတိ။ တတောတေသံသမာဒါနေနေဝပုနပဉ္စင်္ဂံ
 ကတ္ထံ သီလသမ္မုဒ္ဓိတိ။ ။ ခုဒ္ဒကပါဌအဋ္ဌကထာ။ ။ သုတ္တ
 သင်္ဂဟအဋ္ဌကထာ။ ။ အနက်ကား။ ။ ပန။ သာမဏေတို့၏သီ
 လပျက်ပုံမှတပါးလူတို့၏သီလပျက်ပုံပြည့်စုံပုံကိုဆိုအံ့ ဂဟဋ္ဌာနံ။
 လူတို့၏။ ဝါ။ လူတို့အား။ ဇေကတ္ထိံ။ သိက္ခာပုဒ်တပါးသည်။ ဘိန္ဒေ။
 ပျက်စီးခဲ့သည်ရှိသော်။ ဇေမေဝ။ တပါးတည်းသာလျှင်။ ဘိန္ဒူ။
 ပျက်စီးသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ တတော။ ထိုတပါးသည် ပျက်စီး
 သည်ရှိသော်တပါးသည် သာလျှင် ပျက်စီးသောကြောင့်။ ပုန။
 ပျက်စီးပြီးသည်မှနောက်တဖန်။ တေသံ။ ထိုပျက်စီးပြီးကုန်သော
 သိက္ခာပုဒ်တို့ကို။ သမာဒါနေနေဝ။ ဆောက်တည် ယူပြန်သဖြင့်
 သာလျှင်။ သီလသမ္မုဒ္ဓိ။ သီလ၏။ ပဉ္စင်္ဂံ ကတ္ထံ။ ငါးပါးသောအင်္ဂါရှိ

သည့်၏ အဖြစ်သည်။ သမ္ပန္နိတိ။ ပြည့်စုံပြန်၏။ ။ ဤကား အနက်။ ။ အဓိပ္ပာယ်ကား။ လူတို့၏ သိက္ခာပုဒ်တပါးသည် ပျက်စီးခဲ့သည် ရှိသော် တပါးသည် သာလျှင် ပျက်စီး၏။ အလုံးစုံသော သိက္ခာပုဒ်တို့သည် မပျက်စီးကုန်။ ထိုလူတို့အား။ တပါးသည် ပျက်စီးခဲ့သော် အလုံးစုံ မပျက်စီး။ တပါးသည် သာပျက် စီး သောကြောင့်။ ပျက်စီးသည် မှ နောက်တဖန်။ ထိုပျက်စီးကုန်ပြီးသော သိက္ခာပုဒ်တို့ကို ခံယူဆောက်တည်ပြန်သဖြင့်။ သီလ၏ ငါးပါးသော အင်္ဂါရှိသည်၏ အဖြစ်သည် ပြည့်စုံပြန်၏။ ။ ငါးပါးသီလသည် သာ ပြည့်စုံ၏။ ရှစ်ပါးသီလ ဆယ်ပါးသီလသည် မပြည့်စုံဟူ၍ မမှတ်လင့်။ ရှစ်ပါး။ ဆယ်ပါးတို့၌လည်း။ ဤနည်းအတူသာ တည်း။ ။ ဤသို့ ကျမ်းဂန်၌ အသေအချာ အထင်အရှား လာသောကြောင့်။ သီလကို ခံယူပြီးသော ဒါယကာသည်။ သေကို သောက်မိ၍ သီလပျက်စီးသော်။ သုရာမေရယ သိက္ခာပုဒ် တပါးသည် သာလျှင် ပျက်၏။ ယင်းသို့ ပျက်သော် ၎င်းသိက္ခာပုဒ်ကို တဖန် ခံယူဆောက်တည်ပြန်ခဲ့သော်။ သီလ၏ ငါးပါး သော အင်္ဂါ၊ ရှစ်ပါးသော အင်္ဂါ၊ ဆယ်ပါးသော အင်္ဂါရှိသည်၏ အဖြစ်သည် ပြည့်စုံပြန်၏။ သေရည် သေရက်ဘိန်းဘင်းတို့ကို သောက်နေ ရှုနေကြ ဖြစ်သော သူသည်။ ယင်းသုရာမေရယ သိက္ခာပုဒ်သည် ထိုသူ၏ သဏ္ဍာန်၌ မရှိမတည်ခဲ့။ ကြွင်းသော လေးပါးသော သိက္ခာပုဒ်ကို မလွန်ကြူးခဲ့လျှင်။ ကြွင်းသိက္ခာပုဒ် လေးပါးသည် ထိုသူ၏ သဏ္ဍာန်၌ ရှိခဲ့တည်ခဲ့၏။ ထိုကြောင့်။ သီလကို ခံယူပြီးသော သူသည်။ သေကို သောက်မိ၍ သုရာမေရယ သိက္ခာပုဒ် မရှိသည့် နှင့် သေသောက်နေကြ ဘိန်းဘင်းကို ရှုနေကြ ဖြစ်သော သူသည် သုရာမေရယ သိက္ခာပုဒ် မရှိခြင်း၏ အဖြစ် ဖြင့် တူကြ၏။ ထိုကြောင့် ၎င်းထိုသူ သေသောက်သည် ၎င်းသိက္ခာပုဒ် ပျက်စီး၍ နေသော်လည်း။ သီလကို ခံယူသည် မှ စ၍ သေသောက်ခြင်းမှ ရှောင်ကြည်ကြောင်း ဖြစ်သော် သိက္ခာပုဒ်ကို ခံယူပါ၏ ဟု ကြည်သော် ကြောင့် ၎င်း။ သေကို သောက်သော်။ လည်မျို၏ တဖက်သို့ ရောက်ခြင်း ပင်ကံ ထိုက်

၏။ထိုက်ပြီးသောကံ့ရှိသော သူ့သည်ထပ်မံ၍ သီလကိုမခံယူရ။
ခံယူသော်လည်း။သီလကိုမရလေဟူသောပြစ်ပယ်တော်မူခြင်း
သည်။ ပါဠိတော်အဋ္ဌကထာ။ ဋီကာတို့၌မရှိသောကြောင့် ၎င်း။
သေကိုသောက်ပြီးက။မူး၍ နေစည်လည်း ကံ့ထိုက်ဆဲးမဟုတ်
သောကြောင့်၎င်း။သေသောက်သောသူ။ ဘိန်းဘင်းကိုရှုနေကြ
ဖြစ်သောသူသည် သောက်ပြီးရှုပြီး၍ သီလကိုခံယူသော်ရ၏။
ပြည့်စုံ၏ ဟုမုချအမြဲမှတ်။ ထိုကြောင့်။ထိုသူသေသောက်များ
သည် ရှေးအခါ၌ အဝိဇ္ဇာ တဏှာတို့ ဖုံးလွှမ်း မြေးရှက် သော
ကြောင့်မေ့လျော့၍ သေကိုသေခံမိ၏။သေကိုသောက်ပြီးသည်
၏နောက်၌။ သတိရ၍ သီလသီတင်းကိုဆောက်တည်၏။ထိုသူ
သည်။ ဤသီလ အရောင်ဖြင့်။ ဤ တေဘုမ္မက သုံးလောကကို
တောက်ပနိုင်လေ၏။ တိမ်တိုက်မှလွတ်သော လက္ခေယျတည်း
ဟူ၍မှတ်။ဤကိုရည်၍။ ။ယောပုဗ္ဗေဝပမဇ္ဇိတွာ။ ပစ္ဆာသော
နပမဇ္ဇတိ။ သောမံလောကံ ပဘာသေတိ။ အတ္တာရတ္ထောဝစန္ဒိ
မာ။ ။ဟုဟောတော်မူ၏။ ။ဓမ္မပဒပါဠိတော်။ ။အနက်
ကား။ ။ယော။အကြင်သူသည်။ပုဗ္ဗေဝ။ရှေးအခါ၌သာလျှင်။ပ
မဇ္ဇိတွာ။ အဝိဇ္ဇာတဏှာ ဖုံးလွှမ်းသောကြောင့် မေ့လျော့ပြီး၍။
ပစ္ဆာ။နောက်ကာလ၌။သော။ထိုသူသည်။နပမဇ္ဇတိ။ကုသိုလ်တ
ရား၌ မမေ့မလျော့လေ။ သော။ ထိုရှေးအခါ၌ မေ့လျော့ ပြီး၍
နောက်အခါ၌မမေ့မလျော့သောသူသည်။ဣမံလောကံ။ ဤတေ
ဘုမ္မကသုံးလောကကို။ပဘာသေတိ။ ဒါန၏အရောင်၊သီလ၏အ
ရောင်၊ဘာဝနာ၏ အရောင်တို့ဖြင့် ပြောင်ပြောင်တောက်ပ နိုင်
လေ၏။ကိမိဝ။ဥပမာပုံ။အဘယ်သို့တုံနည်း။အတ္တာ။ဆီးနှင်းသူရိန်
တိမ်တိုက်မှ။ရတ္ထော။လွတ်သော။ ဝါ။ လွတ်၍ ထွက်ပေါ်လာ
သော။စန္ဒိမာ။လသည်။ ဣမံလောကံ။ ဤလူတို့နေကြလူလောက
ကို။ ပဘာသေဘိ ဣဝ။ ထွန်းတောက်ပ နိုင်လေပြန် သက္ခေယျ
တည်း။ ။ဤဂါထာ၏အဓိပ္ပါယ်ကား။ရှေ့အခါ၌အကုသိုလ်ကို
ပြု၍နောက်အခါ၌။ကုသိုလ်ပြုပြန်၏။ ထိုကုသိုလ်ကြောင့်။ ထိုသူ

သည့်ဤ လောကကိုတောက်ပုနိုင်၏ ဟုဟောတော်မူသဖြင့်အ
ကုသိုလ်ကိုပြုပြီးသောသူသည်။ ကုသိုလ်ကိုမပြုရဟူ၍မရှိလေ
ပြီဟူ၍မှတ်။ သတ္တဝါကို သတ်ပြီး၍ ထိုမကောင်းမှုကံ ကိုပယ်
ဖျောက်ခြင်း၏အကျိုးငှါ။ ဒါနကိုပေးလှူ၏။ ထိုကုသိုလ်သည် ရှေ့
၌ပြုပြီးသောပါဏာတိ ပါတ မကောင်းမှု အကုသိုလ်ကံ၏ သ
ဘောပကတူပနိဿယကိုအမှီတကားသဟားရ၍ ဖြစ်၏။ ။ပါ
ဏံဟန္တာတဿ ပဋိဗ္ဗာဓုတ္တာမဒါနံဒေတိ။ ။ပဉ္စာဝါရ။ ပ
ဋ္ဌာန်းပါဠိတော်။ ။အနက်ကား။ ။ပါဏံ။ သတ္တဝါကို။ ဟန္တာ။
သတ်၍။ တဿ။ ထိုသတ်သောမကောင်းမှုအကုသိုလ်ကို။ ပဋိ
ဗ္ဗာဓုတ္တာယ။ ပယ်ဖျောက်ခြင်း၏အကျိုးငှါ။ ဒါနံ။ အလှူကို။ ဒေတိ။
ပေးလှူအပ်၏။ ။ရှေ့ပြုပြီးသောမကောင်းမှုသည်။ နောက်ပြု
သောမကောင်းမှုအား ပကတူပနိဿယသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြု၏
ဟူလေ။ ။ဤသို့ကုသိုလ်ကိုပြုရာ၌ ပကတူပနိဿယပစ္စည်း
ဖြစ်ကြောင်းကို။ ။ပါဏံဟန္တာတဿပဋိဗ္ဗာဓုတ္တာယဒါနံဒေ
တိတိအာဒိနာ နယေနပဉ္စာဝါရေ အာဂတံပကတူပနိဿယမေ
ဝသန္ဓာယရတ္တံ။ ။ဟုမိန့်၏။ ။ပဋ္ဌာန်းအဋ္ဌကထာ။ ။အနက်
ကား။ ။ပါဏံဟန္တာတဿပဋိဗ္ဗာဓုတ္တာယဒါနံဒေတိတိအာ
ဒိနာ။ ပါဏံဟန္တာ တဿပဋိဗ္ဗာဓုတ္တာယဒါနံဒေတိဤသို့ အစရှိ
သော။ နယေန။ နည်းဖြင့်။ ပဉ္စာဝါရေ။ ပဉ္စာဝါရ၌။ အာဂတံ။ လာ
သော်။ ပကတူပနိဿယမေဝ။ ပကတူပနိဿယပစ္စည်းကို သာ
လျှင်။ သန္ဓာယ။ ရည်တော်မူ၍။ ဘဂဝတာ။ မြတ်စွာဘုရားသည်။
ရတ္တံ။ ဟောတော်မူအပ်၏။ ။ဤကားအနက်။ ။သေရည်သေ
ရက်ကိုသောက်သောရှေ့အကုသိုလ်တရား၌။ ငါသဉ်မကောင်း
မှုကိုပြုလေပြီ။ ထိုမကောင်းမှုကိုပယ်ဖျောက်ခြင်းငှါ ဥပုသ်သီ
တင်းသီလကိုဆောင်တဉ်အံ့ဟုသီလဥပုသ်ကိုစောင့်သုံး၏။ ဤသီ
လကုသိုလ်သည်ရှေးဖြစ်ပြီးသောသေသောက်ခြင်းသုရာပါနအ
ကုသိုလ်ဟူသောပကတူပနိဿယအကြောင်း ပစ္စည်းကို ရ၍
ဖြစ်သော သီလကုသိုလ်တည်း ဟူ၍မြီးမြီးမှတ်။ ။မောင်ရှင်

သာမဏေသည။ သေရညသေရက်ကိုသောက်သော်လူဖြစ်၏။
ထိုမောင်ရှင်သာမဏေသည။ သေကိုသောက်မိပြီးခြင်း။ ဆရာထံ
၌။ ရှင်သာမဏေ၏အဖြစ်ကိုတောင်းပန်၍ သရဏဂုံကိုယူပြန်
၏။ ဆယ်ပါးသီလနှင့်ပြည့်စုံ သောမောင်ရှင်သာမဏေဖြစ် ၏။
ထိုမောင်ရှင်သာမဏေသည။ မူးမော်တုံးဆဲးဆဲး၌ လည်းသရ
ဏဂုံကိုယူနိုင်အံ့။ ဝိသစ္စာဆိုနိုင်အံ့။ မူးမော်၍နေသော်လည်း။ သီ
လနှင့်ပြည့်စုံသော မောင်ရှင်သာမဏေဖြစ်၏။ မူးမော်တုံးဆဲးဆဲး
အခါ၌။ သရဏဂုံကိုယူသော်လည်း။ မောင်ရှင်သာမဏေမဖြစ်
ဟူ၍သန္နိဋ္ဌာန်ကျမမှတ်အပ်။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟုဆိုသော်။
အမူးပြေဖွယ်မောင်ရှင်ဖြစ်ခြင်းသည်အကြောင်းမဟုတ်။ သရဏဂုံ
ကိုဝိသစ္စာရှုတ်နိုင်ခြင်းသည်သာလျှင်အကြောင်းရင်းဖြစ်သော
ကြောင့်တည်းဟူလေ။ သရဏဂုံဖြင့်သာမောင်ရှင် သာမဏေ
ဖြစ်ကြောင်းကို။ ။ပဗ္ဗဇ္ဇါဟိသရဏဂမဏေဟေဝသိဒ္ဓါ။ သိက္ခာ
ပဒါနိပနကေဝလံသိက္ခာပဒပူရဏတ္ထံ ဇာနိတဗ္ဗာနိ။ ။ဟုမိန့်
အပ်ပြီ။ ။မဟာဝါခန္ဓကအဗ္ဗကထာ။ ။ဟိသစ္စံ။ မှန်၏။ ပဗ္ဗဇ္ဇာ။
ရှင်သာမဏေ၏အဖြစ်သည်။ သရဏဂမဏေဟေဝ။ သရဏဂုံ
တို့ဖြင့်သာလျှင်။ သိဒ္ဓါ။ ပြီးခဲ့၏။ ကေဝလံ။ သရဏဂုံနှင့်မရောရှက်
သက်သက်။ သိက္ခာပဒါနိပန။ သိက္ခာပုဒ်တို့ကား။ သိက္ခာပဒပူရ
ဏတ္ထံ။ သိက္ခာပုဒ်ဖြင့်ဖြည့်စေခြင်း၏အကျိုးငှါ။ ဇာနိတဗ္ဗာနိ။ သိ
အပ်ကုန်၏။ ။ဤကားအနက်။ ။သရဏဂုံဖြင့် မောင်ရှင်သာ
မဏေဖြစ်ကြောင်းကိုမြဲမြဲမှတ်။ ။မောင်ရှင်သာမဏေသည်
ကားဖြစ်၏။ သုရာမေရယသိက္ခာပုဒ်ကို မရမပြည့်စုံဟူ၍မဆိုရ
ပြီ။ အဘယ်ကြောင့်နည်း။ မောင်ရှင်သာမဏေဖြစ်ကလည်း ဇ
ပါးသီလသာရှိသော မောင်ရှင်သာ မဏေ၏ မရှိခြင်းကြောင့်
တည်း။ သာမဏေဖြစ်ကလည်း။ ဆယ်ပါးသီလနှင့်သာပြည့်စုံရ
လေတော့သည်။ ဤသာမဏေနှင့်အတူသာလျှင်လူသည်လည်း
သေကိုသောက်ပြီး။ ဘိန်းဘင်းကိုရှုပြီးသော်လည်း။ သီလကိုခံ
ယူဆောက်တည်နိုင်သာလျှင်။ သီလနှင့်ပြည့်စုံခြင်း။ သီလကိုရ

ခြင်း၏အကြောင်းရင်းဖြစ်၏။ အင်္ဂါပယောဂနှင့်ပြည့်စုံ၍ သိက္ခာ
ပုဒ်ကိုလွန်ကြူးခြင်းသည်သာလျှင်။ သီလပျက်ခြင်း။ သီလကိုမရ
ခြင်းသည်ဖြစ်၏။ သေကုသောကံပြီး၍ သီလကိုခံယူနိုင်က။ မူး
မော်ခြင်းသည်သီလကိုမရခြင်း၏ အကြောင်းမဟုတ်ဟူ၍စွဲစွဲ
မြဲမြဲမှတ်ယူလေ။ ။အလမိတိပပဇ္ဇေန။ ဤကား။ သေရည်
သေရက်ကိုသောက်ပြီး၍ သီလကိုခံယူသော်။ သီလကိုရသည်
၏ အဖြစ်ကိုဆိုဆုံးဖြတ် သော ဝိနိစ္ဆယတည်း။

သုရာပါနကံသည်။ ကမ္မပထမြောက်၍အပါယ်ပဋိသန္ဓေကို
ပေးနိုင်သောအကြောင်းကိုအမြွက်မျှပြဆိုဦးအံ့။ ။ပဉ္စကောဋ္ဌာ
သင်္ခါနိကမ္မပထါနေဝ။ ။ဝိဘင်းအဋ္ဌကထာ။ ။အနက်ကား။ ။ပဉ္စ
ကောဋ္ဌာသင်္ခါနိ။ ပါဏာတိပါတအစရှိကုန်သောငါးပါးကုန်သေ
သိက္ခာပုဒ်အစုတို့သည်။ ကမ္မပထါနေဝ။ ကမ္မပထတရားတို့သည်
သာလျှင်။ ဝါ။ ကံသည်သာလျှင်ဒုဂ္ဂတိသံဃ်ဖြစ်ခြင်း၏အကြောင်း
၏အဖြစ်ကြောင့်ကမ္မပထတို့သည်သာလျှင်။ ဟောန္တိ။ ။ဤ
ကားအနက်။ ။ပါဏာတိပါတအစ။ သုရာမေရယ အဆုံးရှိ
သောငါးပါးကုန်သောသိက္ခာပုဒ်တို့သည်။ ကမ္မပထတို့ သည်
သါလျှင်ဖြစ်ကုန်၏ဟူလို။ ယင်းသို့ဆိုသဖြင့်။ သုရာပါနကံကိုကမ္မ
ပထဖြစ်၏ဟုမှတ်။ ဤသို့ဝိဘင်းအဋ္ဌကထာတိုက်ရိုက်နိတတ္ထဆို
သော်လည်း။ သုရာပါနကံသည်။ ကမ္မပထတရား မဟုတ်ဟုမ
မှတ်လင့်။ ။တတ္ထာသာမဏေရဿအဇာနိတွာ ပိဝန္တဿသီ
လဘေဒါ ဘာဝေပိကမ္မပထ ပတ္တံ အကုသလ မေဝါတိဂဟေ
တဗ္ဗံ။ ။ဝိမတိဋီကာ။ ။အနက်ကား။ ။တတ္ထာ။ ထိုကြောင့်။ အ
ဇာနိတွာ။ သေရည်သေရက်ဟုမသိမူ၍။ ပိဝန္တဿ။ သေရည်
သေရက်ကိုသောက်မိသေ။ သာမဏေရဿ။ သာမဏေအား။
သီလဘေဒါ ဘာဝေပိ။ သီလ၏ ပျက်စီးခြင်း သည် မရှိသော်
လည်း။ ကမ္မပထပတ္တံ။ ကမ္မပထသို့ရောက်သော။ အကုသလမေ
ဝ။ အပါယ်သားကြောင်း ဖြစ်သော အကုသိုလ်သည် သာလျှင်
တည်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဂဟေတဗ္ဗံ။ ယူအပ်၏။ ။ဤကားအ

နက်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား။ သာမဏေသည် သေရည်သေရက်
 ဟုသိလျက်သောက်သော် လူဖြစ်၏။ မသိမူ၍ သောက်မိသော
 သာမဏေသည် လိင်မကျ။ လူမဖြစ်။ ထိုသို့လိင်မကျ သီလမ
 ပျက်သော်လည်း။ ယင်းသို့သောက်မိသော သုရာပါန ကံသည်
 အပါယ်သို့ရောက်ကြောင်းဖြစ်သောကမ္မပထသို့ ရောက်သော
 အကုသိုလ်ကား ဖြစ်၏ဟု ယူလေဟူသည်။ ။ယင်းသို့ဆိုသ
 ဖြင့်သုရာပါနကံကိုကောန်မုချ ကမ္မပထတရားပင်တည်းဟူ၍သိ
 အပ်၏။ ။ကမ္မပထ ဟူသည်ကိုကား။ ကုသိုလ် ကမ္မပထဖြစ်
 အံ့။ သုဂတိဘဝတို့၏အကြောင်း။ ထိုသုဂတိဘဝ၌ ချမ်းသာခြင်း
 သုခ၏အကြောင်းဖြစ်သောတရားကိုဆိုသည် အကုသိုလ်ကမ္မပ
 ထဖြစ်အံ့။ ဒုဂ္ဂတိဘဝတို့၏အကြောင်း။ ထိုဒုဂ္ဂတိ ဘဝ၌ဖြစ်သော
 ဆင်းရဲခြင်းဒုက္ခ၏အကြောင်းဖြစ်သောတရားကိုဆိုသည်။ ။ထို
 ကြောင့်။ ။ကမ္မိယေဝသုဂတိဒုဂ္ဂတိနံတဒုပ္ပဇ္ဇနသုခဒုက္ခာနံစပ
 ထဘာဝေနပဝတ္တံ ကမ္မပထောတိဝုစ္စတိ။ ။ဟုမိန့် အပ်၏။ ။အ
 နုဋိကား။ ။အနက်ကား။ ။ကမ္မိယေဝ။ ကုသိုလ်ကံအကုသိုလ်ကံ
 သည်သာလျှင်။ သုဂတိဒုဂ္ဂတိနဉ္စ။ သုဂတိဘဝ ဒုဂ္ဂတိဘဝတို့၏
 ၎င်း။ တဒုပ္ပဇ္ဇနသုခဒုက္ခာနဉ္စ။ ထိုသုဂတိဘဝဒုဂ္ဂတိဘဝ၌ဖြစ်ကုန်
 သောချမ်းသာဆင်းရဲတို့၏၎င်း။ ပထဘာဝေန။ အကြောင်း၏အ
 ဖြစ်ဖြင့်။ ပဝတ္တံ။ ဖြစ်သည်ကို။ ကမ္မပထောတိ။ ကမ္မပထဟူ၍
 ဝုစ္စတိ။ ဆိုအပ်၏။ ။တနည်းကား။ ။သုဂတိဒုဂ္ဂတိနဉ္စ။ သုဂ
 တိဘဝဒုဂ္ဂတိဘဝတို့၏၎င်း။ တဒုပ္ပဇ္ဇနသုခဒုက္ခာနဉ္စ။ ထိုသုဂတိ
 ဘဝဒုဂ္ဂတိဘဝတို့၌ ဖြစ်ကုန်သော ချမ်းသာ ဆင်းရဲတို့၏ ၎င်း။
 ပထဘာဝေန။ အကြောင်း၏အဖြစ်ဖြင့်။ ပဝတ္တံ။ ဖြစ်သော။ ကမ္မိ
 ယေဝ။ ကုသိုလ်ကံအကုသိုလ်ကံကိုသာလျှင်။ ကမ္မပထောတိ။ ။၍။
 ဝုစ္စတိ။ ဆိုအပ်၏။ ။ဤကားအနက်။ ။ရှေ့နည်း၌။ ။ကမ္မိ
 ယေဝပထံ ကမ္မပထံ။ ဟူသော အဝဓာရဏကမ္မ ဓာရယည်း
 သမာသ်ကိုပြသည်။ သုဂတိဒုဂ္ဂတိနံ။ သုခဒုက္ခာနံ တို့ကိုကား။
 ပထ၏သမ္ပာန်ကိုပြသည်။ ပထဘာဝေနဉ္စ။ ဘာဝသဒ္ဓါကိုဆိုခြင်း

သည်။ပထ၏ဘာဝပ္ပဋ္ဌာနကိုပြုသည်။ ။နောက်နည်း၌။ ။ပထေနပဝတ္တိကမ္မိကမ္မပထံ။ဟုမဇ္ဈေလောဝိတပ္ပု။ရိသံသမာသ်ဟေဋ္ဌပရိယာယနည်း အား ဖြင့် ပုန်နောက် ပြန်သည် ဟု ရှိမှတ်။ ။ပထကမ္မဟုဆိုလိုလျက်။ ပုန်ရှေ့နောက် ပြန်သည်ဟုဆိုလိုသည်။ ။နောတက္ကော။ ။ကမ္မိ ယေဝ၌။ ဝေသဒ္ဓါဖြင့် ဒုစရိုက်ကံကိုကန့်။ ဒုစရိုက်ကံသည်ကမ္မပထမဟုတ်။ အပါယ်ပဋိသန္ဓေကိုမဖြစ်စေတတ် ဟုဆိုသည်။ အဘယ်ကြောင့်နည်း ဟူခြားအံ့။ကမ္မပထသို့မမြောက်သောကြောင့်ဟူလေ။ ။ယင်းသို့အနုဋီကာဆိုသဖြင့်ကမ္မပထမြောက်ရှင်။အပါယ် ပဋိသန္ဓေကိုပေး၏ဟုမချမှတ်။ယင်းသုရာပါနကံကိုလည်း။ဝိဘင်းအဋ္ဌကထာ။ဝိမတိဋီကာတို့က။ ကမ္မပထ မြောက်သည်ကို ဆိုကုန်၏။ ယင်းသို့ဆိုသည်ကိုအနုဋီကာနှင့်နှိုးနှောမိကြသဖြင့်။စင်စစ်အားဖြင့် သုရာပါန ကံသည် အပါယ် ပဋိသန္ဓေကို ပေး၏ဟု မြမြမှတ်။

သုရာပါနကံသည်။အပါယ်ပဋိသန္ဓေကို ပေးကြောင်းကိုပါ ဋီတော်ဖြင့်ပြဆိုဦးအံ့။ ။သုရာပါနံဘိက္ခဝေအာသေဝိတံ ဘာဝိတံဗဟုလိကတံနိရယသံဝတ္တနိကံတိရစ္ဆာနယောနိ သံဝတ္တနိကံပေတ္တိ ဝိသယသံဝတ္တနိကံ။ ယောသဗ္ဗလဟု ကော သုရာပါနဿဝိပါကော။သေဝါမနုဿဘူတဿဥမ္မတ္တကသံဝတ္တနိကောဟောတိ။ ။အင်္ဂုတ္တိရ်ပါဠိတော်။ ။အနက်ကား။ ။ဘိက္ခဝေ။ချစ်သားရဟန်းတို့။အာသေဝိတံ။ ရှေးရှုမြီဝဲအပ်သော။ ဝါ။ အဖန်တလဲလဲ မြီဝဲအပ်သော။ ဘာဝိတံ။ ထုမွမ်း ပွားများ အပ်သော။ ဗဟုလိကတံ။ အကြိမ်များစွာပြုအပ်သော။ သုရာပါနံ။ သေရည်သေရက်ကို သောက်ခြင်းသည်။နိရယသံဝတ္တနိကံ။ ငရဲ၌ ဖြစ်တတ်၏။ တိရစ္ဆာနယောနိသံဝတ္တနိကံ။ တိရစ္ဆာန်၌ဖြစ်တတ်၏။ပေတ္တိဝိသယသံဝတ္တနိကံ။ပြိတ္တာ၌ဖြစ်တတ်၏။သုရာပါနဿ။သေရည်သေရက်ကို သောက်ခြင်း၏။ ယောဝိပါကော။ အကြင်အကျိုးသည်။သဗ္ဗလဟုကော။ အလုံးစုံကုန်သော သုရာ

ပါနကံတို့ထက်ပေါ့၏။ ဝါ။ သုရာပါနဿ။ သေရည် သေရက်ကို
သောက်ခြင်း၏။ သဗ္ဗလဟုကော။ အလုံးစုံကုန်သော သုရာပါန
ကံတို့ထက်ပေါ့သော။ ယောဝိပါကော။ အကြင်အကျိုး ဆက်
သည်။ အတ္ထိ။ ရှိ၏။ သောဝိပါကော။ ထိုအလုံးစုံကုန်သော သုရာပါ
နကံတို့ထက်ပေါ့သော သုရာပါနကံ၏ အကျိုးသည်။ ဝါ။ ထိုသုရာ
ပါနကံ၏ အကျိုးဆက်သည်။ မနုဿ ဘူတဿ။ လူဖြစ်၍ဖြစ်
သော သူအား။ ဝါ။ လူဖြစ်၍ ဖြစ်သော သူကို။ ဥဗ္ဗတ္တကသံဝတ္တနိ
ကော။ ရူးသွပ်ခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်သည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ။ ဤ
ကားအနက်။ ။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ ။ ချစ်သားတို့ သေကိုသေခံ
ခြင်းသည် ငရဲ၌ဖြစ်တတ်၏။ တိရစ္ဆာန်၌ ဖြစ်တတ်၏။ ပြိတ္တာ၌
ဖြစ်တတ်၏။ ချစ်သားတို့။ အလုံးစုံကုန်သော သုရာပါန ကံတို့
ထက်ပေါ့သော သုရာပါနကံ၏အကျိုးဆက်သည်။ လူဖြစ်၍ဖြစ်
သော သူကို ရူးသွပ်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်၏ ဟုဟော တော်မူ
သည်။ ။ ယောသဗ္ဗလဟုကော သုရာပါနဿ ဝိပါကော။ ဟူ
သော ပါဠိ၏အဓိပ္ပါယ်ကိုသောက်စားလေသမျှ သုရာပါနကံတို့
တွင်။ အညံ့ဆုံး အဖျင်းဆုံး အပေါ့ဆုံး ဖြစ်သော သုရာပါနကံ
သည်လူဖြစ်၍ ဖြစ်သော်လည်း။ ရူးသွပ်ခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်၏
ဟုယူလေ။ တနည်းကား။ သုရာပါနကံကြောင့်။ ငရဲ၊ တိရစ္ဆာန်၊
ပြိတ္တာတို့တွင်။ တသံသံ၌ဖြစ်၏။ ထိုသံတို့မှလွတ်၍လာသော်။ ထို
သုရာပါနကံသည်အပါယ်၏ အကျိုးကို ပေးပြီးဖြစ်၍ ပေါ့ညံ့
ဖျင်းသိမ်ခဲ့၏။ အကျိုးဆက်ကား မကုန်သေး။ ထိုသူသည်။ အ
ပါယ်မှလွတ်သော် လူဖြစ်၏။ ထိုသုရာပါနကံ၏ အကျိုး ဆက်
သည်။ ထိုလူကိုရူးသွပ်ခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်၏ဟုလေ။ ။ နောက်
နည်းနောတက္ကော။ ။ သဗ္ဗလဟုကော၏အရအဓိပ္ပါယ်ကိုအလုံး
စုံကုန်သောပါဏာတိပါတကံတို့ထက်။ သုရာပါနကံသည် ပေါ့
၏ညံ့သိမ်၏ဟု မယူလင့်။ ဤသို့ပါဏာတိ ပါတစသောကံတို့
ထက်ပေါ့သည်ဟုယူမှားတတ်၏။ ။ အပိစေတ္တသုရာမေရယ
မဇ္ဇပမာဒဋ္ဌာန မေဝမဟာသာဝဇ္ဇံ။ ။ နတထာ ပါဏာတိပါတာဒ

ယော။ကသ္မာမနုဿဘူတဿာပိဥမ္မတ္တကဘာဝသံဝတ္တနေနအ
ရိယာဓမ္မန္တရာယကရဏတောတိ။ဝေမေတ္ထမဟာသာဝဇ္ဇတော
ဝိညာတဗ္ဗောပိနိစ္ဆယော။ ။ဟူသော ခုဒ္ဒကပါဌ အဋ္ဌကထာ
ကိုထောက်။ ။အနက်ကား။ ။အပိစ။စင်စစ်သော်ကား။ ဧတ္ထ။
ဤငါးပါးကုန်သော သိက္ခာပုဒ်တို့တွင်။ သုရာမေရယ မဇ္ဇပမာ
ဒဋ္ဌာနမေဝ။ သုရာမေရယ မဇ္ဇပမာဒဋ္ဌာန သိက္ခာပုဒ်သည်သာ
လျှင်။မဟာသာဝဇ္ဇ။ကြီးသောအပြစ်ရှိ၏။တထာ။ထိုသုရာမေရ
ယသိက္ခာပုဒ်နှင့်အတူ။ဝါ။သုရာမေရယသိက္ခာပုဒ်လို။ ပါဏာတိ
ပါတါဒယေ။ပါတါတိပါတအစရှိကုန်သော်လေးပါးကုန်သော်၊
သိက္ခာပုဒ်တို့သည်။နမဟာသာဝဇ္ဇာ။ ကြီးသောအပြစ်မရှိကုန်။
ကသ္မာ။အဘယ်ကြောင့်။နမဟာသာဝဇ္ဇာ။ကြီးသော အပြစ်မရှိ
ကုန်သနည်း။ဣတိပုစ္ဆာယံ။ ဤသို့သော အမေးသည်။ သတိ။ရှိ
သော်။ မနုဿဘူတဿာပိ။ လူဖြစ်၍ဖြစ်သော သူအားလည်း။
ဝါ။ လူဖြစ်၍ဖြစ်သောသူကို။ ဝါ။ လူဖြစ်၍ဖြစ်သော သူသည်။
ဥမ္မတ္တကသံဝတ္တနေန။ ရူးသွပ်ခြင်းအဖြစ်ကို ဖြစ်စေသဖြင့်။ အ
ရိယာ ဓမ္မန္တရာယ။ အရိယာ သူတော် ကောင်းတို့၏ တရား၏
အန္တရာယ်ကို။ဝါ။မြတ်သော်တရား၏အန္တရာယ်ကို။ဝါ။ဖြူစင်သော်
တရား၏အန္တရာယ်ကို။ ဝါ။ မြတ်စွာဘုရားသည် ဟောတော်မူ
အပ်သောတရား၏အန္တရာယ်ကို။ဝါ။ တရားမြတ်၏အန္တရာယ်ကို။
ကရဏတော။ပြုတတ်သောကြောင့်။ ပါဏာတိပါတာဒယော။
ပါတါတိပါတအစရှိကုန်သော လေးပါးကုန်သော သိက္ခာပုဒ်
တို့သည်။ နမဟာသာဝဇ္ဇာ။ သုရာမေရယသိက္ခာပုဒ်လောက်အ
ပြစ်မကြီးကုန်။ဣတိအယံ။ဤသည်ကား။ဝိသဇ္ဇနာ။ အဖြေတည်း။
ဝေံ။ ဤသို့။ ဧတ္ထ။ ဤသုရာမေရယသိက္ခာပုဒ်၌။ မဟာသာဝဇ္ဇ
တော။ကြီးသောအပြစ်ရှိသောအားဖြင့်။ဝါ။ ကြီးသောအပြစ်နှင့်
တကွဖြစ်သောအားဖြင့်။ ဝိနိစ္ဆယော။ အဆုံးအဖြတ်ကို။ဝါ။ဆုံး
ဖြတ်ခြင်းကို။ဝိညာတဗ္ဗော။အထူးသဖြင့်သိအပ်၏။ဝါ။ပါဠိတော်
အားလျော်စွာသိအပ်၏။ ။ဤကားအနက်။ (။ပါဌသေသ။ဝါ

ထပါဌ်ချက်။ သမ္မာန်နက်ကို။ မပျက်ကြံဆလျှင်း။ ။ သုတရှိသူ။ မခဲ
ဟူ။ လွယ်ကူသိလိမ့်မင်း။ ။ မြင်ကရစာ။ အမှားပါ။ ဆိုရာမသင့်
ခြင်း။ ။ နာနာဝါဒ။ နည်းနယ်။ ကြံဆလေမယွင်း။ ။ ပညာရှိသူ။ စွပ်
စွဲမှု။ မိုက်လူပါယ်ရွာဆင်း။ ။ ပညာရှိတို့။ ကဲ့ရဲ့ဘို့။ မချိုဖြစ်လိမ့်
မင်း။ ။ ဆောစွာပြစ်နာ။ မတင်သာ။ ကြံပါလေရှင်းရှင်း။ ။ သိ
ယောင်တတ်ယောင်။ ရုပ်ပုံဆောင်။ တော်တော် ဟောင် ကြက်
ဖျင်း။ ။ ဒီကာများဝယ်။ တတ်ထင်ဘွယ်။ ကျယ်ကျယ် မဝါ
ဝင်း။ ။ သုတရှိမရှိ။ ငါတို့သိ။ ဝါဘိထွပခြင်း။ ။ ဒိုကာပါဌ်။
မြင်စရှိ။ ဆော့၏နှုတ်ထင်းထင်း။) ။ မိမိအမြင် ချည်တဖြင့်နှင့်။
မဝင်လူရာ။ ရှိစပါက။ မနာမစ္ဆေ။ ရှိလှချေ၍။ သုတေသါးနား။ ရေး
သည်များကို။ မမှားဆိုတတ်။ သူတရပ်၏။ မအပ်သမျှ။ ပမာဏ
ကို။ သတိရစေ။ စိတ်မစ္ဆေကို။ အနေတကျ။ ယွင်းမခွအောင်။ ဆုံး
မပါစေ။ သည်အနေနှင့်။ မှာခဲ့ပေသည်။ ။ ဆိုခဲ့ပြီးသော ခုဒ္ဒက
ပါဌ် အဋ္ဌကထာပါဌ်ဖြင့် ပါဏာတိပါကံစသည်ထက်။ သုရာမေ
ရယကံ၏ အပြစ်ကြီးထွသည်ကို မှတ်ယူ။ ။ သုရာမေရယပါ
နဉ္စ။ ယောနရောအနုယုတ္တိ။ အပ္ပဟာယပဉ္စဝေရာနိ။ ဒုသင်္ဂါလော
ဣတိဝုတ္တိ။ ကာယဿဘောဒါဒုပ္ပညော။ နိရယံသော ဥပပဇ္ဇ
တိ။ ။ အင်္ဂုတ္တိရ်ပါဌ်တော်။ ။ အနက်ကား။ ။ ဒုပ္ပညော။
ပညာမရှိသော။ ယောနရော။ အကြင်သူသည်။ ပဉ္စဝေရာနိ။ ငါးပါး
ကုန်သောဝေရတို့ကို။ ဝါ။ ငါးပါးကုန်သော ပါဏာတိပါတ။ အ
ဒိန္နာဒါန။ ကာမေသုမိစ္ဆာစာရ။ ရသဝါဒ။ သုရာမေရယတို့ကို။
အပ္ပဟာယ။ မပယ်စွန့်မှု၍။ အနုယုတ္တိ။ အဖန်တလဲလဲ အားထုတ်
၏။ ဒုပ္ပညော။ ပညာမရှိသော။ ယောနရော။ ထိုသူကို။ ဒုသင်္ဂါလော
ဣတိ။ သီလမရှိသော ဒုသင်္ဂါလဟူ၍။ ဝါ။ သီလမရှိ ငဒုသင်္ဂါလဟူ၍။
ဝုတ္တိ။ ဆိုအပ် ဆိုသင့် ဆိုထိုက်၏။ ဒုပ္ပညော။ ပညာမရှိသော။
ယောနရော။ ထိုသီလမရှိ၊ ငဒုသင်္ဂါလသည်။ ကာယဿ။ ကိုယ်ခန္ဓာ
၏။ ဘောဒါ။ ပျက်ပြားစုတေ။ သေလွန်လေသည်မှ။ ပရံ။ စုတိစိတ်
၏နောက်၌။ နိရယံ။ ချမ်းသာရှောင်ရှား။ ပါယ်ငရဲ၌။ ဥပပဇ္ဇတိ။ ဖြစ်

ရလေ၏။ ဝါ။ ပဋိသန္ဓေတည့်နေရလေ၏။ ။ ဤကားအနက်။ ။ ဤ
အင်္ဂုတ္တရ ဒေသနာ။ ဂါထာပါဠိ။ လာဂှိသည့်နှင့် အညီ။ သုရာ
ပါနကံ၏ အပါယ် ပဋိသန္ဓေ။ တည့်နေ ပေးနိုင် ကြောင်းကိုသိ
လေ။ ။ ဤမှတစ်ပါး များစွာပါဠိတော် ရှိသေး၏။ ကျယ်အံ့စိုး
သောကြောင့်မရေးမဆိုပြီ။ ။ ဤသို့သုရာပါနကံသည် ကမ္မပ
ထမြောက်သည်ဖြစ်သည်ကိုဆိုသောဝိဘင်းအဋ္ဌကထာ။ ဝိမတိ
ဋီကာတို့သည်။ သုရာပါနံဘိက္ခဝေ အာသေဝိတံ။ အစရှိသောအ
ဋ္ဌင်္ဂုတ္တရပါဠိတော်။ သုရာမေရယ ပါနဉ္စ။ ယောနရောအနုယုတ္တ
တိ။ အစရှိသောပဋ္ဌင်္ဂုတ္တရ ပါဠိတော်တို့နှင့် နှီးနှောမိကြသဖြင့်။
ကေနိရချ။ သုရာပါနကံ ၏အပါယ်၌ပဋိသန္ဓေ ပေးနိုင်ကြောင်းကို
သိမှတ်လေ။ ။ ဤသို့အပ်ခဲ့ပြီးသော အဋ္ဌကထာ။ ဋီကာ။ ပါဠိ
တော်တို့၌။ သုရာပါနကံ၏ ကမ္မပထဖြစ်ကြောင်း။ အပါယ်၌ပဋိ
သန္ဓေ ပေးကြောင်းကိုဆိုဟောသဖြင့်။ ဤသုရာပါနကံကိုကာယ
ကံသုံးပါး၊ ဝစီကံလေးပါး၊ မနောကံသုံးပါးတို့တွင်။ အဘယ်ကံ
ဟူ၍ဆိုအပ်သနည်းဟု မေးဆိုရန်ရှိသည်။ ထိုသို့ မေးခဲ့သော်။
ကာယကံဟူ၍ဖြေဆိုလေ။ ။ သုရာမေရယမဇ္ဇ ပမာဒဋ္ဌာနံကာ
ယကမ္မမေဝ။ ။ ခုဒ္ဒကပါဌအဋ္ဌကထာ။ ။ အနက်ကား။ ။ သုရာ
မေရယပမာဒဋ္ဌာနံ။ ယစ်မှူးကြောင်း ဖြစ်သော သေရည် သေ
ရက်ကို သောက်စား ခြင်းသည်။ ဝါ။ သုရာမေရယ ပမာဒဋ္ဌာ
နသိက္ခာ ပုန်သည်။ ကာယ ကမ္မ မေဝ။ ကာယကံ သာ လျှင်
တည်း။ ။ ဤအဋ္ဌကထာပါဌဖြင့်သုရာပါနကံကို ကာယကံဟု
၍မြဲမြံမှတ်။ ။ ကာယကံဖြစ်က။ ကာယကံသုံးပါးရှိ၏။ ထိုသုံး
ပါးတို့တွင်။ သုရာပါနကံကိုအဘယ်ကာယကံသို့သွင်းမည်နည်း
ဟုမေးခဲ့သော်။ ကာမေသုမိစ္ဆာစာရကာယကံသို့သွင်းအပ်၏ဟု
ဖြေဆို။ ။ သုရာပါနံပိဇေတ္ထေဝသင်္ဂယုတိတိ ဝဒန္တိ။ ရသသင်္ခါ
တေသုကာမေသုမိစ္ဆာစာရဘာဝတော။ ။ အဘိဓမ္မတ္ထ ပိဘာ
ဝနိဋီကာ။ ။ အနက်ကား။ ။ သုရာပါနံပိ။ သေရည် သေရက်
ကိုသောက်ခြင်း သုရာပါန ကံကိုလည်း။ ဇေတ္ထေဝ။ ဤကာမေ

သုမိစ္ဆာ စာရ ကာယကံ၌ သာ လျှင်။ သင်္ဂယုတိ။ ပေါင်း ရုံးမ
 ပျက်၊ ရေတွက်တတ်တတ်၊ ကောက်ယူ သပြိုဟ်အပ်၏။ ဣတိ။
 ဤသို့။ အာစရိယာ။ အဋ္ဌကထာ ဆရာမြတ်တို့သည်။ ဝဒန္တိ။ ဆို
 ကြလေကုန်၏။ ကံသ္မာ။ အဘယ်ကြောင့်။ ဝဒန္တိ။ သုရာပါနကံကို
 ကာမေသု မိစ္ဆာစာရ ကာယကံ၌ ရေတွက်သပြိုဟ်အပ်၏ ဟု
 သောစကားကိုဆိုကုန်သနည်း။ ရသသင်္ခါတေသု။ ရသာရုံဟု
 ဆိုအပ် ကုန်သော။ ကာမေသု။ သေရည် သေရက် ဖြစ်သော
 ဝတ္ထုကာမဂုဏ်တို့၌။ မိစ္ဆာစာရ ဘာဝတော။ မှားယွင်းသော
 အကျင့်၏ အဖြစ် ကြောင့်။ ဝဒန္တိ။ ရေတွက်ခြင်း ကိုဆိုကြလေ
 ကုန်၏။ ။ဤကား အနက်။ ။ဤဋီကာ ပါဠိနှင့် အညီ။ သု
 ရာပါနကံ၏ကာယကံဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကို မြဲစွာမှတ်။ ။
 ဤသုရာပါနကံကို ကာယကံ၌မထည့်ခဲ့သော်။ ကမ္မပထတရား
 တဆဲ့တပါးဖြစ်ရာ၏။ တဆဲ့တပါးဟူ၍လည်း မြတ်စွာဘုရား
 ဟောတော်မူ။ ဟောတော်မူဘဲလျက်။ သုရာပါနံဘိက္ခဝေ
 အာသေဝိတံ ဟူသော ပါဠိတော်ကိုဆောင်၍ သုရာပါနသည်
 ကမ္မပထတရား။ အသီးအခြားတပါးပင်တည်းဟု ကေစိဆရာ
 တို့ဆိုကုန်၏။ ထိုကေစိအယူဝါဒကိုပြဆိုအံ့။ ။သုရာပါနံပိ
 သုရာပါနံဘိက္ခဝေအာသေဝိတံဘာဝိတံ ဗဟုလိကတံနိရယသံ
 ဝတ္တနိကန္တိ ဝစနတောဝိသုံ ကမ္မပထဘာဝေနအာဂတံ။ တထာ
 ဟိတံ ဒုစ္စရိတကမ္မံဟုတွာ ဒုဂ္ဂတိဂါမိပိ ပိဋ္ဌိဝတ္တကဘာဝေနနိယ
 တန္တိကေစိ။ ။သုတ်ပါထေယျဋီကာ။ ။အနက်ကား။ ။သု
 ရာပါနံပိ။ သုရာပါနကံသည်လည်း။ သုရာပါနံဘိက္ခဝေအာသေဝိ
 တံဘာဝိတံဗဟုလိကတံနိရယသံဝတ္တနိကန္တိ။ ပ။ ကံအစရှိသော
 ပါဠိတော်စကားကို။ ဝစနတော။ ဟောတော်မူခြင်းကြောင့်။ ပိ
 သုံ။ ကမ္မပထဆယ်ပါးမှအသီးအခြား။ ကမ္မပထဘာဝေန။ ကမ္မပ
 ထ၏အဖြစ်ဖြင့်။ အာဂတံ။ လာ၏။ တထာဟိတတောဝေ။ ထို
 ကြောင့်သာလျှင်။ ဝါ။ တထာတံဝစနံ။ ထိုစကားသည်။ ဟိသစ္စံ။
 မှန်၏။ တံသုရာပါနံ။ ထိုသုရာပါနကံသည်။ ဒုစ္စရိတကမ္မံ။ ဒုစရိုက်

ကံသည်။ ဝါ။ မကောင်းသဖြင့်ကျင့်အပ်သောကံသည်။ ဟုတွာ။
 ဖြစ်၍။ ဒုဂ္ဂတိဂါမိပိ။ ဒုဂ္ဂတိတုံ၊ အပါယ်တုံသို့လား၊ ကြောင်းသည်
 လည်း။ ဟုတွာ။ ဖြစ်၍။ ပိဋ္ဌိဝတ္တကဘာဝေန။ ကမ္မပထဆယ်ပါးမှ
 တပါးသောကမ္မပထသို့ လည်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ ဝါ။ ကျောက်
 ကုန်းအလား၊ ကမ္မပထတရားတပါးဖြစ်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ နိယ
 တံ။ မြဲ၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ကေစိ။ သမာနဝါဒိ၊ မညီလေပါ။ ယူဂ္ဂိစ္စာ
 သောကေစိဆရာတို့တည်း။ ဝဒန္တိ။ ဆိုကြလေကုန်၏။ ။ ဤ
 ကားအနက်။ ။ သုရာပါနံပိကိုအာဂတံ၌စပ်။ တံကိုနိယတံ၌စပ်။
 နိရယသံဝတ္တနိကန္တိန္ဒုဣတိသဒ္ဓါသည်အာချုတ္တ။ ။ သုရာပါနံ
 ဘိက္ခဝေအာသေပိတံဘာပိတံဗဟုလိကတံ နိရယသံဝတ္တနိကံ
 အစရှိသောစကားကို သုရားဟောတော်မူခြင်းကြောင့်။ ကာယ
 ကံကမ္မပထသုံးပါး။ ဝစိကံကမ္မပထလေးပါး။ မနောကံကမ္မပထ
 သုံးပါး။ ဤဆယ်ပါးသောကမ္မပထမှအသီးအခြားအားဖြင့် သုရာ
 ပါနံကံသည်ကမ္မပထ၏အဖြစ်ဖြင့်အင်္ဂုတ္တိရ်ပါဠိတော်၌လာ၏။
 ထိုစကားသည်မှန်၏။ ထိုသုရာပါနံကံသည်ဒုစ္စရိတကံဖြစ်၍။ အ
 ပါယ်သို့လားကြောင်းဖြစ်၍လည်း။ ကမ္မပထတရားဆယ်ပါးမှ
 အသီးအခြား။ ကမ္မပထတရားတပါးသည်ဖြစ်၏ဟူ၍ ကေစိဆ
 ရာတို့သည် ဆိုကုန်ယူကုန်၏။ ထိုကေစိဆရာတို့၏ အာဘော်
 နှလုံးသွင်းမှာ။ သုရာပါနံဘိက္ခဝေအစရှိသောပါဠိတော်ဖြင့်။ သု
 ရာပါနံကို ကမ္မပထအဖြစ်ဖြင့်ဟောတော်မူ၏။ ကမ္မပထဆယ်
 ပါး၌မထည့်မသွင်းမူ၍ သုရာပါနံသည်။ ကမ္မပထတရားတပါး
 သာတည်းဟု အာဘော်နှလုံးသွင်း၍ အသီးအခြားကမ္မပထတ
 ရားဟုဆိုသည်။ ။ ဤကေစိဝါဒဖြင့်ကမ္မပထတရားတဆွဲတ
 ပါးဖြစ်၏။ ဤတဆွဲတပါးကား မဟုတ်ဟုပယ်၍ သုရာပါနံကို
 ကာယကံကမ္မပထ၌သွင်းအပ်ကြောင်းကို။ ။ တေသံမတေန
 ဧကောဒသ ကမ္မပထာသိယံ။ တသ္မာယထာရုတ္တေသွေပ ကမ္မပ
 ထေသု ဥပ ကာရကတ္တ သဘာဂတ္တ ဝသေန အနုပဝေသော
 ဒဋ္ဌဗ္ဗော။ ။ ဟုမိန့်အပ်၏။ ။ ၎င်းသုတ်ပါထေယျဒိကာ။ ။

အနက်ကား။ ။တေသံ။ထိုကေစိဆရာတို့၏။မတေန။ အသိ
 ဥပဏ္ဍိတအယူအားဖြင့်။ဧကောဒသကမ္မပထာ။ ဆယ်ပါးကုန်သော
 ကမ္မပထ တရားတို့သည်။ သိယံ။ ဖြစ်ကုန်ရာ၏။ တသ္မာ။ ထို
 ကြောင့်။ယထာရုတ္တေသု။ အကြင်အကြင်ဟောတော်မူအပ်ကုန်
 သော။ကမ္မပထေသုဝေ။ကမ္မပထတရားဆယ်ပါးတို့၌သာလျှင်။
 ဥပကာရကတ္တသဘာဂတ္တ ဝသေန။ ကမ္မပထ ဆယ်ပါးအား၊
 အားပေးဖြစ်သော ကျေးဇူးပြုတတ်သည်၏အဖြစ်၊ ကာမေသု
 မိစ္ဆာရကံနှင့် သဘောတူမျှသည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ အနုပဝေသော။
 အလျော်သွင်းယူခြင်းကို။ ဒဗ္ဗဗ္ဗော။မှတ်အပ်၏။ ။ဤကားအ
 နက်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား။ ။ကေစိဆရာတို့၏အယူဝါဒအား
 ဖြင့် ကမ္မပထတရားဆယ်ပါးတို့သည်ဖြစ်ကုန်ရာ၏။ ဆဲ့တပါး
 မယူသင့်သည်၏ အဖြစ်ကိုအပြစ်ပြုပြီး၍ ထိုသို့တဆဲ့တပါးဖြစ်
 ရာသောကြောင့်။ အကြင်အကြင် ဟောတော်မူအပ် ကုန်သော
 ကမ္မပထတရားဆယ်ပါးတို့တွင်။ သုရာပါနသည် မိမိမှတပါး
 သော ပါဏာတိပါတစသော ကမ္မပထအား။ သဟဲအားပေး။
 ကျေးဇူး ပြုတတ်သည်၏အဖြစ်။ ကာမေသုမိစ္ဆာစာရနှင့် သေ
 ရည်ဟူသောရသာရုံ။ ဝတ္ထုကာမဂုဏ်၌မှားသောအကျင့်ဖြင့်
 တူသောသဘော၏အဖြစ်၏အစွမ်းအားဖြင့် ကာမေသုမိစ္ဆာစာ
 ရကာယကံ၌ အလျော်သွင်းခြင်းကိုမှတ်အပ်၏ဟူလို။ ။သီး
 သန့်တခြား။တပါးကမ္မပထမမှတ်လင့်ဟူလိုသည်။ ။သုရာ
 ပါနံဘိက္ခဝေ အာသေဝိတံဘာဝိတံ နိရယတံဗဟုလိကတံနိရ
 ယသံဝတ္ထုနိကန္တိ ဝစနတောဝိသုံကမ္မပထဘာဝေန အာဂတန္တိ
 ဝဒန္တိ။ ဧဝံသတိဧကောဒသကမ္မပထာသိယံ။ တသ္မာသာယထာ
 ရုတ္တေသွေဝကမ္မပထေသုဥပကာရကတ္တသဘာဂတ္တဝသေန အ
 နုပဝေသောဒဗ္ဗဗ္ဗော။ ။မူလဒိကာ။ ။အနက်ကား။ ။သု
 ရာပါနံဘိက္ခဝေ အာသေဝိတံဘာဝိတံ ဗဟုလိကတံ နိရယသံ
 ဝတ္ထုနိကန္တိ။ ပ။သံဝတ္ထုနိကံအစရှိသောစကားကို။ ဝစနတော။
 ဟောတော်မူခြင်းကြောင့်။ဝိသုံ။ကမ္မပထဆယ်ပါးမှတပါး၊ အ

သီးအခြား။ ကမ္မပထဘာဝေဒနံ။ ကမ္မပထ၏အဖြစ်ဖြင့်။ အာဂတံ။
 လာ၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ကေစိ။ အချို့သောဆရာတို့သည်။ ဝဒန္တိ။
 ဆိုကြကုန်၏။ ဧဝံသတိ။ ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်။ ဧကာဒသ။ တဆဲ့
 တပါးကုန်သော။ ကမ္မပထာ။ ကမ္မပထတရားတို့သည်။ သိယံ။
 ၏။ တသ္မာ။ ထိုသို့တဆဲ့တပါးဖြစ်ရာသောအဖြစ်ရှိသောကြောင့်။
 အာသ။ ထိုသုရာပါနကံကို။ ယထာရုတ္တေသု။ အကြင်အကြင်ဆို
 အပ်ကုန်ပြီးသော။ ကမ္မပထေသုဝေ။ ကမ္မပထတို့၌သာလျှင်။ ဥပ
 ကာရကတ္တ သဘာဂတ္တဝသေဒနံ။ မိမိမှ တပါးသော ကမ္မပထ
 အား၊ သဟဲအားပေး၊ ကျေးဇူးပြုတတ်သည်၏အဖြစ်၊ ကာမေသု
 မိစ္ဆာစာရနှင့် သဘောတူသည်၏အဖြစ်၏အစွမ်းအားဖြင့်။ အနု
 ပဝေသော။ အလျော်သွင်းခြင်းကို။ ဒဗ္ဗဗ္ဗော။ မှတ်အပ်၏။ ။ ဤ
 ကားအနက်။ ။ အဓိပ္ပါယ်ကို သိသာလေပြီ။ ။ ဤဆိုခဲ့ပြီး
 သောဝိဘင်းအဋ္ဌကထာ။ အဘိဓမ္မတ္ထဝိဘာဝနိဒ္ဓိကာ။ သုတ်ပါ
 ထေယျဒိကာ။ မူလဒိကာတို့၌သုရာပါနကိုကာမေသုမိစ္ဆာစာရ
 ကာယကံ၌ ထည့်သွင်းပေါင်းရုံး၍ယူသည်ကို သေချာစွာမှတ်
 သား၍ကာယကံကမ္မပထဟုမြဲမြဲမှတ်။ ။ ကမ္မပထဆယ်ပါး
 သို့မဝင်သောကြောင့်။ အပါယ်ပဒိုသန္ဓေကိုမပေးဟု အယူမှား
 တတ်၏။ ဆိုတတ်၏။ ဤသို့ဆိုသော စကားကို ဆိုခဲ့ပြီးသော
 ပါဠိတော်။ အဋ္ဌကထာ။ ဒိကာတို့ကို ဆောင်ရွက်၍ ပယ်ဖျက်
 ကြလေ။

သုရာပါနကံသည်။ အပါယ် ပဒိုသန္ဓေကို မပေး။ ပဝတ္ထိအ
 ကျိုးကိုသာပေးသည်ဟု။ အထင်အယူမှားတတ်သော အဖြစ်ကို
 ပြဆိုဦးအံ့။ ။ ပဒိုသန္ဓိဇနကာယေဝကုသလာကုသလာ ကမ္မပ
 ထာတိရုတ္တာ။ ရုတ္တာဝသေသာပဒိုသန္ဓိဇနနေအနေကန္တတ္တာကမ္မ
 ပထာတိနရုတ္တာ။ ။ ပဒိုသန္ဓိဒါမဂ် အဋ္ဌကထာ။ ။ အနက်
 ကား။ ။ ပဒိုသန္ဓိဇနကာယေဝ။ သုဂတိဘုံ အပါယ်ဘုံ၌ ပဒို
 သန္ဓေကိုဖြစ်စေတတ်သည်သာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။ ကုသလာ
 ကုသလာ။ ကုသိုလ်အကုသိုလ်တို့ကို။ ကမ္မပထာတိ။ ကမ္မပထ

တို့ဟူ၍။ ဝုတ္တာ။ ဆိုအပ်ကုန်၏။ ဝုတ္တာဝသေသာ။ ဆိုအပ်ပြီးသော
 ပဋိသန္ဓေကိုဖြစ်စေတတ်သော ကုသိုလ်ကမ္မပထ၊ အကုသိုလ်
 ကမ္မပထမှကြွင်းကုန်သောကုသိုလ်အကုသိုလ်တို့သည်။ ပဋိသန္ဓေ
 ဇနဇန။ ပဋိသန္ဓေကိုဖြစ်စေခြင်း၌။ အနေကန္တတ္တာ။ ဧကန်မဟုတ်
 အနေကန်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ကမ္မပထာတိ။ ကမ္မပထတို့ဟူ၍။ န
 ဝုတ္တာ။ မဆိုအပ်ကုန်။ ။ ဤကားအနက်။ ။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ ။ သု
 ဂတိပဋိသန္ဓေကို ဖြစ်စေ တတ်သော ကုသိုလ်ကံကို ကုသိုလ်
 ကမ္မပထ။ ဒုဂ္ဂတိသံ၌ပဋိသန္ဓေကိုဖြစ်စေတတ်သော အကုသိုလ်
 ကံကို အကုသိုလ်ကမ္မပထဟူ၍ ဆိုအပ်၏။ ဆိုအပ်ပြီးကုန်သော
 ပဋိသန္ဓေကိုဖြစ်စေတတ်ကုန်သောကုသိုလ်အကုသိုလ်ကံတို့မှ
 ကြွင်းကုန်သော ကုသိုလ်ကံ အကုသိုလ်ကံတို့ကို ပဋိသန္ဓေကို
 ဧကန်မချမ်းမဖြစ်စေတတ်။ အနေကန်အားဖြင့်သာ ဖြစ်စေတတ်
 သောကြောင့်ကမ္မပထဟူ၍ မဆိုအပ် ဟုလိုသည်။ ။ ဝုတ္တာဝ
 သေသာ ဟူသော အဋ္ဌကထာပါဠိ၌။ သေသာ၏ အပါဒါန်ကိုအ
 ဘယ်တရားကို ခံရအံ့နည်း။ ကြွင်းကျန်သော သေသာ၏အရကို
 အဘယ်တရားကိုယူရအံ့နည်းဟုမေးဆိုရန်ရှိသည်ဖြစ်၍ ထိုအ
 မေးကိုချေဆိုခြင်းငှါ။ ။ ဝုတ္တာဝသေသာတိကမ္မပထတောအ
 ဝသေသာသုရာပါနာဒယော။ ။ ဟူ၍မိန့်၏။ ။ ပဋိသန္တိဒါမဂ်
 ဂဏ္ဍိပုဒ်။ ။ အနက် ကား။ ။ ဝုတ္တာ ဝသေသာတိ။ ဆိုအပ်ပြီး
 သည်မှကြွင်းသောကံမည်သည်ကား။ ကမ္မပထတော။ အပါယ်
 ပဋိသန္ဓေကိုဖြစ်စေတတ်သောကမ္မပထမှ။ အဝသေသာ။ ကြွင်း
 ကျန်ကုန်သော။ သုရာပါနာဒယော။ သေသောက်ခြင်း သုရာပါန
 ကံအစ ရှိကုန် သော ဆယ်ပါး ကုန်သော ဒုစရိုက် တရားတို့
 ကို။ ။ ဤကားအနက်။ ။ သေသာ၏ အပါဒါန်ကို ကမ္မပထတ
 ရားတို့ကိုခံ။ သေသာ၏အရဖြစ်ကုန်သောတရားတို့မှာ။ ကမ္မပထ
 သို့မရောက်ကုန်သော သုရာပါန ဒုစရိုက် အစရှိကုန်သော ဒုစ
 ရိုက်တရားတို့ကိုယူလေဟုပြဆိုတော်မူ၏။ ။ ဤဂဏ္ဍိ ပုဒ်ပါဠိ
 ၌။ သုရာပါနာဒယောဟူသောပါဠိ၏အဓိပ္ပါယ်ကို အလွဲ အချော်။

မတော် မသင့်ယူ၍ သေသေဘက်သော် အပါယ်သို့ မလာ။ အပါယ်ပဋိသန္ဓေကိုမပေးနိုင်ဟု ယူမှားတတ်ချေသည်။ အဘယ်သို့အယူမှားတတ်သနည်း။ ကမ္မပထတော။ ကမ္မပထမှ။ အဝသေသာ။ ကြွင်းကုန်သော။ သုရာပါနာဒယော။ သေသေဘက်ခြင်းအစရှိသည်တို့ကို။ ဤအနက်ကို ကြားသိ သဖြင့်။ ကမ္မ ပထမှ ကြွင်းသောသုရာပါနကို ကမ္မပထမဟုတ်ဟုဆိုသည်။ ဤသုရာပါနမှ တပါးသောမုသာဝါဒအစရှိကုန်သောတရားတို့သည်သာလျှင် ကမ္မပထဖြစ်ကုန်၏။ သုရာပါနသည် ကမ္မပထမဟုတ်။ မဟုတ်လျှင်လည်း။ အပါယ်ပဋိသန္ဓေကိုမပေးနိုင်ဟူ၍အယူ မှားတတ်၏။ ဤသို့ယူခဲ့လျှင်။ ထိုအယူဝါဒကို။ ပဉ္စကောဋ္ဌာသင်္ခါနိကမ္မပထာနေဝ။ ။ ဟူသောဝိဘင်း အဋ္ဌကထာ။ ။ တသ္မာ သာမဏေ ရသသအဇာနိတွာပိဝန္တသသီလဘေဒါဘာဝေပိ ကမ္မပတ္ထပတ္တိ အကုသလမေဝါတိဂဟေတဗ္ဗံ။ ။ ဟူသောဝိမတိဋီကာ။ ။ သုရာပါနံတိက္ခဝေအာသေဝိတံ ဘာဝိတံ ဗဟုလိကတံ နိရယသံဝတ္တနိကံ။ ။ အစရှိသောအင်္ဂုတ္တိ၍ပဋိတော်တို့နှင့် ချက်ခြင်းပယ်ဖျက်၍ပစ်။ ။ အဓိပ္ပါယ်အမှန်အဖြောင့်ကား။ အင်္ဂါပြည့်စုံကုန်သောသုရာပါနအစရှိသည်တို့ကို။ ကမ္မပထ။ အင်္ဂါမပြည့်စုံကုန်သောသုရာပါန အစရှိသည်တို့ကို ကမ္မပထ မဟုတ်ဟုဆိုသည်ကိုမှတ်။ သုရာပါနဒယော၌အာဒိသဒ္ဓါဖြင့်။ အာဒိဝန်ဖြစ်ကုန်သောကမ္မပထသို့ မရောက်ကုန်သောမုသာဝါဒ အစရှိသည်တို့ကိုယူလေ။ ယခင်မှားယွင်း၍ယူသောဝါဒမှာ။ ယင်းသုရာပါနာဒယော၌။ သုရာပါနတခုတည်းကိုသာ အပါယ် ပဋိသန္ဓေ ကိုမပေးနိုင်ဟူသည်။

ဤသို့လျှင်သုရာပါနကိုသာယူရမည်မဟုတ်။ သုရာပါနာဒယော၌။ အာဒိသဒ္ဓါဖြင့်။ မုသာဝါဒ၊ ကာမေသုမိစ္ဆာစာရ၊ အဒိန္နာဒါန၊ ပါဏာတိပါတအစရှိသည်တို့ကိုလည်း။ အပါယ်ပဋိသန္ဓေကိုမပေးနိုင်ဟူ၍ယူရမည်မချသာတည်း။ ထိုသို့မဟုတ်။ မုသာ

ဝါဒအစရှိသည်တို့မှာ။ ကမ္မပထတရားဖြစ်သည်။ သုရာပါနမှာ
 ကမ္မပထမဟုတ်ဟူ၍ယူကလည်းယခင်ပဉ္စကောဋ္ဌာသာနိကမ္မ
 ပထာနေဝ။ ဟူသော ဝိဘင်း အဋ္ဌကထာ။ တသ္မာ သာမဏေ
 ရဿအစာနိတွာပိဝန္တဿအစရှိသော ဝိမတိဋီကာ။ သုရာပါနံ
 ဘိက္ခဝေအာ သေဝိတံအစရှိသော အဋ္ဌင်္ဂုတ္တရပါဠိတော်တို့နှင့်
 ဖြောင့်ဖြောင့်ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်ရတော့မည်ရချေပင်တည်း။ ထို
 ကြောင့်အင်္ဂါမပြည့်စုံသော သုရာပါနကို ကမ္မပထမဟုတ်။ ဒုစ
 ရိုက်သာတည်းဟုအဓိပ္ပါယ်ဖြောင့်ကို ယူလေ။ အဘယ်သို့။ သု
 ရာပါနကိုဒုစရိုက်ယူရမည်နည်းဟူမူကား။ ဤသို့ယူရမည်။ ယူ
 ပုံကား။ ထန်းရေအချိုကို၎င်း။ ဆန်ဆေးရေ ကို၎င်း။ သေဟူ
 သောအမှတ်သညာနှင့်တကွ။ သောက်လိုသောအကုသိုလ်စိတ်
 ဖြင့်သောက်လိုက်၏။ ထိုသောက်ခြင်းကို သုရာပါနအင်္ဂါလေး
 ပါးနှင့် နှီးနှောစေ့စပ်မူ။ တဿမဇ္ဇဘာဝေါ တပါး။ ပါတုကမ္ပ
 တာစိတ္တံတပါး။ တဇ္ဇော ဝါယမောတပါး။ အဇ္ဈောဟရဏံတ
 ပါး။ ဤလေးပါးတို့တွင်။ မျိုခြင်းအဇ္ဈောဟရဏ။ လုံ့လ ပယောဂ
 ဖြစ်သောဝါယမ။ သောက်လိုသောအကုသိုလ်စိတ်ဖြစ်သော ပါ
 တုကမ္ပတာစိတ္တံ။ ဤအင်္ဂါသုံးပါးနှင့် ပြည့်စုံ ညီညွတ်၏။ သေမ
 ဟုတ်သောကြောင့်။ တဿမဇ္ဇဘာဝေါ။ ဟူသောအင်္ဂါတပါး
 သည် ချို့တဲ့၏။ ယင်းသို့ ချို့တဲ့သော ကြောင့်။ သုရာပါန ကံမ
 ထိုက်။ သုရာပါနကမ္မပထမဟုတ်။ မဟုတ်ခဲ့လျှင်။ ဤသေမဟုတ်
 သံညကိုသေဟူ၍သောက်ခြင်း၌။ အဘယ်အကုသိုလ်နည်း။ ကု
 သိုလ်ဟူ၍၎င်း။ အဗျာကတဟူ၍၎င်း။ ဆိုရမည်လောဟု မေးရန်
 ရှိသည်။ သေကို သောက်လိုသော စိတ်သည် ကုသိုလ်စိတ်မ
 ဟုတ်။ ဝိပါက် ကြိယာတို့နှင့် အလျဉ်းပင် မဆိုင် မစပ်သော
 ကြောင့်။ အဗျာကတလည်းမဟုတ်လေခဲ့။ ကုသိုလ်အဗျာကတ
 မဟုတ်သောကြောင့်။ ပါတုကမ္ပတာစိတ္တံ။ ဟူသော ပါဠိဖြင့်
 အကုသိုလ်ဖြစ်သည်ဟုမှတ်။ ထိုအကုသိုလ်ကိုပင်။ အင်္ဂါမပြည့်
 စုံသောကြောင့်။ သုရာပါနဒုစရိုက်အကုသိုလ်ဟူ၍မြဲမြဲမှတ်။ ။

ဤကား ဣတိဝုတ်အဋ္ဌကထာ၌ဆိုသော အင်္ဂါလေးပါး၏အရ။ သု
ရာပါနကံ၏ဒုစရိုက်ဖြစ်ဟန်ကိုပြသောစကားတည်း။

ခုဒ္ဒကပါဌအဋ္ဌကထာ၌ဆိုသော အင်္ဂါလေးပါး၏အရ ဒုစ
ရိုက်ဖြစ်ဟန်ကိုပြဆိုဦးအံ့။ ။ မဒနိယံပါတုကမ္ပတာဘိတ္တံ

ပစ္စုပဋိတံဟောတိ။ တန္တုဝါယမံအာပန္နတိ။ ပိတေစပဝိသတိ
တိဣမာနိစတ္တာရိ။ ။ ခုဒ္ဒကပါဌအဋ္ဌကထာ။ ။ အနက်ကား။ ။

မဒနိယံ။ ယစ်မူးစေတတ်သည်လည်း။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ပါတု
ကမ္ပတာဘိတ္တံ။ သောက်ခြင်းငှါ အလိုရှိသောစိတ်သည်။ ပစ္စု

ပဋိတံ။ ရှေးရှုထင်သည်လည်း။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ တန္တု။ ထို
သောက်သည်အားလျော်သော။ ဝါယမံ။ လုံ့လသို့။ အာပန္နတိ။

ရောက်၏။ ပိတေ။ သောက် သည် ရှိသော်။ ပဝိသတိစ။ ဝင်
လည်းဝင်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဣမာနိစတ္တာရိ။ ဤအင်္ဂါ လေးပါးတို့

တည်း။ ။ ဤကား အနက်။ ။ ယစ်မူး စေတတ်သော
သေလည်းဖြစ်စေ။ သောက်လိုသောစိတ်လည်းရှိစေ။ ထိုသေခံ

သည်အား လျော်သော လုံ့လ ပယောဂလည်း ရှိစေ။ သောက်
သော်ဝင်လည်းဝင်စေ။ ဤအင်္ဂါလေးပါးတည်း။ ။ ယစ်မူးစေ

တတ်သောသေကိုသောက်လိုသောစိတ်နှင့်တကွ သောက်၍ခံ
တွင်းသို့ရောက်သော်။ သတိရ၍ ထွေးအန်လိုက်၏။ ဝမ်း၏ အ

တွင်းသို့ကားမဝင်။ ဤသို့သောက်ခြင်း၌။ ဝမ်းတွင်းသို့မဝင်သော
အင်္ဂါ တပါး၏ ချိုတဲ့ခြင်းကြောင့်။ သုရာပါနကံ မမြောက်။ မ

ကောင်းသော အကုသိုလ်စိတ်သည်ရှေးရှိသောကြောင့်။ သုရာ
ပါနဒုစရိုက်ကားဖြစ်၏ဟုမှတ်။ ဤသို့ဖြစ်သောဒုစရိုက်ကိုရည်

၍။ ။ ဝုတ္တာဝသေသာတိကမ္ပပထတောအဝသေသာသုရာပါ
နာဒယော။ ။ ဟူသောစကားကို။ ပဒိုသန္တိဒါမဂ်ဂဏ္ဍိပုန်၌ဆို

သည်ဟုစွဲယူမှတ်သားလေ။ ။ တနည်း။ ။ သေသောက်
မည်ဟုသွားသော်။ သေကိုမရ၍ မသောက်ရသဖြင့် ပြန်ခဲ့၏။

သွားစဉ် အခါ၌။ အကုသိုလ် စိတ် နှင့် သွား သော ကြောင့်။ မ
သောက်ရသော်လည်း။ အကုသိုလ်ကားဖြစ်၏။ ဖြစ်သော်လည်း။

သုရာပါနကမ္မပထအကုသိုလ်မဟုတ်။ သုရာပါန ဒုစရိုက် အကုသိုလ်သာတည်းဟုမှတ်။ ဤကားမုဆိုးသည် လက်နက်ကိုထမ်း၍သမင်တောသို့သွား၏။ သားကောင်ကိုကား မရခဲ့၍ပြန်ခဲ့၏။ ထိုအကုသိုလ်ကိုပါဏာတိပါတ ဒုစရိုက်ဟု ဆိုသော ဓမ္မသင်္ဂဏီအဋ္ဌကထာကိုဖြို၍ဆိုသောစကားတည်း။ ။ဤသို့သောသုရာပါနကိုရည်၍ဝတ္ထာဝသေသာတိကမ္မပထတောအစရှိသော စကားကိုဂဏ္ဍိဆရာသည်မိန့်တော်မူသည် ဟုမှတ်။ သုရာပါနသည်ကမ္မပထမဟုတ်သည်၏အဖြစ်ကိုပြဆိုသော စကားဟုမယူအပ်။ ။ဆယ်ဝါမရ။ ထေရ မမြောက်သေးသော ရဟန်းငယ်သည်။ သရဏဂုံပေး၍ရှင်ပြုသော်။ ရှင်သာမဏေမဖြစ်ဟု ဆိုသကဲ့သို့၎င်း။ အလန္တိအား။ ကုသိုလ်စိတ်နှင့် လှူသော်လည်း အလန္တိသည်။ အလှူခံ တကျိပ် လေးယောက်၌ မပါ မဝင် သောကြောင့်။ ကုသိုလ်မဖြစ်။ အဆိပ်ပင်ကိုရေလောင်းသည့်နှင့်တူ၏ဟု ဆိုသကဲ့သို့၎င်း။ သုရာပါနကိုဒုစရိုက်ဆယ်ပါး၌မပါမဝင်သောကြောင့်။ ကမ္မပထ မဖြစ်ဟူ၍မမှတ်လင့်။ ဆယ်ဝါမရ။ ထေရ မမြောက်သေးသော ရဟန်းငယ်ပင်ဖြစ်သော်လည်း။ ဥဘတော သုဒ္ဓိဖြစ်ကြပါက။ သာမဏေဖြစ်၏။ အလန္တိပင်ဖြစ်သော်လည်း။ သားဆရာ။ မြေးဆရာ။ မိဘတို့၏ဆရာဟူ၍ပဂ္ဂဟပေမတဏှာမပြဋ္ဌာန်းဘဲ။ နိဗ္ဗာန်ကိုရည်သန်။ ဝဋ်သုံးပါးမှ ထွက် မြောက်လိုသောစိတ်။ သဒ္ဓါမေတ္တာ ပြဋ္ဌာန်းသော စိတ်နှင့် လှူဒါန်းပါကကုသိုလ်ရ၏ဖြစ်၏။ သေဖြစ်ပါက။ သုရာပါနကမ္မပထဖြစ်၏။ ယခင်ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးကုန်သောပါဠိအဋ္ဌကထာ။ ဋီကာတို့ကိုထောက်ချင့်၍ သင့်သောအဓိပ္ပာယ်ကိုမှတ်ယူကြလေ။ ။သုရာပါနကံ၏။ ကမ္မပထမြောက်သည်ကိုဆုံးဖြတ်သောစကားအမြွက်ကားပြီး၏။

(ဤသီလသမ္ပန္နိနိစ္ဆယသည်။ ပါရာဇိ ကဏ္ဍ ဟူသောအမည်။ ကုသလတိက် ဟူသော အမည်ကဲ့သို့။ အာဒိ လဒ္ဓနာမအမည်တည်း။)

သီလသမ္ပန္နိနိစ္ဆယပြီး၏။

ဂုဏ်ထူးဒီပနီကျမ်း။

နမောတဿဘဂဝတောအရဟတောသမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

ပရေဟိပုစ္ဆိတံဓမ္မံ။ တထာဂတံဘိဝံနိယ။ ဝိစ္ဆိန္နိယသုဒ္ဓေ
သန္တံ။ ကဿံဂုဏ်ထူးဒီပနိံ။ ။ သောင်ကြီးဂါမေဝသန္တေန။ ဝါ
ဏီဇ ပဏ္ဍိတာ သနေ။ ဝိမလာစာရနာမေန။ သိက္ခာကာမေန
ဘိက္ခုနာ။ ။ သုတေသိတေဟိသန္တိတံ။ ဥပါသကေဟိယာဝိ
တော။ တုလယိတွာဂန္တေဟိစ။ ဝက္ခာမေတံယထာဗလံ။ ။
အဟံ။ ခန္ဓာငါးခု၊ ပေါင်းစည်းပြု၍၊ ငါဟုသမုတ်၊ အကျွန်ုပ်သည်။
ဝါ။ ငါသာမဟုတ်၊ ငါသမုတ်သော အကျွန်ုပ်သည်။ ပရေဟိ။
ကိုယ်တော်မြတ်မှတစ်ပါး အခြားလူနတ်၊ ဗြဟ္မာမြတ်တို့သည်။
ဝါ။ မြတ်စွာဘုရားကို၊ စော်ကားရှင်းပြု၊ အာဇာနည်ဖြင့်၊ ထားကြ
ငြိုးရန်၊ ဒေါသမာန်နှင့်၊ တော်လှန်လေဘိ၊ ဆန့်ကျင်ကြောင့်၊
ဝိရောဓိဟု၊ မည်ရှိပညတ်၊ ဒေဝဒတ်စသား၊ ပုဂ္ဂိုလ်များတို့သည်။
ပုစ္ဆိတံ။ ထံနိုးချည်းကပ်၊ မေးလေအပ်သောပြဿနာပုစ္ဆာကို။
ဝိစ္ဆိန္နိယ။ ဝရဇိန်လက်နက်၊ မိဗန်းကြိုး စက်ဖြင့်၊ နောက်ဆက်
အတွန်၊ ရှက်အညွန့်တို့၊ မကွန်မရောက်၊ မပေါက်နိုင်ဘိ၊ ပစ်
ဖြတ်၏သို့၊ မချိုတူစွာ၊ ဒေသနာလက်နက်၊ စင်းသွားစက်ဖြင့်၊ ပစ်
ဖျက်လပ်လပ်၊ စင်စွာဖြတ်၍။ ဓမ္မံ။ လေးပါးအပါယ်၊ ဝဋ်သုံးသွယ်
မှ၊ ပြီးကြွယ်သမ္ပတ်၊ ဂတိမြတ်သို့၊ ဆောင်တတ်ပေငြား၊ မြှိုက်တ
ရားကို။ သုဒ္ဓေသန္တံ။ ကောင်းစွာမွေးကြူ၊ ဟောတော် မူတတ်
သော။ တထာဂတံ။ ဝိပဿီမည်ငြား၊ နောင်ဘုရားသို့၊ မခြားအ
တူ၊ လာတော်မူသား၊ မြတ်ဘုရားကို။ အဘိဝံနိယ။ သုံးလိစေတ
နာ၊ သုံးဖြာခွါရ၊ ပဏာမဖြင့်၊ ကြည်ဆွသဒ္ဓါ၊ ရှိခိုးပါ၏။ အဘိဝံနိ
ယ။ ကြည်စွာမြတ်နိုး၊ ရှိရှင်ခိုးပြီး၍။ ဂုဏ်ထူးဒီပနိံ။ လျှို့ဝှက်ကွယ်ဘိ၊
နက်မိပ်ရှိသည့်၊ မေးဘိပုစ္ဆာ၊ ပြဿနာကို၊ ထင်စွာမယွင်း၊ ဆုံး

ဖြတ်ခြင်းကို၊ ပြုလျှင်းပြုရာ၊ သကုတ်လာကြောင့်၊ သညာထူးဆန်း၊ ဂုဠတ္ထဒီပနီအမည်ရှိသောကျမ်းကို။ ကသံ။ အတ္တုက္ကံသန၊ ပရသမ္ဘဝန၊ ဒေါသအစစ်၊ အပြစ်နှစ်ခု၊ ညစ်အကျကို၊ မရှုဖြောင့်သား၊ နှလုံးထား၍ ရေးသားစီရင်ပေအံ့။

ဆရာ။ ဆရာသည်။ ဤလိနတ္ထဒီပနီ။ သညီထူးဆန်း။ ဆုံးဖြတ်ကျမ်းကို။ ဖြောင့်တန်းစင်စင်။ စီရင်ရေးသားအံ့ဟု။ မိန့်ဆိုဟုတ်မှန်ဝန်ခံ၏။ ရေးသားစီရင်အံ့ဟုဆိုသော်။ ပေါ်ပေါက်ထင်ရှား။ တောင်းပန်စကား။ လျှောက်ကြားသသူ။ ရှင်လူအများတွင်။ တပါးပါးသောအဘိယာစကမရှိ။ မိမိ၏သတ္တိဗလ။ ဥာဏ်စွမ်းကို ပြုလို၍ ၎င်းလိနတ္ထဒီပနီကျမ်းကို ရေးသားစီရင်လေသလောဟု။ စောဒကဆရာတို့သည် မေးဆိုရန်ရှိသောကြောင့်။ ထိုအမေးကို ဖြေဆိုခြင်းငှါ။ ။ သောင်ကြီးဂါမေအစရှိသောနှစ်ဂါထာကို မိန့်သတည်း။ ။ အနက်မြန်မာကား။ ။ အဟံ။ ငါသည်။ ဝါဏီဇပဏ္ဍိတာသနေ။ ဖောက်ကားရောင်းဝယ်၊ မြိုးကြွယ်လောက်လုံ၊ ဂုဏ်နေရှိန်ညှိ၊ ကုန်သည်ကြီးတို့၏ နေရာ၊ ရှိန်ဝါ စိုးမိုး၊ ကြောင်းကျိုးမြင်သိ၊ ကဝိတဆူ၊ ပါရဂူမြောက်၊ တံခွန်ဆောက်သို့၊ ထွန်းတောက်ထက်ချွန်၊ ပညာဝန်ဟု၊ အမွန်ပြန်ရှိန်၊ သုခမိန်တို့၏နေရာဖြစ်သော။ သောင်ကြီးဂါမေ။ သောဘဏံသိလာစာရာ ဒီပုညံ ကရောတိ ဧတ္ထာတိသောင်ကြီး၊ မညှိရှုဘွယ်၊ ဂုဏ်ပေါင်းကြွယ်သည့်၊ တင့်တယ်ကောင်းမှု၊ အကြောင်းစုကို၊ ပြုရာဌာနီ၊ သညီထိန်ညှိ၊ ရှာသောင်ကြီး၌။ ဝသန္တေန။ လေးလီယာပထ။ မျှတမသွေ၊ ကိုယ်ကာယေနှင့်၊ စိတ္တေသုခ၊ နှစ်ဝပြည့်စုံ၊ ခိုလှုံနေထသော။ ဝိမလာစာရနာမေန။ ဘမိသဘွယ်၊ ကောင်းကျိုးသယ်သည့်၊ ဥပဇ္ဈာယ်သာ၊ ငယ်ဆရာသည်၊ မှည့်ရာနာမ၊ ဝိမလာစာရအမည်ရှိထသော။ သိက္ခာကာမေန။ အဓိသီလ၊ အဓိစိတ္တ၊ အဓိပညာ၊ သိက္ခာ သုံးဝ၊ မြတ်ဓမ္မကို အလိုရှိ ထသော။ ဘိက္ခုနာ။ ဆယ်ဝါကျော်မှု၊ နက်လာရှုက၊ အနုထေရ်ဝင်ဖြစ်သောရဟန်းသည်။ ။ သုတေ သီတေဟိ။ ဗဟုသုတ၊ သိပ္ပ

လောကံလေ့၊ ပညာဇ္ဇေကို၊ ရှာလေ့ရှိကုန်သော။ ဥပါသကေ
 ဟိ။ ရတနာသုံးရပ်၊ ယွင်းမလပ်အောင်၊ ဆည်းကပ်သသူ၊ ဥပါသ
 ကာ လူတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ။ တက္က။ ယာစိတော။ ရှိသေ ခညောင်း၊
 တောင်းပန်အပ်သည့်ဖြစ်၍။ ဝါ။ ရှိသေတုတ်ပြု၊ တောင်းပန်ခသော
 ကြောင့်။ ဇေတံ။ ဤလိနတ္ထ ဒီပနီ၊ သညီထူးဆန်း၊ ဆုံးဖြတ်ကျမ်း
 ကို။ ဝါ။ ထိုလိနတ္ထဒီပနီ၊ ရှုန်းဤပြုပြု၊ မိပ္ပိယံ ချဲ့လျက်။ အတွဲ
 ဆုံးဖြတ်၊ ကျမ်းဂန်မြတ်ကို။ ယထာဗလံ။ ပါဠိအဋ္ဌကထာ၊ ငိုကာအ
 နှ၊ မရလက်သန်း၊ ကျမ်းဂန်တည်းဟူသော တောအုပ်၌၊ မဆုတ်
 မယွင်း၊ သက်ဝင်ခြင်းငှါစွမ်းနိုင်သော ဥာဏ်စွမ်းအားလျော်စွာ။
 ဝါ။ ဥာဏ်စွမ်းကိုမလွန်မူ၍။ ဝါ။ ဥာဏ်စွမ်း ရှိသည် အလျောက်။
 ဂန္ဓေ ဟိစ။ ပါဠိအဋ္ဌကထာ၊ ငိုကာဂမ၊ ဂန္ဓေန္တရတို့နှင့်လည်း။ တုလ
 ယိတွာ။ စဉ်းချိန်အသွင်၊ နှိုင်းချိန်ယှဉ်၍။ ဝက္ခာမိ။ ပြုပြု ထင်ထင်၊
 စင်စင်ပြတ်ပြတ်၊ ဆုံးဖြတ်မသွေ၊ ဆိုမြွက်ပေအံ့။

ဘုရားတပည့်တော်သောင်ကြီးရွာကျောင်း၌နေလေ့ရှိပါ
 သောဝိမလာစာရရှိခိုးနားတော်လျှောက်ပါသည် အရှင်ဘုရား။
 အကြောင်းမှာ။ ၁ ။ ပန်းချီဆေးရေး၊ ရုပ်ထု၊ ဆင်းထုတော်ကို
 ဆွမ်း အစရှိကုန်သော ဒါန ဝတ္ထုတို့ဖြင့် လှူဒါန်း ပူဇော်သော်
 လည်း။ ဒါနကုသိုလ် မဖြစ်ဟု ပြောဆို ကြသည် အရာ၌။ ဒါနကု
 သိုလ်ဖြစ်သည်။ မဖြစ်သည်ကိုသိလိုပါသည်။ ၂ ။ ပန်းချီဆေး
 ရေး၊ ရုပ်ထု၊ ဆင်းထုတော်ကိုဆွမ်းအစရှိသောဒါန ဝတ္ထုတို့ဖြင့်
 လှူဒါန်းပူဇော်သော သူတို့သည်။ သီလသာဖြစ်၍။ ဒါနမဖြစ်ဟု
 ပြောဆိုရာ၌၊ သီလသာဖြစ်မည်။ သို့မဟုတ်ဒါနသာ ဖြစ်မည်ကို
 သိလိုပါသည်။ ၃ ။ ဘုရား ဆင်းထု၊ ရုပ်ထု၊ ကျောင်း တို့ကို
 အဘိုးလက္ခပေး၍ တည်ထား ဆောက်လုပ် ကိုးကွယ် ကြရာ၌။
 ဘုရားထုဆွား၊ ပန်းရန်ဆွား၊ သစ်ကုန်သည် လွှထောင်၊ လက်
 ဆွားတို့အား၊ ပေးရင်းဖြစ်သော အဘိုးလက္ခ ငွေတို့၏ အတွက်
 သည်။ ကုသိုလ်ဒါနမဖြစ်။ နောက်မှသာ ကုသိုလ်ဒါနဖြစ်သည်။
 အချို့ကလည်းဒါနမဖြစ်။ သီလသာဖြစ်သည်ဟု ပြောဆိုရာ၌။ အ

ဘိုးလက္ခပေးရင်းဖြစ်သော ငွေသည်။ ကုသိုလ်ဒါန ဖြစ်သည်။ မ
 ဖြစ်သည်။ သီလသာ ဖြစ်သည်။ သို့မဟုတ် ဒါန ဖြစ်သည်တို့ကို သိ
 လိုပါသည်။ ၄ ။ ဘုရားနှင့် တရား နှစ်ပါးတွင်။ ဘုရားက အရင်
 ဖြစ်သလား။ သို့မဟုတ် တရားကပင် အရင်ဖြစ်သလား။ ၎င်းကို
 လည်း သိလိုပါသည်။ ၅ ။ အရှင်ဘုရား၏ ဆရာ အင်းရဲ ဘုန်း
 တော်ကြီးထံ။ အသေအချာ ကျမ်းကိုး ပါဠိအိုင် အမာ။ ဝတ္ထု
 သက်သေနှင့် တကွ။ သိလိုပါသည်။ လျှောက်ထား၍ ပေးပါဟု ဒါ
 ယကာတို့က လျှောက်ထားကြသောကြောင့်။ ၎င်းအမေးပုစ္ဆာ
 တို့ကို အလျင်အမြန် ဆုံးဖြတ်၍ ပေးတော်မူပါမည် အကြောင်းကို
 လျှောက်ထားပါသည် အရှင်ဘုရား။

၎င်းလျှော့လွှာ၌ ပါရှိသော ပုစ္ဆာတို့ကို ရှေးယခင် ကကြားဘူး၏။
 မေးလည်း မေးဘူး၏။ ဆရာသည်။ နှုတ်တုံ့ ဖြေဆိုဘူး၏။ ယခုအခါ။
 အသေအချာ လျှော့ထားသောကြောင့်။ အသေအချာပင်။ ပါဠိအဋ္ဌ
 ကထာ။ ဋီကာတို့နှင့် ဆုံးဖြတ်ရေးသားတော့အံ့။ ။ တိဝိဓံ စေတိယံ
 ဝဒန္တိ ပရိဘောဂစေတိယံ ဓါတုစေတိယံ ဓမ္မစေတိယန္တိ။ တတ္ထပ
 ရိဘောဂစေတိယံ ဝတ္ထုနယမေဝ။ ဓာတုစေတိယံ ပန ဓာတုယော
 နိဒ္ဒဟိတွာကထံ။ ပဋိစ္စသရပ္ပါဒါဒိလိက္ခိတပေါဋ္ဌကံ နိဒ္ဒဟိတွာက
 ထံ ပန ဓမ္မစေတိယံ နာမ။ သာရိရိကံဘောဂိကံ ဥဒ္ဓိသိကန္တိ။ ဝေပိ
 တိပ္ပဘေဒံ စေတိယံ ဝဒန္တိ။ အယံ ပန ပဘောဒေါ ပဋိမာရူပသယာပိ
 ဥဒ္ဓိသိကစေတိယေ နေဝသင်္ဂဟိတတ္တာသုဋ္ဌုတရံ ယုဇ္ဇတိ။ ။ သာ
 ရတ္ထဒီပနီဋီကာ။ ။ အနက်ကား။ ။ ပရိဘောဂစေတိယံ။ ပရိဘော
 ဂစေတိ၎င်း။ ဓာတုစေတိယံ။ ဓာတုစေတိ၎င်း။ ဓမ္မစေတိယံ။ ဓမ္မ
 စေတိ၎င်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ စေတိယံ။ စေတိကို။ တိဝိဓံ။ သုံးပါးအပြား
 ရှိ၏ဟူ၍။ အာစရိယာ။ ရှေးကထင်ပေါ် ဆရာကျော် တို့သည်။
 ဝဒန္တိ။ ဟုတ်မှန်သာချို၊ မိန့်ဆိုတော် မူကြကုန်၏။ တတ္ထ။ ထိုစေ
 တိတော်မြတ်၊ ပေါင်းသုံးရပ်တို့တွင်။ ပရိဘောဂစေတိယံ။ မြတ်
 စွာဘုရား၏အသုံးအဆောင်တော်ကို သိမှီး ဖြုတ်ကာ၊ ဌာပနာ၍
 တည်ထားကိုးကွယ် အပ်သော ပရိဘောဂစေတိတော်သည်။

ဂုတ္တနယမေဝ။ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိသည် သာလျှင်တည်း။ ဝါ။
 ဂုတ္တနယမေဝ ဂုတ္တနယံဣဝ။ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းကဲ့သို့သော
 နည်းရှိ၏။ ပန။ ဓာတုစေတီတော် မြတ်ကိုဆိုအံ့။ ဓာတုယော။
 ဓာတ် တော် တို့ကို။ နိဒ္ဒဟိတွာ။ သိုမှီး မြှုပ်ကာ၊ ဌာ ပနာ၍။
 ကတံ။ တည်ထား ကိုးကွယ် အပ်သော စေတီ တော် သည်။
 ဓာတု စေတီယံ။ ဓာတုစေတီတော် မည်၏။ ပန။ ဓာတုစေတီ
 တော်မှတပါး၊ ဓမ္မစေတီတော်ကိုဆိုအံ့။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ဒါဒိ လိက္ခိ
 တ ပေါဋ္ဌကံ။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်အစရှိသည်ကိုရေးသား အပ်သော
 ပေစာဓမ္မခန့်ကို။ နိဒ္ဒဟိတွာ။ သိုမှီးမြှုပ်ကာ၊ ဌာပနာ၍။ ကတံ။
 တည်ထား ကိုးကွယ်အပ်သောစေတီတော်သည်။ ဓမ္မစေတီယံ
 နာမ။ ဓမ္မစေတီမည်၏။ သာရိရိကံ။ သာရိရိကစေတီ၎င်း။ ဘောဂိ
 ကံ။ ပရိဘောဂိက စေတီတော်၎င်း။ ဥဒ္ဓိသိကံ။ ဥဒ္ဓိသိကစေတီ
 တော်၎င်း။ ဣတိဇံပိ။ ဤသို့လည်း။ စေတီယံ။ စေတီကို။ တိပ္ပဘေ
 ဒံ။ သုံးပါးအပြားရှိ၏ဟူ၍။ အာစရိယာ။ ဗုဒ္ဓမတညှ၊ ကျမ်းပြုအ
 ရာ၊ လိမ္မာရေးခြား၊ ထေရ်ဆရာများတို့သည်။ ဝဒန္တိ။ ဟုတ်မှန်မ
 ယုတ်၊ သုံးသရုပ်ကိုထုတ်နှုတ်သာချို၊ မိန့်ဆိုကြကုန်၏။ အယံပန
 ပဘောဒေါ။ ရှေ့ဆိုပြီးသုံးပါးမှ တပါးသော ဤနောက် သုံးပါးအ
 ပြားတလီ၊ စေတီသုံးရပ်သည်ကား။ ပဋိမာရူပဿာပိ။ ဆင်းထူ
 ရုပ်ထူတော်မြတ်ကိုလည်း။ ဥဒ္ဓိသိကစေတီယေနေဝ။ ဘုရားဟူ
 ၍ရည်ညွှန်းခြင်းရှိသောဥဒ္ဓိသိကစေတီတော်မြတ်ဖြင့်သာလျှင်။
 သင်္ဂဟိတတ္တာ။ ရေတွက်ပေါင်းရုံး၊ သိမ်းကျုံး၍ ယူအပ်သည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်။ သုဋ္ဌ၊ တရံ။ အထူးသဖြင့် ကောင်းစွာ။ ယုဇ္ဇတိ။
 သင့်မြတ်၏။ ။ ဤကားမြန်မာအနက်။ ။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ ။ ပရိ
 ဘောဂစေတီ။ ဓာတုစေတီ။ ဓမ္မစေတီ ဟူ၍ သုံးပါးဟုဆရာ
 ကျော်တို့သည်ဆိုတော်မူကြကုန်၏။ ထိုသုံးပါးတို့တွင်။ ပရိဘော
 ဂစေတီဟူသည်ကား။ ။ ပရိဘောဂေနိဒ္ဒဟိတွာကတံ စေတီ
 ယံ။ ပရိဘောဂစေတီယံ။ ။ ဟုမဇ္ဈေလောပီ ဒုတိယာ တပ္ပ။
 ရိသံသမာသံဝိဂ္ဂိုဟံပြု။ ။ ပရိဘောဂေ။ ဓမ္မကရိုဏ်ရေစစ်အ

စဂ္ဂိကုန်သောမြတ်စွာဘုရား၏အသုံးအဆောင်တော်တို့ကို။ နိဒ္ဒဟိတွာ။ သိုမှီးမြှုပ်ကာ၊ ဌာပနာ၍။ ကတံ။ ပြုလုပ်ကိုးကွယ်အပ်သော။ စေတိယံ။ စေတီတည်း။ ပရိဘောဂစေတိယံ။ ဓမ္မကရိုဏ်ရေစစ်အစဂ္ဂိကုန်သောမြတ်စွာဘုရား၏အသုံးအဆောင်တော်တို့ကိုသိုမှီးမြှုပ်ကာ၊ ဌာပနာ၍ ပြုလုပ်ကိုးကွယ်အပ်သောစေတီတော်။

။ဤသို့သမာသ်ဝိဂြိုဟ် ပြုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကိုဋီကာအရှင်ပြသည်နှင့်အညီ။ မြတ်စွာဘုရား၏ အသုံးအဆောင်တော်ကို သိုမှီးမြှုပ်ကာ၊ ဌာပနာ၍ပြုလုပ်ကိုးကွယ်အပ်သော အုဋ္ဌပုံအုဋ္ဌစုစသောစေတီတော်မြတ်သည်။ ပရိဘောဂ စေတီတော်မြတ်မည်၏။

။ဓာတုယော နိဒ္ဒဟိတွာကတံ စေတိယံ။ ဓာတုစေတိယံ။

။ယခင်နည်းပြု။

။ဓာတုယော။ ဓာတ်တော်တို့ကို။ နိဒ္ဒဟိတွာ။ သိုမှီးမြှုပ်ကာ၊ ဌာပနာ၍။ ကတံ။ တည်ထားကိုးကွယ်အပ်သော။ စေတိယံ။ စေတီတော်တည်း။ ဓါတုစေတိယံ။ ဓာတ်တော်တို့ကိုသိုမှီးမြှုပ်ကာ၊ ဌာပနာ၍ တည်ထားကိုးကွယ်အပ်သော စေတီတော်။

။ဤသို့ ဝိဂြိုဟ်ဝစနတ်ပြုအပ်သည်၏အဖြစ်ကိုဋီကာ အရှင်ပြသည်နှင့် အညီ။ ဓာတ်တော်တို့ကိုသိုမှီးမြှုပ်ကာ၊ ဌာပနာ၍တည်ထား ကိုးကွယ်အပ်သောစေတီတော်မြတ်သည်။ ဓာတုစေတီတော် မည်၏။

။ဓမ္မစေတီဟူသည်ကား။

။ဓမ္မံနိဒ္ဒဟိတွာ ကတံ စေတိယံ။ ဓမ္မစေတိယံ။

။ယခင်နည်းပြု။

။ဓမ္မံ။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်အစဂ္ဂိသော ဓမ္မခန္ဓာပေစာကို။ နိဒ္ဒဟိတွာ။ သိုမှီးမြှုပ်ကာ၊ ဌာပနာ၍။ ကတံ။ တည်ထားကိုးကွယ်အပ်သော။ စေတိယံ။ စေတီတော်တည်း။ ဓမ္မစေတိယံ။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်အစဂ္ဂိသော ဓမ္မခန္ဓာပေစာကိုသိုမှီးမြှုပ်ကာ၊ ဌာပနာ၍တည်ထားကိုးကွယ်အပ်သောစေတီတော်။

။ဤသို့ ဝိဂြိုဟ်ဝစနတ်။ ပြုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကိုဋီကာအရှင် ပြသည်နှင့်အညီ။ ရေးသားအပ်သောပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် အစဂ္ဂိသော ဓမ္မခန္ဓာပေစာကိုသိုမှီးမြှုပ်ကာ၊ ဌာပနာ၍တည်ထား ကိုးကွယ်အပ်သော စေတီတော်မြတ်သည်။ ဓမ္မစေတီမည်၏။

။သာရိရိကစေတီ။

ဘောဂိကစေတီ။ ဥဒ္ဓိသိက စေတီဟူ၍လည်း သုံးပါးပြားသင့်
 ကြောင်းကိုမိန့်ဆိုတော်မူပြန်၏။ ထိုသုံးပါးတို့တွင်။ ဓာတုစေတီ
 တော်နှင့်သာရိရိကစေတီတော်သည်အတူ။ ပရိဘောဂစေတီ
 တော်နှင့်ဘောဂိကစေတီတော်သည်အတူ မှတ်ယူလေ။ သဒ္ဓါ
 သာက္ခဲပြား၍အနက်သဘောသည်တူကြ၏။ ဥဒ္ဓိသိက စေတီဟူ
 သည်ကား။ ။ဥဒ္ဓိသိယတီတိဥဒ္ဓိသော။ ။ယော။ အကြင်အ
 မှတ်မရှိတစုံတခုသောဝတ္ထုကို။ ဥဒ္ဓိသိယတီ။ ဘုရားဟူ၍ရည်အပ်
 ညွှန်အပ်ပြုအပ်ဆိုအပ်၏။ ဣတိတသ္မာ။ ထိုသို့ဘုရားဟူ၍ရည်အပ်
 ညွှန်အပ်ပြုအပ်ဆိုအပ်သောသတ္တိကြောင့်။ သော။ ထိုအမှတ်မရှိ
 သောဝတ္ထုသည်။ ဥဒ္ဓိသော။ ဥဒ္ဓိသမည်၏။ ။အမှတ်မရှိတစုံ
 တခုသောဝတ္ထုကို ဘုရားဟူ၍ရည်ညွှန်ပြသပြောဆိုအပ်သော
 ကြောင့်ဥဒ္ဓိသမည်၏ဟူလို။ ။ဥဒ္ဓိသေနကတံ။ ဥဒ္ဓိသိကံ။ ။ဥဒ္ဓိ
 သေန။ ရည်ညွှန်ပြသပြောဆိုအပ်သော ဝတ္ထုဖြင့်။ ကတံ။ တည်
 ထားကိုးကွယ်အပ်သောစေတီတည်း။ ဥဒ္ဓိသိကံ။ ရည်ညွှန်ပြသ
 ပြောဆိုအပ်သောဝတ္ထုဖြင့်တည်ထား ကိုးကွယ်အပ်သောစေ
 တီ။ ။ဤသို့တဒ္ဓိတိဝိဂ္ဂိုဟံပြု။ ဣကပစ္စည်းပင် နှောင်းသော်
 လည်း။ သံယောဂန္တုဖြစ်ခဲ့ရကား။ ဝုဒ္ဓိမဲ့။ ။ဥဒ္ဓိသိကဉ္စတံ စေတီ
 ယဉ္ဇာတိဥဒ္ဓိသိကစေတီယံ။ ။ကမ္မဓာရည်းသမာသံဝိဂ္ဂိုဟံ
 ပြု။ ။ဥဒ္ဓိသိကဉ္စ။ ရည်ညွှန်ပြသပြောဆိုအပ်သော ဝတ္ထုဖြင့်
 တည်ထားကိုးကွယ် အပ်သည်လည်း။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ တံ။ ထို
 ရည်ညွှန်ပြသပြောဆိုအပ်သောဝတ္ထုဖြင့် တည်ထားကိုးကွယ်
 အပ်သည့်ဟူသည်။ စေတီယဉ္ဇ။ စေတီသည်လည်း။ ဟောတိ။ ဖြစ်
 ၏။ ဣတိတသ္မာ။ ထိုနှစ်ပါးသော သတ္တိကြောင့်။ ဥဒ္ဓိသိကစေတီ
 ယံ။ ဥဒ္ဓိသိကစေတီမည်၏။ ။တစုံတခုကိုရည်ညွှန်ပြသပြော
 ဆိုအပ်သောဝတ္ထုဖြင့်တည်ထားကိုးကွယ်ခြင်းသည်။ ဥဒ္ဓိသိက
 စေတီမည်၏ဟုမှတ်ယူလေ။ ဓာတ်တော်ကိုဌာပနာခြင်းကိုမပြု
 ဘဲ သက်သက် ရည်ညွှန် တည်ထား ကိုးကွယ်သော စေတီ
 တော်ဟုမှတ်။ အဘယ်ကြောင့်နည်း။ ဓာတ်တော် ဌာပနာလျှင်။

ဓာတုစေတီဖြစ်သောကြောင့်ဟည်း။ ဓာတ်တော် ဌာပနာခြင်း
 မရှိသောဆင်းထုရုပ်ထုတော်မြတ်သည်။ ပဋိမာ၊ ဗုဒ္ဓဗိမ္ဗ၊ ဗုဒ္ဓရူ
 ပဟူ၍ အမည်ထူးရပြီးရှိသောကြောင့်။ ဥဒ္ဓိသိက စေတီဟုမချ
 စင်စစ်မဆိုရ။ ယင်းဥဒ္ဓိသိက စေတီတော်မြတ်၌သာ ရေတွက်
 သဖြို ဟ်အပ်သည်။ အဘယ်ကြောင့်နည်း။ ယခင်သုံးပါး နှစ်လီ
 ပြား၍ဒိုကာအရှင်ပြုဆိုအပ်သောစေတီတော်များဝယ်။ သကတ်
 ထူးရေတွက်လျှင်။ ပရိဘောဂစေတီ၊ ဓာတုစေတီ၊ ဓမ္မစေတီ၊
 ဥဒ္ဓိသိကစေတီဟူ၍လေးပါးသာရှိ၏။ ပဋိမာစေတီဟူ၍ အခြား
 မရှိသင့်ပြီဖြစ်သော ကြောင့်။ ပဋိမာ၊ ဗုဒ္ဓ၊ ဗိမ္ဗဖြစ်တော်မူသော
 ဆင်းထုရုပ်ထုတော် မြတ်ကို ဥဒ္ဓိသိကစေတီတော်၌ ရေတွက်
 အပ်၏။ ။ ထိုကြောင့်။ ဒိုကာအရှင်သည်။ ။ ပဋိမာရူပဿာပိ
 ဥဒ္ဓိသိကစေတီယေ နေဝ သင်္ဂဟိတတ္တာ။ ။ ဟူသော စကား
 ဟိတ်ပါဌ်ကို မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။ (ပဋိမာဟူသည်ကား အတ္တ
 ဘောကိုဆိုသည်။) ပဋိမာရုတ္တိ အတ္တဘာဝေါ။ ။ အင်္ဂုတ္တရ
 အဋ္ဌကထာ။ ။ အတ္တဘာဝေါ။ ဘုရားကိုယ်တော်မြတ်၏ အတ္တ
 ဘောကို။ ဝါ။ အတ္တဟူ၍ဖြစ်သော ခြစ်တော်ကို။ ပဋိမာ။ ပဋိဟူ၍။
 ရုတ္တိ။ ဆိုအပ်၏။ ။ ပဋိမိနိတဗ္ဗာတိပဋိမာ။ ။ ယာ။ အကြင်
 ဆင်းထုအရှင်၊ သခင်ကိုယ်တော်မြတ်ကို။ ဟတ္တာဒိနာ။ လက်အ
 စရှိသည်ဖြင့်။ ပဋိမိနိတဗ္ဗာ။ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုလေသောပကတ်ကိုယ်
 တော်နှင့် ထူအောင် နှိုင်းယှဉ် အပ်၏။ ဣတိတဿာ။ ထိုသို့နှိုင်း
 ယှဉ်အပ်သော သတ္တိကြောင့်။ သာ။ ထိုဆင်းထု ကိုယ်တော်
 မြတ်သည်။ ပဋိမာ။ ပဋိမာမည်၏။ ။ ဟတ္တာဒိ အဝယဝသော
 ပဋိမိနိတဗ္ဗတောပဋိမာရုတ္တိ။ ။ ဟု၎င်းအင်္ဂုတ္တရအဋ္ဌကထာ
 ၌ပင် ဝိပြိုဟ်ကိုပြု၏။ ။ ဟတ္တာဒိ အဝယဝသော။ လက်အစရှိ
 သောအစိတ်အားဖြင့်။ ပဋိမိနိတဗ္ဗတော။ ထုလုပ်နှိုင်းယှဉ်အပ်
 သောကြောင့်။ ပဋိမာ။ ပဋိမာဟူ၍။ ဝါ။ ဆင်းထုဟူ၍။ ရုတ္တိ။ ဆို
 အပ်၏။ ။ ဤသို့ အဋ္ဌကထာ လာသည်နှင့်အညီ။ အချို့သောသူ
 လူရဟန်းတို့သည်။ ကိုယ်တော်မြတ်၏ အတု ရုပ်ပွား တော်ကို

ရှုတ်ချွန်မှချွန်ခေါ်ဝေါ်အပ်စော သစ်သားရုပ်ထု ကျောက်ရုပ်
ထုတော်များကို။ ပဋိမာ။ ဆင်းထုဟုမှတ်ယူလေ။ ထုလုပ်အပ်
ကြောင်းကိုလည်း။ ၎င်းအဋ္ဌကထာနှင့် ညီစွာမှတ်။ ။ထိုဆင်း
ထုရုပ်ထုတော်ကိုဥဒ္ဓိသိကစေတီတော်ဖြင့်ရေတွက်၍ဥဒ္ဓိသိက
စေတီဟု မှတ်ယူလေ။ ။ဤကား။ ပကတိ ကိုယ်တော် မြတ်
ဘုရားနှင့်နှိုင်းယှဉ်၍ ထုလုပ်အပ်သော သစ်သား ရုပ်ကျောက်
ရုပ်တော်များကိုဆင်းထု ရုပ်ထုဟူသော ဥဒ္ဓိသိကစေတီတော်
ဟု မှတ်ယူနိုင်။ ဥာဏ်သက်ဝင်နိုင်အောင် ပြသော စကားရပ်
တည်း။

စေတီထိုက်ကြောင်းကိုပြဆိုဦးအံ့။ ။စတ္တာရောမေအာ
နန္ဒ ထူပါရဟာ။ ကတမေ စတ္တာရော။ တထာဂတော သမ္မာ
သမ္ဗုဒ္ဓေါထူပါရဟော။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေါထူပါရဟော။ တထာဂ
တဿသာဝကောထူပါရဟော။ ရာဇာစက္ကဝတ္တိထူပါရဟော
တိ။ ။မဟာပရိနိဗ္ဗာနသုတ်ပါဠိတော်။ ။အနက်ကား။ ။
အာနန္ဒ။ချစ်သားအာနန္ဒာ။ ထူပါရဟာ။ စေတီထိုက်သောသူတို့
သည်။ ဝါ။ ပူဇော်ခြင်းငှါထိုက်သောသူတို့သည်။ ဣမေစတ္တာ
ရော။ ဤလေးပါးကုန်သောသူတို့တည်း။ စတ္တာရော။ လေးပါး
ကုန်သောသူတို့ဟူသည်။ ကတမေ။အဘယ်သူတို့နည်း။ သမ္မာ
သမ္ဗုဒ္ဓေါ။ မဖောက်မပြန်သယမ္ဘ ။ဥာဏ်ဖြင့် သစ္စာလေးပါးတို့
ကိုထိုးထွင်း၍သိတော်မူသော။တထာဂတော။ ငါဘုရားသည်။
ထူပါရဟော။စေတီထိုက်၏။ပစ္စေကဗုဒ္ဓေါ။ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်။
ထူပါရဟော။စေတီထိုက်၏။တထာဂတဿ။ငါဘုရား၏။သာ
ဝကော။ တပည့်သားတော်သာဝကသည်။ထူပါရဟော။ စေ
တီထိုက်၏။ စက္ကဝတ္တိ။ စကြာရထားကိုဖြစ်စေနိုင်လည်စေနိုင်
သော။ရာဇာ။ လေးကျွန်းသေဌ်နင်း စကြာမင်းသည်။ ဝါ။စက္က
ဝတ္တိရာဇာ။စကြာဝတေးမင်းသည်။ထူပါရဟော။ စေတီထိုက်
၏။ အာနန္ဒ။ အာနန္ဒာ။ ဣတိဣမေ စတ္တာရော။ ဤလေးပါးလေး
ယောက်တို့တည်း။ ။ဤကားမြန်မာအနက်။ ။ထူပါရဟာ

ဝယ်။ ထူပသဒ္ဒါသည်။ စေတိယသဒ္ဒါ၏ပရိယာယ်သဒ္ဒါတည်း။ ။
ထူပန္တိစေတိယံ။ ။ နေတ္တိအဋ္ဌကထာ။ ။ ထူပိတဗ္ဗံပူဇေ
တဗ္ဗန္တိထူပံ။ ။ ပြု။ ။ စေတိယသဒ္ဒါကိုဇွဲ၍နပုံပြုသည်။ ။
ယံ။ အကြင်စေတိကို။ ထူပိတဗ္ဗံပူဇေတဗ္ဗံ။ ပူဇော်အပ်ပူဇော်
သင့်ပူဇော်ထိုက်၏။ ဣတိတသ္မာ။ ထိုကြောင့်။ တံ။ ထိုစေတိသည်။
ထူပံ။ ထူပမည်၏။ ။ ဤလေးပါးကိုခေတုစေတိပြု၍ကိုးကွယ်
အပ်သည်ကိုခွင့်ပြုတော်မူ၏။ ဤမှတပါးသောစေတိသုံးပါးကို
တည်ထားကိုးကွယ်အပ်ကြောင်းကို အဋ္ဌကထာဋီကာဆရာတို့
သည်မိန့်တော်မူကြကုန်၏။ ။ ဆိုခဲ့ပြီးသောစေတိလေးပါးတို့
ကိုပူဇော်သောသူတို့၏အကျိုးဂတိကိုပြအံ့။ ။ ယေဟိကေစိ
အာနန္ဒ စေတိယ စာရိကံ အာဟိဏ္ဍန္တာပသန္နစိတ္တာကာလံ က
ရိဿန္တိ။ သဗ္ဗေတေကာရဿဘေဒါပရမ္မရဏာသုဂတိံလော
ကံဥပပဇ္ဇိဿန္တိ။ ။ မဟာပရိနိဗ္ဗာနသုတ်ပါဠိတော်။ ။
အနက်ကား။ ။ အာနန္ဒ။ အာနန္ဒာ။ ယေဟိကေစိ။ အမှတ်မရှိတစုံ
တယောက်သော သူတို့သည်။ စေတိယစာရိကံ။ စေတိယညွ
လည်ခြင်းကို။ ဝါ။ စေတိပုထိုးပူဇော်အဖူးအမြော်သွားခြင်းကို။
အာဟိဏ္ဍန္တာ။ ယညွလည်ကုန်စဉ်။ ပသန္နစိတ္တာ။ ကြည်နူးဝမ်း
မြောက်သောစိတ်ရှိကုန်လျက်။ ကာလံကရိဿန္တိ။ သေကုန်လ
တံ။ သဗ္ဗေ။ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ တေ။ ထိုဘုရားဖူးသွားသောသူ
တို့သည်။ ကာယဿ။ ကိုယ်ခန္ဓာ၏။ ဘေဒါ။ ပျက်စီးသည်မှ။ ပ
ရမ္မရဏာ။ သေသည်၏နောက်၌။ ဝါ။ စုတိ၏အဆုံး၌။ သုဂတိံ။
ကောင်းမှုပြုသူ လူကောင်းတို့၏လားရာဖြစ်သော။ ဝါ။ ကောင်း
မြတ်ထက်ချွန်၊ ပုညဝန်တို့၏လားရာဖြစ်ရာဖြစ်သော။ လောကံ။
လောကသို့။ ဝါ။ ဘုံဘဝသို့ ။ ဥပပဇ္ဇိဿန္တိ။ စင်စစ်ကေန၊ အမှန်မ
ဖောက်ရောက်ကြကုန်လတံ။ ဝါ။ ကေနထင်ရှား သွားရကုန်လ
တံ။ ဝါ။ တနည်းကား။ သုဂတိံ။ ကောင်းမြတ်သောသူတို့၏လား
ရာဖြစ်သော။ လောကံ။ ဘုံဘဝ၌။ ဥပပဇ္ဇိဿန္တိ။ ကေနစင်စစ်ဖြစ်
ကြကုန်လတံ။ ။ ရှေးနည်း၌။ ဥပပဇ္ဇိဿန္တိဝယ်။ ဥပပုဗ္ဗပဒ

ဓာတ်သည်။ ဂတုတ္ထ။ ဂမနဂံတိန္ဒြ လောကံ၌။ ကမ္မတ္ထဒုတိယာ။
 နောက်နည်း၌။ ပဒဓာတ်သည်။ ဂတုတ္ထ။ ပဝတ္ထနဂတိန္ဒြ။ လောကံ
 ဝယ်။ ဘုမ္မတ္ထဒုတိယာဝိဘတ်ဖြစ်၏။ ။ ချစ်သားအာနန္ဒာ။ အ
 ကြင်အမှတ်မရှိသော ယောက်ျား၊ မိန်းမ၊ ကြီးကြီးငယ်ငယ်၊
 ရွယ်ရွယ်လတ်လတ်ဖြစ်ကုန်သောသူတို့သည်။ စေတီကိုပူဇော်
 အံ့ရှိခိုးအံ့ဟုလှည့်လည်သွားလာကုန်စဉ်။ ကြည်နူးဝမ်းသာကုန်
 လျက်သေကုန်လတံ့။ ထိုသူတို့သည်။ သေသည်၏နောက်စုတိ
 ၏အဆုံး၌။ သုဂတိတုံဘဝ၌ဖြစ်ကြကုန်လတံ့ဟူ၍ဟောတော်မူ
 ၏။ ။ အသုကဝိဟာရေ စေတီယံဝန္တိဿာမာတိနိက္ခမိတွာပ
 သန္တုပိတ္တာအန္တရာကာလံကရောန္တာပိ အနန္တရာယေနသဂ္ဂေပတိဋ္ဌ
 ဟိဿန္တိယေဝါတိဒေသတိ။ ။ ၎င်းသုတ်အဋ္ဌကထာ။ ။
 အနက်ကား။ ။ အသုကဝိဟာရေ။ ဤမည်သောကျောင်း၌။ စေ
 တီယံ။ ပရိဘောဂစေတီ၊ ဓာတုစေတီ၊ ဓမ္မစေတီ၊ ဥဒ္ဓိသိကစေ
 တီတော်မြတ်ကို။ ဝန္တိဿာမ။ ရှိခိုးကုန်အံ့။ ဣတိ။ ဤသို့။ နိက္ခမိတွာ။
 အိမ်မှ ထွက်သွား၍။ ပသန္တုပိတ္တာ။ ကြည်နူးဝမ်းမြောက်သော
 စိတ်ရှိကုန်လျက်။ အန္တရာ။ ခရီးအကြား၌။ ဝါ။ ထွက်သွားခြင်းကြိ
 ယာ။ ရှိခိုးခြင်းကြိယာနှစ်ခုတို့၏အကြား၌။ ကာလံကရောန္တာပိ။
 သေကုန်သောသူတို့သည်လည်း။ အနန္တရာယေန။ ပဉ္စာနန္တရိယကံ
 ဟူသော အန္တရာယ်တပါးမရှိသဖြင့်။ သဂ္ဂေ။ နတ်ပြည်၌။ ပတိဋ္ဌ
 ဟိဿန္တိယေဝ။ တည်ကြဖြစ်ကြကုန်လတံ့ အမှန်စင်စစ် သာ
 လျှင်တည်း။ ဣတိဣမံအတ္ထံ။ ဤအနက်အဓိပ္ပါယ်ကို။ ပါဠိန။ ဆိုခဲ့
 ပြီးသောစေတီယစာရိကံအာဟိဏ္ဏန္တာဟူသောမဟာပရိနိဗ္ဗာန
 သုတ်ပါဠိတော်ဖြင့်။ ဘဂဝါ။ ရှင်တော်ဘုရားသည်။ ဒေသတိ။
 ပြသမြွက်တော်ညွှန်းတော်မူ၏။ ။ ဤကားမြန်မာအနက်။ ။
 စေတီ၏ရင်ပြင်၌နေ၍ရှိခိုးပူဇော်သောသူ၌ဆိုဘွယ်မရှိ။ စေတီ
 ကိုပူဇော်ရှိခိုးအံ့ဟု အသွားခရီးအကြား၌ ပျက်ပြားစုတေ သေ
 လွန်သောသူပင်ဖြစ်သော်လည်း စေတီ၌ ကြည်နူးဝမ်းမြောက်
 ဝီတိပေါ်ပေါက်လျက် သေခဲ့သော်။ စေတီ၏ ရှေ့တော်သို့ မ

ရောက်သေးသော်လည်း။ သုဂတိဘုံတဝ။ ဒေဝနတ်ရုပ်သို့ရောက်
ရလတံဟုဟောကြားညွှန်ပြဆုံးမတော်မူ၏။ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သူ
မတယောက်သည်။ ကဿပဘုရား၏စေတီတော်ကို ပန်းတင်
မည်ဟု ပန်းကိုလက်စွဲလျက် အသွားတွင်။ ခရီးအကြား၌ သား
သည်ဖြစ်သောနွားမသည် ငွေတိုက်၍လမ်းတွင်သေ၏။ စုတိ၏
အဆုံး၌ တာဝတိံသာဘုံ၌ဖြစ်၏။ မလ္လရခင်သေသောကြောင့်။
ပုဗ္ဗစေတနာသည်ပဋိသန္ဓေအကျိုးကိုပေး၍ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သူ
မ။ဝတိန်ပြည်နန်းမသို့လားရဘိသကဲ့သို့။ လေးပါးသောစေတီတို့
တွင်။ တပါးပါးသောစေတီကိုရှိခိုးပူဇော်အံ့ငှါသွားရာတွင်။ ပ
သန္တမိတ်ရှိလျက်သေခဲ့အံ့။ စေတီသို့မရောက်သေးသော်လည်း။
နတ်ပြည်သို့ရောက်ရအံ့သောအဖြစ်ကိုမိန့်တော်မူ၏။ ဤသို့ပါဠိ
တော်အဋ္ဌကထာလာသည့်ကိုထေဝံရှု၍ယခုပြဆိုခဲ့ပြီးသောစေတီ
လေးပါးတို့တွင်။ တပါးပါးကိုသော်လည်းရှိခိုးပူဇော်သောသူ
ကို။နတ္ထိဖလံ။နတ္ထိအာနိသံသော။ဟုမတားမြစ်အပ်ချေ။ တားမြစ်
မူအပါယဒုက္ခဘာရသည်။ အလွန်ပင်ဝန်လေးစွာ ဖြစ်ရအံ့သည်
မချွတ်တည်း။ ။စေတီလေးပါးကိုရှိခိုးပူဇော်သသူ။ လူပညာ
ဝန်။သူတော်မွန်တို့၏ အလွန်ကြီးမား။ အကျိုးများသည်ကိုခြား
နားတသီး။ ပြကုန်ပြီး၍။ ယခုတဝ။ ဒါနတဆင့်။ လှူဒါန်းသင့်။ပူ
ဇော်သင့်ကို။ကျူးဖွင့်မိန့်မှာ။ သုတ်အဋ္ဌကထာကို ထင်စွာပြဦး
အံ့။ ။ဓရမာနံဘဂဝန္တံ စတုဟိ ပစ္စယေဟိ ဥပဋ္ဌဟန္တာပူဇန္တာ။
ပရိနိဗ္ဗ။တဗ္ဗဘဂဝန္တံ ဥဒိဿဓာတုစေတိယာ ဒိကေဥပဋ္ဌဟန္တာ
ပူဇန္တာဗုဒ္ဓေဒါနံဒေန္တိနာမ။ ။သုတ္တသင်္ဂဟ အဋ္ဌကထာ။ ။အ
နက်ကား။ ။ဓရမာနံ။သက်တော်ထင်ရှားရှိသော။ ဘဂဝန္တံ။
မြတ်စွာဘုရားကို။စတုဟိ။လေးပါးကုန်သော။ပစ္စယေဟိ။ပစ္စည်း
တို့ဖြင့်။ ဥပဋ္ဌဟန္တာ။ လှူဒါန်း လုပ်ကျွေးကုန်သောသူတို့သည်။ပူ
ဇန္တာ။ ချီးမြှင့်ပူဇော်ကုန်သော သူတို့သည်။ ဗုဒ္ဓေ။ ဘုရား၌။ ဝါ။
ဗုဒ္ဓေဗုဒ္ဓဿ။မြတ်စွာဘုရားအား။ဒါနံ။ အလှူဒါနကို။ ဒေန္တိနာမ။
လှူသည်မည်ကုန်၏။ပရိနိဗ္ဗ။တံ။ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုပြီးသော။ဝါ။ခန္ဓာ

ကမ္မစရုပ်၊ အကြွင်းမဲ့ချုပ်ပြီး၊ ငြိမ်းပြီးသော။ တဂဝန္တိန္ဒြ။ ရှင်တော်
 ဘုရားကိုလည်း။ ဥဒိဿ။ ရည်မှတ်၍။ စတုဟိ။ လေးပါးကုန်သော။
 ပစ္စယေဟိ။ ဆွမ်းအစရှိကုန်သောပစ္စည်းတို့ဖြင့်။ ဓာတုစေတိယာ
 ဒိကေ။ ဓာတုစေတိအစရှိသည်တို့ကို။ ဝါ။ ဓာတုစေတိ၊ ပရိဘော
 ဂစေတိ၊ ဓမ္မစေတိ။ ဥဒ္ဓိသိက စေတိတော် မြတ်တို့ကို။ ဥပဋ္ဌ
 ဟန္တာ။ လှူဒါန်းလုပ်ကျွေးကုန်သောသူတို့သည်။ ပူဇန္တာ။ ပူဇော်ကုန်
 သောသူတို့သည်။ ဗုဒ္ဓေဗုဒ္ဓဿ။ မြတ်စွာဘုရားအား။ ဒဒန္တိနာမ။
 လှူသည်မည်ကုန်၏။ ။ ဤကားအနက်။ ။ ဤအဋ္ဌကထာလာ
 သည်နှင့်အညီ။ သက်တော် ထင်ရှားရှိသော မြတ်စွာဘုရားကို
 ဆွမ်း၊ သင်္ကန်း၊ ကျောင်း၊ ဆေးဟူသော လေးပါး ကုန်သော
 ပစ္စည်းတို့ဖြင့် လှူဒါန်း လုပ်ကျွေး ပူဇော် ကုန်သော သူတို့သည်။
 မြတ်စွာဘုရားအား လှူသည် မည်ကုန်၏။ ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုပြီးသော
 မြတ်စွာဘုရားကိုရည်မှတ်၍ယခင်ပစ္စည်းလေးပါးတို့ဖြင့် လေး
 ပါးသောစေတိတော်မြတ်တို့ကို လှူဒါန်းလုပ်ကျွေး ပူဇော်ကုန်
 သောသူတို့သည်။ မြတ်စွာဘုရားအားပင် လှူဒါန်းသည်မည်ကုန်
 ၏။ ယင်းသို့ဆိုသဖြင့်ဗုဒ္ဓဒါနကုသိုလ်ဖြစ်၏ဟူလိုသည်။ ပရိနိဗ္ဗ။
 တဉ္စဘဂဝန္တိဥဒိဿ ဓာတုစေတိယာဒိကေ ဥပဋ္ဌဟန္တာပူဇန္တာ
 ဗုဒ္ဓေဒါနဒဒန္တိနာမ။ ။ ဟူသောပါဠိဝါကျဖြင့်။ ဥဒ္ဓိသိက စေတိ
 တော်ဖြစ်သော ဆင်းထု ရုပ်ထုတော် မြတ်ဘုရားအား ဆွမ်းစ
 သောပစ္စည်းလေးပါးတို့ဖြင့် လှူဒါန်းပူဇော်သောသူတို့သည်အ
 ကျိုးမရှိဟုမှားယွင်း ဖောက်ပြန်၍ ယူသောသူတို့၏ မိစ္ဆာဥာဏ်
 အယူဝါဒကို သုတ်သင်ရှင်းလင်း၍ ထင်လင်းစွာ ပယ်ချတော်မူ
 ၏။ ဤသို့ပယ်ချသောအဋ္ဌကထာစကားကိုပိုင်းခြား မှတ်သား၍
 ဘုရားဆင်းထု ရုပ်ထုတော် မြတ်အား။ ဆွမ်း အစရှိသော ဒါန
 ဝတ္ထုတို့ဖြင့် လှူဒါန်းလုပ်ကျွေး ပူဇော်အပ်၏ဟု မြဲမြံကြီး မှတ်
 သေ။ ။ ဘုရားဆင်းထု ရုပ်ထုကိုယ်တော်မြတ်သည်။ ဆွမ်း
 သင်ပုတ်တင်သော် လှူဒါန်းသော်လည်း ဘုရားပေးစားသောက်
 ခြင်း မရှိသောကြောင့်။ ကုသိုလ် မဖြစ် အကျိုး မရှိဟု တဖန်

တက်၍ မှားယွက် ဖောက်ပြန်။ မိစ္ဆာ ဥာဏ်နှင့်။ တတန် ဆိုတုံ
 ငြားအံ့။ မစားသောက်သော်လည်း လှူသူဒါယကာ စေတနာရှိ
 လျှင်ပင်ကုသိုလ်ဖြစ်၏။ ။အဘုတ္တေပိကုသလံဟောဟိ။ ။က
 ထာပတ္ထုအဋ္ဌကထာ။ ။အဘုတ္တေပိ။အလှူခံသူ မစားသော်
 သော်လည်း။ကုသလံ။ဒါနကုသိုလ်သည်။ဟောတိ။ဖြစ်၏။ ။ဤ
 သို့အဋ္ဌကထာ လာသည်ကို ထောက်ရှု၍ ယခုအခါ လှူဒါန်းကြ
 သောဝတ္ထုကို ဆင်းထု ရုပ်ထု ကိုယ်တော် မြတ်သည်။မစား
 သောက်သော်လည်း။ကုသိုလ်ဖြစ်၏ဟု ဟုတ်မှန်စွာ မှတ်သား
 လေ။ ။သက်တော်ထင်ရှား ရှိသော မြတ်စွာဘုရားအား။
 လှူဒါန်းသောကုသိုလ်နှင့် ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုပြီးသော မြတ်ဘုရားကို
 ရည်မှတ်၍ခာတုစေတီတော်စသောလေးပါးသောစေတီအား
 လှူဒါန်းရသော ကုသိုလ်သည်။ တူ၏ဟု မှတ်ရအံ့လော။ သက်
 တော်ထင်ရှား။မြတ်ဘုရားအား လှူရသော ကုသိုလ်သည်။သာ
 လွန်၍ကြီးမြတ်၏မှတ်ရအံ့လော။ဟူ၍မေးဆိုရန်ရှိသည်။ထိုအ
 မေးကိုဖြေဆိုရန်ကား။ ။တိဋ္ဌန္တေပရိနိဗ္ဗာ။တေ။သမေစိတ္တေသမံ
 ဖလံ။စေတောပဏီမိဟေတုမိ။သတ္တာဂစ္ဆန္တိသုဂတိံ။ ။ဇာတ်
 အဋ္ဌကထာ၌မိန့်၏။ ။တိဋ္ဌန္တေ။သက်တော် ထင်ရှားရှိသောမြတ်
 ဘုရား၌၎င်း။ ပရိနိဗ္ဗာ။တေ။ ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုပြီးသော မြတ်ဘုရား၌
 ၎င်း။ဝါ။ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုပြီးသောမြတ်ဘုရား၏ ကိုယ်စားတော်ရုပ်
 ထုဆင်းထု၊ ခာတုစေတီ၊ ဓမ္မစေတီ၊ ပရိဘောဂ စေတီ၌၎င်း။
 စိတ္တေ။လှူဒါန်းသော စိတ်စေတနာသည်။ သမေ။တူမျှညီမျှကြ
 သည်ရှိသော်။သမံ။ တူမျှညီမျှသော။ဖလံ။ အကျိုးသည်။ဟော
 တိ။ရှိသည်ဖြစ်၏။ သတ္တာ။ သတ္တဝါတို့သည်။ စေတော ပဏီမိ
 ဟေတုမိ။စိတ်ဖြင့်ဆုတောင်းခြင်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်။
 သုဂတိံ။သုဂတိဘုံဘဝသို့။ ဂစ္ဆန္တိ။သွားရ လားရကြလေကုန်
 ၏။ ။ဤကားအနက်မြန်မာပြန်။ ။ဤသို့သက်တော် ထင်ရှား
 ရှိသောမြတ်ဘုရား၌လှူဒါန်းသော စေတနာနှင့် ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုပြီး
 သောမြတ်ဘုရား၏ကိုယ်တော်စား ရုပ်ပွားဆင်းထု စေတီတို့၌

လှူဒါန်းရသော စေတနာသည်။ တူမျှညီမျှ ရှိလျှင်။ တူမျှညီမျှ
 သောအကျိုးရှိ၏ဟုမှတ်သားအပ်၏။ ယင်းသို့ သက်တော် ထင်
 ရှားရှိသောဘုရား။ ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုပြီးသော ဓာတုစေတီတော်စ
 သောဘုရား၌စိတ်စေတနာတူမျှလျှင်။ တူမျှသော အကျိုးကိုဆို
 သဖြင့်။ ဆင်းထုရုပ်ထုဖြစ်တော်မူသော ဥဒ္ဓိသိကာ စေတီတော်
 မြတ်၌ပြုအပ်သောဒါန၏အကျိုးရှိကြောင်းကို မုချဆတ်ဆတ်သိ
 သာသည်။ ပရိနိဗ္ဗာန် တေ။ ဟူသောယခင်ပါဠိ၌။ ပရိနိဗ္ဗာန် တေ၏အ
 ရကိုဓာတုစေတီအစရှိသောစေတီလေးပါးကိုယူလေ။ အဘယ်
 ကြောင့်နည်း။ ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုပြီးသော ငါတို့မြတ်စွာဘုရား။ ဂြှေး
 ဘုရားတို့သည်။ စေတီကိုခွင့်ပြုခဲ့၍ စေတီလေးပါးမှတစ်ပါး။ ဘု
 ရားဟူ၍ မရှိသောကြောင့်တည်း။ ယခုကိုးကွယ် ကြသည်ကို
 ရည်သည်။ ဂြှေးဘုရားများမှာ။ စေတီတဆူတည်းသာ ရှိသည်။
 အဘယ်ကြောင့်နည်း။ ဓာတ်တော်သည် မပြုကွေးသောကြောင့်
 တည်း။ ထိုကြောင့်။ မဟာအသင်္ခတဓါတ်နိဗ္ဗာန်ကြီး၌ပျော်စံတော်
 မူသောဘုရား။ စေတီလေးပါးဖြစ်သောဘုရားမှတစ်ပါး။ ဘုရားမ
 ရှိချေ။ ဆိုခဲ့ပြီးသောပါဠိတော်။ အဋ္ဌကထာ။ ဋီကာတို့ကို အဖန်ဖန်
 ရှုကြည့်၍ဆင်းထု ရုပ်ထု ဘုရားမြတ်တို့၌ လှူဒါန်းလျှင်ကုသိုလ်
 ဖြစ်ကြောင်းကိုသိလေ။ မိစ္ဆာဥာဏ်မပွားစေရာ။ သမာဥာဏ်ကို
 ဖြစ်စေနိုင်ရာသည်။

ဓာတ်တော်ရှိသောဆင်းထုရုပ်ထုကိုဆိုသောကျမ်းကိုပြု
 အံ့။ ။ ပုဗ္ဗေဗုဒ္ဓပမုခဿဥာတောသံဃာဿဒါနံ ဒေန္တိ ဘဂဝါ
 မဇ္ဈေနိသိဒတိ။ ဒက္ခိဏတောဘိက္ခု။ ဝါမတောဘိက္ခု။ နိယောနိ
 သိဒန္တိ။ ဘဂဝါဥာဘိန္ဒသံဃာတ္ထေရော။ တဒါဘဂဝါအတ္တနောလဒ္ဓ
 ပစ္စယေအတ္တနောပရိဘုဉ္ဇတိ။ ဘိက္ခု။ နံပိဒါပေတိ။ ဧတရဟိပန
 ပဏ္ဍိတမနုဿာသဓာတုကံ ပဋိမံဝါစေတီယံဝါပပေတွာ ဗုဒ္ဓ
 ပမုခဿဥာတောသံဃာဿဒါနံ ဒေန္တိ။ ။ ဝိနယသင်္ဂဟအဋ္ဌ
 ကထာစသည်။ ။ အနက်ကား။ ။ ပုဗ္ဗေ။ ဂြှေးအခါ၌။ ဗုဒ္ဓပမု
 ခဿ။ ဘုရား အမှူး ရှိသော။ ဥာတော သံဃာဿ။ ရဟန်း

ယောကျ်ား၊ ရဟန်းမိန်းမဟူသောဥဘတောသင်္ဃာအား။ ဒါနံ။
 အလှူဒါနကို။ ဒေန္တိ။ ပေးလှူကြကုန်၏။ တဒါ။ ထိုရှေးအခါ၌။ ဘဂ
 ဝါ။ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အတ္တနော။ ကိုယ်တော်မြတ်အား။ ဝါ။
 ကိုယ်တော်မြတ်၏။ ဝါ။ ကိုယ်တော်မြတ်သည်။ လဒ္ဓပစ္စယေ။
 ရအပ်သောပစ္စည်းတို့ကို။ အတ္တနော။ ကိုယ်တော်အား။ ပရိဘုဉ္ဇ
 တိ။ ဘုဉ်းပေးတော်မူ၏။ ဘိက္ခူနံပိ။ ရဟန်းတို့အားလည်း။ ဒါပေ
 တိ။ ပေးစေတော်မူ၏။ ဧတရဟိပန။ ယခုအခါ၌မူကား။ ပဏ္ဍိတ
 မနုဿာ။ ပညာရှိကုန်သော လူတို့သည်။ သဓာတုကံ။ ဓာတ်
 တော်ရှိသော။ ပဋိမံဝါ။ ဆင်းထုရုပ်ထုတော်ကိုလည်းကောင်း။ စေ
 တိယံဝါ။ စေတီတော်ကိုလည်းကောင်း။ ဓပေတွာ။ ထား၍။ ဗုဒ္ဓ
 ပမုခဿ။ ဘုရားအမှူးရှိသော။ ဥဘတောသံဃဿ။ ဥဘတော
 သင်္ဃာအား။ ဒါနံ။ အလှူဒါနကို။ ဒေန္တိ။ ပေးလှူကြကုန်၏။ ။ ဤ
 ကားအနက်မြန်မာ။ ။ ဤအဋ္ဌကထာတို့၌။ ဓာတ်တော်ရှိသော
 ဆင်းထုရုပ်ထုကို လှူကြကြောင်းကိုလာ၏။ ဤသို့လာသည်နှင့်
 အညီ။ ဓာတ်တော်ရှိသောရုပ်ထုဆင်းထုကို လှူဒါန်းသောသူမှ
 သာလျှင် ကုသိုလ်ဖြစ်၏။ ဓာတ်တော်မရှိသော ဆင်းထုရုပ်ထု
 ကို လှူဒါန်းသောသူသည် ကုသိုလ်မဖြစ်ဟု ဆိုခြား ယူခြားအံ့။
 မဆိုအပ်။ မယူအပ်။ အဘယ်ကြောင့်နည်း။ ဓာတုစေတီ၊ ပရိဘေ
 ဝစေတီ၊ ဓမ္မစေတီ၊ ဥဒ္ဓိသိကစေတီဟူ၍ စေတီလေးပါးရှိ၏။
 ဆင်းထုရုပ်ထုသည်ထိုစေတီလေးပါးတို့မှ အခြားတပါးလွတ်
 ၍နေသည်။ လွတ်သော်လည်း ဘုရားမဟုတ်ဟုမမှတ်အပ်ချေ။
 ဓာတ်တော်မရှိ။ ဌာပနာခြင်းကိုမပြုမူ၍ တည်ထားသောစေတီ
 တော်ဖြင့်သာဆင်းထုရုပ်ထုကို ရေတွက်ရမည်ဟု။ သာရတ္ထဒီ
 ပနိဋိကာဆရာသည်ပြဆို၏။ ထိုကြောင့်ဋီကာပြဆိုသည်နှင့်အ
 ညီ။ ဓာတ်တော်မရှိသောဆင်းထုရုပ်ထုကို ဥဒ္ဓိသိကစေတီ၌ရေ
 တွက်သဖြိုဟ်အပ်၏။ ဓာတ်တော်ရှိသောဆင်းထုရုပ်ထုတော်
 ကို ဓာတုစေတီတော်၌ ရေတွက်သဖြိုဟ်အပ်၏။ ထိုကြောင့်။
 ကုသိုလ်မဖြစ်။ အကျိုးမရှိဟုမဆိုအပ်။ မယူအပ်။ ဤသို့ယူသော

အောက်ကဆိုခဲ့ပြီးသော။ • ။ ပရိနိဗ္ဗာန်တရားတို့၌ ဥဒ္ဓိသယဓာ
 တုစေတီယာဒိကေ ဥပဋ္ဌဟန္တာပူဇန္တာဗုဒ္ဓေဒါနံဒန္တိနာမ။ ။
 ဟူသော သုတ္တသင်္ဂဟအဋ္ဌကထာ၌။ တေရဟိပန ပဏ္ဍိတမ
 နူဿာ သဓာတုကံပဋိမံဝါ စေတီယံဝါပေတော ဗုဒ္ဓပမုခဿ
 ဥဘတောသံဃာဿဒါနံဒန္တိ။ ။ ဟူသောဝိနယသင်္ဂဟအဋ္ဌက
 ထာသင်္ဃညီညွတ်ကြလေ၏။ မြစ်ကြီးငါးသွယ်တို့မှစီးဆင်းသော
 ရေတို့သည် သမုဒ္ဒရာသို့ကျရောက်သည့်ကာလ။ တပေါင်းတလုံး
 တည်းဖြစ်ကြလေသကဲ့သို့ အဋ္ဌကထာတို့သည် တပေါင်းတလုံး
 တည်းဖြစ်ကြလေ၏။ ။ ဓါတ်တော်ရှိသောဆင်းထုရုပ်ထုကို ဓါတ်
 စေတီ၌ရေတွက်။ ဓာတ်တော်မရှိသောဆင်းထုကို ဥဒ္ဓိသိ
 ကစေတီတော်၌ရေတွက်ဟူသောစကားကိုမြဲမြဲမှတ်။ ဤသို့ခွဲ၍
 အဘယ်ကြောင့်ရေတွက်သနည်းဟူသောအခါ။ ဥဒ္ဓိသိကစေတီဟူ
 သည် ဓာတ်တော်မရှိသော စေတီကိုဆိုသည်။ ထိုကြောင့် ဓာတ်
 တော်မရှိသော ဆင်းထုရုပ်ထုကို ဓာတ်တော်မရှိခြင်း တူကြ
 သော ဥဒ္ဓိသိက စေတီတော်၌ရေတွက်သည်။ ဓာတ်စေတီဟူ
 သည် ဓာတ်တော်ရှိသော စေတီကိုဆိုသည်။ ထိုကြောင့်။ ဓာတ်
 တော်ရှိသောဆင်းထုရုပ်ထုကို ဓာတ်တော်ရှိခြင်းတူကြသော ဓါ
 တုစေတီ၌ရေတွက်သည်ဟူပေ။ ။ ထိုကြောင့်။ ။ ပဋိမာရူ
 ပဿာပိဥဒ္ဓိသိကစေတီယေနေဝ သင်္ဂဟိတတ္တာသုဋ္ဌတရံယုဇ္ဇ
 တိ။ ။ ဟူသောရတ္တဒီပနီဋီကာဆရာသည် မိန့်အပ်၏။ ။ ဤဋီ
 ကာ၌ ဆင်းထုရုပ်ထုကို ဥဒ္ဓိသိကစေတီဖြင့်သာ ရေတွက်ရမည်
 ဆိုသောစကားဝယ်။ ဓာတ်တော်မရှိသောဆင်းထုရုပ်ထုကိုဆို
 သည်ဟုမှတ်။ ။ ဤသို့ ဓာတ်တော်မရှိသောဆင်းထုရုပ်ထုကို
 ကိုးကွယ်ထိုက် လှူဒါန်းထိုက်။ လှူသောအကျိုးရှိဟုအောက်က
 ဆိုခဲ့ပြီးသော အဋ္ဌကထာဋီကာတို့လာတိုင်းမှတ်ယူအပ်၏။ ။
 ဓာတ်တော်မရှိသော ရုပ်ထုဆင်းထုတို့ကို ပူဇော်ဘူးကြောင်း။
 ဓာတ်တော်တွင်း၌ထားသော အကြောင်းတို့ကို ဤသို့လတံ့သော
 စကားရပ်အဋ္ဌကထာတို့ဖြင့် သိအပ်၏။

ဓမ္မာသောကမင်းကြီးသည်။ ကာလနဂါး၏ တန်ခိုးဖြင့်
 ဖန်ဆင်း၍ပြုအပ်သောကတ္တုသန်၊ ကောဏာဂုံ၊ ကဿပ၊ ဂေါ
 တမဟူသောမြတ်စွာဘုရားလေးဆူတို့၏ရုပ်ထူတော်ကိုပူဇော်
 ကြောင်းသက်သေကို အနေတကျ ယွင်းမခွအောင် ထုတ်ပြဦး
 အံ့။ ။ဣမာဟိဣဒ္ဓိဟိသမန္နာဂတောရာဇာဧကဒိဝသံသုဝဏ္ဏ
 သင်္ခလိကဗန္ဓနံပေသေတွာစတုဗုဒ္ဓါနံ အဓိဂတရူပဒဿနံကပ္ပိ
 ယုကံ ကာလနာဂရာဇာနံ အာနယိတွာသေတစ္ဆ ဟိဿဟေဋ္ဌာ
 မဟာရဟေပလ္လင်္ဂေနိသိဒါပေတွာအနေကသတဝဏ္ဏေဟိဇလ
 ဇထလဇပုဗ္ဗေဟိသုဝဏ္ဏပုဗ္ဗေဟိစပူဇံကတွာသဗ္ဗိလင်္ကာရပဋိ
 မဏ္ဍိတေဟိစသေဝါဠသဟိနာဓုကိတ္တိသဟသေဟိသမန္တတေ
 ပရိက္ခိပိတွာ အနန္တဉာဏသတဝမေ သဒ္ဓမ္မဝရစက္ကဝတ္တိနော
 သမ္မိသမ္မုဒ္ဓဿရူပံဣမေသံအက္ခိနံအါဗါထံကရောဟိတိဝတွါ
 တေနနိဗ္ဗိတံ သကလသရိရိပ္ပကိဏ္ဏပုညပ္ပဘာဝနိပ္ပတ္တာသီတိ
 အနုဗျူဉ္ဇနပဋိမဏ္ဍိတံ ဒုတ္တိံသ မဟာပုရိသ လက္ခဏသသိရိက
 တာယ ဝိကသိတနိလုပ္ပလပုဏ္ဏရိကပဋိမဏ္ဍိတမိဝသလိလ တ
 လံ။တာရဂဏရသ္မိဇာလဝိသဒဝိပ္ပုရိတသော ဘာသမုဇ္ဇလိတ
 မိဝဂဂဏတလံ။နိလဝိတလောဟိတာဒိဘေဒဝိစိတြဝဏ္ဏရံသိဝိ
 နဒ္ဓဗျာမပ္ပဘာ ပရိက္ခေပဝိလာသိတာယ ဆဉ္ဇပ္ပဘာနုရာဂ ဣန္ဒ
 ဓေဝိဇ္ဇုလတာပရိက္ခိတ္တမိဝကဏကကိရိသိခရံ။ နာနာဝိရာဂဝိမ
 လကေတုမာလာသမုဇ္ဇလိတစာရမတ္တကသောဘံ။နယနရသာ
 ယတနမိဝ ဗြဟ္မဒေဝမနုဇနာဂယက္ခဂဏာနံ ဗုဒ္ဓရူပံပဿန္တော
 သတ္တဒိဝသာနိအက္ခိပူဇံနာမအကာသိ။ ။ပါရာဇိကဏ်အဋ္ဌက
 ထါ။ ။အနက်ကား။ ။ဣမာဟိဣဒ္ဓိဟိ။ဗျံ အေဝံတယူဇနာအထက်
 တယူဇနာ၌အါဏါပြန့်နှံ့ခြင်းအစိုးရခြင်းအနေတတ္တဒိုင်မှနတ်
 တို့သည်ရေကိုဆောင်ယူခဲ့ရခြင်းအစရှိကုန်သေပါမင်း၏တန်ခိုးတို့
 နှင့်။သမန္နာဂတော။ပြည့်စုံတော်မူသော။ ရာဇာ။ ဓမ္မာသောက
 မင်းမြတ်သည်။ ဧကဒိဝသံ။တနေ့သ၌။ သုဝဏ္ဏသင်္ခလိကဗန္ဓနံ။
 ရွှေခြေချင်းအဖွဲ့ကို။ပေသေတွာ။ စေလွှတ်၍။စတုဗုဒ္ဓါနံ။ ကတ္တု

သန်၊ ကောဏာဂုံ၊ ကဿပ၊ ဂေါတမတည်းဟူသောလေးဆူ
 ကုန်သောဘုရားကိုယ်တော်မြတ်တို့၏။ အဓိကတရူပဒဿနံ။ ရ
 အပ်သောရုပ်ပုံတော်ကိုမြင်ဘူးလိုက်သော။ ဝါ။ ရုပ်ပုံတော်ကို
 သိဘူးမြင်ဘူးလိုက်သော။ ဝါ။ လွန်စွာကြည်နူးခြင်းကို ဖြစ်စေ
 တတ်သောရုပ်ပုံတော်ကိုမြင်ဘူးလိုက်သော။ ကပ္ပိယကံ။ ကပ္ပိဋ္ဌိ
 တိဖြစ်၍ကမ္ဘာပတ်လုံးအသက်ရှည်သော။ ကာလနာဂရာဇာနံ။
 ကာလနဂါးမင်းကို။ အာနယိတွာ။ ရွှေခြေချင်းဖြင့်ဆောင်ငင်ခေါ်
 ယူ၍။ သေတစ္ဆတ္တဿ။ ထီးပြု၏။ ဟေဋ္ဌာ။ အောက်အရပ်၌။ မဟာ
 ရဟေ။ မြင့်မြတ်ကုန်သော သူတို့၏သာလျှင် နေခြင်းငှါ ထိုက်
 သော။ ပဏ္ဍကေ။ ပဏ္ဍင်၌။ နိသိဒါပေတွာ။ နေစေ၍။ အနောသတ
 ဝဏ္ဏဟိ။ တပါးမကများစွာသောအဆင်းရှိကုန်သော။ ဝါ။ အ
 ရာမကများစွာသောအဆင်းရှိကုန်သော။ ဇလဇဝလဇပုဗ္ဗဟိ
 စ။ ရေ၌ဖြစ်ကုန်သောပန်းကြည်း၌ဖြစ်ကုန်သောပန်းတို့ဖြင့်၎င်း။
 ဝါ။ ရေပန်းကြည်းပန်းတို့ဖြင့်၎င်း။ သုဝဏ္ဏပုဗ္ဗဟိစ။ ရွှေပန်းတို့
 ဖြင့်၎င်း။ ဝါ။ ရွှေဖြင့်ပြုအပ်သောပန်းတို့ဖြင့်၎င်း။ ပူဇံ။ ပူဇော်ခြင်း
 ကို။ ကတွာ။ ပြု၍။ သဗ္ဗာလကံာရပဒိမဏ္ဍိတေဟိ။ အလုံးစုံကုန်
 သော ပတီးနားချောင်း၊ လက်ကောက် လက်ကျပ် အစရှိသော
 တန်ဆာတို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်ယင်အပ်ကုန်သော။ သောဋ္ဌသဟိ
 နာဇုကိတ္ထိ သဟသေဟိစ။ တသောင်း ခြောက်ထောင် ကုန်
 သောကချေသည်အငြိမ့်သတင်သည်မောင်းမတို့ဖြင့်လည်း။ သ
 မန္တတော။ လေးချပ်ရှစ်ချပ်အပြင်၊ ထက်ဝန်းကျင်အားဖြင့်။ ဝါ။
 ထက်ပန်းကျင်အရပ်၌။ ပရိက္ခိပိတွာ။ မှတ်တီးသည်းထန်၊ ဝန်းခါ
 ရံ၍။ တာဝ။ အကယ်မလွဲ၊ အမြဲစင်စစ်။ မေ။ အကျွန်ုပ်အား။ ဝါ။ အ
 ကျွန်ုပ်၏။ အနန္တဥာဏဿ။ အဆုံးမရှိသော ဥာဏ်တော် ရှိထ
 သော။ ဝါ။ အဆုံးမရှိသောဓမ္မ၊ အဆုံးမရှိသော အနန္တစကြဝဠာပိ
 သယ။ ခတ်၊ လောကခတ်၌သိမြင်ခြင်းငှါစွမ်းနိုင်သော သဗ္ဗညု
 တဥာဏ်ရှိတော်မူသော။ သဒ္ဓမ္မဝရစက္ကဝတ္ထိနော။ သူတော်
 ကောင်းတို့၏တရားတည်းဟူသောမြတ်သောစကြာရတနာကို

လည်စေတတ်ထသော။ဝါ။သူတော်ကောင်းတို့၏ တရားတည်း
 ဟူသောတောင့်တအပ်သောစကြာကို လည်စေတတ်ထသော။
 ဝါ။သူတော်ကောင်းတို့၏တရားတည်းဟူသော သူခပ်သိမ်းတို့
 သည်အလိုရှိအပ်သော စကြာကို ဖြစ်စေနိုင် ဟောမြွက် နိုင်ထ
 သော။ဝါ။သူတော်ကောင်းတို့၏ တရားထက်မြတ်သော စကြာ
 ဝတေး မင်းဖြစ်တော်မူထသော။ ဝါ။သူတော်ကောင်းတို့သည်
 တောင့်တအပ်အလိုရှိအပ်သောနိဗ္ဗာန်တရားထက် ကဲလွန်တက်
 ၍ မြတ်သော စကြာဝတေးမင်းကြီး ဖြစ်တော်မူထသော။ ဝါ။
 သူတော်ကောင်းတို့၏ တရားကြောင့် သူခပ်သိမ်းတို့သည်အလို
 ရှိအပ်တောင့်တအပ်သောစကြာဝတေးမင်းကြီး ဖြစ်တော်မူထ
 သော။ဝါ။ဖြစ်သောစကြာတည်း ဟူသောမြတ်သော သူတော်
 ကောင်းတို့၏တရားရှိတော်မူထသော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။ မြတ်
 စွာဘုရား၏။ဝါ။မဖောက်မပြန်သယမ္ဘူဥာဏ်ဖြင့်ခပ်သိမ်းသော
 တရား အပေါင်းကို သိတော် မူသော မြတ်စွာဘုရား၏။ ဝါ။မ
 ဖောက်မပြန်သိသောသဗ္ဗညုတဥာဏ်၊ ကိုယ်တော်တိုင်သိသော
 သယမ္ဘူဥာဏ်တို့ဖြင့်သစ္စာ လေးရပ်ကို သိတော်မူတတ်သော
 မြတ်စွာဘုရား၏။ရူပံ။ရုပ်ပုံတော်၊ ဆင်းထုတော်၊ ရုပ်တုတော်ကို။
 ဣမေသံအက္ခိနံ။ဤမျက်စိတို့အား။ဝါ။ဤမျက်စိတို့၏။အာဗာထံ။
 ထင်မြင်ခြင်းကို။တွံ။သင်နဂါးမင်းသည်။(။ထည့်။) ကရောဟိ။ပြု
 ပါလော။ဣတိဣဒံစနံ။ဤစကားကို။ဝတွာ။နှုတ်သံသာချို၊ ကြည်
 နူးဆို၍။ဝါ။သာယာခွန်းချို၊ မိန့်မြွက်ဆို၍။ဝါ။ သာယာခွန်းချို၊ မိန့်
 မြွက်ဆိုသောကြောင့်။ဝါ။ဆိုသည်ရှိသော်။တေန။ထိုမင်းညစ်အ
 ဆင်း၊ ရှိတုံလျှင်း၍၊ န္ဒတ္ထမည်ရင်း၊ ကာလနဂါးမင်းသည်။နိဗ္ဗိတံ။
 ဖန်ဆင်းအပ်သော။ ဝါ။ပကတိကိုယ်တော်နှင့် အတူ၊ အမူယှဉ်
 စပ်၊ နှိုင်းယှဉ်အပ်သော။ သကလသရိရိပ္ပကိဏ္ဍပုညပ္ပတာဝ
 နိပ္ပတ္တာသီတိအနုဗျာဠာနပဋိမဏ္ဍိတံ။ အလုံးစုံသော ကိုယ် တော်
 မြတ်၌၊ တလျှပ်လျှပ်ဝဲ၊ ပြွမ်းဖြန့်ကြဲသော၊ ကောင်းမှုတော်ပါရမီ
 ကြောင့်အမွန်ဖြစ်သော ရှစ်ဆယ်သော လက္ခဏာ တော်ငယ်တို့

ဖြင့်တန်ဆာဆင်ရင် အပ်ထသော။ဝါ။အလုံးစုံသောကိုယ်တော်
 မြတ်၌ဖြန့်ကြဲရောပြွမ်းသော ကောင်းမှုတည်းဟူသော အမွန်အ
 ရည်ကြောင့်ဖြစ်သော ရှစ်ဆယ်သော လက္ခဏာတော်ငယ်တို့
 ဖြင့်တန်ဆာဆင်ရင်အပ်ထသော။ဒုတ္တိံ သမဟာပူရိသ လက္ခဏာ
 သသိရိကတာယ။သုံးဆဲ့နှစ်ပါးသော မြတ်သော ယောက်ျားတို့
 ၏လက္ခဏာတော်တို့ဖြင့် တင့်တယ်ခြင်းအသရေတော်ရှိသည်
 ၏အဖြစ်ဖြင့်။ ဝိကသိတနိလုပ္ပလပုဏ္ဏရိက ပဋိမဏ္ဍိတံ။ပွင့်ခြင်း
 သို့ရောက်သောကြာညို ကြာဖြူ ကြာနီကြာပုဏ္ဏရိကတို့ဖြင့်တန်
 ဆာဆင်ရင်အပ်သော။ သလိလတလံ ဣဝ။ ရေ၏ အပြင်ကဲ့သို့
 ၎င်း။ တာရဂဏ ရသ္မိဇာလဝိသဒဝိပ္ပူရိတသောဘ သမုဇ္ဇလိ
 တံ။ကြယ်နက္ခတ် အပေါင်းတို့၏ အရောင်တည်းဟူသော ကွန်
 ရွက်တို့ဖြင့် သန့်ရှင်း စင်ကြယ်စွာ ပြုံးပြုံးပြက် ပြက်အပ်သော
 လှပတင့်တယ်ခြင်းတို့ဖြင့် တောက်ပသော။ ဂဂဏ တလံဣဝ။
 အာကာ မိဃးခွင်၊ ကောင်းကင်၏ အပြင် ကဲ့သို့၎င်း။ နိလပိတ
 လောဟိတာဒိ ဘေဒဝိစိတြ ဝဏ္ဏရံသီဝိနဒ္ဒဗျာမပ္ပသာ ပရိက္ခေပ
 ဝိလာသိတာယ။အညို၊ အရွှေ၊ အနီအစရှိသောအထူးအပြားတို့ဖြင့်
 ဆန်းကြယ်သောအဆင်းသဏ္ဍာန် အရောင်တို့ဖြင့် မြှေးရှက်အပ်
 သောတလံမျှလောက်သောအရောင်အဝန်း၏ တင့်တယ်ခြင်းသို့
 ရောက်သဖြင့်။ ဆဗ္ဗပ္ပဘာနုရာဂ ဣန္ဒြေခနုဝိဇ္ဇုလတာ ပရိက္ခိတ္တံ။
 ဆည်းဈာရောင်တို့ဖြင့် အဖန်ဖန် အထပ်ထပ် တပ်စွမ်းသောသိ
 ကြားမင်း၏ သက်တင်လေးလျှပ်စစ်နွယ်တို့ဖြင့်ဝန်းရံအပ်သော။
 ကဏကဂိရိသိခရံဣဝ။ ရွှေတောင်ထွန် ကဲ့သို့၎င်း။ ဝါ။ရွှေဖြင့်ပြီး
 သောတောင်စွန်းအထွန် ကဲ့သို့၎င်း။ ဗြဟ္မဒေဝ မနုဇနာဂယက္ခဂ
 ဏာနံ။ဗြဟ္မာနတ်လူနဂါးဘီလူးအပေါင်းတို့၏။ဝါ။မြတ်သောနတ်
 လူ၊ နဂါး၊ ဘီလူးအပေါင်းတို့၏။ နယနရသာယတနံဣဝ။ မျက်စိ၌
 သွန်းလောင်းအပ်သော ရွှေရည် ငွေရည် မြရည်ပတ္တမြားရည်
 တို့၏တည်ရာကဲ့သို့၎င်း။ နာနာဝိရာဂ ဝိမလကေတု မာလာသ
 မုဇ္ဇလိတ စာရမတ္တကသောဘံ။ အထူးထူး အပြားပြား များစွာ

သောအဆင်းတို့ဖြင့်တပ်စွမ်းသောကင်းသော အညစ်အကြေးရှိ
သောဥဏ္ဍလုံမွှေးရှင်တော်ဖြင့် တောက်ပသော နှစ်သက်ဘွယ်
ရှိသည်သာလျှင်ဖြစ်သော တင့်တယ်လှပရင်ကျေးခြင်း ရှိတော်
မူသော။ ဗုဒ္ဓရူပံ။ ဘုရားရုပ်တော်ကို။ ဝါ။ မြတ်စွာဘုရား၏ရုပ်ပုံ၊
ရုပ်ထု၊ ဆင်းထုတော်မြတ်ကို။ ပဿန္နော။ ဖူးမြင်လျက်။ ဝါ။ ကြည့်
ရှုလျက်။ ဝါ။ တစ်ဖန်စိန်၊ ရှုအိမ်ကြည့်သည်ဖြစ်၍။ သတ္တဒီပဝသာနီ။ ခု
နစ်ရက်ခုနစ်နေ့တို့ပတ်လုံး။ အက္ခိပူဇံနာမ။ မျက်စိဖြင့်ပူဇော်ခြင်း
မည်သည်ကို။ အကာသိ။ ပြုတော်မူဘူးလေပြီ။ ။ ဤကားအနက်
မြန်မာ။ ။ ဤမြန်မာပြန်ဆိုခဲ့သောအနက်။ ဝါနက်တို့ကို။ ဟေဋ္ဌ၊
ပရိယာယနည်း စသည်တို့နှင့်။ ပရိယာယသဒ္ဓါတို့ဖြင့် သဒ္ဓနယ
ကိုကြံလေ။ ။ ဋီကာကိုလည်းမရှုရ။ ။ ဤသို့ကာလနဂါးမင်း
သည်ဖန်ဆင်းအပ်သော ဓာတ်တော်မရှိသော ရုပ်ထုတော်ကို
မင်းကောင်း မင်းမြတ်ဖြစ်သော ဓမ္မာသောက မင်းကြီးသည်ပူ
ဇော်ဘူး ကြောင်းကို ကောင်းစွာ နှလုံးသွင်းမှတ်သား၍ ရုပ်ထု
တော်ဆင်းထုတော်မြတ်ကို ပူဇော်ကိုးကွယ် လှူဒါန်းအပ်၏။ အ
ကျိုးရှိ၏ဟုမုချမှတ်သားအပ်၏။ အကယ်၍ဆင်းထုရုပ်ထုတော်
ကိုမပူဇော်အပ်။ မလှူဒါန်းအပ်။ လှူဒါန်းသော်အကျိုးမရှိ အချဉ်းနှိုး
ဖြစ်ကာ။ နိဂြောဓထေရ်။ မောဂ္ဂလိ ပုတ္တတိဿ မထေရ်စသော
ရဟန္တာအရှင်မြတ်တို့သည်ဓမ္မာသောကမင်းကြီးအား။ ဤသို့ရုပ်
ထုဆင်းထုတော်ကို ပူဇော်သည်ကို အကျိုးမရှိ မပြုအပ်ဟုမြစ်
တားတော်မူသင့်သည့်မဖြစ်ကြလေ။ ရဟန္တာများလည်းအကြောင်း
အကျိုးကိုမသိမဟုတ်သိတော်မူကြသည့်ချဉ်းပင်တည်း။ ထိုကြောင့်
ယခုအခါ။ မိမိတို့ကိုယ်ကို ဘုရားတဆူပြုလုပ်၍ ငါတို့ဂေါတမ
မြတ်စွာဘုရား၏ရုပ်ပွားဆင်းထုတော်မြတ်ကို။ ဆွမ်းအစရှိသည်
တို့ဖြင့်ပူဇော်လှူဒါန်းကြသောဒါယကာမတို့၏ အကျိုးကို မတား
မြစ်အပ်ချေ။ ဘုရားတဆူပြု၍ ငါတို့ဘုရားကိုမစွပ်စွဲမဆဲရေးအပ်
ချေ။ ။ သည်သာမဟုတ်ချေသေး။ ရုပ်ထုတော် ထားကြောင်း
မှာ။ ။ ဣဒ္ဓိယာအာဝါဠု မာပေတွာ တတ္ထအသိတိသာဝကာနံ

ရူပံမာတုယာရူပံ ဗုဒ္ဓံပိတုနောရူပံ အနုပမဿ ဒသဗလဿရူပံ
သုဝဏ္ဏမယံဌပေတွါမဇ္ဈေသတ္တရတနရာသီကတွာသမန္တတော
သုဝဏ္ဏဇာလံ ပရိက္ခိပိတွာ သေတစ္ဆတ္တံဥဿာပေတွာ တဿ
ဟေဋ္ဌာနာနာရတနသမုဇ္ဇလံပလ္လင်္ဂံမာပေတွာဒသဗလဿဓာ
တုံသီသတောဩရောပယိတွာ သက္ကာဘိ သင်္ခရောဒကေ နန္ဒာ
ပေတွာ ဘန္တေဘဂဝါ ဣမသ္မိံဌာနေ သကလဇနဟိတတ္ထံ ပဉ္စ
ဝဿ သဟဿပရိမာဏံတိဋ္ဌတုတိဋ္ဌပေတိ။ ။သက္ကထူပဝံ
သ။ ။အနက်ကား။ ။သက္ကော။သိကြားမင်းသည်။ ဣဒ္ဓိယာ။
နတ်တန်ခိုးဖြင့်။ အာဝါဠ။ ဓာတ်တော်တွင်းကို။ မာပေတွာ။ ဖန်
ဆင်း၍။ တတ္ထ။ ထိုဓာတ်တော်တွင်း၌။ အသိတိသာဝကောနံ။ ရှစ်
ကျိပ်သောရဟန္တာသာဝကတို့၏။ ရူပံ။ ရုပ်ပုံ ရုပ်ထုတော်ကို၎င်း။
မာတုယာ။ မယ်တော်သီရိမာယာ၏။ ရူပံ။ ရုပ်ပုံရုပ်ထုကို၎င်း။ ဗုဒ္ဓ
ပိတုနော။ မြတ်စွာဘုရား၏ခမည်းတော်သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီး၏။ ရူပံ။
ရုပ်ပုံရုပ်ထုကို၎င်း။ အနုပမဿ။ နှိုင်းခိုင်းစရာ ဥပမာမရှိသော။
ဒသဗလဿ။ ရှင်တော်ဘုရား၏။ သုဝဏ္ဏမယံ။ ရွှေဖြင့်ပြီးသော။
ရူပံ။ ရုပ်ပုံဆင်းထုရုပ်ထုတော်ကို၎င်း။ ဌပေတွာ။ သို့မှီးမြှုပ်ကာ၊
ဌာပနာ၍။ မဇ္ဈေ။ အလယ်၌။ သတ္တရတနရာသီ။ ခုံနစ်ပါးသောရ
တနာပုံအစုကို။ ကတွာ။ ပြု၍။ သမန္တတော။ ထက်ဝန်းကျင်အား
ဖြင့်။ သုဝဏ္ဏဇာလံ။ ရွှေကွန်ရက်ကို။ ပရိက္ခိပိတွာ။ ဝန်းရံ၍။ သေ
တစ္ဆတ္တံ။ ထီးဖြူကို။ ဥဿာပေတွာ။ ဆောက်စိုက်၍။ တဿ။ ထို
ထီးဖြူ၏။ ဟေဋ္ဌာ။ အောက်အရပ်၌။ နာနာရတနသမုဇ္ဇလံ။ အထူး
ထူးသော ရတနာတို့ဖြင့် တောက်ပသော။ ပလ္လင်္ဂံ။ ပလ္လင်ကို။
မာပေတွာ။ ဖန်ဆင်း၍။ ဒသဗလဿ။ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဓာတုံ။
ဓာတ်တော်ကို။ သီသတော။ ဦးခေါင်းထက်မှ။ ဩရောပယိတွာ။
ချ၍။ သက္ကာဘိသင်္ခရောဒကေန။ သိကြားနတ်မင်းသည် ပြုစီရင်
အပ်သောရေဖြင့်။ နှာပေတွာ။ သွန်းချိုး၍။ ဘန္တေ။ ရှင်တော် ဘုရား။
ဘဂဝါ။ ရှင်တော်ဘုရားသည်။ ဣမသ္မိံဌာနေ။ ဤအရပ်၌။ သက
လဇနဟိတတ္ထံ။ အလုံးစုံသောလူတို့၏ အစီးအပွားအကျိုး၌။ ပဉ္စ

ဝဿသဟဿပမာဏံ။ အနှစ်ငါးထောင်အတိုင်းအရှည်ရှိသော
ကာလပတ်လုံး။ တိဋ္ဌတု။ တည်နေတော်မူပါ။ ဣတိ။ ဤသို့ဆို၍။
ဌပေတိ။ ထားလေ၏။ ။ ဤကားမြန်မာအနက်။

(ဤသို့လာသောပါဠိတို့ကို ထောက်ရှုလေ့လာ၍ မြတ်စွာ
ဘုရား၏ရုပ်ထုဆင်းထုတော်တို့ကိုကိုးကွယ် လှူဒါန်းပူဇော်အပ်
၏။ ပူဇော်လှူဒါန်းသောအကျိုးရှိ၏ဟုမချေထင်ထင်။ မိစ္ဆာဥာဏ်မ
ယှည်မှု၍စင်ဖြူသောစိတ်ဖြင့်မှတ်ယူကြလေ။ ။ ဤကားရုပ်ထု
ဆင်းထုကို ကိုးကွယ်ပူဇော်ထိုက်ကြောင်းနှင့် တကွ ပူဇော်လှူ
ဒါန်းသော်။ အကျိုးရှိကြောင်း အဆုံးအဖြတ် အမြောက်တည်း။ ပြီး
၏။ ။ ပဌမအဆုံးအဖြတ်ပြီး၏။)

ရုပ်ထုဆင်းထုကိုဆွမ်းအစရှိသောဒါနဝတ္ထုတို့ဖြင့်လှူဒါန်း
ပူဇော်သောသူတို့သည်။ သီလသာဖြစ်သည်။ ဒါနမဖြစ် ဆိုဟော
သောစကား၌ဆုံးဖြတ်ပြီးအံ့။ ။ ဤစကားရပ်၌။ ဒါန၏ သဘော
သကတ်သရုပ်ကို၎င်း။ သီလ၏ သဘောသကတ် သရုပ်ကို၎င်း။
ရှေးဦးစွာပြဆိုပြီးအံ့။ ဤသို့တရားနှစ်ပါး၏ သဘောသရုပ်ကိုပြမှ
ပညာနုနုသူလူဒါယကာတို့ သိလွယ် မှတ်လွယ်။ သဘောကျန
လွယ်မည်။ သို့ဖြစ်၍တရားနှစ်ပါး၏ သဘောကိုဟောဆိုဖွင့်ပြ
သောအဋ္ဌကထာ ဝိသုဒ္ဓိနှင့်အညီ ပြဆိုပြီးအံ့။ ။ တတ္ထသာနု
သယသဏ္ဍာနဝတောပရေသံ ပူဇာနုဂ္ဂဟဏကာမတာယအတ္ထ
နောဝိဇ္ဇမာနဝတ္ထုပရိစ္စဇနဝသပ္ပဝတ္တာစေတနာဒါနံနာမ။ ။ အ
ဘိဓမ္မတ္ထဝိဘာဝနီဒိကာ။ ။ အနက်ကား။ ။ တတ္ထ။ ထိုဆယ်
ပါးသောပုညကြိယာဝတ္ထုတို့တွင်။ သာနုသယသဏ္ဍာနဝတော။
အနုသယနှင့် တကွ သော ခန္ဓာ အစည် သဏ္ဍာန် ရှိသောသူ၏။
ပရေသံ။ မိမိမှတစ်ပါး ကုန်သော ယာစကာ အလှူခံ ပုဂ္ဂိုလ်တို့
အား။ ပူဇာ နုဂ္ဂဟဏ ကာမ တာယ။ ပူဇော် ခြင်း ချီး မြှောက်
ထောက်ပံ့ ခြင်းငှါ အလိုရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ အတ္ထ နော။ မိမိ
၏။ ဝိဇ္ဇမာနဝတ္ထုပရိစ္စဇနဝသပ္ပဝတ္တာ။ ထင်ရှားရှိသောလှူရန်လှူ
ဘွယ်ဝတ္ထုကိုပေးလှူ စွန့်ကြဲသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်ဖြစ်သော။

စေတနာ။ စေတနာသည်။ ဒါနံနာမ။ ဒါနမည်၏။ ။ ဤကား အ
နက်မြန်မာ။ ။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ ။ အနုသယမကင်း မစင်
သေး၍ အနုသယနှင့် တကွ ဖြစ်သော ခန္ဓာသဏ္ဍာန်ရှိသော ပု
ထုဇွန်အရိယာသေက္ခပုဂ္ဂိုလ်များ၏ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်။ ရတနာသုံး
ပါးတို့အား။ ပူဇော်လှူဒါန်းချီးမြှောက်ထောက်ပံ့ခြင်းငှါ အလိုရှိ
သည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ မိမိ၏လက်၌ထင်ရှားအထင်အမြင်ရှိသော လှူ
ရန်တန်းဘွယ်ဆွမ်းအစရှိသော ဒါနဝတ္ထုကို လှူဒါန်းပေးကမ်း
စွန့်ကြဲသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်ဖြစ်သော စေတနာသည် ဒါနမည်
၏။ ။ ဤပါဌဝယ်။ သာနုသယသဏ္ဍာနဝတောဟူသောပါဌ
ဖြင့်။ အနုသယမကင်းစင်ပြီးသောခန္ဓာသဏ္ဍာန်ရှိသော အသေက္ခ
ရဟန္တာပစ္စေကဗုဒ္ဓါမြတ်စွာဘုရားရှင်တို့၏ လှူဒါန်းသောစေတ
နာသည် ဒါနမဟုတ်ဒါနမမည်သည်၏ အဖြစ်ကိုပြ၏။ အဘယ်
ကြောင့်နည်း။ ဘုရားပစ္စေကဗုဒ္ဓါရဟန္တာတို့စိတ်စေတနာသည်
ကြိယာမျှ ဖြစ်သည်တည်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ။
ကြိယာမတ္တေ တိဋ္ဌတိ။ ။ ဓမ္မပဒ အဋ္ဌကထာ။ ။ ကြိယာ
မတ္တေ။ ကြိယာမျှ၌ တိဋ္ဌတိ။ တည်၏။ ။ ဝိဇ္ဇာမာနဝတ္ထု။ ဟူ
သောပါဌဖြင့်။ ထင်ရှားအထင်အမြင်ရှိသောဝတ္ထုကိုလှူဒါန်းစွန့်
ကြဲသောစေတနာသည်ဒါနမည်သည်၏အဖြစ်ကိုပြ၏။ ထင်ရှား
မရှိသောဝတ္ထုကို စိတ်ဖြင့်ကြံစည်အောက်မေ့၍ လှူဒါန်းသော
စေတနာသည်ဒါနမဟုတ်ဒါနမဖြစ်ဟုအဖြေမှတ်။ ။ နိစ္စသီလာ
ဒိဝသေနပဉ္စအဋ္ဌဒသဝါသီလာနိသမာဒိယန္တဿပရိပူရေန္တဿ
အသမာဒိယိတွာပိ သမ္ပတ္တကာယဝစီဒုစ္စရိတတော ဝိရမန္တဿ
ပဗ္ဗန္တဿဥပသမ္ပဒသိမမာဠကေသံဝရံသမာဒိယန္တဿစတု
ပါရိသုဒ္ဓိသီလံပရိပူရေန္တဿစပဝတ္တစေတနာသီလံနာမ။ ။ ၎င်း
ဒိကာ။ ။ အနက်ကား။ နိစ္စသီလာဒိဝသေန။ နိစ္စသီလာအစရှိသည်တို့
၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ပဉ္စ။ ငါးပါးကုန်သော။ သီလာနိဝါ။ သီလတို့ကို
၎င်း။ အဋ္ဌ။ ရှစ်ပါးကုန်သော။ သီလာနိဝါ။ သီလတို့ကို၎င်း။ ဒသ။
ဆယ်ပါးကုန်သော။ သီလာနိဝါ။ သီလတို့ကို၎င်း။ သမာဒိယန္တဿ

စ။ဆောက်တည်သောပုဂ္ဂိုလ်လူ ဇော်ဂီတပသီရသေ့၏၎င်း။ပရိ
 ပူရေန္တဿစ။ဖြည့်သောပုဂ္ဂိုလ်၏၎င်း။အသမာဒိယိတွာပိ။မခံ
 ယူ မဆောက်တည်သော်လည်း။ သမ္ပတ္တ ကာယဝစိ ဒုစရိတ
 တော။ မျက်မှောက်တွင်အောက် ရောက်လာသော ကာယဒုစ
 ရိုက်သုံးပါး၊ ဝစိဒုစရိုက် လေးပါးမှ။ ဝိရမန္တဿ။ ရှောင်ကွင်း
 ကြည်ရှဲဖဲလိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ်၏၎င်း။ ပဗ္ဗဇ္ဇန္တဿစ။ မောင်ရှင်
 သာမဏေ၏၎င်း။ ဥပသမ္ပဒသိမမာဠကော။ ပဉ္စင်းခံရာသိမ်တန်
 ဆောင်း၏အပြင်၌။ သံဝရံ။သံဝရသီလကို။ သမာဒိယန္တဿစ။
 တည်သောရဟန်း၏၎င်း။ စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလံ။ စတုပါရိသုဒ္ဓိသီ
 လကို။ပရိပူရေန္တဿစ။ဖြည့်သောပုဂ္ဂိုလ်၏၎င်း။ ပဝတ္တစေတ
 နာ။ဖြစ်သောစေတနာသည်။ သီလံနာမ။သီလမည်၏။ ။ဤ
 ကားမြန်မာအနက်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား။ ။နိစ္စသီလ၏အစွမ်း
 အားဖြင့်ငါးပါးရှစ်ပါးဆယ်ပါးသီလတို့ကို ဆောက်တည်ကျင့်
 သုံးသောသူ၏စေတနာသည်လည်းကောင်း။ မခံယူမဆောက်
 တည်သော်လည်း။ မျက်မှောက်သို့ရောက်လာသောကာယဒုစ
 ရိုက်သုံးပါး။ ဝစိဒုစရိုက်လေးပါးမှရှောင်ကြည်သောသူ၏ စေ
 တနာသည်လည်းကောင်း။ သရဏဂုံဖြင့် သာမဏေဖြစ်သော
 သူ၏စေတနာသည်လည်းကောင်း။ပဉ္စင်းခံရာသိမ်တန်ဆောင်း
 ၌။သံဝရသီလကိုဆောက်တည်သောရဟန်း၏ စေတနာသည်
 လည်းကောင်း။စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလကိုဖြည့်ကျင့်သော ရဟန်း၏
 စေတနာသည်လည်းကောင်း သီလမည်၏။ ။ဤသို့ ငိုကာ
 လာသည်နှင့်အညီ။ငါးပါး၊ ရှစ်ပါး၊ဆယ်ပါးသီလတို့ကိုဆောက်
 တည်ကျင့်သုံးသောသူ၏သူအားဖြစ်သောစေတနာသည်လည်း
 ကောင်း။ သိက္ခာ ပုဒ်ကို မခံယူ မဆောက်တည် သော်လည်း
 ရေခံလာသောဝိရမိတဗ္ဗဝတ္ထုဖြစ်သောသားဌက်၊ကြက်ဝက်တို့
 ကိုသတ်ခြင်းကိုပြီးစေတတ်သော ကာယဒုစရိုက်ဝစိဒုစရိုက်မှ
 ရှောင်ကြည်သောသူ၏ သူအား ဖြစ်သောစေတနာသည်လည်း
 ကောင်း။ မောင်ရှင်သာမဏေအားဖြစ်သော ပါဏာတိပါတစ

သည်မှ ဒုက္ခရဒ္ဓါ ခန္ဓာစာရမှရှောင်ကြည်သော စေတနာသည်လည်း
 ကောင်း။ အဓိပ္ပါယ်ပစ္စည်းခံရာသိမ်တန်ဆောင်း၌ပါရာဇိကအစရှိသောသံ
 ဝရသိမ်းပါးသော သူကို ဆောက်တည်ကျင့်သုံးသောရဟန်းအား။ ရဟန်း၏
 စတုတ္ထဂြိုဟ်ပါရိသုဒ္ဓိသီလကိုဖြည့်ကျင့်သောရဟန်းအား ၊ ရဟန်း၏ဖြစ်
 လေမယကုသောစေတနာသည်လည်းကောင်းသီလမည်၏။ ။ဤသို့ဒါန
 အားဖြင့်မှ သီလဟူသောတရားနှစ်ပါး၏သဘောကို သေချာစွာမှတ်သား
 သောနာယကသင်္ဂါယနာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ထိုနောက်မှသီလသဘောပင်သက်သည်။ ဒါနသဘော
 ပင်သက်သည်။ သက်ထိုက်၏ ဟုစဉ်းစားဆင်ခြင်မှတ်သားရာ
 ၏။ ။ကုသိုလ်ကိုအကုသိုလ်ကိုပြုရာ၌။ ကုသိုလ်အကုသိုလ်၏
 ဖြစ်ခြင်းသည်နှလုံးသွင်းဖြစ်သောယောနိသောမနသီကာရ။ အ
 ယောနိသောမနသီကာရနှင့်စပ်၏။ စပ်၍ဖြစ်ခြင်းရှိ၏။ ကုသိုလ်
 ဖြစ်ခြင်းသည်သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောနှလုံးသွင်းခြင်းယော
 နိသောမနသီကာရနှင့်စပ်၏။ အကုသိုလ်ဖြစ်ခြင်းသည် မသင့်မ
 တင့်မလျောက်ပတ်သောအားဖြင့်နှလုံးသွင်းခြင်းအယောနိသော
 မနသီကာရနှင့်စပ်၏။ ။ထိုကြောင့်။ အဘိဓမ္မတ္ထဝိဘာဝနိဋ္ဌိ
 ကာ၌။ ။ကုသလာဒိဘာဝေါပနကုသလာကုသလာနံယောနိ
 သောအယောနိသောမနသီကာရပဋိဗဒ္ဓေါ။ ။ဟုမိန့်ဆိုအပ်
 ဖြို။ ။အနက်ကား။ ။ကုသလာကုသလာနံ။ ကုသိုလ်အကု
 သိုလ်တို့၏။ ကုသလာဒိဘာဝေါပန။ ကုသိုလ်အစရှိသည်၏အ
 ဖြစ်သည်ကား။ ယောနိသော အယောနိသောမနသီကာရ ပဋိ
 ဗဒ္ဓေါ။ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအားဖြင့်နှလုံးသွင်းခြင်း၊ မ
 သင့်မတင့် မလျောက်ပတ်သောအားဖြင့် နှလုံးသွင်းခြင်းနှင့်စပ်
 ၏။ စပ်၍ဖြစ်၏။ ။ဤကားအနက်မြန်မာ။ ။ဤသို့နှလုံးသွင်း
 သည်အားလျော်စွာ ကုသိုလ်အကုသိုလ်တရားတို့သည် ဖြစ်၏
 ဟူ၍လည်းမှတ်သားလေဦး။ ။ဤလှူဒါန်းသောအရာဝယ်။ ကာ
 မာဝစရကုသိုလ်သည်သာလျှင်ဖြစ်၏။ ထိုကာမာဝစရကုသိုလ်
 သည်ဒါနသီလဘာဝနာဟူသောသုံးရပ်အားဖြင့်သုံးပါးရှိ၏။ ။
 တထာဒါနသီလဘာဝနာဝသေန။ ။အဘိဓမ္မတ္ထသင်္ဂါဟ။ လက်

သန်းအဋ္ဌကထာ။ ။အနက်ကား။ ။တထာ။ထိုအရှုရင်း။ပရိ
 ဝစရကုသလံပိ။ ကာမာဝစရကုသိုလ်သည်လည်း။ ၁ပိ။ မခံ
 ဘာဝနာဝသေန။ဒါနသီလဘာဝနာ၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ၁။ ရိတ
 ပါးအပြားရှိသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ။ ခြောက်ပါးသောအစ
 တို့၌။ သုံးပါးအပြားရှိသောကံ၏အစွမ်းအားဖြင့်ဖြစ်သောထိုင်း
 မာဝစရကုသိုလ်သည်။ ဒါနသီလဘာဝနာဟူသောသုံးပါးသေ
 မှတ်ခြင်းဖြင့်ဖြစ်၏။ ထိုကြောင့်။ တထာဒါနသီလဘာဝနာ ဝသေ
 န။ ဟူ၍အဋ္ဌကထာ ဆရာသည်မိန့်ဆို၏။ ။ ထိုကြောင့်။ ထိုပါဌ
 ကို။ ကိုးကားအဖို့တကဲ။ သဟဲပြု၍ သုံးပါးသော ဒါနသီလဘာဝ
 နာဖြင့် မှတ်၍ ဖြစ်ကြောင်းကို။ ။ ဆယုအာရမ္မဏေသု တိဝိဓ
 ကမ္မဝသေနဥပ္ပဇ္ဇမာနမေတံတိ ဝိဓနိယမေန ဥပ္ပဇ္ဇတိတိအာဟ။
 တထာဒါနသီလဘာဝနာဝသေနာတိ။ ။ ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ။ အ
 တိဓမ္မတ္ထ ဝိဘာဝနိ ဋီကာ။ ။ အနက်ကား။ ။ ဆယု။ ခြောက်
 ပါးကုန်သော။ အာရမ္မဏေသု။ အာရုံတို့၌။ တိဝိဓကမ္မဝသေန။
 ကာယကံ၊ ဝစီကံ၊ မနောကံဟူသော သုံးပါးအပြားရှိသော ကံ၏
 အစွမ်းအားဖြင့်။ ။ ဥပ္ပဇ္ဇမာနံ။ ဖြစ်သော။ ဇေတံ။ ထိုကာမာဝစရကု
 သိုလ်သည်။ ဝါ။ တနည်းကား။ ဇေတံ။ ထိုကာမာဝစရ ကုသိုလ်
 သည်။ ဆယု။ ခြောက်ပါးကုန်သော။ အာရမ္မဏေသု။ အာရုံတို့၌။
 တိဝိဓကမ္မဝသေန။ သုံးပါးအပြားရှိသောကံ၏ အစွမ်းအားဖြင့်။
 ဥပ္ပဇ္ဇမာနံ။ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ ဝါ။ တနည်းကား။ ဇေတံ။ ထိုကာမာဝ
 စရကုသိုလ်သည်။ ကာမာဝစရ ကုသလသ။ ကာမာဝစရကု
 သိုလ်၏။ တာသမ္မာန်ထည့်။ ဆယု။ ခြောက်ပါးကုန်သော။ အာရမ္မ
 ဏေသု။ အာရုံတို့၌။ တိဝိဓကမ္မဝသေန။ သုံးပါးအပြားရှိသောကံ
 ၏အစွမ်း အားဖြင့်။ ဥပ္ပဇ္ဇ မာနံ ဥပ္ပဇ္ဇတ္တာ။ ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့်။ တိဝိဓနိယမေန။ ဒါန၊ သီလ၊ ဘာဝနာ ဟူသောသုံးပါးအ
 ပြားရှိသော မှတ် ခြင်းဖြင့်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ။ ဖြစ်၏။ ဣတိ တသ္မာ။ ထို
 ကြောင့်။ တထာဒါနသီလဘာဝနာဝသေနာတိ။ တထာ ဒါနသီလ
 ဘာဝနာဝသေနဟူ၍။ အဋ္ဌကထာ စရိယော။ လက်သန်းအဋ္ဌက

ထာအရှင် နှုရန္ဒါ ဆရာသည်။' အာဟ။၏။ ။ဤကားအနက်မြန်
 မာ။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား။ ။ထိုကာမာဝစရကုသိုလ်သည်
 ခြောက်ပါးသောအာရုံတို့၌။ သုံးပါးသောကံ၏ အစွမ်းအားဖြင့်
 ဖြစ်သည်ရှိသော်။ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဒါနမယကုသိုလ်။
 သီလမယကုသိုလ်။ဘာဝနာမဟကုသိုလ်ဟု။ဒါန၊ သီလ၊ ဘာဝနာ
 အားဖြင့်မှတ်၍ဖြစ်၏။ ထိုကြောင့်။ တထာဒါနသီလဘာဝနာဝ
 သေနဟူသောစကားကို အဋ္ဌကထာဆရာဆို၏ဟူလို။ ။ဓမ္မ
 သင်္ဂဏီအဋ္ဌကထာ၌လည်း။ ။တယိဒံရဇနိယဝဏ္ဏာ ရမ္မဏံ
 ဟုတွာဥပ္ပဇ္ဇမာနမေဝ တိဝိဓေနိယမေန ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဒါနမယံဝါ
 ဟောတိ။သီလမယံဝါ။ဘာဝနာမယံဝါ။ ။ဟုမိန့်၏။ ။အ
 နက်ကား။ ။ရဇနိယဝဏ္ဏာရမ္မဏံ။ ဆိုအပ်ပြီးသော အဆင်း
 လျှင်အာရုံရှိသည်။ဝါ။ ဆိုအပ်သော အဝတ်သင်္ကန်း၏ အဆင်း
 ရှုပါရုံကို အာရုံ ပြုသည်။ ဝါ။ ရဇနိယဝဏ္ဏာရမ္မဏံ ဟုတွာရဇ
 နိယဝဏ္ဏာရမ္မဏာ ဘာဝေန။ ဆိုအပ်ပြီးသော အဆင်းလျှင် အာ
 ရုံရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ ဥပ္ပဇ္ဇမာနမေဝ။ ဖြစ်သည်သာလျှင် ဖြစ်
 သော။ တယိဒံတံဇ္ဇနိကာမာဝစရကုသလံ။ထိုကာမာဝစရကု
 သိုလ်သည်။တိဝိဓေန။သုံးပါးအပြားရှိသော။ နိယမေန။မှတ်ခြင်း
 ဖြင့်။ဥပ္ပဇ္ဇတိ။ဖြစ်၏။ဒါနမယံဝါ။ ဒါနဖြင့်ပြီးသောကုသိုလ်သည်
 လည်း။ဟောတိ။ဖြစ်၏။သီလမယံဝါ။သီလဖြင့်ပြီးသောကုသိုလ်
 သည်လည်း။ ဟောတိ။ဖြစ်၏။ဘာဝနာမယံဝါ။ ဘာဝနာဖြင့်ပြီး
 သောကုသိုလ်သည်လည်း။ဟောတိ။ဖြစ်၏။ ။ဤကားအနက်
 မြန်မာ။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား။ ။ဆိုအပ်ပြီးသောအဆင်းကို အာရုံ
 ပြု၍ဖြစ်သော ထိုကာမာဝစရကုသိုလ်သည်။ ဒါနမယ၊ သီလမ
 ယ၊ ဘာဝနာမယဟုသုံးပါးသောမှတ်ခြင်းဖြင့်ဖြစ်၏ဟူပေ။ ။
 ဤသို့ဒါနမယ၊ သီလမယ၊ ဘာဝနာမယဖြစ်ခြင်းသည် မဇ္ဈိမိက
 နှလုံးသွင်းအားလျော်စွာဖြစ်၏။ဖြစ်ပုံဖြစ်ဟန်ကား။ ။ကထံယဒါ
 ဟိနိလဝိတလောဟိတေဒါတေသုပုပ္ဖါဒိသုအညတရံလဘိတွါ
 ဝဏ္ဏဝသေန အာဘူဇိတွာ ဝဏ္ဏဒါနံမယုန္တိ ဗုဒ္ဓရတနာဒိနံပူဇေ

တိ။တဒါဒါနမယံဟောတိ။ ။ဓမ္မသင်္ဂဏီအဋ္ဌကထာ။ ။အ
နက်ကား။ ။ကထံဟောတိ။ ဒါနမယကုသိုလ်၊သီလမယကု
သိုလ်၊ ဘာဝနာမယကုသိုလ်ဟူ၍ ကာမာဝစရကုသိုလ်သည်
ဖြစ်ပါသည်။ဟိ။ထိုဒါနမယဖြစ်ပုံဖြစ်ဟန်ကိုပြဆိုအံ့။ယဒါ။ အ
ကြင်အခါ၌။နိလပိတလောဟိတောဒါတေသု။ အညှိ၊ အရွှေ၊ အနီ၊
အဖြူအဆင်းရှိကုန်သော။ပုပ္ဖါဒိသု။ပန်းအစရှိသည်တို့တွင်။အည
တရံ။တပါးပါးကို။ လတိတွာ။ ရ၍။ ဝဏ္ဏဝသေန။အဆင်း၏အ
စွမ်းအားဖြင့်။အာဘုဇိတွာ။နှလုံးသွင်း၍။ဣဒံ။ဤအလှသည်။မယံ။
ငါ၏။ဝဏ္ဏဒါနံ။အဆင်းအလှတည်း။ ဣတိ။ဤသို့စိတ်ဖြင့်အောက်
မေ့၍။ဗုဒ္ဓရတနာဒိနံ။ဘုရားရတနာအစရှိသည်တို့အား။ပူဇေတိ။
လှူဒါန်းပူဇော်၏။တဒါ။ထိုအခါ၌။ဒါနမယံ။ ဒါနဖြင့်ပြီးသောဒါနမ
ယကုသိုလ်သည်။ဝါ။ ဒါနဖြင့်ပြီးသောကာမာဝစရဒါနကုသိုလ်
သည်။ဟောတိ။ဖြစ်၏။ ။ဤကားအနက်မြန်မာ။ ။အဓိပ္ပါယ်
ကား။ ။အကြင်အခါ၌။ညှိသောအဆင်းအစရှိသည်ရှိကုန်သော
ပန်းအစရှိသည်တို့တွင်။ တချချကိုရ၍ အဆင်း၏အစွမ်းအားဖြင့်
နှလုံးသွင်း၍မလှူမီအစပဋ္ဌမရှေးဦးကပင်လျှင်။ ဤငါ၏အလှသည်
အဆင်းအလှဒါနတည်းဟုနှလုံးသွင်းအောက်မေ့၍ ရတနာမြတ်
သုံးပါးတို့အားလှူဒါန်းပူဇော်၏။ထိုအခါ။ပဋ္ဌမဝဏ္ဏဒါနအဆင်းအ
လှတည်းဟု အောက်မေ့နှလုံးသွင်းသည်အတိုင်းလျော်စွာ။ဒါနမ
ယကုသိုလ်ဖြစ်၏။ဒါနဖြင့်ပြီးသော ကာမာဝစရဒါနကုသိုလ်ဖြစ်
၏ဟုဆိုသည်။ ။ဒါနေနပကတံဒါနမယံ။ ။တပွကတိတဒ္ဓိတ်
ပြု။ ။ဒါနေန။နှလုံးသွင်းရင်းဖြစ်သောဒါနဖြင့်။ပကတံ။ပြီးသည့်
တည်း။ဒါနမယံ။နှလုံးသွင်းရင်းဖြစ်သောဒါနဖြင့်ပြီးသည်။ ။
ဒါနေနပကတံ။ဟူသောတဒ္ဓိတ်ဝါကျဝယ်။ ဒါနေနပုဒ်၏အရမှာ
နှလုံးသွင်းရင်းဖြစ်သောဝဏ္ဏဒါနကိုရ၏။ ပကတံဟူသောပုဒ်၏
အရမှာ။ ထိုနှလုံးသွင်းရင်းဖြစ်သောဝဏ္ဏဒါနဖြင့်ပြီးသော လှူပြီး
သောဒါနကို ရ၏။ ဒါန မယံ။ ဟုဝါကျပြီးသော်။ ထိုနှလုံးသွင်း
ရင်း ဖြစ်သော ဝဏ္ဏဒါနဖြင့် ပြီးသော လှူပြီးသော ဒါနသည်။

ဒါနမယံ ဟူသောပုဒ်၏အရဖြစ်သည်။ ထိုကြောင့်။ ဒါနမယကု
သိုလ်မည်သည်။ ဒါနဖြင့်ပြီးသော ကာမာဝစရကုသိုလ်တည်း
ဟုမှတ်ယူလေ။

သီလမယကာမာဝစရကုသိုလ်ဒါနဖြစ်ပုံဖြစ်ဟန်ကား။ ။
ယဒါပနတထာရူပမေဝ ဒေယျဓမ္မံလဘိတွာ မယံကုလဝံသော
ကုလတန္တိကုလပဝေဏိသောကုလဝတ္တံတေန္တိ ဗုဒ္ဓရတနာဒိနံ
ပူဇေတိ။တဒါသီလမယံဟောတိ။ ။ယခင်အဋ္ဌကထာ။ ။အ
နက်ကား။ ။ပန။ဒါနမယကုသိုလ်ဒါနမှတပါး၊ သီလမယကု
သိုလ်ဒါနကိုဆိုအံ့။ယဒါ။အကြင်အခါ၌။တထာရူပမေဝ။ထိုသို့သ
ဘောရှိသည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ဒေယျဓမ္မံ။လှူရန်လှူဘွယ်ဝတ္ထု
ကို။လဘိတွာ။ရ၍။သောသေဝါ။ဤအလှူဒါနသည်။ဝါ။ဤလှူခြင်း
သည်။မယံ။ငါ၏။ကုလဝံသော။အမျိုးတို့၏အနွယ်တည်း။သော။
ဤအလှူသည်။မယံ။ငါ၏။ (လိုက်စေ)။ ကုလတန္တိ။ အမျိုးတို့၏
အစည်အလာတည်း။ သော။ဤအလှူသည်။မယံ။ငါ၏။ ကုလပ
ဝေဏိ။ အမျိုးတို့၏အဆက်အစပ်တည်း။ ဧတံ။ဤအလှူသည်။မ
ယံ။ငါ၏။ကုလဝတ္တံ။ အမျိုးတို့၏ကျင့်ဝတ်တည်း။ ဣတိ။ ဤသို့နှု
လုံးသွင်း၍။ဗုဒ္ဓရတနာဒိနံ။ဘုရားအစရှိသောရတနာမြတ်သုံးပါး
တို့အား။ ပူဇေတိ။ လှူဒါန်းပူဇော်၏။တဒါ။ထိုအခါ၌။သီလမယံ။
စာရိတ္တသီလဖြင့်ပြီးသောကာမာဝစရဒါနကုသိုလ်သည်။ဟော
တိ။ဖြစ်၏။ ။ဤကားအနက်မြန်မာ။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား။ ။
အကြင်အခါ၌။ ထိုသို့အပ်ပြီးသောအဆင်းရှိသောလှူဘွယ်ဝတ္ထု
ကိုရ၍ဤအလှူဒါနသည်။ငါ၏အမျိုးတို့၏ အနွယ်အစည်အဆက်
အစပ်ကျင့်ဝတ်တည်းဟု။မလ္လမိ၌ရှေ့အဖို့အစပဌမကပင်။စာရိတ္တ
သီလကိုနှုလုံးသွင်း၍ဗုဒ္ဓရတနာအစရှိသည်တို့အားလှူဒါန်းပူဇော်
၏။ထိုအခါ။ ပဌမရှေးဦးက။ စာရိတ္တသီလဖြင့် နှလုံးသွင်းခဲ့သော
ကြောင့် စာရိတ္တ သီလဖြင့် ပြီးသောသီလမယ ကာမာဝစရဒါ
နကုသိုလ်ဖြစ်၏။ ။ဤသို့လှူလျှင် သီလဖြစ်သည်ဟု မယူ

မမှတ်လင့်။ စာရိတ္တသီလဖြင့်ပြီးသော သီလမယ ဧါနကုသိုလ်
 သဉ်သာလျှင်ဖြစ်၏ဟုမှတ်ယူလေ။ ။အဋ္ဌကထာပါဌ၌။ကုလဝံ
 သော။ ကုလတန္တိ။ ကုလပဝေဏိ။ ကုလဝတ္တံဟူ၍အမျိုးတို့၏အ
 နွယ်၊ အစဉ်၊ အဆက်၊ အကျင့်ဟုဆိုခြင်းဤအလုံးစုံသည်စာရိတ္တအ
 ကျင့်ကိုပြုခြင်း၏အစဉ်ကိုဆိုသောစကားတည်း။ ထိုစာရိတ္တသီလ
 ဖြစ်သောကြောင့်။ သီလမယကုသိုလ်မည်၏ဟုခေါ်သည်။ ဝါရိတ္တ
 သီလမဟုတ်ဟုမှတ်ယူ။ ။ထိုကြောင့်။ မူလဒီကာ၌။ ။သဗ္ဗ
 မေတံစာရိတ္တကြိယာပဗန္ဓသဝစနံ။ စာရိတ္တသီလတ္တာ သီလမ
 ယံ။ ။ဟုမိန့်အပ်၏။ ။အနက်ကား။ ။ဇေတံသဗ္ဗံ။ ဤကုလ
 ဝံသောကုလတန္တိကုလပဝေဏိကုလဝတ္တံဟူသော ဤအလုံးစုံ
 သောစကားရပ်သည်။ စာရိတ္တကြိယာပဗန္ဓသ။ စာရိတ္တအကျင့်
 သီလကိုပြုခြင်း နှလုံးသွင်းခြင်း၏ အစည်အဆက်ကို။ ဝစနံ။ ဆို
 သောစကားစုစကားရပ်တည်း။ စာရိတ္တသီလတ္တာ။ စာရိတ္တသီ
 လ၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သီလမယံ။ သီလမယဖြစ်သော ကာမာဝ
 စရဒါနကုသိုလ်မည်၏။ ။ဤကားအနက်မြန်မာ။ ။သီလေန
 ပကတံသီလမယံ။ ။ယခင်နည်းတဦးတည်းပြု။ ။သီလေန။ ဤအ
 လှူသည်ငါ၏အမျိုးတို့၏အနွယ်အစည်အဆက်ကျင့်ဝတ်ဟုနှလုံး
 သွင်းသောစာရိတ္တသီလဖြင့်။ ပကတံ။ ပြီးသော ပြုသောဒါနကု
 သိုလ်တည်း။ သီလမယံ။ ဤအလှူသည်ငါ၏အမျိုးတို့၏ အနွယ်အ
 စည်အဆက်ကျင့်ဝတ်ဟုနှလုံးသွင်းသော စာရိတ္တ သီလဖြင့်ပြီး
 သောပြုသောဒါနကုသိုလ်။ ။ယခင်ဒါနမယ၌ဆိုခဲ့သော နည်း
 နှင့်အတူ။ သီလမယဟူသည်။ စာရိတ္တသီလဖြင့်ပြီးသော ပြုသော
 ကာမာဝစရဒါနကုသိုလ်ပင်တည်းဟုမှတ်ယူလေ။

ဘာဝနာမယဖြစ်ပုံဖြစ်ဟန်ကား။ ။ယဒါပန တာဒိသေန
 ဝတ္ထုနာရတနတ္ထယံ။ ပူဇံကတွာ အယံဝဇ္ဇော ခယံဂန္ထိသတိ
 တိခယဝယံပဋ္ဌပေသိ။ တဒါဘာဝနာမယံဟောတိ။ ။ယခင်အ
 ဋ္ဌကထာ။ ။အနက်ကား။ ။နပ။ သီလမယဟုတပါး ဘာဝနာ
 မယကိုဆိုအံ့။ ယဒါ။ အကြင်အခါ၌။ တာဒိသေန။ ထိုသို့ သဘောရှိ

သော။ဝတ္ထုနာ။လှူရန်လှူဘွယ်ဝတ္ထုဖြင့်။ ရတနတ္ထယံ။ ရတနာ
 တို့၏သုံးပါးတို့၏ အပေါင်းကို။ ပူဇံ။ လှူဒါန်း ပူဇော်ခြင်းကို။ က
 တွာ။ပြု၍။ အယံဝဏ္ဏော။ ဤအဆင်းသည်။ ခယံ။ ကုန်ခြင်းသို့။
 ဂစ္ဆိဿတိ။ ရောက်လတံ။ဝယံ။ ပျက်စီးခြင်းသို့။ ဂစ္ဆိဿတိ။
 ရောက်လတံ။ဣတိ။ဤသို့။ခယဝယံ။ကုန်ခြင်း ၊ ပျက်ခြင်းကို။ပဋ္ဌ
 ပေသိ။ဖြစ်စေ၏။တဒါ။ထိုအခါ၌။ ဘာဝနာမယံ။ ဝိပဿနာဘာ
 ဝနာဖြင့် ပြီးသော ကာမာဝစရ ကုသိုလ်ဒါနသည်။ ဟောတိ။
 ၏။ ။ဤကားအနက်မြန်မာ။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား။ ဆိုခဲ့ပြီးသော
 အဆင်းရှိသောလှူဘွယ်ဝတ္ထုဖြင့် ရတနာသုံးပါးအားပူဇော်လှူ
 ဒါန်း၍ဤအဆင်းသည်ကုန်ခြင်းပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်လတံဟု။
 ခယ။ဝယဟူသောဝိပဿနာဘာဝနာကိုဖြစ်စေ၏။ ထိုအခါ။ထို
 ဒါနသည်။ ဘာဝနာဖြင့် နှလုံးသွင်းသောကြောင့်။ ဘာဝနာမယ
 ကာမာဝစရကုသိုလ်ဒါနဖြစ်၏။ ဘာဝနာသာ ဖြစ်သည် ဒါနမ
 ဖြစ်ဟုမမှတ်ယူလင့်။ ။ဘာဝနာယပကတံဘာဝနာမယံ။ ။ယ
 ခင်နည်းပြု။ ။ဘာဝနာယ။ခယဝယဟူသောဝိပဿနာဘာဝနာ
 ဖြင့်။ပကတံ။ပြီးသောကာမာဝစရကုသိုလ်ဒါနတည်း။ဘာဝနာ
 မယံ။ခယဝယဟူသောဝိပဿနာဘာဝနာဖြင့်ပြီးသော ကာမာ
 ဝစရဒါနကုသိုလ်။ ။ဤဝစနတ္တ၏အဓိပ္ပါယ်နှင့်တကွ။ ဆိုခဲ့ပြီး
 သောအဋ္ဌကထာလာတိုင်း ဘာဝနာမယ ကုသိုလ်ဒါနကို မှတ်
 ယူ။ ။ဤဓမ္မသင်္ဂဏီအဋ္ဌကထာဝယ်။ ကာမာဝစရ ကုသိုလ်
 ကိုနိယမသုံးပါးဖြင့်ဝေဘန်၍ပြရာ၌။ ရတနာသုံးပါးအား လှူဒါန်း
 သောဒါနသည်သီလသာဖြစ်သည်။ဒါနမဖြစ်ဟု အရိပ်အမြွက်မျှ
 မလာချေ။ ယောနိသော မနသိကာရ နှလုံးသွင်း ထူးခြား၍လှူ
 သောကြောင့်နှလုံးသွင်းအားလျော်စွာ။ဒါနမယ။ သီလမယ။ ဘာ
 ဝနာမယကုသိုလ်ဒါနသာ ဖြစ်သည်။ သီလသဘောသို့လည်းမ
 သက်ချေ။ထိုကြောင့်။ရုပ်ထူတော်ဘုရားအား ဆွမ်းအစရှိသည်
 တို့ဖြင့်လှူဒါန်းသောဒါနသည်။ သီလမဟုတ်။ ဒါနတည်းဟုစင်
 စစ်မှတ်ယူလေ။

ဤအရာ၌။ ဝရဇိန် ဝိဗန်းကြိုးကပ်။ နတ်လက်နက် ပစ်ဖြတ်
အပ်သော သစ်ပင်သည်။ နောင်တဖန်ကွန်၍ အညွန့် အရွက်မ
ထွက်နိုင်။ မစည်ကားနိုင်။ မစိမ်းရှင်နိုင်ဘိ သကဲ့သို့။ တချက်
တည်း။ ပြတ်စဲ၍ အယူမကွဲဘဲ။ မလွဲတန္တိ။ ဥာဏ်ဝန္တိဖြင့်။ ညီမျှ
သော သမာနဝါဒီ။ ယူမှီမယွင်း။ လင်းစေခြင်းငှါ။ အဋ္ဌကထာပါဌ
နှင့်။ ဆုံးဖြတ်လိုက်အံ့။ ။ ဝရမာနံ ဘဂဝန္တိ စတုဟိပစ္စယေဟိ
ဥပဋ္ဌဟန္တာပူဇန္တာ။ ပရိနိဗ္ဗ။ တဗ္ဗဘဂဝန္တိ ဥဒ္ဓိဿ ဓာတု စေတိယာ
ဒိကေ ဥပဋ္ဌဟန္တာပူဇန္တာ ဗုဒ္ဓေ ဒါနံ ဒဒန္တိ နာမ။ ။ သုတ္တသင်္ဂဟအ
ဋ္ဌကထာ။ ။ အနက်ကား။ ။ ဝရမာနံ။ သက်တော်ထင်ရှားရှိ
သော။ ဘဂဝန္တိ။ ရှင်တော်ဘုရားကို။ စတုဟိ။ လေးပါးကုန်သော။
ပစ္စယေဟိ။ ပစ္စည်းတို့ဖြင့်။ ဥပဋ္ဌဟန္တာ။ လုပ်ကျွေးကုန်သောသူ
တို့သည်။ ပူဇန္တာ။ ပူဇော်ကုန်သောသူတို့သည်။ ဗုဒ္ဓေ ဗုဒ္ဓဿ။ ရှင်
တော်ဘုရားအား။ ဒါနံ။ အလှူကို။ ဒဒန္တိ နာမ။ ပေးလှူသည်မည်
ကုန်၏။ ပရိနိဗ္ဗ။ တံ။ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူလေပြီးသော။ ဘဂဝန္တိဗ္ဗ။
မဟာအသင်္ခတဓာတ်၊ ပြည်တော်မြတ်၌ ကိန်းဝပ် စံပျော် ရှင်
တော်ဘုရားကိုလည်း။ ဥဒ္ဓိဿ။ ရည်မှတ်၍။ ဓာတု စေတိယာဒိ
ကေ။ ဓာတုစေတိအစရှိသည်တို့ကို။ ဝါ။ ဓာတုစေတိ၊ ဓမ္မစေတိ၊
ပရိဘောဂစေတိ၊ ဥဒ္ဓိသိကစေတိတော် မြတ်တို့ကို။ စတုဟိ။
ကျောင်း၊ သင်္ကန်း၊ ဆွမ်း၊ ဆေးဟူ၍ လေးပါးကုန်သော။ ပစ္စယေ
ဟိ။ ပစ္စည်းတို့ဖြင့်။ ဥပဋ္ဌဟန္တာ။ လုပ်ကျွေးကုန်သော သူတို့သည်။
ပူဇန္တာ။ ပူဇော်ကုန်သော သူတို့သည်။ ဗုဒ္ဓေ။ ဘုရား၌။ ဝါ။ ဗုဒ္ဓေ
ဗုဒ္ဓဿ။ ရှင်တော်ဘုရားအား။ ဒါနံ။ အလှူကို။ ဒဒန္တိ နာမ။ လှူဒါန်း
သည်မည်ကုန်၏။ ။ ဤကား အနက်မြန်မာ။ ။ ဤအဋ္ဌကထာပါဌ
ဖြင့်။ သက်တော်ထင်ရှားရှိသော ရှင်တော်ဘုရားအား။ ဓာတုစေ
တိတော်အစရှိသော လေးပါးသော စေတိတော်တို့အား။ ဆွမ်း
အစရှိကုန်သော ပစ္စည်းတို့ဖြင့် လှူဒါန်းလျှင် ဒါနမဖြစ်။ သီလသာ
ဖြစ်သည်ဟု ယူလေ့ရှိကုန်သော သူတို့၏ မှားယွင်း ဖောက်ပြန်
သောမိစ္ဆာဥာဏ်ကို ပယ်ထွန်တော်မူချေ၏။ ထိုကြောင့်။ ရုပ်ထု

ဆင်းထူဟူသောဥဒ္ဓါသိကစေတီတော်မြတ်အားလည်း။ ဆွမ်းအစရှိသည်တို့ဖြင့်လှူဒါန်းလျှင်။ ဒါနသာဖြစ်၏။ သီလမဖြစ်။ သီလမဟုတ်ဟု။ မြဲမြံစွဲ၍မှတ်ယူကြလေ။ ဓာတုစေတီယာဒိကေ ဥပဋ္ဌဟန္တာပူဇန္တာဗုဒ္ဓေဒါနံဒေန္တိနာမ။ ဟူသောပါဠိကို မြဲမြံစွဲယူ။ လေ့ကျက်မှတ်သားကြလေ။ ။ ဤကား။ ရုပ်ထူဆင်းထူအားလှူဒါန်းလျှင်။ သီလမဖြစ်။ ဒါနသာဖြစ်သောအဆုံးအဖြတ်တည်း။ ။ ဒုတိယအဆုံးအဖြတ်ပြီး၏။

ယခုအခါ။ ဘုရားရုပ်ထူ။ စေတီကိုတည်ထား ပူဇော်ကြသည်ကာလ။ ငွေလက္ခ။ အသပြာပေး၍ရုပ်ထူတော်ကို အနေကစာတင်၍ ရေစက်သွန်းချ။ စေတီတော်ကို ဘုရားစေတီတည်ထားသည်၏အကျိုးကိုသာရ ခေါ်ဟု ရေစက်သွန်းချ၍ ကိုးကွယ်ကြရာ။ ပဋ္ဌမဝဟ်ယူ။ ပေးကမ်းသောငွေသည်။ ဒါနမဖြစ်။ သီလသည်ဖြစ် သည်ဟု။ ပြောဆိုကြပါသည်။ မှန်မမှန်ကို သိလိုပါသည်ဟု။ ရှေးယခင်က လျှောက်ထားကြဘူးသည်။ နှုတ်တုံ့သာဖြေဆို ဘူးသည်။ ယခုအခါ။ စကား စပ်လျည်း၍ မှန်မမှန်ကို ဆုံးဖြတ် တော့အံ့။ ။ ဒါနမဖြစ်။ သီလသာ ဖြစ်သည်ဟု။ အဟော အပြော အဆိုလည်း များကြသည်။ သီလသာဖြစ်သည်ဟုယူသောဆရာတို့၏ အာဘော်ကို ထောက်ရှုသော စာရိတ္တသီလဖြစ်သော အနေနှင့်သီလသာဖြစ်၏ဟုယူဟန်ရှိ၏။ ။ ထင်ရှား လတံ့။ ။ သကလ ဇမ္ဗုဒီပေ စတုရာသီတိယာ နဂရ သဟဿေသု စတုရာသီတိ ဝိဟာရ သဟဿာနိ ကာရာပေသိ။ စတုရာသီတိသဟဿ စေတီယပဒိုမဏ္ဍိတာနိဓမ္မေနော။ နောအဓမ္မေန။ ။ ဓမ္မာသောကမင်းကြီး ကျောင်းဆောက်လုပ်ကြောင်း။ စေတီတည်ကြောင်း။ ပါရာဇိကဏ်အဋ္ဌကထာ။ ။ အနက်ကား။ ။ အာသောကရာဇာ။ ဓမ္မာသောကမင်းမြတ်မင်းကောင်းသည်။ သကလဇမ္ဗုဒီပေ။ အလုံးစုံသော ဇမ္ဗုဒီပါကျွန်း၌။ စတုရာသီတိယာ နဂရ သဟဿေသု။ ရှစ်သောင်း

လေးထောင်သောမြို့တို့၌။ စတုရသီတိသဟဿစေတီယ ပ
 ဋိမဏ္ဍိတာနိ။ ရှစ်သောင်းလေးထောင်သော စေတီတော်မြတ်
 တို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်ကုန်သော။ စတုရသီတိ ဝိဟာရ သ
 ဟဿာနိ။ ရှစ်သောင်းလေးထောင်ကုန်သောကျောင်းတော်တို့
 ကို။ ဓမ္မနေဝ။ တရားသဖြင့်သာလျှင်။ ကာရာပေသိ။ ဆောက်
 လုပ်စေ၏။ အဓမ္မန။ မတရားသဖြင့်။ ဝါ။ တရားနှင့်မညီသဖြင့်။
 နောကာရာပေသိ။ မဆောက်လုပ်စေ။ ။ ဤကားအနက်မြန်မာ။ ။
 ဤသို့ကျောင်းတော်၊ စေတီတော်တို့ကိုဆောက်လုပ်တည်ထား
 ရာ၌။ ငွေကြေးမည်မျှအတိုးလက္ခပေးရ၏ဟု အသေအချာမပါ။
 မပါသော်လည်း။ ယခုကလေး။ တိုင်းနေပြည်သူ။ လူနှင့်တကွ။ သမု
 တိနတ်။ မင်းမြတ်ကောရာတို့သည်။ ကျောင်းတရားရုပ်ထုစေတီ
 တည်ထားကြသောအခါ။ ငွေကြေးအတိုးလက္ခပေး၍တည်ထား
 ရသော အဖြစ်ကို စိစစ်ထောက်ရှု၍ အဏုမာနအားဖြင့်။ ဓမ္မာ
 သောကမင်းကြီးသည်လည်း။ အတိုးလက္ခငွေကြေးပေးရမည်
 စင်စစ်တည်း။ အတိုးလက္ခငွေကြေးမပေးမူ၍ လက်သမားပန်း
 ရန်သမားတို့ကိုနှိပ်စက်ကလုပြု၍အဓမ္မဖြင့်မပြုလုပ်စေ။ အဘယ်
 ကိုထောက်ရှုသိရသနည်း။ ဓမ္မနေဝ။ နောအဓမ္မန။ ဟူသော
 ပါဠိကိုထောက်ရှုသိရသည်။ ဤရှစ်သောင်းလေးထောင်သော
 ကျောင်းစေတီတို့ကို ဆောက်စေ၍ ပြီးသည်ကာလ။ မင်းကြီး
 သည် ကျောင်းစေတီပူဇော်သာရခေါ်အံ့သောငှါ။ မိမိဆောက်
 လုပ်သော အာသောကာရုံကျောင်းသို့သွား၍ရဟန်းသင်္ဃာ၏အ
 လယ်၌နေ၏။ ထိုအခါ။ ထိုခဏ၌။ ကုဇေရှဆယသောရဟန်း
 ယောကျ်ား။ ကိုးသန်း ခြောက်သိန်းသောရဟန်းမိန်းမတို့သည်
 စည်းဝေးကြကုန်၏။ ထိုရဟန်းယောကျ်ားတို့တွင်။ ရဟန္တာ ရ
 ဟန်းတို့သည်တသိန်းရှိကုန်၏။ ထိုရဟန္တာတို့သည်။ မင်းကြီး
 သည်။ မိမိ၏ ကောင်းမှုကို အကြွင်း အကျန်မရှိ။ ရှစ်သောင်း
 လေးထောင် သော မြို့တို့၌။ ရှစ်သောင်း လေးထောင် သော
 ကျောင်းတို့ကိုမြင်ရပြားအံ့။ သာသနာတော်၌ အလွန်ကြည်ညို

ရာ၏ဟုလုံးသွင်းကြံကြံ၍ လောကအလုံးကို ဟင်းလင်းဖွင့်စေ
သောလောကဝိဝရဏမည်သောတန်ခိုးပြာဋိဟာကို ပြုကြလေ
ကုန်၏။ မင်းကြီးသည်ရှစ်သောင်းလေးထောင်ကုန်သောကျောင်း
စေတီတို့ကိုမြင်လေ၏။ မြင်သောကြောင့် သဒ္ဓါပသန္နအားကြီး
စွာဖြစ်၍ဤသို့ကြံ၏။ ။သောတံဝိဘူတိံ ပဿမာနောဥဇ္ဇာရေ
နပိတိပါမောဇ္ဇေနသမန္နာဂတောအတ္ထိ ပနအညဿပိ ကဿမိ
ဝေရူပံ ပိတိပါမောဇ္ဇံ ဥပ္ပန္နပုဗ္ဗန္တိ စိန္တေန္တော ဘိက္ခုသံဃံပုစ္ဆိ။
ဘန္တေအမှာကံလောကနာထဿ ဒသဗလဿသံသာသနေကော
မဟာပရိစ္စာဂံပရိစ္စဇိ။ကဿပရိစ္စာဂေါမဟန္တောတိ။ ။ပါရာ
ဇိကဏ်ဗာဟိရနိဒါန်းအဋ္ဌကထာ။ ။အနက်ကား။ ။ဥဇ္ဇာရေ
န။များမြတ်သော။ပိတိပါမောဇ္ဇေန။ ရှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်း
နှင့်။သမန္နာဂတော။ ပြည့်စုံသော။ သော။ ထိုဓမ္မာသောကမင်း
မြတ်သည်။တံဝိဘူတိံ။ထိုဓမ္မ။ဒီပါကျန်းအပြင်ဝယ် ရှစ်သောင်း
လေးထောင် ကုန်သောမြို့တို့၌ ရှစ်သောင်း လေးထောင် ကုန်
သော ကျောင်းစေတီတော်တို့၏တင့်တယ်ခြင်းကို။ ပဿမာ
နော။မြင်သည်ဖြစ်၍။ဝါ။မြင်သည်ရှိသော်။ဝါ။ မြင်သောကြောင့်။
အညဿပိ။ ငါမှတပါး လည်း ဖြစ်သော။ ကဿမိ။ တစုံတ
ယောက်သော သူအား။ ဝေရူပံ။ ဤငါကဲ့သို့ ပိတိပါမောဇ္ဇာဖြစ်
ခြင်းသဘောရှိသော။ပိတိပါမောဇ္ဇံ။ရှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်း
ပိတိပါမောဇ္ဇာသည်။ဥပ္ပန္နပုဗ္ဗန္တိ။ဖြစ်ဘူးခဲ့လေသောသူသည်။ ဝါ။
ရှေးအခါ၌ဖြစ်သောသူသည်။အတ္ထိပန။ ရှိလေသလော။ဣတိ။ဤ
သို့။စိန္တေန္တော။ ကြံလျက်။ ဝါ။ကြံအောက်မေ့၍။ ဘိက္ခုသံဃံ။ရ
ဟန်းသင်္ဃာကို။ဘန္တေ။ အရှင်ဘုရား။ အမှာကံ။ အကျွန်ုပ်တို့၏။
လောကနာထဿ။ လူသုံးဦးတို့၏ ကိုးကွယ်ရာဖြစ်သော။ ဒသ
ဗလဿ။ မြတ်စွာဘုရား၏။သာသနေ။ သာသနာတော် မြတ်၌။
ကော။အဘယ်သူသည်။ မဟာပရိစ္စာဂံ။ ကြီးစွာသော စွန့်ကြဲ
ခြင်းကို။ပရိစ္စဇိ။ စွန့်ပါသနည်း။ ကဿ။ အဘယ်သူ၏။ ပရိစ္စာ
ဂေါ။လှူဒါန်းစွန့်ကြဲခြင်းသည်။ မဟန္တော။ ကြီးမြတ် ပါသနည်း။

ဝါ။ များပြားပါသနည်း။ ဣတိ။ ဤသို့ဆို၍။ ပုစ္ဆိ။ မေးလေ၏။ ။ ဤ
 ကားအနက်မြန်မာ။ ။ မင်းကြီးသည်။ ဤသို့သောစကားအစည်
 ဖြင့်ရဟန်းသင်္ဃာကို မေးလေသော်။ ရဟန်းသင်္ဃာတော်တို့က။
 အရှင် မဟာမောဂ္ဂလိပုတ္တတိဿမထေရ်အား ဝန်ပြုကြလေ၏။
 ထိုအရှင်မဟာမောဂ္ဂလိပုတ္တတိဿမထေရ်အား။ ဤသို့ဖြေကြား
 ၏။ ။ မဟာရာဇ ဒသဗလဿ သာသနေ ပစ္စယဒါယကောနာ
 မတယာသဒိသောဓရမာနေပိတထာဂတေန ကောစိ အဟော
 သိ။ တဝေဝပရိစ္စာဂေါမဟာတိ။ ။ ဤသို့ဖြေ၏။ ။ ယခင်အဋ္ဌ
 ကထာ။ ။ အနက်ကား။ ။ မဟာရာဇ။ မင်းကြီး။ ဒသဗလဿ။
 မြတ်စွာဘုရား၏။ သာသနေ။ သာသနာတော်မြတ်၌။ ပစ္စယဒါယ
 ကောနာမ။ ပစ္စည်းကိုလှူဒါန်းသည်မည်သော။ တယာ။ သင်နှင့်။
 သဒိသော။ တူမျှသောသူသည်။ တထာဂတေ။ ရှင်တော်ဘုရား
 သည်။ ဓရမာနေပိ။ သက်တော်ထင်ရှားရှိစဉ်ကလည်း။ ကောစိ။
 တစုံတယောက်သောသူမျှ။ နအဟောသိ။ ရှိသည် မဖြစ်ဘူးချေ။
 တဝေဝ။ သင်မင်းကြီး၏သာလျှင်။ ပရိစ္စာဂေါ။ စွန့်ကြဲခြင်းသည်။
 မဟာ။ ကြီးမြတ်၏။ ဝါ။ များပြားချေ၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ အာဟ။ ဖြေ
 ကြားပြောဆို၏။ ။ ဤကားအနက်မြန်မာ။ ။ ကျောင်း စေတီ
 တော်တို့ကို တည်ထား၍ စွန့်ကြဲခဲ့သော ဒါနတို့၏ ကြီးမြတ်
 ကြောင်းကို မေးရင်းဖြစ်သည် အလုံးစုံကို အကုန်သိမ်းရုံး၍အ
 သင်မင်းကြီး၏ စွန့်ကြဲခြင်းသည် သာလျှင် ကြီးမြတ်၏ဟု ဖြေ
 ကြားပြောဆိုသည်ကို ထောက်ရှု၍ လက္ခအဘိုး ပေးသည်ကစ
 ၍ကုန်သမျှသည်ဒါနချဉ်းသာဖြစ်၏။ ဟုမှတ်ယူလေ။ စေတီတော်
 တို့ကိုတည်ထားခြင်းသည်လည်းအမှန်ပင်။ အဘိုး လက္ခ ပေးရ
 မည်လည်းအမှန်ပင်။ မဟာမောဂ္ဂလိပုတ္တတိဿအရှင်က။ ပစ္စယ
 ဒါယကောနာမတယာသဒိသော။ တဝေဝပရိစ္စာဂေါမဟာ။ ဟု
 ပရိစ္စာဂဒါနကိုသာ ဖြေကြားသည်လည်း။ အဋ္ဌကထာ၌။ တိုက်
 ရိုက်ပင် တွေးတော၍ သိလဖြစ်သည်ဟု ဥာဏ်တရား ချင်မလွှဲ
 သင့်ပြီ။

ဘုရားကို ဝယ်ယူရသော ငွေကိုဘုရားထုသွား။ ပန်းရန်
 သွားတို့အားပေးရသည်။ ဘုရားကို ပူဇော်လှူဒါန်းသည်မဟုတ်။
 သို့ဖြစ်၍ ထိုငွေအတွက် ကုသိုလ်မဖြစ်ဟု ဆိုငြားအံ့။ ဥပမာနှင့်
 တကွပြဆိုအံ့။ ဗုဒ္ဓဒါန။ ဓမ္မဒါန။ သံဃာဒါန။ ဟုသုံးပါးရှိသည်တွင်။
 ဗုဒ္ဓဒါန။ ဖြစ်ချင်ခဲ့သော်။ ဘုရားအားလှူရသည်။ သင်္ဃာဒါနဖြစ်လို
 ခဲ့သော်။ သင်္ဃာအားလှူရသည်။ ဓမ္မဒါနတရားအားလှူလိုခဲ့သော်။
 ဤသို့လှူရသည်။ ။ ဓမ္မပူဇော်သောမာတိဓမ္မဓရေတိက္ခ။ ပစ္စ
 ယေဟိ ဥပဋ္ဌဟန္တာပူဇန္တာ။ ဓမ္မဗ္ဗစိရဋ္ဌိတိကံကရောန္တိ။ ဓမ္မဒါနံ
 ဒဒန္တိနာမ။ ။ သုတ္တသင်္ဂဟအဋ္ဌကထာ။ ။ အနက်ကား။ ။ ဓမ္မ
 တရားတော်ကို။ ပူဇော်သောမ။ လှူဒါန်းပူဇော်ကုန်အံ့။ ဣတိ။ ဤသို့
 လုံးပိုက်၍။ ဓမ္မဓရေ။ တရားတော်ကို သင်အံ့လေ့ကျက် ဆောင်
 ရွက်ကုန်သော။ တိက္ခ။ ရဟန်းတို့ကို။ ပစ္စယေဟိ။ ဆွမ်းအစရှိကုန်
 သော ပစ္စည်း တို့ဖြင့်။ ဥပဋ္ဌ ဟန္တာ။ လုပ်ကျွေး ကုန်သော သူတို့
 သည်။ ပူဇန္တာ။ ပူဇော်ကုန်သောသူတို့သည်။ ဓမ္မဓမ္မဿ။ တရား
 တော်အား။ ဒါနံ။ အလှူဒါနကို။ ဒဒန္တိနာမ။ လှူသည်မည်ကုန်၏။
 ဓမ္မဗ္ဗ။ တရားတော်ကိုလည်း။ စိရဋ္ဌိတိကံ။ ကြာမြင့်စွာတည်မြင်း
 ရှိသည်ကို။ ဝါ။ ကြာမြင့်စွာ တည်အောင်။ ကရောန္တိ။ ပြုကုန်၏။
 ဓမ္မဓမ္မဿ။ တရားတော်အား။ ဒါနံ။ အလှူဒါနကို။ ဒဒန္တိနာမ။ လှူ
 သည်မည်ကုန်၏။ ။ ဤကား အနက်မြန်မာ။ ။ ဤအဋ္ဌကထာ
 လာတိုင်း တရားတော်အား လှူလိုလျှင်။ တရားကို ဆောင် ရွက်
 သောရဟန်းအားလှူရသည်။ ယင်းသို့လှူလျှင်ပင်။ တရားအားလှူ
 သည်မည်၏။ ထိုလှူသောပစ္စည်းကိုရဟန်းသည်သုံးဆောင်စား
 သောက်ရသည်။ ထိုက်သည်။ ရဟန်းစားသောက် သော်လည်း။
 ရဟန်းအား လှူသည် မမည်။ လှူသည် မဟုတ်။ တရားအားလှူ
 သည်မည်သည်။ တရားအား လှူသောအလှူဖြစ်၏။ ဤသို့တရား
 အားအလှူဖြစ်သကဲ့သို့ဘုရားထုသွား။ ပန်းရန်ထုသွား တို့သည်။
 ထိုဘုရား ဒါယကာက ပူဇော်သော ငွေကို စားသောက် သုံး
 ဆောင်ကြသော်လည်း။ ဘုရားအားပူဇော်လှူဒါန်းအံ့ဟု စိတ်စေ

တနာသဒ္ဓါပြဋ္ဌာန်း၍ ပူဇော်သောကြောင့်။ ဘုရားဒါယကာမှာ။
 ထိုဝယ်ယူလက္ခပေးသော ငွေအတွက်ကုသိုလ်ဖြစ်၏ဟု မချစင်
 စစ် မှတ်သား ကြလေ။ ဘုရားထုသွား။ ပန်းရန်သွား တို့သည်
 လည်း။လက်အမှုရှိသောကြောင့်။ထိုငွေကိုစားထိုက် သုံးထိုက်
 ၏ဟုမှတ်ယူကြလေ။ တရားအား လှူသော ပစ္စည်းကို ရဟန်း
 သည်သုံးဆောင်ရ။သုံးဆောင်ထိုက်သကဲ့သို့တည်း။

ဤအဋ္ဌကထာဝယ်။သာမညလာသည်ကို အဏုမာန အား
 ဖြင့်ဆုံးဖြတ်သည်။ ဝိသေသ တိုက်ရိုက်အားဖြင့်။ ပဋ္ဌမ မြေကို
 ဝယ်ယူသည်ကစ၍အလုံးစုံကျောင်းရေစက်ချသည့်တိုင်အောင်။
 ကုန်သောငွေပေါင်းကိုရေတွက်၍စွန့်လှူခန်းသည်ကိုဆိုသော
 အဋ္ဌကထာကိုပြ၍ဝိသေသအားဖြင့်ဆိုဆုံးဖြတ်ဦးအံ့။ ။သော
 ဟိ အနာထပိဏ္ဍိကေနဂဟပတိနာဇေတဿ ရာဇကုမာရဿ
 ဟတ္ထတော အဋ္ဌာရသဟိရညကောဒိုဟိကောဒိုသန္ဓာရေနကိ
 ဏိတွာ အဋ္ဌာရသ ဟိရညကောဒိုဟိ သေနာသနာနိကာရာပေ
 တွာအဋ္ဌာရသဟိရညကောဒိုဟိဝိဟာရမဟံနိဋ္ဌာပေတွာ ဇေံစ
 တုပညာသဟိရညကောဒို ပရိစ္စာဂေန ဗုဒ္ဓပရခဿတိက္ခုသံ
 စာဿနိယျာဒိတော။ ။ဗုဒ္ဓကပါဌအဋ္ဌကထာ။သဂါထာဝဂ္ဂသံ
 ယုတ်အဋ္ဌကထာ။ ။အနက်ကား။ ။ဟိ။သင့်စွ။ သော ဝိဟာ
 ရော။ထိုဇေတဝန်ကျောင်းတော်ကို။(နိယျာဒိတော၌စပ်။)အနာ
 ထပိဏ္ဍိကေန။အနာထပိဏ္ဍိအမည်ရှိသော။ဂဟပတိနာ။သူကြွယ်
 ခံဒါယကာသည်။ဇေတဿ။ ဇေတအမည်ရှိသော။ ရာဇကုမာ
 ရဿ။ မင်းသား၏။ ဟတ္ထတော။ လက်မှ။ အဋ္ဌာရသ ဟိရည
 ကောဒိုဟိ။တဆွဲရှစ်ကုဋေ ကုန်သောအသပြာငွေတို့ဖြင့်။ ကော
 ဒိုသန္ဓာရေန။ အစွန်းချင်း ထိအောင်စပ်ခင်းသဖြင့်။ ကိဏိတွာ။
 ဝယ်ယူ၍။ အဋ္ဌာရသဟိရညကောဒိုဟိ။ တဆွဲရှစ်ကုဋေ ကုန်
 သောအသပြာငွေတို့ဖြင့်။သေနာသနာနိ။ကျောင်းတို့ကို။ကာရာ
 ပေတွာ။ဆောံလုပ်စေ၍။အဋ္ဌာရသဟိရညကောဒိုဟိ။တဆွဲရှစ်
 ကုဋေကုန်သောအသပြာငွေတို့ဖြင့်။ဝိဟာရမဟံ။ကျောင်းပူဇော်

ခြင်းကို။ နိဗ္ဗာပေတွာ။ ပြီးဆုံးစေ၍။ ဧဝံ။ ဤသို့။ စတုပညာသဟိ
 ရညကောဋိပရိစ္ဆာဂေန။ ငါးဆဲ့လေးကုဋေ ကုန်သော အသပြာ
 ငွေတို့ကို လှူဒါန်းစွန့်ကြဲ သဖြင့်။ ဗုဒ္ဓပမုခဿ။ ဘုရား အမှူးရှိ
 သော။ ဘိက္ခုသံဃာဿ။ ရဟန်းသင်္ဃာအား။ နိယျာဒိတော။ လှူ
 ဒါန်းအပ်နှင်းအပ်၏။ ။ ဤကား အနက်မြန်မာ။ ။ ဤသို့ မြေကို
 ဝယ်ယူရာမှာ တဆဲ့ ရှစ်ကုဋေ။ ကျောင်းတော် ဆောက်လုပ်
 ရာမှာ တဆဲ့ ရှစ်ကုဋေ။ ကျောင်းကို ရေစက်ချရာမှာ တဆဲ့ ရှစ်
 ကုဋေ။ ပေါင်းအားဖြင့် ငါးဆဲ့လေးကုဋေ သော ငွေကို စွန့်ကြဲလှူ
 ဒါန်း၍ ကျောင်းတော်ကို ဘုရားအမှူးရှိသော ရဟန်းသင်္ဃာအား
 အပ်နှင်း၏။ ဤသို့ မြေဝယ်ယူသည် ကစ၍ ရေစက် ချသည့်တိုင်
 အောင်ကုန်သမျှ ငွေကို ရေတွက်၍ ငါးဆဲ့ လေးကုဋေ သော ငွေ
 ကို စွန့်ကြဲ လှူဒါန်း သည်ဟု။ အဋ္ဌကထာ အရှင်သည် ဆိုသည်
 ကို ထောက်၍ ဤကျောင်းကဲ့သို့ ဘုရားရုပ်ထုဆင်းထု။ စေတီတို့
 ကို ဝယ်ယူပူဇော်သော ငွေ။ အဘိုးလက္ခပေးသော ငွေ။ ရေစက်
 ချသော ငွေဟူသမျှ တို့သည် ဒါနဖြစ်၏ဟု ရချ မှတ်သားကြ
 လေ။ ။ ဤကား။ ဘုရားရုပ်ထု။ စေတီတို့ကို ဝယ်ယူ ပူဇော်
 သော ပဋ္ဌမဝယ်သည် ဒါနမဖြစ်။ ကုသိုလ်မဖြစ်ဟု ယူကြသော အ
 ရာကို ဒါနကုသိုလ်ဖြစ်၏ဟု။ အဋ္ဌကထာ လာတိုင်း ဆုံးဖြတ်သော
 ဝိနိစ္ဆယတည်း။ ။ တတိယဝိနိစ္ဆယပြီး၏။

ဘုရားနှင့် တရား။ ဘုရားက အရင်ဖြစ်သလား။ သို့မဟုတ် တ
 ရားက အရင်ဖြစ်သလား။ ၎င်းကိုလည်း သိလိုပါသည်။ ။ ဤ
 ပုစ္ဆာနှိုက်။ သစ်ပင်သည် ဘယ်ကဖြစ်။ သစ်စေ့ကဖြစ်၏။ သစ်
 စေ့ဘယ်ကဖြစ်။ သစ်ပင်ကဖြစ်၏။ ဤကဲ့သို့ မဆုံးနိုင်အောင် ဖြစ်
 သော ပုစ္ဆာအမေးဖြစ်၍ မမေးအပ်၊ မဖြေအပ်သော ပုစ္ဆာ တည်း။
 သို့သော်လည်း။ အကြောင်း အမြွက်မျှ ပြဆိုဦးအံ့။ ။ ဤပုစ္ဆာ
 သည်။ ဘုရားနှင့် တရား။ အသူက အရင်ဖြစ်သနည်းဟု မေးရင်းဖြစ်
 သောကြောင့်။ ဘုရားပွင့်တော် မူသည် ကစ၍သာ ဖြေဆိုရန်ရှိ
 သည်။ ထိုကြောင့် ဘုရားပွင့်တော်မူသည်မှ ဖြစ်သော တရား

ဘုရား မပွင့်သော်လည်း ဖြစ်နှင့်သော တရားတို့ကို စိစစ်၍ပြ
အံ့။ ။ပဉ္စပိသီလာနိဒသပိ သီလာနိ သီလံနာမ။တဉ္စိတထာဂ
တေဥပ္ပန္နေပိအနုပ္ပန္နေပိဟောတိ။ ။ဝိဘင်းအဋ္ဌကထာ။ ။အ
နက်ကား။ ။ပဉ္စ။ငါးပါးကုန်သော။သီလာနိပိ။ သီလတို့သည်
လည်းကောင်း။ဒသ။ ဆယ်ပါးကုန်သော။ သီလာနိပိ။ သီလတို့
သည်လည်းကောင်း။သီလံနာမ။သီလသါမဉ်ကုန်၏။ဟိ။သင့်စွ။
တံ။ထိုငါးပါး၊ ဆယ်ပါးသီလလည်း။ တထာဂတေ။ ရှင်တော်
ဘုရားသည်။ ဥပ္ပန္နေပိ။ ဖြစ်သော်၎င်း။ အနုပ္ပန္နေပိ။ မဖြစ်သေး
သော်၎င်း။ဟောတိ။ဖြစ်နှင့်၏။ ။ရှစ်ပါးသီလကို ဆယ်ပါးသီ
လ၌ အတွင်းဝင်သောကြောင့် မဆိုကုန်။ ။ဝိနည်း ဝိကာအ
ဆို။ ။တနည်း။ ။ဒသပိ၌။ပိသဒ္ဓါဖြင့်ရှစ်ပါးကိုပေါင်းဆည်း
၍ယူ။ ။ဤငါးပါး၊ရှစ်ပါး၊ ဆယ်ပါးသီလသည်။ ဘုရားမဖြစ်
ခင်ကပင်ဖြစ်၏။ ။ပဉ္စင်ဒသင်္ဂသီလံ တာဝသီလ မေဝ။တံဟိ
ဗုဒ္ဓေဥပ္ပန္နေပိအနုပ္ပန္နေပိလောကေပဝတ္တတိ။ ။ပါရာဇိကဏ်
အဋ္ဌကထာ။ ။အနက်ကား။ ။ပဉ္စင်ဒသင်္ဂသီလံ။ ပဉ္စင်ဒသင်္ဂ
သီလသည်။တာဝ။ရှေးဦးလက်မွန်မဆွ။ သီလမေဝ။သီလသည်
သာလျှင်။ဟောတိ။ဖြစ်၏။ဟိ။သင့်စွ။ တံ။ ထိုပဉ္စင်ဒသင်္ဂသီလ
သည်။ဗုဒ္ဓေ။ဘုရားသည်။ ဥပ္ပန္နေပိ။ဖြစ်သော်၎င်း။အနုပ္ပန္နေပိ။မ
ဖြစ်သေးသော်၎င်း။လောကေ။ လူတို့လောက၌။ ဝါ။ဘုရားပွင့်
တော်မူရာလောက၌။ပဝတ္တတိ။ဖြစ်နှင့်၏။ ။ဤအဋ္ဌကထာတို့
လာတိုင်း ဘုရား မဖြစ်မီက ဖြစ်နှင့်သော တရား တို့ကို မှတ်
ယူ။ ။ဘုရားမဖြစ်မီလောက၌။ ဝစ္စေကဗုဒ္ဓါ။ ကမ္မဝါဒီ ဖြစ်၍
တရားကိုစောင့်သောရသေ့ရဟန်းပုဏ္ဏား။ စကြာဝတေးမင်း။
ဘုရားလောင်းတို့သည်။ဤငါးပါး၊ရှစ်ပါး၊ဆယ်ပါး သီလတို့ကို
ဆောက်တည်စေကုန်၏။ပညတ်ကြကုန်၏။ဘုရား ဖြစ်သောအ
ခါ။ဘုရားပညတ်၏။ ။ပါတိမောက္ခသီလံပန အဓိသီလန္တိ ဝုစ္စ
တိ။တဉ္စိသူရိယောပိယပဇ္ဇောတာနံသိန္နေရူပိယပဗ္ဗတာနံ သဗ္ဗ
လောကီယသီလာနံ အဓိကဉ္စေဝဥတ္တမဉ္စ။ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒ္ဓေယေဝစသံ

ဝတ္တတိ။ ။နဟိတံပညတ္တိံ ဥဒ္ဓရိတွာ အညောသက္ကောဌပေ
 တုံသက္ကောတိ။ ။ပါရာဇိကဏ် အဋ္ဌကထာစသည်။ ။အ
 နက်ကား။ ။ပါတိမောက္ခသီလံပန။ ပါတိမောက္ခ သီလကို
 ကား။အမိသီလန္တိ။ လွန်ကဲသော သီလဟူ၍။ ဝုတ္တတိ။ဆိုအပ်၏။
 ဟိ။သင့်စွ။တံ။ထိုပါတိမောက္ခသီလသည်။သူရိယော။ နေသည်။
 ပဇ္ဇော တာနံ။ အရောင် အပေါင်းတို့ ထက်။ အမိ ကော ဝိယ။
 လွန်သခဲ့သို့ ၎င်း။ သိန္ဓေရ။ မြင်းမိုရ် တောင်သည်။ ပဗ္ဗ တာနံ။
 တောင် တကာ တို့ထက်။ အမိကော ဝိယ။ လွန်သခဲ့သို့ ၎င်း။
 သဗ္ဗလောကီယ သီလာနံ။ ခပ်ဆိမ်းကျန်သော လောကီ သီလ
 တို့ထက်။အမိကဇ္ဈေဝ။ လွန်လည်း လွန်သည်သာဖြစ်၏။ ဥတ္တ
 မဇ္ဈ။ မြတ်လည်းမြတ်၏။ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေယေဝစ။ ဘုရားဖြစ်တော်
 မူသော ကာလအခါ၌ သာလျှင်။ သံဝတ္တတိ။ လောက၌ ဖြစ်၏။
 ဟိ။သင့်၏။ တံပညတ္တိံ။ ထိုပါတိမောက်ဝိနည်း ပညတ် တော်
 ကို။ ဥဒ္ဓရိတွာ။ မိမိတို့၏အတ္တတ္တသဗ္ဗာန်မှ . အာခံတွင်းမှ ထုတ်
 နှုတ်၍။ အညော။ ဘုရားကိုယ်တော်မှ တပါးသော။သက္ကော။
 သတ္တဝါ သည်။ ဌပေတုံ။ လောက၌ ထားခြင်းငှါ။ နသက္ကော
 တိ။မစွမ်းနိုင်ကြလေ။ ။ဤကားအနက်မြန်မာ။ ။ဤအ
 ဋ္ဌကထာ လာတိုင်း။ ဘုရား ဖြစ်တော် မူသော အခါ၌ သာလျှင်
 ဝိနည်းတရား ပါတိမောက်သီလသည်ဖြစ်၏။ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေယေဝ။
 ၌ဝေသဒ္ဓါဖြင့် ဘုရားမဖြစ်မီ မဖြစ်ခင်။ ဤဝိနည်းပါတိမောက်
 သည်မဖြစ်ဟုပြု၏။ကန့်၏။ ပါတိမောက်ကိုသာ ဥက္ကဋ္ဌနိဒ္ဒေသ။
 ဥပလက္ခဏနည်း။ နိဒ္ဒေသနည်းတို့ဖြင့်ဆို၏ဟုမှတ်။အဝုတ္တသိန္တိ
 နည်းဖြင့်။တိက္ခ။နိပါတိမောက်။ မဟာဝါ။စူဠဝါခန္ဓက။ပရိဝါရ
 ဟူသော အနုညာတ။ ပဋိက္ခေပဝိနည်းပညတ်တော်တို့ကို အ
 ကုန်ယူလေ။ဝိနည်းပိဋကတ်ကိုယူဟုလို။အဘယ်ကြောင့်နည်း။
 ဝိနည်းသိက္ခာပုဒ်ပညတ်ကို ပညတ်ခြင်းသည်။ ဘုရား၏အရာ
 သာဖြစ်သောကြောင့်တည်း။သာဝကတို့၏အရာမဟုတ်။ ။
 ဗုဒ္ဓဝိသယောသိက္ခာပဒပညတ္တိံ။ ။ယခင်အဋ္ဌကထာ။ ။

အနက်ကား။ ။သိက္ခာပဒပညတ္တိ။ သိက္ခာပုဒ်ကိုပညတ်ခြင်း
 သည်။ ဗုဒ္ဓဝိသယော၊ ဗုဒ္ဓဝိသယောဇေ။ မြတ်စွာဘုရား၏အရာ
 သာတည်း။န။ သာဝကရဟန္တာတို့၏အရာမဟုတ်။ ။ဇေအကျိုး
 ရှိစနိုး။ ထည့်ရိုးဇေဟူပေ။ ။ဟူသောနိယမ်နှင့်အညီ။ ဇေအ
 ကျိုးရှိသောကြောင့်။ ဇေသဒ္ဓါကို ထည့်ထောက်၍ ယောဇနာ
 သည် နိဝဇ္ဇေတဗ္ဗကိုလည်းဖော်သည်။ ။ဤအဋ္ဌကထာလာ
 တိုင်း။ သီလသိက္ခာတို့ဘုရားအရင်။ ဖြစ်မဖြစ်ကိုမှတ်ယူလေ။ ။
 သီလသိက္ခာတရားပြီး၏။

စိတ်တရားကိုဆိုအံ့။ ။ကာမာဝစရာနိပနအဋ္ဌကုသလ
 စိတ္တာနိလောကီယအဋ္ဌသမာပတ္တိစိတ္တာနိစ ဇေက္ခိကတ္တာစိတ္တ
 မေဝါတံဝေဒိတဗ္ဗာနိ။ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒါနုပ္ပါဒေစသပဝတ္တိသမာဒါနဉ္စ
 သီလေရုတ္တနယေနေဝဝေဒိတဗ္ဗံ။ ။ယခင်အဋ္ဌကထာ။ ။
 ပန။ ဘုရားမဖြစ်ခင်ဖြစ်သော သီလတရား၊ ဘုရားဖြစ်ပြီးမှဖြစ်
 သော သီလတရားကိုဆိုပြီးသည်မှ၊ ဘုရားမဖြစ်ခင် ဖြစ်သော
 စိတ်တရား၊ ဘုရားဖြစ်ပြီးမှဖြစ်သော စိတ်တရားကိုပြဆိုဦးအံ့။
 ကာမာဝစရာနိ။ ကာမာဝစရဖြစ်ကုန်သော။ အဋ္ဌကုသလစိတ္တာ
 နိစ။ ရှစ်ပါးကုန်သော ကုသိုလ်စိတ်တို့ သည်လည်းကောင်း။
 လောကီယအဋ္ဌသမာပတ္တိစိတ္တာနိစ။ လောကီဖြစ်ကုန်သောရှစ်
 ပါးကုန်သော သမာပတ်စိတ်တို့သည်လည်းကောင်း။ ဇေက္ခိ။
 တခုတပေါင်းတည်း၏အဖြစ်ကို။ ကတ္တာ။ ပြု၍။ စိတ္တမေဝ။ စိတ်
 မည်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ။ သိအပ်ကုန်
 ၍။ အဿ။ ထိုကာမာဝစရကုသိုလ်စိတ်အဋ္ဌသမာပတ်စိတ်၏။
 ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒါနုပ္ပါဒေစ။ ဘုရားဖြစ်သော အခါကာလ၊ ဘုရားမဖြစ်
 သောအခါကာလ၌လည်း။ ပဝတ္တိသမာဒါနဉ္စ။ ဖြစ်ခြင်း ဆောက်
 တည်ခြင်းကိုလည်း။ သီလေ။ သီလတရား၌။ ရုတ္တနယေနေဝ။ ဆို
 အပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်။ ဝါ။ ရုတ္တနယေနေဝ၊ ရုတ္တနယေ
 နုဣဝ။ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းကဲ့သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ။ သိအပ်၏။ သီ
 လေ။ ။ဤကားအနက်မြန်မာ။ ။ကာမာဝစရကုသိုလ်စိတ်။ ရှစ်

ပါးသောသမာပတ်စိတ်သည်။ ဘုရားမဖြစ်ခင်လည်းဖြစ်၏။ ဖြစ်
 မှဖြစ်သော စိတ်တရားဟုမှတ်ယူ။ ဤစိတ်တရား၌လည်း။ ဥပ
 လက္ခဏာနည်း။ နိဒဿနနည်းတို့ဖြင့်ကာမာဝစရကုသိုလ်စိတ်။
 မဟဂ္ဂုတ်သမာပတ်စိတ်တို့ကိုဆိုသည်ဟုမှတ်။ ၎င်းအကြောင်း
 ဖြစ်သောကုသိုလ်စိတ်တို့ကိုဆိုသဖြင့်အကျိုးဖြစ်သောကာမာဝ
 စရပိပါကံစိတ်တဆဲ့ခြောက်ပါး။ မဟဂ္ဂုတ်ပိပါကံစိတ်ကိုးပါး
 တို့ကိုလည်း။ အဝိနာဘာဝိဘာဝနည်း။ အရတ္တသိဒ္ဓိနည်းတို့ဖြင့်
 ယူလေ။ အကြောင်းဖြစ်သောကုသိုလ်စိတ်တို့သည်။ ဘုရားမဖြစ်
 ခင်ဖြစ်သောကြောင့်။ အကျိုးဖြစ်သောပိပါကံစိတ်တို့သည်လည်း
 ဘုရားမဖြစ်ခင်ဖြစ်ကုန်၏ဟုမှတ်လေ။ ပဟာယကဖြစ်သော ကု
 သိုလ်တရားတို့ကို ယူသဖြင့် ပဟာတဗ္ဗဖြစ်သော အကုသိုလ်
 စိတ်တရားတဆဲ့နှစ်ပါးကိုဒေသနာဟါရ နေတ္တိနည်းအားဖြင့်ယူ။
 ထိုအကုသိုလ်စိတ် တဆဲ့နှစ်ပါးကိုယူသဖြင့်။ ၎င်း၏အကျိုးဖြစ်
 သောအကုသလပိပါကံစိတ်ခုနစ်ပါးကိုလည်း။ ဟေတုဖလ။ အ
 ဝိနာဘာဝိနည်းအားဖြင့်ယူလေ။ အဋ္ဌကထာဆရာသည်။ ဥက္ကဋ္ဌ
 နိဒ္ဒေသ အားဖြင့်သာ ကုသိုလ်တရားတို့ကို ဆိုသည်မှတ်။ ထို
 ကြောင့်အကုသိုလ်စိတ်တဆဲ့နှစ်ပါး၎င်း၌ယှဉ်သောစေတသိက်
 နှစ်ဆဲ့ခုနစ်ပါး။ လောကီပိပါကံဗတ္တိံ သ။ ၎င်း၌ယှဉ်သောစေတ
 သိက်တရားပဉ္စတိံ သ။ လောကီကုသိုလ်သတ္တရသ။ ထို၌ယှဉ်
 သောစေတသိက်အဋ္ဌတိံ သ။ ရုပ်နှစ်ဆဲ့ရှစ်ပါး။ လောကီပုဂ္ဂိုလ်
 ၌ဖြစ်သော အာဝဇ္ဇန်ခွေး။ ဤတရား တို့သည် ဘုရားမဖြစ်မီဖြစ်
 ကုန်သောတရားတို့ဟူ၍မြဲမြဲမှတ်။ ရုပ်နှစ်ဆဲ့ရှစ်ပါးကိုယူသည်
 ကား။ လောကီတရားဖြစ်သောကြောင့်ယူသည်။

ဘုရားဖြစ်ပြီးမှဖြစ်သောစိတ်ကိုပြဆိုအံ့။ ။ ပိပဿနာပါဒ
 ကံအဋ္ဌသမာပတ္တိစိတ္တံ ပနအဓိစိတ္တန္တိ ဝုစ္စတိ။ တံဟိအဓိသီလံပိ
 ယသီလာနံသဗ္ဗလောကီယစိတ္တာနံအဓိကဇ္ဈေဝဥတ္တမဉ္ဇ။ ဗုဒ္ဓုပ္ပါ
 ဒေယေဝစဟောတိ။ နဝိနာဗုဒ္ဓုပ္ပါဒါ။ ။ ယခင်အဋ္ဌကထာ။ ။ အ
 နက်ကား။ ။ ပန။ စိတ်မှတပါးအဓိစိတ်ကိုဆိုအံ့။ ဝါ။ ဘုရားမဖြစ်

မိဖြစ်သောစိတ်မှတစ်ပါး၊ ဘုရားဖြစ်ပြီးမှဖြစ်သောစိတ်ကိုဆိုအံ့။
 ဝိပဿနာပါဒကံ။ ဝိပဿနာလျှင်အခြေရှိသော။ အဋ္ဌသမာပတ္တိ
 စိတ္တံ။ ရှစ်ပါးသောသမာပတ်စိတ်ကို။ အဓိစိတ္တန္တိ။ လွန်ကဲသော
 စိတ်ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ။ ဆိုအပ်၏။ ဟိ။ သင့်စွာ၊ တံ။ ထိုဝိပဿနာပါဒကံ
 ဖြစ်သောစိတ်သည်။ အဓိသီလံ။ အဓိသီလသည်။ သီလနံ။ သီလ
 တကာတို့ထက်။ အဓိကံဝိယ။ လွန်သကဲ့သို့။ ဥတ္တမံဝိယ။ မြတ်သ
 ကဲ့သို့။ သဗ္ဗလောကီယစိတ္တာနံ။ ခပ်သိမ်းကျန်သောလောကီစိတ်
 တို့ထက်။ အဓိကဇ္ဈေဝ။ လွန်လည်းလွန်သည်သာဖြစ်၏။ ဥတ္တမဇ္ဈ။
 မြတ်လည်းမြတ်၏။ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေယေဝစ။ ဘုရားဖြစ်တော်မူသောအ
 ခါ၌သာလျှင်။ ဟောတိ။ ၏။ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒါ။ ဘုရားဖြစ်သောအခါကို။ ဝိ
 နာ။ ကြည်၍၊ ကင်း၍။ နဟောတိ။ မဖြစ်လေ။ ။ ဤကားမြန်မာအ
 နက်။ ။ ဝိပဿနာလျှင်အခြေရှိသောအဋ္ဌသမာပတ် စိတ်တို့၌
 ယှည်သောစေတသိက် ၃၅ ပါးတို့ကို။ ဘုရားဖြစ်ပြီးမှဖြစ်သည်
 ဟုမှတ်ယူလေ။ ထိုအဓိစိတ်ထက် လွန်ကဲသော မဂ်စိတ် ဒိုလ်
 စိတ်။ ၎င်း၌ယှည်သောစေတသိက် ၃၆ ပါး။ ကြိယာစိတ်။ ထို၌ယှည်
 သောစေတသိက် ၃၅ ပါးတို့သည်လည်း။ ဘုရား ဖြစ်ပြီးမှဖြစ်
 လေသည်။ ။ စိတ်ပြီး၏။

ပညာတရားကိုဆိုအံ့။ ။ အတ္ထိဒိန္နံ အတ္ထိယိဋ္ဌန္တိ အာဒိနယ
 ပဝတ္တံပနကမ္မဿ ကတဉာဏံ ပညာ။ သာဟိဗုဒ္ဓေဥပ္ပန္နေဝိအ
 နုပ္ပန္နေဝိလောကေပဝတ္တတိ။ ။ ယခင်အဋ္ဌကထာ။ ။ အနက်
 ကား။ ။ ဒိန္နံ။ လှူဒါန်းသောအလှူ၏အကျိုးသည်။ အတ္ထိ။ ရှိ၏။ ယိ
 ဋ္ဌံ။ ပူဇော်သောပူဇော်ခြင်း၏အကျိုးသည်။ အတ္ထိ။ ရှိ၏။ ရ၏။ ဣတိ
 အာဒိနယပ္ပ ဝတ္တံ။ ဤသို့ အစရှိသော နည်း အားဖြင့် ဖြစ်သော။
 ကမ္မဿကတဉာဏံပန။ ကမ္မဿကတဉာဏ်သည်ကား။ ပညာ။
 ပညာမည်၏။ ဟိ။ သင့်စွာ။ သာ။ ထိုကမ္မဿ ကတဉာဏ် ပညာ
 သည်။ ဗုဒ္ဓေ။ ဘုရားသည်။ ဥပ္ပန္နေဝိ။ ဖြစ်သော်၎င်း။ အနုပ္ပန္နေဝိ။ မ
 ဖြစ်သော်၎င်း။ လောကေ။ လူတို့၏လောက၌။ ပဝတ္တတိ။ ဖြစ်၏။
 ဖြစ်နှင့်၏။ ။ ဤကားအနက်မြန်မာ။ ။ လှူဒါန်း ပူဇော်သောဒါ

န။ပူဇန၏အကျိုးသည်ရှိ၏။ဟုသိသောကမ္မဿကတဥာဏ်သည်
 ပညာမည်၏။ထိုပညာသည် ဘုရားဖြစ်သော်၎င်း။ မဖြစ်သော်
 ၎င်းလောက၌ဖြစ်၏ဟုမှတ်။ ။ယင်းပညာတခုကိုသာ အဋ္ဌက
 ထာဆရာပြသည်ကိုလည်း။ဥပလက္ခဏနည်း။နိဒဿနနည်းဖြင့်
 ပြ၏ဟုမှတ်ယူ။ ဤပညာမှတစ်ပါးသော လောကီဝန့်ပါဒကဖြစ်
 သောသမာပတ်ရှစ်ပါးတို့ကို စွမ်းနိုင်သောကသိုဏ်းဆယ်ပါး။
 အသုဘဆယ်ပါး။ကာယကတာ သတိ။အာဏာ ပါဏာ သတိ။
 မေတ္တာ၊ ကရုဏာ၊ မုဒိတာ၊ဥပေက္ခာဟူသော အပ္ပမညာလေး
 ပါး။အရူပလေးပါး။ဤသုံးဆယ်သောကမ္မဋ္ဌာန်း။သမထပညာတ
 ရား။ လောကီ အဘိညာဉ် တရားတို့သည် ဘုရား မဖြစ်မီဖြစ်
 သောတရားတို့ဟူ၍မှတ်။အတယ်ကြောင့်နည်းဟူသြားအံ့။ ဘုရား
 မဖြစ်မီ သမာပတ် ရှစ်ပါး။ လောကီ အဘိညာဉ်ကို ရသောရ
 သေ့ရဟန်းတို့ကိုဇာတ်နိပါတ်တို့၌များစွာပင်အဆိုရှိကုန်သည်။
 ထိုရသေ့ရဟန်းတို့သည်ဤကမ္မဋ္ဌာန်းတရားတို့ကို အားထုတ်၍
 သာ။ သမာပတ်။ အဘိညာဉ်တို့ကို ရကြလေသောကြောင့်ဟူ
 လေ။ ထိုကြောင့်။ဤသုံးဆယ်သော ကမ္မဋ္ဌာန်းတို့သည် ဘုရားမ
 ဖြစ်မီဖြစ်ကုန်သောတရားတို့တည်းဟုမှတ်ယူ။ ဤစကားကို။ယ
 ခင်အဋ္ဌကထာနည်း။အဘိဓမ္မာအဋ္ဌကထာ။ဇိကာ။ ဇာတ်နိပါတ်
 ပါဠိတော်။အဋ္ဌကထာတို့ကိုမြီ၍ဆိုသည်။ ။ဗုဒ္ဓါ နုဿတိအ
 စ။မရဏာနုဿတိ အဆုံးရှိသော ကမ္မဋ္ဌာန်း ရှစ်ပါး။ပဋိကူလ
 သညာ။စတုဓာတုဝဝတ္ထာန် ၂ ပါး။ ၎င်းဆယ်ပါးကုန်သော ကမ္မ
 ဋ္ဌာန်း တို့သည်။ ။ဒသသုကမ္မဋ္ဌာနေသု ဥပစာရ ဘာဝနာဝ
 သမ္ပန္နတိ။နတ္ထိအပ္ပနာ။ ။ဟူသောအဋ္ဌကထာပါဌ်နှင့် အညီ။
 ဥပစာရဘာဝနာမျှကိုသာဖြစ်စေနိုင်၏။ဈာန်မဂ်ဟူသောအပ္ပနာ
 ကိုမဖြစ်စေနိုင်။ထိုကြောင့်။ဥပစာရဘာဝနာမျှကိုဖြစ်စေနိုင်ပြီ
 စေစုံနိုင်၏ဟုဆိုသဖြင့် ထိုကမ္မဋ္ဌာန်းဆယ်ပါးကို ဘုရားမဖြစ်မီ
 ဖြစ်၏ဟုဆိုရန်ယူရန်ရှိ၏။သို့သော်လည်းစိစစ်ဦးအံ့။ဗုဒ္ဓါ နုဿတိ
 ဓမ္မာနုဿတိ သံဃာနုဿတိ။ဤကမ္မဋ္ဌာန်းသုံးပါးတို့၏ဂုဏ်ကို

ဘုရားမဖြစ်မီမအောက်မေ့နိုင်။မပွားများနိုင်။ အဘယ် ကြောင့် နည်း။ရတနာသုံးပါး၏ မရှိသေးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ထိုကြောင့်။ဤကမ္မဋ္ဌာန်းသုံးပါးကို ဘုရားဖြစ်မှဖြစ်သည်ဟုယူ။ သီလာနုဿတိ။စာဂါနုဿတိ။ ဒေဝတာနုဿတိ ဤကမ္မဋ္ဌာန်း သုံးပါးကိုဘုရားမဖြစ်မီသီလာ၊ဒါနုရှိသောကြောင့်။ပွားများနိုင်၏။ ထိုကြောင့်ဤကမ္မဋ္ဌာန်းသုံးပါးကို ဘုရားမဖြစ်မီဖြစ်၏ဟုယူ။ဥပ သမာနုဿတိကမ္မဋ္ဌာန်းကို သဥပါဒိသေသစသော နိဗ္ဗာန်သဉ် ဘုရားဖြစ်မှဖြစ်သောကြောင့်။ ဘုရားဖြစ်မှဖြစ်သည်ဟုယူ။မရ ဏာနုဿတိကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ ဘုရားမဖြစ်မီဖြစ်၏ ဟုယူ။အဘယ် ကြောင့်နည်း။ သာသနာတော်၏ အပဖြစ်သော အခါ၌ လည်း။ မရဏကိုအောက်မေ့နိုင်သောကြောင့်တည်း။ ။ဇာတိဓမ္မော ဇရာဓမ္မော။ ဗျာဓိဓမ္မောသဟန္တဒါ။ အဇရံအမတံခေမံ။ ပရိယေ သိဿာမိနိဗ္ဗူတိ။ ။ ဗုဒ္ဓဝင်ပါဠိတော်။ ။အနက်ကား။ ။ သဟံ၊ သောအဟံ။ ထိုငါဘုရားသည်။တဒါ။ထိုသူမေခါဖြစ်သော အခါ၌။ဇာတိဓမ္မော။ပဋိသန္ဓေ နေခြင်းသဘောရှိ၏။ ဇရာဓမ္မော။ အိုခြင်းသဘောရှိ၏။ဗျာဓိဓမ္မော။နာခြင်းသဘောရှိ၏။ တထ္ဌာ။ ထိုကြောင့်။ထည့်။အဇရံ။အိုခြင်းမရှိသော။အမတံ။ သေခြင်းမရှိ သော။ခေမံ။ဘေးမရှိသော။ နိဗ္ဗူတိ။ ကိလေသာမှ ငြိမ်းရာအ ရပ်ကို။ ပရိယေသိဿာမိ။ ရှာတော့အံ့။ ။ရှင်သူမေခာသည်။ ဒီပနီရာဘုရားမပွင့်မီ။အဇရ။အမတ။ခေမဖြစ်သော အရပ်ကို ရှာအံ့ဟု အောက်မေ့ ကြံယူ၍ တောထွက် ကြောင်းကို ဟော တော်မူ၏။ထိုအမတံဟုအောက်မေ့သောကြောင့်။ ဘုရားမဖြစ် မီလည်း။မရဏာနုဿတိ ကမ္မဋ္ဌာန်းဖြစ်၏ဟု ဆိုသည်။ ။တ ချက်လည်းအနှစ်တသိန်း၏အထက်၌။ဇာတိဇရာ မရဏ တရား ကိုမထင်။အနှစ်တရာ၏အောက်၌ဟောသော်လည်း သတ္တဝါတို့ သည်။ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟထူပြောသောကြောင့်။ မယုံ ကြည်မနာယူဟုဆိုသည်။ဗုဒ္ဓဝင်အဋ္ဌကထာဆို။ ။ပဋိကူလ သညာ။စတုဓာတုဝဝတ္ထာန် ကမ္မဋ္ဌာန်း ၂ ပါးကိုလည်း။ဥပစာရ

ဘာဝနာမျှကိုဖြစ်စေပြည့်စုံနိုင်စေရကား။ ဘုရားမဖြစ်မီဖြစ်၏ဟု
 ယူ။ ။ဤကမ္မဋ္ဌာန်း ဆယ်ပါးကို ဘုရားဖြစ်ခါ ဖြစ်သောကမ္မ
 ဋ္ဌာန်း။ မဖြစ်မီ ဖြစ်သော ကမ္မဋ္ဌာန်းဟူ၍ ရွေးချယ်စိစစ်သော
 စကားရပ်ကိုဥာဏ်စွမ်းနှင့်နှိုင်းချိန်၍ အဏုမာနအားဖြင့် ဆိုဆုံး
 ဖြတ်သည်။ ပါဠိ။ အဋ္ဌကထာ။ ဋီကာ။ ဂန္ထိန္ဒရတို့၌။ လုံလောက်ပြည့်
 ဝ။ ဗဟုဿ၊ တဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံ၍ထိုကျမ်းတို့၌။ နိဿယကင်းလျက်။
 သွားလာနိုင်သောပုဂ္ဂိုလ်ကျော်။ မာန်တစ်ခုကိုမလွှား။ ဒေါသကိုမ
 ပွား၍မာန၊ ဒေါသနည်းပါးလျက်။ အများသောပညာရှိ ဗဟုဿ၊
 တဂုဏ်၊ သီလ၊ သမာဓိဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံသောသူမြတ်တို့၏ဂုဏ်
 ကျေးဇူးကိုချီးကျူးဝမ်းမြောက်ပြောဆိုနိုင်သော နိဝါတ။ နိမာန
 ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို မေးမြန်းကြလေဦး။ သင့်သော်ယူ။ မသင့် သော်
 စွန့်။ ။ဤကားဘုရားမဖြစ်မီဖြစ်သောသမထ ပညာတရားစု
 တည်း။

ဘုရားဖြစ်မှဖြစ်သောပညာတရားကိုပြဆိုအံ့။ ။ တိလက္ခ
 ဏာကာရပရိစ္ဆေဒကံပနဝိပဿနာဥာဏံ အဓိပညာတိဂုစ္စတိ။
 သာဟိအဓိသီလအဓိစိတ္တာနိဝိယသီလစိတ္တာနံ သဗ္ဗလောကီယ
 ပညာနံ အဓိကာစေဥတ္တမာစ။ နစဝိနာဗုဒ္ဓုပ္ပါဒါ လောကေပ
 ဝတ္တတိ။ ။ ယခင်အဋ္ဌကထာ။ ။ အနက်ကား။ ။ ပန။ ပညာ
 မှတပါးအဓိပညာကိုဆိုအံ့။ ဝါ။ ဘုရားမဖြစ်မီဖြစ်သောပညာမှ
 တပါးဘုရားဖြစ်မှဖြစ်သောပညာကိုဆိုအံ့။ တိလက္ခဏာကာရ
 ပရိစ္ဆေဒကံ။ သုံးပါးသောလက္ခဏာ၏ အခြင်းအရာကိုပိုင်းခြား
 တတ်သော။ ဝိပဿနာဥာဏံ။ ဝိပဿနာဥာဏ်ကို။ အဓိပညာ
 တိ။ အဓိပညာဟူ၍။ ဂုစ္စတိ။ ဆိုအပ်၏။ ဟိ။ သင့်၏။ သာ။ ထိုဝိပဿ
 နာပညာသည်။ အဓိသီလ အဓိစိတ္တာနိ။ အဓိသီလ အဓိ စိတ်တို့
 သည်။ သီလစိတ္တာနံ။ သီလ စိတ်တို့ထက်။ အဓိကာနိဝိယ။ လွန်
 ကုန်သကဲ့သို့။ ဥတ္တမာနိဝိယ။ မြတ်ကုန်သကဲ့သို့။ သဗ္ဗလောကီယ
 ပညာနံ။ ခပ်သိမ်းကုန်သောလောကီပညာတို့ထက်။ အဓိကာစေ
 ဝ။ လွန်လည်းလွန်၏။ ဥတ္တမာစ။ မြတ်လည်းမြတ်၏။ ။ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒါ။

ဘုရားဖြစ်သောအခါမှ။ဝါ။ ဘုရားဖြစ်သောအခါကို။ဝိနာ။ ကင်း
 ၍။လောကော။လောကန္တံ။ နစပဝတ္တတိ။ဖြစ်လည်းမဖြစ်။ဝါ။မဖြစ်
 သည်သာလျှင်တည်း။ ။ဤကားအနက် မြန်မာ။ ။ဤလက္ခ
 ဏာရေးသုံးပါးကိုပိုင်းခြားတတ်သော ဝိပဿနာ ပညာသည်
 ဘုရားဖြစ်မှဖြစ်၏ဟုမှတ်။ ။အနိစ္စ၊ဒုက္ခ၊အနတ္တဟူသောလက္ခ
 ဏာသုံးပါးတို့တွင်။အနိစ္စ၊ဒုက္ခဤ ၂ ပါးသည်။ဘုရားမဖြစ်မီဖြစ်၏။
 ဖြစ်မှလည်းဖြစ်၏။အနတ္တလက္ခဏာသည်ဘုရားဖြစ်မှဖြစ်၏။ ။
 ထိုကြောင့်။ ။အနိစ္စ ဒုက္ခလက္ခဏာနိ ဥပါဒါဝါ တထာဂတာ
 နံ။အနုပ္ပါဒါဝါပညာယန္တိ။အနတ္တလက္ခဏံဝိနာ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒါန ပညာ
 ယတိ။ ။ဝိဘင်းအဋ္ဌကထာ၌မိန့်အပ်၏။ ။အနက်ကား။ ။အ
 နိစ္စဒုက္ခလက္ခဏာနိ။အနိစ္စလက္ခဏာဒုက္ခလက္ခဏာတို့သည်။တ
 ထာဂတာနံ။ဘုရားရှင်တော်တို့သည်။ ဥပါဒါဝါ။ ဖြစ်ကုန်သော်
 ၎င်း။အနုပ္ပါဒါဝါ။မဖြစ်ကုန်သော်၎င်း။ ယောဂီနံ။ ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်
 တို့အား(။ထည့်။)ပညာယန္တိ။ထင်မြင်ကုန်၏။အနတ္တ လက္ခဏံ။အ
 နတ္တ လက္ခဏာသည်။ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒါ။ ဘုရား ဖြစ်သော အခါမှ။ ဝါ။
 ဘုရား ဖြစ်သော အခါကို။ ဝိနာ။ ကင်း၍။ ယောဂါ ဝစရဿ။
 ယောဂါဝစရပုဂ္ဂိုလ်အား။နပညာယတိ။မထင်မမြင်လေ။ ။တ
 နည်း။ ။ယောဂီနော။ယောဂီဟုခေါ်တပထိကျော်တို့သည်။(ထည့်)
 အနိစ္စလက္ခဏာနိ။အနိစ္စလက္ခဏာတို့ကို။တထာဂတာနံ။ဘုရားရှင်
 တို့သည်။ဥပါဒါ၊ဥပါဒေ ။ဖြစ်ခြင်းတို့သည်။ သန္ဓေသု။ရှိကုန်သော်
 ၎င်း။အနုပ္ပါဒါ၊အနုပ္ပါဒေ။မဖြစ်ခြင်းတို့သည်။သန္ဓေသု။ရှိကုန်သော်
 ၎င်း။ပညာယန္တိ။ထင်မြင်ကုန်၏။ယောဂါဝစရော။ယောဂါဝစရ
 ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ (ထည့်။) အနတ္တလက္ခဏံ။ အနတ္တလက္ခဏာကို။
 ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒါ။ဘုရားဖြစ်သောအခါမှ။ဝါ။ဘုရားဖြစ်သောအခါကို။ဝိ
 နာ။ကင်း၍။နပညာယတိ။မထင်မမြင်မသိနိုင်လေ။ ။ဤကား
 အနက်မြန်မာ။ ။ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောစကားရပ်ကို အထက်
 အောက်နှိုးနှော၍ စေ့စေ့စပ်စပ်ရှုကြ၍ ဘုရားဖြစ်မှဖြစ်သောတ
 ရား။ ဘုရားမဖြစ်မီ ဖြစ်သော တရားတို့ကို မှတ်သားကြလေ

ကုန်။ ။ဘုရားသခင်ကိုယ်တော်မြတ်သည်။ကြီးကျယ်သော
ကုန်သည်ကြီးနှင့်တူ၏။ ကုန်သည်ကြီးသည်။ မိမိ၌ ရှိရင်းဖြစ်
သော ငွေအနည်းငယ်ကို အရင်းအနှီးပြု၍ ရောင်းဝယ်ဖောက်
ကား၏။ထိုကုန်သည်ကြီးသည်တနှစ်ထက်တနှစ်အမြတ်အစွန်း
တိုးပွား၍များစွာသောငွေကိုရ၏။ ထိုများစွာသောငွေကိုရသ
ဖြင့်။ မိမိထက်ပစ္စည်းဖြင့်ကဲလွန်သသူမရှိ၍ သူဌေးသူကြွယ်အ
ဖြစ်သို့ရောက်၏။ ထိုရောက်သောအခါ။ မိမိ၏ အခြွေအရံ ပရိ
သတ်ကျွန်သင်းပင်းတို့အား။ ငွေကြေးကိုချီးမြှောက်ထောက်ပံ့
မစ၍ ထိုအခြွေအရံပရိသတ်များလျှင်။ မိမိတို့၏ ကံအားလျော်
စွာ။ အချို့သူလည်း သူဌေးငယ် သူကြွယ်ငယ်ဖြစ်၏။ အချို့သူ
လည်းစားနိုင်သောက်နိုင်ရုံရှိကြ၏။ကုန်သည်သူဌေးကြီးသည်။
ဤသို့ရောင်းဤသို့ဝယ်စသည်ဖြင့် ဆုံးမပြောဆိုသောစကားကို
နားမထောင်သူလူပြိန်း။ လူဟော့သွမ်း။လူကြော့ကြမ်းတို့သည်။
အလွဲသုံးစား၍ ပျက်ပြားဖောက်ပြန် အင်တံဆင်းရဲလျက်ထောင်
တန်းသို့ကျကြလေ၏။ဤကုန်သည်ကြီးအတူ။ဘုရားသခင်ကိုယ်
တော်မြတ်သည်လည်း။ ဒီပနီရာရှင်တော်ဘုရားလက်ထက်မှ
စ၍ ကိုယ်တော်မြတ်၌ရှိရင်းဖြစ်သော ဘုရားမဖြစ်မီဖြစ်သော
သီလဘာဝနာ ဈာန် အဘိညာဉ်တရားတို့ကို အရင်းအနှီး အခြေ
ပြု၍လွန်မင်းထွစွာသောအဆင်းရဲကိုခံလျက်။ တရားကိုရှာမီးသ
ဖြင့်။တဘဝထက်တဘဝ။တကမ္ဘာထက်တကမ္ဘာ။ ရင့်မာသန်
ကြောင်း။တရားထူးတရားမြတ်ကိုအမြတ်အစွန်းအတိုးအပွားရခဲ့
၍အဆုံးဘဝပစ္ဆိမ၌။ သဗ္ဗညုတဉာဏ်ဟူသောတရားထူးကိုရ
၏။ထိုသို့ရခြင်းကြောင့်ဘုရားအဖြစ်သို့ရောက်၏။ တရားသူဌေး
သူကြွယ်ကြီးဖြစ်တော်မူ၏။ ထိုကုန်သည်ကြီးသည်။ မိမိ၏ပ
ရိသတ်ကိုချီးမြှောက်မစသကဲ့သို့။ရှင်တော်ဘုရားတရားသူဌေး
ကြီးသည်လည်း။ ကိုယ်တော်မြတ်၏ပရိသတ်ကိုသရဏဂုံ၊ သီ
လ ဈာန်၊ အဘိညာဏ်၊ မဂ်ဖိုလ်တရားတည်းဟူသောအသပြာ
ငွေရတနာတို့ကို မစထောက်ပံ့ဝေငှတော်မူ၏။ ထိုကုန်သည်

ကြီး၏ ပရိသတ်ဝယ်။ အချိုအချိုသောသူသည် သူဌေးငယ် သူ
 ကြွယ်ငယ်ဖြစ်သကဲ့သို့။ တရားသူဌေးကြီး ကိုယ်တော်မြတ်၏
 ပရိသတ်ဝယ်။ အချိုအချိုသောသူသည် သူဌေးငယ်နှင့်တူသော်
 ပကတိသာဝက။ မဟာသာဝက။ အဂ္ဂသာဝကရဟန္တာ၏အဖြစ်
 သို့ရောက်လေ၏။ ကုန်သည်ကြီး၏ပရိသတ်ဝယ်။ အချိုသူသည်စား
 နှိုင်းသေခံနှိုင်း။ သောင်းကိုးထောင်မျှတတ်သကဲ့သို့။ တရားသူ
 ကြွယ်ကြီးကိုယ်တော်မြတ်၏ပရိသတ်ဝယ်။ အချိုသူသည်သရ
 ဏာဂုံ၊ သီလ၊ ဈာန်၊ အဘိညာဉ်၊ သေတိတိပနိစသည်မျှ၏အဖြစ်
 သို့ရောက်၏။ ကုန်သည်ကြီး၏ပရိသတ်ဝယ်။ အချိုအချိုသော်သူ
 သည်။ ကုန်သည်ကြီး၏စကားကိုနားမထောင်မူ၍ မစထောက်
 ပုံသောငွေကြေးကိုအလွဲသုံးစား၍ အရင်းအနှီးဆုံးပါး၍ဆင်းရဲ
 ကြီးစွာ ထောင်တန်းသို့ကျရောက်လေသကဲ့သို့။ တရားသူဌေး
 ကြီးဖြစ်သောကိုယ်တော်မြတ်၏ပရိသတ်ဝယ်။ အချိုအချိုသော်
 ဒေဝဒတ်အစရှိသောသူတို့သည်ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်၏စကား
 ကိုနားမထောင်မူ၍ အလွဲအချော်ကျင့်ကြံနေထိုင်သောကြောင့်။
 ရပြီးသောလောကီဈာန်အဘိညာဉ်အရင်းအနှီးမှ ဆုံးရှုံး၍ အဝိ
 စိရဲကြီးတည်းဟူသော လက်မထောက်ထောင်ကြီးသို့ ကျ
 ရောက်ရလေသည်။ ကုန်သည်ကြီး၏ပရိသတ်တို့၌ရှိသောငွေ
 ကြေးဘဏ္ဍာတို့သည်။ ကုန်သည်ကြီးမှလျှင် အရင်းရှိသကဲ့သို့
 တရားသူဌေးကြီး ဖြစ်တော်မူသော ကိုယ်တော်မြတ်ဘုရား၏
 တပည့်ပရိသတ်တို့သည်ရအပ်သောတရား။ ဟောတော်မူအပ်
 သောတရားဟူသမျှတို့သည် ဘုရားကိုယ်တော်မှလျှင်အရင်းရှိ
 ကုန်၏။ ။ ထိုကြောင့်။ ။ ဘဂဝံမူလကာဓမ္မာ။ ။ အစရှိသ
 ဖြင့်နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်ပါဠိတော်၌ဟောတော်မူအပ်ပြီ။ ။ ဓမ္မာ။
 တရားဟူသမျှတို့သည်။ ဘဂဝံမူလကာ။ ဘုရားလျှင် အရင်းရှိ
 ကုန်၏။ ။ ဤသို့ကျမ်းဂန်လာသည်ကိုထောက်ရှု၍ဘုရားသခင်
 ကိုယ်တော်သည်။ ဘုရားမဖြစ်မီရှိသောတရားတို့ကိုကျင့်သုံး၍
 သဗ္ဗညုတဉာဏ်တရားကိုရသဖြင့်။ တရားခပ်သိမ်းကိုရ၍သတ္တ

ဝါတို့အားဝေငှတော်မူ၍ ယောကဋ္ဌတရားရှိကုန် ဖြစ်ကုန်၏ဟု မှတ်ကြလေ။

ဤသို့ရိပ်းကြီးသည်းထန်စွာရှာသွန်းသည့်အခါကျရောက်သော ရိပ်းသီး ရိပ်းပေါက်အလားသို့ ဖြေကြားဆုံးဖြတ်အပ်သောဘုရားနှင့်တရား။ ရှေ့နောက်ဖြစ်ပုံဖြစ်ဟန်ကို အဆုံးအဖြတ်ပြီး၏။

ကုသိမန္တေဝသန္တေဟိ။ အင်းလျားဂါမေသုပါကဇေ။ သီလာစာရေဟိသွာရာမေ။ မောင်ရွှေကျွန်းပမုခေဟိစ။ ။ ဝါဏီဇေဟိကာရိတေဟိ။ ဒေဝေနမာပိတေဟေဝ။ တိဘူမိကဝိဟာရေဟိ။ သောဘဏေမဏ္ဍိတေဝရေ။ ။ ဆာယုဒေနသုသမ္ပန္နေ။ သီလဝန္တနိဝါသနေ။ သာဓွာရာမေစအာရမေ။ မဟာရဟေသုဘူတလေ။ ။ ဂုဠတ္ထဒီပကောဂန္တေ။ ဝသတာယံမယာကတောသု။ မိပ္ပါယောစသာရေသော။ အနာယာသေနနိဋ္ဌိတော။ ။ ဣမိနာအာနုဘာဝေန။ ဝိကင်္ခါဝဘဝါမဟံ။ တေသိမိနာမဟာပညော။ မေတ္တေယျသာဝကောဘဝေ။ ။ ဒုတိယဂါထာ။ ပဌမရကာရဝိပုလ္လာ။ ။ ဤမှတပါးပဏ္ဍိတဂါထာ။ ။ ကုသိမန္တေ။ ပုသိမ်မြို့ကြီး၊ ထိန်ထိန်ညီး၌။ ဝါ။ ပုသိမ်မြို့တွင်၊ အတွင်းဝင်ဖြစ်ထသော။ သုပါကဇေ။ ရန်ကုန်ဒေသ၊ ညောင်တုန်းစ၍၊ မြစ်မတရိုး၊ ပဲခိုးမော်မြိုင်၊ ရကိုင်တဝ၊ မန္တလရိပ်မြို့၊ ရတနာပုဉ်တိုင်၊ မြို့ဆိုင်ဆိုင်ဝယ်။ သင်းကြိုင်ကျော်ကြား၊ တခွန်လားသို့၊ ထင်ရှားထသော။ သွာရာမေသုအာရာမေ။ ရောက်ကြသူမွန်၊ ပညာဝန်တို့၊ အလွန်မွေ့လျော်ဘွယ်ရှိထသော။ အင်းလျားဂါမေ။ ပဉ္စင်၊ အဋ္ဌင်၊ ဒသင်၊ ရူတင်သုံးသူ၊ လူသူမွန်တို့၏၊ အလွန်ပျော်ရာ၊ အင်းလျားရွာ၌။ သီလာ စာရေဟိ။ သီလအာစာ၊ မကွာလောက်လုံးပြည့်စုံကုန်ထသော။ မောင်ရွှေကျွန်းပမုခေဟိ။ သဒ္ဓါသီလာ၊ အာစာရနှင့်၊ လုံစွ တင့်ရွှန်း၊ မောင်ရွှေကျွန်းနှင့်၊ နောက်စွန်း ရေစက်၊ အထူးရှက်သည့်၊ ဇနီးမယ်ခက်တို့အမှူးအဦးရှိကုန်ထသော။ ဝါဏီဇေဟိ။ သမာအာဇီဝ၊ ကျင့်ဓမ္မနှင့်၊ လောက်ပြည့်စုံ၊ ကုန်သည်ကြီးဖြစ်ကုန်သော

မောင်ဗိုလ်ကြီး၊ ဇနီးမယ်အို၊ မရိုသဒ္ဓါ၊ ကြီးဘိစွာသည့်၊ ရှာဇီး
 ပင်ချောင်း၊ ပျော်အောင်းမဖောက်၊ ဒေါ်လည် ရောက်တို့သည်။
 ဒေဝေန။ တာဝတိန်တုံ၊ ခိုရိပ်ယုံသည်။ ဝိသုကြိုနတ်သည်။ မာပိ
 တေဟေဝ၊ မာပိတေဟိဇ္ဇဝ။ ဖန်ဆင်းအပ်သကဲ့သို့။ ကာရိတေ
 ဟိ။ တည်တောင်ဖန်ဆင်း၊ မယွင်းအံးထုတ်၊ ဆောက်လုပ်အပ်
 ကုန်သော။ တိဘူမိကဝိဟာရေဟိ။ ချူးပန်း၊ ချူးနွယ်၊ အသွယ်
 သွယ်တို့ဖြင့်၊ တင့်တယ်မွမ်းဖြင်၊ တန်ဆာ ဆင်အပ်ကုန်သောတုံ
 သုံးဆင့် ရှိကုန်သော ကျောင်းကြီးတို့ဖြင့်။ မဏ္ဍိတေ။ တန်ဆာ
 ဆင်အပ်ထသော။ သောဘဏေ။ လာလာသူအပေါင်းတို့၊ ရှုမ
 ညောင်းအောင်၊ ကောင်းမွန်တင့်တယ်ထသော။ ဝရေ။ ရဟန်းသူ
 မွန်၊ သီလဝန်တို့သည်။ အလွန်တောင်းတအပ်ထသော။ ဝါ။ ပညာ
 ကျော်ရှိန်၊ သုခမိန်တို့သည်။ တတ်ချိန်ပြင်းပြ၊ အလိုရှိထသော။ ။ ဆါ
 ယုဒေန။ အရိပ်ရေနှင့်။ သုသမ္ပန္နေ။ မယုတ်ကုန်လုံ၊ အလွန်ပြည့်စုံထ
 သော။ သီလဝန္တနိဝါသနေ။ စတုပါရိသုဒ္ဓါ၊ သီလရှိမွန်။ သီလဝန်ခေါ်၊
 မထေရ်ကျော်တို့၏နေရာသီတင်းသုံးရာလည်းဖြစ်ထသော။ သါ
 ဇ္ဈါရာမေစ။ သူမွန်သူကောင်း၊ အပေါင်းရဟန်းတို့၏၊ ပျော်မြန်းမ
 ရှေ့၊ မွေ့လျော်ဘွယ်ရှိထသော။ မဟာရဟေစ။ မြတ်သောသူတို့
 ၏ သာနေခြင်းငှါလည်းထိုက်ထသော။ သုဘူတလေစ။ နတ်ဝိသ
 ကြို၊ ဖန်ဆင်းပုံသို့၊ လုံးစုံမချွတ်၊ ညီညွတ်ထင်ထင်မြေအပြင်လည်း
 ရှိထသော။ အာရာမေ။ ရမ္မဝတီ၊ သညီထိန်ညီး၊ ကျောင်းတိုက်
 ကြီး၌။ ။ ဝသတာဝသန္တေန။ လေးထွေပထ၊ မျှတမသွေ၊ ခိုယုံနေ
 သော။ မယာ။ ဝါနှစ်ဆယ်မြောက်၊ ကျော်လွန်ပေါက်၍၊ မဟာ
 ထေရ်အဖြစ်သို့ရောက်သောငါသည်။ ဝါ။ ငယ်ကဆရာ၊ မှဉ့်တွင်
 ရာဖြင့်၊ ပုညာစာရ၊ အမည်ရသောငါသည်။ ဂုဠုတ္တဒီပကော။
 မြုပ်လျက်ကွယ်၌၊ မိပ္ပါယ်နက်ကို၊ မိန့်မြွက်ဂန္တိ၊ ဥာဏ်အညီ
 ဖြင့်၊ ရှုန်းဗျာဠိ၊ ချဲ့၍ပြတတ်ထသော။ သုဗိပ္ပါယောစ။ ဟုတ်မှန်
 တင့်တယ်၊ ကောင်းမြတ်ကြွယ်သောအဓိပ္ပာယ်လည်း ရှိထသော။
 သာရာစ။ မြရောင်အစစ်၊ အနှစ်သာဘွယ်လည်း ဖြစ်ထသော။ အ

ယံဂန္ဓော။ ဤဂုဠုတ္တဒီပနီ သညီထူးဆန်း၊ ဆုံးဖြတ်ကျမ်းကို။ က
 တော။ ရေးသားပြုပြင်၊ စီရင်အပ်ပြီး။ ဧသောဂန္ဓော။ ဤဂုဠုတ္တဒီပ
 နီ၊ သညီထူးဆန်းဆုံးဖြတ်ကျမ်းသည်။ အနာယာသေန။ မပြုမငြင်၊
 မပင်မပန်း၊ မနှမ်းရိသောအားဖြင့်။ နိဗ္ဗိတော။ ပြီးပြီ။ ဝါ။ နိဗ္ဗိတော
 နိဗ္ဗိတော။ အပြီးသို့ရောက်ပြီ။ ။ အဟံ။ ဝုညာစာရ၊ အမည်ရ
 သောငါဆရာသည်။ ဣမိနာ အာနုဘာဝေန။ ဂုဠုတ္တဒီပနီ၊ သညီ
 ထူးဆန်း၊ ဆုံးဖြတ်ကျမ်းကိုဖြောင့်တန်းထင်ထင်၊ စီရင်ရေးသား
 ရသောကောင်းမှု၏အစွမ်းကြောင့်။ ဣမိနာ။ ဤလိနတ္ထဒီပနီကျမ်း
 ဖြင့်။ ဝါ။ ကျမ်းကြောင့်။ တေသံ။ ထိုတောင်းပန်သသူ၊ ရှင်လူအများ၊
 သောင်ကြီးသားတို့အား။ ဝိကင်္ခါဝ၊ ဝိကင်္ခါဣဝ။ သို့လောသို့
 လော၊ တွေးတောမယွင်း၊ ယုံမှားခြင်းကင်းသကဲ့သို့။ ဘဝေ။ ဘဝ
 တိုင်း။ ဝိကင်္ခါ၊ သို့လောသို့လော၊ တွေးတောသင်္ကာ၊ ဝိစိကိစ္ဆာ
 မှ၊ ထင်စွာမယွင်း၊ ကင်းရခြင်းသည်။ ဘဝေ။ ဖြစ်ရလို့၏။ အနာဂ
 တေ။ နောင်အခါ၌။ မဟာပညော။ ကြီးကျယ်သောပညာရှိသော။
 မေတ္တေယျသာဝကော။ အရိမေတ္တေယျဘုရားရှင်၏တပည့်သား
 သာဝကသည်။ ဘဝေ။ ဖြစ်ရလို့၏။

သက္ကရာဇ် ၁၂၅၀ ခု။ နတ်တော်လပြည့်ကျော် ၁ ရက်
 တနင်းလာနေ့။ ညနေ ၅ နာရီ အချိန်တွင် ဂုဠုတ္တဒီပနီကျမ်းကို
 ရေး၍ပြီး၏။

ဂုဠုတ္တဒီပနီကျမ်းပြီး၏။

ဓမ္မာနုဓမ္မပဋိပတ္တိပူဇနေယျာဝိနိစ္ဆယကျမ်း။

မန္တလေးရတနာပုဉ်။ ဇေယျကြံငြန်း။ အောင်နန်းရိပ်သာ။
သညာခေါ်အပ်။ ကုန္တန်ရပ်၌။ မျိုးမြတ်ကုလ။ အာစာရပုတ္တ။ ဖြစ်
ကြသသူ။ လူဒါယကာတို့။ အနုဓမ္မအရာဝယ်။ ဆူးခါးဆရာတော်
က။ လူတို့သည်ဣမာယဓမ္မာနုဓမ္မပဋိပတ္တိယာဗုဒ္ဓိပူဇေမိ။ ဟုဆို
၍ မပူဇော်ထိုက်။ မပူဇော်ကောင်းဟု မြစ်ဟန်ပယ်ရှားသော
ကြောင့်။ ဒါယကာတို့တောင်းပန်၍ ပါဠိအဋ္ဌကထာဋီကာတို့နှင့်
အညီ။ သူတပါးကို မစောင်းမငြိတ်သဖြင့် ကောင်းစွာဆုံးဖြတ်
သော။ ။ဓမ္မာနုဓမ္မပဋိပတ္တိပူဇနေယျာဝိနိစ္ဆယကျမ်း။

နမောတဿဘဂဝတောအရဟတောသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

ဓမ္မာနုဓမ္မဒေသန္တိ။ ကင်္ခိကာနံဝိဆိန္ဒိယ။ နတွာနာထမကချီာ
ဟံ။ သဒ္ဓမ္မိတေနဒေသိတံ။ ။ပတျာဝတ္တဂါထာ။ ။တသေသာ
ရသံဂတံသံဃံ။ ပဝက္ခာမိယထာနယံ။ ကုလပုတ္တာနမတ္ထာယ။
ဓမ္မာနုဓမ္မနိစ္ဆယံ။ ။ပတျာဝတ္တဂါထာ။ ။ကသ္မာတိစေခံဝ
သတာ။ ကုန္တိန္တိနာမကောသုတေ။ ရမ္မေသဒ္ဓေနမာသဿ။ အဋ္ဌ
ပေါသထိကေနစ။ ။ပထမဘကာရဝိပုလ္လာဂါထာ။ ။ငြိမ်း
ဝှယေရူပါသကေန။ တပ္ပုတ္တေနယာစိတော။ ကွန်းနာမေနမိမန္တေ
န။ ကဿာနုဓမ္မနိစ္ဆယံ။ ။ပထမရကာရဝိပုလ္လာဂါထာ။ ။
အဟံ။ ခန္ဓာငါးစု၊ ငါဟုသမုတ်၊ အကျွန်ုပ်သည်။ အကဇ္ဈိ။ မယုံ
မှားအပ်၊ မယုံမှားသင့်၊ မယုံမှားထိုက်သောအရာ၊ များစွာဌာန၊
သဘာဝ၌။ ကင်္ခိကာနံ။ အပ်မအပ်ဟု၊ နှစ်ရပ်ထွေပြား၊ ပြန်လွင့်
ရှား၍၊ ယုံမှားကုန်သောလူနတ်တို့၏။ ကင်္ခိ။ သို့လောသို့လော၊
တွေးတောကင်္ခိ၊ ခွဲဟမကင်း၊ ယုံမှားခြင်းကို။ (ထည့်။) ဝိဆိန္ဒိယ။

ဒေသနာလက်နက်၊ ဥာဏ်သန်လျက်ဖြင့်၊ ခုတ်ဖျက် ပယ်ရှင်း၊
 ဖြတ်တောက်စင်း၍။ ဓမ္မာနုဓမ္မဒေသန္တိ။ မဂ်လေးတန်၊ ဖိုလ်လေး
 တန်၊ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော ကိုးပါးသောလောကုတ္တရာတရား
 အားလျော်သောသရဏဂုံ၊ ပဉ္စသီ၊ အဋ္ဌသီ၊ ဒေသသီ၊ အနုညာတပ
 ဋိက္ခေပဖြစ်သောသိက္ခာပုဒ်၊ ဂူတင်တေရသ၊ ဂေါတြဘူတည်း
 ဟူသောတရားကိုဟောကြားတော်မူသော။ နာထဉ္စ။ မြတ်စွာ
 ဘုရားကိုလည်းကောင်း။ တေန။ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည့်။ ဒေသိတံ။
 ဟောတော်မူအပ်သော။ သဒ္ဓမ္မဉ္စ။ မဂ်လေးတန်၊ ဖိုလ်လေးတန်၊
 နိဗ္ဗာန်ပရိယတ္တိတည်းဟူသောဆယ်ပါးသောသူတော်ကောင်း
 တို့၏တရားကိုလည်းကောင်း။ တသံ။ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏။ ဩ
 ရသံ။ ရင်၌ဖြစ်သောသားတော်၏အဖြစ်သို့။ ဂတံ။ ရောက်တော်
 မူသော။ သံဃာဉ္စ။ မဂ္ဂဋ္ဌာန်လေးယောက်၊ ဖလဋ္ဌာန်လေးယောက်
 ဟုဆိုအပ်သောရှစ်သောက်သောအရိယာသင်္ခါတော်ကိုလည်း
 ကောင်း။ နတွာနမာမိ။ ရှိခိုးပါ၏။ နတွာ။ ရှိခိုးပြီး၍။ ကုလပုတ္တာနံ။
 ဇာတိအာစာရဖြစ်သောအမျိုးစစ်၊ အမျိုးမှန်၊ အမျိုးကောင်းသား
 တို့၏။ အတ္ထာယ။ အကျိုးငှါ။ ယထာနယံ။ ပါဠိတော်နည်းအား
 လျော်စွာ။ ဝါ။ ပါဠိတော်နည်းကိုမလွန်မူ၍။ ဓမ္မာနုဓမ္မနိစ္ဆယံ။ ကိုး
 ပါးသောလောကုတ္တရာတရားအားလျော်သောသရဏဂုံ၊ ပဉ္စသီ
 အစ၊ ဂေါတြဘူအဆုံးရှိသောအကျင့်ပဋိပတ်ဖြင့်ပူဇော်အပ်ပူဇော်
 သင့်ပူဇော်ထိုက်ကြောင်းကိုဆုံးဖြတ်ရာဆုံးဖြတ်ကြောင်း၊ စိစစ်
 ရာစိစစ်ကြောင်းဖြစ်သောကြောင့် ဓမ္မာနုဓမ္မပဋိပတ္တိပူဇနေယျ
 ဝိနိစ္ဆယအမည်ရှိသောကျမ်းကို။ ပဝက္ခာမိ။ အတ္တုက္ကံသန၊ ပရ
 ဝတ္တန၊ ဒေါသမငြိတ်၊ မရိပ်မစောင်း၊ ကောင်းစွာဖြောင့်သား၊ နှ
 လုံးထားနှင့်၊ အပြားအားဖြင့်ဆိုပေအံ့။ ။ကသ္မာ။ အဘယ်
 ကြောင့်။ ဣဒံဓမ္မာနု ဓမ္မပဋိပတ္တိပူဇနေယျ ဝိနိစ္ဆယံ။ ဤဓမ္မာနု
 ဓမ္မပဋိပတ္တိပူဇနေယျ ဝိနိစ္ဆယစာတမ်း၊ ဆုံးဖြတ်ကျမ်းကို။
 ပဝက္ခာသိ။ စီရင်ရေးသားဘိသနည်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ ကောစိ။
 တစုံတယောက်သောသူသည်။ စေဝဒေယျ။ အကယ်၍ မေး

ဆိုငြားအံ့။ ဇေဝံသတိ။ သေဝံ။ သုတေ။ ရတနာပုဉ်မြို့ကြီး။ ရှုမ
 ငြီး၏။ အသီးထက်ချွန်၊ သာပြောဝှန်လျက်၊ တံခွန်သဖွယ်ဖြစ်၍၊
 ရပ်နှစ်ဝန်းကျင်၊ ကျော်စောထင်သဖြင့်၊ အလွန်ပင်ထင်ရှားထ
 သော။ ရမ္မေ။ သီလဝန်၊ ပညာဝန်၊ ဂုဏဝန်တို့၊ အလွန်မွေ့လျော်
 ဘွယ်ရှိထသော။ ကုန္တိန္ဒာနာမကေ။ လောကံကေလုံ၊ ပြည့်စုံ
 ကြွယ်ဝသောသူတို့၏နေရာဖြစ်သောကြောင့် ကုန္တိန္ဒာနာမည်ရှိ
 သောရပ်ကြီး၌။ ဝသတာဝသန္တေန။ ကုန်သွယ်ရောင်းချ၊ သမာ
 အာဇီဝနှင့်နေထသော။ သန္တေန။ မရွေ့ရစ်တံ၊ မဆိုပိတ်ဘဲ၊ လျှမ်း
 ဖိတ်သဒ္ဓါ၊ ရှိစွာထသော။ မာသဿ။ တလတလ၏။ အဋ္ဌပေါသ
 ထိကေန။ ရှစ်ဥပုသ်ကိုမယုတ်စေရစောင့်ရှောက်ထသော။ ငြိမ်း
 ဝှယေန။ ဦးငြိမ်းအမည်ရှိထသော။ ဥပါသကေနစ။ ဥပါသကာ
 သည်လည်းကောင်း။ တပ္ပုတ္တေန။ ထိုဦးငြိမ်းအမည်ရှိသောဥပါ
 သကာ၏သားဖြစ်ထသော။ ဓိမန္တေန။ ဟာသဇဝနစသောပညာ
 ရှိထသော။ ကွန်းနာမေန။ မောင်တိုးကွန်းအမည်ရှိထသော။ ဥပါ
 သကေနစ။ ဥပါသကာသည်လည်းကောင်း။ ယာစိတောအာဘိ
 ယာစိတော။ ယခင်အမြွက်မျှ ပေးလိုက်သောပါဠိဓမ္မနှင့်၊ နိဟမ
 ကင်း၊ မရှင်းလင်းသည့်၊ အငြင်းခုံပြု၊ ဝိဝါမှုကြောင့် ၁၂၅၆ ခု၊ ဥ
 တုဝသန်၊ လေမှန်ဆော်သွင်း၊ တော်သလင်းမာသ၊ ပုဏ္ဏကျော်
 တက်၊ နေ့ရှစ်ရက်၌၊ မပျက်တဖန်၊ နောက်ထပ်မန်၍၊ တောင်းပန်
 သောကြောင့်။ အနုဓမ္မနိစ္ဆယံ။ ဓမ္မာနုဓမ္မပဋိပတ္တိပူဇနယျာဓိနိစ္ဆ
 ယကို။ ကဿံ။ ပါဠိအဋ္ဌကထာ၊ ဦးစွာမသွေ၊ မိန့်နည်းပစ္စေသို့
 စီရင်ပေအံ့။ ။ ဂါထာတို့၌။ ပဒလောပ။ လုတ္တနိဋ္ဌိ။ ဂမ္ပမန်တို့ကို
 ဥာဏ်နှင့်သိလေ။

ဣမာယဓမ္မာနုဓမ္မပဋိပတ္တိယာ။ ဗုဒ္ဓံပူဇေမိ။ ။ ဟူ၍မြတ်
 စွာဘုရားအား ပူဇော်ကြရာ။ အချို့ကမပူဇော်ကောင်း။ ပူဇော်
 ခြင်းငြိမထိုက်။ အချို့ကပူဇော်ကောင်း။ ပူဇော်ခြင်းငြိမထိုက်၏။
 အချို့ကယခုရဟန်းရှင်လူတို့၌ကိုးပါးသောလောကုတ္တရာတရား
 အားလျော်သောအကျင့်မရှိ။ အချို့ကလည်းရှိ၏ဟု အယူကွဲပြား

သည့်၌။ပူဇော်ခြင်းငှါသင့်မသင့်။အပ်မအပ်ကိုဆုံးဖြတ်တော်မူ
ပါဟူ၍ တောင်းပန်လျှောက်ထားသတည်း။ ။ဤကားအ
ကြောင်းနှင့်တကွ တောင်းပန်ချက်။ ။မန္တလေးရတနာပုဉ်မြို့
ကြီးကို။ထိန်ညီးနေလ။လက်မွန်မဆွ။ အစတည်ထောင်ဖန်ဆင်း
တော်မူသော ပဉ္စမသင်္ဂါယနာတင်။ ဘဝရှင် မင်းတရားကြီး
သည် ကြီးစွာသောတောအုပ်ရိပ်လှုံ။ မြိုင်ရင်္ဂု၌။စွယ်စုံမာတင်။
ဆဒ္ဒန်ဆင်သည်။ သက်ဝင်ခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သကဲ့သို့။ ပရိယတ်
တည်းဟူသောတောအုပ်မြိုင်ကြီး။ ပင်ရိပ်ထီး၌။ ခိုမှီးသက်ဝင်
ခြင်းငှါစွမ်းနိုင်စွာသောသတ္တိစွမ်းပကား။နှစ်ပါးစွယ်စုံ။ဥာဏ်မုံ
ရဲသောက်။ညီးညီးတောက်၍။ ကိုးစားလောက်သောပရိယတ်။
ပဋိပတ်နှင့်ပြည့်စုံတော်မူသဖြင့်။အများသူတို့ထက်။ဆဆတက်
၍။နှစ်သက်လေးမြတ်တော်မူရကား။သာသနာပြုအရာ။ သုဓမ္မာ
ဆရာတော်ကြီးဟု။ ဦးစီးနာယက။အစထား၍။ကိုးကွယ်တော်
မူသော အဂ္ဂဓမ္မာလင်္ကာရ ကဝိဓမ္မဟာဓမ္မရာဇာဓိရာဇဂုရုဟု။
တံဆိပ်နာမံရှိတော်မူသောငါတို့သင်္ဂါဇာဆရာတော်ဘုရားကြီး။
၎င်းပဉ္စမသင်္ဂါယနာတင်ဘဝရှင်မင်းတရားကြီးသည်သာသနာ
တော်ကို ပြုစလက်ဦး။ ပကတူးက။ အထူးကြည်ညို လေးမြတ်
တော်မူ၍ရတနာပုဉ်မြို့မှ။ဥတ္တရဒီသာ။မြောက်တူရုမျက်နှာ။ တ
သောင်းကွာတွင်။သညာပျံပျံ။။စဉ်ကူးနယ်တွင်းဝယ်။နယ်ဝန်
စစ်ကဲ။ရွှေခားစွဲ။ဆောင်မြဲအမှူး။ တဦးပဲ့နင်းပဲ့ ချိတ်။ တံဆိပ်ဘွဲ့
ချီး။ နယ်သူကြီးမှစ၍ အရပ်ရပ်အရာရှိတို့ကိုအလိုရှိတိုင်း ချပိုင်
နှုတ်ပိုင်သော အမိန့်တော်နှင့်တကွ။ သာသနာပြုအရာ။ ဌာနန္တရ
အထူးနှင့် ကိုးကွယ်တော်မူ၍။ ၎င်းစဉ်ကူးမြို့ နယ်တွင်းဝယ်။
မွေ့လျော်ဘွယ်ရှိသောမြေပုံကံရွာကြီး၌။ သီတင်းသုံးနေတော်
မူသောငါတို့၏ဆရာ။စဉ်ကူးဂိုဏ်းအုပ်ဆရာတော်ဘုရားကြီး
တို့၏ဆရာဖြစ်တော်မူသော သာသနာတော်တည်ထွန်းရာ။ အ
ဖြာဖြာသောမြို့ကြီး။အသီးသီးသောအရပ်တို့၌ နေထိုင်ကြသော
ရဟန်းရှင်လူ။ သူခပ်သိမ်းတို့၏ ဦးညွတ်ရာဖြစ်ထသော သုံးဖြာ

သောဝိဒုကတ်၌။ ခြင်္သေ့မင်းကဲ့သို့။ ရဲရင့်သောသတ္တိ။ ဥာဏ်
စွယ်စုံရှိထသော။ ပဋိပတ်အရာ၌။ စိန်ရတနာ ကဲ့သို့။ လွန်စွာ
တောက်ပတော်မူထသော။ ရဟန်းတို့၏ ကျင့်သုံးရာ။ စတုပါရိ
သုဒ္ဓိသီလ၌။ တိမ်တိုက်သို့မဝင်။ သန့်ရှင်းစင်သောနေလုလင်။ လ
ရထားကဲ့သို့။ ခြားနားစွာတောက်ပတော်မူထသော။ ပဉ္စမသင်္ဂါ
ယနာတင်ဘဝရှင်မင်းတရားကြီးသည်။ ပတ္တမြား ကျောက်မျက်
ရှင်ကဲ့သို့။ အလွန်ပင်မြတ်နိုးနှစ်သက်လေးမြတ်တော်မူထသော။
သီလုံး ဆရာတော် ဘုရားကြီးသည်။ ရဟန်းရှင်လူ ဖြစ်သော
သိဿာနုသိဿတပည့်အစည်အဆက်တို့အား။ ရတနာကျော်
မျက်ရှင်ကိုပေးဘိသကဲ့သို့။ ။ ဣမာယဓမ္မာနုဓမ္မပဋိပတ္တိယာ
ဗုဒ္ဓံပူဇေမိ။ ။ ဟူ၍။ ဘုရားရှင်အားပူဇော်ရန် ပေးတော်မူခဲ့
သည်ကား။ ပိဋကတ်တော်ပရိယတ်ဝယ်။ အထူးထူးအပြားပြား
အားဖြင့်။ ဆန်းကြယ်သောတိက။ ဆက။ ဒသကစသောသံဝဏ္ဏ
နာနည်း။ နေတ္တိနည်း။ ဆန်းအလင်္ကာ။ သဒ္ဓါပရမတ်။ အရပ်ရပ်တို့
၌။ နှံ့စပ်ကြေပြွန်။ တတ်မွန်သိကြားတော်မူသောဓမ္မစာရိန္ဒာဘိ
ဇေမဟာဓမ္မရာဇာဓိရာဇဂုရု။ ဓမ္မစာရိန္ဒာဘိဇေသီရိပဝရမဟာ
ဓမ္မရာဇာဓိရာဇဂုရု။ ဟူသောနှစ်ကြိမ်မြောက်လှူတော်မူသောတံ
ဆိပ်နာမံရှိ တော်မူသော ငါတို့ သင်္ဂါစာဆရာ တော်ဘုရား။
သိဿာနုသိဿဆင်းသက်၍။ ငါတို့လက်ထက်ဘိုင် ရောက်ခဲ့
လေသတည်း။ ။ ဤကား။ အတ္တန္တရ။ ဗာဟိုရ။ သမုဋ္ဌာနနိဒါန်း
တည်း။ ။ ဤပါဌ်ကိုအနက်ဤသို့သမ္ပန်။ ။ အဟံ။ အကျွန်ုပ်
သည်။ ဣမာယဓမ္မာနု ဓမ္မပဋိပတ္တိယာ။ ဤကိုးပါးသော လော
ကုတ္တရာတရားအားလျော်သောသရဏဂုံသုံးပါး၊ ငါးပါးသီလ၊
ရှစ်ပါးသီလ၊ ဆယ်ပါးသီလ၊ ကောသနိကံ၊ ပတ္တပိုဏ် တရား
တဦးဟူသောအကျင့်ဖြင့်။ ဗုဒ္ဓံ။ မြတ်စွာဘုရားကို။ ပူဇေမိ။ ပူဇော်
ပါ၏။ ။ ဤအနက်ကားသရဏဂုံတဦး။ ၅ပါး၊ ရှစ်ပါး၊ ဆယ်ပါး
သီလ၊ ဂူတင် ၂ ပါးနှင့်ပြည့်စုံသောဥပါသကာ။ ဥပါသကီတို့
နှင့်ဆက်ဆံသောအနက်တည်း။ ။ တနည်းကား။ ။ ဣမာယ

ဓမ္မာနုဓမ္မပဋိပတ္တိယာ။ ဤကိုးပါးသော လောကုတ္တရာတရားအား
 လျော်သော သရဏဂုံသုံးပါး ငါးပါး သီလတည်း ဟူသော အကျင့်
 ဖြင့် ဗုဒ္ဓံ မြတ်စွာဘုရားကို ပူဇော်ပူဇော်ပါ၏။ ။ ဤအနက်ကား။
 သရဏဂုံနှင့် တကွ ငါးပါး သီလကို စောင့်ထိန်းသော ဥပါသကာ
 ဥပါသကီတို့နှင့် ဆက်ဆံသော အနက်တည်း။ ။ တနည်း
 ကား။ ။ ဣမာယဓမ္မာနုဓမ္မပဋိပတ္တိယာ။ ဤကိုးပါးသော လော
 ကုတ္တရာတရားအား လျော်သော သရဏဂုံသုံးပါး ရှစ်ပါး သီလ
 တင် ၂ ပါးတည်း ဟူသော အကျင့်ဖြင့် ဗုဒ္ဓံ မြတ်စွာဘုရားကို
 ပူဇော်ပူဇော်ပါ၏။ ။ ဤအနက်ကား။ သရဏဂုံနှင့် တကွ ရှစ်
 ပါး သီလကို စောင့်သော ဥပါသကာ ဥပါသကီတို့နှင့် ဆက်ဆံ
 သော အနက်တည်း။ ။ တနည်းကား။ ။ ဣမာယဓမ္မာနုဓမ္မပ
 ဋိပတ္တိယာ။ ဤကိုးပါးသော လောကုတ္တရာ တရားအား လျော်
 သော သရဏဂုံသုံးပါး ဆယ်ပါး သီလတင် ၂ ပါးတည်း ဟူ
 သော အကျင့်ဖြင့် ဗုဒ္ဓံ မြတ်စွာဘုရားကို ပူဇော်ပူ
 ဇော်ပါ၏။ ။ ဤအနက်ကား။ သရဏဂုံနှင့် တကွ ဆယ်ပါး သီလကို
 စောင့်ရှောက်သော ဥပါသကာ ဥပါသကီတို့နှင့် ဆက်ဆံသော
 အနက်တည်း။ ။ တနည်းကား။ ။ ဣမာယဓမ္မာနုဓမ္မပဋိပတ္တိ
 ယာ။ ဤကိုးပါးသော လောကုတ္တရာတရားအား လျော်သော သရ
 ဏဂုံသုံးပါး ဆယ်ပါး သီလတင် ဆယ်ပါး နှစ်ဆယ်ပါး ၁၄ ပါး
 သော ခန္ဓကဝတ် ၇၅ ပါးသော သေခါယသိက္ခာပုန်တင်တဆဲ
 နှစ်ပါးတည်း ဟူသော အကျင့်ဖြင့် ဗုဒ္ဓံ မြတ်စွာဘုရားကို ပူဇော်
 ပူဇော်ပါ၏။ ။ ဤအနက်ကား။ သာမဏေတို့နှင့်သာ ဆက်
 ဆံသော အနက်တည်း။ ။ တနည်းကား။ ။ ဣမာယဓမ္မာနု
 ဓမ္မပဋိပတ္တိယာ။ ဤကိုးပါးသော လောကုတ္တရာတရားအား လျော်
 သော အနုညာတပဋိက္ခေပဖြစ်သော သိက္ခာပုန်တင်တဆဲ
 သိက္ခာပုန်မဟာဝါဂုဇ္ဇဝါခန္ဓကန္တိ လာသော သိက္ခာပုန်တင်တ
 ဆဲ သုံးပါးတည်း ဟူသော အကျင့်ဖြင့် ဗုဒ္ဓံ မြတ်စွာဘုရားကို ပူ
 ဇော်ပူဇော်ပါ၏။ ။ ဤအနက်ကား။ ရဟန်းတို့နှင့်သာ ဆက်

ဆံသောအနက်တည်း။ ။တံနည်းကား။ ။ဣမာယဓမ္မာနုဓမ္မ
ပဋိပတ္တိယာ။ ဤကိုးပါးသော လောကုတ္တရာ တရားအားလျော်
သော သီလပရိကံဥပစာအနုလုံတည်းဟူသော ကာမာဝစရ
ဘာဝနာသမာဓိဟူသောအကျင့်ဖြင့်။ ဗုဒ္ဓံ။ မြတ်စွာဘုရားကို။ ပူ
ဇေမိ။ ပူဇော်ပါ၏။ ။ဤအနက်ကား။ မိမိတို့စောင့်ထိန်းသော
သီလနှင့်တကွ။ မဟာဂ္ဂုတ်ဈာန်မဂ်ဖိုလ်ကိုရခါနီးသော ဂေါတြ
ဘူတိုင်ရောက်သော ယောဂါဝစရပုဂ္ဂိုလ်တို့နှင့်သာ ဆက်ဆံ
သောအနက်တည်း။ ။ဤကားရှေ့ဆိုလတံ့ သောပါဠိတော်
အဋ္ဌကထာတို့နှင့် ညီမျှစေလျက်။ အဘိဓေယျတ္ထကိုဦးသော အ
နက်မျိုးကိုရိပ်စားကဲ့သို့စွေစေသတည်း။ ။ဤရှုတ်၍ပူဇော်မြဲဖြစ်
သောပါဠိဖြင့်။ ပူဇော်သင့်ကြောင်းကို။ ဖွင့်ဆိုခဲ့ပြီးသော ပဒတ္တ
သံဝဏ္ဏနာနည်းနှင့်ပင်။ ကောင်းကင်အပြင်ဝယ်။ ကြယ်အပေါင်း
တို့။ ကောင်းမွန်စွာထင်ရှားလေသကဲ့သို့ထင်ရှားလေသတည်း။
အဘယ်ကြောင့် ထင်ရှားလေသနည်း။ ဤသရဏဂုံပဉ္စသီ။ စ
သောအကျင့်ဖြင့်ပူဇော်ခြင်းကို။ မြတ်စွာဘုရားရှင်သည်။ ခံတော်
မူထိုက်သောကြောင့်၎င်း ဥပါသကာတို့သည်လည်း ဥတ္တရိမ
နုဿဓမ္မဖြစ်သောဈာန်မဂ်ဖိုလ်တရားဖြင့်ပူဇော်သည်မဟုတ်။ မိ
မိတို့၏အကျင့်စာရိတ္တဖြစ်သော သရဏဂုံပဉ္စသီစသောတရား
ဖြင့်ပူဇော်သောကြောင့်။ ယင်းတရားဖြင့်ဥပါသကာတို့လည်းပူ
ဇော်ထိုက်သောကြောင့်၎င်း အပါယ်လေးပါးသို့လျားကြောင်း။
မကောင်းသောအကျင့်သိုလ်ကမ္မပထတရားနှင့်မလျော်သောလော
ကုတ္တရာ တရားအားသာလျော်သော အကျင့် တရားဖြစ်သော
ကြောင့်၎င်း။ ပူဇော်သင့်ကြောင်းသည်။ ကောင်းစွာထင်ရှားလေသ
တည်း။ ။ဤဆိုအပ်ပြီးသောပဒတ္တသံဝဏ္ဏနာအနက်အစဉ်ဖြင့်။ တပ်
မတော်ကြီး၏ရှေ့သွား။ ကင်းတပ်ကိုထားဘိသကဲ့သို့ဆိုလတံ့
သောပါဠိတော်အဋ္ဌကထာတည်းဟူသောတပ်မတော်ကြီး၏ရှေ့
သွား။ ပဒတ္တသံဝဏ္ဏနာတည်းဟူသောကင်းတပ်ဦးကိုအမှူးပြု၍
ထားခဲ့သတည်း။ ။ပဒတ္တသံဝဏ္ဏနာပဌမကဏ္ဍကားပြီး၏။

ဤဣမာယဓမ္မာနုဓမ္မပဋိပတ္တိယာဗုဒ္ဓံပူဇေမိ။ ။ဟူသော
 ပါဠိ၌။ပုန်ရေးပါဠိရေး။အက္ခရာရေး။သဒ္ဓါရေးတို့ကို စစ်ဆေး
 ရှင်းလင်း။ဝိဂြိုဟ်ကျင်း၍။ ကင်းတပ်အလား။ တထပ်အား ဖြင့်
 ထားလိုက်ဦးအံ့။ ။ဣမာယပုန်သည်။ ပစ္စက္ခတ္တဝါစိသံဗ္ဗနာမ်
 ပုန်တည်း။ အမည်အများတွင်။ ပဋိပတ္တိဟူသော ပုန်၏ဝိသေသ
 နတည်း။ ။ဓမ္မာနုဓမ္မပဋိပတ္တိယာပုန်တို့၌။ဓမ္မာနုဓမ္မပဋိပတ္တိဟု
 အတ္ထဇောတကလေးပုန်ခွဲ၍ထား။ ရှေ့ဦးဓမ္မသဒ္ဓါကို ဤသို့ဝိ
 ဂြိုဟ်ဆို။ ။သတ္တေစတုသုအပါယေသုဝနုဒုက္ခေသုစ အပတ
 မာနေကတွာဓာရေတိတိဓမ္မော။ ။ယောသဘာဝေါ။အကြင်
 သဘောတရားသည်။သတ္တေ။ လူနတ်အစရှိသောသတ္တဝါတို့ကို။
 စတုသု။လေးပါးကုန်သော။အပါယေသုစ။အပါယ်တို့၌၎င်း။ဝနု
 ဒုက္ခေသုစ။ တေဘုမ္မကဝဋ်ဆင်းရဲတို့၌၎င်း။အပတမာနေ။ မကျ
 စေသည်တို့ကို။ကတွာ။ ပြု၍။ ဓာရေတိ။ဆောင်တတ်၏။ ဣတိ
 တသ္မာ။ထိုကြောင့်။သောသဘာဝေါ။ ထိုသဘောတရားသည်။
 ဓမ္မော။ဓမ္မမည်၏။ ။ကတ္တုသာဓနကိတ်ဝိဂြိုဟ်။ ဓရဓာတ်။
 ရမ္မပစ္စည်း။ဓရဓာတ်၏အရကား။အပါယ်လေးပါး။တေဘုမ္မက
 ဝဋ်ဆင်းရဲတို့၌မကျစေမူ၍ဆောင်တတ်သောတရားတို့၏သတ္တိ
 ကိုရ၏။ ရမ္မ ပစ္စည်း၏အရကား။ ဆောင်တတ်သော သတ္တိရှိ
 သော သတ္တိမန္တဖြစ်သောမဂ်လေးပါး။ ဖိုလ်လေးပါး။ နိဗ္ဗာန်ဟူ
 သော ဧပါးသော လောကုတ္တရာတရားကိုရ၏။ ။ဤ သို့ရှေ့
 ဓမ္မပုန်၏အရကိုလောကုတ္တရာတရားကိုးပါးကိုရ၏ဟုမြဲမြဲကြပ်
 ကြပ်။ သတိချပ်၍မှတ်။ ။ခွဲခွဲသောလေးပုန်တွင်။ အနုပုန်
 သည်။အနုလောမတ္တဝါစိအနိဗ္ဗန္တုပါဋိပဒိကပုန်တည်း။ ဝိဂြိုဟ်မ
 ဆိုကောင်း။ ။ဤပုန်သည်။ လျော်သောအနက်ကိုဟော၏ဟု
 လို။ ။ယင်းပုန်နှင့်စပ်၍နေသောဓမ္မသဒ္ဓါကိုကား။ ဤသို့ဝိဂြိုဟ်
 ဆို။ ။သတ္တေအပါယေသုအပတမာနေကတွာ ဓာရေတိတိ
 ဓမ္မော။ ။ယောသဘာဝေါ။ အကြင်သဘော တရားသည်။
 သတ္တေ။ လူနတ်အစ ရှိသော သတ္တ ဝါတို့ ကို။ အပါယေ သု။

အပါယ်တို့၌။ အပတမာနေ၊ မကျစေသည်တို့ကို။ ကတွါ။ ပြု၍။
ခာရေတိ။ ဆောင် တတ်၏။ ဣတိတသ္မာ။ ထိုကြောင့်။ သော
သဘာဝေါ။ ထိုသဘောတရားသည်။ ဓမ္မော။ ဓမ္မမဉ်၏။ ။
ကတ္တုသာနေကိတ်ဝိဂြိုဟ်။ ခရ-ခတ်။ ရမ္မ-ပစ္စည်း။ ခရ-ခတ်
၏အရကား။ အပါယ်လေးပါးသို့မကျသည်မူပြု၍ဆောင်တတ်
သောတရားတို့၏သတ္တိကိုရ၏။ ရမ္မ-ပစ္စည်း၏ အရကား။ ထို
ဆောင်တတ်သောသတ္တိရှိသောသတ္တိမန္တဖြစ်သော သရဏဂုံ
သုံးပါး။ ၅ ပါး ရှစ်ပါး ဆယ်ပါးသီလ။ ရဟန်းသာမဏေတို့၏
သိက္ခာပုဒ်တို့ကိုရ၏။ ။ ဤသို့နောက်ဓမ္မပုဒ်၏အရကိုဤတရား
တို့ကိုရသတည်းဟု မြီးမြီးမှတ်၍ထား။ ။ ဤဆိုခဲ့ပြီးသောဓမ္မ
သဒ္ဓါနှစ်ခု၏ဝိဂြိုဟ်ကား။ ငိုကာကြီးတို့၌ဆိုသောဝိဂြိုဟ်နှင့်အညီ
တည်း။ ။ အတ္တာနံခာရေန္တေစတုသုအပါယေသုဝနိဒုက္ခေသု
စအပတမာနေကတွာခာရေတိတိဓမ္မော။ ။ ငိုကာကျော်။ ။
ယထာနုသိဋ္ဌံ ပဋိပဇ္ဇမာနေအပါယေသု အပတမာနေခာရေတိ
တိဓမ္မော။ ။ အနုငိုကာ။ ။ ယထာနုသိဋ္ဌံ ပဋိပဇ္ဇမာနေစတု
သုအဂါယေသု အပတမာနေခာရေတိတိဓမ္မော။ ။ သာရတ္ထ
ဒိပနိငိုကာ။ ။ ဓမ္မန္တိယထာနုသိဋ္ဌံ ပဋိပဇ္ဇမာနေအပါယထော
စသံသာရတောစအပတမာနေကတွာခာရေတိတိဓမ္မော။ ။
သီလက္ခန္ဓာငိုကာဟောင်း။ ။ အင်္ဂုတ္တိရ်ငိုကာတို့၌လည်းဤနည်း
ပင်။

ပဋိပတ္တိဟူသောပုဒ်၏ဝိဂြိုဟ်ကိုဤသို့ဆို။ ။ ဂဟဋ္ဌပဗ္ဗန္တိ
တေဟိပဋိပဇ္ဇိ တဗ္ဗာတိပဋိပတ္တိ။ ။ ယာဓမ္မဇာတိ။ အကြင်သ
ဘောတရားကို။ ဂဟဋ္ဌပဗ္ဗန္တိတေဟိ။ လူရှင်ရဟန်းတို့သည်။ ပဋိ
ပဇ္ဇိတဗ္ဗာ။ ကျင့်အပ်၏။ ဣတိတသ္မာ။ ထိုကြောင့်။ သာဓမ္မဇာတိ။
ထိုသဘောတရားသည်။ ပဋိပတ္တိ၏။ ။ ကမ္မသါနေကိတ်ဝိဂြိုဟ်
ပဋိပုဗ္ဗပဒ-ခတ်။ တိ-ပစ္စည်း။ ပဒခတ်၏အရကား။ ကျင့်ခြင်း
တည်းဟူသောကြိယာသာမညကိုရ၏။ တိ-ပစ္စည်း၏အရကား
ကျင့်ခြင်းကြိယာသာမညဖြင့်ရောက်အပ်သော ကြိယာပါပုဏ

နသတ္တိရှိသော သရဏဂုံပဉ္စသီအစ။ ဂေါတြဘူ အဆုံးရှိသော
 တရားတို့ကိုရ၏။ ။အနု၏အရ။ ဓမ္မ၏အရ။ ပဋိပတ္တိ၏အရ။
 သရုပ်တရားကိုယ်သည်။ မပြားကြ။ အရတူလေသတည်း။ ပဋိ
 ပတ္တိ၏အရတရားတပါး။ တခြားမရှိပြီ။ ။သို့ဖြစ်၍။ ဤသုံးပုဒ်
 ကိုကမ္မဓာရည်းသမာသ်တွဲအပ်၏။ တွဲဟန်ကား။ ။အနုလော
 မောဓမ္မော။ အနုဓမ္မော။ ။ဤသို့တွဲ။ အနုလောမေါ။ သင့်လျော်
 သော။ ဓမ္မော။ အကျင့်တရားတည်း။ အနုဓမ္မော။ သင့်လျော်သော
 အကျင့်တရား။ ။ဤသမာသ်ပုဒ်လုံး၏အရကား။ သရဏဂုံအစ
 ဂေါတြဘူအဆုံးရှိသော တရားကိုရ၏။ ။ပဋိပတ္တိ ဟူသော
 နောက်ပုဒ်နှင့်တွဲဟန်ကား။ ။အနုဓမ္မသင်္ခါတာပဋိပတ္တိအနုဓမ္မ
 ပဋိပတ္တိ။ ။အနုဓမ္မသင်္ခါတာ။ လျော်သောအကျင့် တရားဟုဆို
 အပ်သော။ ပဋိပတ္တိ။ အကျင့်တည်း။ အနုဓမ္မပဋိပတ္တိ။ လျော်သော
 အကျင့်တရားဟုဆိုအပ်သောအကျင့်။ ။ဤလည်းကမ္မဓာရဉ်
 သံမာသ်သာတည်း။ ။အနုဓမ္မပဋိပတ္တိဟူသော သမာသ်ပုဒ်
 လုံး၏အရကား။ သရဏဂုံအစ။ ဂေါတြဘူအဆုံးရှိသော တရား
 အကျင့်ကိုရ၏။ ။ဤအနုဓမ္မပဋိပတ္တိဟူသောပုဒ်၏ အရကို။ ဤ
 သရဏဂုံစသော တရားတို့ကိုရသည်ဟုမြဲမြဲမှတ်။ ။ဓမ္မာနု
 ဓမ္မပဋိပတ္တိဟူသောပုဒ်တို့ကို ဤသို့သမာသ်တွဲစပ်၏။ တွဲဟန်
 ကား။ ။ဓမ္မဿအနုဓမ္မပဋိပတ္တိဓမ္မာနုဓမ္မပဋိပတ္တိ။ ဓမ္မဿ။ မဂ်
 လေးတန်ဖိုလ်လေးတန်နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသောကိုးပါးသော
 ကုတ္တရာတရားအား။ အနုဓမ္မပဋိပတ္တိ။ လျော်သော သရဏဂုံအစ
 ဂေါတြဘူအဆုံးရှိသောအကျင့်တရားတည်း။ ဓမ္မာနုဓမ္မပဋိပတ္တိ။
 မဂ်လေးတန်ဖိုလ်လေးတန်နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော ကိုးပါးသော
 လောကုတ္တရာတရားအားလျော်သော သရဏဂုံအစ ဂေါတြဘူ
 အဆုံးရှိသော အကျင့်တရား။ ။ဤသမာသ်ကား။ စတုတ္ထ
 တပ္ပ။ ရိသ်သမာသ်တည်း။ ယင်းသမာသ်ပုဒ်လုံး၏အရကား။ ဧေ
 ဦးအစဓမ္မပုဒ်၏အရကိုလောကုတ္တရာတရားကိုးပါးကိုသမာသ်
 ဝါကျ၏အချိန်၌ ဓမ္မာနုဓမ္မပဋိပတ္တိဟု ဝါကျပြီးသည် ကာလ။

၅၅. ဓမ္မပုဒ်သည် မပြဋ္ဌာန်းသောကြောင့်။ လောကုတ္တရာ တရား
ကိုးပါးကို မရချေ။ နောက်အနုဓမ္မပဋိပတ္တိဟူ သော ပုဒ်၏အရ
ဖြစ်သော သရဏဂုံအစ။ ဂေါတြဘူအဆုံးရှိသော တရားကိုရ
၏။ ။ ဤပဒဝိဂ္ဂဟသံဝဏ္ဏနာနည်းကို။ အချို့သော ဥပါသကာ ဥ
ပါသကီတို့သည် မသိဖြစ်လိမ့်မည်။ ယင်းသို့ဖြစ်သော်လည်း။
သဒ္ဓါ၏အရာ၌ သိကျွမ်းသော ဥပါသကာ ဥပါသကီ ရဟန်းရှင်လူ
တို့၏ အလို့ငှါ။ ပဒဝိဂ္ဂဟသံဝဏ္ဏနာနည်းတည်းဟူသော မိဗ္ဗိ
ကြီးကို တဖန် စွေစေပြန်သတည်း။ ။ ဤသရဏဂုံပဉ္စသီစ သော
တရားတို့သည်။ ကမ္မပစ္စည်း။ ပကတူပနိဿယပစ္စည်း။ အာရမ္မ
ဏပစ္စည်းစသည် ဖြစ်သောကြောင့်။ အကြောင်းပစ္စည်းဖြစ်ခဲ့ရ
ကား။ ဣမာယဓမ္မာနုဓမ္မပဋိပတ္တိယာဟု အကျင့်တရားကို ကရိုဏ်
ထား၍ ဘုရားသည် ပူဇော်ခြင်းကြိယာဖြင့် ရောက်အပ်သော
ကြောင့်။ ဘုရားကို ဗုဒ္ဓံဟု ကံပုဒ်ထား၍ ဆိုခြင်းသည် သင့်
၏။ ။ ပူဇေတိ။ ။ ပရမာယပူဇာယ။ ဟု အထက်၌ ပါဠိတော်ဆို
လတံ။ ။ ဣမံဓမ္မာနုဓမ္မပဋိပတ္တိံ ဗုဒ္ဓဿ ပူဇေမိ။ ။ ဟုဆို
သော်လည်း သင့်၏။ ။ အဘယ်ကြောင့်နည်း။ ပူဇော်ခြင်းကို
မြတ်စွာဘုရားသည် ခံထိုက်၍ သမ္ပဒါန်ဖြစ်သော ကြောင့် ၎င်းပူဇ
သဒ္ဓါ၏ သမ္ပဒါန် ပေက္ခာပုဒ်ဖြစ်သောကြောင့် ၎င်းသင့်၏။ ။ ဤ
ဝိဂ္ဂဟတ္ထ သံဝဏ္ဏနာနှင့် လည်း။ ပူဇော်ထိုက်ကြောင်း သည်။
ကောင်းစွာ ထင်ရှားစွ။

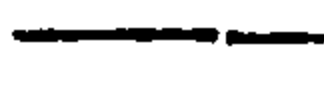
ပဒဝိဂ္ဂဟသံဝဏ္ဏနာကဏ္ဍဒုတိယပြီး၏။

ဤဣမာယဓမ္မာနုဓမ္မပဋိပတ္တိယာဗုဒ္ဓံပူဇေမိ။ ။ ဟူသော
ပါဠိ၌။ စောဒနာသံဝဏ္ဏနာ။ ပရိဟာရသံဝဏ္ဏနာ။ နည်းနှစ်ပါး
တည်းဟူသော မိဗ္ဗိကို။ မြိုးမြိုးထန်ထန်။ သွန်းချပြန်အံ့။ ။ အာဒေါ
ကြိယာကတောကတ္တာ။ ဟူသောပါဠိ။ ။ ခပ်သိမ်းတိကျ။ ဟူ
သမျှမှာ။ ပဝါနကြိယာ။ ဖြစ်မြီးသာတည်းဟူသောနိယမ်။ ။ ဤ

သို့သဒ္ဓါတတ်ချွန်၊ ပညာဝန်တို့။ ဖွင့်သွန်ထုတ်ပြန်။ နှုတ်ဝစနံနှင့်။
 အမှန်ညီလေအောင်။ ပူဇော်ဟူသော ကြိယာကို။ ဦးစွာမသွေ။
 ကေဝံယူလေ။ ။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ ပူဇော်ပါ၏ဟူလိုသော်။ ။ လူ
 ရှင်ရဟန်းတို့ပူဇော်ပါ၏ဆိုသော် အဘယ်သူသည်ပူဇော်သနည်း။
 နဂါး၊ ဂဠုန်။ ကုမ္ဘ ဣယက္ခ။ သက္ကဏ္ဍန္ဒာ။ ဗြဟ္မာတို့ ပူဇော်လေသ
 လောဟု။ ချိုဇ္ဇေတ်သံ။ စောဒနာရန်ကြောင့်၊ အဟံဟူသော ပါဠိ
 ကိုမိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ နဂါး၊ ဂဠုန်စသောသူတို့။ ပူဇော်သည်မ
 ဟုတ်အကျွန်ုပ်သည်ပူဇော်သည်ဟူလိုသော်။ ။ ရဟန်းရှင်လူ
 တို့အကျွန်ုပ်သည်။ ပူဇော်၏ဆိုသော်။ အမှတ်မရှိမြင်မြင်ကရ။
 သာမညပုဂ္ဂိုလ်ကိုပူဇော်လေသလောဟု။ အပြစ်တင်ဘိ။ စောဒ
 နာရန်ရှိသောကြောင့်။ ဗုဒ္ဓံဟူသောပါဠိကိုမိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား။
 သာမညပုဂ္ဂိုလ်ကိုပူဇော်သည်မဟုတ်။ ဘုရားကိုပူဇော်ပါသည်
 ဟူလိုသော်။ ။ ရဟန်းရှင်လူတို့ဘုရားကိုပူဇော်၏ ဆိုသော်။
 ဆွမ်းဆေးကျောင်းသင်္ကန်းတည်းဟူသောပစ္စည်းလေးပါးဖြစ်
 သောအာမိဿဒါနဖြင့်ပူဇော်လေသလောဟု။ မေးဘွယ်တဖန်။
 ရှိပြန်သောကြောင့်။ ပဋိပတ္တိယာဟူသောပါဠိကိုမိန့်။ အဓိပ္ပါယ်
 ကား။ ဆွမ်းစသောအာမိဿဒါနဖြင့် ပူဇော်သည်မဟုတ်။ အ
 ကျင့်တရားဖြင့်ပူဇော်၏ ဟူလိုသော်။ ။ ရဟန်းရှင်လူတို့ အ
 ကျင့်တရားဖြင့်ပူဇော်၏ဟုဆိုသော်လောကုတ္တရာတရားတည်း
 ဟူသော မဂ်အကျင့် ဖိုလ်အကျင့်ဖြင့် ပူဇော်လေသလော။ အ
 ဘယ်သို့သော အကျင့်ဖြင့် ပူဇော် သနည်းဟု။ ဒေါသမာန်
 ပွား။ ပြစ်တင်ရန်စကားကြောင့်။ အနုဓမ္မဟူသောပါဠိကိုမိန့်။ အ
 ဓိပ္ပါယ်ကား။ လျော်သောအကျွန်ုပ်တို့စောင့်သုံးသောသရဏဂုံ
 ပဉ္စသီစသောအကျင့်တရားဖြင့်ပူဇော်၏ဟူလိုသော်။ ။ ရဟန်း
 ရှင်လူတို့လျော်သော အကျွန်ုပ်တို့စောင့်သုံးသော သရဏဂုံပဉ္စ
 သီစသောအကျင့်တရားဖြင့်ပူဇော်၏ဟုဆိုသော်။ အပါယ်လေး
 ပါး၏အစာဖြစ်သောအကုသိုလ်ကမ္မပထတရားအား။ တရားနှင့်
 လျော်သောသရဏဂုံပဉ္စသီစသော အကျင့်တရားဖြင့် ပူဇော်

လေသလောဟု။ စောဒနာသံဘွယ်ရှိသောကြောင့်။ ဓမ္မဟူသော
ပါဠိကိုမိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ အကျွန်ုပ်တို့ပူဇော်သောအကျင့်တ
ရားသည်။ အပါယ်လေးပါး၏အစာဖြစ်သော အကုသိုလ်ကမ္မပ
ထတရားအား။ တရားနှင့်လျော်သော အကျင့်တရားမဟုတ်ပါ။
လောကုတ္တရာတရားကိုးပါးအား။ ကိုးပါးနှင့်လျော်သော သရ
ဏဂုံပဉ္စသီစသောအကျင့်ဖြင့်ပူဇော်ပါ၏ဟူလိုသော်။ ။ဤ
စောဒနာပရိဟာရသံဝဏ္ဏနာကိုဆိုခြင်းသည်။ နားမရှင်း။ ဥာဏ်
မရှင်းသောသူတို့အား။ နားရှင်း။ ဥာဏ်ရှင်းအောင်။ ပါဠိစိတ် အ
ဓိပ္ပါယ်ကိုဖြဆိုသောသံဝဏ္ဏနာနှစ်ပါးကိုဆိုရလေသည်။ ဤသံ
ဝဏ္ဏနာနှစ်ပါးဖြင့်ပူဇော်ထိုက်ကြောင်းကိုယူဇနာလေးသောင်း
နှစ်ထောင်။ အမြင့်ဆောင်သောတောင်ယုဂန်ဦးမှ။ ကွန်မြူးထွက်
စံ။ နေဗိမာန်နှင့်။ ဘုံပျံလမင်း။ သုံးကျွန်းနင်း၍လင်းစေဘိသကဲ့သို့။
ရဟန်းရှင်လူတည်းဟူသောသုံးကျွန်းကိုထွန်းစေသတည်း။

ဤကားစောဒနာပရိဟာရသံဝဏ္ဏနာကဏ္ဍတတိယပြီး၏။

ဤသို့ပဒုတ္တသံဝဏ္ဏနာ။ ပဒုဝိဂ္ဂဟသံဝဏ္ဏနာ။ စောဒနာပရိဟာ
ရသံဝဏ္ဏနာတည်းဟူသော သုံးကဏ္ဍကိုထင်စွာပြုပြီး၍။ စိန်၊ အ
မြောက်၊ ဘုံးနှင့် တလုံးတည်းတူသော ပါဠိတော်အဋ္ဌကထာဋီ
ကာတို့နှင့်အညီ။ ပူဇော်ထိုက်ပူဇော်သင့်ကြောင်းကို ကောင်းစွာ
ဆုံးဖြတ်စိစစ်အံ့သတည်း။

ငါတို့မြတ်စွာဘုရားသည် ၄၅ဝါရှည်ကြာ ကာလပတ်လုံး။
သုံးဘုံသူဝေနေယျတို့အား။ တရားအမြိုက်။ တိုက်ကျွေးတော်မူ
ပြီး။ ပရိနိဗ္ဗာန်စံယူတော်မူအံ့သောငှါ။ ကုသိနာရုံပြည်ဝယ်။ မလ္လာ
မင်းတို့၏အကြိုင်းဥယျာဉ်တော်၌။ အကြိုင်းပင်ပျိုအစုံတို့အကြား။
ခင်းထားအပ်သော ညောင်စောင်းထက်၌ လျောင်းစက်တော်မူ
သောအခါ။ အကြိုင်းပင်တို့သည် ပွင့်ချိန်အခါမဟုတ်ပွင့်၍ပူဇော်
ကြကြောင်း။ နတ်တို့သည်လည်း။ ထင်းရှူးပန်းတို့ဖြင့် ပူဇော်ကြ

ကြောင်းကိုညီတော်အာနန္ဒာအား။ မိန့်ကြားတော်မူ၏။ ။အထ
 ခေါ်ဘဂဝါအာယသ္မန္တိ အာနန္ဒ အာမန္တေသိ။ သဗ္ဗဖါလိဗုလ္လာခေါ
 အာနန္ဒ ယမကသာလာ အကာလပုဗ္ဗေဟိ။ တေတထာဂတဿ
 သရိရံဩကိရန္တိ အဇ္ဈောကိရန္တိ အဘိပ္ပကိရန္တိ တထာဂတဿ
 ပူဇာယ။ ဒိဗ္ဗာနိပိမန္တာရဝပုပ္ဖာနိ အန္တလိက္ခာပတန္တိ။ တာနိတထာ
 ဂတဿ သရိရံဩကိရန္တိ အဇ္ဈောကိရန္တိ အဘိပ္ပကိရန္တိ တထာ
 ဂတဿ ပူဇာယ။ ဒိဗ္ဗာနိစန္ဒနုဇ္ဈာနိ အန္တလိက္ခာပတန္တိ။ တာနိတ
 ထာဂတဿ သရိရံဩကိရန္တိ အဇ္ဈောကိရန္တိ အဘိပ္ပကိရန္တိ တ
 ထာဂတဿ ပူဇာယ။ ဒိဗ္ဗာနိပိတုရိယာနိ အန္တလိက္ခေ ဝဇ္ဇန္တိ။ တ
 ထာဂတဿ ပူဇာယ။ ဒိဗ္ဗာနိသိသံဂိတာနိ အန္တလိက္ခေ ဝတ္တန္တိ တ
 ထာဂတဿ ပူဇာယ။ ။မဟိပရိနိဗ္ဗာနသုတ်ပါဠိတော်။ ။
 အနက်ကား။ ။အထခေါ။ ထိုညောင်စောင်းထက်၌လျောင်းစက်
 တော်မူသောအခါ၌။ ဘဂဝါ။ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အာယသ္မန္တိ။
 သက်တော်ရှည်သော။ အာနန္ဒ။ ညီတော်အာနန္ဒာကို။ အာမန္တေသိ။
 မိန့်ကြားတော်မူ၏။ ဝါ။ သိစေတော်မူ၏။ အာနန္ဒ။ အာနန္ဒာ။ ယမက
 သာလာ။ အစုံသော အကြောင်းပင်ပျိုတို့သည်။ အကာလပုဗ္ဗေဟိ။
 ချိန်ခါမဟုတ်ပွင့်သော အကြောင်းပန်းတို့ဖြင့်။ သဗ္ဗဖါလိဗုလ္လာခေါ။
 အလုံးစုံပင်လုံးကျွတ်ပွင့်ကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ တေယမက
 သာလာ။ ထိုအကြောင်းပင်ပျိုတို့သည်။ တထာဂတဿ။ ငါဘုရား
 အား။ ပူဇာယ။ ပူဇော်ခြင်းငှါ။ တထာဂတဿ။ ငါဘုရား၏။ သရိ
 ရံ။ ကိုယ်တော်ကို။ ဩကိရန္တိ။ ဖြန့်ကြဲကြကုန်၏။ အဇ္ဈောကိရန္တိ။
 အထက်၌ဖြန့်ကြဲကြကုန်၏။ အဘိပ္ပကိရန္တိ။ အထူးသဖြင့်ထက်
 ဝန်းကျင်ဖြန့်ကြဲကြကုန်၏။ ဒိဗ္ဗာနိပိ။ နတ်၌လည်း ဖြစ်ကုန်သော။
 မန္တာရဝပုပ္ဖာနိ။ ထင်းရှူးပန်းတို့သည်။ အန္တလိက္ခာ။ ကောင်းကင်
 မှ။ ပတန္တိ။ ဆင့်ခါဆင့်ခါကျကြကုန်၏။ တာနိမန္တာရဝပုပ္ဖာနိ။ ထို
 ထင်းရှူးပန်းတို့သည်။ တထာဂတဿ။ ငါဘုရားအား။ ပူဇာယ။ ပူ
 ဇော်ခြင်းငှါ။ တထာဂတဿ။ ငါဘုရား၏။ သရိရံ။ ကိုယ်တော်
 ကို။ ဩကိရန္တိ။ ဖြန့်ကြဲကြကုန်၏။ အဇ္ဈောကိရန္တိ။ အထက်၌ဖြန့်

ကြကြကုန်၏။ အဘိပ္ပကိရန္တိ။ အထူးသဖြင့်ထက်ဝန်းကျင် ဖြန့်ကြ
 ကြကုန်၏။ ဒိဗ္ဗာနိပိ။ နတ်၌လည်းဖြစ်ကုန်သော။ စန္ဒနုဓမ္မာနိ။ စန္ဒ
 ကူးမှုန့်တို့သည်။ အန္တလိက္ခာ။ ကောင်းကင်မှ။ ပထန္တိ။ တဖွဲဖွဲကျ
 ကြကုန်၏။ တာနိစန္ဒနုဓမ္မာနိ။ ထိုစန္ဒကူးမှုန့်တို့သည်။ တထာဂ
 တဿ။ ငါဘုရားအား။ ပူဇာယ။ ပူဇော်ခြင်းငှါ။ တထာဂတဿ။ ငါ
 ဘုရား၏။ သရိရံ။ ကိုယ်တော်ကို။ ဩကိရန္တိ။ ဖြန့်ကြကြကုန်၏။
 အဇ္ဈောကိရန္တိ။ အထက်၌ ဖြန့်ကြကြကုန်၏။ အဘိပ္ပကိရန္တိ။ အ
 ထူးသဖြင့်ထက်ဝန်းကျင်ဖြန့်ကြကြကုန်၏။ ဒိဗ္ဗာနိ။ နတ်၌ဖြစ်ကုန်
 သော။ တူရိယာနိ။ တူရိယာမျိုးတို့သည်။ တထာဂတဿ။ ငါဘု
 ရားအား။ ပူဇာယ။ ပူဇော်ခြင်းငှါ။ အန္တလိက္ခေ။ ကောင်းကင်၌။
 ဝဇ္ဇန္တိ။ သာယာစွာမြည်ကြကုန်၏။ ဒိဗ္ဗာနိပိ။ နတ်၌လည်း ဖြစ်ကုန်
 သော။ သံဂိတာနိ။ ကောင်းမွန်စွာ သီအပ်ကုန်သော သီချင်းတို့
 သည်။ တထာဂတဿ။ ငါဘုရားအား။ ပူဇာယ။ ပူဇော်ခြင်းငှါ။
 အန္တလိက္ခေ။ ကောင်းကင်၌။ ဝတ္တန္တိ။ ဖြစ်ကုန်၏။ ။ ဤသို့နတ်တို့
 သည်။ မြတ်စွာဘုရားအား။ ထင်းရှူးပန်းတူရိယာမျိုးတို့ဖြင့်ပူဇော်
 ကြကြောင်းကို အရှင်အာနန္ဒာအား မိန့်ကြားတော်မူ၏။ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည် နတ်တို့၏ ပန်းပူဇော် ခြင်းကို အကြောင်းမရှိ အ
 ကြောင်းမဲ့။ အရှင်အာနန္ဒာအား မိန့်ကြားတော် မူသည်မဟုတ်။
 နတ်တို့သည် ကြီးစွာ အားထုတ်၍ ပူဇော်သည်ကို မြင်တော်မူ
 သောကြောင့်မိန့်တော်မူ၏။ ။ ထိုကြောင့်။ ။ ဘဂဝါပနယ
 မကသာလာနံ အန္တရာဒက္ခိဏေနပဝေသနနိပ္ပန္နောယေဝပထဝီတ
 လတောယာဝ စက္ကဝါဠမုခဝနိဝံ။ စက္ကဝါဠမုခဝနိဝံတော ယာဝ
 ဗြဟ္မလောကာ သဒ္ဓိပတိတာယ ပရိသာယ မဟန္တိ ဥဿာဟံ
 ဒိသ္မာအာယသ္မတောအာနန္ဒဿအာရောစေသိ။ ။ သုတ်မဟာ
 ဝါ။ မဟာပရိနိဗ္ဗာနသုတ်အဋ္ဌကထာ။ ။ အနက်ကား။ ။ ဘဂ
 ဝါပန။ မြတ်စွာဘုရားသည်ကား။ ယမကသာလာနံ။ အစုံသော
 အကြောင်းပင်တို့၏။ အန္တရာ။ အလယ်ကြား၌။ ဒက္ခိဏေန။ လကျောဖြစ်
 သော။ ပဝေသန။ နံပါးတော်ဖြင့်။ နိပ္ပန္နောယေဝ။ လျောင်းစက်

တော်မူသည်ဖြစ်၍သာလျှင်။ ပထဝီတလတော။ မြေအပြင်မှ။ ယါ
 ဝစက္ကဝါဠမုခဝနိ။ စကြာဝဠာမျက်နှာရေးတိုင်အောင်။ စက္ကဝါဠ
 မုခဝနိတော။ စကြာဝဠာမျက်နှာရေးမှ။ ယာဝဗြဟ္မလောက။
 အထက်ဗြဟ္မာပြည်တိုင်အောင်။ သန္နိပတိတာယ။ အညီအညွတ်
 စည်းဝေးကြသော။ ဝါ။ ကောင်းစွာစဉ်းဝေးကြသော ပရိသတ်
 ၏။ မဟန္တံ။ ကြီးစွာသော။ ဥဿာဟံ။ ပူဇော်ခြင်းတည်း ဟူသော
 အားထုတ်ခြင်းကို။ ဒိသွာ။ မြင်တော်မူ၍။ ဝါ။ မြင်တော်မူသော
 ကြောင့်။ အာယသ္မတော။ သက်တော်ရှည်သော။ အာနန္ဒဿ။ အာ
 နန္ဒာအား။ အာရောစေသိ။ မိန့်ကြားတော်မူ၏။ ။ ဤသို့နတ်တို့
 သည် ပူဇော်ကြကြောင်းကို အရှင်အာနန္ဒာအား။ မိန့်တော်မူပြီး
 လျှင်။ ယင်းသို့အားအင်ထုတ်၍ ပန်းစသောအာမိဿ ဒါနဖြင့်ပူ
 ဇော်သော်လည်းပူဇော်ရာမရောက်။ ပူဇော်သည်မမည်လေဟု
 ယင်းအာမိဿဒါနကိုပယ်တော်မူလို၍။ ။ နခေါ အာနန္ဒဇေဝ
 တာတထာဂတော သက္ကတောဝါဟောတိ ဂရုကတောဝါမာနိ
 တောဝါ ပူဇိတောဝါ အပစိတောဝါ။ ။ ဟုမြစ်ပယ်တော်မူ
 ၏။ ။ သုတ်မဟာဝါ။ မဟာပရိနိဗ္ဗာနသုတ်ပါဠိတော်။ ။ အ
 နက်ကာ။ ။ အာနန္ဒ။ အာနန္ဒာ။ ခေါ။ စင်စစ်။ ဝါ။ ကေန။ ဇေဝ
 တါ။ ဇေဝဇ္ဇေန။ ဤမျှသောနတ်တို့၏ပန်းစသောအာမိဿဒါနဖြင့်
 ပူဇော်ခြင်းဖြင့်။ တထာဂတော။ ငါဘုရားကို။ သက္ကတောဝါ။ အရို
 အသေပြုအပ်သည်လည်း။ ဝါ။ ကောင်းစွာ ပြုအပ်သည်လည်း။ န
 ဟောတိ။ မဖြစ်။ ဂရုကတောဝါ။ အလေးပြုအပ်သည် လည်း။ န
 ဟောတိ။ မဖြစ်။ မာနိတောဝါ။ မြတ်နိုးအပ်သည်လည်း။ နဟော
 တိ။ မဖြစ်။ ပူဇိတောဝါ။ ပူဇော်အပ်သည်လည်း။ နဟောတိ။ မဖြစ်။
 အပစိတောဝါ။ ရိုသေအပ်သည်လည်း။ နဟောတိ။ မဖြစ်။ ။ ဤ
 ကားအနက်။ ။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ ဤပန်းစသော အာမိဿဒါန
 ဖြင့်ငါဘုရားကိုပူဇော်ခြင်းဖြင့် ပူဇော်သည်မမည်။ ပူဇော်ရာမ
 ရောက်။ ပူဇော်သော သူမဟုတ်ဟူလိုသည်။ ။ ၎င်းမဟာပရိ
 နိဗ္ဗာနသုတ်အဋ္ဌကထာ၌လည်း။ ဤအာမိဿဒါနကို ပယ်တော်မူ

ခြင်း၏အကြောင်းအရာကိုလည်း။ ဤသို့ဆို၏။ အာနန္ဒ မယာဒိပကံ
 ရပါဒမူလေနိပ္ပန္နေနအဋ္ဌဓမ္မေသမောဓာနေတွာ အဘိနိဟာရံက
 ရောန္တေနမာလာဂန္ဓတူရိယသံဂိတာနံအတ္ထာယအဘိနိဟာရော
 ကတော။ နဇေတဒတ္ထာယပါရမီယောပူရိတာ။ တသ္မာ န ခေါအဟံ။
 ဇောယံ ပူဇာယ ပူဇိတော နာမဟောတိ။ ။ အနက်ကား။ ။
 အာနန္ဒ။ အာနန္ဒာ။ ဒိပကံရပါဒမူလေ။ ဒိပကံရာမြတ်စွာဘုရား၏
 ခြေတော်၏အနီး၌။ နိပ္ပန္နေန။ ရေအိုင်ညွှန်ပျောင်း၌လျောင်းလျက်။
 အဋ္ဌဓမ္မေ။ အမနုဿတ္တံလိင်္ဂသမ္ပတ္တိအစရှိသောပါးသောတရား
 တို့ကို။ သမောဓာနေတွာ။ ပေါင်းရုံး၍။ ဝါပြည့်စုံစေ၍။ အဘိနိဟာ
 ရံ။ သဗ္ဗညုဘုရားဆုကို ပန်ဆင်တော်မူခြင်းကို။ ကရောန္တေန။ ပြု
 တော်မူခဲ့သော။ မယာ။ ငါဘုရားသည်။ မာလာဂန္ဓတူရိယသံဂိ
 တာနံ။ ပန်းနံသာတူရိယမျိုးသီချင်းတို့၏။ အတ္ထာယ။ အကျိုး၌။ အ
 ဘိနိဟာရော။ သဗ္ဗညုဘုရားဆုကို ပန်ဆင်တော်မူခြင်းကို။ နက
 တော။ ပြုအပ်သည်မဟုတ်ခဲ့။ ဇေတဒတ္ထာယ။ ထိုပန်းနံသာ တူရိယ
 မျိုးသီချင်းစသောအာမိဿဒါန၏အကျိုး၌။ ပါရမီယော။ ဒါနအ
 စရှိသောဆယ်ပါးသောပါရမီတို့ကို။ နပူရိတာ။ ဖြည့်တော်မူအပ်
 သည် မဟုတ်ကုန်ခဲ့။ တသ္မာ။ ထိုသို့ပန်းနံသာ အစရှိသောအာ
 မိဿဒါနတို့၏ အကျိုး၌ ဘုရားဆုကို ပန်ဆင်တော် မူသည်မ
 ဟုတ် ပါရမီတို့ကို ဖြည့်တော်မူသည် မဟုတ် သော ကြောင့်။
 အဟံ။ ငါဘုရားကို။ ဇောယံ ပူဇာယ။ ထိုပန်းနံသာ အစရှိသော
 ပူဇော်ခြင်းဖြင့်။ ပူဇိတောနာမ။ ပူဇော်အပ်သည် မည်သည်။ ခေါ။
 စင်စစ်။ ဝါ။ ဇကန်။ နဟောတိ။ မဖြစ်။ ။ ဤကားအနက်။ ။ အ
 မိပ္ပါယ်ကား။ အာနန္ဒာ။ ဒိပကံရာမြတ်စွာဘုရား၏ ခြေတော်ရင်း
 ၌လျောင်းလျက်။ သဗ္ဗညုဘုရားဆုကို ပန်ဆင်ခဲ့သော ငါဘုရား
 သည်။ ဤပန်းနံသာတူရိယမျိုးသီချင်းဟူသောအာမိဿဒါန၏အ
 လို့၌။ သဗ္ဗညုဘုရားဆုကိုပန်ဆင်တော်မူသည်မဟုတ်။ ပါရမီ
 တို့ကို ဖြည့်တော်မူသည်မဟုတ်။ ထိုသို့မဟုတ်သောကြောင့်။
 ငါဘုရားကိုဤပန်းနံသာစသောအာမိဿ ဒါနဖြင့် ပူဇော်သော်

လည်းပူဇော်သည်မမည်။ ငါဘုရားကိုပူဇော်သောသူမဟုတ်။
 ငါဘုရားကိုပူဇော်ရာမရောက်လေဟူလိုသည်။ ။ဤပါဠိတော်
 ဒေသနာကို အဖန်ဖန် နှုတ်တက်အောင် ကျက်အံ့ သရဏ္ဍာယ်၍
 အဓိပ္ပါယ်ကိုမှတ်နှင့်ဦး။ ။ဤပန်းနံ့သာ အစရှိသော အာမိဿ
 ဒါနကိုပူဇော်ခြင်း၌။ဘုရားမြစ်ပယ်တော်မူသည်ကို ပူဇော်ခြင်း
 ငှါမထိုက်။မပူဇော်ကောင်းဟုမပူဇော်ကြနှင့်ဟု မြစ်ပယ်တော်
 မူသည်မဟုတ်။ နိရာမိဿဒါနဖြစ်သော သရဏဂုံပဉ္စသီအစရှိ
 သောလောကုတ္တရာတရားအားလျော်သောအကျင့်ဖြင့် ပူဇော်ရ
 သလောက်။အကျိုးမကြီး၍ မြစ်ပယ်တော်မူသည်ဟု အဓိပ္ပါယ်
 ကိုယူလေ။အလွဲအဓိပ္ပါယ်ကိုယူ၍မထားနှင့်ဦး။ ။ဤပန်းနံ့သာ
 အစရှိသောအာမိဿဒါနကိုမြစ်ပယ်ခြင်း၌ အမေးအဖြေကို၎င်း
 အဋ္ဌကထာ၌ဆိုတော်မူသည်ကား။ဤသို့တည်း။ ။ကသ္မာပန
 ဘဂဝါအညတ္ထဧကံ ဥဗ္ဗာရပုဗ္ဗမတ္တံ ပိဂဟေတွာ ဗုဒ္ဓဂုဏောအာ
 ဝဇ္ဇေတွာ ကတာယ ပူဇာယဗုဒ္ဓဉာဏေနပိအပရိစ္ဆိန္နံ ဝိပါကံ
 ဝဇ္ဇေတွာဣဓေဝံမဟန္တိပူဇံပဋိက္ခိပတိတိ။ပရိသာနုဂ္ဂဟေနစေ
 ဝသာသနာသစစိရဋ္ဌိတိကာမတာယစ။ ။ဤသို့အမေးပုစ္ဆာအ
 ဖြေကိုဆို၏။ ။အနက်ကား။ ။ပန။အမေးအဖြေကို ဆိုလိုက်
 ဦးအံ့။ကသ္မာ။အဘယ်ကြောင့်။ဝါ။ အဘယ်သို့သော အကြောင်း
 ထူးအကျိုးထူးကြောင့်။ဘဂဝါ။ရှင်တော်ဘုရားသည်။ အညတ္ထ။
 ဤအရာမှတပါးသော ဝိမာနဝတ္ထုအရာအပဒါန်အရာ၌။ ဧကံ။တ
 ဖွင့်တည်း သော။ ဥဗ္ဗာရပုဗ္ဗမတ္တံပိ။ အောင်မဲညို ပန်းပွင့် မျက်
 လည်း။ဂဟေတွာ။ယူ၍။ဗုဒ္ဓဂုဏော။မြတ်စွာဘုရား၏အရဟံအစ
 ရှိသောအသင်္ချေယ အနန္တဖြစ်သော ဂုဏ်တော်တို့ကို။အာဝဇ္ဇေ
 တွာ။အောက်မေ့ဆင်ခြင်၍။ ကတာယ။ ပြုအပ်သော။ပူဇာယ။ပူ
 ဇော်ခြင်း၏။ ဗုဒ္ဓဉာဏေနနာပိ။ မြတ်စွာ ဘုရား၏ သဗ္ဗညုတ
 ဉာဏ်တော်ဖြင့် လည်း။ အပရိစ္ဆိန္နံ။ ဤရွှေ ဤမျှသာ အကျိုးရှိ
 ၍ဟု မပိုင်းခြားနိုင်သော။ ဝိပါကံ။ အကျိုးထူး အကျိုးမြတ်ကို။
 ဝဇ္ဇေတွာ။ ထိုထိုဒေသ၌ လှနတ်တို့အား ဟောတော် မူခဲ့၍။ဣ

ခ။ ဤပရိနိဗ္ဗာန် စံယူတော် မူခါနီး၌။ ဝါ။ ဤနတ်တို့သည် ပန်း
နံသာ ပူဇော်ကြရာ၌။ ဝေံ။ ဤသို့။ မဟန္တံ။ ကြီးစွာသော။ ပူဇံ။ ပူ
ဇော်ခြင်းကို။ ပဋိက္ခိပတိ။ ပယ်တော်မူပါ သနည်း။ ဣတိအယံ။
ဤသည်ကား။ ပုစ္ဆာ။ အမေးတည်း။ ပရိသာ နုဂ္ဂဟေန စေဝ။
ပရိသတ်လေးပါး ပရိသတ်ရှစ်ပါးတို့အား ရတနာစိန်ကောင်း
ကျောက် ကောင်းဖြင့် ချီးမြှောက် သကဲ့သို့ ချီးမြှောက် တော်
မူလိုခြင်းကြောင့်၎င်း။ သာသနာသစ။ ပရိယတ် ပဋိပတ်ပဋိဝေ
ဓဟူသောသာသနာတော် သုံးပါး၏လည်း။ စိရဇ္ဈိတိကာမတာ
ယစ။ သက္ကရာဇ် ငါးထောင် ကြာအောင် တည်စေခြင်းကို အ
လိုတော်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၎င်း။ ပဋိက္ခိပတိ။ ပန်းနံသာစ
သောအာမိဿဒါနကိုပယ်တော်မူ၏။ ဣတိအယံ။ ဤသည်ကား။
ပရိဟာရော။ အဖြေတည်း။ (ထည့်)။ ။ဤကားအနက်။ ။အ
ဓိပ္ပာယ်ကား။ ။အဘယ်ကြောင့်မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝိမာန
ဝတ္ထုပါဠိတော်။ အပဒါနပါဠိတော်တို့၌။ အောင်းမဲညှိပန်းတပွင့်
၏အကျိုးကိုမြတ်စွာဘုရား၏သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်ဖြင့်လည်း။
ဤ ရှေ့ ဤမျှသာ အကျိုး ရှိ၏ဟု မပိုင်းခြားနိုင်သော အကျိုးရှိ
ကြောင်းကိုဟောတော်မူခဲ့၍ ဤယခုပရိနိဗ္ဗာန်စံယူတော်မူခါနီး
၌။နတ်တို့၏ကြီးစွာသောပန်းနံသာအစရှိသောအာမိဿဒါနဖြင့်
ပူဇော်ခြင်းကို ပယ်တော်မူပါသနည်းဟုမေးဆို လျှောက်ထား
လေသည်။ ယင်းမေးဆိုလျှောက်ထားချက်ကိုဝေဝက်၍ဖြေသည်
ကား။ ပရိသတ်လေးပါး။ ပရိသတ်ရှစ်ပါးတို့အား။ စိန်ကောင်းရ
တနာ။ ကျောက်မြတ်စွာကိုပေး၍ ချီးမြှောက်ထောက်ပံ့ဘိသကဲ့
သို့။ ချီးမြှောက်ထောက်ပံ့လိုခြင်းကြောင့်၎င်း။ သာသနာတော်
သုံးပါး၏လည်း။ အနှစ်ငါးထောင်။ ကြာမြင့်တိုင်အောင်တည်စေ
ခြင်းကို အလိုတော်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၎င်း။ ပယ်တော်မူ
သည်ဟုဆိုသည်။ ။ယင်းသို့မှပယ်တော်မူလျှင်။ ပရိနိဗ္ဗာန်
စံယူတော်မူသည်မှစ၍ နောက်အခါ၌ရဟန်းရှင်လူတို့တရားကို
အားမထုတ်ဘဲနေကြမည်အကြောင်း။ အာမိဿဒါနဖြင့် ဤသာ

သနာတော်မတည်စေသည်အကြောင်းကို၎င်းအဋ္ဌကထာ၌ ဆို
သည့်ကား ဤသို့တည်း။ ။သစေဟိဘဂဝါဇေဝံနပဋိက္ခိပေယျ
အနာဂတေသီလဿအာဂတဋ္ဌာနေသီလံနပရိပူရေဿန္တိ။ သ
မာမိဿအာဂတဋ္ဌာနေသမာမိပနပရိပူရိဿန္တိ။ ဝိပဿနာယ
အာဂတဋ္ဌာနေ ဝိပဿနာဂဟ္တံနဂါဟာပေဿန္တိ။ ဥပဋ္ဌကေသ
မာဒပေတွာပူဇံယေဝကာရေန္တာဝိဟရိဿန္တိ။ အာမိဿပူဇာ
စနာမေသါသါသနံဧကဒိဝသံပိဧကယာဂုပါနမတ္တံသန္ဓာရေတုံ
နသက္ကောတိ။ မဟာဝိဟာရသဒိသဉ္စိဝိဟာရသဟဿံမဟာ
စေတီယသဒိသဉ္စ စေတီယသဟဿံပိသာသနံ ဓာရေတုံ န
သက္ကောန္တိ။ ယေနကမ္ပိကတံ။ တသေဝဟောတိ။ ။ဟု၎င်း
အဋ္ဌကထာ၌မိန့်တော်မူ၏။ ။အနက်ကား။ ။ဟိယုတ္တံ။ အာ
မိဿဒါနကိုပယ်သည်ကားသင့်မြတ်၏။ ဘဂဝါ။ ရှင်တော်ဘုရား
သည်။ ဇေဝံ။ ဤသို့။ သစေနပဋိက္ခိပေယျ။ အကယ်တန္တိ အာမိဿ
ဒါနကိုမပယ်တော်မူပြားအံ့။ အနာဂတေ။ ဘုရားပရိနိဗ္ဗာန်စံယူ
တော်မူသည်မှစ၍နေောက်အခါ၌။ ဝါ။ ယခုလိုအခါ၌။ သီလဿ။
ငါးပါး၊ ရှစ်ပါး၊ ဆယ်ပါး၊ လေးပါးသော စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလ၏။
အာဂတဋ္ဌာနေ။ လာရာ၌။ သီလံ။ ငါးပါး၊ ရှစ်ပါး၊ ဆယ်ပါးသီလ၊
စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလကို။ နပရိပူရေဿန္တိ။ ရဟန်းရှင်လူတို့မဖြည့်
သုံးကြကုန်လတံ့။ ဝါ။ မဖြည့်သုံးမူ၍အချည်းနှီးနေကြကုန်လတံ့။
သမာမိဿ။ ဥပစာရသမာမိ၊ အပ္ပနာသမာမိ၏။ အာဂတဋ္ဌာနေ။
လာရာ၌။ သမာမိံ။ ဥပစာရသမာမိ၊ အပ္ပနာသမာမိကို။ နပရိပူ
ရိဿန္တိ။ ရဟန်းရှင်လူတို့မဖြည့်သုံးကြကုန်လတံ့။ ဝိပဿနာယ။
သမထဝိပဿနာ၏။ အာဂတဋ္ဌာနေ။ လာရာ၌။ ဝိပဿနာဂဟ္တံ။
သမထဝိပဿနာတည်းဟူသောတိုက်ခန်းကို။ နဂါဟာပေဿန္တိ။
မယူစေကုန်လတံ့။ ဥပဋ္ဌကေ။ အလုပ်အကျွေးဒါယကာတို့ကို။ သ
မာဒပေတွာ။ ဆွမ်းပန်းစသည်၌ဆောက်တည်စေ၍။ ပူဇံယေဝ။
ဆွမ်းပန်းစသောအာမိဿဒါနဖြင့်ပူဇော်ခြင်းကိုသာလျှင်။ ကာ
ရေန္တာ။ ဟောခါပြောခါ၊ တစာစာနှင့်ပြုကြစေကုန်သည်ဖြစ်၍။

ဝိဟရိဿန္တိ။ ရဟန်းတို့သည်စားခါသောက်ခါပျော်ရွှင်ခါနှင့်
လဲတိဂွမ်းကဲ့သို့ပေါ့ပေါ့တန်တန်နေကြကုန်လတံ့။ စ။သည်သာ
မဟုတ်ချေသေး။သောအာမိဿပူဇာနာမ။ ဤဆွမ်းပန်းစသော
အာမိဿဒါနဖြင့်ပူဇော်ခြင်းမည်သည်။သာသနံ။ သုံးပါးသော
သာသနာတော်ကို။ဧကဒိဝသံဝိ။တနေ့မျှ၎င်း။ ဝါ။ တနေ့တရက်
တမနက်တနာရီမျှ၎င်း။ ဧကယာဂုပါနမတ္တံပိ။ ယာဂုကိုတရှုတ်
တကျိုက်သောက်မျှ၎င်း။ သန္ဓာရေတုံ။ထွန်းလင်းတည်စေခြင်း
ငှါ။နသက္ကောတိ။မစွမ်းနိုင်။ ဟိတဒံမိနာသစ္စံ။ ဤမစွမ်းနိုင်ဟူ
သောရှေ့စကားသည် ဤနောက်စကားကြောင့်သင့်မြတ်၏။ မ
ဟာဝိဟာရသဒိသံ။ သီဟိုဠ်ကျွန်းဝယ်မဟာမေဃဝန်ဥယျာဉ်
မြေအဖို့၌ တည်ထောင် ဆောက်လုပ်သော မဟာ ဝိဟာရ
ကျောင်းနှင့်တူသော။ဝိဟာရသဟာဿဉ္စ။ကျောင်းတထောင်ကို
၎င်း။ မဟာစေတီယသဒိသံ။ သီဟိုဠ်ကျွန်းဝယ်ဒုဋ္ဌဂါမဏိမင်း
ကြီးသည်တည်ထားသောမဟာစေတီနှင့်တူသော။စေတီယသ
ဟာဿဉ္စ။ စေတီတထောင်ကို၎င်း။ပတိဋ္ဌာ။ တည်ကုန်သောသူ
တို့သည်။(ထည့်။)သာသနံ။သုံးပါးသောသာသနာတော်ကို။ ဓာ
ရေတုံ။တည်စေခြင်းငှါ။နသက္ကောန္တိ။မစွမ်းနိုင်ကုန်။ယေန။ အ
ကြင်ကျောင်းဆောက်စေတီတည်သောသူသည်။ကမ္ပံ။အမှုကို။
ကတံ။ပြုအပ်၏။ တသေဝ။ထိုသူအားသာလျှင်။ ဟောတိ။ဖြစ်
၏။နသာသနဓာရဏံ။ဘုရားသာသနာတော်ကိုတည်စေသော
သူမဟုတ်။ (ဧဝသဒ္ဓါ၏နိဝတ္တေတဗ္ဗဖေါသည်။) ။ဤ
ကားအနက်။ ။အမိပ္ပါယ်အကျည်းကား။အကယ်၍သာမြတ်
စွာဘုရားရှင်တော်သည်ဤဆိုခဲ့ပြီးသောနည်းအားဖြင့်ပန်းနံ့သာ
စသော အာမိဿဒါနကိုမပယ်တော်မူငြားအံ့။ ပရိနိဗ္ဗာန်စံလွန်
တော်မူသည်အခါ၌။ သီလကိုကျင့်သုံးဆောက်တည်ရမည်ဟု
လာရာ၌။သီလကိုမကျင့်သုံးကြလတံ့။ ဥပစာရသမာဓိ၊ အပ္ပနာ
သမာဓိ၏လာရာ၌။ ၎င်းသမာဓိကို မဖြည့်သုံးမပွားများမူ၍ နေ
ကြလတံ့။သမထဝိပဿနာ၏လာရာ၌။ သမထဝိပဿနာတိုက်

ခန်းကိုမယူစေကုန်လတံ့။ အလုပ်အကျွေး ဒါယကာ တို့ကိုသာ ဆွမ်းသင်္ကန်းကျောင်းဆေးဟူသောပစ္စည်းလေးပါး၌ ဆောက်တည်စေ၍။ ယင်းပစ္စည်းလေးပါးတို့ဖြင့်သာ ပူဇော်လှူဒါန်းခြင်းကိုပြုစေသည်ဖြစ်၍ အိပ်ခါစားခါ။ ထည့်ခါပတ်ခါဖြင့် အချည်းနှီးကာလကိုကုန်စေ၍နေကြကုန်လတံ့။ ယင်းသို့ပစ္စည်းလေးပါးကိုပူဇော်လှူဒါန်းရမည်ဟု ဒါယကာတို့ကို ဆောက်တည်စေ၍ ဒါယကာတို့ကိုလှူဒါန်းပူဇော်သောဤအာမိဿဒါနသည်။ ဘုရားသာသနာတော်ကို တနေ့တရက် တမနက်တနာရီမျှ၎င်း။ ယာဂုတရှုတ်တကျိုက်သောက်သောကာလမျှ၎င်း တည်စေခြင်းငှါမစွမ်းနိုင်။ ထိုစကားသည်မှန်၏သင့်၏။ သီဟိုဠ်ကျွန်းဝယ် မဟာဝိဟာရကျောင်းနှင့် တူသော ကျောင်းတထောင်ကို၎င်း။ ၎င်းသီဟိုဠ်ကျွန်းဝယ်မဟာစေတီနှင့်တူသောစေတီတထောင်ကို၎င်း။ ဆောက်လုပ်တည်ထားလှူဒါန်းသောသူတို့သည် ဘုရားသာသနာတော်ကိုတည်စေခြင်းငှါမစွမ်းနိုင်။ အမှုလုပ် ယောက်ျားအမှုလုပ်မိန်းမသာ မည်ချေသည်။ ဘုရားသာသနာတော်ကို တည်စေသောဥပါသကာဥပါသကီမဟုတ်ဟူလိုသည်။ ။ဤပါဠိ၌။ အနာဂတေဟူသောပါဠိ၏အရအဓိပ္ပါယ်ကို။ မိမိတို့နောင်ပရိကံဥပစာအနုလုံဂေါတြဘူသို့ရောက်လတံ့သောအခါကာလ။ သောတာပန်စသောအရိယာဖြစ်လတံ့သောအခါကာလကိုမယူလင့်။ ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုတော်မူခါနီး၌ ဟောတော် မူသည်ဖြစ်၍ ယင်းပရိနိဗ္ဗာန်ပြုခါနီးသော အခါ ကာလကို ပစ္စုပ္ပန် ကာလထား၍ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသည်ကစ၍ ထားတော်မူခဲ့သည့် သာသနာ သက္ကရာဇ်အနှစ်ငါးထောင်တိုင်အောင်သောကာလအခါကို အနာဂတေဆိုသည်ဟုမြဲမြဲမှတ်။ ။ဘဝင်္ဂစလန၊ မနောဒွါရာဝဇ္ဇန်း၊ ပရိကံ၊ ဥပစာ၊ အနုလုံ၊ ဂေါတြဘူဟုကာမာဝစရဇေါမန္တပုဂ္ဂိုလ်အားလေးကြိမ်။ တိက္ခပုဂ္ဂိုလ်အား ဥပစာ၊ အနုလုံ၊ ဂေါတြဘူဟု သုံးကြိမ် ကျပြီးသည်၏နောက်၌။ မဂ်စိတ်တကြိမ်ဖြစ်၍ ဒိလ်စိတ်နှစ်ကြိမ် သုံးကြိမ်ဖြစ်၏။ ဤသို့သောတာပန်အရိယာအဖြစ်သို့ ရောက်၏။

ယင်းသို့ရောက်ရာ၌။ သရဏဂုံကစ၍ယခုသောတာပန် ဖြစ်ခါနီး
ဂေါတြဘူတိုင်အောင်သာ။ အနာဂတေဟူသော နောင်အခါအရ
ပုဂ္ဂိုလ်ကိုယူလေ။ ရှေ့၌။ ဓမ္မာနုဓမ္မပဋိပတ္တိအဖွင့်၌ ဤသရဏဂုံက
စ၍ဂေါတြဘူတိုင်အောင်ဟုဖွင့်ဆိုလတံ့။ ။ ဤဆိုခဲ့ပြီးသောအ
ဋ္ဌကထာပါဌ်ကိုနှုတ်တက်အရကျက်၍စေ့စေ့ငုငု။ ဖုဖုဆစ်ဆစ်။
နစ်နစ်နဲနဲ။ အားဆဲ၍ကြံစည်စဉ်းစားမှတ်သားလေ။ ။ ကောင်း
ပေစွ။ ။ ဤဆိုခဲ့ပြီးသော စကားရပ်သည်။ အာမိဿဒါနကို
ပယ်သောအခြင်းအရာကိုပြဆိုသောအခန်းတည်း။

ပန်းနံသာစသောအာမိဿဒါနကိုပယ်သောအရာကိုပြဆို
ပြီး၍။ ကိုးပါးသောလောကုတ္တရာတရားအားလျော်သော အကျင့်
ဖြင့်ပူဇော်ခြင်းတည်းဟူသောနိရုဓိဿဒါနမြတ်ကိုပြဆိုတော့
အံ့။ ။ ယောခေါ အာနန္ဒာဘိက္ခူဝါ ဘိက္ခူနိဝါ ဥပါသကောဝါ
ဥပါသိကာဝါ ဓမ္မာနုဓမ္မပဋိပတ္တိပုဇ္ဇောဝိဟရတိသာမိဓိ ပဋိပတ္တိပုဇ္ဇောအနု
ဓမ္မစာရီ။ သောတထာဂတံသက္ကရောတိဂရုံ ကရောတိမာနေတိ
ပူဇေတိ အပဓိယတိ ပရမာယပူဇာယ။ တထွာတိဟာနန္ဒဓမ္မာနု
ဓမ္မပဋိပတ္တိပုဇ္ဇော ဝိဟရိဿာမ သာမိဓိ ပဋိပတ္တိပုဇ္ဇောအနုဓမ္မစာရီနောတိ။
ဝေဠီဝေါအာနန္ဒာသိက္ခိတဗ္ဗံ။ ။ ၎င်းသုတ်ပါဠိတော်။ ။ အ
နက်ကား။ ။ အာနန္ဒ။ အာနန္ဒာ။ ယောဘိက္ခူဝါ။ အကြင်ရဟန်း
သည်လည်းကောင်း။ ယာဘိက္ခူနိဝါ။ အကြင်ရဟန်းမိန်းမ သည်
လည်းကောင်း။ ယောဥပါသကောဝါ။ အကြင်ဥပါသကာသည်
လည်းကောင်း။ ယာဥပါသိကာဝါ။ အကြင်ဥပါသကီ သည်လည်း
ကောင်း။ ဓမ္မာနုဓမ္မပဋိပတ္တိပုဇ္ဇော။ ကိုးပါးသောလောကုတ္တရာ တရား
အားလျော်သောသရဏဂုံ အစရှိသော တရားကိုကျင့်သည်ဖြစ်
၍။ ဝိဟရတိ။ နေ၏။ သာမိဓိပဋိပတ္တိပုဇ္ဇော။ ကိုးပါးသောလောကုတ္တ
ရာတရားအားလျော်သော သရဏဂုံအစရှိသော တရားကိုကျင့်
သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ။ နေ၏။ အနုဓမ္မစာရီ။ ကိုးပါးသော လော
ကုတ္တရာတရားအားလျော်သော သရဏဂုံအစရှိသောတရားကို
ကျင့်သည် ဖြစ်သည် ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ။ နေ၏။ သော။ ထိုဘိက္ခူ။

တိက္ခာနိဥပါသကာဥပါသကီသညံ။ ပရမာယာ။ လွန်မြတ်သော။
 ပူဇာယ။ ပူဇော်ခြင်းဖြင့်။ တထာဂတံ။ ငါဘုရားကို။ သက္ကဏ္ဍရောတိ။
 အရိုအသေပြုသည်မည်၏။ ဂရုံကရောတိ။ အလေးပြုသည်မည်၏။
 မာနေတိ။ မြတ်နိုးသည်မည်၏။ ပူဇေတိ။ ပူဇော်သည်မည်၏။ အပဗိ
 ယတိ။ ရိုသေသည်မည်၏။ တသ္မိ။ ထိုသို့တရားကိုကျင့်သောသူသည်
 ငါဘုရားကို ပူဇော်သည် မည်သောကြောင့်။ အာနန္ဒ။ အာနန္ဒာ။
 ဣဟ။ ဤငါဘုရား သာသနာတော်၌။ ဓမ္မာနုဓမ္မပဋိပုန္နာ။ ကိုးပါး
 သောလောကုတ္တရာတရားအားလျော်သောသရဏဂုံစသောတ
 ရားကိုကျင့်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရိဿာမ။ နေကုန်အံ့။ သာမိဗိ
 ပဋိပုန္နာ။ ကိုးပါးသောလောကုတ္တရာတရားအားလျော်သောသရ
 ဏဂုံစသောတရားကိုကျင့်ကုန်သည် ဖြစ်၍။ ဝိဟရိဿာမ။ နေ
 ကုန်အံ့။ အနုဓမ္မစာရိနော။ ကိုးပါးသောလောကုတ္တရာတရားအား
 လျော်သောသရဏဂုံစသောတရားကိုဖြည့်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟ
 ရိဿာမ။ နေကုန်အံ့။ ဣတိဇေဝံဟိ။ ဤသို့လျှင်။ အါနန္ဒ။ အါနန္ဒာ။ ဝေါ။
 သင်တို့သည်။ သိက္ခိတဗ္ဗံ။ ကျင့်အပ်၏။ ။ ဤကားအနက်။ ။ အ
 ဓိပ္ပါယ်ကား။ အကြင်ရဟန်းယောကျ်ားရဟန်းမိန်းမ။ ဥပါသကာ
 ဥပါသကီတို့သည်။ လောကုတ္တရာ တရားအားလျော်သောသရ
 ဏဂုံပဉ္စသီအစရှိသောတရားကိုကျင့်၍ ဖြည့်၍နေ၏။ ထိုရဟန်း
 ယောကျ်ားရဟန်းမိန်းမ။ ဥပါသကာ။ ဥပါသကီတို့သည် လွန်
 မြတ်သောပူဇော်ခြင်းဖြင့်။ ငါဘုရားကိုပူဇော်သည် မည်၏။ ထို
 ကြောင့်။ ငါတို့သည်။ ကိုးပါးသောလောကုတ္တရာတရားအား လျော်
 သောသရဏဂုံပဉ္စသီစသောတရားကိုကျင့်ကုန်သည်ဖြစ်၍ နေ
 အံ့။ ဤသို့ကျင့်အပ်၏ဟူလို။ ။ ဤပါဌ်သွား အဓိပ္ပါယ်မှာ။ ဣမာ
 ယဓမ္မာနု ဓမ္မပဋိပတ္တိယာ ဗုဒ္ဓံပူဇေမိ။ ဟုဆို၍ မပူဇော်သော်
 လည်းလောကုတ္တရာတရားနှင့်လျော်သောအကျင့်ကို ကျင့်၍နေ
 ခါမျှနှင့်ပင်ဘုရားအားပူဇော်သည်မည်ပြီ။ ယခင်ပါဠိကိုဆို၍ မိမိ
 တို့အကျင့်ဖြင့်ပူဇော်သည်ရှိသော်။ အဘယ်ဆိုဘွယ်ရာ ရှိတော့
 အံ့နည်း။ သာ၍ပင်ပူဇော်သောသူမည်ရာသတည်း။ ပူဇော်ထိုက်

ကြောင်းကိုအထက်၌ထင်ရှားလဲတံ့။ ။ယင်းပါဠိတော်ကို အဋ္ဌ
ကထာသည်။ဤသို့ဖွင့်၏။ ။တတ္ထဓမ္မာနုဓမ္မပဋိပုဇနာတိ နဝိ
ဓဿလောကုတ္တရဓမ္မဿအနုဓမ္မံပုဗ္ဗဘာဂပဋိပဋိပုဇနာ။ သာ
ယေဝပနပဋိပဒါအနုတ္ထိကတ္တာသာမိစိတိဝုစ္စတိ။ တံသာမိစိပ
ဋိပုဇနာတိသာမိစိပဋိပုဇနာ။တမေဝပုဗ္ဗဘာဂပဋိပဒါ သင်္ခါတံ
အနုဓမ္မံစရတိပူရေတိတိအနုဓမ္မစာရိ။ ။၎င်းသုတ်အဋ္ဌကထာ။ ။
အနက်ကား။ ။တတ္ထ။ထိုယောခေါအာနန္ဒဘိက္ခူဝါဘိက္ခူနိဝါ
အစရှိသောပါဠိတော်၌။ဓမ္မာနုဓမ္မပဋိပုဇနာတိ။ဓမ္မအနုဓမ္မပဋိပုဇ
နာမည်သည် ကား။ ဝါ။ လောကုတ္တရာ တရားအား လျော်သော
တရားကိုကျင့်သည်မည်သည်ကား။နဝိဓဿ။ကိုးပါးအပြားရှိ
သော။လောကုတ္တရာဓမ္မဿ။လောကုတ္တရာတရားအား။အနုဓမ္မံ။
လျော်သောတရားဖြစ်သော။ပုဗ္ဗဘာဂပဋိပဋိပဒံ။ဈာန်မဂ်တို့၏ရှေ့အ
ဘို့ဖြစ်သောအကျင့်ကို။ဝါ။အနုဓမ္မံပုဗ္ဗဘာဂပဋိပဒံ။ဈာန်မဂ်တို့၏
ရှေ့အဘို့ဖြစ်သောအကျင့်ကို။ပဋိပုဇနာ။ကျင့်၏။ပန။ သာမိစိပ
ဋိပုဇနာကိုဆိုအံ့။ သာယေဝပဋိပဒါ။ ထိုဈာန်မဂ်တို့၏ ရှေ့အဘို့ဖြစ်
သောအကျင့်ကို သာလျှင်။ အနုတ္ထိကတ္တာ။ ကိုးပါးသောလော
ကုတ္တရာ တရားအား လျော်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သာမိစိတိ။
သာမိစိဟူ၍။ဝုစ္စတိ။ဆိုအပ်၏။တံသာမိစိ။ထိုကိုးပါးသောလော
ကုတ္တရာတရားအားလျော်သောဈာန်မဂ်တို့၏ရှေ့အဘို့ဖြစ်သော
အကျင့်ကို။ပဋိပုဇနာ။ ကျင့်၏။ဣတိတသ္မာ။ ထိုကြောင့်။သာမိစိ
ပဋိပုဇနာ။သာမိစိပဋိပုဇနာမည်၏။ပုဗ္ဗဘာဂပဋိပဒံသင်္ခါတံ။ ဈာန်
မဂ်တို့၏ရှေ့အဘို့ဖြစ်သောအကျင့်ဟုဆိုအပ်သော။ တမေဝအ
နုဓမ္မံ။ထိုကိုးပါးသောလောကုတ္တရာတရားအား လျော်သောတ
ရားအကျင့်ကို။ စရတိပူရေတိ။ ဖြည့်၏။ ဣတိတသ္မာ။ထိုကြောင့်။
အနုဓမ္မစာရိ။အနုဓမ္မစာရိမည်၏။ ။ဤကားအနက်။ ။အဓိပ္ပါယ်
ကား။ ဓမ္မာနုဓမ္မ ပဋိပုဇနာ ဟူသောပါဠိတော်၌။ဓမ္မ။အနုဓမ္မ။ပ
ဋိပုဇနာဟုသုံးပုဒ်ခွဲ၍ရှေ့ဓမ္မပုဒ်၏အရကို။ ကိုးပါးသောလောကုတ္တ
ရာတရားကို ယူလေဟု။ နဝိဓလော ကုတ္တရ ဓမ္မဿဟူ၍ဖွင့်

သည်။ နောက်အနုဓမ္မပုဒ်၏ အရက်ချာန်မက်တို့၏ ရှေ့အဘို့၌ဖြစ်
 သောအကျင့်ကို ယူလေဟု။ အနုဓမ္မံ ပုဗ္ဗဘာဂပဋိပဒံဟူ၍ ဖွင့်
 သည်။ ရှေ့ဓမ္မပုဒ်ကို သဝိဘတ်နှင့် ဓမ္မဿဟု ထားခြင်းသည်။
 နောက်အနုဓမ္မပုဒ်နှင့်ဓမ္မဿအနုဓမ္မံဓမ္မာနုဓမ္မံ။ ဟုစတုတ္ထိတပု။
 ရိသ်သမာသ်တွဲလေဟူ၍ပြုသည်။ ။သမာသ်၏အနက်ကား။ ။
 ဓမ္မဿ။ ကိုးပါးသောလောကုတ္တရာတရားအား။ အနုဓမ္မံ။ လျော်
 သောချာန်မက်တို့၏ရှေ့အဘို့၌ဖြစ်သောအကျင့်တည်း။ ဓမ္မာနုဓမ္မံ။
 ကိုးပါးသော လောကုတ္တရာတရားအား လျော်သောချာန်မက်တို့
 ၏ရှေ့အဘို့၌ဖြစ်သောအကျင့်။ ။ဤကားတွဲသောသမာသ်၏အ
 နက်။ ။အနုဓမ္မံ။ ဟုဒုတိယာဝိသတ်နှင့်ထားခြင်းသည်။ ပဋိပ္ပန္နော
 ဟူသောနောက်ပုဒ်နှင့်ဓမ္မာနုဓမ္မံ ပဋိပ္ပန္နောဓမ္မာနုဓမ္မပဋိပ္ပန္နော။ ဟု
 ဒုတိယာတပု။ ရိသ်သမာသ်တွဲလေဟူ၍ပြု၏။ ။ယင်းသမာသ်
 ၏အနက်ကား။ ။ဓမ္မာနုဓမ္မံ။ ကိုးပါးသောလောကုတ္တရာတရား
 အားလျော်သောချာန်မက်တို့၏ ရှေ့အဘို့၌ ဖြစ်သောအကျင့်ကို။
 ပဋိပ္ပန္နော။ ကျင့်သည်တည်း။ ဓမ္မာနု ဓမ္မပဋိပ္ပန္နော။ ကိုးပါးသော
 လောကုတ္တရာ တရားအားလျော်သောချာန်မက်တို့၏ ရှေ့အဘို့၌
 ဖြစ်သောအကျင့်ကိုကျင့်သည်။ ။ဤကား။ သမာသ်၏အနက်။ ။
 သာမိစိပဋိပ္ပန္နောပုဒ်၌။ သာမိစိသဒ္ဓါသင်္ဂြဟိုက်လျော်ဟူသော အနုတ္တဝိ
 ကအနက်ကိုဟောသည်ဟု အနုတ္တဝိကတ္တာဟုဆိုသည်။ သာမိစိ
 ၏အရသရုပ်ကိုပုဗ္ဗဘာဂပဋိပဒါကိုယူလေဟု။ သာယေဝပဋိပ
 ဒါဟုဆိုသည်။ ။တံသာမိစိပဋိပ္ပန္နောပါဌ်ဖြင့် သာမိစိပဋိပ္ပန္နော
 သာမိစိပဋိပ္ပန္နော။ ဟုဒုတိယာ တပု။ ရိသ်သမာသ်တွဲလေဟုပြု
 ၏။ သာယေဝ၌ ဝေသဒ္ဓါဖြင့် ပုဗ္ဗဘာဂပဋိပဒါမှ တပါးသောအ
 နက်ကိုနှစ်စေ၏။ ။သမာသ်၏အနက်ကိုဉာဏ်နှင့်သိ။ ။အနု
 ဓမ္မစာရီပုဒ်၌လည်း။ အနုဓမ္မစရဟုနှစ်ပုဒ်ခွဲ၍ရှေ့ အနုဓမ္မပုဒ်၏အ
 ရသရုပ်ကိုပုဗ္ဗဘာဂပဋိပဒါကိုယူလေဟု။ တမေဝပုဗ္ဗဘာဂပဋိ
 ပဒါသင်္ဂါတံကိုဆိုသည်။ စရဓာတ်၏လည်း ဖြည့်သောအနက်
 ကိုဘော၏ဟုစရတိကိုပူရေတိဟုဖွင့်သည်။ ။စရတိတိစာ

ရီ။ ။ဟုကိတ်ဝိဂြိုဟ်ပြုပြီး၍။ အနုဓမ္မပုဒ်နှင့် အနုဓမ္မစာရီအနု
ဓမ္မစာရီတွဲဟုပြု၏။ တနည်း။ အနုဓမ္မစရတီတိ အနုဓမ္မစာရီ။ပြု
လေဟုပြု၏။ကမ္မကာရောက္ခသို့ကိတန္တသမာသ်ဟူလို။ ဆိုကဲ့ပြီး
သောဣမာယဓမ္မာနုဓမ္မပဋိပတ္တိယာပုဒ်ဝိဂြိုဟ်ဖြစ်သော ပဒဝိဂ္ဂ
ဟသံဝဏ္ဏနာ၌။ဤအဋ္ဌကထာဖွင့်ဆိုသည့်အတိုင်း ဤနည်းကိုမှီ၍
ဆိုခဲ့သည်။စည်းစား၍ကြည့်လေ။ ဤပါဠိတော် အဋ္ဌကထာဖွင့်
ကိုထောက်ထား၍နည်းကိုမှီ၍။ ဣမာယ ဓမ္မာနု ဓမ္မပဋိပတ္တိယာ
ဗုဒ္ဓံပူဇေမိ။ဟုပူဇော်ရန်ပါဠိကို ရှေးဆရာကျော်တို့ စီရင်တော်
မူပေသည်။မြတ်စွာဘုရားသည်။ကျင့်စဉ်ကို ပြတော်မူ၍။သက္က
ရာတိဂရုံကရာတိမာနေတိပူဇေတိအပဗိယတိ။ဟုဟောတော်
မူ၏။ဤပူဇော်ခြင်းသည်အမြတ်ဆုံးပေဟုပြုတော်မူလို၍ပရမာယ
ပူဇာယ။ဟုဟောတော်မူ၏။ပါဠိတော်၌ကြည့်လေ။ရှေးဆရာကျော်
တို့ဤပါဠိတော်၌။ ပူဇေတိ။ ဟုနာမယောဂတိဝိဘတ်နှင့် ဟော
တော်မူသောနည်းကိုမှီ၍ ပူဇော်သော အမှသဒ္ဓါ၏ အနက်ဖြစ်
သော ပုဂ္ဂိုလ်ကိုဦး၍။ ပူဇေမိ။ ဟုအမှယောဂမိဝိဘတ်နှင့် ထား
တော်မူပေသည်။ပါဠိတော်၌။တထာဂတံ။ပါဠိကို ထောက်၍မှီ
၍ဗုဒ္ဓံဟုထားတော်မူပေသည်။ဓမ္မာနု ဓမ္မပဋိပတ္တိပုဒ်နော။ ဟူသောပါဠိ
တော်ကိုထောက်၍မှီ၍ ဓမ္မာနု ဓမ္မပဋိပတ္တိယာ ဟုထားတော်မူ
ပေသည်။ မျက်မှောက်ယခုစောင့်သုံးသောအကျင့် သီလကိုဦး၍
ဣမာယ။ ဟုထားတော်မူသည်။ ပါဠိတော်၌။ပရမာယပူဇာယ။
ဟူသောကရိုဏ်ပါဠိကိုထောက်၍မှီ၍ဓမ္မာနု ဓမ္မပဋိပတ္တိယာ။ဟု
ကရိုဏ်ထားတော်မူပေသည်။ ။အလုံးစုံကိုပေါင်း၍ဣမာယ
ဓမ္မာနုဓမ္မပဋိပတ္တိယာဗုဒ္ဓံပူဇေမိ။ ဟုပါဠိအစဉ်ထားတော်မူပေ
သည်။ဥာဏ်ရှိပေစွ။ ။ပါဠိတော်၌စပ်၍ ကြပ်ကြပ်နှုတ်တက်
ကျက်၍ကြည့်လေ။စေ့စေ့ကြံလေ။ဤပါဠိတော်နှင့်အညီ။ဤဣမာ
ယဓမ္မာနုဓမ္မပဋိပတ္တိယာဗုဒ္ဓံပူဇေမိ။ ဟုထားခြင်းသည် သင့်ပေ
ပြီး။ ။ပူဇော်ထိုက်ကြောင်းကို။အဋ္ဌကထာတို့နှင့်အညီအထက်
၌ပြုလတံ။ ။ပါဠိတော်၌။ ဓမ္မာနုဓမ္မ။ သာမိပိပဋိပုဒ်။အနုဓမ္မစာ

ရီ။ဟူသောဤသုံးဝါးသည်။သရုပ်အားဖြင့်မပြား။ပုဗ္ဗဘာဂပဋိပ
 ဒါချဉ်းတည်း။ဒေသနာတော်၏စမွာယံခြင်းသာဖြစ်၏။ ။ဓမ္မာနု
 ဓမ္မပဋိပုဉ္ဇပုဉ္ဇဓမ္မအနုဓမ္မပဋိပုဉ္ဇဟုသုံးပုဉ္ဇရှိသည်တွင်။အနုဓမ္မ၏အ
 ရသရုပ်ကို။ပုဗ္ဗဘာဂပဋိပဒါ။ဟုအဋ္ဌကထာပါဠိဖြင့်ဖွင့်ဆိုတော်
 မူခဲ့သည်။ ယင်းပုဗ္ဗဘာဂပဋိပဒါဟူသည်ကို။ အဘယ်တရားအ
 ကျင့်ကိုယူရအံ့နည်း။ ပုဗ္ဗဘာဂပဋိပဒါ၏ သရုပ်ကို အဘယ်သို့
 မှတ်ရအံ့နည်း။ယင်းသို့ မေးရန်ရှိသည်။ အဋ္ဌကထာ ဆရာသည်
 ပုဗ္ဗဘာဂပဋိပဒါ၏သရုပ်ကိုပြဆိုသည်ကားဤသို့တည်း။ ။ပုဗ္ဗ
 ဘာဂပဋိပဒါတိစသီလအာစာရပညတ္တိ ဝုတင်္ဂသမာဒါနံယာဝ
 ဂေါတြဘူတောသမာ ပဋိပဒါဝေဒိတဗ္ဗာ။ တသ္မာယောဘိက္ခူ။
 ဆသုအဂါရဝေသုပတိဋ္ဌာယပညတ္တိံ အတိက္ကမတိ။ အနေသနာ
 ယဇိဝိတံကပ္ပေတိ။အယံနဓမ္မာနုဓမ္မပဋိပုဉ္ဇော။ ။၎င်းသုတ် အဋ္ဌ
 ကထာ။ ။အနက်ကား။ ။ပုဗ္ဗဘာဂပဋိပဒါတိစ။ ပုဗ္ဗဘာဂပ
 ဋိပဒါဟူသည်ကိုလည်း။ဝါ။ဈာန်မဂ်တို့၏ရှေ့အဖို့၌ဖြစ်သောအ
 ကျင့်မည်သည်ကိုလည်း။သီလအာစာရ ပညတ္တိဝုတင်္ဂသမာဒါ
 နံ။ငါးပါးရှစ်ပါးဆယ်ပါးသီလ အကျင့်ဘိက္ခူဝိဘင်း ဘိက္ခူနိဝိ
 ဘင်းခန္ဓကန္ဓလာသောသိက္ခာပုဒ်ပညတ်ဝုတင် တဆဲ့သုံးပါးကို
 ဆောက်တည်ခြင်းကို။ ယာဝဂေါတြဘူတော။ ဂေါတြဘူတိုင်
 အောင်။သမာပဋိပဒါ။ ကောင်းစွာ ကျင့်သောအကျင့်ကို။ ဝေဒိ
 တဗ္ဗာ။သိအပ်၏။တသ္မာ။ထိုသို့သီလအစဂေါတြဘူအဆုံးရှိသော
 တရားကို ပုဗ္ဗဘာဂ ပဋိပဒါဟူ၍ သိအပ်သောကြောင့်။ ယော
 ဘိက္ခူ။အကြင်ရဟန်းသည်။ဆသု။ခြောက်ပါးကုန်သော။ အဂါ
 ရဝေသု။ ဆွမ်းခံခြင်းဖြင့် မရိုသေအပ်သော အရပ်တို့၌။ပတိဋ္ဌာ
 ယ။တည်၍။ပညတ္တိံ။ဘုရားပညတ်တော်မူအပ်သောသိက္ခာ ပုဒ်
 ပညတ်ကို။အတိက္ကမတိ။လွန်ကြူး၏။အနေသနာယ။ဥတိသင်္ဂဟ
 မတော်မစပ်သောရွှါသူမြို့သူတို့အားသစ်သီးပေးကမ်းခြင်းဆေး
 ပေးခြင်း ဆေးကုခြင်းဒါယကာတို့၏ အစေအပါကိုခံခြင်းအစရှိ
 သောမအပ်သောရှာဖွီးခြင်းဖြင့်။ဇေယျိတွာ။ရှာဖွီး၍။ဇိဝိတံ။ မုဆိုး

တငါကဲ့သို့ မကောင်းသော အသက်မွေးခြင်းတည်း ဟူသော
 မိစ္ဆာဇီဝကို။ ကပေတိ။ ပြု၏။ အယံဘိက္ခူ။ ဤသစ်သီး ပေးကမ်း
 ခြင်းစသော ကုလဒုသကအမှုကိုပြု၍ မအပ်သော ရှာမှီးခြင်းဖြင့်
 ရွာသူမြို့သူတို့၌ ဆွမ်းသင်္ကန်းအစရှိသောပစ္စည်းကို ရှာမှီးသော
 မိစ္ဆာဇီဝရဟန်းသည်။ နဓမ္မာနုဓမ္မပဋိပုဇနော။ ကိုးပါးသော လော
 ကုတ္တရာတရားအားလျော်သော အကျင့်တရားကို ကျင့်သောရ
 ဟန်းမဟုတ်ချေ။ ။ ဤကားအနက်။ ။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ ပုဗ္ဗဘာ
 ဝပဋိပဒါမဉ်သည်ကို ငါးပါး၊ ရှစ်ပါး၊ ဆယ်ပါးသီလ။ ဥာတိသင်္ဂ
 ဟမတော်မစပ်သော ရွာသူမြို့သူတို့အား။ ဝါးပေးခြင်း သစ်သီး
 ပေးခြင်းစသော ကုလဒုသကအမှုကိုမပြုမူ၍ ကျင့်ခြင်းတည်းဟူ
 သော အကျင့်အာစာရ။ ဘုရားပညတ်တော်မူအပ်သော ဘိက္ခု။ ဝိ
 ဘင်းဘိက္ခု။ နိဝိဘင်းခန္ဓကတို့၌ လာသော သိက္ခာပုဒ်ပညတ်။ ရူ
 တင်တဆဲ့သုံးပါးကိုဆောက်တည်ခြင်းတို့မှစ၍ ဂေါတြဘူတိုင်
 ရောက်အောင်သော အကျင့်တရားတို့ကို ပုဗ္ဗဘာဝပဋိပဒါဟူ၍
 သိအပ်၏။ ဈာန်မဂ်တို့၏ရှေ့အဖို့၌ ဖြစ်သော အကျင့်ဟူ၍ သိအပ်
 ၍ဟူလို။ ။ ဤအဋ္ဌကထာ ဖွင့်ဆိုသည် အတိုင်း။ ဤတရားတို့
 သည် ပုဗ္ဗဘာဝပဋိပဒါတည်းဟု မြဲမြဲမှတ်။ ။ (ပါဠိကိုလည်း
 နှုတ်တက်ရအောင်ကျက်ဆောင်လေ။) ။ ကိုးပါးသော လော
 ကုတ္တရာတရားအားလျော်သော အကျင့်တရားမရှိသော ရဟန်း။
 ယင်းတရားကို မကျင့်သော ရဟန်းဟူသည်။ ဤရဟန်းဘဲဟု။
 လက်ညှိုးညွှန်၍ပြသကဲ့သို့ ပြတော်မူလိုသော အဋ္ဌကထာဆရာ
 သည်။ တသ္မာယော ဘိက္ခု။ ဆဿုအဂါရဝေသု အစရှိသောပါဠိ
 ကိုမိန့်သတည်း။ ။ ယင်းပါဠိ၏အဓိပ္ပါယ်ကား။ အကြင်ရဟန်း
 သည်။ ဝေသိ။ ဝိဝေ။ ထုလ္လကုမာရီ။ ပဏ္ဍက။ ဘိက္ခု။ နိမ။ ပါနာဂါရ
 ဟူသော ခြောက်ပါးသော အမြဲနိစ္စမိတ္တသန္ဓဝဖြစ်အောင် ဆွမ်း
 မခံအပ်သော အရပ်တို့၌။ မိတ္တသန္ဓဝဖြစ်အောင် ဆွမ်းခံ၍ သိက္ခာ
 ပုဒ်ပညတ်ကိုလွန်ကြူး၏။ မိမိနှင့် ဥာတိသင်္ဂဟမတော်မစပ်သော
 ရွာသူမြို့သူတို့အား။ ဝါးပေးခြင်း။ မြေဖြူးမြေနီ။ မြေညက်ပေးခြင်း။

ပန်းပေးခြင်း။ သစ်သီးပေးခြင်း။ ဦးခေါင်းလျှော်စရာ ပေးခြင်း။
 ဒန်ပူပေးခြင်း။ ခင်ဗျားကျွန်တော် ထူးခြင်း။ ပဲနောက်သည်တချို့
 နှပ်တချို့မနှပ်သကဲ့သို့တချို့ကားအမှန်။ တချို့ကား မမှန်ပြောဆို
 ခြင်း။ ရွာသူ မြို့သူတို့၏ သားငယ်ကို ချီပိုးခြင်း။ အစေအပါကိုခံ
 ခြင်း။ တမန်ပြုလုပ်ခြင်း။ ဆေးပေးဆေးကျခြင်း။ ဗေဒင်ဟောခြင်း
 အစရှိသည်တို့ကိုပြု၍ ဘုရား စက်ဆုပ်တော် မူအပ်သောမအပ်
 သောရှာဖွေခြင်းဖြင့် ဒါယကာတို့၏ အထံမှ။ ကွမ်း၊ ဆေး၊ လက်
 ဖက်၊ ဆွမ်းအစရှိသောပစ္စည်းတို့ကို ရှာဖွေခံယူ၍ မိမိ၏အသက်
 ကိုမွေးမြူ၏။ ဤသို့ပြုကျင့်သောရဟန်းသည်။ ကိုးပါးသော လော
 ကုတ္တရာတရားအားလျော်သော အကျင့်ကိုကျင့်သော ရဟန်းမ
 ဟုတ်။ လောကုတ္တရာတရားနှင့် လျော်သော အကျင့် မရှိသောရ
 ဟန်းဟူလိုသည်။ ။ ဤအဋ္ဌကထာပါဠိကို ထောက်ရှုကြ၍ဘု
 ရားရှင်၏မျက်နှာတော် အဋ္ဌကထာဆရာတို့၏ မျက်နှာတော်ကို
 ထောက်ထားငဲ့ကွက်၍ကိုယ်၏အသက်မွေးခြင်းကိုမငဲ့ဘဲ။ သစ်
 သီးပေးခြင်း အစရှိသော အမှုတို့ကိုမပြုဘဲ ဓမ္မာနုဓမ္မပဋိပုဇနဖြစ်
 အောင်။ ရဟန်းတို့သည်အားထုတ်၍ ရှောင်ကြည်အပ်တော့သည်။
 ဓမ္မာနုဓမ္မပဋိပုဇနဖြစ်သောရဟန်းမှသာလျှင်။ ဒက္ခိဏေယျဖြစ်၍ထို
 ရဟန်းအားလှူဒါန်းသော ဒါယကာ ဒါယကာမတို့သည်သုဂတိအ
 ကျိုး။ မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်အကျိုး ဖွံ့ဖြိုးများမြတ်မည်။ ဤကုလဒုသကအ
 နေသနအရာကိုရဟန်းနှင့်လူ။ နှစ်ဦးသူတို့သည်။ ရဟန်းကလည်း
 မိမိ၏အသက်မွေးခြင်းကို မငဲ့ကွက်ဘဲ။ ဒါယကာတို့ကလည်းရ
 ဟန်း၏လပ်လာဘကိုမငဲ့ကွက်ဘဲ ကြပ်ကြပ် သဘောနှလုံးထား
 ကြမှ။ ဓမ္မာနုဓမ္မပဋိပုဇန၊ သီလဝန္တ။ ဒက္ခိဏေယျဖြစ်ကြ၍နှစ်ဦးသား
 တို့သည်လူဖြစ်ကျိုးနပ်မည်။ သို့မဟုတ်လျှင်။ ပိုးသာကုန်။ မောင်
 ပုံစောင်းမတတ်။ သို့အပ်သောပုံကဲ့သို့ရဟန်းမှာလည်း ရောင်တ
 လုံးကို အဆုံးခံ၍ ဥပြည်းရခြင်းသည် အကျိုးမနှပ်။ ဒါယကာမှာ
 လည်းပစ္စည်းသာကုန်၍သုဂတိ မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်၏ အကျိုးသည်မ
 ကြီးမြတ်လွန်း။ သံသရာ၏စားရိက္ခာသည်နည်းပါးလိမ့်မည်။ ။

ဝိစေယျ ဒါနံ ဒါတဗ္ဗံ။ ။ဟူသော ဣတိဝုတ် ပါဠိ တော်ကို ထောက်။ ။ဤဆိုခဲ့ပြီးသည်ကား ဓမ္မာနုဓမ္မပဋိပုန္န မဖြစ်သော ရဟန်းတည်း။ ။ဤယခုဆိုခဲ့ပြီးသောပုဗ္ဗဘာဂပဋိပဒါကိုဈာန ဝိထိ။မဂ္ဂဝိထိတို့၌ဈာန်မဂ်ကိုရခါနီးသေပါနောက်ဆုံးဝိထိ၌။ဂေါ ဩဘူသို့ရောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့မှာသာ။ လောကုတ္တရာတရား အားလျော်သောအကျင့်ရှိသည်ဟုမမှတ်လင့်။ မျက်စိလည်လမ်း မှားသောသူသည်။အလိုရှိရာ အရပ်သို့မရောက်နိုင်သကဲ့သို့မှား ခြင်းကြီး မှောက်မှား၍ လိုရာအရပ်သို့ မရောက်ရှိကြမည်။ မဂ် ဖိုလ်ကိုမရမီ။မရခင်။ယခုအခါ၌။မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်အလို ဌာကျင့်သုံး ဆောက်တည်ပွားများသော ရဟန်းရှင်လူတို့၏သဏ္ဍာန်၌။ယင်း ပုဗ္ဗဘာဂပဋိပဒါတည်းဟူသောအကျင့်တရားရှိ၏ဟု မြဲမြဲမှတ်။ ယခုအခါ။ သီလဝန္တဖြစ်ကြသော ရဟန်းရှင်လူတို့၏ သဏ္ဍာန်၌။ ပုဗ္ဗဘာဂပဋိပဒါမရှိဟု မှောက်မှားစွာသိသော ဥာဏ်ကိုမဖြစ် စေမူ၍။ရှိ၏ဟူသော သမာဥာဏ်ကိုသာ ဖြစ်စေရမည်။ဤပုဗ္ဗ ဘာဂပဋိပဒါသည်။ယခုရဟန်းရှင်လူတို့၌ရှိကြောင်းကို အဘယ် နည်းကိုမှီ၍အဘယ်ပါဠိကိုထေဝံထား၍သိသနည်းဟူမူ။ ဆိုလတံ သောဋီကာနည်း။ဋီကာပါဠိတို့ကိုမှီ၍ထောက်၍သိသည်။ ။ပေါ ထုဇ္ဇနိကသံဃာသာပိပုဗ္ဗဘာဂပဋိပဒါယ ဌာတတ္တာပူရိမစေတ နာယဒါနေဇေတ္ထဝသင်္ဂဟောဒဋ္ဌဗ္ဗော။ ။ကင်္ခါဝိတရဏီဋီကာ သစ်။ ။အနက်ကား။ ။ပေါထုဇ္ဇနိကသံဃာသာပိ။ဥတ္တိစ တုတ္တကမ္မဝါစာဖြင့် ရဟန်းဖြစ်သောပုထုဇ္ဇနသမုတိ သင်္ခါကို လည်း။ပုဗ္ဗဘာဂပဋိပဒါယ။မဂ်ဖိုလ်၏ရှေ့အဖို့၌ ဖြစ်သောသိက္ခာ ပုဒ်အကျင့်၌။ဌာတတ္တာ။တည်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ပူရိမစေတ နာယ။မလ္လမီရှေ့အဖို့၌ဖြစ်သောစေတနာကို။ဒါနေ။ ရေစက်ချ၍ လှသောမုဉ္ဇစေတနာ ဖြစ်သော ဒါန၌။ သင်္ဂဟာဝိယ။ ဒါနမည် သည်ဒါနပင်တည်းဟူ၍ ရေတွက် သင်္ဂြိုဟ် ခေါ်ဝေါ်အပ်သကဲ့ သို့။ဇေတ္ထဝ။ဤသောတာပန်စသောအရိယာ သင်္ခါ၌ သာလျှင်။ သင်္ဂဟော။သင်္ခါ၌သင်္ခါမည်သည်။သင်္ခါပင်တည်းဟူ၍ရေ

တွက်သင်္ဂြိုဟ်ခေါ်ဝေါ်ခြင်းကို။ ဧဋ္ဌံဗ္ဗော။ မှတ်အပ်၏။ ။ ဤကား အနက်။ ။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ ။ မလ္လင်္ဂီ နေ့လတို့က ဖြစ်နှင့်သော ပုဗ္ဗစေတနာကို ရေစက်ချ၍ လှူသော မုဇ္ဈစေတနာဒါန၌။ ဒါနပင် တည်း။ ဒါနမည်သည်ဟူ၍ ရေတွက်ခေါ်ဝေါ်ရသကဲ့သို့ ဥတ္တိစ တုတ္တကမ္မဝါစာဖြင့် ရဟန်းဖြစ်သော ပုထုဇ္ဇန်သမုတိသင်္ဘာကို လည်း မဂ်ဖိုလ်၏ရှေ့ အဘို့၌ ဖြစ်သော သိက္ခာပုဒ်တည်း။ ဟူသော ပုဗ္ဗဘာဂပဋိပဒါ၌ တည်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ သောတာပန်စ သောအရိယာ သင်္ဘာမည်သည် သင်္ဘာပင်ဟူ၍ ရေတွက်ခေါ် ဝေါ်ခြင်းကို မှတ်အပ်၏ဟူလို။ ။ ဤဒီကာပါဠိ၌။ ပုဗ္ဗဘာဂပဋိပ ဒါယဋ္ဌိတတ္တာ။ ဟူသော ပါဠိကို မြီ၍ ထောက်ထား၍ ယခုကာလ။ သိဝန္တဖြစ်သော ရဟန်းရှင်လူတို့၌ ပုဗ္ဗဘာဂပဋိပဒါရှိ၏ဟု ကောင်း စွာမှတ်သားကြလေ။ ။ ဥာဏ်တပိုးချဉ်းမလွဲ ကြစေနှင့် အမျိုး သားတို့။ ။ ဤကင်္ဂါဝိတရဏီဒီကာသစ်ဆရာဆိုတော်မူသော စကားသည်။ သင့်မြတ် ပေ၏ဟူ၍ သဒ္ဓနိတိဆရာ။ မဏိကုဏ္ဍလ ဆရာ။ ဝိနယာလင်္ကာရ ဒီကာဆရာ။ မဏိသာရမဉ္ဇူ။ ဆရာဟူ သော စာတတ်ကြီး လေးဦးတွင်။ တဦးအပါအဝင် ဖြစ်သော စစ် ကိုင်းမြို့ဒုတိယမင်းခေါင်လက်ထက် သက္ကရာဇ် ၈၂၄ နှစ်က။ မဏိ သာရမဉ္ဇူ။ ကျမ်းကို ပြု၍ ဇေတဝန်ကျောင်းကြီး၌ သီတင်း သုံးနေ တော်မူသော အရိယဝံသအကျော် ဆရာတော်သည်။ ။ တံ ယုတ္တံ။ ကလျာဏပုထုဇ္ဇန်သင်္ဘာပိသေက္ခသံဟတော။ ။ မဏိ သာရမဉ္ဇူ။ ၌ မိန့်တော်မူ၏။ ။ အနက်ကား။ ။ တံ။ ထိုကင်္ဂါဝိ တရဏီဒီကာသစ်ဆိုသော စကားသည်။ ယုတ္တံ။ သင့်မြတ်ပေ၏။ ကသ္မာ။ အဘယ်ကြောင့်။ ယုတ္တံ။ သင့်မြတ်သနည်း။ ကလျာဏပု ထုဇ္ဇန်သင်္ဘာပိ။ ကလျာဏ ပုထုဇ္ဇန်ပုဂ္ဂိုလ်လည်း။ သေက္ခသံဟ တောသေက္ခသံဟတတ္တာ။ သောတာပန်စသော သေက္ခပုဂ္ဂိုလ် ခုနစ်ယောက်၌ ပေ၊ င်းအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ယုတ္တံ။ သင့်မြတ် ပေ၏။ ။ ဤကား အနက်။ ။ ပုထုဇ္ဇန်သင်္ဘာကို ပုဗ္ဗဘာဂပဋိပ ဒါ၌ တည်သောကြောင့်။ အရိယာသင်္ဘာ၌။ သင်္ဘာ၏ အဖြစ်ဖြင့်

ရေတွက်ခေါ်အပ်၏ဟု ကင်္ခါဝိတရဏီဒီကာ ဆရာ ဆိုသောစကားသဉ်သင့်မြတ်၏။ အဘယ်ကြောင့်သင့်သနည်း။ သီလသိက္ခာရှိသော ကလျာဏ ပုထုဇ္ဇန် ပုဂ္ဂိုလ်ကို သောတာပန် စသော သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်ချစ်ယောက်၌။ သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်၏အဖြစ်ဖြင့်ပေါင်းအပ်စုအပ်သောကြောင့် သင့်၏ဟူလို။

။ သီလ သိက္ခာရှိသော ကလျာဏ ပုထုဇ္ဇန် ပုဂ္ဂိုလ်ကို သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍ ဆိုအပ်။ ဆိုထိုက်။ ဆိုကောင်းပါ၏လော။ ဆိုအပ်။ ဆိုထိုက်။ ဆိုကောင်း၏။ ဆိုအပ်ဆိုထိုက်ဆိုကောင်းကြောင်းကို။ အဘယ်ပါဠိကို ထောက်၍ သိသနည်း။ ဆိုလတံ့သောပါဠိကိုထောက်၍သိ၏။

။ သီလဝါပိဟိဇ္ဇမာယ သိက္ခာယ သမန္နာဂတတ္တာ သေက္ခော တေဝဝုစ္စတိ။ ။ အင်္ဂုတ္တိရိဒီကာ။ ။ အနက်ကား။ ။ ဟိသစ္စံ။ မှန်၏။ သီလဝါပိ။ သိက္ခာ သီလရှိသော ရဟန်းရှင်လူ သီလဝတ္ထုပုဂ္ဂိုလ်လည်း။ ဇ္ဇမာယသိက္ခာယ။ ဤမိမိတို့ကျင့်သုံးသော သီလသိက္ခာနှင့်။ သမန္နာဂတတ္တာ။ ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သေက္ခော တေဝ။ သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍ သာလျှင်။ ဝုစ္စတိ။ ဆိုအပ်၏။ ။ ဤကားအနက်။ ။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ ။ သီလရှိသောရဟန်းရှင်လူကို။ မိမိတို့ကျင့်သုံးသော သီလသိက္ခာနှင့် ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍ဆိုအပ်၏ဟူလို။ ။ ယင်းသို့အဇ္ဇကထာ ဒီကာတို့ တိုက်ရိုက် ပြဆိုတော် မူကြသောကြောင့်။ ရဟန်းမှာလည်းရဟန်းအလိုက်။ ရှင်မှာလည်းရှင်အလိုက်။ ဒါယကာဒါယကာမတို့မှာလည်းဒါယကာဒါယကာမတို့အလိုက်။ မဂ်ဖိုလ်ကိုမရမီဂေါတြဘူသို့မတိုင်ရောက်မီ။ ကမ္ဘာအသင်္ချေ။ မရေတွက်နိုင်က။ သီလတည်သည်မှစ၍ ရဟန်းရှင်လူတို့မှာပုဗ္ဗဘာဂပဋိပဒါရှိ၏ဟုအရိုးစွဲအသားစွဲမှတ်အပ်၏။ ။ (ဤဆိုခဲ့ပြီးသောစကား အစည်ဖြင့်။ ယခုရဟန်းရှင်လူတို့၌ ပုဗ္ဗဘာဂ ပဋိပဒါရှိကြောင်းစကားရပ်ပြီး၏။) ။

ဓမ္မာနုဓမ္မပဋိပုန္န။ အကျင့်တရားရှိသော ကျင့်သော ရဟန်းကို ဤဆိုလတံ့သောပါဠိဖြင့်သိအပ်၏။ ။ ယောပနသဗ္ဗံ အတ္တနော

ပညတ္တံသိက္ခာပဒံဇိနဝေလံဇိနမရိယံဇိနကာလသုတ္တံအဏုမတ္တံ
 ဝိနဝိတိက္ကမတိ။ အယံဓမ္မာနုဓမ္မပဋိပုဇ္ဇောနာမ။ ဘိက္ခုနိယာပိဇေ
 သေဝနယော။ ။ ၎င်းမဟာပရိနိဗ္ဗာနသုတ် အဋ္ဌကထာ။ ။ အ
 နက်ကား။ ။ ယောပနဘိက္ခု။ အကြင်ရဟန်းသည်။ သဗ္ဗံ။ အလုံး
 စုံသော။ အတ္တနော။ မိမိအား။ ဝါ။ မိမိ၏။ ပညတ္တံ။ ပညတ်တော်မူ
 အပ်သော။ သိက္ခာပဒံ။ သိက္ခာပုဒ်ကို။ ဇိနဝေလံ။ မြတ်စွာဘုရား
 သည်ပိုင်းခြား၍ ထားတော် မူအပ်သော သိက္ခာ ပုဒ်တည်းဟူ
 သောကမ်းကို။ ဇိနမရိယာဒံ။ မြတ်စွာဘုရားသည် ဆည်း၍ထား
 တော်မူအပ်သောသိက္ခာပုဒ်တည်းဟူသော ကန်သင်း အပိုင်းအ
 ခြားကို။ ဇိနကာလသုတ္တံ။ မြတ်စွာဘုရားသည် သားတော်မူအပ်
 သောသိက္ခာပုဒ်တည်းဟူသောမျဉ်းကြိုးမြင်းချဉ်ကို။ အဏုမတ္တံပိ။
 အဏုမြူခန့်မျှလည်း။ ဝိနဝိတိက္ကမတိ။ မလွန်ကြူး။ အယံဘိက္ခု။ ဤ
 ရဟန်းသည်။ ဓမ္မာနုဓမ္မပဋိပုဇ္ဇောနာမ။ ကိုးပါးသောလောကုတ္တရာ
 တရားအားလျော်သောတရားအကျင့်ကိုကျင့်သော ရဟန်းမည်
 ၏။ ဘိက္ခုနိယာပိ။ ရဟန်းမိန်းမ၌လည်း။ ဇေသေဝနယော။ ဤရ
 ဟန်းယောကျ်ား၌ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းလျှင်နည်းရှိ၏။ ။ ဤကား
 အနက်။ ။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ အကြင် ရဟန်းသည်။ အလုံးစုံသော
 မြတ်စွာဘုရားသည် ပညတ်တော် မူအပ်သော သိက္ခာ ပုဒ်ကို။
 အဏုမြူခန့်မျှလည်း။ မလွန်ကြူးလွန်ကြူး၍မကျင့်။ ထိုရဟန်းသည်။
 ကိုးပါးသော လော ကုတ္တရာ တရားအား လျော်သော အကျင့်
 တရားကိုကျင့်သောရဟန်းမည်၏။ ကျင့်သောရဟန်းပင်တည်း။
 ဘိက္ခုနိမ၌လည်းဤရဟန်းယောကျ်ားနှင့်အတူသာတည်း။ ။ ဤ
 ဘုရားရှင်၏အလိုတော်ကိုသိသောဗုဒ္ဓမတညှအဋ္ဌကထာ ဆရာ
 ကျော်တို့ဖွင့်ဆိုတော်မူအပ်သော အဋ္ဌကထာပါဠိကို အရကျက်
 နှုတ်တက်ဆောင်ရွက်၍။ ငါတို့၏ကိုယ်၌။ လောကုတ္တရာ တရား
 အားလျော်သောဓမ္မာနုဓမ္မပဋိပတ္တိအကျင့်တရားရှိ၏ဟု မှတ်အပ်
 ၏။ ဤဓမ္မာနုဓမ္မပဋိပတ္တိအကျင့်တရားသည်။ ငါတို့ကိုယ်၌ မရှိဟု
 မှတ်ယူပြောဆိုချေက။ တီးတုပ်။ စေ့ကွက်။ တစ်တူတူး။ တောက်

တဲ့ဟူသောဌာနသတ္တဝါတို့သည်။ မိမိကိုယ်ကို မိမိထုတ်ဖော်၍
မြည်တမ်းသကဲ့သို့။ ဒုဿီဒုဿီဟု မြည်တမ်းရာရောက်ချေမည်။
ယင်းသို့ဓမ္မာနုဓမ္မပဋိပတ္တိတရားမရှိ၍ ဒုဿီဒုဿီဟု မြည်တမ်း
ချေကာ။ သေမင်းတည်း ဟူသော လေးသွားကြီး ကြား၍ ဗျာဓိ
တည်းဟူသောလေးနှင့်ပစ်ခွင်းဆောင်ယူ၍သိဋ္ဌိကောလ သုတ်စ
သောမီးဖိုကြီးရှစ်ခု။ ဥဿဒမီးဖိုငယ်တို့၌မဖွယ်မအပ်။ မလျှော်
ပတ်အောင်။ အကင်အဖုတ်ခံရကြမည်။ အပါယ်လေးပါး၏အလှေ
အမွှားမဖြစ်ပွားကြရအောင်။ ကြပ်ကြပ်၍အဋ္ဌကထာကိုလုံးထိုး
၍ငါတို့ကိုယ်၌။ ဓမ္မာနုဓမ္မပဋိပတ္တိတရားအကျင့်ရှိ၏ဟု မှတ်ယူ
၍။ ဣမာယဓမ္မာနုဓမ္မပဋိပတ္တိယာဗုဒ္ဓံပူဇေမိ။ ဟူသော ကရဝိက်
ဌာနမင်း၏ အသံတည်းဟူသော အသံကောင်းအသံမြတ်ကိုအ
ထပ်ထပ်အဖန်ဖန်ရှုတ်ရမည်သူတော်ကောင်းတို့။ ။ ဤစကား
ရပ်ကား။ ယခုကောလရဟန်းများ၌ဓမ္မာနုဓမ္မပဋိပတ္တိရှိသောအရာ
ကိုပြသောစကားရပ်တည်း။ ။ ရှိမရှိကို ရဟန်းတို့သဏ္ဍာန်၌
ကြည့်လေ။ ကြည့်လျှင်သိသာချေမည်။

(ဓမ္မာနုဓမ္မပဋိပတ္တိ အကျင့်တရားရှိကြောင်း ကိုဆိုသောစ
ကားရပ်ကားပြီး၏။) ။

ဓမ္မာနုဓမ္မပဋိပတ္တိအကျင့်တရားမရှိသောဒါယကာဒါယကာ
မတို့ကိုဤဆိုလတံ့သောပါဠိဖြင့်သိအပ်၏။ ။ ယောဥပါသကော
ပဉ္စဝေရာနိဒသအကုသလကမ္မပထေသမာဒါယဝတ္တတိ။ အယံနု
ဓမ္မာနုဓမ္မပဋိပုဇ္ဇော။ ။ ၎င်းမဟာပရိနိဗ္ဗာနသုတ်အဋ္ဌကထာ။ ။
အနက်ကား။ ။ ယောဥပါသကော။ အကြင်ဥပါသကာသည်။ ပဉ္စ
ဝေရာနိ။ ငါးပါးသောရန်သူသဖွယ်ဖြစ်သောပါဏာတိ ပါတအ
စသုရာမေရယ အဆုံးရှိသော တရားတို့ကို၎င်း။ ဒသ။ ဆယ်ပါး
ကုန်သော။ အကုသလကမ္မပထေ။ ပါဏာတိပါတ အစမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ
အဆုံးရှိသော အကုသိုလ်ကမ္မပထတရားတို့ကို၎င်း။ သမာဒါယ။
ယူ၍။ ဝတ္တတိ။ ကျင့်၏။ အယံဥပါသကော။ ဤဥပါသကာသည်။ နု
ဓမ္မာနုဓမ္မပဋိပုဇ္ဇော။ ကိုးပါးသောလောကုတ္တရာတရားအားလျော်

သောအကျင့်တရားကိုကျင့်သောဥပါသကာမဟုတ်။ ကျင့်သော ဥပါသကာ မမည်လေ။ ။ဤကားအနက်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား။ သူ၏အသက်ဇီဝိန်ကိုဖြတ်သတ်ခြင်းပါဏာတိပါတ။ သူ၏ဥစ္စာ ကိုရိုးယူခြင်းအဒိန္နာဒါန။ မာတုရက္ခိတစသော မိန်းမတကျိပ်။ ဓနိဂ္ဂိတစသောမယားတကျိပ်။ စသောနှစ်ကျိပ်သောသူ၏ သားမ ယားတို့၌မှားယွင်း၍ကျင့်ခြင်းကာမေသုမိစ္ဆာစာရ။ မဟုတ်မမှန် သောစကားကိုဆိုခြင်းမုသာဝါဒ။ သေရည်သေရက်ကိုသမန်း မြက်ဖျားမှစ၍သောက်ခြင်းသုရာမေရယတည်းဟူသော ရန်သူ သဗ္ဗဟံဖြစ်သောပဉ္စဝေရတရားငါးပါးကိုယူ၍ဆောက်တည်၍ ကျင့်၏။ ပါဏာတိပါတ။ အဒိန္နာဒါန။ ကာမေသုမိစ္ဆာစာရ။ မုသာ ဝါဒ။ ပိ သုဏဝါစာ။ ဗရုသဝါစာ။ သမ္ဗပ္ပလာပ။ အဘိဇ္ဈာ။ ဗျာပါဒ။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတည်းဟူသော အကုသိုလ်ကမ္မပထတရားဆယ်ပါးကို ယူ၍ကျင့်၏။ ဤဥပါသကာ သည် ကိုးပါးသော လောကုတ္တရာ တရားအားလျော်သောအကျင့်တရားကိုကျင့်သော ဥပါသကာ မဟုတ်။ ဓမ္မာနုဓမ္မပဋိပတ္တိအကျင့်မရှိသောဥပါသကာတည်းဟူ လို။ ဥပါသကီ၌လည်း။ ဤနည်းအတူသာထည်း။ ။ဤအဋ္ဌက ထာကိုထောက်ရှု၍ဤကဲ့သို့ပါဏာတိပါတအစရှိသည်ကိုကျင့် သောဥပါသကာဥပါသကီမှသာ။ ဓမ္မာနုဓမ္မပဋိပတ္တိအကျင့်မရှိ သော ဥပါသကာဥပါသကီပေတည်းဟူ၍မြဲမြဲမှတ်လေ။ ။ နှုတ်တက်ကျက်၍ဆောင်စဉ်းစား၍ကြည့်လေ။ (။ဓမ္မာနုဓမ္မ ပဋိပတ္တိမရှိသောဥပါသကာဥပါသကီတို့ကို ပြဆိုရာစကားရပ် ပြီး၏။)

လောကုတ္တရာတရားအားလျော်သော ဓမ္မာနုဓမ္မပဋိပတ္တိအ ကျင့်တရားကိုကျင့်သော။ ၎င်းအကျင့်ရှိသောဥပါသကာဥပါသ ကီတို့ကိုဤဆိုလတံသောပါဌ်ဖြင့်သိအပ်၏။ ။ယောပနတိသု သရဏေသု ပဉ္စသုပိသိလေသု ဒသသုသိလေသု ပရိပူရကာရိ ဟောတိ။ မာသဿအဋ္ဌဥပေါသထေကရောတိ။ ဒါနံဒေတိ။ ဂန္ဓ ပူဇံမာလာပူဇံကရောတိ။ မာတရံပိတရံဥပဋ္ဌာတိ။ ခံဋ္ဌိကေသမ

ဏဗြဟ္မဏေ ဥပဋ္ဌာတိ။ အယံဓမ္မာနုဓမ္မပဋိပုဇ္ဇောနာမ။ ဥပါသိ
ကာယပိဇေဝေဝနယော။ ။ ၎င်းမဟာပရိနိဗ္ဗာနသုတ် အဋ္ဌက
ထာ။ ။ အနက်ကား။ ။ ပန။ ဓမ္မာနုဓမ္မပဋိပတ္တိ အကျင့်မရှိ
သောဥပါသကာဥပါသကီမှတပါး ဓမ္မာနုဓမ္မပဋိပတ္တိအကျင့်ရှိ
သောဥပါသကာဥပါသကီကိုဆိုအံ့။ ယောဥပါသကော။ အကြင်
ဥပါသကာသည်။ တိသု။ သုံးပါးကုန်သော။ သရဏေသု။ သရဏ
ဂုံတို့၌၎င်း။ ပဉ္စသု။ ငါးပါးကုန်သော။ သီလေသုပိ။ သီလတို့၌၎င်း။
ဒသသု။ ဆယ်ပါးကုန်သော။ သီလေသုပိ။ သီလတို့၌၎င်း။ ပရိပူရ
ကာရီ။ ဖြည့်ခြင်းကိုပြုလေ့ရှိသည့်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ မာသဿ။ တ
လတလ၏။ အဋ္ဌဥပေါသထေ။ ရှစ်ဥပုသ်တို့ကို။ ကရောတိ။ ပြု၏။
ဒါနံ။ အလှူကို။ ဒေတိ။ ပေးလှူ၏။ ဝန္တပူဇံ။ နံ့သာဖြင့်ပူဇော်ခြင်းကို
၎င်း။ မာလာပူဇံ။ ပန်းဖြင့်ပူဇော်ခြင်းကို၎င်း။ ကရောတိ။ ပြု၏။ မာ
တရံ။ အမိကို၎င်း။ ပီတရံ။ အဘကို၎င်း။ ဥပဋ္ဌာတိ။ လုပ်ကျွေးမွေးမြူ
၏။ ဓမ္မိကော။ တရားကိုကျင့်ကုန်သော။ ဝါ။ တရားကိုစောင့်ကုန်
သော။ သမဏဗြဟ္မဏေ။ ရဟန်းနွားမွေးခြင်းအစရှိသော ကာမ
ဘောဂီအမှုကိုမပြု၍ အလှူခံ၍သာစားသောက်သောပုဏ္ဏားတို့
ကို။ ဥပဋ္ဌာတိ။ လုပ်ကျွေးမွေးမြူ၏။ အယံဥပါသကော။ ဤဥပါသ
ကာသည်။ ဓမ္မာနုဓမ္မပဋိပုဇ္ဇောနာမ။ ကိုးပါးသောလောကုတ္တရာ
တရားအားလျော်သောအကျင့်တရားကိုကျင့်သော ဥပါသကာ
မည်၏။ ဥပါသိကာယပိ။ ဥပါသကီမ၌လည်း။ ဇေဝေဝနယော။ ဤ
ဥပါသကာ၌ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းလျှင်နည်းရှိ၏။ ။ ဤကားအ
နက်။ ။ အဓိပ္ပာယ်ကား။ အကြင်ဥပါသကာသည်။ သရဏဂုံ
သုံးပါး။ ငါးပါးသီလ။ ရှစ်ပါးသီလ။ ဆယ်ပါးသီလတို့၌ဖြည့်ကျင့်
စောင့်သုံးခြင်းကိုပြု၏။ တလတလလျှင် ရှစ်ဥပုသ်ကိုစောင့်သုံး
၏။ အလှူပေး၏။ ပန်းနံ့သာကိုပူဇော်၏။ အမိအဘကို လုပ်ကျွေး
မွေးမြူ၏။ တရားကိုစောင့်သုံးသော ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့ကို လုပ်
ကျွေးမွေးမြူ၏။ ဤဥပါသကာသည်။ ကိုးပါးသောလောကုတ္တရာ
တရားအားလျော်သောအကျင့်တရားကို ကျင့်သောဥပါသကာ

မဉ်၏၊ ဥပါသကီမ၌လည်းဤနည်းအတူသာတည်း။ ။ဤအဋ္ဌကထာကိုထောက်ထား၍။ ဥပါသကာဥပါသကီမတို့၌ ဓမ္မာနုဓမ္မပဋိပတ္တိအကျင့်တရားရှိ၏ဟုမြဲမြဲမှတ်။ ယင်းသို့ဓမ္မာနုဓမ္မပဋိပတ္တိအကျင့်တရားမရှိဟု မိမိတို့ကိုယ်ကိုမိမိတို့မှတ်ယူချေလျှင် သရဏဂုံမှာဝေးစွာ။ သီလမှာအရှင်း။ ဘာဝနာမှာအကွာကြီးဖြစ်သောဗာဟိရကပုဂ္ဂိုလ်။ သောနုတ္တိရ်။ စူဇကာပုဏ္ဏားတို့ကဲ့သို့ အပါယ်လေးပါး၏အစာ။ အချဉ်းနှိုးသာ ဖြစ်ရချေမည်။ ။ဥပါသကာဥပါသကီတို့၌ဓမ္မာနုဓမ္မပဋိပတ္တိအကျင့်တရားရှိသည်ကိုပြဆိုသောစကားရပ်ကားပြီး၏။

ဤဆိုခဲ့ပြီးသော အဋ္ဌကထာပါဠိဒိုကာပါဠိတို့ကို အဖန်ဖန်ကြည့်ရှု၍။ ဘိက္ခု။ ဘိက္ခု။ နိ။ ဥပါသကာဥပါသကီတို့၌ ဓမ္မာနုဓမ္မပဋိပတ္တိရှိသည်ကိုလုံးထားမှတ်သားကြလေသူတော် ကောင်းတို့။ ဓမ္မာနုဓမ္မပဋိပတ္တိရှိသည်ကို ဆုံးဖြတ်ရာ ဖြစ်သော။ ဓမ္မာနုဓမ္မပဋိပတ္တိက ကဏ္ဍစတုတ္ထပြီး၏။

ဤသို့ဓမ္မာနုဓမ္မပဋိပတ္တိရှိကြသောရဟန်းရှင်လူတို့သည်။ မိမိတို့၌ရှိသောဓမ္မာနုဓမ္မပဋိပတ္တိအကျင့်တရားကို။ မြတ်စွာဘုရားအားပူဇော်ထိုက်ကြောင်းကို။ ဤဆိုလတံ့သေပါဠိတို့ဖြင့်သိအပ်၏။ ။ သီလသင်္ခါတာယပဋိပတ္တိယာပူဇိယမာနောဘဂဝတေ၊ ပူဇိတောဟောတိ။ အာမိဿပူဇာယဗဟုကံပိ ပူဇိယမာနောပူဇိတောနာမနုဟောတိ။ ။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်အဋ္ဌကထာ။ ။ အနက်ကား။ ။ သီလသင်္ခါတာယ။ သီလဟု ဆိုအပ် သော။ ပဋိပတ္တိယာ။ အကျင့်ဖြင့်။ ဂဟဋ္ဌပဗ္ဗန္ဓိတေဟိ။ လူရှင် ရဟန်းတို့သည်။ ပူဇိယမာနော။ ပူဇော် အပ်သည် ရှိသော်။ ဘဂဝတော။ မြတ်စွာဘုရားအား။ ပူဇိတော။ ပူဇော်အပ် ပူဇော် သင့်ပူဇော်ထိုက် ပူဇော် ကောင်းသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ အာမိဿပူဇာယ။ ဆွမ်းစသော အာမိဿဖြင့် ပူဇော်ခြင်းဖြင့်။ ဗဟုကံ။ များစွာ။ ပူဇိယမာနောပိ။ ပူဇော်အပ်သော်လည်း။ ပူဇိတော နာမ။ ပူဇော်အပ်သည် မည်သည်။ နုဟောတိ။ မဖြစ်။ ။ ဂဟဋ္ဌပဗ္ဗန္ဓိ

တေဟိကို။ ပူဇိယမာနော၏ကံတ္တား အလိုငြါထဉ်သည်။ ။ဤ
ကားအနက်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား။ သီလဟုဆိုအပ်သော အကျင့်
ဖြင့်။ လူရှင်ရဟန်းတို့သည်ပူဇော်အပ်သည်ရှိသော်။ မြတ်စွာဘု
ရားအား။ ပူဇော်အပ်ပူဇော်သင့်ပူဇော်ထိုက် ပူဇော်ကောင်းသဉ်
ဟူလို။ နောက်ဝါကျ၏အဓိပ္ပါယ်ကို ဥာဏ်နှင့်သိလေ။ ။ဤ
ပါဠိဝယ်။ ပူဇိတောပုဒ်၌။ ပူဇတတ်။ တပစ္စည်း။ ယင်းတပစ္စည်း
သည်။ ကံအနက်၌သက်၏။ ကံအနက်၌သက်သောကြောင့်။ အရ
ဟအနက်။ ယုတ္တအနက်၌ ဖြစ်ရကား။ ပူဇော်သင့် ပူဇော်ထိုက်
စသောအနက်တို့ကိုပေးကုန်၏။ ။အကျယ်ကိုလိုမူ။ ဥာသံ။ ရူပ
သိဒ္ဓိတို့၌ရှုလေ။ ။ဤပါဠိကိုရှုမြော်၍။ ဓမ္မာနုဓမ္မ ပဋိ ပတ္တိအ
ကျင့်ဖြင့်။ မြတ်စွာဘုရားအားပူဇော်ထိုက်သည်ကို ကောင်းစွာ
မှတ်လေ။ ။ဤပါဠိ၌။ သီလသင်္ခါတာယပဋိပတ္တိယာ။ ဟုဤမျှ
သာဆိုသည်။ ရူတင်လည်းမပါ။ သရဏဂုံလည်းမပါ။ ဓမ္မာနုဓမ္မ
လည်းမပါလေသောကြောင့်။ ဓမ္မာနုဓမ္မပဋိပတ္တိမဟုတ်ဟုအမှား
အဓိပ္ပါယ်ကိုမယူလင့်ဦး။ မင်းလာသည်ဟုဆိုသော်။ မင်းသာ
လာသည်မဟုတ်။ ခြွေရံသင်းပင်း။ ဗိုလ်ပါ သူရဲနှင့် တကွ လာ
သည်။ သို့ပါလျက်။ မင်းလာသည်ဟုဆိုသည်။ ခြွေရံသင်းပင်းတို့
၏လာခြင်းကို မဆိုဘဲနှင့်ပင်ပြီးသော ပြဋ္ဌာန်းသည်ကိုသာ ဆို
သော တချချကိုသာမှတ်၍ဆိုသော အရုတ္တသိဒ္ဓိနည်း။ ပဋ္ဌာနနည်း။
ဥပလက္ခဏနည်း။ နိဒဿနနည်းအားဖြင့်။ သီလသင်္ခါတာယဟု
သီလကိုသာဆိုသည်။ ဒတ္တောဟူသော ပုဒ်ကို။ ဒေဝေနိန္ဒော
ဒတ္တော။ ဟုအစဒေဝပုဒ်ကိုချေ၍။ ဒတ္တောဟုအာဒိလောပသမာသိ
ကိုပြုအပ်သကဲ့သို့။ ဓမ္မာနုဓမ္မ။ အစပုဒ်ကိုချေ၍။ ပဋိပတ္တိယာဟုအ
ဆုံးပုဒ်ကိုသာဆိုတော်မူသည်။ ဓမ္မာနုဓမ္မပဋိပုန္ဒော။ ဟူသောမ
ဟာပရိနိဗ္ဗာနသုတ်ပါဠိတော်ကိုထောက်။ ။(နားလည်အောင်
အသေအချာဆို၍ ပြရသည်။ လေပေါက်ရှိလျှင်။ လေတိုးမည်
ကြောင့်။ ဤသဒ္ဓါနည်းကိုဆိုရလေသည်။) ။ယင်းလောကုတ္တ
ရာတရားအားလျော်သောသရဏဂုံပဉ္စသီစသော ဓမ္မာနုဓမ္မပဋိ

ပတ္တိ အကျင့်တရားဖြင့် ပူဇော်ခြင်းသည်။ မြတ်စွာဘုရားအား ထိုက်တန်လျောက်ပတ်သောပူဇော်ခြင်းပင်တည်း။ ။ထိုကြောင့်။ ။သမာပဒိုပတ္တိပနတထာဂတဿအနုစ္ဆရိကာပူဇာ။ သာဟိတေနပတ္တိတာစေဝ။ သက္ကောတိသာသနံစသန္ဓာရေတုံ။ ။ဟုသုတ်မဟာဝါ။ မဟာပရိနိဗ္ဗာနသုတ်အဋ္ဌကထာ၌မိန့်အပ်ပြီ။ ။အနက်ကား။ ။သမာပဒိုပတ္တိပန။ လောကုတ္တရာတရားအားလျော်သော ကောင်းမြတ်သော သရဏဂုံပဉ္စသီအစရှိသောကျင့်ဝတ်တရားသည်ကား။ တထာဂတဿ။ အစိန္တေယျသုံးလူ့အထွဋ်သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားအား။ အနုစ္ဆရိကာ။ လျောက်ပတ်ထိုက်တန်သော။ ပူဇာ။ ပူဇော်အပ်သောအကျင့်တရားပင်တည်း။ ဟိတဒမိနာသစ္စံ။ ဤမြတ်စွာဘုရားအားထိုက်တန်လျော်ပတ်သောပူဇော်အပ်သောအကျင့်တရားပင်တည်းဟူသောရှေ့စကားသည် ဤနောက်စကားကြောင့်သင့်လှ၏။ သာသမာပဒိုပတ္တိပူဇာ။ ထိုလောကုတ္တရာတရားအားလျော်သောကျင့်ဝတ်ဖြင့် ပူဇော်ခြင်းကို။ တေနတထာဂတေန။ ထိုအစိန္တေယျ သုံးလူ့အထွဋ် သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ပတ္တိတာစေဝ။ အလိုတော်လည်းရှိတော်မူအပ်၏။ ဝါ။ တောင့်လည်းတောင့်တတော်မူ၏။ သာသနံစ။ ဘုရားသာသနာတော်ကိုလည်း။ သန္ဓာရေတုံ။ သာသနာနှစ်သက္ကရာဇ်ငါးထောင် ကြာမြင့်အောင်တည်စေခြင်းငှါလည်း။ သက္ကောတိ။ စွမ်းနိုင်၏။ ။ဤကားအနက်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား။ သိန်း၊ သန်း၊ ကုဋေထိုက်တန်သော စိန့်ကျောက်မြရတနာသည်။ စကြာဝတေးမန္တတ်။ ဧကရာဇ်မင်းမြတ်တို့အားသာထိုက်တန်သကဲ့သို့၎င်း။ ဟေဝန်ရွာဘုံ။ မြိုင်ရုံ၌။ ခိုယုံစံပ။ မိဂရာဇာ။ ကေသရာမည်သော ခြင်္သေ့မင်း၏အဆီသည်။ ဓမ္မ။ ရာဇ်နာယကာ။ ဂိဝါရွှေစင်ဖြင့် ပြုလုပ်အပ်သော ရွှေခွက်ဖလားအားသာထိုက်တန်လျောက်ပတ်သကဲ့သို့၎င်း။ ဤလောကုတ္တရာ တရားအားလျော်သော သရဏဂုံပဉ္စသီစသော အကျင့်တရားသည်။ သုံးဘုံ၏အရှင်။ ဘုရင်စောထွဋ်။ လူနတ်တို့ညွတ်ရသောအစိန္တေ

ယျ။ အပ္ပမေယျ။ အနန္တဂုဏ်။ အလုံးစုံတို့နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော
သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားအားသာ ထိုက်တန်လျောက်ပတ်သောပူ
ဇော်အပ်သော အကျင့်တရားပင်တည်း။ ထိုအကျင့်တရားဖြင့်
ပူဇော်ခြင်းကို မြတ်စွာဘုရားသည် အလိုတော်လည်း ရှိအပ်၏။
ရှိထိုက်၏။ ရှိကောင်း၏။ မြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်ကို
လည်း။ အနှစ်ငါးထောင်တိုင်အောင် တည်စေခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်၏။
စွမ်းနိုင်သောရဟန်းရှင်လူပေတည်းဟူလို။ ။ ဤပါဌ်ဖြင့်။ ဤ
လောကုတ္တရာတရားအားလျော်သောအကျင့်တရားဖြင့် ပူဇော်
ခြင်းကိုအလိုတော်ရှိသည်ဖြစ်၍ ပူဇော်အပ်ပူဇော်ထိုက်ပူဇော်
ကောင်း၏။ အလိုမရှိကမပူဇော်ထိုက်။ မပူဇော်ကောင်းဟု ပြ
၏။ ။ ယင်းအဋ္ဌကထာကိုဥာဏ်စိန္တာစက္ခုနှင့်။ အခါခါရှု၍။ ယခု
မျက်မှောက်ပစ္စုပ္ပန်၌ပင်။ ကိုယ်တွင်ရှိသော သရဏဂုံပဉ္စသီစ
သောအကျင့်ဖြင့်ပူဇော်ထိုက်ကြောင်းကို ကောင်းကောင်းကြီး
သိအပ်၏။ ။ ဗုဒ္ဓမတည။ ကျမ်းပြုအရာ။ အဖြာဖြာသောသံဝဏ္ဏ
နာဋ။ ဥာဏ်ဝါလက်နက်။ လွန်ထက်မျက်၍။ သောင်းချက်ဓမ္မ။ ။
ကျန်းလျှံငှာတွင်။ ထူထံခွန်လား။ လွန်ထင်ရှား၍။ ဥာဏ်သွားဝရ
ဇိန်။ သုခမိန်ဟု။ အရှိန်ပြင်းပြ။ ဗုဒ္ဓဗောဓာ။ နာမသညာ။ ပျံ့ပျံ့။ စွာ
သည်။ အဋ္ဌကထာဆရာ။ မဟာထေရ်မြတ်သည်။ လူနတ်တို့၏မ
ကိုနှင့်။ သုံးတိုက်မှန်ကူ။ သရဘူသင်္ဂချစ်။ မြနှစ်ရောင်လျှံ။ စိန်နားပန်
သဗ္ဗယံဖြစ်တော်မူသောမြတ်စွာဘုရား၏အလိုတော်ကို။ ထုတ်
ဖော်နိဂုမ်း။ အကျဉ်းချုံးသဖြင့်။ အဆုံးခပတ်။ အပြီးသတ်၍။ နိ
တတ်မှတ်ရန်။ သုတ်ဝစနံကိုထုတ်ပြန်တော်မူခဲ့သည့်ကား။ ။ အ
ယဉ္ဇိနိရာမိဿပူဇာနာမသက္ကောတိမမသာသနံ သန္ဓာရေတုံ။
ယာဝဉ္ဇိဣမာစတသော ပရိသာဣမာယပူဇာယ ပူဇိဿန္တိ။
တာဝမမသာသနံမဇ္ဈေနဘဿ ပုဏ္ဏစန္ဒောဝိယဝိရောစိဿတိ
တိဒသေတိ။ ။ ဟုမုနိထွဋ်တင်။ ဘုရားရှင်၏။ လိုအင်ဆန္ဒ။ အဇ္ဈာ
သယကိုထုတ်ပြတော်မူသတည်း။ ယင်းသို့ထုတ်ပြန်။ သုတ်ဝစနံ
၏။ နှုတ်သံပါဌ်ထွက်။ မြန်မာပြန်အနက်ကား။ ။ ဟိတဒမိနာ

သစ္စံ။ ဤသရဏဂုံပဉ္စသီစသော အကျင့်ဖြင့် ပူဇော်ခြင်းသည် မြတ်သော ပူဇော်ခြင်းပင်တည်းဟူသော ရှေ့စကားသည် ဤ နှောံစကားကြောင့်သင့်၏။ ဝါ။ ဟိ။ လောကုတ္တရာတရားအားလျော် သော သရဏဂုံပဉ္စသီအကျင့်တရားဖြင့် ပူဇော်ရသောအကျိုး ကိုဆိုလိုက်အံ့။ အယံနိရာမိဿပူဇာနာမ။ ဤကိုးပါးသောလော ကုတ္တရာတရားအားလျော်သော သရဏဂုံပဉ္စသီစသောအကျင့် တည်းဟူသောနိရာမိဿဖြင့်ပူဇော်ခြင်းမည်သည်။ မမ။ ငါဘု ရား၏။ သာသနံ။ သာသနာတော်ကို။ သန္ဓာရေတုံ။ အနှစ်ငါး ထောင်ကြာမြင့်အောင်တည်စေခြင်းငှါ။ သက္ကောတိ။ စွမ်းနိုင်၏။ ဟိ။ စွမ်းနိုင်၏ဟူသောရှေ့စကားကို ထင်စွာပြုလိုက်အံ့။ ယာဝ။ အကြင်သာသနာနှစ်သက္ကရာဇ်ငါးထောင်ကြာအောင်သောကာ လပတ်လုံး။ စတသေသာ။ ဘိက္ခု။ ဘိက္ခု။ နိဥပါသကာဥပါသကီ ဟုလေးပါးကုန်သော။ ဣမာပရိသာ။ ဤပရိသတ်တို့သည်။ မံ။ ငါဘုရားကို။ ဣမာယ ပူဇာယ။ ဤဣမာယ ဓမ္မာနု ဓမ္မ ပဋိပတ္တိ ယာ ဗုဒ္ဓံပူဇေမိ ဟူသော လောကုတ္တရာ တရားအား လျော် သောသရဏဂုံ ပဉ္စသီစသော ပူဇော်ခြင်းဖြင့်။ ပူဇိဿန္တိ။ ဣမာ ယဓမ္မာနုဓမ္မပဋိပတ္တိယာဗုဒ္ဓံပူဇေမိဟု ဆိုမြှောက်၍ ပူဇော်ကြကုန် လတံ့။ တာဝ။ သာသနာနှစ်သက္ကရာဇ်ငါးထောင်ကြာမြင့် အောင် သောကာလပတ်လုံး။ မမ။ ငါဘုရား၏။ သာသနံ။ သာသနာတော် သည်။ နဘဿ။ ယုဂန်အပြင်မိဗ်းကောင်းကင်၏။ မဇ္ဈေ။ အလယ် ဌံ။ ပုဏ္ဏှ စန္ဒောဝိယ။ တဆဲ့ငါးရက်တက်၍ထွန်းသော လပြည့်ဝန်း ကဲ့သို့။ ဝိရောစိဿတိ။ ပရိသတ်လေးပါး၏အလယ်၌တင့်တယ် ထောက်ပံ့လတံ့။ ဣတိ။ ဤသို့။ တထာဂတဿ။ မြတ်စွာဘုရား၏။ အမိပ္ပိယံ။ အလိုတော်ကို။ ဗုဒ္ဓဗောဿာစရိယေန။ ဓမ္မ။ ပတ်ကုန်း ကျန်းလုံးပြန့်နှံ့ရနံ့သည်။ မွေးကြိုင်စွာသည် အဋ္ဌကထာဆရာမ ဟာဗုဒ္ဓဗောဿသည်။ ဒသေတိ။ လဲဝါဝွမ်းနှယ်နူးညံ့သွယ်သဉ် ဂူဘွယ်လက်ဝါးပေါ်အဖျားတွင်တင်၍ထားသည့် ပတ္တမြားရတ နာကျောက်မြတ်စွာသို့ထင်စွာပြုတော်မူ၏။ ။ ဤကားအနက်။ ။

အဓိပ္ပါယ်ကား။ ဤနိရုမိဿဖြစ်သော အကျင့်ဖြင့် ပူဇော်ခြင်း
သည်။ ငါဘုရားသာသနာတော်ကို တည်စေခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်၏။
ယင်းအကျင့်ဖြင့် ပူဇော်ခြင်း။ ပူဇော်သော သူသည် သာသနာ
တော်ကို တည်စေခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်၏။ ဤမှတစ်ပါးသော ပူဇော်
ခြင်း။ ပူဇော်သောသူသည် မစွမ်းနိုင်။ ထိုစကားသည် မှန်၏။ ထင်
စွာပြုအံ့။ အကြင်မျှလောက်သော သာသနာ ငါးထောင်တည်သ
ရွှေကာလပတ်လုံး။ ဘိက္ခု။ ဘိက္ခုနီ။ ဥပါသကာ။ ဥပါသကီဟူ
သော ပရိသတ်လေးပါးတို့သည်။ ငါဘုရားကို။ ဤကိုးပါးသော
လောကုတ္တရာတရားအား လျော်သော သရဏဂုံ ပဉ္စသီစသော
အကျင့်တရားဖြင့် ပူဇော်ကြကုန်လတံ့။ ထိုသာသနာငါးထောင်
တည်အောင် ပူဇော်ကြသော ကာလပတ်လုံး။ ငါဘုရား၏သာသ
နာတော်သည်။ ကောင်းကင်၏အလယ်၌ ထွန်းလင်းသော လပြည့်
ဝန်းကဲ့သို့ တောက်ပလတံ့ဟူလို။ ။ ဤဘုရား၏ အလိုတော်ကို
ပြသော မဟာပရိနိဗ္ဗာနသုတ်အဋ္ဌကထာပါဠိ၌။ ပူဇိဿန္တိ။ ဟုအ
နာဂတ်ဘဝိဿန္တိ ဝိဘတ်နှင့် ထားသည်ကို မြင်၍ ယင်းအနာဂတ်
ဝိဘတ်ဖြင့်။ ရှေ့ဖြစ်လတံ့သော ဂေါတြဘူသို့ တိုင်ရောက်မှလော
ကုတ္တရာတရားအား လျော်သော အကျင့်သည် ရှိ၏။ ယင်းဂေါတြ
ဘူသို့ တိုင်ရောက်မှ ပူဇော်ကောင်း ပူဇော် ထိုက်သည်ဟု။ ဤ
အဓိပ္ပါယ်ကို ပြသည်ဟူ၍ မယူလင့်။ ယူချေသော် ဤသို့ အပြစ်ရှိရာ
၏။ အဘယ်သို့ရှိရာသနည်းဟူမူ။ နောက်ကဆီခဲပြီးသော ယော
ပနဘိက္ခု။ စသော ဓမ္မာနုဓမ္မပဋိပုန္နဖြစ်သော ရဟန်းရဟန်းမိန်းမကို
ပြဆိုသော အဋ္ဌကထာပါဠိ။ ဓမ္မာနုဓမ္မပဋိပုန္နဖြစ်သော ဥပါသကာ၊
ဥပါသကီကို ပြဆိုသော အဋ္ဌကထာပါဠိ။ ပုဗ္ဗဘာဂ ပဋိပဒါကို ပြ
ဆိုသော အဋ္ဌကထာဋီကာပါဠိ။ ဤပါဠိတို့ကို ပယ်ရ လိမ့်မည်။
သည်သာမဟုတ်သေး။ ဂေါတြဘူတိုင်ရောက်မှ ပူဇော်ရလျှင်။ မ
ရောက်ခင်အတွင်း။ ဘုရား၏သာသနာကို တည်စေသော သူသည်
မရှိရာပြီ။ အလုံးစုံအားဖြင့်။ ဤအရာ၌။ ဟောတော် မှုသော ပါဠိ
တော်။ ဤအရာ၌။ ဆိုသော အဋ္ဌကထာပါဠိဟူသမျှသည်။ အချဉ်း

နှိုးအင်္ကျိုးမရှိချဉ်သာဖြစ်ရာ၏။ နောက်နောက်သော ကမ္ဘာမှ။ ဂေါ
တြဘူသို့ရောက်လျှင်။ ဤနောက်နောက်သော ကမ္ဘာမှ။ ဘုရားကို
ပူဇော်ရတော့မည်။ သာသနာတော်ကို တည်စေရတော့မည်။
ယခုငါတို့ ရှင်ဂေါတမ ဘုရား၏ သာသနာ တော်ကို တည်စေ
သောသူမရှိရာပြီ။ ဤအကျင့်ဖြင့်ပူဇော်ခြင်းမှတစ်ပါး။ ဘုရား၏သာ
သနာတော်ကိုတည်စေခြင်းငှါစွမ်းနိုင်သောပူဇော်ခြင်းကလည်း
မရှိခဲ့။ ဆို၍ မကုန်နိုင် သလောက် အပြစ် များစွာ ရှိရာ၏။ ထို
ကြောင့်။ ဂေါတြဘူတိုင်ရောက်မှ ပူဇော် ကောင်းသည်ဟု မယူ
လင့်။ ဤပူဇော်သန္တိဟူသော အနာဂတ်ပုဒ်၏ အဓိပ္ပါယ်မှန်ကို။ ယူ
ရန်ဤသို့တည်း။ ပရိနိဗ္ဗာန်စံယူတော်မူခါနီး၌ ဤမဟာပရိနိဗ္ဗာန်
သုတ်ကိုဟောတော်မူ၏။ သို့ဖြစ်၍။ ငါဘုရားပရိနိဗ္ဗာန်စံယူတော်
မူသည်မှစ၍ နောက်အခါ၌ပူဇော်ကြလတံ့ဟုယူ။ ဂေါတြဘူသို့
ရောက်လတံ့သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ယင်းပူဇော်သန္တိ ဟူသော အနာ
ဂတ်၏ အရကို မယူလင့်။ ယင်းရောက်လတံ့သည့် ပုဂ္ဂိုလ်ကိုမ
ဆို။ ဤအဋ္ဌကထာပါဌ၌။ ကာလ၏အပိုင်းအခြားကိုဟောသော။
ယာဝ။ တာဝသဒ္ဓါဖြင့်။ ကာလကိုသာဆိုတော်မူသည်။ ဤဣမာ
ယပူဇာယပူဇိသန္တိ။ ဟုဘုရား၏အလိုတော်ကိုအဋ္ဌကထာဆရာ
ဆိုသည်အတိုင်း။ ဘုရားပရိနိဗ္ဗာန်စံယူတော်မူသည်ကစ၍။ သာ
သနာငါးထောင်တည်သမျှကာလပတ်လုံး။ ယခုနောင်အခါဖြစ်၍
ဣမာယဓမ္မာနုဓမ္မပဒိုပတ္တိယာဗုဒ္ဓံ ပူဇေမိ။ ဟုဆို၍ပူဇော်ကြခြင်း
သည်။ ပူဇော်သန္တိဟုအဋ္ဌကထာဆရာဆိုသည်အတိုင်းအမှန်ပင် ပူ
ဇော်လျက်ဖြစ်ပေသည်။ ဤသို့မှအဓိပ္ပါယ်ကိုမယူချေက။ အရိဋ္ဌ
ရဟန်းသည်။ မာတုဂါမတို့၏ဖဿနှင့်။ ပိုးကတ္တိပါဖဲအစရှိသောနူး
ညံ့သောအတ္တဖဿရှိသောအခင်းအရံတို့ကိုဖဿချင်းတူသည်
ယူ၍အခင်းအရံတို့၏အတ္တဖဿသည်အပ်သကဲ့သို့။ မာတုဂါမ
တို့၏ဖဿသည်အပ်၏ဟု အမှားယူ၍ သာသနာတော်ကို ပုတ်
ခတ်သကဲ့သို့ ဘုရားရှင်၏အာဏာစက်ကို ပုတ်ဖျက်ရာရောက်
ချေမည်။ သတိထားကြလေသူတော်ကောင်းတို့။

ဘုရားပစ္စေကဗုဒ္ဓါရဟန္တာတို့သည်။ ပူဇော်ထိုက်သောပုဂ္ဂိုလ်
၏အဖြစ်။ ယင်းပဋိပတ် ဖြင့် ပူဇော်ရသော အကျိုး။ ပစ္စုပ္ပန်။ ဝိ
ဘတ်နှင့်ဆိုသောအရာတို့ကို ဆိုလတံ့သောပါဠိတို့ဖြင့် သိအပ်
၏။ ။ တတ္ထပုဇနေယျာ နာမသဗ္ဗဒေါသ ဝိရဟိတတ္တာသဗ္ဗဂု
ဏသမန္နာဂတတ္တာစဗုဒ္ဓါဘဂဝန္တောတထေဝါပစ္ဆာပစ္စေကဗုဒ္ဓါ
အရိယသာဝကာစ။ တေသံဟိပူဇာအပ္ပကာပိဒိဗ ရတ္တံဟိတာ
ယသုခါယဟောတိ။ ။ ခုဒ္ဒကပါဌအဋ္ဌကထာ။ ။ ပူဇနေယျ
ပုဒ်၏အဖွင့်။ ။ အနက်ကား။ ။ တတ္ထ။ ထိုပူဇာစပူဇနေယျာနံ
ဟူသောဂါထာ၌။ သဗ္ဗဒေါသဝိရဟိတတ္တာစ။ ခပ်သိမ်းသောအ
ပြစ်တို့မှကင်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၎င်း။ သဗ္ဗဂုဏ သမန္နာဂ
တတ္တာစ။ အလုံးစုံသောဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်
၎င်း။ ဘဂဝန္တော။ ဘုန်းတော်ကြီးကုန်သော။ ဗုဒ္ဓါစ။ ဘုရားရှင်တို့
သည်လည်းကောင်း။ တထေဝါပစ္ဆာ။ ထိုမှနောက်၌။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ
စ။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့သည်လည်းကောင်း။ အရိယသာဝကာစ။ အ
ရိယသာဝကတို့သည်လည်းကောင်း။ ပူဇနေယျာနာမ။ ပူဇော်
ထိုက်သောပုဂ္ဂိုလ်မည်ကုန်၏။ ဟိသစ္စံ။ မှန်၏။ တေသံ။ ထိုဘု
ရားပစ္စေကဗုဒ္ဓါသာဝကတို့အား။ အပ္ပကာပိ။ အနည်းငယ်မျှသော်
လည်း။ ပူဇာ။ ပူဇော်ခြင်းသည်။ ဒိဗရတ္တံ။ ရှည်စွာသောနေ့ညည့်
ပတ်လုံး။ ဟိတာယ။ အစီးအပွားများခြင်းငှါ၎င်း။ သုခါယ။ ချမ်း
သာခြင်းငှါ၎င်း။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ။ ဤကားအနက်။

အဓိပ္ပါယ်ကား။ ခပ်သိမ်းသော အပြစ်မှကင်းသည်၏ အဖြစ်
ကြောင့်၎င်း။ အလုံးစုံသောဂုဏ်အ ထူးနှင့်ပြည့်စုံ သည် ၏အဖြစ်
ကြောင့်၎င်း။ ဘုန်းတော်ကြီးကုန်သော ဘုရားပစ္စေက ဗုဒ္ဓါအရိ
ယာ သာဝက တို့သည် ပူဇော် ခြင်းငှါ ထိုက်သော ပူဇ နေယျ
ပုဂ္ဂိုလ်တို့မည်ကုန်၏။ ထိုစကားသည်မှန်၏။ ထိုပူဇနေယျပုဂ္ဂိုလ်
တို့အား။ အနည်းငယ်မျှသော်လည်း ပူဇော်ခြင်းသည်။ ရှည်မြင့်
စွာသောနေ့ညည့်ပတ်လုံး။ စီးပွားများခြင်းငှါ၎င်းချမ်းသာခြင်းငှါ

၎င်းဖြစ်၏ဟူလို။ ။ဤ ကားပူဇော်ခြင်းငှါ ထိုကံသောပူဇနယျာ
ပုဂ္ဂိုလ်ကိုပြသောစကားတည်း။

ယခုဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောပူဇော်ခြင်း၏အကျိုးသည်။ အာမိဿ
ဖြင့်ပူဇော်ခြင်း၏ အကျိုးတည်း။ ပဋိပတ်ဖြင့်ပူဇော်ရသော အ
ကျိုးကိုကား။ဤဆိုလတံ့ သောပါဠိတို့ဖြင့်သိအပ်၏။ ။သာစ
အာမိဿပူဇာဝ။ ကောပနဝါဒေါပဋိပတ္တိပူဇာယပူဇာယတော။
ယေပနကုလပုတ္တာသရဏ ဂမနသိက္ခာပဒပဋိဂ္ဂဟဏေန ဥပေါ
သထင်္ဂသမာဒါနေစတုပါရိသုဒ္ဓိသီလာဒိဟိစအတ္တနော ဂုဏေ
ဟိတဂဝန္တံ ပူဇေန္တိ။ ကော တေသံပူဇာဖလံ ဝဏ္ဏယိဿတိ။
တေဟိတထာဂတံပရမာယပူဇေန္တိ တိရုတ္တာ။ ။၎င်းခုဒ္ဒကပါ
ဋ္ဌအဋ္ဌကထာ။ ။အနက်ကား။ ။သာစ။ ထိုဆိုခဲ့ပြီးသော ပူ
ဇော်ခြင်းသည်လည်း။ အာမိဿပူဇာဝ။ အာမိဿဖြင့် ပူဇော်
ခြင်းသည်သာလျှင်တည်း။ ပဋိပတ္တိပူဇာယ။ လောကုတ္တရာတ
ရားအားလျော်သောသရဏဂုံပဉ္စသီ စသောအကျင့်တရားဖြင့်
ပူဇော်ခြင်းဖြင့်။ ပူဇာယတော။ပူဇော်သောသူအား။ ကောပနဝါ
ဒေါ။အဘယ်ဆိုဘွယ်ရှိအံ့နည်း။ယေပနကုလပုတ္တာ။ အကြင်ဇာ
တိအာစာရဖြစ်သောအမျိုးစစ် အမျိုးမှန် အမျိုးကောင်းသားတို့
သည်။ သရဏဂမနသိက္ခာပဒပဋိဂ္ဂဟဏေန။ သရဏဂုံသိက္ခာ
ပုဒ်ကိုခံယူသဖြင့်၎င်း။ ဥပေါသထင်္ဂသမာဒါနေစ။ဥပုသ်အင်္ဂါ
ကိုခံယူဆောက်တည်သဖြင့်၎င်း။ စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလာ ဒိဟိစ။
ပါတိမောက္ခသံဝရသီလဣန္ဒြိယသံဝရ သီလ အာဇီဝပါရိသုဒ္ဓိ
သီလပစ္စယသန္နိသိ တသီလဟူသောစတုပါရိသုဒ္ဓိသီလတို့ဖြင့်
၎င်း။အတ္တနော။မိမိဟုဆိုအပ်သောရဟန်းရှင်လူ၏။ ဂုဏေဟိ။ ရှိ
ကြသောသမထဝိပဿနာဘိဝနာဂုဏ်တို့ဖြင့်။ဘဂဝန္တံ။မြတ်စွာ
ဘုရားကို။ပူဇေန္တိ။ဣမိယဓမ္မာနုဓမ္မပဋိပတ္တိယါဗုဒ္ဓံ ပူဇေမိဟုဆို
၍ပူဇော်ကြကုန်၏။တေသံ။ထိုဣမိယဓမ္မာနုဓမ္မပဋိပတ္တိယါဗုဒ္ဓံ
ပူဇေမိဟုဆို၍မိမိတို့၏လောကုတ္တရာတရားအားလျော်သောအ
ကျင့်တရားမိမိတို့၏သမထဘာဝနာဂုဏ်တို့ဖြင့်ပူဇော်ကြသော

ရဟန်းရှင်လူတို့၏။ ပူဇာဖလံ။ ပူဇော်ခြင်း၏အကျိုးကို။ ကော။ အ
 ဘယ်လူနတ်ဗြဟ္မာဟူသောသူသည်။ ဝါ။ အဘယ်သူသည်။ ဝဏ္ဏ
 ယိသံတိ။ ဘဝတရာဘဝတထောင် ဘဝတသောင်း ဘဝတ
 သိန်း၌ သာတရာတထောင်တသောင်းတသိန်းသောအကျိုးသာ
 ရှိ၏ဟူ၍ ဆုံးခန်းရောက်အောင်ဟောပြောနိုင်လိမ့်နည်း။ နဝဏ္ဏ
 ယိသံတိဝေ။ မဟောပြောနိုင်သည်သာလျှင်တည်း။ ဟိ။ သင့်စွာ
 တေ။ ထိုလူရှင်ရဟန်းတို့ကို။ တထာဂတံ။ မြတ်စွာဘုရားကို။ ပရ
 မာယ။ လွန်မြတ်သောအကျင့်တရားဖြင့်။ ပူဇေန္တိတိ။ ပူဇော်သော
 သူတို့ဟူ၍။ ဝုတ္တာ။ ဆိုအပ်ကုန်၏။ ။ ဤကားအနက်။ ။ အ
 ဓိပ္ပာယ်ကား။ အကြင်အမျိုးကောင်းသားတို့သည်။ သရဏဂုံကို
 ဆောက်တည်သဖြင့်၎င်း။ ငါးပါး။ ဆယ်ပါးသီလသိက္ခာပုဒ်ကိုခံ
 ယူသဖြင့်၎င်း။ ရှစ်ပါးသီလ၏အင်္ဂါကိုခံယူဆောက်တည်သဖြင့်
 ၎င်း။ စတုပါရီသုဒ္ဓိသီလတို့ဖြင့်၎င်း။ မိမိ၌ရှိသောသမထဝိပဿ
 နာဘာဝနာဂုဏ်တို့ဖြင့်၎င်းဘုရားကိုပူဇော်ကုန်၏။ ထိုပူဇော်ကြ
 သောရဟန်းရှင်လူတို့၏ပူဇော်ရသောအကျိုးကို။ အဘယ်သူတဦး
 တယေခံသည်ဆုံးခန်းရေခံအောင်ဟောပြောနိုင်လိမ့်နည်း။ မဟော
 ပြောနိုင်သည်သာတည်း။ ထိုရဟန်းရှင်လူတို့ကို မြတ်သောအ
 ကျင့်တရားဖြင့်။ မြတ်စွာဘုရားကိုပူဇော်ကြသောသူတို့ဟူ၍သာ
 ဆိုအပ်ကုန်၏ဟူလို။ ။ ပူဇော်သောသူတို့ဟူ၍သာဆိုအပ်ကုန်
 ၍ ဟူသောစကား၌။ ကျောင်းဆောက်၍ လှူလျှင်။ ကျောင်းဒါယ
 ကာ။ ဘုရားတည်လျှင်ဘုရားဒါယကာ။ ရဟန်းခံလျှင်ရဟန်းဒါ
 ယကာ။ ရှင်ပြုလျှင်ရှင်ဒါယကာဟူ၍ဆိုအပ်ခေါ်ဝေါ်အပ်သကဲ့သို့
 ပဋိပတ္တိပူဇယကဒါယကာဒါယကာမဟူ၍ဆိုအပ်၏ဟူလို။ ။ ပူ
 ဇော်သောသူတို့ဟူ၍သာဆိုသည်ပူဇော်ထိုက်သည်ဟုမဆိုဟူ
 ၍မယူလင့်ဦး။ ဤစကားကနိဂုံးစကားဖြစ်၍ ဤသို့ဆိုသည်။ နေခံ
 ကဆိုခဲ့ပြီးသောပါဠိတို့ကိုထောက်၍ကြည့်လေ။ ပူဇော်ထိုက်ပူ
 ဇော်ကောင်း၍ သာပူဇော်သောသူတို့ဟူ၍ ဆိုအပ်ကုန်၏ ဟူ
 သောစကားကိုဆိုသည်။ မပူဇော်ထိုက်လျှင်။ ဤသို့မဆိုချေဟူ၍

အရိုးစွဲး၊ အသားစွဲး၊ အကြောစွဲးအောင်မှတ်လေ။ ။ သို့မဟုတ်
လျှင်။ ။ ဇိနဿအာဏာစက္ကံပဟာရံအဒါသိ။ ။ ဖြစ်ကြလိမ့်
မည်။ ။ ဤသို့ပါဠိတော်။ အဋ္ဌကထာ။ ဋီကာတို့လာသည်အ
တိုင်း ပူဇော်ထိုက်ပူဇော်ကောင်းသည်ကိုမှတ်အပ်၏။ ။ ဝိ
နိစ္ဆယကဏ္ဍပြီး၏။ ။ ဝိနိစ္ဆယကဏ္ဍစတုတ္ထ။ ။

ဩဝါဒကဏ္ဍကို။ ဤသို့လတံ့ သောပါဠိဖြင့်သိအပ်၏။ ။ အ
ဝဇ္ဇေဝဇ္ဇဒသိနော။ ဝဇ္ဇေစာဝဇ္ဇဒသိနော မိစ္ဆါဒိဋ္ဌိသမာဒါနာ။
သတ္တာဂစ္ဆန္တိဒုဂ္ဂတိံ။ ။ ဓမ္မပဒပါဠိတော်။ ။ အနက်ကား။ ။ အ
ဝဇ္ဇေ။ အပြစ်မဟုတ်သည်။ ဝဇ္ဇဒသိနော။ အပြစ်ဟုရှုလေ့ရှိကုန်
သော။ ဝဇ္ဇေစ။ အပြစ်၌လည်း။ အဝဇ္ဇဒသိနော။ အပြစ်ဟုမရှုလေ့ရှိ
ကုန်သော။ မိစ္ဆါဒိဋ္ဌိသမာဒါနာ။ မှားသောအယူရှိကုန်သော။ သတ္တာ။
သတ္တဝါတို့သည်။ ဒုဂ္ဂတိံ။ ငရဲ။ တိရစ္ဆာန်၊ ပြိတ္တာ။ အသူရကါယံဟူ
သောဒုဂ္ဂတိဘဝသို့။ ဂစ္ဆန္တိ။ လားရသွားရလေကုန်၏။ ။ အဓိပ္ပါယ်
ကား။ အပြစ်မဟုတ်သောအရာ၌။ ကြောက်ဘွယ်လိလိ။ အပြစ်
ကြီးပါတကားဟုရှုသောသတ္တဝါ။ အပြစ်ဟုတ်သောအရာ၌။ အ
ပြစ်မရှိ အပြစ်မဟုတ်ဟုရှုသောသတ္တဝါ။ ဤသတ္တဝါတို့သည်။
မှားသောအယူကိုဆောက်တည်ယူကုန်သည်ဖြစ်၍ အပါယ်ဘုံ
ဒုဂ္ဂတိသို့မချီသောလားခြင်း ဖြင့်လားရလေကုန်၏။ ဤသို့ဘုရား
ရှင်ကိုယုံကြည်သဖြင့်ဘုရားဟောဒေသနာကိုယုံကြည်၍ အပြစ်
မရှိသောအရာ၌။ ဤကားအပြစ်ရှိ၏ဟု။ အပြစ်ရှိသောအရာ၌။ ဤ
ကားအပြစ်မရှိဟု။ ယူချေမှတ်ချေ။ ပြောဟောချေက။ အပါယ်ဘုံ
သို့လားချိမ့်မည်ကေန်စင်စစ်ပေကလားဟုမိမိကိုယ်ကို မိမိတို့
ရှုရာ၏။ ။ ထိုကြောင့်။ ပါဠိ။ အဋ္ဌကထာ။ ဋီကာ။ အနု။ မရလက်
သန်း။ ဂစ္ဆန္တိရကျမ်းအထူးတို့၌။ အပြန်ပြန်အလှန်လှန် အဖန်ဖန်အ
ထပ်ထပ်။ သဒ္ဓနယ။ အတ္တနယ။ သဒ္ဓတ္တနယဟူသောနည်းသုံးပါး
ကိုရှု၍မှတ်ယူရာ၏။ တရုတ္တေနှင့် ယုတ်တရက်မယူရချေသေး။
ကျမ်းအထူးထူးတို့နှင့်ညှိနှိုင်းဆင်ခြင်၍သာယူရာ၏။ ။ အတ္တ
ပကရဏ လိင်္ဂါ။ ဩစတုကာလဒေသတော။ သဒ္ဓတ္တာဝိဘန္တိ

ယန္တိ။ နသဒ္ဓါယေဝကောဝလံ။ ။သဒ္ဓတ္ထဇာလိနိပါဌိ။ ။အ
နက်ကား။ ။အတ္ထပကရဏာလိဂ်။ ။အနက်အရာလိင်အားဖြင့်၎င်း။
ဩဇာကျကာလ ဒေသတော။ ။အသင့်ကာလ ဒေသအားဖြင့်၎င်း။
သဒ္ဓတ္ထာ။ ။ပါဠိတော်အဋ္ဌကထာ ဋီကာတို့၏ သဒ္ဓါ၏ အနက်အ
ဓိပ္ပါယ်တို့ကို။ ဝိဘန္ဓိယန္တိ။ ။ဝေဘန်အပ်ကုန်၏။ ဝါ။ ။ဝေဘန်၍ပြော
ဟောအပ်ကုန်၏။ ကောဝလံ။ ။သက်သက်။ သဒ္ဓါယေဝ။ သဒ္ဓါရှိတိုင်း
ကိုသိလျှင်။ နဝိဘန္ဓိယန္တိ။ ။မဝေဘန်အပ်ကုန်။ ဝါ။ ။ဝေဘန်၍မပြော
ဟောအပ်ကုန်။ ။ဤသို့ဆရာကျော်။ ဆရာမြတ်။ ကျမ်းတတ်
ပုဂ္ဂိုလ်တို့ဆုံးမသွန်သင်ခဲ့သည်ကိုနားထောင်လိုက်နာ၍ အနက်
အဓိပ္ပါယ်ကိုယူရာ၏။ ဤသို့မှမလိုက်နာ၍မိမိ၏ ဥာဏ်စွမ်း။ အ
ထင်အတွေးနှင့်ယူချေကာ၊ သူကန်းသည်လမ်းမှန်တချက်၊ လမ်းမ
မှန်တချက်။ သွားဘိသကဲ့သို့။ မှန်တချို့။ မမှန်တချို့သိရှိချေမည်။
စည်းစား၍ အနက်အဓိပ္ပါယ်တို့ကိုယူရမည်။ သူတော်ကောင်း
တို့။ ဤသို့စည်းစား၍အမှန်သောအဓိပ္ပါယ်ကိုယူ၍ အပြစ်ရှိလျှင်
ရှိလျှော့။ မရှိလျှင်မရှိလျှော့။ မှတ်ယူပြောဟောလျက် ရှုချေကာ။
အကျိုးအနန္တဖြစ်ချေမည်။ ။ဝဇ္ဇဉ္ဇဝဇ္ဇတောဥတွာ။ ။အဝဇ္ဇဉ္ဇအ
ဝဇ္ဇတော။ သမာဒိဋ္ဌိသမာဒါနာ။ သတ္တာဂစ္ဆန္တိ သုဂ္ဂတိံ။ ။ဓမ္မပ
ဒပါဠိတော်။ ။ဝဇ္ဇဉ္ဇ။ အပြစ်ရှိသည်ကိုလည်း။ ဝဇ္ဇတော။ အ
ပြစ်အားဖြင့်။ ဥတွာ။ သိ၍။ အဝဇ္ဇဉ္ဇ။ အပြစ်မရှိသည်ကိုလည်း။ အ
ဝဇ္ဇတော။ အပြစ်မဟုတ်သောအားဖြင့်။ ဥတွာ။ သိ၍။ သမာဒိဋ္ဌိသ
မာဒါနာ။ ကောင်းသောအယူကိုယူသော။ သတ္တာ။ သတ္တဝါတို့
သည်။ သုဂ္ဂတိံ။ သုဂတိဘဝသို့။ ဂစ္ဆန္တိ။ လားရလေကုန်၏။ ။ဤသို့
ဟောတော် မူသည်ကို နှလုံးထား၍ တရားဓမ္မ၏ သဘောသ
ရုပ် အဓိပ္ပါယ် မှန်ကို။ ယူချေ ဟောပြော ချေကာ။ မသွေ မချ။
သုဂတိ ဘဝသို့ လားရမည်ဟု မှတ်သားရာ၏။ ။ဒုရက္ခာ
တေဘိက္ခဝေ ဓမ္မဝိနယေယောစ သမာဒပေတိ။ ။ယဉ္ဇသမာဒ
ပေတိ။ ယောစသမာဒပိတော။ တဒတ္တာယပဋိပဇ္ဇတိ။ သဗ္ဗေ
တေဗဟံ အပုညံပသပန္တိ။ တံ ကိဿ ဟေတု။ ဒုရက္ခာတတ္တာ

ဘိက္ခဝေဓမ္မဿ။ ။ဒွိကအင်္ဂုတ္တိရ်ပါဠိတေဝ်။ ။ဘိက္ခဝေ။
 လူရှင်ရဟန်းတို့။ ဒုရက္ခာတေ။ မကောင်းသဖြင့်ပြောဟောအပ်
 သော။ဓမ္မဝိနယေ။သုတ်အဘိဓမ္မာဝိနည်း၌။ ဝါ။ဓမ္မဝိနယေ။သုတ်
 အဘိဓမ္မာဝိနည်းကို။ ဒုရက္ခာတေ။ မကောင်းသဖြင့် ပြောဟော
 ၍။ယောစ။အကြင်သူသည်လည်း။သမာဒပေတိ။ဆောက်တည်
 ၍။ယဇ္ဇ။အကြင်သူကိုလည်း။သမာဒပေတိ။ ဆောက်တည် စေ
 ၍။ယောစ။အကြင်သူကိုလည်း။သမာဒပိတော။ ဆောက်တည်
 စေအပ်၏။ တဒတ္ထာယ။ ထိုသုတ်အဘိဓမ္မာဝိနည်းကိုမကောင်း
 သဖြင့်ဟောပြောခြင်း၏ အကျိုးငှါ။ ပဋိပဇ္ဇတိ။ ကျင့်၏။သဗ္ဗေ။
 ခပ်သိမ်းကုန်သော။တေ။ထိုသုတ်အဘိဓမ္မာဝိနည်းကိုမကောင်း
 သဖြင့်ပြောဟောသော သူတို့သည်။ ဗဟံ။ များစွာ။ အပုညံ။မ
 ကောင်းမှု အကုသိုလ်ကံသည်။ပသဝန္တိ။ ပွားများကုန်၏။ တံ။
 ထိုမကောင်းမှုအကုသိုလ်ပွားများခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု။အ
 ဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း။သိက္ခဝေ။လူရှင်ရဟန်းတို့။ဓမ္မဿ။
 သုတ် အဘိဓမ္မာ ဝိနည်း ဟူသော တရားကို။ ဒုရက္ခာ တတ္ထာ။
 မကောင်းသဖြင့် ပြောဟောသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ။
 ဤသို့ပါဠိတေဝ်လာတိုင်း နာခံမှတ်သား၍ တရားကိုပြောဟော
 ရာ၏။မကောင်းသဖြင့်ယူ၍ပြောဟောချေက။အနေမထွ။ ဗလဝ
 အကုသိုလ်။ ထိုထိုသာပွားများ၍ အပါယ်လေးပါး၏ အစာဖြစ်
 ချေမည်အကြောင်းကို။ ဩဝါဒစကားဖြင့်။ တရားရေဇေ။ တိုက်
 ကျွေးလိုက်သည်သူတော်ကောင်းတို့။ ။ဩဝါဒကဏ္ဍပဉ္စမ။ ။
 ဤတွင်ရှေ့ပြီး၏။

သင်္ဂဇာရာမေသုရာမေ။ဝနောဒဆာယိကေဝရေ။ဦးဘိုးမင်း
 နာမိကေနာပိ။ဓမ္မိကေနဝဒည္ဇနာ။ ။ပထမရကာရုပိပုလ္လာဂါ
 ထာ။ ။ဝိဟာရေသုကာရာပိတေ။ လွှထောင်တိပိသုတေနစ။
 နိစ္ဆယောယံဝသန္တေန။ ပုညာစာရေနမယာကတော။ ။ပထ
 မတကာရုပိပုလ္လာဂါထာ။ ။မံနိသိတေစဝါစန္ဒရေ။ သိသေ
 သုဿာဟိ ကေနဘေ။ သုပါကဇောသုမိပ္ပာယော။ သုရောဝေ

သောသုနိဋ္ဌိတော။ ။ပတျာဝံတ္တဂါထာ။ ။ဣမိနာအာနုဘာ
ဝေန။ဝိကင်္ဂါဝဘဝါမဟံ။ တေသိမိနာမဟာပညော။ မေတ္တေ
ယျသာဝကောဘဝေ။ ။ပတျာဝံတ္တဂါထာ။ ။သုရာမေ။သိ
လဝန်ပညာဝန်တို့အလွန်မွေ့လျော်ဘွယ်ရှိထသော။ဝနောဒဆာ
ယိကေ။ဥယျာန်ရေအရိပ်နှင့်ပြည့်စုံထသော။ဝရေ။ သူခပ်သိမ်း
တို့သည်တောင့်တအပ်ထသော။သင်္ဂဇာရာမေ။ သင်္ဂဇာတိုက်
၌။ဓမ္မိကေန။တရားကိုစောင့်ရှောက်ထသော။ဝဒညှနာ။သာယာ
သောစကားကိုဆိုလေ့ရှိထသော။ဝါ။အလှူပေးလေ့ရှိထသော။
လ္လထေဝင်တိ။ လ္လထေဝင်မင်းဟူ၍။ ဝိသုတေနစ။ ရုတနာပုဉ်မြို့
၏အရပ်ထက်ဝန်းကျင်ကျော်စောထင်ရှားထသော။ ဦးဘိုးမင်း
နာမိကေန။ ဦးဘိုးမင်းအမည်ရှိထသော။ ဥပါသကေနာပိ။ဥပါ
သကာသည်လည်း။သုကာရာပိတေ။ ကောင်းစွာဆောက်လုပ်
အပ်သော။ဝိဟာရေ။ကျောင်း၌။ဝသန္တေန။နေထသော။ပုညာစာ
ရေန။ပုညာစာရအမည်ရှိထသော။မယါ။ငါသည်။မံနိသိတေ။ငါ
ကိုမြီ၍နေကျန်ထသော။သုဿါဟိကေသုဥဿါဟိကေ။ကောင်
စွါပရိယတ်၌အားထုတ်ကျန်ထသော။သိဿေ။ တပည့်တို့ကို။
ဝါ။တနည်းကား။မံနိသိတေမံနိသိတာနံ။ ငါ့ကိုမြီ၍နေကျန်ထ
သော။ သုဿါဟိကေသု။သုဿါဟိကာနံ။ကောင်းစွာပရိယတ်
၌အားထုတ်ကျန်ထသော။သိဿေသိဿာနံ။တပည့်တို့အား။ဝါ
စန္ဒရေ။တနေ့သုံးကြိမ်စာပို့ချသည်၏အကြားအကြား၌။ နဘော။
ကောင်းကင်၌။သုပါကဇော။အလွန်ထင်ရှားသော။သုရောဝ။နေ
မင်းကဲ့သို့။ သုပါကဇော။ အကြောင်းအရာ အလွန်ထင်ရှားထ
သော။သုမိပ္ပါယော။ ကောင်းမြတ်သော အမိပ္ပါယ်ရှိထသော။
အယံနိစ္ဆယော။ဤဓမ္မာနုဓမ္မပဒိုပတ္တိပူဇနေယျဝိနိစ္ဆယကျမ်းကို။
ကတော။ပြုပြင်ရေးသားအပ်ပြီ။ ဧသောဝိနိစ္ဆယော။ဤဓမ္မာနုဓမ္မ
ပဒိုပတ္တိပူဇနေယျဝိနိစ္ဆယကျမ်းသည်။သုနိဋ္ဌိတော။ကောင်းစွာ
ပြီးပြီ။ဝါ။ကောင်းစွာအပြီးသို့ရောက်ပြီ။ ။အဟံ။ ငါသည်။ဣမိ
နာအာနုဘာဝေန။ ဤဓမ္မာနုဓမ္မပဒိုပတ္တိ ဝိနိစ္ဆယကို ရေးသားရ

သောကောင်းမှုကံ၏အစွမ်းကြောင့်။ ဣမိနာ။ ဤကျမ်းကြောင့်၊
ဝါ။ဤကျမ်းဖြင့်။တေသံ။ ထိုရဟန်းရှင်လူတို့၏။ ဝိကင်္ခေဝိ။မပူ
ဇော်ထိုက်ပူဇော်ထိုက်သည် ယုံမှားခြင်းကင်းသကဲ့သို့။ ဘဝေ။
ဘဝတိုင်းဘဝတိုင်း။ဝိကင်္ခေဝိ။ ယုံမှားခြင်းကင်းသည်။ ဘဝါမိ။
ဖြစ်ရပါလို၏။ အနာဂတေ။ နောင်အခါ၌။ မဟာပညော။ ကြီး
သောပညာရှိသော။မေတ္တာယျသာဝကော။ အရိမေတ္တေယျဘု
ရား၏တပည့်သာဝကသည်။ဘဝေ၊ဖြစ်ရပါလို၏။

သက္ကရာဇ် ၁၂၅၆ခု။ သီတင်းကျွတ်လဆန်း ခြောက်ရက်နေ့။
နေနာရီ ၁၁ချက်အချိန်တွင်။ဓမ္မာနုဓမ္မပဋိပတ္တိပူဇနေယျာဝိနိစ္ဆယ
ကျမ်းကိုရေးသားစီရင်၍ပြီးသတည်း။ဗြဟ္မာနတ်လူသူခပ်သိမ်း
တို့သည်။ကောင်းကြီးပေးကြစေကုန်သတည်း။

ဓမ္မာနုဓမ္မပဋိပတ္တိပူဇနေယျာဝိနိစ္ဆယကျမ်းပြီး၏။

နိမိကဏ္ဍသုတ်ပါဠိအနက်။

နမောတဿဘဂဝတောအရဟတောသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

နိမိနိဓေတိပုရိသော။ ဂန္တိရေဥဒကန္တိကော။ အတ္ထေ ကိစ္စေ
သမုပ္ပန္နေ။ အတ္ထာယမေဘဝိဿတိ။ ။ ရာဇတောဝါဒုရုတ္တဿ။
စောရတောဝိဠိတဿဝါ။ ဣဏဿဝါပမောက္ခာယ။ ဒုန္တိက္ခေ
အာပဒါသုဝါ။ တေဒတ္ထာယလောကသ္မိံ။ နိမိနာမနိမိယတိ။ ။
တာဝသုနိဟိတော သန္တော။ ဂန္တိရေ ဥဒကန္တိကော။ နသဗ္ဗော
သပ္ပဒါဝေ။ တဿတံဥပကမ္ပတိ။ ။ နိမိဝါဠာနာစဝတိ။ သညာ
ဝါဿဝိမုယျတိ။ နာဂါဝါအပနာမေန္တိ။ ယက္ခာဝါဝိဟရန္တိနံ။ ။
အပ္ပိယာဝါဝိဒါယာဒါ။ ဥဒ္ဓရန္တိအပဿတော။ ယဒါပုညက္ခယော
ဟောတိ။ သဗ္ဗမေကံဝိနဿတိ။ ။ ယဿဒါနေနသိလေန။ သံ
ယမေနဒမေနစ။ နိမိသုနိဟိတောဟောတိ။ ဣတ္ထိယာပုရိသဿ
ဝါ။ ။ စေတိယမ္ပိစသံဗေဝါ။ ပုဂ္ဂလေသုအတိတိသုဝါ။ မာတရိပိ
တရိစာဝိ။ အထောဇေဋ္ဌမိတာတရိ။ ။ ဒေသောနိမိသုနိဟိတော။
အဇေယျောအနုဂါမိကော။ ပဟာယဂမနိယေသု။ ဇေတံအာဒါယ
ဂစ္ဆတိ။ ။ အသာဓာရဏမညေသံ။ အစောရဟရဏောနိမိ။
ကံရိယာထမိရောပုညာနိ။ ယောနိမိအနုဂါမိကော။ ။ ဒေ
ဒေဝမနုဿာနံ။ သဗ္ဗကာမဒဒေါနိမိ။ ယံယဒေဝါတိ ပတ္တေန္တိ။
သဗ္ဗမေတေနလတ္တံ။ ။ သုဝဏ္ဏတာသုသရတာ။ သုသဗ္ဗာ
နာသုဗ္ဗပတာ။ အာမိပစ္စပရိဝါရာ။ သဗ္ဗမေတေနလတ္တံ။ ။ ပ
ဒေသာရန္တံ ဣဿရိယံ။ စက္ကဝတ္တိ သုခံပိယံ။ ဒေဝရန္တံပိဒိဗ္ဗေသု။
သဗ္ဗမေတေနလတ္တံ။ ။ မာနုဿကာစသမ္ပတိ။ ဒေဝလော
ကေစယာရတိ။ ယာစနိဗ္ဗာနသမ္ပတ္တိ။ သဗ္ဗမေတေနလတ္တံ။ ။

မိတ္တသမ္ပဒမာဂဗ္ဗ။ ယောနိသောဝေပယုညတော။ ဝိဇ္ဇာဝိမုတ္တိဝ
သိတာဝေါ။ သဗ္ဗမေတေနလက္ခတိ။ ။ ပဋိသန္တိဒါရိမောက္ခာစ။
ယာသာသာဝကပါရမီ။ ပစ္စေကဗောဓိဗုဒ္ဓဘူမိ။ သဗ္ဗမေတေန
လက္ခတိ။ ။ ဧဝံမဟိန္ဒိယာသော။ ယဒိဒံပုညသမ္ပဒါ။ တသ္မာဓိရာ
ပသံသန္တိ။ ပဏ္ဍိတာကတပုညတန္တိ။ ။

နိမိကဏ္ဍသုတ်ပါဌ်ပြီး၏။

ပဏာမနိဒါန်း။

ဝတ္ထုတ္တယံနမသိတွာ။ ပုညေသိတ္တာယဒုတ္တမံ။ ပဝက္ခာမိယ
ထာသတ္တိ။ နိမိကဏ္ဍာသနိဿယံ။ ။ အဟံ။ ပုညာစာရ၊ နာမ
တွင်မည်၊ ငါမထေရ်သည်။ ဥတ္တမံ။ နတ်လူဖြူဟောတို့ထက်မြတ်
ထော်မှုသော။ ဝတ္ထုတ္တယံ။ ရတနာတို့၏ သုံးပါးတို့၏ အပေါင်း
ကို။ နမသိတွာ၊ နမာမိ။ ရှိခိုးပါ၏။ နမသိတွာ။ ရှိခိုးပြီး၍။ ပုည
သိတ္တာယ။ ဒါနတည်းဟူသောကောင်းမှုကိုဆည်းဘူးရှာမှီးလေ့
ရှိကုန်သောသူတို့၏အကျိုးငှါ။ ဝါ။ ဒါနတည်းဟူသော ကောင်းမှု
၏ပြန့်ပွားခြင်းကို အလိုရှိကုန်သော သူတို့၏ အကျိုးငှါ။ ဝါ။ ဒါန
တည်းဟူသောကောင်းမှုဖြင့်လောဘရန်ကို နှိပ်စက်ခြင်းငှါအ
လိုရှိကုန်သောသူတို့၏အကျိုးငှါ။ ဝါ။ ဒါနတည်းဟူသောကောင်း
မှုဖြင့်နိဗ္ဗာန်သို့သွားခြင်းကိုအလိုရှိကုန်သောသူတို့၏ အကျိုးငှါ။
ဝါ။ ဒါနတည်းဟူသောကောင်းမှု၏အကျိုးကိုမြင်ခြင်းငှါ အလိုရှိ
ကုန်သော သူတို့၏ အကျိုးငှါ။ ဝါ။ ပုညေ။ ဒါနတည်း ဟူသော
ကောင်းမှုတို့ကို။ သိတ္တာယ၊ ရှာမှီးစေခြင်း၏ အကျိုးငှါ။ ဝါ။ ပု
ညေ။ ဒါနတည်းဟူသောကောင်းမှုတို့ကို။ သိတ္တာယ၊ သိစအတ္ထာ
ယ။ သွန်းလောင်းစေခြင်း၏ အကျိုးငှါ။ ဘဂဝတာ။ ရှင်ထော်ဘု
ရားသည်။ ဝတ္ထုတ္တယ။ ဟောထော်မှုအပ်သော။ နိမိကဏ္ဍာသ။
နိမိကဏ္ဍာသုတ်၏။ ဝါ။ ဥစ္စာကိုပိုင်းခြားကြောင်းဖြစ်သော သုတ်
၏။ နိဿယံ။ မြီရာအတ္ထနိဿယကို။ ယထာသတ္တိ။ ဥာဏ်စွမ်းရှိ
သည့်အားလျော်စွာ။ ဝါ။ စွမ်းပကားမလွန်မှု၍။ ပုညေသိတ္တာယ။ ဒါ
နတည်းဟူသောကောင်းမှုကိုဆည်းဘူးရှာမှီးလေ့ ရှိကုန်သောသူ
တို့၏အကျိုးငှါ။ ဝါ။ ဒါနတည်းဟူသောကောင်းမှု၏ ပြန့်ပွားခြင်း
ကိုအလိုရှိကုန်သောသူတို့၏ အကျိုးငှါ။ ဝါ။ ဒါနတည်းဟူသော
ကောင်းမှုဖြင့်လောဘရန်ကိုနှိပ်စက်ခြင်းငှါအလိုရှိကုန်သောသူ
တို့၏အကျိုးငှါ။ ဝါ။ ဒါနတည်းဟူသောကောင်းမှုဖြင့်နိဗ္ဗာန်သို့သွား

ခြင်းကိုအလိုရှိကုန်သောသူတို့၏အကျိုးငှါ။ဝါ။ဒါနတည်းဟူသော
 ကောင်းမှု၏ အကျိုးကို မြင်ခြင်းငှါ အလိုရှိကုန်သော သူတို့၏အ
 ကျိုးငှါ။ဝါ။ပုညေ။ဒါနတည်းဟူသောကောင်းမှုတို့ကို။သိတ္ထာ
 ယ၊ ရှာမိုးစေခြင်း၏ အကျိုးငှါ။ ဝါ။ ပုညေ။ ဒါနတည်းဟူသော
 ကောင်းမှုတို့ကို။သိတ္ထာယ၊ သိစအတ္ထာယ။သွန်းလောင်း စေခြင်း
 ၏အကျိုးငှါ။ပဝက္ခာမိ။ရေးသားဆိုမြွက်ပေအံ့။ ။

ဂန္ဓာရမ္မကောပုဗ္ဗေရတနတ္ထယဿ ပဏာမံ ကတ္တုကာ
 မောဝတ္ထုတ္တယံတျာဒိမာဟ။ အထဝါ။ အတ္တနော ရတနတ္ထယပ
 သာဒိဒသေတုံဝတ္ထုတ္တယံတျာဒိမာဟ။ အထဝါ။ ပူဇာစပူဇနေ
 ယျာနန္တိ အာဒိဝစနတောရတနတ္ထယပဏာမောမင်္ဂလံ ဟေတိ။
 တဗ္ဗမင်္ဂလုနာတိသိန္ဒတိ ပဇဟတိ။ တဿ ရတနတ္ထယ ပဏာ
 မဿမင်္ဂလဘာဝံဒသေတုံဝတ္ထုတ္တယံတျာဒိမာဟ။ အထဝါ။ရ
 တနတ္ထယ ပဏာမစေတနာယ ရောဂါဒိ အန္တရာယ နိသေခနတ္တံ
 ဒသေတုံဝတ္ထုတ္တယံတျာဒိမာဟ။အထဝါ။ပဏာမပဏာမိတဗ္ဗ
 ပဏာမဟေတုပဏာမပယောဇနပဏာမသမုဋ္ဌာနိ ဒသေတုံ
 ဝတ္ထုတ္တယံတျာဒိမာဟ။ အထဝါ။ သညာ နိမိတ္တကတ္တု ပရိမာ
 ဏပယောဇနာနိဒသေတုံဝတ္ထုတ္တယံတျာဒိမာဟ။ ပကတိယေ
 သာဟိ အာစရိယာနံ ဂန္ဓာရမ္မပဏာမာဒိ ဝိဘဇ္ဇနံယဒိဒံ။ တံ
 ဝတ္ထုတ္တယန္တိ အာဒိပဒေဟိယထာရဟံကာတဗ္ဗံ။ ဧတ္ထပနာယံ
 ယောဇနာ။ဥတ္တမံသေဋ္ဌံဝတ္ထုတ္တယံရတနတ္ထယံ နမသိတွာနမာ
 မိနမသိတွာ ပုညသေိတ္ထာယ ဘဂဝတာ ဝုတ္တဿ နိမိကဏ္ဍ
 သုတ္တဿနိဿယံပုညသေိတ္ထာယပဝက္ခာမိ။ ဧတ္ထစဒါနာဒိဝသ
 တိ ပတိဋ္ဌာတိ ဧတ္ထာတိဝတ္ထု။ ဝသပတိဋ္ဌာယံ။ ဓာတုနံ အနေ
 ကတ္တုတ္တာတိဟိဝုတ္တံ။ ရတ္ထုပစ္စယော။ ဝသတိအကုသလေပါပ
 ဓမ္မေသိန္ဒတိတိဝတ္ထု။ ဧတ္ထစဝသဓာတုသိနေဟခေဒါဝ ဟရ
 ဇောသုခေဒနတ္ထော။ ဝုတ္တဉ္ဇေတံ သဒ္ဓနိတိယံဝသသိနေဟခေ
 ဒါဝဟဇောသုတိ။တိဏ္ဍံသမုဟောတယံ။ သမူဟတဒ္ဓိတံ။ ဏ
 ပစ္စယော။ဝတ္ထုနံတယံဝတ္ထုတယံ။ ဆဋ္ဌိသမာသောယံ။ ရဿ

သရတောဌာနတ္တာဝတ္ထုတယန္တိ ဝတ္ထုဗ္ဗေတကာရဿ နိတာ
 ဝေါ။နမာမိတိနမသိတွာ။ နမုနဋိမိတိဓာတု။ တတောသပစ္စ
 ယံကတွာတတောတွာပစ္စယံကတွာဣကာရာဂမဉ္ဇပဒသိဒ္ဓိကာ
 တဗ္ဗာ။သပစ္စယောရူပသိဒ္ဓိမတ္တောဝ။ တွာပစ္စယောပနဝါစက
 ဘါဝေနကတ္တုတ္တော။အယဉ္ဇပဋ္ဌာနပဒေနအသမ္ပန္နပစ္စုပ္ပန်ကာ
 လိကော။ သမ္ပန္နပန အတိတကာလိကော။ ဝုတ္တဉ္ဇေတံကိတာ
 ဓာတွတ္ထသမ္ပန္န။ဟောန္တိကာလန္တရေသွပိတိ။ပုညေသိတ္တာယာ
 တိပုညဇေသိအတ္တာယာတိဆေဒေါ။ ဇေသိသဒ္ဓါသသတ္တတ္ထေသုပ
 ဌမတ္ထေဇေတိသိလေနာတိဣသိ။ဣသဉ္ဇတ္ထေ။ တသိလတ္ထေဏိ
 ပစ္စယော။ဒုတိယတ္ထေဇေနံဇေသော။ဇေဝုဒ္ဓိယံ။သဒ္ဓါနိတိယံဇေ
 ဗုဒ္ဓိယန္တိ ဟိဝုတ္တံ။အညေသုပိယဘာဝသ္မိံ ဣတိ သဒ္ဓေါ နယန္တိ
 တဗ္ဗော။ကိရိယာယေဝလဒ္ဓတ္တာ။ တေနဝုတ္တံသဒ္ဓတ္ထဇာလိနိယံ။
 ကိရိယာမတ္တလဒ္ဓတ္တာ။နသံယုဇ္ဇန္တိပဏ္ဍိတာတိ။ နိယုတ္တိဘေဒ
 စ။ကိရိယာမတ္တလဒ္ဓတ္တာ။ဘာဝေသောနပယုဇ္ဇတေတိ။ ဗျုပ္ပတ္တိ
 နိမိတ္တာ ပေက္ခာယဆသုသာဓနေသု ယုဇ္ဇတေ။ ဝုတ္တဉ္ဇေတံ။ ဇ
 တေသုယေဝဗျုပ္ပတ္တိနိမိတ္တာပေက္ခာ။ ဆသုယုဇ္ဇန္တိပဏ္ဍိတာတိ။
 ဗျုပ္ပတ္တိ နိမိတ္တာပေက္ခာ ယုဇ္ဇတေဝါ ဆသာဓနေတိစ။ တတိ
 ယတ္ထေ။ဤသနံဟိံသနံဤသော။တ္ထေစဤသခါတု။ဟိံသတ္ထော။
 စတုတ္ထတ္ထေပိဂ္ဂဟောပုဗ္ဗနယောဝ။ ဤသဓာတုဂံတုတ္ထော။ ပဉ္စ
 မတ္ထေဤသဓာတုဒသာနတ္ထော။ တေနဝုတ္တံသဒ္ဓါနိတိယံဤသဟိံ
 သဂတိဒဿနေသုတိ။ ဤကာရဿ ဝုဒ္ဓိကတွာ ပဒသိဒ္ဓိကာ
 တဗ္ဗာ။ ကန္တာယနပကရဏောဘကာရဣဝဏ္ဏုဝဏ္ဏာနံအာဠေ
 ဝုဒ္ဓိဟောန္တိတိဟိဝုတ္တံ။ဣဇေသုနယေသုတဒ္ဓိတပိဂ္ဂဟောဝုတ္တန
 ယောဝ။ပုဗ္ဗပဒေနယထာရဟံသမာသေဝါကိတဗ္ဗေ။ဆဋ္ဌတ္ထေ။
 ပုညေသိတ္တာယာတိ ပုညဇေသိတ္တာယာတိဆေဒေါ။ ကောရေ
 ကာရလောပေါ။ အထဝါ။ ပုညေတိတ္ထေဒုတိယာဗဟုဝစနံ။ ဇ
 သိတ္တာယာတိဝတ္ထုဗ္ဗေ ဆန္ဒာနုရက္ခနတ္ထံ ကောရဿ လောပံ
 ကတွာသိတ္တာယာတိဝုတ္တံ။ သတ္တမတ္ထေသိတ္တာယာတိသိအတ္တာ

ယာတိဆေဒေါ။ သိစသေစနေတိဓာတု။ ကွ ပစ္စယော။ သိဉ္ဇတ္ထာ
 ယာတိ။ ဝတ္ထုဗ္ဗေဂါထာမန္တတ္တာစကာရလောပေါဝါ။ တေနုရတ္တံ
 နိယာမေ။ ဆန်းကြောင့်ပျက်ကျေ။ ယင်းကွက်သွေ။ ဆောင်လေ
 နက်ပေးခါတိ။ ဒုတ္တမန္တိ ဇ္ဈေဒကာရော ပဒသန္တိကာရော။ သ
 မတ္ထေတိတိသတ္တိ။ သတ္တိယါအနုရူပံယထိသတ္တိ။ နိမိကဏ္ဍဿာ
 တိဇ္ဈေနိမိသဒ္ဓေါဓနတ္ထော။ နိဓာယတေတိနိမိ။ နိပုဗ္ဗောဓာဌပ
 နတ္ထေတိဓာတု။ ဓာဌပနေပတိဋ္ဌာယံဝါ။ ဣပစ္စယော။ ဝိပုဗ္ဗောဓာ
 ကရောတုတ္ထေ။ အဘိပုဗ္ဗောဘာသနေ။ နိအာသံပုဗ္ဗောတုယထိ
 ယောဂံဌပနာရောပနသန္တိတ္ထေသုဝတ္တတိ။ ဣပေနနိပုဗ္ဗတ္တာ ဌပ
 နတ္ထေ။ တေနုရတ္တံ။ ဝိပုဗ္ဗောခါကရောတုတ္ထေ။ အဘိပုဗ္ဗေါတုဘိ
 သနေ။ ချာသံပုဗ္ဗေါယထိယေဝါဂံ။ ချာသါရောပနသန္တိသုတိ။ ကဋီ
 ယတိပရိစ္ဆိန္နတိဇ္ဈေဒေတေနာတိဝါကဏ္ဍော။ ကဋီပရိစ္ဆေဒေတိ
 ဓာတု။ နိမိနောကဏ္ဍော။ နိမိကဏ္ဍော။ ကမ္မတ္ထဆန္ဒိတပ္ပ။ ရိသော
 ယံ။ နိမိကဏ္ဍသုတ္တဿာတိဝတ္ထုဗ္ဗေသုတ္တသဒ္ဓဿလောပံကတွာ
 ဇေဝုတ္တန္တိ ဝေဒိတပ္ပံ။ အသေသေနသိယတိဇ္ဈောတိနိဿယေဝါ။
 နိပုဗ္ဗော သိသေဝါယံတိဓာတု။ ဣပစ္စယော။ နိကာရတောပ
 ရတ္တာသကာရဿန္တိတ္တံ။ ဇ္ဈေယံဝတ္တပ္ပံ။ တံအတ္တနော စိန္တာမယ
 ဉာဏေနဝေဒိတပ္ပံ။ နိမိကုန္တိပိဒံရစ္စတိ။

ဤနိမိကဏ္ဍသုတ်ကိုဟောတော်မူခြင်း၏အကြောင်းကား။
 သဗ္ဗညု ရှင်တော်ဘုရားသည်။ သာဝတ္ထိပြည်တော် ဇေတဝန်
 ကျောင်း၌သီတင်းသုံးနေတော်မူသောအခါ။ ထိုသာဝတ္ထိပြည်၌
 များသောဥစ္စာရတနာတို့ဖြင့် ကြွယ်ဝပြည့်စုံ လောက်လုံသော
 များသောစည်းစိမ်ရှိသော သဒ္ဓါတရားနှင့်လည်း ပြည့်စုံသော
 သူဌေးသူကြွယ်တယောက်သည်ရှိသတတ်။ ရတနာသုံးပါးကို
 လည်းအလွန်ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍မလှူလို။ မပေးလို။
 ဝန်တိုသောမစ္ဆေရစိတ်မှကင်းသောစိတ်ဖြင့်အိမ်၌နေ၏။ ထိုသူ
 ဌေးသည်။ တနေ့သ၌။ ဘုရားအမှူးရှိသောသင်္ဘောတော်အားအ
 လှူပေး၏။ ထိုအခါ၌မင်းသည်ဥစ္စာကိုအလိုရှိ၏။ ထိုမင်းသည် ထို

သူဌေး၏အထံသို့ ယောက်ျားတယောက်ကို အချင်းယောက်ျား
 သွားချေ။ ဤမည်သောသူဌေးကိုခေါ်ယူခဲ့လောဟုဆို၍ စေလွှတ်
 လိုက်၏။ ထိုမင်းချင်းယောက်ျားသည် သွားပြီးလျှင်။ သူဌေးမင်း။
 မင်းကြီးသည် သင့်ကိုခေါ်၏ဟုဆို၏။ သူဌေးလည်း။ သဒ္ဓါအစရှိ
 သောဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံသောစိတ်ဖြင့် ဘုရားအမှူးရှိသော သဃီာ
 တော်အား လုပ်ကျွေးလျက်။ အချင်းယောက်ျား သွားနှင့်လော့
 နောက်မှလိုက်ခဲ့အံ့။ ယခုအခါ၌ စင်စစ်အားဖြင့် ကောင်းမှုတည်း
 ဟူသောဥစ္စာကို မြှုပ်နှံသိုမှီးသေး၏ဟုဆိုလိုက်၏။ မြတ်စွာဘု
 ရားသည် ဆွမ်းတုဉ်းပေးပြီးသည်ရှိသော်။ ထိုကောင်းမှု၏ပြည့်စုံ
 ခြင်းကိုသာလျှင်။ ပရမတ္ထအားဖြင့် ဥစ္စာရတနာကိုပြခြင်းငှါ ထိုသူ
 ဌေးအား အနုမောဒနာပြုခြင်းငှါ။ နိမိနိဓေတိပုရိသေ။ အစရှိသော
 ဤနိမိကဏ္ဍသုတ်ကိုဟောတော်မူ၏။ ။ ဤကား အကြောင်းနိဒါန်း
 တည်း။ ။ ဝေနေယျသတ္တဝါအပေါင်းတို့သည်။ မလ္လလို။ မပေးလို
 သောဝန်တိုမစ္ဆေရစိတ်ဖြင့်။ ရှေ့အနာဂတ်ကာလ၌ ဖြစ်လထုံသော
 အကြောင်းကို ကြံဆ၍ ရှေ့ငွေရတနာဥစ္စာတို့ကို သိုမှီး မြှုပ်ထား
 သည်၏အဖြစ်ကိုဟောတော်မူလိုသောရှင်တော်ဘုရားသည်။ ။
 နိမိနိဓေတိပုရိသေ။ ဂန္တိရေဩဒကန္တိကေ။ အတ္ထေကိစ္စေသ
 မုပ္ပန္နေ။ အတ္ထာယာမေဘဝိဿတိ။ ။ ဟူသော ဂါထာကိုဟော
 တော်မူ၏။ ။ ပဌမသကာရပိပုလာဂါထာ။ ။ ပုရိသေဝယ်။
 ပုန္ဒရဿ။ ။ ထိုဂါထာ၏အနက်ကား။ ။ ပုရိသေဝယ်။
 ယောက်ျား သည်လည်းကောင်း။ ဣတ္ထိပိ။ မိန်းမ သည်လည်း
 ကောင်း။ ပဏ္ဍကောဝိ။ နပုန်ပဏ္ဍုက်သဉ်လည်းကောင်း။ အတ္ထေ။
 အကျိုး စီးပွားကို ဆောင်ရွက်ခြင်းသည်။ သမုပ္ပန္နေ။ ဖြစ်လတ်
 သည်ရှိသော်၎င်း။ ကိစ္စေ။ တစုံတခု ပြုဘွယ်ကိစ္စသည်။ သမုပ္ပန္နေ။
 ဖြစ်လတ်သည်ရှိသော်၎င်း။ မေ။ ငါ့အား။ ဝါ။ ငါ၏။ အတ္ထာယ။ အ
 ကျိုးစီးပွား အမှုကိစ္စ၏ ပြီးစီးစေခြင်း၏ အကျိုးငှါ။ ဘဝိဿတိ။
 ဖြစ်လတ်တုံ။ ဣတိ။ ဤသို့မယွင်း နှလုံးသွင်း၍။ ဂန္တိရေ။ နက်ထွစွာ
 သော။ ဩဒကန္တိကေ။ ရေလျှင် အဆုံးရှိသော တွင်း၌။ ဝါ။ ရေ

လျှင် အနီးရှိသောတွင်း၌။ နိမိ။ ရွှေငွေရတနာများဥစ္စာကို။ နိဓေ
 တိ။ မြှုပ်နှံသိုထား၏။ ။ဣတိ။ ပါဠိသေသ။ ။ရွှေငွေ
 ရတနာဥစ္စာကို မြှုပ်နှံ သိုထား ခြင်းသည် ယောက်ျား သည်
 သာလျှင်။ မြှုပ်နှံ သိုထားသည် မဟုတ်။ မိန်းမ နပုန်ပဏ္ဍုက်
 တို့ သည်လည်း မြှုပ်နှံ သိုထား၏။ ဤဂါထာ၌။လူယောက်ျား
 ကို အရင် အစအမှူး။ အဦး ပြုသော အားဖြင့် ဟောတော်မူ၏။
 အနက် အရာ အားဖြင့်။ မိန်းမ နပုန် ပဏ္ဍုက်တို့ကို လည်း ယူ
 အပ်၏။ ထိုကြောင့်။ မိန်းမနပုန်ပဏ္ဍုက် တို့ကို ထည့်၍ သမ္ပန်
 သည်။ ။ပုရိသောတိမနုသော။ပုရိသောပိဏ္ဍုပိပဏ္ဍုကော
 ပိနိမိ နိဓေတိ။ ဣပေန ပုရိသသိသေန ဒေသနာကတာ။ အတ္ထ
 တောပနတေသံပိဏ္ဍုပိပဏ္ဍုမောဓာနံဒဗ္ဗဗ္ဗံ။ ။အဋ္ဌကထာ။ ။
 ဥဒကန္တိကော၌။အန္တသဒ္ဓါသည်။ဟောအပ်သောအနက် ဇချက်တို့
 တွင်။ဤ၌။ ယင်းအန္တသဒ္ဓါသည်။ အဝသာနတ္ထ။ သမိပတ္ထ၌ ဖြစ်
 ၏။ ။အန္တောနိတ္ထိသမိပေစာ။ ဝသာနေပဒပူရဏော။ ဒေဟာဝ
 ယဝကောဋ္ဌာသေ။ဘေဒေဆိဒ္ဓေမနသိပိ။ ။အဘိဓာန်။ ။ကျပ်
 တီးပြင်အရပ်၌ရေလျှင်အဆုံး။ရေ၏အနီးသို့ရေခံအောင်တူးအပ်
 သောတွင်းကဲ့သို့သောတွင်းတည်း။ ထိုတွင်းကိုရည်၍။ဤဩဒ
 ကန္တိကောဟူသောစကားကိုဟောတော်မူ၏။ ။ဇင်္ဂလေဘူမိ
 ဘာဂေယာဝဏ္ဏဒါနိဥဒကံဂစ္ဆတိ။ တာဝခတောအာဝါဇောဝိယ။
 တံသန္ဓာယဣဒံရတ္တံ။ ။အဋ္ဌကထာ။ ။နိဓေတိ၌။ နိပုဗ္ဗဓာ
 ဓာတ်။ ဋ္ဌပနတ္ထ။ ပဋိသာမတ္ထ။ဂေါပတ္ထ။ဝါ။ ပူရိမဿပူရိမဿ
 ပစ္ဆိမံပစ္ဆိမံအတ္ထဝစနံ။ဟူသောဋီကာနည်းဖြင့်။ ဂေါပတ္ထ၌သာ
 တည်း။ ။နိဓေတိတိပေတိပဋိသာမေတိဂေါပေတိ။ ။အ
 ဋ္ဌကထာ။ ။ဥစ္စာသည်ထာဝရဥစ္စာ။ဇင်္ဂမဥစ္စာ။အင်္ဂမဥစ္စာ။အ
 နုဂါမိကဥစ္စာအားဖြင့် လေးပါးအပြားရှိ၏။ ထိုလေးပါးတို့တွင်။
 မြေ၌၎င်း။သစ်ပင်သစ်ဖျားကောင်းကင်၌၎င်းတည်သောငွေရွှေ
 သည်၎င်း။ လယ်ယာသည်လည်းကောင်း။ ယင်းမှတစ်ပါးသော
 သွားခြင်း ဣရိယာပုထ်မှ ကင်းသော ဥစ္စာသည်။ ထာဝရဥစ္စာ

မည်၏။ ကျွန်မိန်းမ။ ကျွန်ယေဝါကျားဆင်နွားမြင်းသိတ်ကြက်ထွဉ်း
ဟူသော ဥစ္စာသည်၎င်း။ ယင်းမှတစ်ပါးသော သွားခြင်းဣရိယာ
ပုတ်နှင့်ယှဉ်သော ဥစ္စာသည်၎င်း။ ဇာန်မဥစ္စာ မည်၏။ ပြုအပ်
သော အမှုသည်သည်၎င်း။ သင်အပ်သော အတတ်သည်၎င်း။ အ
တတ်ပညာမန္တရားသည်၎င်း။ များသော အကြားအမြင်သည်၎င်း။
ယင်းမှတစ်ပါးသော ဤသို့ သဘောရှိသော အတတ်ကို သင်၍
ဆောင်ယူအပ်သော အတတ်ပညာသည်၎င်း။ ကိုယ်၏ အစိပ်
အင်္ကျီကြီးငယ်ကဲ့သို့ အတ္တဘောနှင့်စပ်၍ ဖြစ်သော ကြောင့်အင်္ကျီ
မဥစ္စာမည်၏။ ဒါနမယဖြစ်သော ကောင်းမှုသည်၎င်း။ ဘာဝနာမ
ယဖြစ်သော ကောင်းမှုသည်၎င်း။ တရားနာခြင်းဖြင့် ပြီးသော ဓမ္မ
သဝနကုသိုလ်ကောင်းမှုသည်၎င်း။ ယင်းမှတစ်ပါးသော ဤသို့သ
ဘောရှိသော ကုသိုလ်ကောင်းမှုသည်၎င်း။ ထိုထိုသို့သော တဝ
ကြီးငယ်တို့၌ အစည်လိုက်ဘိသကဲ့သို့။ ဝေနေယျ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်
အလိုရှိအပ် ကောင်းမြတ်သော အကျိုးကို ဖြစ်စေ တတ်သော
ကြောင့်အနုဂါမိက ဥစ္စာမည်၏။ ဤလေးပါးကုန်သော ဥစ္စာတို့
တွင်။ ဤနိမိကဏ္ဍသုတ်၏ အဓိပ္ပါယ်အနက်အရာ၌။ ရွှေငွေရတနာ
စသော ထာဝရဥစ္စာကို အလိုရှိအပ်၏။ ။ သောစ စတုဗ္ဗိဓော။
ထာဝရော။ ဇာန်မော။ အင်္ကျီမော။ အနုဂါမိကောတိ။ တတ္ထထာဝ
ရောနာမဘူမိဂတံဝါဝေဟာသဗ္ဗဝါဟိ ရညံဝါသုဝဏ္ဏံ ဝါခေတ္တံ
ဝါဝတ္ထုဝါ။ ယံဝါပနာညံပိဝေဂ္ဂပံ ဣရိယာပထဝိရဟိတံ။ အယံ
ထာဝရော နိမိဇာန်မောနာမဒါသိဒါသံဟတ္ထိဂဝဿဝဠုဝံအဇေဠ
ကံကုက္ကုဋုသကဋု။ ယံဝါပနာညံဣရိယာပထပဒို သံယုတ္တံ။ အ
ယံဇာန်မောနာမ။ အင်္ကျီသမောနာမကမ္မာယတနံ သိပ္ပာယတနံပိဇ္ဇာ
ဌာနံဗဟုသစ္စံ။ ယံဝါပနာညံပိ ဝေဂ္ဂပံ သိက္ခိတွာ ဂဟိတံ။ အင်္ကျီ
ပစ္စင်္ဂိဝိဝအတ္တဘာဝပဒိုဗဒ္ဓံ။ အယံအင်္ကျီသမောနိမိ။ အနုဂါမိကော
နာမဒါနမယံပုညံ။ ဘာဝနာမယံ။ ဓမ္မသဝနမယံ။ ယံဝါပနာညံပိ
ဝေဂ္ဂပံပုညံ။ တတ္ထတတ္ထအနုဂါမိယဣဋ္ဌဗလမနုပ္ပါဒေတိ။ အယံ
အနုဂါမိကောနိမိ။ ဣမသ္မိံပနဋ္ဌာနေထာဝရောအဓိပ္ပေတော။ ။

အဋ္ဌကထာ။ ။ဤသို့ဥစ္စာလေးပါးကိုခွဲ၍မှတ်။ ။ပဌမ ဂါထာ၏ အနက်ပြီး၏။ ။ဤသို့ရှင်တော်ဘုရားသည်ပဌမဂါထာဖြင့်မြှုပ်နှံသို့ထားလုံခြုံစေအပ်သောအကျိုးကိုပြုလျက်။ အကျိုးရခြင်း၏ အလိုကိုဟောပြုတော်မူပြီး၍အကျိုးမဲ့မှ ကင်းလွတ်စေခြင်း၏အလိုကိုဟောပြုတော်မူခြင်းငှါ။ ။ရာဇတောဝါဒုရုတ္တဿ။ စောရတောပိဋိတဿဝါ။ ဣဏာဿဝါပမောက္ခာယ။ ဒုန္တိက္ခေအာပဒါသုဝါ။ ။တေဒတ္ထာယလောကသ္မိံ။ နိမိနာမနိမိယတိ။ ။ဟူသောတဂါထာခွဲကိုဟောတော်မူ၏။ ။ပတျာဝတ္တဂါထာ။ ။နိမိယတိန္ဒု။ မိဝယ်ဒိဗာ။ ။အနက်ကား။ ။ပုရိသောပိ။ ယောကျ်ားသည်၎င်း။ ဣတ္ထိပိ။ မိန်းမသည်၎င်း။ ပဏ္ဍကောပိ။ နပုန်ပဏ္ဍုက်သည်၎င်း။ ပစ္စတ္တိကေဟိ။ မိမိကိုခွဲ၍ ဖြစ်ကုန်သော မကောင်းသောလူရန်သူတို့သည်။ ဒုရုတ္တဿ။ ဥစ္စာခိုးမယားခိုကင်းခိုးဟူ၍ မကောင်းသောမှုပြစ်ရှာကြံခြင်းဖြင့်ဆိုအပ်သော။ မေ။ ငါ့အား။ ရာဇတော။ အစိုးရမင်းမှ။ ဝါ။ အစိုးရမင်း၏လက်မှ။ ပမောက္ခာယဝါ။ ဥစ္စာ တံဆိုး လက်ဆောင် ထိုး၍ လွတ် စေခြင်း၏ အကျိုးငှါ၎င်း။ စောရေဟိ။ တိုက်စပ်နံရံကိုဖောက်၍ ခိုးယူတိုက်ယူကုန်သော ခိုးသူခားပြ တို့သည်။ ပိဋိတဿ။ ရွှေငွေကိုပေးလောဟုဆို၍လျှောက် ဆွဲငင်လျက်ရိုက်နှက် နှိပ်စက် အပ်သော။ မေ။ ငါ့အား။ စောရတော။ ခိုးသူမှ။ ငါ။ ခိုးသူ၏လက်မှ။ ပမောက္ခာယဝါ။ ရွှေငွေကိုပေး၍ချမ်းသာစွာလွတ်စေခြင်း၏အကျိုးငှါ၎င်း။ ကြွေးမြီမရှိဘဲလျက်ငါ၏ ကြွေးမြီကိုပေးလောဟုဆို၍ ထောင်းသောကောက်ကျစ်စဉ်းလဲးသောသူ၏လက်မှ။ ပမောက္ခာယဝါ။ လွတ်စေခြင်း၏ အကျိုးငှါ၎င်း။ ဒုန္တိက္ခေ။ ငတ်မွတ် ခေါင်းပါးသောဒုန္တိက္ခန္ဓ ရကပ်ဘေးသည်။ ဥပ္ပန္နေ။ ဖြစ်သော်၎င်း။ အာပဒါသု။ တိုက်ရေးပြည်ရေးနိုင်ငံရေးဘေးဟူသမျှတို့သည်။ ဥပ္ပန္နေသု။ ဖြစ်ကုန်သော်၎င်း။ မေ။ ငါ့အား။ ဘဝိဿတိ။ ဖြစ်လတ်။ ။ ဣတိ။ ဤသို့မယွင်းနှလုံးသွင်း၍။ တေဒတ္ထာယ။ ထိုမင်းဘေးအစရှိသည်တို့၏အကျိုးငှါ။ လောကသ္မိံ။ လူရွာလောက၌။ နိမိနာမ။ ရွှေငွေရတ

နာဥစ္စာမဉ်သည်ကို။ နိမိယတိ။ မြှုပ်နှံသိုထား၏။ ။ ဂါထာ၌ပေါ
 သောပါဠိတို့ကိုပါဠိသေသဟူ၍မှတ်။ ။ ဒုတိယဂါထာ၏အနက်
 ပြီး၏။ ။ သဗ္ဗညုရှင်တော်ဘုရားသည်။ ဒုတိယဂါထာဖြင့် သိုမှီး
 မြှုပ်နှံသောအကျိုး၏အလိုကိုဟောပြုတော်မူပြီး၍ ယခုအခါ၌။
 အကြင်မင်းဘေးအစရှိသည်မှလွတ်စေခြင်းဟူသော အကြောင်း
 ကြောင့်သိုမှီးမြှုပ်နှံအပ်သောရွှေငွေရတနာဥစ္စာသည်။ ရှေးဘ
 ဝ အထူးက။ ဆည်းဘူးခဲ့သော ပုည သမ္ဘာရ တည်းဟူသော
 ကောင်းမှုအဆောက်အဦရှိသောသူအားသာလျှင်။ အကျိုးကိုပြီး
 စေ၏။ ကောင်းမှုမရှိသော တပါးသော သူအားရည်မှန်းတိုင်း
 သောအကျိုးကိုမပြီးစေတတ်။ ထိုကြောင့်။ ထိုအနက်ကို ဟော
 ပြုတော်မူခြင်းငှါ။ ။ တာဝသုနိဟိတောသန္ဓော။ ဂန္တိရေဥဒ
 ကန္တိကေ။ နသဗ္ဗောသဗ္ဗဒါဝေ။ တဿတံဥပကမ္ပတိ။ ။ ဟူ
 သောဂါထာကိုဟောပြုတော်မူ၏။ ။ ပဏျာဝတ္တဂါထာ။ ။ အ
 နက်ကား။ ။ ယေနပုရိသေန။ အကြင်ယောက်ျားသည်။ သန္ဓော။
 ထင်ရှားရှိသော။ သောနိမိ။ ထိုရွှေငွေရတနာဥစ္စာကို။ တာဝ။ အမှု
 အခင်းမရောက်မီရှေးဦးစွာ။ ဂန္တိရေ။ နက်လှစွာသော။ ဥဒကန္တိ
 ကေ။ ရေလျှင် အဆုံးရှိသောတွင်း၌။ ဝါ။ ရေလျှင် အနီးရှိသော
 တွင်း၌။ သုနိဟိတော။ ကောင်းမွန်စွာ မြှုပ်နှံ သိုထားအပ်၏။
 သဗ္ဗောဝေ။ အလုံးစုံသောရွှေငွေရတနာများဥစ္စာသည်။ သဗ္ဗဒါ။
 နှစ်လ ရက်သာ အခါခပ်သိမ်း။ ။ တဿ။ ထိုဥစ္စာ သခင် အရှင်
 ယောက်ျားအား။ ဝါ။ ထိုယောက်ျားကို။ တံ။ ထိုရည်မှန်းတိုင်း
 သော မင်းမှုမင်းခင်းမှချမ်းသာစွာ လွတ်ရအံ့သော အကျိုးကို။
 နဥပကမ္ပတိ။ ပြီးဆုံးမသွေမပြည့်စုံစေ။ ။ ကရိုဏ်းပစ္စည်းအ
 တွင်းရပ်သည်။ ။ ဝေသဒ္ဓါသည်။ အဋ္ဌာနယောဂ။ နိပါတ်တို့၏
 အနေကတ္ထဖြစ်ရကား။ ပိသဒ္ဓါ၏ အနက်၌ ဖြစ်၏။ အနည်းငယ်
 သောဥစ္စာသည်လည်း။ အကျိုးကိုမပြီးစေ။ မပြည့်စုံစေဟူသ
 တည်း။ ။ တတိယဂါထာ၏အနက်ပြီး၏။

သဗ္ဗညုရှင်တော်ဘုရားသည်။ တတိယဂါထာဖြင့်ရည်မှန်း

တိုင်းသောအကျိုးမပြီးသည်၏အဖြစ်ကိုပြဟောတော်မူပြီး၍ ။
 ယခုအခါ၌ အကြင်အကြောင်းတို့ဖြင့်ရည်မှန်းတိုင်းသောအကျိုး
 ကိုမပြီး။ ထိုမပြီးသောအကြောင်းကိုဟောပြောတော်မူခြင်းငှါ။ ။
 နိမိဝါဌာနာစဝတိ။ သညာဝါဿ ဝိမုယတိ။ နဂါဝါ အပနာ
 မေန္တိ။ ယက္ခာဝါပိ ဟရန္တိနံ။ ။ဟူသော ဂါထာကို ဟောပြော
 တော်မူ၏။ ။ပဌမ ဘကာရ ဝိပုလာ ဂါထာ။ ။အနက်
 ကား။ ။နိမိဝါ။ ။ရွှေငွေဥစ္စာရတနာသည်လည်း။ ဌာနာ။ ။မြှုပ်နှံ
 သိုမှီးရာတွင်းအရပ်မှ။ စဝတိ။ ။အရပ်တပါးသို့ ရွှေလျှားပြောင်း
 သွားလေ၏။ ။အဿ။ ။ထိုရွှေငွေသခင် ဥစ္စာရှင်၏။ သညာဝါ။ ။မည်
 သည့်အရပ်၌မြှုပ်နှံ သိုမှီး၏ ဟူသောအမှတ်သညာသည်လည်း။
 ဝိမုယတိ။ ။မေ့လျော့လေ၏။ နဂါဝါ။ ။နဂါးတို့သည်လည်း။ နံနိမိ။ ။
 ထိုရွှေငွေဥစ္စာရတနာကို။ အညံ။ ။အရပ်တပါးသို့။ အပနာမေန္တိ။ ။
 ညွတ်စေကုန်၏။ ဝါ။ ။ရောက်စေ ကုန်၏။ ယက္ခာဝါ။ ။ဘီလူးတို့
 သည်လည်း။ နံနိမိ။ ။ ထိုရွှေငွေဥစ္စာရတနာကို။ အာဒါယ။ ။ယူငင်
 ၍။ ဟရန္တိ။ ။ဆောင်သွားကုန်၏။ ။သညာဝါဿဝဟံ။ ။သညာ
 ဝါအဿဖြစ်၍။ ဝါသဒ္ဓါ၏အရှည်ဖြစ်ခဲ့ရကား။ အကိုဒိဗာပြု၍။
 သညာဝါဿဟု။ ဝါ၌ဒိဗာရှိစေ။ ။နမာဒါဝါသွာတြဏ္ဍာတွာ
 ဒိနံ သရလောပေ အယျညဗ္ဗိဿုဿာနမကာရောဒိဗံ။ ။
 သဒ္ဓနီတိသုတ်။ ။စတုတ္ထဂါထာ၏ အနက်ပြီး၏။

ဤသို့သဗ္ဗညုရှင်တော်ဘုရားသည် စတုတ္ထဂါထာဖြင့်လူတို့
 ၏ ရည်မှန်းတိုင်းသော အကျိုးကို မပြီးစေတတ်သော ဥစ္စာ၏
 ပြောင်းသွားခြင်း။ အမှတ်သညာ၏မှားခြင်းမေ့လျော့ခြင်းအစရှိ
 သောအကြောင်းတို့ကို ပြပြီး၍ ဤသို့အကျိုးကို မပြီးစေ တတ်
 သောအကြောင်းနှင့်တကွ။ ထိုအကြောင်းတို့၏ အရင်းမူလဘူတ
 ဖြစ်သောကောင်းမှုကံ၏ကုန်ခြင်းဟူသောပုညက္ခယအကြောင်း
 ကိုဟောပြောတော်မူခြင်းငှါ။ ။အပ္ပိယာဝါပိဒါယာဒါ။ ။ဥဒ္ဓရန္တိ အ
 ပဿတေ။ ။ယဒါပုညက္ခယေဝါဟေတိ။ ။သဗ္ဗမေတံဝိနဿတိ။ ။
 ဟူသောဂါထာကိုဟောတော်မူ၏။ ။ပတျာဝတ္ထဂါထာ။ ။ရဿ

သရသုံးလုံးနောင်ဌာနဖြစ်ခဲ့ရကား။ အပ္ပိယါဟုဩဋ္ဌဇပဌမက္ခရာ
 ဌိဒ္ဓိတာဝရူတ်။ ။ အနက်ကား။ ။ အဿ။ ထိုရွှေငွေသခင်ဥစ္စာ
 ရှင်၏။ အပဿတောပိ။ မမြင်မှီလည်း။ ဝါ။ မမြင်ခင်လည်း။ အပ္ပိ
 ယာဝါ။ မချစ်မနှစ်မုန်းပြစ်သော ရန်သူတို့သည်လည်းကောင်း။
 ဒါယာဒါဝါ။ အမွေခံသားသွီးတို့သည်လည်းကောင်း။ နံနိဓိ။ ထို
 မြှုပ်နှံသိုထားသော ရွှေငွေဥစ္စာရတနာကို။ ဥဒ္ဓရန္တိ။ ဖော်ယူ
 ကြလေကုန်၏။ ယဒါ။ အကြင်အခါ၌။ ပုညက္ခယော။ ရှေးရှေးသော
 ဘဝအထူးက ဆည်းဘူးခဲ့သော ကောင်းမှုကုသိုလ်ကံ၏ ကုန်
 ခြင်းသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ တဒါ။ ထိုကောင်းမှုကုသိုလ်ကံ၏
 ကုန်သောအခါ၌။ ဧတံသဗ္ဗံ။ ဤအလုံးစုံသောရွှေငွေဥစ္စာရတနာ
 သည်။ ဝိနဿတိ။ ပျောက်ပျက်လေ၏။ ။ ရွှေငွေဥစ္စာ၏ရှေ့
 ပြောင်းခြင်း။ ဘိလူးတို့၏ယူဆောင်ခြင်း။ မချစ်မနှစ်ကုန်သော
 ရန်သူတို့၏မြှုပ်နှံသိုထားရာ၌ ဖော်ယူခြင်းအစရှိကုန်သောအ
 ကြောင်းတို့ကြောင့်။ မြှုပ်နှံသိုထားသောဥစ္စာ ရတနာ၏ ကုန်
 ပျက်ခြင်းသည်။ အရင်းမူလအားဖြင့်။ ရှေးရှေးဘဝက။ ပြုခဲ့သော
 ကောင်းမှုကံ၏ ကုန်ခြင်းပုညက္ခယဟူသောအကြောင်းကြောင့်
 ဥစ္စာရတနာ အလုံးစုံသည် ပျက်စီး လေ၏ဟု ဟောတော်မူ
 ၏။ ။ ပဉ္စမဂါထာ၏အနက်ပြီး၏။

သဗ္ဗညုရှင်တော်ဘုရားသည်။ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးကုန်သောဂါထာတို့
 ဖြင့်ထိုထိုသို့သော်လည်းကောင်း၊ ရည်မှန်းတိုင်းသော်လည်းကောင်း၊ အလိုဖြင့်မြှုပ်နှံ သိုမှီးအပ်
 သော်လည်းကောင်း၊ လူတို့၏အကြင်အကြင် အလိုရှိအပ်သော အလိုကိုမ
 ပြီးစေတတ် သော အထူးထူးအပြားပြား များစွာကုန်သော အ
 ကြောင်း တို့ ကြောင့် ပျက်စီး တတ်သော သဘော ရှိသော
 ရွှေငွေဥစ္စာရတနာကိုဟောပြုတော်မူပြီး၍။ ယခုအခါ၌။ ကောင်း
 မှု၏ပြည့်စုံခြင်းကိုပရမတ္ထအားဖြင့်ဥစ္စာရတနာပင်တည်းဟူ၍။
 ထိုသူဌေးအားဟောပြုလျက်။ အနုမောဒနာပြုတော်မူခြင်းငှါ။ ဤ
 နိမိကဏ္ဍကိုအားထုတ်တော် မူအပ်၏။ ထိုနိမိကဏ္ဍကို ဟော
 ပြုတော်မူ ခြင်းငှါ။ ။ ယဿ ဒါနေနသီလေန။ သံယမေနဒ

မေနစ။ နိမိသုနိဟိတောဟောတိ။ ဣတ္ထိယာပုရိသဿဝါ။ ။ ဟူ
သောဂါထာကိုဟောပြုတော်မူ၏။ ။ ပဏျာဝတ္တဂါထာ။ (။ ဒ
မေနစဝယ်။ ဒမ္မေနဟုဩဠပဉ္စမက္ခရာကို သံယုတ်နှင့် မရွတ်
လင့်။ ဒမေနဟုသံယုတ်ကင်း၍ရွတ်။ ။ နိမိဝယ်။ ဖိန္ဒု။ ဒိဃာရွတ်။)
အနုကံကား။ ။ ယဿါဣတ္ထိယာဝါ။ အကြင်မိန်းမသည်၎င်း။
ယဿပုရိသဿဝါ။ အကြင် ယောက်ျားသည် ၎င်း။ ဒါနေစ။
ပစ္စည်းဝတ္ထုကိုပေးကမ်းခြင်းတည်းဟူသော ပစ္စယဒါနတရား
ဟောခြင်းတည်းဟူသော ဓမ္မဒါနဖြင့်၎င်း။ သီလေနစ။ ကာယဒွါ
ရ၊ ဝစီဒွါရဖြင့်မလွန်ကျူးသော ငါးပါးသီလ၊ ရှစ်ပါးသီလ၊ ဆယ်
ပါးသီလ၊ ပါတိမောက္ခသံဝရသီလဖြင့်၎င်း။ သံယမေနစ။ စိတ်
၏အထူးထူးသော အာရုံသို့သွားလာခြင်းမှတားမြစ်ခြင်း၎င်း။ ဝါ။
စက္ခုန္ဓြေအစရှိသည်ကိုစောင့်ရှောက်ခြင်းဖြင့်၎င်း။ ဒမေနစ။ ကိ
လေသာကိုငြိမ်းစေခြင်းဖြင့်၎င်း။ နိမိ။ ကောင်းမှုကုသိုလ်တည်း
ဟူသောဥစ္စာရတနာကို။ သုနိဟိတော။ ကောင်းမွန်စွာဖြုတ်နှံ့သို့
မှီးအပ်သည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ တေန။ ထိုမိန်းမယောက်ျားသည်။
တေသံဒါနာဒိနံ။ ထိုဒါနအစရှိသည်တို့ကို။ သုနိဟိတော။ ကောင်း
စွာဖြုတ်နှံ့သို့မှီးအပ်သည်မည်သည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ။ ထိုဂါ
ထာ၌ဒါနေနဖြင့်။ ပစ္စယဒါန။ ဓမ္မဒါနကို။ သီလေနဖြင့်။ ငါးပါးသီ
လ။ ရှစ်ပါးသီလ။ ဆယ်ပါးသီလ။ ပါတိမောက္ခသံဝရသီလအစရှိ
သော အလုံးစုံသောသီလကို။ သံယမေနဖြင့်သမာဓိကို။ အပရေ
ဝါဒအားဖြင့် ဣန္ဒြိယသံဝရသီလကို။ ဒမေနဖြင့် ပညာကို ယူ
လေ။ ။ တတ္ထဒါနန္တိဒါနဉ္စမ္မစရိယာစာတိတ္ထေဝုတ္တနယေန
ဟေတဗ္ဗံ။ သီလန္တိကာယိကဝါစါသိကောအဝိတိက္ကမောပဉ္စင်္ဂ
ဒသင်္ဂါတိမောက္ခသံဝရဒိဝါသဗ္ဗံ ဝိသီလံဣဝသီလန္တိအဓိပ္ပေ
တံ။ သံယမောတိသံယမနံ။ စေတသောနာနာရမ္မဏဂတိနိဝါရ
ဏန္တိဝုတ္တံဟောတိ။ သမာဓိသေတံအဓိဝစနံ။ ။ အပရေအာ
ဟု။ သံယမနံသံယမော။ သံဝရဏန္တိဝုတ္တံဟောတိ။ ဣန္ဒြိယသံဝ
ရသေတံအဓိဝစနန္တိဒမနံဒမော။ ကိလေသုပသမနန္တိဝုတ္တံဟော

တိ။ပညာယေတံအဓိဝစနံ။ ။အဋ္ဌကထာ။ဆဋ္ဌဂါထာ၏အနက်
 ပြီး၏။ ။သဗ္ဗညု ရှင်တော်ဘုရားသည်။ ဤဆဋ္ဌဂါထာ ဖြင့်။
 ကောင်းမှု၏ ပြည့်စုံခြင်းဖြင့်။ပရမတ္ထအားဖြင့်မြှုပ်နှံသိုမှီးအပ်
 သည့်၏အဖြစ်ကိုဟောပြုတော်မူပြီး၍။ယခုအခါ။အကြင်အခြင်းအ
 ရာအားဖြင့်။ထိုကောင်းမှုတည်းဟူသောဥစ္စာရတနာကိုကောင်း
 စွာမြှုပ်နှံသိုမှီးအပ်၏။ထိုသို့မြှုပ်နှံသိုမှီးအပ်သောမြေကောင်း
 သဖွယ်ဖြစ်သောကောင်းမှု၏ မြှုပ်နှံသိုမှီးရာ ဌာနကိုဟောပြု
 တော်မူခြင်းငှါ။ ။စေတီယမိစသံဃေဝါ။ ပုဂ္ဂလေအတိတိသု
 ဝါ။မာတရိပိတရိစာပိ။အထောဇေဋ္ဌမိဘာတရိ။ ။ဟူသော
 ဂါထာကိုဟောပြုတော်မူ၏။ ။ပတျာဝတ္တဂါထာ။ ။အတိ
 တိသုဝါဝယံ။ အတိတိန္ဒ။ နောက်တိအက္ခရာကို ဒိဃန္တံ ရှုတ်။
 ပတျာဝတ္တဂါထာဖြင့် ဤသုတ်ကိုဟော တော်မူရကား။ ပိတရိ
 ဝယံ။ရိအက္ခရာ၌ဆန္ဒာနုရက္ခန။ဒိဃ။ ။အနက်ကား။ ။ဣတ္ထိ
 ယာဝါ။မိန်းမသည်၎င်း။ပုရိသေနဝါ။ ယောက်ျားသည်၎င်း။စေ
 တီယမိစ။ ပရိဘောဂစေတီ၊ ဥဒ္ဓိသိကစေတီ၊ ဓာတုစေတီဟူ
 သောစေတီသုံးပါး၌၎င်း။ သံဃေဝါ။ဘုရားအမှူးရှိသောသင်္ဃာ
 အစရှိသော သင်္ဃာ၌၎င်း။ ပုဂ္ဂလေဝါ။ လူရှင်ရဟန်း ဟူသော
 ပုဂ္ဂိုလ်၌၎င်း။အတိတိသုဝါ။ထိုခဏ၌ရောက်လာသောဇဉ်သည်
 အာဂန္တ၌၎င်း။မာတရိစာပိ။မွေးသည်မာတိ၊မိရင်းချာ၌၎င်း။ပိ
 တရိစာပိ။မွေးသည်ပိတိ၊ ဘရင်းချာ၌၎င်း၊ အထေ။ထိုမြို့။ဇေဋ္ဌ
 မိ။ မိမိထက်ကြီးသော။ ဘာတရိစာပိ။ အစ်ကို၌ ၎င်း။ နိမိ ။
 ကောင်းမှုတည်းဟူသောဥစ္စာရတနာကို။သုနိဟိတေ။ ကောင်း
 စွာမြှုပ်နှံသိုမှီးအပ်သည်။ဘောတိ။ဖြစ်၏။ ။စယိတဗ္ဗန္တိစေ
 တီယံ။ ။ဟုပြု။ ။ပစ္စယဒါနအစရှိသည်တို့ဖြင့် ပူဇော်အပ်
 သောကြောင့်စေတီမည်၏။ထိုစေတီသည်။ ပရိဘောဂစေတီ။
 ဥဒ္ဓိသိကစေတီ။ဓာတုစေတီဟုလေးပါးအပြားရှိ၏။ ထိုလေးပါး
 တို့တွင်။ဗောဓိပင်သည်ပရိဘောဂစေတီမည်၏။မြတ်စွာဘုရား
 ၏ ဆင်းတုတော်သည် ဥဒ္ဓိသိကစေတီမည်၏။ ဓာတ်တော် ရှိ

သောဓာတ်တော်တိုက်သည်ခံတူစေတီမည်၏။ ။စယိတန္တိ
 စေတီယံ။ပူဇေတဗ္ဗန္တိ ဝုတ္တံဟောတိ။စိတတ္တာဝါစေတီယံ။ တံပ
 နေတံတိဝိဓံဟောတိ။ ပရိဘောဂစေတီယံဥဒ္ဓိသိကစေတီယံခါ
 တုစေတီယန္တိ။တတ္ထဗောဓိရုက္ခောပရိဘောဂစေတီယံ။ ဗုဒ္ဓပဋိ
 မာဥဒ္ဓိသိကစေတီယံ။ ဓာတုဂဟိယုပါသဓာတုကာ ဓာတုစေတီ
 ယံ။ ။အဋ္ဌကထာ။ ။တနည်းကား။ ။ပရိဘောဂစေတီ။ခါ
 တုစေတီ။ ဓမ္မစေတီဟူ၍သုံးပါးအပြားရှိ၏။ ထိုသုံးပါးတို့တွင်။
 မြတ်စွာဘုရား၏အသုံးအဆောင်ကိုသိုမှီးဌာပနာ၍ တည်ထား
 သောစေတီသည်ပရိဘောဂစေတီမည်၏။ခါတ်တော်ကိုသိုမှီး
 ဌာပနာ၍တည်ထားအပ်သောစေတီသည်ခါတုစေတီမည်၏။
 ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်အစရှိကုန်သောတရားတော်တို့ကိုသိုမှီးဌာပနာ၍
 တည်ထားအပ်သောစေတီသည်ဓမ္မစေတီမည်၏။ ။ဤသို့သာ
 ရုတ္တဒိပနိဋိကာ၌ဆို၏။ တိဝိဓံစေတီယံဝဒန္တိ။ ပရိဘောဂစေတီ
 ယံ။ခါတုစေတီယံ။ ဓမ္မစေတီယန္တိ။ တတ္ထပရိဘောဂစေတီယံ
 ဝုတ္တနယမေဝ။ ခါတုစေတီယံပနခါတုယော နိဒ္ဒဟိတွာကတံ။
 ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ဒါလိက္ခိတပေါဋ္ဌကံနိဒ္ဒဟိတွာကတံပနဓမ္မစေတီ
 ယံနာမ။ ။သာရုတ္တဒိပနိဋိကာ။ ။အဋ္ဌကထာ၌။ ဗောဓိပင်ကို
 ပရိဘောဂစေတီဟူ၍ဆိုခြင်းသည်။ ဥပလက္ခဏာ နည်းတည်း။
 ဗောဓိပင်၊သပိတ်၊ဓမ္မကရိုဏ် ရေစစ်တို့သည်။ မြတ်စွာဘုရား
 ၏အသုံးအဆောင်ပရိဘောဂသာတည်း။ ။တနည်းကား။ ။
 သာရိရိကစေတီ။ဘောဂိကစေတီ။ ဥဒ္ဓိသိကစေတီဟူ၍သုံးပါး
 အပြားရှိ၏။ ဓာတုစေတီသည်ပင် သာရိရိကစေတီမည်၏။ ပရိ
 ဘောဂိကစေတီသည်ပင် ဘောဂိက စေတီမည်၏။ဆင်းတုကို
 ဥဒ္ဓိသိကစေတီဖြင့် ရေတွက် သပြိုင်ဟ်အပ်ရကား။ ဤသုံးပါးအ
 ပြားသည်လည်း သင့်၏ ဟု၎င်းဆိုကာ၌ ဆို၏။ ။သာရိရိကံ
 ဘောဂိကံဥဒ္ဓိသိကန္တိ။ဝေပိတိပ္ပဘေဒံစေတီယံဝဒန္တိ။အယံပနပ
 ဘေဒေါ ပဋိမာရူပသာပိ ဥဒ္ဓိသိက စေတီယေ နေဝ သင်္ဂဟိ
 တတ္တာသုဋ္ဌုတရံယုဇ္ဇတိ။ ။သာရုတ္တဒိပနိဋိကာ။ ။အဋ္ဌက

ထာ၌ဆင်းတုတော်ကိုတိုက်ရိုက်နိတတ္ထအားဖြင့် ဥဒ္ဓိသိကစေ
 တီမည်ကြောင်းကိုဆို၏။ ၎င်းဒိုကာ၌။ ဆင်းတုတော်ကိုဥဒ္ဓိသိက
 စေတီဖြင့်သာရေတွက်သဖြို ဟ်သိမ်းရုံးတော်မူ၏။ ဒိုကာဆရာ
 ၏အလိုတော်ကား။ အုဋ္ဌဖြင့်စိထားအပ်သောကြောင့် လည်းစေ
 တီမည်ခဲ့ရကား။ ဓာတ်တော်မရှိ။ ပရိဘောဂ မရှိသောသက်
 သက်သောအုဋ္ဌစေတီသည်။ ဥဒ္ဓိသိကစေတီမည်၏။ ထိုကြောင့်
 ဓာတ်တော်မရှိသောဆင်းတုတော်ကို၎င်းဥဒ္ဓိသိကစေတီ၌ရေ
 တွက် သဖြို ဟ်တော်မူသတည်း။ ထိုကြောင့်။ ဓာတ်တော် မရှိ
 ခြင်း ထူးခဲ့ရကား။ အဋ္ဌ ကထာနှင့် ဒိုကာသည် ညီညွတ်ကြသ
 တည်း။ အတိတိဟူသည်ကား။ ထိုခဏ၌ရောက်လာသောဧည့်
 သည်အာဂန္တုတည်း။ ။နတိအသတိတိ ယမ္ပိဝါဒိဝသေအာ
 ဂစ္ဆတိတိအတိတိ။ တခိဏေအာဂတပါဟုဏကသေတံအမိဝ
 စနံ။ ။အဋ္ဌကထာ။ ။ဤသို့ဟောတော်မူအပ်သောဤဂါထာ
 ပါဠိဖြင့်။ ဘုရား၌၎င်း။ ဘုရားအမှူးရှိသောသဃ် ဝိကအလှူခံချနစ်
 ပါး၌၎င်း။ တိရစ္ဆာန်အစရှိသော တကျိပ် လေးယောက်သော
 ပုဂ္ဂလိက အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်၌၎င်း။ အမိအဘအစ်ကို၌၎င်း။ ကောင်း
 မှုတည်းဟူသောဥစ္စာရတနာတို့ကိုဖြုတ်နှံ သိုမှီးအပ်၏ဟု။ ဖြုတ်
 နှံ သိုမှီးရာဌာနကို ဟောတော်မူသည်။ ။သတ္တမဂါထာ၏ အ
 နက်ပြီး၏။ ။ဤသို့ သဗ္ဗညု မြတ်စွာ ဘုရားသည်။ ဒါနအစရှိ
 သောကောင်းမှုတည်းဟူသောဥစ္စာရတနာ၏ ဖြုတ်နှံ သိုမှီးရာ
 ဌာနကို ဟောပြုတော်မူပြီး၍။ ယခုအခါ၌။ နက်လှစွာသောရေ
 လျှင်အဆုံးရှိသောတွင်း၌။ ဖြုတ်နှံ သိုမှီးအပ်သော ဥစ္စာရတနာ
 တို့ထက်ထူးမြတ်သောဥစ္စာရတနာ၏အကျိုးကို ဟောပြုတော်
 မူခြင်းငှါ။ ။ဧသော နိမိသုနိဟိတော။ အဇေယျာ အနုဂါမိ
 ကော။ ပဟာယဂမနိယေသု။ ဇေတံအာဒါယဂစ္ဆတိ။ ။ဟူသော
 ဂါထာကို ဟောပြုတော်မူ၏။ ။ပဌမ သကာရ ပိပုလာဂါ
 ထာ။ ။ဂမနိယေသုဝယ်။ နိန္ဒဒိဗာ။ ။အနက်ကား။ ။သုနိ
 ဟိတော။ ကောင်းစွာ ဖြုတ်နှံ သိုမှီးအပ်သော။ ဧသောနိမိ။ ဤ

ကောင်းမှုတည်းဟူသောဥစ္စာရတနာကို။ပရေဟိ။ တပါးကုန်
 သောမင်းခိုးသူ အစရှိကုန်သော ရန်သူတို့သည်။ အဇေယျော။
 အောင်၍ ဆောင်ယူ ခြင်းငှာ မတတ် ကောင်း။ ဝါ။ မအောင်
 အပ်။ သုနိဟိတော။ ကောင်းစွာဖြုတ်နှံ သိုမှီးအပ်သော။ ဇေသောနိ
 မိ။ ဤကောင်းမှုတည်းဟူသောဥစ္စာရတနာသည်။ ပရလောကံ။
 တမလွန် ဘဝသို့။ ဂစ္ဆန္တံ။ သွားသော သူသို့။ အနုဂါမိကော။
 နောက်ကအစည်တစိုက် လိုက်လေ၏။ မစ္စံ။ လူသတ္တဝါကို။ ပ
 ဟာယ။ စွန့်၍။ ဂမနိယေသု။ သွားကုန်သောဥစ္စာရတနာတို့တွင်။
 သုနိဟိတော။ ကောင်းစွာဖြုတ်နှံ သိုမှီးအပ်သော။ ဇေသောနိမိ။
 ဤကောင်းမှုတည်းဟူသောဥစ္စာရတနာသည်။ ဇေတံ။ ဤဖြုတ်နှံ သို
 မှီးသောသူကို။ ဝါ။ တမလွန်ဘဝသို့ သွားသောသူကို။ အာဒါယ။
 ပူ၍။ ဂစ္ဆတိ။ သွားလေ၏။ ။ အဋ္ဌမဂါထာ၏အနက်ပြီး၏။ ။
 ဤသို့သဗ္ဗညုရှင်တော်ဘုရားသည်။ နက်လှစွာသောရေလျှင်အ
 ဆုံးရှိသောတွင်း၌ ဖြုတ်နှံ သိုမှီးအပ်သောဥစ္စာရတနာထက်ထူး
 မြတ်သောဥစ္စာရတနာ၏အကျိုးကိုဟောပြုတော်မူပြီး၍။ တဖန်။
 မိမိဘဏ္ဍာ၏ရုဏ်ကျေးဇူးကိုချီးမွမ်းသဖြင့်။ ရောင်းချသောကုန်
 သည် ယောက်ျားအား။ အားထုတ်ခြင်းကို ဖြစ်စေသော ကုန်
 သည် ပွဲစားကြီးကဲ့သို့။ ကိုယ်တော်မြတ်သည် ညွှန်ပြတော်မူ
 အပ်သောကောင်းမှုတည်းဟူသောဥစ္စာရတနာကိုချီးမွမ်းတော်
 မူသဖြင့်။ ထိုကောင်းမှုတည်းဟူသောဥစ္စာရတနာ၌။ နတ်လူတို့
 ၏အားထုတ်ခြင်းကိုတိုက်တွန်းနှိုးဆော်တော်မူခြင်းငှာ။ ။ အ
 သာဓာရဏ မညေသံ။ အစောရဟရဏောနိမိ။ ကိရိယာထမိ
 ရောပုညာနိ။ ယောနိမိအနုဂါမိကော။ ။ ဟူသောဂါထာကို
 ဟောပြုတော်မူ၏။ ။ ပတျာဝတ္တဂါထာ။ ။ အစောရဟရ
 ဏောနိမိဝယ်။ နိအက္ခရာ၌ရသာရွတ်။ ။ အနက်ကား။ ။ အ
 စောရဟရဏော။ ခိုးသူတို့သည် မဆောင်ယူနိုင်သော။ နိမိ။
 ကောင်းမှုတည်းဟူသောဥစ္စာရတနာသည်။ အညေသံ။ သူတ
 ပါးတို့အား။ ဝါ။ သူတပါးတို့နှင့်။ အသာဓါရဏံအသာဓါရဏော။

ဆက်ဆံခြင်းမရှိသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ယောနိမိ၊ အကြင်ရှေ့ငွေ
 ဥစ္စာထက် ထူးမြတ်သော ဥစ္စာသည်။ ပရလောကံ။ တမလွန်
 လောကနောင်ဘဝသို့။ ဂစ္ဆန္တိ။ စုတိရွေ့လျား။ သွားလေသောသူ
 သို့။ အနုဂါမိကော။ နောက်ကစိုက်စိုက်၊ အစည်လိုက်၏။ ယံသ္မာ။
 အကြင်ကြောင့်။ သောစနိမိ။ ထိုဥစ္စာသည်လည်း။ ပုညာနိယေဝ။
 ကောင်းမှုတို့သည်သာလျှင်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ တသ္မာ။ ထိုကြောင့်။
 မိရော။ ပညာရှိသောသူသည်။ ပုညာနိ။ ကောင်းမှုကုသိုလ်တို့ကို။
 ကိရိယာထ။ ပြုရာ၏။ ။ အသာဓာရဏံ၌။ လိင်္ဂံပိပ္ပလ္လာသ။ ။
 သောစနိမိ။ ပုညာနိယေဝ။ ဟူကုန်သော ကတ္တားတို့၏စပ်ရာ။
 ဟောတိ။ ဟူသောဝါစကသည်။ သောစနိမိဟူသော ပကတိ
 ကတ္တားကို ခဲ့၏ယူ၏။ ။ ပကတိပိကတိစာပိ။ ယတြံ ဝုတ္တံ နှစ်
 စ။ ဝါစကောပကတိသန္နိ။ ဂဏှာတိသပဋ္ဌာနတော။ ။ ကိရိ
 ယာထ၌။ ယေျာပိဘတ်။ ၎င်းကိုအာထပြု။ ။ တနည်းတွေ။ တချမြင်
 သူတို့၏စွပ်စွဲခြင်းကိုပယ်သည်။ ။ သဒ္ဓနိတိ၌သုတ်ကိုရှု။ ။
 နဝမ ဂါထာ၏ အနက်ပြီး၏။ ။ ဤသို့ သဗ္ဗညု မြတ်စွာဘုရား
 သည်။ ကောင်းမှုတည်းဟူသော ဥစ္စာ၏ဂုဏ်ကို ချီးမွမ်းသဖြင့်။
 ကောင်းမှုတည်းဟူသော ဥစ္စာ၌။ နတ်လူတို့၏အားထုတ်ခြင်းကို
 ဖြစ်စေပြီး၍။ ယခုအခါ၌။ အကြင်သူတို့သည်။ ကောင်းမှုတည်း
 ဟူသော ဥစ္စာနှင့် ပြည့်စုံကုန်၏။ ထိုသူတို့၏သာလျှင် ခံစားအပ်
 သော အကျိုးကို ဟောပြောတော်မူခြင်းငှါ။ ။ ဒေဝဒေဝမနုဿာ
 နံ။ သဗ္ဗကာမဒဒေါနိမိ။ ယံယဒေဝါတိပတ္ထေန္တိ။ သဗ္ဗမေတေန
 လတ္တိတိ။ ။ ဟူသောဂါထာကို ဟောပြောတော်မူ၏။ ။ ပတျာ
 ဝတ္တဂါထာ။ ။ လတ္တိတိ၌ဘအက္ခရာကို အသဒိသဒ္ဓိဘာဝနှင့်ရှိ
 စေ။ ။ အနက်ကား။ ။ ဒေဝဒေဝာနိမိ။ ဤကောင်းမှုတည်း
 ဟူသော ဥစ္စာရတနာသည်။ ဒေဝမနုဿာနံ။ နတ်လူတို့အား။ ဝါ။
 နတ်လူတို့သည်။ သဗ္ဗကာမဒဒေါ။ အလုံးစုံသော အလိုရှိအပ်ရှိ
 တိုင်းသောစဉ်းစိမ်အကျိုးကို ပေးတတ်ပေးနိုင်၏။ ဒေဝမနုဿာ။
 နတ်လူတို့သည်။ ယံယံဖလံဝေ။ အကြင်အကြင်အကျိုးကို သါလျှင်။

အတိပတ္ထေန္တိ။ လွန်စွာတောင့်တကြကုန်၏။ ဝါ။ ဒေဝါ။ နတ်လူတို့
သည်။ ယံယံဖလံ။ အကြင်အကြင်အကျိုးကို။ အတိပတ္ထေန္တိ။ အထူး
သဖြင့်တောင့်တကုန်၏။ သဗ္ဗံ။ အလုံးစုံသော။ တံတံဖလံ။ ထိုထို
အကျိုးကို။ ဇေတနံ။ ဤဘုရားအစရှိသည်၌ဖြုတ်နှံ့ သိုမှီးအပ်သော
ကောင်းမှုတည်းဟူသောဥစ္စာဖြင့်။ ဝါ။ ဤကောင်းမှုတည်းဟူ
သောဥစ္စာရတနာကြောင့်။ လတ္တံတိ။ ရအပ်ခံစားအပ်၏။ ။ ဒေဝ
မနုဿာနံဝယ်။ နောက်နည်း၌ဆန္ဒိကတ္တာ။ ။ ယံယဒေဝါတိ
ပတ္ထေန္တိကို။ နှစ်နည်းသမ္မာန်ရာ၌။ ရှေ့နည်း၌။ ယံယံဝေ အတိ
ပတ္ထေန္တိဖြတ်။ နောက်နည်း၌။ ယံယံဒေဝါအတိပတ္ထေန္တိ ဖြတ်။
နောက်ယ၌နိဂ္ဂဟိတလောပ။ ဒေဝါကာ။ ဧကသေသနိဒ္ဒေသ။ ယံ
ယံကာ။ ရိစ္ဆာ။ ။ ဒေဝါတိပတ္ထေန္တိဝယ်။ ဒေဝါတိ၌။ တိအက္ခရာ
သည်။ ဒန္တဗုဒ္ဓမက္ခရာနှင့်ရှိ၏။ ဩဋ္ဌဗုဒ္ဓတုတ္ထက္ခရာဘနှင့်ရှိလိုအံ့
ထင်သည်။ ပါဠိတော်ဖြစ်၍မပြင်သင့်။ ။ ဒသမဂါထာ၏အ
နက်ပြီး၏။ ။ သဗ္ဗညုရှင်တော်ဘုရားသည် ကောင်းမှုတည်း
ဟူသောဥစ္စာသည်။ နတ်လူတို့သည်အလိုရှိအပ်သောအကျိုးကို
ပေးနိုင်သည်၏အဖြစ်ကို။ နတ်လူတို့၏တောင့်တတိုင်းသော အ
ကျိုးကို။ ကောင်းမှုတည်းဟူသောဥစ္စာကြောင့်ရအပ်သည်၏အ
ဖြစ်ကိုပြုပြီး၍။ ယခုအခါ၌အကြင်အကျိုးကို ကောင်းမှုတည်းဟူ
သောဥစ္စာကြောင့်ရအပ်၏။ ထိုအကျိုးကိုအပိုင်းအခြားအားဖြင့်။
ဟောပြုတော်မူခြင်းငှါ။ ။ သုဝဏ္ဏတာသုသရတာ။ သုသဗ္ဗာ
နာသုရူပတာ။ အဓိပစ္စပရိဝါရာ။ သဗ္ဗမေတေနလတ္တံတိ။ ။ ဟူ
သောဂါထာကိုဟောတော်မူ၏။ ။ ပဌမသကာရပိပုလ္လာဂါ
ထာ။ ။ ပရိဝါရာဝယ်။ ရှိအက္ခရာကိုဒိဗ္ဗာနှင့်ရှုတ်။ ဆန္ဒာနုရက္ခ
နဒိဗာ။ ။ အနက်ကာ။ ။ သုဝဏ္ဏတာ။ ကောင်းမြတ်သောအ
ရေအဆင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကို၎င်း။ သုသရတာ။ ကောင်းမြတ်
သောဗြဟ္မာမင်း၏အသံ ကရပိက်ငှက်မင်း၏ အသံကဲ့သို့သော
အသံရှိသည်၏အဖြစ်ကို၎င်း။ သုသဗ္ဗာနာ။ အင်္ဂါကြီးငယ်တို့၏
ကောင်းမြတ်လှပသောသဗ္ဗာန်ရှိသည်၏အဖြစ်ကို၎င်း။ သုရူပ

တိ။ ကောင်းမြတ်ထွပယင်ကျေးသေကိုယ်ရူပကါယရှိသည်၏အ
 ဖြစ်ကို၎င်း။ အဓိပစ္စပရိဝါရာ။ ခတ္တိယမဟာသါလအစရှိကုန်သေ
 သူဌေးသူကြွယ်တို့၏အဖြစ်ဖြင့်အစိုးရသေပါဠိရှင်၏အဖြစ်သား
 သွီးအခြေအရံတပည့်ပရိသတ်အခြေအရံတို့ကို၎င်း။ လ ဗ္ဗန္တိ။ ရ
 အပ်ကုန်၏။ သဗ္ဗံ။ အလုံးစုံသော။ ဇေတံဖလံ။ ဤအကျိုးကို။ ဇေတန
 ပုညနိမိနာ။ ဤကောင်းမှုတည်းဟူသောဥစ္စာရတနာဖြင့်။ ဝါ။ ဤ
 ကောင်းမှုတည်းဟူသောဥစ္စာရတနာကြောင့်။ လ ဗ္ဗ တိ။ ရအပ်
 ၏။ ။ အဋ္ဌကထာ၌။ သုဝဏ္ဏတာအစရှိသည်၌။ ဇေတနပုညနိမိ
 နာ။ လ ဗ္ဗ တိတို့ကိုအသီးအသီးလိုက်၍စပ်သည်။ ။ လ ဗ္ဗန္တိ။
 ဟူသောကြိယာပုဒ်ကို။ ဗဟုရုဗ်နှင့်ထည့်ခြင်းသည်။ အဓိပစ္စပရိ
 ဝါရာဟူသောနောက်ကံပုဒ်ကို၎င်း၍ထည့်သည်။ ။ နှစ်သုံးလေး
 ပါး။ ကံကတ္တာနှင့်။ ထားသည်အရာ။ ကြိယာမှာ။ မှန်စွာနောက်
 ဖျား။ ကံကတ္တာနှင့်။ တူငြားလိင်ရစ်အညီတည်း။ ။ နိယာမ။ ။
 ကောဒသမဂါထာ၏အနက်ပြီး၏။

သဗ္ဗညုရှင်တော်ဘုရားသည်။ ဤကောဒသမ ဂါထာဖြင့်
 ကောင်းမှုတည်းဟူသောအာနုဘော်ကြောင့်ရအင်သောမင်း၏
 အဖြစ်။ ပြည်နိုင်ငံစည်းစိမ်ထက်ယုတ်နိမ့်သေပါလူတို့၏စည်းစိမ်
 ကိုပြုပြီး၍။ ယခုအခါ၌။ ထိုနှစ်ပါးစုံအားဖြင့် မင်း၏စည်းစိမ်ကို
 ဟောပြောတော်မူခြင်းငှါ။ ။ ပဒေသရဇ္ဇိဏ္ဍုဿရိယံ။ စက္ကဝတ္တိ
 သုခံပိယံ။ ဒေဝရဇ္ဇိပိဒိဗ္ဗေသု။ သဗ္ဗမေတေနလ ဗ္ဗ တိ။ ဟူသောဂါ
 ထာကိုဟောတော်မူ၏။ ။ ပဌမတကာရပိပုလာဂါထာ။ ။
 ပဌမပါဒတလုံးလွန်။ ။ ပိယံ၌။ ပိကိုဒိဗ္ဗာနှင့်မရွတ်လင့်။ ရဿ
 နှင့်ရွတ်။ ။ အနက်ကား။ ။ ဣဿရိယံ။ တကျန်းလုံးတွင်တ
 ဗ်ကိုအစိုးရသော။ ပဒေသရဇ္ဇိပိ။ ပဒေသရာဇ်မင်း၏ အဖြစ်
 သည်၎င်း။ သုခံ။ ချမ်းသာကောင်းမြတ်သော။ ပိယံ။ ချစ်ခင်လေး
 မြတ်စုံမက်အပ်သော။ စက္ကဝတ္တိ။ စကြာဝတေးမင်း၏အဖြစ်သည်
 ၎င်း။ ဒိဗ္ဗေသု။ နတ်ပြည်ဗြဟ္မာပြည်တို့၌။ ဒေဝရဇ္ဇိပိ။ သိကြားနတ်
 မင်း၏ အဖြစ် မဟာဗြဟ္မာမင်း၏အဖြစ်သည်၎င်း။ အတ္ထိ။ ရှိ၏။

သဗ္ဗံ။ အလုံးစုံသောမင်း၏အဖြစ်အစရှိသည်ကို။ ဇေတနပုညနိ
မိနာ။ ဤကောင်းမှုတည်းဟူသောဥစ္စာရတနာဖြင့်။ ဝါ။ ဤဥစ္စာရ
တနာကြောင့်။ လဟ္မတိ။ ရအပ်၏။ ။ ခွါဒသမဂါထာ၏အနက်
ပြီး၏။

သဗ္ဗညုရှင်တော်ဘုရားသည်။ ဤဆီခဲပြီးကုန်သော နှစ်ဂါ
ထာတို့ဖြင့် ဟောပြောတော်မူအပ်သောစည်းစိမ်ကို အကျဉ်းအား
ဖြင့်။ ရှေ့သွားပြု၍နိဗ္ဗာန်စည်းစိမ်ကိုပြတော်မူခြင်းငှါ။ ။ မာ
နုဿိကာစသမ္ပတ္တိ။ ဒေဝလောကေစယာရတိ။ ယာစ နိဗ္ဗာန
သမ္ပတ္တိ။ သဗ္ဗမေတေနလဟ္မတိ။ ။ ဟူသောဂါထာကိုဟောပြ
တော်မူ၏။ ။ ပတျာဝတ္တဂါထာ။ ။ အနက်ကား။ ။ မာနုဿိကာ။
လှည့်ဖြစ်သော။ ယာသမ္ပတ္တိစ။ အကြင်စဉ်းစိမ်သည်၎င်း။ ဒေဝလော
ကေ။ နတ်ပြည်ဗြဟ္မာပြည်၌။ ယါရတိစ။ အကြင်ဈာန်သမာပတ်အစ
ရှိသော မွေ့လျော်ခြင်း သည်၎င်း။ ယာနိဗ္ဗာနသမ္ပတ္တိစ။ အကြင်
နိဗ္ဗာန်စည်းစိမ်သည်၎င်း။ အတ္တိ။ ရှိ၏။ သဗ္ဗံ သဗ္ဗာ။ အလုံးစုံသော။
သာသမ္ပတ္တိ။ ထိုစည်းစိမ်ကို။ ဇေတနပုညနိမိနာ။ ဤကောင်းမှု
တည်းဟူသောဥစ္စာရတနာဖြင့်။ ဝါ။ ဤကောင်းမှုတည်းဟူသော
ဥစ္စာရတနာကြောင့်။ လဟ္မတိ။ ရအပ်ခံစားအပ်၏။ ။ သဗ္ဗံ ကား။
လိင်္ဂိပုဗ္ဗာသတည်း။ ။ တေရသမဂါထာ၏အနက်ပြီး၏။

သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဤဂါထာဖြင့်။ ကောင်းမှု၏အာနု
ဘော်အစွမ်းကြောင့်။ ရအပ်ခံစားအပ်သော လူနတ်တို့၏ စည်း
စိမ်။ သဒ္ဓါ။ နုသာရိဘာဝ၏အစွမ်းအားဖြင့်ရောက်အပ်သောနိဗ္ဗာန်
စည်းစိမ်တို့ကိုဟောပြောတော်မူပြီး၍။ ယခုအခါ၌။ တေဝိဇ္ဇ။ ဥဘ
တောဘာဂဝိမုတ္တ၏အဖြစ်ဖြင့်ရောက်အပ်သောစည်းစိမ်ကို၎င်း။
ထိုတေဝိဇ္ဇ ဥဘတောဘာဂ ဝိမုတ္တ၏ အကြောင်းကို ဟောပြ
တော်မူခြင်းငှါ။ ။ မိတ္တသမ္ပဒမာဂဗ္ဗ။ ယောနိသောဝေပယုဉ္ဇ
တော။ ဝိဇ္ဇာဝိမုတ္တိဝသီဘာဝေါ။ သဗ္ဗမေတေနလဟ္မတိ။ ။ ဟူ
သောဂါထာကို ဟောပြောတော်မူ၏။ ။ ပတျာဝတ္တဂါထာ။ ။
ဝသီဘာဝေါဝယ်။ သိန္တဒိဗာ။ ။ အနက်ကား။ ။ မိတ္တသမ္ပဒံ။

ဘုရားရဟန္တာ အလေး အမြတ် ပြုအပ်သော သတင်း သုံးဘော်
 တည်းဟူသော အဆွေခင်ပွန်း၏ ပြည့်စုံခြင်းကို။ အာဂမ္မဗ္ဗိ၍
 ယောနိသော။ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော အကြောင်းအားဖြင့်။
 ဝေ။ စင်စစ်။ ပယုဉ္ဇတော။ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းခြင်းကို အားထုတ်
 သောယောဂီ ပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဝိဇ္ဇာမုတ္တိဝသီတာဝေါ။ ပုဗ္ဗေနိဝါသ
 ဉာဏ်၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုဉာဏ်၊ အာသဝက္ခယဉာဏ် တည်းဟူသော
 ဝိဇ္ဇာသုံးပါး၊ အရဟတ္တဖိုလ်တည်းဟူသော ဝိမုတ္တိ တရားတို့၌
 လေ့လာလေ့ရှိသောသူ၏အဖြစ်သည်။ အတ္ထိ။ ရှိ၏။ သဗ္ဗံ။ အလုံးစုံ
 သော။ ဧတံ။ ဤဝိဇ္ဇာသုံးပါး၊ အရဟတ္တဖိုလ်တို့၌လေ့လာလေ့ရှိသော
 သူ၏အဖြစ်ကို။ ဧတေနပုညနိမိနာ။ ဤကောင်းမှုတည်း ဟူသော
 ဥစ္စာရတနာဖြင့်။ ဝါ။ ဤကောင်းမှုတည်းဟူသော ဥစ္စာရတနာ
 ကြောင့်။ လတ္တတိ။ ရအပ်၏။ ။ ဝုဒ္ဓသမဂါထာ၏ အနက်ပြီး
 ၏။ ။ သဗ္ဗညုရှင်တော်ဘုရားသည်။ ဤဂါထာဖြင့်။ ရှေ့ဆို
 အပ်ပြီးသောဝိမုတ္တိဝသီတာဝအတို့ရှိသော ကောင်းမှု၏ အစွမ်း
 အားဖြင့် ရအပ်သော တေဝိဇ္ဇဉာတေတာဘာဂဝိမုတ္တိ၏ အစွမ်း
 အားဖြင့်ရောက်အပ်သော နိဗ္ဗာန်စည်းစိမ်ကို ပြုပြီး၍။ အလုံးစုံ
 ကုန်သောတေဝိဇ္ဇဉာတေတာဘာဂဝိမုတ္တိရှိကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့
 သည်လည်း။ ပဋိသန္တိဒါဉာဏ် အစရှိသောဂုဏ်၏ တင့်တယ်
 ခြင်းတို့ကိုရအပ်ကုန်၏။ ထိုပဋိသန္တိဒါဉာဏ် အစရှိသောဂုဏ်
 ၏တင့်တယ်ခြင်းကိုလည်း။ ဟောပြုတော် မူခြင်းငှါ။ ။ ပဋိ
 သန္တိဒါ ဝိမောက္ခာစ။ ယာသာသာဝကပါရမီ။ ပစ္စေက ဗောဓိ
 ဗုဒ္ဓဘူမိ။ သဗ္ဗမေတေနလတ္တတိ။ ။ ဟူသောဂါထာကို ဟောပြု
 တော်မူ၏။ ။ ဝိပုလာဂါထာ။ ။ ပဌမတတိယပါဒတို့၌တလုံး
 လွန်။ ။ အနက်ကား။ ။ ယာသာ ပဋိသန္တိဒါစ။ အကြင်ပဋိ
 သန္တိဒါ ဉာဏ်သည်၎င်း။ ယေဝိမောက္ခာစ။ အကြင်ဝိမောက္ခ
 မည်ကုန်သော လေးပါးကုန်သော မဂ်တို့သည်၎င်း။ ယာသာ
 သာဝကပါရမီစ။ အကြင်သာဝကပါရမီဉာဏ်သည်၎င်း။ ယာ
 သာပစ္စေကဗောဓိစ။ အကြင်ပစ္စေကဗောဓိဉာဏ်သည် လည်း

ကောင်း။ ယာသာဗုဒ္ဓဘူမိစ။ အကြိုင်လေးပါးသော ဘုရားဖြူ
 ကြောင်း တရား သည်၎င်း။ ဝါ။ အကြိုင် မြတ်စွာ ဘုရား၏ ဖြစ်
 ကြောင်းပါရမီသည်၎င်း။ အတ္ထိ။ ရှိ၏။ သဗ္ဗံ။ အလုံးစုံသော။ တံ။
 ထို ပဋိသန္တိဒါဠာဏ် အစရှိသည်ကို။ ဇေတန ပုညနိမိနာ။ ဤ
 ကောင်းမှုတည်း ဟူသော ဥစ္စာရတနာဖြင့်။ ဝါ။ ဤကောင်းမှု
 တည်းဟူသော ဥစ္စာရတနာကြောင့်။ လဟ္တတိ။ ရအပ်၏။ ။ ပဋိ
 သန္တိဒါဠာဏ်။ ပဋိသန္တိဒါသည်။ အတ္ထပဋိသန္တိဒါ။ ဓမ္မပဋိသန္တိဒါ။ နိ
 ရုတ္တိပဋိသန္တိဒါ။ ပဋိဘာနပဋိသန္တိဒါဟူ၍လေးပါးရှိ၏။ ပုထုဇ္ဇန်
 ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ များစွာပင်သင်ယူနာယူသော်လည်း ပဋိသန္တိဒါ
 လေးပါးသို့ ရောက်သည် မည်သည် မရှိ။ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်အား
 သာလျှင်ရောက်၏။ ။ ဗဟံပိဥက္ကဟေတွာပန ပုထုဇ္ဇန်သပဋိ
 သန္တိဒါပတ္တိနာမနတ္ထိ။ အရိယာသါဝကောနပဋိသန္တိဒါပတ္တော
 နာမနတ္ထိ။ ။ ပဋိသန္တိဒါမဂ်အဋ္ဌကထာ။ ။ ပုထုဇ္ဇန်ပုဂ္ဂိုလ်၏
 ယခုပြုသောကောင်းမှုဥစ္စာသည်။ နောင်အခါ၌။ ပဋိသန္တိဒါဠာဏ်
 ကိုရ၏အကြောင်းဥပနိသယ ပစ္စည်းသည်ဖြစ်၏။ ။ ပုထုဇ္ဇ
 နာနံအာယတိံ ပဋိသန္တိဒါဠာဏ ပဘောဒါယစပစ္စယော ဟော
 တိ။ ။ ၎င်းအဋ္ဌကထာ။ ။ ဝိမောက္ခ၌။ ကိလေသာမှလွတ်ခဲ့ရ
 ကား။ မဂ်လေးပါးသည်။ ဝိမောက္ခမည်၏။ ။ သုဇ္ဈံ မုတ္တောဝိဝိ
 ဓေဟိဝါကိလေသေဟိမုတ္တောတိမောက္ခော။ ။ သမန္တပါ
 သာဒိကာအဋ္ဌကထာ။ ။ ဝိမောက္ခောတိ စတုဗ္ဗေမဂ္ဂေါ။ ။
 ဝိမတိဒိကာ။ ။ ယာသာသာဝကပါရမီ၌။ ယာသာဝယ်။ သာ
 ဟူသော နောက်သဗ္ဗနာမ်သည်အနက်မဲ့။ ။ သဗ္ဗနာမ်ပုဒ်။ ဆင့်၍
 ထုတ်။ နောက်ပုဒ်အနက်မဲ့များသတည်း။ ။ နိယာမ်။ ။ ဘဂဝ
 တောဝစနံသုဏန္တိတိသာဝကာ။ ။ ဘုရား၏ စကားတော်ကို
 နားထောင်နာယူသောကြောင့်။ သာဝကမည်၏ဟူလေ။ ။ ပါ
 ရမီ၌။ ။ ပရမသဒ္ဓါသည်။ ဥတ္တမတ္တဝါစိရုဇ္ဈိအနိပ္ပန္နပါဠိပဒိက
 ပုဒ်။ ။ ပရမာနံဘာဝေါပါရမီ။ ။ ပရမာနံကမ္ပိပါရမီ။ ။ ဒါ
 နစသော ပါရမီကိုကောက်။ ။ ပူရေတိတိပရမော။ ။ အ

သောင်းတော်တို့ကိုကောက်။ ။ပရမဿဘာဝေါ ကမ္မံဝါပါ
 ရမီ။ ။ဒါနစသောပါရမီကိုကောက်။ ။ပရံသတ္တံအတ္တနိမဝ
 တိဗန္ဓတိဂုဏဝိသေသယောဂေနာတိပါရမီ။ ။ကံလေသမလ
 တောပရံအဓိကတရံမဇ္ဇတိပုဉ္ဇတိတိပါရမီ။ ။ပရံသေဋ္ဌနိဗ္ဗာ
 နံဝိသေသေနမရတိ ဂစ္ဆတိတိ ပါရမီ။ ။ပရံလောကံမုနာတိ
 ဆိန္ဒတိတိပါရမီ။ ။ပရံသိလာဒိဂုဏဂဏံ အတ္တနောသန္တာနေ
 မိနောတိပက္ခိပတိတိပါရမီ။ ။ပရံကံလေသစောရဂဏံမိနာ
 တိဟိံသတိတိပရမော။ ။အလောင်းတော်ကိုရစေ။ ။ပရ
 မဿဘာဝေါကမ္မံဝါပါရမီ။ ။ဒါနစသည်ကိုရစေ။ ။ပါရေ
 နိဗ္ဗာနေသတ္တေမဝတိဗန္ဓတိယောဇေတိတိပါရမီ။ ။သိလက္ခန္ဓ
 ဋိကာဟောင်း။ ။သုတရှိသူ။ ဓာတ်ပစ္စည်းတို့ကို ကြံ၍သိ။ ။ဂ
 ရဟကပုဂ္ဂိုလ်တို့၏စွပ်စွဲခြင်းမှလွတ်စေ။ ။ပုဂ္ဂိုလ်ကိုဟော
 သောဗောဓိသဒ္ဓါသည်ပုံလိင်။ ဥာဏ်ကိုဟောသောဗောဓိသဒ္ဓါ
 သည်။ ဣတ္ထိလိင်။ ဗောဓိပင်ကို ဟောသော ဗောဓိသဒ္ဓါသည်။
 ပုံလိင် ဣတ္ထိလိင်တည်း။ ။ပုဂ္ဂလဝါစကော ဗောဓိ။ သဒ္ဓေါ
 ပုဗ္ဗိန္ဒိကောဘဝေ။ ဥာဏာဒိဝါစကောဣတ္ထိ။ လိင်္ဂေါယေဝ
 သိယာသဒါ။ ဗောဓိပါဒပဝစနေ။ ပုမိတ္ထိလိင်္ဂိန္ဒိကောဘဝေ။ ။
 သဒ္ဓနိတိ။ ။ပစ္စေကဗောဓိပုန်၌။ ဗောဓိသဒ္ဓါသည်။ ပစ္စေက
 ဗောဓိဥာဏ်ကိုဟောခဲ့ရကား။ ဣတ္ထိလိင်တည်း။ ။ဗုဒ္ဓဘူမိ၌။
 ပုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာ။ ဗုဒ္ဓဝင်ပါဠိတော်။ ။ရင်းအဋ္ဌကထာတို့၌။
 ဗုဒ္ဓဘူမိဟု။ မသံယုတ်၌ရှိ၏။ ဤ၌။ ဗုဒ္ဓဘူမိဟု။ မသံယုတ်ကင်း၍
 ရှိ။ ။ဤဗုဒ္ဓဘူမိဟူသည်ကို။ တထေဝစတုသုဘုမ္မိသု။ သိလာ
 ဒိပူရယ။ ပရိရက္ခသဗ္ဗဒါသိလံ။ စာမရိဝိယဝါလမိ။ ။ဟူ
 ဝဗုဒ္ဓဝင်ပါဠိတော်ဂါထာ။ ။ဗုဒ္ဓဘူမိတိပါရမီပု။ အဋ္ဌ
 ဘာ၌။ ဖွင့်ဆိုသည်။ ။ဗုဒ္ဓဘူမိ၌။ ဘူမိဟူသည်ကိုပါရမီကို
 ဝိ။ ။ယင်းဗုဒ္ဓဘူမိသည်။ ဥဿဟ။ ဥမင်္ဂ။ အဝတ္တာန။ ဟိတစ
 ဝဟူ၍ လေးပါးရှိ၏။ ။ယာစိမာဥဿဟော ဥမင်္ဂါအ
 ဟ္တာနံဟိတစရိယာစာတိစတသောဗုဒ္ဓဘူမိယော။ ။သုဋ္ဌ

နိပါတ်အဋ္ဌကထာ။ ။ ဥဿဟဟူသည်ကား။ လုံ့လဝီရိယတည်း။
 ဥမင်္ဂဟူသည်ကား။ ပညာတည်း။ အဝတ္တနဟူသည်ကား။ အ
 မိဋ္ဌာန်ခြင်းတည်း။ ဟိတစရိယဟူသည်ကား။ မေတ္တာဘာဝနာ
 တည်း။ ။ တတ္ထဥဿဟောဝီရိယံဝုတ္တံ။ ဥမင်္ဂေါပညာ ဝုစ္စတိ။
 အဝတ္တနံ အမိဋ္ဌာနံ။ ဟိတစရိယာ မေတ္တာ ဘာဝနာတိ ဝေဒိ
 တဗ္ဗာ။ ။ ၎င်းအဋ္ဌကထာ။ ။ ပန္နရသမဂါထာ၏ အနက်ပြီး
 ၏။ ။ သဗ္ဗညုရှင်တော်ဘုရားသည်။ ဤအလုံးစုံဆိုအပ်ခဲ့ပြီးကုန်
 သောအကျိုးတို့ကို။ သုဝဏ္ဏတာသုသရတာ။ အစရှိကုန်သောငါး
 ဂါထာတို့ဖြင့်။ အပိုင်းအခြားအားဖြင့်ပြပြီး၍။ ယခုအခါ၌။ အလုံးစုံ
 အလိုရှိတိုင်းသောအကျိုးကို ပေးတတ်သော ဥစ္စာရတနာဟူသ
 မုတ်အပ်သောကောင်းမှု၏ ပြည့်စုံခြင်းကို ချီးမွမ်းတော်မူခြင်း
 ဌာ။ ။ ဧဝံမဟတ္ထိယာသော။ ယဒိဒံပုညသမ္ပဒါ။ တသ္မာမိရာပ
 သံသန္တိ။ ပဏ္ဍိတာကတပုညတန္တိ။ ။ ဟူသောဂါထာကိုဟော
 ပြတော်မူ၏။ ။ ပတျာဝတ္တဂါထာ။ ။ အနက်ကား။ ။ ဧဝံ။
 ဤသို့။ ဝါ။ ဧဝံယထာဝုတ္တဝစနက္ကမေန။ အကြင်အကြင် ဟောပြ
 တော် မူအပ်ခဲ့ပြီးသော၊ ယဿဒါနေန သိလေနစ၊ အစရှိသော
 သဒ္ဓါအစည်အနက်အစည်၊ သဒ္ဓါအနက် အစည်အားဖြင့်။ ယဒိဒံ
 ယာသောပုညသမ္ပဒါ။ အကြင်ကောင်းမှု၏ ပြည့်စုံခြင်းသည်။
 အတ္ထိ။ ရှိ၏။ ဒေဝါပုညသမ္ပဒါ။ ထိုကောင်းမှု၏ပြည့်စုံခြင်းသည်။ မ
 ဟတ္ထိယာ။ ကြီးမြတ် များမြတ်သော အကျိုးရှိ၏။ တသ္မာ။ ထိုသို့
 ကြီးမြတ် များမြတ်သော အကျိုးရှိသော ကြောင့်။ မိရာ။ ခိုင်ခန့်
 သောပညာရှိကုန်သော။ ဝါ။ မြဲမြံသော သမာဓိ ရှိကုန်သော။
 ပဏ္ဍိတာ။ ပညာရှိတို့သည်။ ကတပုညတံ။ ပြုအပ်သောကောင်းမှု
 ဥစ္စာရတနာရှိသောသူ၏ အဖြစ်ကို။ ပသံသန္တိ။ ချီးမွမ်းကုန်၏။
 ဣတိ။ ဤကားနိမိကဏ္ဍသုတ်ဒေသနာအပြီး အဆုံးတည်း။ ။
 ဤဂါထာ၌။ စတုတ္ထပါဒတလုံးလွန်။ ။ ဣတိသဒ္ဓါသည်။ ဟော
 အနက်။ ခုနစ်ချက်တို့တွင်။ ဤဂါထာ၌။ ပရိသမာပနတ္ထံ ဖြစ်
 ၏။ ။ ဣတိဟေတုပကာရေသု။ အာဒိမ္မိစာဝဓာရဏေ။ နိဒဿ

နေပဒတ္တဿ။ ဝိပ္ပလ္လာသေသမာပနေ။ ။အတိဓာန်။ ။ဧဝံမ
ဟတ္ထိယာသောဋ္ဌိ။ ဧဝံမဟိဒ္ဓိယာသော။ ဟူ၍လည်း ပါဠိရှိ၏ဟု
အဋ္ဌကထာဆရာသည်မိန့်တော်မူ၏။ ။အချို့ပေ၌မဟတ္ထိကာ
ဟူ၍။ကဏ္ဍဗေဒမက္ခရာကနှင့်ရှိ၏။ ။ပါဠိတော်ဖြစ်၍ မပြင်
သင့်ပြီ။နှစ်သက်ရာကိုယူ။သောဋ္ဌသမဂါထာ၏အနက်ပြီး၏။

၁၂၅၈ ခုတပေါင်းရွှန်းငှက်နေ့၁၂နာရီကျော်အချိန်တွင်။ ' ဤနိမိကဏ္ဍသုတ်၏အနက်ကိုပြန်ဆို၍ပြီး၏။

နိဒါန်း။

နာနာနယ။ သိပ္ပပညာ။ များစွာသုတ။ ရှိကြပြီး၍။ သီလဝန်နှင့်။
 သူမွန်တဝ။ ဝါဏိဇ္ဇတို့။ နေကြပေရာ။ အင်းရဲရွာ၌။ ကြေညာပြီး
 ရှိန်။ ကြီးဂုဏ်သိန်၏။ တေဝံထိန်လျှံဟုံ။ ရိုက်ညောင်းခြံလျက်။ ယုံ
 ကြည်သဒ္ဓါ။ ရှိစပါသည်။ ဝိနည်းကျောင်း။ ဒါယကာမောင်ရွှေကျွန်း။
 တောက်ထွန်းသဒ္ဓါ။ ထင်စွာရိုစီး။ သိမ်ကြီးဒါယကာ။ မောင်ဗိုလ်
 ကြီး။ တသီးကြေညာ။ ဇီးပင်ချောင်းရွာ။ သဒ္ဓါမြို့မောက်။ သိမ်အ
 မဒေါလည်ရောက်တို့မှစ၍။ နေကြရင်ရွာ။ ဒါယကာ။ ဒါယကာမ
 တို့သည်။ သုံးဝသာသနာ။ ဤတွက်တာကြောင့်။ သဒ္ဓါရဲရင့်။
 ဂုဏ်ပေါင်းပွင့်လျက်။ အသင့်ဝေဖြာ။ စေတနာနှင့်။ ပင့်ရာဆောင်
 မှ။ ဒါယကာစုကို။ ကရုဏာနှင့်။ မေတ္တာဗြဟ္မ။ တရားမျှ၍။ မန္တလ
 ရိပ်မြို့။ မြို့ရတနာပုံဝယ်။ လုံးစုံကြေညာ။ ထင်ရှားစွာသည်။ သင်္ဂါ
 ရုံ။ တိုက်ရန်လုံ၌။ အာရုံမွေ့လျော်။ ကျောင်းကြီးမော်ကို။ ထင်ပေ
 သုတ။ ရှိလှမရွင်း။ တပည့်ရင်းအား။ နှင်းခဲပြီးခါ။ ၁၂၅၀။ စွန်း
 ကယ်ချစ်ချစ်။ ဥတုဂိဗ္ဗန်။ ဝသံပြောင်းကြွ။ ဝါဆိုလဝယ်။ ဇုဏ္ဍ
 ပက္ခ။ ရက်ဒသ၌။ ဖျဖျမရွင်း။ စုန်ခဲဆင်း၍။ ဂုဏ်လင်းတေဇ။
 အင်းရဲရွာဝယ်။ ကြေညာသိက်။ ခြောက်ပါးတိုက်၌။ ရာပိဒညီမျှ။
 သမယနေစည်။ ကြည်လင်သဒ္ဓါ။ ထက်သန်စွာသည်။ လှည်းဆိပ်
 ရွာ။ ဝိနည်းကျောင်းဒါယကာ။ မောင်ရွှေဝ။ မောင်ကြီး တို့သည်
 ညီးညီးထိန်စွာ။ သာသနာကို။ မှန်စွာလိုလား။ ရှိသောအားနှင့်။
 ညွတ်တွားတောင်းပန်။ တဖန်အသင့်။ ဆောင်ယူပင့်က။ တုန်းမြင့်
 သာသနာ။ ဤခြင်းရာကြောင့်။ ဝေါဟာ သိက်။ ခြောက်ပါး
 တိုက်ကိုစရိုက်ပညာ။ လုံငစွာသည်။ သုတာထက်ချွန်။ တပည့်မွန်
 အား။ အလွန်နှစ်ဖွဲ့။ နှင်းအပ်ခဲ၍။ ၁၂၅၆ ခုနှစ်။ သက္ကရာဇ်အကူး။ ဝါ
 ဆိုဦးတွင်။ ကြည်နူးဖွယ်ရာ။ ပင်၂၀ ရွာနှင့်။ မက္ခာ ထက်မြို့။
 ကမ်းထိပ်။ တည်ချိပ်သာယာ။ လှည်းဆိပ်ရွာ၌။ ထင်စွာဂုဏ်ပေါ်
 သုံးထပ်ကျောင်းကြီး၌။ ခိုမှီးမရွေ။ နေလေ့ရှိသော။ ပုညာစာရ။
 နာမမည်တွင်။ ထေရ်အရှင်သည်။ သုံးခွင်သာသနာ။ မြင်းအရာ

နိဒါန်း။

ကို။ သိပါလို့သူ။ ဒါယကာလူတို့။ ကြည်ဖြူစောကပ်။ စေတနာမြတ်
 နှင့်။ တောင်းပန်အပ်သည်ဖြစ်၍။ မန္တလေးရတနာပုံ။ ရန်လုံမြို့မ။
 လက်မွန်မဆွ။ အစတည်ထောင်။ ဖန်ဆင်းဆောင်သော။ ပဉ္စမ
 သင်္ဂါယနာတင်။ ဘဝရှင်မင်းတရားကြီး၏လက်ထက်။ ၁၂၂၆ ခု
 နှစ်တွင်။ သာသနာပြုအရာ။ ဌာနန္တရ။ ဦးစီးနာယကဖြစ်တော်မူ
 သောငါတို့ဆရာ။ သင်္ဂါယနာဆရာတော်။ သက်ပန်းဆရာတော်။
 စဉ်ကူးဂိုဏ်းအုပ်ဆရာတော်ဘုရားကြီးတို့၏။ ထုံးနည်းဥပဒေ။
 အထွေထွေကို။ မပျက်စေမူ၍။ ပါဠိအဋ္ဌကထာ။ ဋီကာအနု။ မရ
 လက်သန်း။ ကျမ်းဂန်အရ။ ညှိနှိုင်းဆ၍။ အတ္ထထင်ရှား။ ဝိပျာယ်
 များနှင့်။ ရေးသားအပ်သော။ သာသနာရုစိုနယပကာသနီကျမ်း။
 ဝေရမဏိသိက္ခပဒဝိနိစ္ဆယသစ်။ သီလသမ္ပန္နဝိနိစ္ဆယ။ ဂုဇ္ဇတ္ထဒီပ
 နီ။ ဓမ္မာနုဓမ္မပူဇနေပျာဝိနိစ္ဆယ။ နိမိကဏ္ဍသုတ်ပါဠိအနက်။ ဤ
 ခြောက်စောင်တွဲစာများကို။ ၁၂၅၆ ခုနှစ်။ တပို့တွဲလအတွင်း။
 ရန်ကုန်မြို့။ ဟံသာဝတီ ပုံနှိပ်တိုက်တွင်။ စက်တင် ပုံရိုက်မည်
 ဖြစ်၍။ သာသနာတော်သုံးပါး၏။ စဉ်ကားပြန်ပွားခြင်းကို။ အလိုရှိ
 သဖြင့်။ ကုသိုလ်ပါဝင်ကုန်သော။ သာသနာတော် သက်ဝင်သူ။
 လှူပါသကား။ ဥပါသကီတို့သည်။ စာပေပျက်။ အုပ်ရေတွက်ကို။
 နှစ်သက်သဒ္ဓါ။ ထပ်ခါထပ်ခါ။ မကြာခဏ။ ကြည့်ရှုရသဖြင့်။ ပရ
 စေတနာ။ လွန်စွာဗလဝ။ ဖြစ်ကြမိမ့်ငှါ။ သနျာမပျက်။ အုပ်ရေ
 တွက်ကို။ စက်တင်တံဆိပ်။ ပုံရိုက်နှိပ်သည်။ ။ နှစ်သိပ်သာရ
 ခေါ်စေသော်။

အလှူပါဝင်ကြကုန်သောကုသိုလ်ရှင်တို့၏စာရင်း။

နေရပ်။	လူမည်။	အလှုပ်။	အုပ်၊
ကျိုတနီး ...	ဘုန်ကြီးဦးလင်္ကာဒိပ ၁
အသုတ် ...	တိုက်သူကြီးမောင်ချင်း	... အစိုးရ	... ၁
ကျိုပြင်မြို့ ...	မောင်သာထွန်းအောင်	... ကုန်သည်	၁
စမ္ဘာယ်ရုံ ...	ဦးထပ်	... ၎င်း	...
ပြင်းမပင်လှ	တောအုပ်ဦးစံရာ	... အစိုးရ	...
ပုသိန်မြို့ ...	ဦးထင်	... ကုန်သည်	
ကံကလေး ...	ရွာသူကြီးမောင်အာကာ	... အစိုးရ	...
ထော်ဦး ...	မောင်ထိန်သီး	... ကုန်သည်	
တိုက်ကုန်း ...	ဦးမိုး	... လယ်	...
အင်းရဲ ...	{ ကျောင်းဒါယကာ မောင်ရွှေကျွန်း }	... လွှထောင်	
၎င်း ...	သိမ်ကြီးဒါယကာ	ဦးမိုလ်ကြီး	ကုန်သည်
၎င်း ...	မောင်ရွှေကြူ	... ၎င်း	...
၎င်း ...	{ တောကျောင်းဒါယကာ မောင်ဖိုးသော့ }	၎င်း	...
၎င်း ...	မောင်သာပို	... ကုန်သည်	
၎င်း ...	မောင်အောင်ဘ	... ၎င်း	...
၎င်း ...	မောင်ကျော်ထင်	... ၎င်း	...
၎င်း ...	ဖိုးရွှေအောင်	... ၎င်း	...
၎င်း ...	အဘိဓမ္မာဆရာခင်	... ၎င်း	...
၎င်း ...	မောင်တို့	... ၎င်း	...
၎င်း ...	ဦးထွောက်	... ရာခင်း	...
၎င်း ...	မောင်ရွှေမြင်	... ကုန်သည်	
၎င်း ...	ကုဋိဒါယကာမောင်စိန်ဖူး	... လယ်	
၎င်း ...	ဆရာမောင်ဖိုးသက်	... လက်ထွား	
၎င်း ...	မောင်သာထွန်းအောင်	... ကုန်သည်	
၎င်း ...	မောင်ထွန်းသာ	... ၎င်း	

